

٢٥

GETTY RESEARCH INSTITUTE

3 3125 01144 7352

مطلع الشمس
جلد دوم کتاب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مطلع الشمس التبرکة جا	باوجودش مینبندد و جنان
مطلع الشمس تفرج بکد	طبیق طاهر امین و میسند
مطلع الشمس حاور بجاه	مطلع الشمس مطاف مهر و ماه
مطلع الشمس روغ افراطو	بحم شارق شرق شمس الثموس
مشهد و شاهد مشهود من	موطن من مغن نعم الوطن
کر نیم از عاشق صد حجاب	مینهم بر دره ابن آستان
روضه مشهد بخارا هست	خاره ابن کوه دیبای منست
تابخا بای محابا آمد	رفت از خود تا با بنجا آمد
چونکه مارا طی مثل نضد	قف خلیلی بنک من ذکر و جید
کر به شادی نه اندر و ج	کر به رفته ز شدت در فرج

از نشاط روضه قدس رضا   نه سر رساقط سفاط اللو
 تو بخارا ای منی ایحاک پناک   باملاذی قدس الله ذلک
 جل تو مارا با بنجا میکشد   جل تو با بدجل من میسد
 خار تو استغفر الله خار کو   بود اگر میبود با کل رو برو
 تو مسمه ریحانی و باغ کلیه   بوستان دلستان سنبلیله
 ضمیرانی ارغوانی نیکتری   عبهریان کهمتی بهشتی
 در صفار و حانی ترا کاشنه   شهدا کفتم بخارا ای منی
 تا چراغ عشق تو افروخته   شمع کیشتم پای تاسر سوخته
 سوزم و خواهم رشهد بشنوی   تا بخافر موده باشد مولو

شمع مکرر را بهل افروخته

که بخارا مبرود آن سوخته

شهر مشهد از اماکن شریفه و مذابن مقدسه و اراضی مطهره و بلاد معتبره ممالک محروسه ایران
 صالحا الله عن طوارق الحدثان میباشد هوای آن معتدل و مهیا آن زافر و باغات بساطت آن
 بساط و اشجار و اثمار آن در کثرت مزین و لطف خلوت بدرجه اشتها را است چنانکه بعض
 از میوه های این بلاد در سایر بلدان و امکنه و اقطار جهان اگر نایاب نباشد هر چند به کباب و خوراک
 بود روح و صفای شهر مشهد نیز بدرجه ایست که نظیر آن بنظر نمی رسد و گذشتنه از امور طبیعی
 ظاهری که چندان باحقایق و دقایق معنوی باطنی ملازمه ندارد روضه منوره حضرت
 ثامن الائمه و ضامن الایمه علی بن موسی الرضا علیه الاف النجاة و الثنا برای این شهر شریف
 و بکد طیب بنتی است که هم متحل مجلیه ظاهر است هم انوار معانی از مطالع آن طالع و زاهر

وفي الحقيقة جامع مفار و حاوی سنای فاخر و بجای باهر است

سلام علی التریب الذی ضم جمعه فی انجم مشهود و بانجم مشهد

و برار باب خبر و اصحاب بر پوشید و نیت که جغرافی مشهد و شرح بقاع و اماکن و رجال
و اعظم و مبنای مشید و ابنیه مرتبه آن و وقایع و سوانح محمه و افعه در این ناحیه مقدسه
با علی درجه اهمیت و از ابد الوصف خیال نظر دقت است در عالم علم و حوره افادت مقنا
معلوم و مرتبتی بکمال دارد تا امر و احکام استیفاء این حق نموده و باب این استکمال را
بوجهی که باید و شاید بکشد چه در زمانه که علم جغرافی و فروع آن در عرب عجم و اوج
و رونقی داشته این شهر را اعتباراتی که بعد ها حاصل آمد نبوده و از آن پس که رویا باشد
گذشت مان فرج حرافا کشت مسافرن بیساخت کشف اینیه این بلد نیز داخلند
و چون از عهد قدیم بعضی جدا آمدیم همانا فضلا و نو نبد های داخله را این شرافت
روزی نبود چنانکه از عبارات منقوله از ایشان معلوم میگردد و سبها خان خارجه نیز آنکه
هت اینکار میباشند در امکانه مهمه منظوره اذن دخول نداشتند و برای آنکه قد
این کتاب مطالب آن بدرستی معلوم شود گوئیم

در سال هزار و هشتصد و شصت و یک مسیحی که تقریباً بیست و پنج سال قبل باشد و مؤجلد
از سبها خانامه موسوم معروف به (تور و منند) در پیارس طبع و منتشر شد که در نزد
نکاتند موجود است در جلد دوم که متعلق بشماره ثانی سال مزبور است و صفحه دوم
و شصت نه شرحی از سپوینکلا خان کوف سبها معروف و وسی که بطرف خراسان و
افغانستان سفر کرده نوشته بود و در خاشیه صفحه اول آن شرح تفصیلی نگاشته که
عین عبارت آن از قرار ذیل است

روز بیستم ماه مارس سنه هزار و هشتصد و شصت و یک مجلس جغرافیای پاریس
 منعقد شد مسووبین دست مارتن راپوتی قرائت نمود و گزارشای خدایست خدایست
 در کشف مسائل جغرافیائی و نقاط جدید خراسان که تا آنوقت مجهول بود امتیازی از اجزای
 مجلس طلب نمود مطالب مجهولات مزبوره را مسبو خانکوف در ظرف سال هزار و
 هشتصد پنجاه و هشت و پنجاه و نه معلوم نموده و تا آنوقت مشهد برای علمای جغرافیه
 از اسرار مکنون و هیچ اطلاعی از وضع و طرز آن و هیچ دور نمائی از این شهر مقدس
 ایران در دست نداشتیم اگر بعضی اطلاعات مسافری داده بودند بطوری مختصر ناقص
 می نمود که همیکس را کافی نبود و آرزوی تفصیل آن اجمال و تبیین آن مغال را داشتیم پس
 شرحیکه نگاشته خواهد شد و بنظر مطالعه کنندگان خواهد رسید لذت مخصوص
 بآنها خواهد داد زیرا که مشاهده کشف جدید می نمایند و اما اجزای مجلس جغرافیا باید
 نهایتاً متناظر از مسبو خانکوف داشته و قدر و منزلت او را بدانیم اسم خانکوف
 بواسطه شرحیکه از هیئت جغرافیای و ادیان و مذاهب مختلفه و نسل و نژاد قبایل و
 سلاسل ساکنه در ترکستان و قفقاز داده معروف است اما بیشتر امتنان ما از او بجهت
 اینست که اختلالی را که در یک نقطه از عالم علم و دانش بود رفع کرده و آن اختلال را اطلاع
 از نظر شمال و مرکز ایران بود و این پیچیدگی بجهت او مبدل با کاهی گردید
 این بود تقریرات مسبو و بوبین دست مارتن در باب خانکوف اما رساله خانکوف که
 بواسطه آن این همه تمجید را درخور آمده عبارتست از نوزده صفحه که در غالب صفحات
 تصاویر مختلفه دارد و مطالب مندرجه عن سرگذشت شخصی خود و استقامتی
 که برخلاف تکلیف اهل علم از اشخاص نموده بانقل قول و افسانه و ترهائیل اصل و آنچه

در باب شهد نوشته منتهای کصد بنب کتابت در صفحه دویست و هشتاد و هفت از
کتاب منور خود اقرار میکند و میگوید اگر وقتی اهل ایران تعصب را کنار گذاشته اجازه
بیک نفر معارفی که دهند که با فرصت دقت و اخل سخن و حرّم حضرت رضا سلام الله علیه
کرد و نقشه بردارد فایده بزرگی برای تاریخ معنای و تزیینات این ملت و مشرق از
قدیم الایام خواهد داشت بر آنکه شخص در یک موضع میتواند صنایع اعراب که بعد بواسطه
انراک مغول تعدیل و تکمیل شده ملاحظه کند تاریخ هنر را بطور صحیح برداشته
پس ما که بفضل الله تعالی شرف عالم اسلامت اذن دخول در روضه مقدسه رضویه
داریم و با کمال دقت و اهتمام انبیه مختلفه اخبار ابد و ثبت برداشته و تمام کتبه ها را
خواندن و نوشته و در جغرافیه و تاریخ و رجال شهد نه یکصد بنب یکده پیش از ده هزار بیت
تألیف نموده ایم و هیچ جای خالی در آن نگذاشته حتی کتابخانه مبارکه رضویه را که
مُسبوخانکوف از آن اجکما ذکر کرده ماصور تقصیل از آن برداشته و جلد بجلد نوشته
جا دارد که متأسف باشیم که بعضاً مجلس جغرافیای پاریس که بنده خود در آن مجمع از احوال شما
و بالسنه آنها ربط و آشنائی دارم بزبان ما ناطق نیستند تا این خدمتی که ما بجام و دانش
کرده ایم و اخلاص را که بجای مسبوخانکوف و در صد بنب از باده از دهر ابدیت رفع نموده
در منصفه قدر دانی جلوی ظهور دهند چه جای تأسف است حال آنکه در مالک محروسه
ایران و وطن عزیز ما امروز دانشمندان بزرگ و دقیقه باب هستند و قدر این رخاقت را
بجهول نیست و وقع آن معلومست چون از روی بغرضی نظر کنند ببینند دانند که اکنون
احکام چنین کاری نکرده و الی الان مفصلترین شرحی که در باب شهد نوشته شده زیاد
از صد بنب دویست بنب نیست این کتاب با کمر بست جمل و مبتکران میخواست و اجر

جز بل و اهل عالم با این گفته و این دراری تازه سفته بندگان آستان سپهر نشان
 اعلم حضرت قوچشوک شاهنشاه صاحبقران کشف امان و ظل بزدان السلطان بن السلطان
 ابن السلطان و الخاقان بن الخاقان **فاصل النبشاه فاجار**
 خدا الله ملک و سلطان میباشند که بهمت تربیت شاهانه این ناچیز را چیر کرده و از
 تنگنای نادانی بوسعت عرصه نصیحت تمیز آورده پس از روی حقیقت بدون هیچگونه
 شایب کوبیم

این همه آوازه ها از شه بو کرچه از حلقوم عبد الله بود

و بعد از تمهید این مقدمه مخفی نمائند که شهر مشهد و این مکان مقدس بنیان از بزرگ
 روضه مطهره رضویه اجلها الله تعالی کسوت فرویت بدینای بلایت و صد نیت
 مبتدل نموده و اصل آبادی قریه سنا باد بوده چنانکه در جلد اول در شرح طوس بدان
 اشارت رفت در سال دویست و دو باد و بیست و سه هجری چنانکه قاضی شمس الدین
 ابن خلکان در وفای الاعیان کوبد (و توفی فی اخر سنة اثنين و مائین و قبل بل توفی
 خامس ذی الحجه و قبل ثالث عشر ذی القعدة سنة ثلث و مائین) کثر امانت در این محل
 مخزون و مدفون گشت این خاکی باک بلوامع اسرار و بویست مسحون شد پس سبک آبادی
 ابن ناچه و خرابی طوس روضه مقدسه حضرت شمس الثموس بود که غارت آن در
 سنین چهار صد هجری بدست سوری بن معتز بن مسعود که بعد سلطان محمود در
 بنشایور حکومت داشت و بفرزنی و نمایش گذاشت چنانکه خدا الله مستوفی بدان
 تصریح نموده است اگر حمله خانان ترکستان و لشکر کشی های بی در پی در آن میان
 و وقوع حروب کثیره و فتن متواتره که شرح جمله بیاید این مرز با استعداد را از شکی

باد و دویست و چنانکه تحقیق آن بیاید

در طریق رقی و از دیار جمعیت کثرت آبادی مانع نمیشود امر و زور را بنساخت فردوس
 مصری شهوند میشد از تمام امضا عالم بر سر و در ثروت و مکتب از بابل و نینوا و قدیم
 بهر و بزر و بار وجود این همه آشوب جدو و حوادث و سیل و سوانح ما را علامت شکو
 و دعای آبادی آن میشد و بنا سببه رفیعۀ غالبه و مساجد و مدارس و جامع بی نظیر بنا
 بناها منفذ آراسته و مزین است در نکارش شرح مشهد شروع نمائیم بکفنه علمه
 جغرافی و ستیاخان داخله و خارجه پس از آن بتحقیقات خود میپردازیم بیاری خدای
 منعال و الحمد لله علی کل حال

از علمای جغرافی عرب بعضی مثل ابن خردادبه و مؤلف کتاب معجم ما استعجم و مثل الدین
 محمد بن احمد مقدسی ابوالفدا صاحب قوم البلدان از مشهد نگری نموده اند
 ابواسحق ابراهیم بن محمد الفارسی الاصل طبری المعروف بالکفری در کتاب
 ممالک الممالک گوید

اگر طوس را از اعمال بنشانیور دانیم شهرهای آن نادرکان و طابریان و بزدغور و نوقان
 و قبر حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام در نوقان میباشد همچنین قبر هرون الرشید
 لیکن باید دانست که قبۀ حضرت ضا سلام الله علیه در ربع فرسخی شهر در قبره سناباد
 در نوقان کوهیست که از سنگ آن دیب و بعضی خروف بکر میباشد
 در کتاب ممالک الممالک ابوالقاسم بن خوقل نیز همین شرح مسطور است
 ذکر این محمد بن محمود قرینی در آثار البلاد و در احوال سناباد گوید

سناباد قبره ابی طوس در دیب مبلی آن واقع و قبر رشید را نیز به است گویند منجین
 خیر دادند که هرون در طوس خواهد مرد هرون گفت من هرگز قدم با این خاک نخواهم گذاشت

پس از چندی افع بن لشد و خراسان را بت طغیان برافراشت کار او بالا گرفت هر روز
عرضه داشتند که تا خود بدفع او نری دفع اینفتنه نخواهد شد هر روز از توجه باین
ناجیه اگر اه داشت گفتند مصالح ملک را بجهت حکم منجین مهمل نتوان گذاشت
ممکن است بخراسان رفتن دُونَ وُرود بقطر طوس بنا بر این هر روز بخراسان آمد و چون
بنیشار نور رسید شبی زاهر که کرده بشدت نالندند صبحگاه نزدیک دروازه طوس بودند
هر روز چون این ناجیه بدید بر خود بازید و هر چه خواست خود را ازین اندیشه منصرف
سازد نتوانست بر اضطرار او افزود تا در گذشت عباس بن اخنفت که با او بود گفت
قَالُوا خُرَاسَانَ اقْصُوا بَارِئِنَا ثَمَّ الْقَوْلُ فَقَدْ جَنَّا خُرَاسَانَ
إِنَّ إِلَهَكُمْ كُنْتُ رَجُوعًا وَمَلِكًا ذَلِكَ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ أَخْشَاءَ كَالِإِلَهِ

مامون بارسیدد خراسان بود قبر رسید و قبر علی بن موسی الرضا علیه السلام را در یک
قبره قرار داد انشاهی

شهاب الدین باقوتی که در محم البدان گوید سناباد قصه ایست متعلق بنوقان
و در اینجا مرقد حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام و قبر هر روز از مشهد متبرک است
از سناباد تا طوس یک مایل است در اینجا باقوت از مشهد بتقبره اسمی میبرد و در لغت
نوقان گوید این بلاد یکی اردو شهر است که دارالملک طوس را تشکیل داده و شهر دیگر
طابرانست و نوقان در بگهای سنگی میسازند و آنرا بعرجه برمه مینامند انچه

قاضی شمس الدین محمد بن بطوطه طنجی که در سینه هفتصد و سی و چهار هجری خراسان را
سباحت کرده در کتاب تحفة النظار گوید از جام آمدیم بطوس این شهر اعظم و اکبر بلاد
خراسان و شهر عالم فاضل فی حامد غلله است ابی حامد در همین بلاد مدفونست و از اینجا

بشهر مشهد الرضی علی بن موسی کاظم بزجغرافیه الصادق بن محمد ابی‌القاسم بن علی بن ابی‌طالب
ابن الحسین الشہید بن امیر المؤمنین علی بن ابی طالب سلام الله علیہم رستم این شهر نیز
بزرگ و پرجمعیت است مہوہ و آب آن بسیار آبہای زیاد در آن مشاہد میشود
طاهر محمد شاه در این شهر است طاهر در اینجا بجای نقیب است و مصر و شام و عراق و اهل
هند و سند و ترکستان چنین شخصی را پیدا جل میکنند و در شہد مکرّم فیہ عظیم
در داخل زاویہ و در حین آن مدرّسہ و مسجد است کہ ہمہ از اینبہ غالبہ مطبوعہ است
دیوارهای این اینبہ را باخشت کاشانی مزین کرده و بر روی مرقد حضرت رضا علیہ السلام و در
چوبی نصب شد و بر روی صندوق صفحات نقرہ کوبیدہ اند و قندیلہای نقرہ بالایی مرقد
او پنجنہ و آستانہ در قبه نیز نقرہ است بر در مرقد پرتہ از پارچہ حریر منقش شد
میشود و انواع فرشہا در قبه گسترده اند و در برابر مرقد حضرت ضامن ہرون الرشید
کہ بر روی آن نیز صندوقی نصب شد و شمعہا در روی آن گذاشته اند انتہ

این بود تمام آنچه در کتب علمای جغرافیہ و مسافریں عربی از شہد مقدّس نوشته شد
اما کتب فارسی حمد الله میستوفی در کتاب تہذیب القلوب و ضمن شرح طوس ہمین قند کوبد
از منظر اعظم اقبیر امام معصوم مظلوم شہید مسموم علی بن موسی الرضا علیہ السلام در قبه سنا باد بہ
چهار فرسنگی طوس است

مہر محمد الدین محمد در زینہ المجالس کوبد شہر مشہد مقدّس کہ مدفن امام ہمام مظلوم معصوم
ابو الحسن علی بن موسی الرضا علیہ النجۃ و الثنا است در زمان خاقان مغفور بغائب آباد
و معصوری رسیده بود اما در این ایام کہ بتصرف چشم او زیار در آمد خرابی تمام بحال آن
راہ ہافنہ از ارتفاعاتش امتناع مہوہ ہا بغایت خوبست علیہ بسیار حاصل میشود و شرح

خصوصاً مشهد را دفتری علیّه باید این مختصر را کنجایش آن نباشد و در حد و مشهد
طوس کو هست در آن کنی غار نیست بر مثال ابوانی و دهلیزی ارد چون در آن دهلیز تار یک
مناقی بروند بروشنی رسند و چهار صقه پیدا شود و در آنجا چشمه ایست که چون آبش را
راه برد سبک کرد چون از آن چشمه پیشتر روند بادی عظیم ^{فیلین} گردد و مانع دخول شود (حاکم)
مغفور مقصود شاه طهماسب اول است) انشی

قاضی نورالله ابن شریف الجبسی المرعشی الشوشتری در مجالس المؤمنین گوید مشهد مقدس
رضوی راصل دمی بود که سنا با نام داشت از توابع طوس بعد از آنکه مرقد منور حضرت
امام رضا ^{علیه السلام} در آنجا واقع شد باندک مدتی از اعظم بلاد خراسان شد شهر طوس منسوخ بلکه منسوخ
و مطوس گردید و بسبب برکات مرقد منور حضرت امام رضا ^{علیه السلام} اهتمام سادات رفیع الدرجات
موسوی رضوی اهالی آنجا همیشه تابعان دین مصطفوی و ناهیان مناهج مرتضوی بوده اند و
شرح رواج و رونقی که در زمان پادشاه صاحبقران مغفور در آن آستان ملائک پاسبان ^(شاه طهماسب اول صفوی) بظهور
رسید حاجت پیمان ندارد (بما هجاب چه حاجت شب تجلی) در فضیلت مشهد مقدس ثواب
ذیارت آنحضرت و امانت بسیار است اگر خواهند بکتابت بارات اصحاب رجوع نمایند آنکه
امین احمد رازی در کتاب هفت اهلیم گوید مشهد مقدس از عظام بیاع عالم و کعبه طریقت
طوائف بنی آدمست این ولایت را از منتهای سابقه بطوس شهرت داشته و در احادیث آمده که
هر کس از سرزاد آن مرقد مطهر را در بابد ثواب مفتوح در دیوان اعمال او نویسد و در جوار
شهر هزار فض آثار میر علی امواته که هر کس در آن مرقد سو کند بدو روح خورد البته هلاک گردد
و مشهد مقدس منقسم بدوازده بلوک است که یکی از آن جعفر غنی و ارغوان دزه که جای یزدان است
و شگرف در تمام خراسان نیست از ضمایم این بلوک است دیگری بلوک اخلاص و آستان آن نیز

از جاهای نیک آن دیار است انچه

میرزا حسن ز نوزی در ریاض الجنه در ضمن طوس گوید قبر منور امام الجن والانس علی بن موسی
الرضا علیه السلام در دبه سنا باد بجهار فرسنگ طوس است لله الحمد از بركت قبر منور آنحضرت از
اعظم بلاد خراسان است نیز گوید در مدح آن بقعه مشرکه مفاد حدیث بن جابر طوس روضه
من ریاض الجنه کافی و کافی است احادیث در مدح آنملك بسیار است انچه

نواب مستطاب شرف والا حاجی معتمد الدوله فرهاد میرزا دام اقباله العالی در کتاب جام جم
منقول نماید پانچ خالنه خراسان مشهد مقدس روضت که مرقه منور سلطان علی بن موسی الرضا
علیه السلام در آنجا است آن مقام در صفر المظفر دویست دو و برزاق و بیست سه هجری باز هر
شعبه شد و در قریه سنا باد طوس مدفون گردید و اکنون آنقریه جزو شهر است مشهد را قدما
طوس مینامیدند و طوس مشتمل بر دو قصه بود که یکی را طایران و دیگری را نوقان مینامیدند
که اکنون هر دو حکم واحد دارد و هر دو آنها مشهد گفته میشود و تدفین گنبد مطهر از نادار شاه
و در حرم محترم جمعی از اکابر دین مدفون شده اند و ویعهد دولت ایران عباس میرزا طایب
نیز پس از فتح خراسان و سرخس در شب پنجشنبه دهم جمادی الاخر هزار و دویست و چهل و نه
هجری در آن بلاد طایفه وفات یافت و در آنحرم محترم مدفون گشت و از عیمر شریفشان چهل
و پنج سال و شش ماه و شش روز قیام کرده است بود انچه

کاتب حلی در کتاب جهان نما که مشرکه نگاشته شد گوید در سال دویست و سه هجری
حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام در طوس رحلت فرموده در قریه سنا باد مدفون شد از آن
روز آنقریه بمشهد موسوم و مشهور گردید و شهرت عظیم یافت بعد از باب مکتب صاحب
ثروت و ریاست در حوالی آنقریه مطهر مقابر برای خود ساختند باینکه غالبه آنجا را ازین کردند

و آنقره قصبه معمرند خاصه در عهد سلاطین صفویه آنحرم و روضه محترم چندان
بزیارت آراسته آمد که پُر از قنادیل و شمعدانهای طلا و نقره گردید و اسم طوس بکلی فراموش
و تمامی لایب بنام مشهد معروف گشت

اینست تمام آنچه در کتب فارسی ترکی از جغرافیه مشهد نکاشته شده اما اهالی اروپا که در
قرون آخر بغوابه علم آگاه و مطلع و از مواید و منافع آن بهرمند منفع شدند و در کتب اطلاع
و در کتب جغایق و فهم دقایق و کشف موز و استخراج کنوز آن اقدامی بنموده و این را هرا بقد
راخی پیکوده شیرجه که علمای جغرافیه و سبأخان ایشان در این باب نوشته اند از قرار
ذیل است

در سال هزار و هشتاد و سه مسیحی که تقریباً یکصد و پنجاه سال قبل باشد خورشید بر نام سلاج
انگلیسی سبأخان بران پرداخته و در عبور از خراسان شهری از مشهد نوشته در جلد دوم کتاب
در صفحه صد و پنجاه و پنج آن شرح از قرار ذیل مسطور است

هرات در عهد شاه اسمعیل صفوی از دارالملک خراسان خارج شد مشهد که مضیع حضرت امام رضا علیه السلام
میناست قاعد این مملکت گردید شاه اسمعیل خود از نژاد امام رضا علیه السلام که یکی از نژاده اش است
امامیه است بدانسته و از زمان این پادشاه مشهد بواسطه هدایا و توجّات جماعت شیعه
بارون و معمر و گردید نادر شاه که از سلاطین قبیله القلیبی اعتقاد ایزان بوده بتر پین این
شهر گزید و صحنی عالی برای حرم حضرت رضا علیه السلام بنا نموده و ضریحی از نقره بدو در مرقد مطهر
کرده و فندک بلی بسا و زین از همین فلز بالای مرقد آویخته است همین سلاج در صفحه دو و بیست
هفت همین مجلد مینویسد نادر میرزا از شاهزادگان نادری خزانة حضرت امام رضا را عارت کرد
و بمصر جنک جلد میرساند و علما و اولاد العتبت میمانند

سبزوئی ملکم ایلچی انگلیسی که در عهد خاقان مغفور فخر علی شاه طاب شاه از جانب کپانی حکومت
 هندستان بایران آمد و صاحب تاج معرّفیت صاحب منصبی همراه داشته موسوم به ماکد و نال
 کبیر که جغرافیه ایران را نوشته و در آنجغرافیه تفصیل مسطور در ذیل از آن مشهد مینگارَد
 مشهد پای تخت خراسان ایران است در دوفرنجی شهر قدیم طوس واقع است شهر این شهر بواسطه
 دو مقبره است یکی مرقد خضر امام رضا علیه السلام دیگر قبر خلیفه هرون الرشید سکنه مشهد پنج
 هزار نفر دارای اقسام فواکه و ماکولات که جمله حاصل مزراع و باغات اطراف شهر است و بواسطه
 این شهر را خطبه کرده که دایره آن سه فرسخ میباشد بازار بزرگ در تمام طول شهر بخط مستقیم از مشرق
 بمغرب امتداد سه میل ممتد میباشد شهر منقسم بدوازده محله است که پنج از آن بایر و باقی دایره است
 بنای ابنیه و بیوتات شهر خندان امتیازی ندارد و بواسطه حکومتی نیز از بناها محالی شمرده نمیشود حاکم
 شهر محمد ولی میرزا پیرزاده شاه است مالکات خراسان بعد از وضع محتاج آنچه بخزان طهران غایب میشود
 نو هزار تومانست مشهد با بخارا و کج و قندهار و هرات و بکر تجارت معتبر دارد و در کارخانه های
 آن مخمل خوب میبافند و پوستهای مشهد که بمصرف پوشش میرسد رکال امتیاز است
 سبزوئی در صباح انگلیسی که تقریباً شصت و یکسال قبل بایران آمد گوید مشهد که اکنون دارالملک
 خراسان ایرانست یکی از شاهزادگان خانواده سلطنت خالیه (قاجار) در آن حکومت مینماید از
 شهرهای قدیم ایران نیست شتی که در آن مشهد بنا نموده اند و قرای حول و خوش آن بلکه همان
 مکانیکه خالاروضه حضرت ضاعلیه السلام و از اماکن شریفه است بنام مقدس یاد میشود و قدیم
 طرف توجه نبوده و اهمیت نداشتی است و جزء حکمرانی طوس بوده که حالا خراب میباشد گویند قریه
 هماون شاه پادشاه مغول هندستان را خلع کردند و او فرار نموده پناه بشاه طهماسب صفوی پادشاه
 ایران برد و عبور از اینجا داشت و سبزی را که حالا شهر مشهد را آن واقعه دید و پسندید و مذکر کرد که

اگر باز سلطنت اقتدار خود نابل شود این مکان را که دارای مختصات طبیعی و برای تجارت کمال شایستگی
 دارد آباد و در آن شهری بنیاد نماید بعد از آنکه بامداد شاه طهماسب ثالث خود را همراه با یون شاه مالک شد
 تا فتهار آمد که نذر خور اذ انما بد در اینجا معلوم شد که شاه طهماسب از قصد او آگاه شد و بانجام
 این عمل مبادرت نمود و بواسطه نفیسه سلطان هند را از مغازان او گرفته شهر مشهد ساخت
 اما این قول ضعیف است چه معهود نیست پادشاهی نذر کند که شهری را مملکت سلطان دیگر بنیاد نماید
 آنچه صحیح است اینست که پادشاه یون شاه دیو بادی نهاد و این پادشاه را با بن بلک پیل و علاء بود
 چنانکه در تاریخ فرشته گوید هابوز شیعه پیل داشت از بیخه که او آن توقف را بران بزارت
 قبر شیخ صفی سفری بادر پیل رفت هابوز شیخ انگلیسی در سنه هزار و هفتصد و چهل و سه
 عیسوی که تقریباً صد و چهل و شش سال قبل باشد بساخت و بران پرداخته گوید در عهد
 سلاطین صفویه روضه خضر رضا علی بن زبار گاه شده و این از شاه عباس هم میر اما این هم
 صحیح نیست چه در روضه الصفا مسطور است که میرزا شاه رخ پسر میرزا پور در همان وقتیکه در
 او کوهر شاد آغا مسجد کوهر شاد را در جنب حرم مطهر رضوی بساخت بر بن روضه خضر پرداخت
 و هر دو مدتی در این شهر ساکن شدند و اقامت نمودند پس باید قبل از صفویه اینجا شهری شده باشد
 نیز در همین گوید هابوز شاه که از هندوستان با بران آمد در آبادی ذهاب هر دو در مشهد بنیاد و
 بعد از آن بزارت مشغول شد و هیچ ذکر از عمرت با توابع این بلد با هابوز شاه نشده است
 و مسطور نیز در یکی از این تحقیقات میگوید چون تا ابتدای سلطنت صفویه خلاف شیعه و سنی با بن
 درجه نبوده احتمال میرود که مرقد خضر رضا علی بن زبار چندان زیارتگاه نشده باشد از آنجا
 که شاه طهماسب شیعه پس از تصدیق بوده و در اعلامی شعار مذهب خود کمال سعی را نموده و بارها
 بشهد آمد و همدی بادی این شهر گشته عمارات اینجا را و نیز دینی نهاد و چون در همین اوان شهر

طوس هم بتزل و انحطاط مایل آمد بود اهل آراغجا با بنی انقل مکان کرده در مشهد سیکنی
گرفتند

بعد از شاه طهماسب بر سلاطین صفویه همین توجه را نسبت بشهد داشتند اینست که پیوسته
بر عظم آن افزوده تا حالا نظر کربلای معلی و نجف اشرف میباشد مخصوصاً شاه عباس اول
و ثانی همچنین شاه سلطان حسین در اینبه شریفیه این شهر و مدارس از خیل اهتمام نموده و نیز بنیاد
آن افزوده و موقوفه کثیره برای اینبه موقوفه قرار داده اند

چیزی که هست اینست که توجه سلاطین مشارالیه مانع بعضی صدقات حوادث مقدس این شهر
نکرد و بارها طواف غارتگری تا نارسا در حمله بشهد سایر بلاد خراسان آورده چنانکه در
اوایل سلطنت شاه عباس بزرگ یعنی در سال نهصد و شش هجری اوزبکها این بلاد را
مستخر کردند و بسیاری از اهل آراغجا را کشتند جمعی را بایر کردند اما شاه عباس را استیلا و اینکار
شریف تعجب نموده متوجاً از اینجا لایله خود رسانید

در انقضای صفویه صدقاتی که از افغانه بشهد وارد آمد و زودی دفع آن نشد بلکه هنوز بچهار
و خشیکرهای آن طایفه از انتظار محو نشد ذکر شایسته آن در اینست و افواه است اگر چه
میگوید افغانها حرم حضرت را محترم داشتند بخزانة آن بزرگوار رسید بعد از آن نکردند بلحاله
میتوان گفت که قدرت و ثروت نادرشاهی خراب افغانه را در مشهد مرتفع نماند و باز آنرا
آباد ساخت

اگر چه سکنه مشهد نیز مثل اهل سایر بلاد ایران دوچار و گرفتار بیهوشی و عرص نادرشاه بودند
اما در آبادی این شهر ساعی شد بارها در اینجا اقامت مینمود و قلعه را که بسیار آن تعلق خاطر
داشت نزدیک این شهر بود (مقصود کلاست) نادرشاه در اینجا مقبره برای خود بنا کرد مقبره

پیش رضا علی میرزا نیز در محاذی مقبره نادر بنامخته آمد و واقعه رضا علی میرزا مشهور است
که بواسطه سوءظن نادر شاه از حبله بینائی غافل شد و چون نادر شاه باو گفت که تو بواسطه
نقصیه خواب این بلبه مبتلا شد رضا علی میرزا گفت تو چشمهای مرا از حدقه بیرون نیاوردی بلکه
چشمهای اینرا مرا نابینا ساختی و این حرف را نادر شاه زباده از حد امر نمود

بعد از فوت نادر شاه در قلیل مدت سلطنت خانواده نادر بنامخته کثرت اغتشاش و توجع امواج
فتن باز رخ اینها بمشهد اردآمد که هنوز تلاطم آن نشده و اگر اندک آسایشی اهلان را ستانید
جلوس پادشاه خالیه ایران میباشد (مقصود خاقان مغفور فتحعلیشاه است) آمدند
دائمی و از بنر آبادان و معشوی مشهد آمدند

همین شهر را پیلنک خوابیده تشبیه کرده اند گویند محیط دیوار بلد سر فرخ پادشاه و از پیلنک ^{انگلیس}
از روی نسبت قطر ذابح محیط چنین بنظر میآید که این گفته اغراق غرض اطول شهر که از شمال
مشرق بخوبی مغرب امتداد دارد بیش تر از دو میل نیست و در حال این بلد بقدر کجایش خود
سکنه و آبادان ندارد و در اینها میآید که اغلب بیلنک خالک ناند است

مشهد سی دو محله دارد و هر یک بکدخدائی سپرده شده است بی سکنه بعضی محلات خلیه
میشاید بعضی جاها خاصه در طرف شمال و شمال مغرب زمینها دیده میشود که باغ و جای عزت
شده است خیابانی موسوم بچهار باغ است که از آن یکم غارت میآیند و آن راهی میباشد طواف
در میان دیوارهای بلند که قریب با هم است تمام شهر خانه ها و بناهای دور حرم حضرت رضا
خوب آباد است عمارات بناخته شده و اسباب اثاث البیت اهلان خانه ها متناسب است
اعتنائی بوسعت و بزرگداشت بودن اماکن و معابر نشده است بعضی جاها روی معابر را با
تخته و حصیر پوشیده و بالای آن عمارت ساخته اند

در بیخانه های مشهد چندان خوبست نمایش ندارد اما غالباً از این درها داخل میشوند به
 حیاطهای پاک و پاکیزه و باغچه های باصفا که پیش از ورود شخص کتان نمیکند از چنین مدخلی
 بچنان مکانی داخل خواهد شد کویچه عمدتاً مشهد همان کویچه ایست که تمام عرض بلد را در آن
 طهینا بدو از شمال غربی تا جنوب غربی امتداد یافته است در وسط این کویچه نهری جاریست
 اما آب آن بواسطه اختلاط با کثافات صفائی ندارد کنارهای این نهر قفلی با سنگ پوشیده
 بوده است تنه سنگهای بزرگ بجای پل بفاصله بر روی نهر انداخته اند لی اغلب زلفراژاد
 و تمام نهر محتاج بمرمت است از صفهای اشجار که در کنار این نهر برپا و سابه افکن بوده هنوز یکی
 درختی دیده نمیشود و بکرمانی حوالی این نهر از جاهای باصفا بوده است مدخلت کلی در حفظ و نظا
 اهالی داشته در همین خط راه کاهی چند خانه بادکان پیش آمده بلکه بعضی اوقات سماء معبر را هم
 گرفته است این همان بازار است که راهنمای ماکدونالد کینبرگ گفته است میل یا تقریاً یکفرسخ است
 بازار عمدتاً که حقیقتاً واحد شایسته اعتنائ است یا نصد شخص بآن دطول آن میباشد در بکطرف شهر
 امتداد میباشد از جنوب مغرب در یک گوشه حصن بزرگ شروع نمیشود منتهی میشود بکویچه سنگی که
 بطرف میدان میرود

اینکه عمومی مشهد شایسته اعتنائی مخصوصی است مقدم بر همه حرم و محله های حضرت ^{علیه السلام} رضاشاه
 میباشد که مزین بترسینات مذهبی و صنعتی است کیند ها و منارهای بلند دارد و این جمله در مرکز
 شهر واقعست و تمام طرق و شوارع بدان سیمت میرود و منظر زیارتگاه مسافرین و زواریزاد است
 که از بلاد بعید بدانجا می آیند

هنگام وصول باین نقطه ابتدا یک حصن مربعی مستطیل بنظر می آید که صد شخص بآن دطول و هفتاد
 و پنج یارد عرض دارد و در این حصن دو مرتبه حجر ساخنه شده و در بر و ابوان قشنگی خطیب با طاق

دیده میشود در وسط هر طرف بنوار حرم یک در بزرگ بسیار باشکوهست که تمام آن منبت و غیر منبت
و کاشیهای اطراف و آجرهای آنرا بر نکهای خوب اشکال مرغوب و کمال سلیقه ترتیب داده اند سطح
زمین صحن مفروش فسنگهای قبور است لی غیر سطح و مقبولین و اهالی ایران از هر جا اجساد اموات
خود را با بنجاح کرده دفن مینمایند در وسط صحن سقاخانه عالی ساخته اند که زمینها و طلا کاشیها
دارد و حوضچه ها در اطراف آن هست که آنها را از آب نهر سابق الذکر بر میگردد این آب برای خوشبختی
درهای حرم نمونه بسیار باشکوهست که وضع معماری مشرق زمین مثلا در پی طرف جنوب غربیست
دخول و خروج و در برابر آن همان شکل چیزی ساخته شده که فقط برای قریبه است و کمال زینت و آرایش
دارد و خشتهای مظلالم در اینجا و هم در حوالی در بکار رفته است و خوبی معماری جلوه در اول و ثروت
و تزیینات آن باغلی رجه است از خود حرم از بیرون چیزی که پیدا است کبر حرم در خشت مظلالمست و
دوران کتیبه های عربی با خط مظلالم دیده میشود و بعضی من بختین زینت اینجا و مناره است که
بوضع قشنگی ساخته اند بکار آنها متصل بحرم و یکی دیگر در طرف دیگر و قریبه آن و در انتهای هر دو
کلدیسنه خوب نظر بفرمایید منبت شده همچنان یک قسمت عمده آنرا در کمال خوبه مظلالم کرده اند
حرم بنای بزرگی است در طرف جنوب مغرب صحن و وسعت شکل آنرا باسانی نمیتوان دریافت نمود زیرا
که بعضی اینک در اطراف آن هست که هر صورت بر حسب ظاهر و با نظر کسی که من بداخل آن داشتم وضع
داخله حرم قریب بیستمین باید باشد و وسعت آن کمتر از صحن است و صحن بمنزله جلابی و فی حرم میباشد
بواسطه در نفقه که هدیه و پیشکشانی نادر شاه است داخل روا میشوند که منتهی بحرم و بر کتب طلا
میکردند پایه این کتب هم بسیار مجلل است و باشکوه زیادی بالامبرود کاشیها که در حرم نصب شده
و نکهای بدیع و الوان مطبوع دارد و لا جوردنهای مظلالم از این رنگها نقشها بر روی کاشیها ظاهر
ساخته و بر روی بعضی آیات قرآنی نیز رسم شده است از وسط چهل و پنج بزرگ شاخه دارد که تمام

از نقره است آنچه است بواسطه يك مدخل قوسی که در طرف شمال مغرب است داخل طاق مشرق
 میشود که کنبه بسیار خوب دارد و شکوه و زینت آن نیز با علی درجه است در برابر کنبه يك
 قالی خوب چمن است و در مرکز حضرت رضا علیه السلام ایستاده و کنبه است از نوک دیندشت
 کتبیه از طلا بنظر مینماید آشفته درخشان دیگر هم در آنجا است که باروشنی که حرم تشخیص داده میشود
 در انتها شمال شرق در پشت بطن ضریح پوشیده از طلا و مضع بجواهر که از دور خیلی قهقهه
 میشود و بناز یاد شاه خالیه ابران (خاقان مغفور فیحلی شاه طاب راه) میباشد ظروف نقره که
 خطوط عریض بر آهار رسم شده بضریح آنچه است و باز هم چیزهای مشتعل است که بواسطه کمی نور و نور
 بدرستی آنها را تمیز نمی توان کرد و خطر این چیست برای من مانع از رفتن باده از اینست و بروی رجواهر
 زاهر و بیت کمره جلوان آنچه و از این زاهر و میر و ندیک طاق مثله کوچکتر که آن هم دارد و در زیر
 بیکاشی است اگر چه درجه آن کمتر است از آهنای من بمن کعبه عظام اشخاص معظم بسیار دارند اینجا
 مدفون است اما ایامی آنجا بخاطر کم نیست در طرف مغرب حرم یک دست غارت است و بروی طاق مرکزی
 نیز چند باب عمارت است که در بعضی داخل شدن امکان نداشته از میان اینها دیکر چون با سحر عجیب
 کردم نتوانستم بخاطر نگاه دارم و وضع آنها این گارم

از رواق طرف جنوب مغرب در میان طاق بزرگ مرکزی معبر و سپید است که از حرم عبور کرده میرود
 بعضی مسجد کوهر شاد و این بهترین مسجد است که من در ایران دیدم اما بانی مسجد کوهر شاد زن میرزا
 شاه رخ است که پیرامین تپه بود در این مسجد فقط يك کنبه است طاق بسیار بلند دارد و کلدسته
 که در هر طرف آن مناره های بسیار کشنک بلند میشود و جمیع مسجد با کاشی بسیار ممتاز ترین در هر
 سمت کنبه مزبور طاقهاست که زمین آنرا با حصیر فرش کرده اند که طلا در معتکفین و آنجا که در مسجد
 تلاوت قرآن مینمایند و وی این فرش بنشینند در جلو حرم در این مسجد ایوان است که آن نیز برای اهل

عبادت با حصیر مفرش است اکثر مردم در ذر بطاق و در بروی حرم باز بر طاقهای کوچک اطراف
بنماز و دعا مشغول میشوند و در طرف صحن مسجد بناهای دو مرتبه دارد و زمین از سینک فرش شد
در وسط جای آبست و ظرف آب متعدد هم برای وضو آب خوردن در هر گوشه هست تمام این بناها
که بمنزله بلد است عمارت بنی عمه و واحد آن کاشی کاریست و خیلی باشکوه بنظر میآید مثل بلد کان
چینه فرشی با یکی از جعبه های منبت شده در بنی که خیلی بزرگ باشد

از زیر طاقهای طرف شمال شرقی صحن داخل مدسه میرزا جعفر میشوند و این مدسه بهترین بنا و مدارس
مشهد است صحن آن مربع مسطح است که تقریباً شصت یارد طول و چهل یارد عرض دارد و در آن دو مرتبه
حجرات که هر یک ابو انچه های طاق دارد در وسط با انچه کوچکی طرح نموده که دور آن سکوی
سینک فرش است این مدسه هم با کتابهای خوب مزین شده و درهای حجراتش شکست میباشد

پادشاه خالیه (خاقان مغفور فتحعلی شاه) در طرف جنوب حرم صحن جدیدی میبنازد که آن نیز
دو مرتبه است و مدسه دیگر با یک باب حمام نیز متعلق بر روضه و روضه است یکی از دو مدسه مذکور
در خلف صحن جدید در جنوب غربی مسجد کوفه قرار داشته و دیگر حمام اطلاع حاصل نموم
اما تاریخ این روضه مقدسه آنچه در زمان توقف مشهود معلوم کرده ام اینست عادت بر این جاریست
که اماکن شریفه و زیارتگاهها و این ابتدای قیام قدیمی هیئت مردم بر آن قدمت معتقد اند بنا بر این عادت
گویند اسکندر کبیر که اهالی ایران آنرا اسکندر رومی مینامند را استیلای بر این مملکت سراسر خود
در محل روضه و روضه و روضه خواهد دید با صورت هونانی بنظر او رسید آنرا بوزیر خود اسطو گفت
از اسطو در جواب اظهار داشت که بزرگی از فصل پاکان در اینجا مدفون میشود بنا بر این اسکندر خواست
از پیش در اینجا یادگاری بگذارد و بنایی در اینجا نمود و قریب این بنا ماند و کبریا التفات بدان نمود تا هر
الرشید حکایت کند کور او در کتاب اسطو بخواند در او اخرج نمود و وصیت کرد جسد او را در آنجا

دفن کنند در محاذی آن جانی برای مدفن آن بزرگ معین ننمایند و دانست که بزرگ از آل علی علیه السلام است
و هائیکه در کمال سختی و راتفاق بینا بدیاری هرمن باین ناحیه آمده در گذشت در بنای اسکند
مدفون شد در زمان مامور شیخنا حضرت رضا زاد شدند استبنا خیال حلیفه کردیدند چون پای تخت
مامون مرقوب برای اینکه جلو طغیان شیخنا حضرت عنا سلام الله علیه بگردان حضرت را بطوس جلبند
سالمنا مختصرا مجوس داشت و مانع ملاقات شیخنا با آنحضرت بود مع ذلک هواخواهان و دوستان حضرت را
میشد لهذا مامون قصد هلاک آنحضرت نمود و بناظر خود سپرد که چون حضرت رضا نزد من آید بایست
انگور و مجلس آرد که بمشیرین آنها را بسم آلوده کرده باشد ناظر چنان کرد و مامون بدست خود از آن انگور
بحضرت آرد و ناچار تناول فرمودند و فوراً احساس ستم نمودند صورت خود را با لباس عری پوشانیدند و بخت
مامون گفت کجا میروید فرمودند بهمانجائی که مرا فرستادی چون بمنزل خود رسیدند بابوصلا که از
امنای حضرت بود گفتند امروز روز مرگ منست ذی که هرمن آتشید قتل من خود بدیش و صبت نمود که
او را در محلی دفن کند که قبر در و بروی مرقد من باشد اما چنین نخواهد شد قبری مکان قبر من از
اینقرار است قبته که آنجای معین را بکنند چشمه آبی را آنجا مانا بان میشود و قوران من نماید در آن آبها
بزرگ و کوچک بسیار است یکی از ماهنها از بانه بزرگتر خواهد بود و حلقه طلای بگردن خواهد
داشت و سایر ماهنها را با آچشمه تمام خواهد خورد و ناپدید خواهد شد و آنجا باید جسد مرا دفن کنند
پس ازین گفته حضرت رحلت فرمود و همچنین دستش و العمل مدفون گردید باهای امام بطرف سر خلیفه واقع
شد و این هر دو قبر در میان چهار دیوار اسکندرومی است سبصد سال که ازین تاریخ گذشت قبته
سلطان سنجر در مرد سلطنت داشت فیروز بر اول او بنا خوشی جدام مبتلا شد با چنین شخصی از خوف
سزای طلاق نمیکردند مگر اینکه مریض از اعظم باشد بهر حال جو از اینسان فرزند داشتند و بشهد
و سب و زنی را این مکان شکار و آهوه راتفاق میکرد آهویمان چار دیوار اسکند پناه بر جوان

خواست اخل چار دیوار شود اسبش اطاعت نکرد فهمید که اینمکان شرافته دارد از اسب پیاده
 شده تعظیم و دعا و کریمه کرد که جدام او را خدا شفا دهد چون از دعا فارغ شد فوراً صحت یافت و الله
 پید خود نوشت خواهش کرد استیلتنای روضه برای مرقد حضرت رضا از سلطان درخواست کند
 این استدعا قبول شد و بنای که بالای مرقد مطهر است از سلطان سخن میباشد مصالح آن بسیار حکم
 و بادوام است گویند در این بنا کل از منی را با آب انکور و کشیم بر مخلوط کرده اند اینست که این طوسند
 و محکم شده بد رجعه که نمیتوان منجی بر دیواری فر برد

و قند که شاه طهماسب هر شهادت بنا کرد پادشاهی آن پادشاه کبند مطهر را با آجرهای مقلاتند هفت بود
 و یک مناره قشکی بناخت و آنرا نیز مذهب داشت و دور مرقد ضریح طلائی نصب کرد و همین سلطان صحن
 روضه را بحالت خالید رسانید شاه عباس هم همان توجه شاه طهماسب در کار مشهد روضه حضرت
 رضا علیه السلام داشت ضریح را بجواهر و ظروف آراست و موقوفه زیاد برای این محل قرار داد و سایر سلاطین
 صفویه هم پیروی اسلاف خود را نمودند اما نادر شاه بعد از تاخت و تاز افغانه شکوه و جلال مشهد
 بد رجعه کمال رساند و موقوفه زیاد بر موقوفات سابق اینمکان افزود و در بزرگوار کرد و در طرف جنوب
 غریب صحن واقع مقلات نمود و در بزرگوار با خنجر امتی که زواران آن داخل حرم میشوند نادر شاه خنجر
 و مرقد را با جواهر و زینبئات و زین و صریح فولادی مبتدئ سابق الذکر را بدو از نصب کرد و در بزرگوار
 حرم منار قشکی بنا نمود که طراح چون مناره شاه طهماسب بخیلی بزرگتر است اما بعد از نادر شاه
 شکوه مشهد و بنکس گذاشت حرم محفوظ بود نادر میرزا بعضی از زینبتهای حرم و قسمتی از صریح
 مقلای دور مرقد را برداشت بمصرف محاربا خود رسانید پس از آن کوی طلافه را که در بالای مرقد
 او پنجه بود تصرف نمود و برادرش نصر الله میرزا غارترا تکمیل کرد و طلاهای روضه را سکه زدند که
 بشکریان خود دهند اما آنها بواسطه تقدس بطور مخفی طلاها را بمیرزا مهکب بخت میزدند و

بمروار آنها جمع کرده خبر محی را که امروز بر دوش یک قهقری از فرقه طهر است بیاخت
 میرزا مهدی محمد مجتهد و صاغر فی میل این دو شاهزاده نادبی شد زیرا که از نفوذ او اندیشه داشتند
 بنابر این دوزی این شخص عالم از سخن بیرون نیامد تا گاه بنصر الله میرزا بر خورد بعد از چند کلمه غنا
 با شمشیر نصر الله میرزا مهدی محمد مجتهد را بدو نیم کرد
 آقا محمد شاه خال و فرصت توجه با این مکان شریفه و مکاتب مدارس نیز در عهد او رونق داشت
 سلطان خالیه (فتحعلیشاه طاب ثراه) بخلاف فرافیه دار و علاقه بر سخن جدید مرتها در می طلبا
 و مضع بجواهر هدیه روضه رضویه کرده که شانزده هزار تومان آنرا قیمت مینمایند و قهقهه من در
 مشهد بودم مشغول تعمیر این در بودند

دخول روضه حضرت رضا سلام الله علیه زیاده است اما نه آنقدری که بنظر میناید و علما و مباینین از آن
 بیشتر خبر دارند تا خود روضه مقدسه جواهر و ظروف و فروش و چیزهای دیگر از هر طرف برای روضه
 هدیه مینمایند اما آنچه از هدایا نقد بست خدام میبرند میرزا عبد الجواد از علمای بزرگ کتب گویند
 دخل اینجا در عهد شاه سلطان محسن صفوی بالای پانزده هزار تومان خراسانی بوده و آن از انبیه و
 املاک موقوفه حضرت که در هر ناحیه هست حاصل میشد ولی این اواخر افاضه اند چیز قابل از آن
 نماند و آنچه هست ظرف سال دو هزار و پانصد تومان است

خرج این مکان هم زیاده نیست اگر چه هفتصد نفر خادم دارد اما اغلب محض ثواب بخد متشغولند
 و مواجبی ندارند با وجه بسیار قابلی ناکند میگیرند و مرتت با دهم لازم نمیشود زیرا که اینها مستحکم
 ساخته شد و بالفرض تعبیر هم اتفاق افتاد متمولین مخارج آنرا میدهند چراغها را هر شب
 روشن میکنند شمع آنها موی است این یکی از مخارج عمده میباشد از منفعت کرایه کاروانسرا و
 بازاری حاصل میشود که وقف روضه مقدسه میباشد در دو طرف بازار مذکور و بجز آنچه اند

و کئی سواره مازون نبست آنجا عبور کند اطافهای یابن صحن را هم بطور دکان کرایه میدهند و
از این هم مبلغ معتدبه حاصل میشود متولین ایران هم مبلغ کزانی برای دفن اموات خود در صحن و
ورواق و زهر حرم میدهند بعضی از بیست الی دویست تومان و زیاده برای دفن بکف داده میشود و ایند
تعلق بمولی دارند نه بر خوضه مقدسه و متولی برای اداره کردن اعمال متعلقه بخصر است و افند
مکتهبی او زیاده میباشد

متولی همیشه با مجتهدین که در این صحن نماز میکنند متحد و متفق است چه آنها خانه متعلقه اند
و پیش از خاک و مامور دولتی مسلط میباشد از اعمال و مشاغل خدام نیز با وجود صعوبت بعضی
اطلاعات بهم رسانیدم اما چو از اهمیت ندارد بشرح سایر اینکده مشید میپردازم
گذشته از اینکده مذکوره بنای واحد که در خور نگارش است مسجد بزرگین خراب باد و مناره که
آنها یک قفس خیل باشد که بود و از حرم چندان دور نبست در محلات مشید میساجد کوچیک بنای
که شرح آن لزومی ندارد اما مدارس معتبره هست که اشارتی باشد و وضع آنها منبایم
پوشیدن بنات که مشید را شانزده مدسه است اول مدسه نواب میرزا صالح که بنای بزرگی
با املاک موقوفه و از صنعت تصدق فطربه در آن سکنی دارند

دویم مدسه حاج حسین که چند باب کار وقف است و طلبه آن معدود
سهم مدسه ملا محمد باقر که کار و انرا با چند باب کار بر آن وقف است امور آن خصل منظم
و از هشتاد تا نود نفر طلبه دارد

چهارم مدسه فاضلخان که املاک و دکا کین زیاده بر آن وقف کرده اند اینکده کناخانه
دارد که هفتاد هزار تومان قیمت میباشد بانی مدسه شخصی است که در هند با ثروت شده
که شد بانی شرط برای سکنای مدسه قرار داده و آخر آبر روی سنگی رسم و در محله که در هند

نظر است نصبت نموده و آن شرط اینست که سه طایفه نباید در این مدرسه منزل نمایند هند و ایران
و عرب چه هند بجا بحقیقت دروغ گو میباشند و ما نزد اینها جنکی و اعرابا تمیز و کثیف از قدر
مدکور طلبه عربی بمسجد آمد و خواست از مدرسه فاضلخان ساکن شود در بیس مدرسه گفت ممکن نیست
و جهت را با اظهار داشت عرب ستمهای خود را بسوی آسمان بلند نموده گفت ای فاضلخان خدا ترا
رحمت کند که حرف راستی زده

پنجم مدرسه ملاناجی که حالا هیچ طلبه ندارد و فقط جای توقف و ارمینا باشد
ششم مدرسه میرزا جعفر که پیش بدان اشاره نمودیم این مدرسه را میرزا جعفر ناجی ساخته که نیز
در هند تحصیل مال و مکنی کرده است گویند این شخص در هندستان نوکر شخص هند شده بعد از
قلیل زمانی هند که در گذشته اموال او را ضبط نمینماید در هر پنج مبر و شند از جمله صندوق
کنه پراز جواهر و نفوذ داشته بر کهنکی ظاهر صندوق بدون رسید که بنام صندوق آنرا مبر و شند
و میرزا جعفر که از نقاب داخل صندوق خبر داشته آنرا خریداری نمینماید و نفوذ و جواهر صندوق را
سربایه خود قرار داده بتجار مشغول میشود و چون مال وافر می بدست میآورد و میل معاودت وطن
خود نمینماید ولی خجسته گران و کلاهی و زامانع از مراجعت میشود و مسکوبد که میل بازگشت داری باید
اما نظور که دستهای بدینجا آمد باز کردی میرزا جعفر جواب داد که این تکلیف با آنکه شاق است قبول
مینماید بشرط آنکه بیست سال عمر عمر بر خود را که در این شهر و مملکت صرف تحصیل اینمکن نموده ام بن
نمایند این جواب داده از حدان پادشاه را پسند آمد میرزا جعفر را اجازه داد که با مال و عیال خود
بمصر جا که میخواهد برود اگر چه عمر میرزا جعفر و فاکر که بوطن خود عود نمینماید اما قبل از وفات قسمتی
از اموال خود را خاص خیرات و میراث نمود و از وجوهی که بمشهد فرستاد اینمدرسه بنیاد شد با اسم او و
گشت فی الحقیقه مدرسه میرزا جعفر بنانی است غالی و باشکوه و املاک زیادی بر آن وقف است

پناه الی سنی فخر طلبه سنی دارند و قه که من در مشهد بودم وزیر اول ایران این مدرسه را مهت
و تعمیر می کرد

هفتم مدرسه سعد الدین نام مدرسه پائین باست که در طرف پائین روضه مقدسه واقع شد
این مدرسه هم خیلی منظم است کجای تمام و کاروانسرا و بعضی دیگران و ملاک بر آن وقت پناه فخر طلبه
در آن ساکن میباشند گویند بانی این مدرسه هم مثل اشخاص مذکور در فوق هستند که تحصیل ناله
نماید اما ابتدای ورود به این ستان چندان بچین بوده که در کوچه کدائی میبوده روزی یک نفر
مرد هند او را دیده گفت اگر قبول میکنی که چشمهای ترا بیندم و بخانه خودم در اینجا کار و اجرت
خوب خواهی یافت آن فقیر را خود گفت بقی از قبول این تکلیف بدتر از اینکه هضم نخواهم شدن
در دایره چشمهای او را بست از راههای پر پیچ و خم او را بخانه خود برد آنجا چشم او را باز کرده او
خود را در فضائی یافت که دیوارهای بلند آنرا احاطه کرده بودند و گفت خضر کن چون خضر
کرد هند مسکوکات طلا و نقره بسیار در آن دفن نمود اما این کار روزها طول کشید و در این مدت شخو
مز و درد و رنج و خال بود که وسیله بدست آورد و بداند که روزها او را چشم بسته بکجا میبردند و روزی
گربه را آنجا دیده آنرا بگرفت و بکشت و پوست آنرا از طلا پر نموده و موقعی پیدا کرده گربه را از دیوار
با نظری انداخت صدای افتادن آنرا شنید و فهمید که در جایی که کل است افتاده و قه که کارش
تمام شد چند و پیله اجرت گرفته و باز چشمهای او را بسته بجای هر روزه بردند پس از آن او بر پید
کرد گربه پر داخت و آنرا در میان حوضه کلی یافت و باین واسطه دیوار خانه هند را بشناخت
چیزی نگذاشت که هند در گذشت و ورته او خواستند خانه او را بفروشند و روزی نور با همان طلا
که در پوست گربه پنهان کرده بود خانه را خرید و مالک کنج و نمود و خر و نه هند کرد بدین جمله زابه
ایران حمل کرد و قسمتی از آنرا بمحض بنای این مدرسه رسانید آنجا در بنای مدرسه سعد

الدین کُفنه اند

هشتم مدرسه بالاسرکه در طرف بالایی روضه مقدسیه است مدرسه ابنتک و قمبروان
املاک ردکابن موقوفه دارد و تقریباً بیست نفر طلبه سیکنی دارند این مدرسه را بعضی از شاهزادگان

اوزبک اخیلاف امیرتپور بنا کرده اند

موقوفه را امیرتپور
اوزبک بنا کرده است

نهم مدرسه پرنیزاد خانم که بنای کوچکی است این زن از جواری کوهرشاد آغا است در ظاهر که
خانم او مسجد کوهرشاد را منبأ ساخت و نیز این مدرسه را بنا کرد و موقوفه برای آن قرار داد بیست و یک
سوی نفر طلبه در این مدرسه سیکنی دارند

دهم مدرسه دودر که آن نیز از ابنته شاهزادگان اوزبک از اولاد امیرتپور است
و موقوفه دارد

یازدهم مدرسه سلیمانخان اعیضادالدوله از امرای معظم قاجار است قبل موقوفه دارد
از پانزده الی بیست نفر طلبه در آن سیکنی دارند

دوازدهم مدرسه خیرالنجان است که بنائی بزرگ بوده و بالاخر بیست و نه از پانزده بابیت
نفر طلبه ندارد موقوفه آن عمداً از اجاره دکابن حاصل میشود

سیزدهم مدرسه عبدالخان که حالا خالی از طلبه است گویند باینه قرار داده بود طاقچه برای
حجرات مدرسه قرار دهند زیرا که طلاب از شرط تبدیل حالت برخاستن و کتاب از طاقچه آوردن
و نگاه کردن ندارند باید کتاب آبخاروی زمین و در دورد اطراف آنها باشد و از این بهر مناسبت
در این قسم طلبه ها چندان ذوق تحصیل نیست اگر کسی را محرم بدانند خود بهیچ معنی اعتراف نمیکند
چهاردهم مدرسه عباسعلیخان است بانی آن از طایفه شاملو و موقوفه آن از ختام و دکابن
واملاک بیست و نای جامع کاملی است وقتی من آنرا دیدم بیستمین آن مشغول بودند

پانزدهم مدرسه حاج رضوان است چندان وسعت ندارد و نفر طلبه در آن ساکن و موقوفه آن
چند بابی کان و حمام است

شانزدهم مدرسه این دین چهار باغ که اسم آنرا یاد نکند نام این مدرسه را در زمان نادر شاه
اصطبل کرده بودند و حالا به حال باقیست و تقریباً بیست و پنج کاروانسرای دایره را بنهر دایره
بعضی کاروانسرای بایر هم هست آنچه دایره است بنبه و عمارات است و سبع و نیکو و چند باب آن وقف
میشد برخی را هم محض ثواب ساخته اند اما از آنجا که موقوفه برای دایره داشتن آنها قرار داده اند
و باینها در گذر شده بحالت خرابی افتاده است

بنای دیگر که از آن نیز باید اشارتی بنمایم آن است که غارت شاهزاده حکمران باشد این بنا چندان
عالی نیست و در طرف محله غربی وصل به دروازه که همین است با حصان و تکیه باشد و در دروازه دور
شهر را درست نتوانست معلوم نمایم همینقدر که چندی بر دور دروازه است خاک بریزی هم دارد در طرف
داخل خندق دروازه از بالا سرایش کرده اند و خاک بریزی که قسمت عمده دروازه حقیقی را حفظ مینماید در
میان دروازه داخلی و این سنگ مرمری خاک بریزی معبری برای عموم مردم و حمل اسلحه قرار داده اند چنانکه
در میان دروازه و خاک بریزی خندق در حصنها منظره معمول است این موضع محافظت برای مدافعه لازم این
مملکت کابست چه دشمنانی که با اینجا حمله میاورند نوپ قلعه کوک اسلحه بسیار ممتاز دارند

پلی بر روی خندق برای عبور قرار داده اند و عمداً طوری ساخته که بزودی بتوان خراب کرد و برای حفظ
این پل بکوه دروازه هست و دروازه های حقیقی و محکم غیر از این است آنها را معبرهای تاریخی
در مشرق زمین رسم است خراب میکنند و اشخاصی که حمله باین اماکن میاورند اگر نزدیک بیابند
دو چار شلیک و هدف کوله میگردند و از زمان پیچهای تنگ آنها را تیر میزنند و لابد قوه
مقاومت نخواهند داشت

در طرف خارج خندق روی این دروازه (یعنی دروازه ارك) میدانچه هست اطفاها دارد که
در صورت لزوم سربازان در آن منزل بنمایند بعضی چرخهای توپ چند عراده توپ هم در اینجا بدین
میشود اگر مقصود را نخواهند بقتل رسانند در اینجا میکشند از دروازه که داخل میشوند بعد از
گذشتن از یک دو معتبر تنک بجای داخل میشوند و از اینجا از یک دری بیک باغچه کوچکی میروند
که دیوانخانه با حیات برقی حکومتی اینجا است برده بود دیوانخانه او بخته اند که شخصی که شاهزاده
او را باری میدهد از دور حکمران خود را بیند چنانچه هرگاه که شخص خاک را بدینا بد تعظیم کند و این
فقره اسباب اشکال میشود

باغچه دیگر هم با نهر و حوضهای آب بوضع معمول مملکت در عقب جنایامد کوراست و این باغچه بخانه
بیشتر شبیه است هر وقت شاهزاده بخواند با کسی ملاقات محرمانه نماید و از در اینجا ببار میهد
اندرون که اطفاهای حرم حکمران در آنست قدری دور تر از دیوانخانه است و از اینجا با بنایست
این ابنیه کلبه محتاج تعمیر است

خرابه قبر نادر شاه و رضاقلی میرزا پسر و در مشهد دیده میشود اگر چه جسد نادر در این قبرخانه است
از روضه حضرت رضا علیه السلام تا دروازه شهر که در شمال غربی میباشد جنایاتی طرح شده و
قبرها مزبور در نیمه راه این جنایاتست قبر نادر شاه در طرف شمال شرقی و قبر رضاقلی میرزا
در طرف جنوب غربی و این هر دو بقعه را خود نادر بنا کرده و قصد او این بوده است که بنای باشکوه
بنای عالی مانند ابنیه معتبر دهند از او بناد کار بناید چنانکه استحکام این دو بقعه زیاده
از استحکام جمیع ابنیه این مملکت است قبرها در وسط بقعه و مصالح بنا آجرهای ممتاز و
سنگهای مجاری شد و جلوه طرف مشرقی قبر نادر شاه یک در بزرگ است که آنرا با خارج زیاد از
مراغه بدینجای آورده آنها که قبل از خراب شدن این بناداده اند خیلی از استحکام و قشنگی

آن تعریف بنمایند بقیه آن نیز مصدق قول آن اشخاص است اما حالا هر دو مقبره جای
کثافات است

تعداد نفوس این شهر را نتوانستیم بدرستی معلوم کنیم چه از اشخاصی که جوانا میباشند غالباً اعراف
میکشند چنانکه بعضی اظهار داشتند که سکنه این شهر کلیه صد هزار نفر میباشند اما از ظاهر
چنین معلوم میشود که جمیع بلد خیلی کمتر از اینست تخمین من باید چهل هزار نفر باشد بنا
بر آنست که یکی از صاحب منصبان ابرار برای من نمود تعداد نفوس شهر مشهد سی و دو هزار نفر میشود
و در هر حال طبقه که در این شهر از همه کس بیشتر و زیاده تر اند طلاب اهل علم میباشند و اینجاست
جستار با اهل علم فزونی تفاوت میباشد کلی دارند طلاب ابرار حرفه مخصوص ندارند فقط
مابه معاش آنها توکل است علما از مدارس طبقه ندارند تحصیل با محض الله است برای حصول شهرت
که چون مجتهد شوند مقلدین بسیار خواهند داشت اعتباری کامل حاصل خواهند کرد از موتوف
مدارس اگر چیزی زیاد باشد و واقف قرار داده باشد بطلاب فقیر موظفاً مبلغی داده میشود برای
تدریس مدارس و حجتی و اجری مقرر و معمول نیست مگر طلبه اطفال شخص بزرگی را در درس دهد در
این صورت ماهانه خواهد گرفت در مدارس این علوم دینی از قبیل فقه و اصول و کلام و
حکمت الهی خوانند میشود نیز منطق که فقط حرفت برای مناقشه و مناظره و حاضر جوابی خوبست
از علوم متداوله است نجوم نیز میخوانند اما همان نجوم بطریق که چیزهای غریب عجیب است و شمر
شمی نیست اما احکام این علم در نظر مردم اهمیت دارد و برای اغلب کار عوام ساعت تعیین مینمایند و
منجم کامل خیلی خوشین میباشد اما عمده فایده علم راجع با شخصی است که فقه و اصول و طب تحصیل
مینمایند و طب عبارتست از بعضی تجارت معرفت خواص ادویه و طبیب اسطه بکند و معالجه که
اتفاقاً سودمند شده با طبیعت دفع مرض کرده مشهور میشود اما حق العلاج چندان چیز قابل نیست

وعلوم دینیه که آنرا عالیاً بانجوم مخلوط کرده اند مفیدتر است یعنی حاصل مالی آن زیاده تر میباشد
مسئله گویند که کندان آنها بتعارف و هذا باب میباشد که هذا باب بطور وفور عاید آنها
میکرد و طلاب فقیر و مدارس بجددات است ابتدا خود باطلک هائیکه میکنند دارند میگردانند و از
این راه چیزی بآنها میرسد مدارس شکلاچندان با کاروانسرا فرقه ندارد و این که عاده صفتها
برای نماز و مدارس ساخته میشود

در مشهد تجار و ارباب مکاسب با نذره کفایت میکنند بک حله مشهد مخصوص بهبودهاست
و جمعی دارند خزینه آنها کهنه فروشی است از بعضی در این شهر نیست هندی بدم میگردند و فقیر
از اهالی شکار پور و قندهار و ملتان که برای بعضی معاملات خزینه با آنها آمده اند میآیند و خزینه
و تجارت همیشه در محلات دینیه میشود اعراب آنرا و آفاغنه و تراکمه و از یک در کاروانسرا
و بازارها بسیارند و البته مختلفه آنهاست تماشا نیست تجارت مشهد عمده است این بک بمنزله
بندرگاهی شده است هر روز قوافل عمده از بخارا و خجند و هرات و کهنان و هرد و کاشان و آصفهان
و غیرها بمشهد وارد میشوند و امتعه عمد مبادله میشود حق کرک که در کانه مشهد بدین میآید
بیشتر بخیزار تومان است لکن ممکن است هینقد هم میباشند از مینانه ببرند حق جواز امتعه در صد
دو نیم میباشد امتعه زیاد هم از کرک میگردانند بنا بر این مقدار تجارت مشهد را نمیتوان
معتبر کرد بعضی اشباعه این شهر بخود میشود است محمل مشهد بخرن محمل ایران است تیغه ها
شمشیر خوب میپسازند که از پانزده الی دویست بال میفروشند تیغه هائیکه از استاد های قدیم
مانند بقیتهای گراف میفروشند یعنی گاهی دویست و دینال و بیشتر در بهای آنها داده میشود
صانع شمشیرهای قدیم اینجا صنعت را پی برده که امرت پور از دیشق بخراسان آورده است و قیمتی از
اخراف آنها هنوز بصنعت سیلف خود اشتغال دارند اسلحه غیر آتش دیگر نیز در اینجا میفروشند

پارچه های ابریشمی و پنبه در این بلد و سایر بلاد ایران بافته میشود

نزدیک بودن معادن فیروز برای عدل کثیری از سنگ تراشهای این شهر شغل و مکسب تربیت داده و
انکسرها و فیروزه های تازه در هر طرف شهر دیده میشود چندان کاروانسرا مخصوص تجارت فیروزه
که فیروزه ها را بفیروزه تراشها میدهند مناسب هر جائی میباشند آلات فیروزه تراشی خفیه ساز
فیروزه بعد از آنکه تراشیده شد بجایا بهر سبب تجارت آنها را نوع نوع جدا میکنند آنها که از معدن
عبدالرزاق است بهترین انواع فیروزه است بجز آنکه از اجماع میشود و از آنجا بروس و فرنگستان و هندستان
میرند ولی فیروزه خوب در مشهد دیده نمیشود آنچه خوب است بطور مخفی بجا های بکر فرستاده میشود
یعنی از راه قندهار و هرات بحد حمل میشود قدری هم بزرگوار مشهد فرخنده میشود بزرگوار تر آنی
بقدر امکان کوشش میکنند که یک انکسری فیروزه در مشهد ایتباع و تبرک کرده با خود داشته
باشد سنگهایی که از معدن کرمی کوخ استخراج میکنند اگر چه خوش رنگ تر است ولی قیمت آنها
کمتر است بزرگوار که سفید دارد و گاهی این لکه ها بقدری زیاد است مثل اینکه بر روی این سطح
بود گرد سفید رنگی پاشیده باشند این سنگهای لکه دار جنلی بخارا و عربستان میرند چه اعراف
چندان اعتقاد بزرگ ندارند هر چه فیروزه بزرگتر باشد نزد آنها مرغوب تر است عریضها بک خاصیت
طلبی در فیروزه معتقد اند از یخست سنگهای مرغوب و در فروش میرسد از آنها مهر و بازو بند ساز
رسم فروش این فیروزه ها اینست که آنها را انکسری ناخنه هر دو از ده حلقه آنها در یک لوله از
کهنه قرار داده در دو کاکین میگذرانند و در میکروانند از خلیج فارس نیز فیروزه بحد حمل میشود
از فیروزه تراشها گذشته در مشهد جماعتی سنگ تراش هستند که با سنگ سبزه بعضی آلات و ادوات
از قبیل فغان و شتاب قهقوش و قوری و آفتاب و غیره میسازند و این جمعه خیل در نظر
اهالی ایران با قدری بهر خا میزنند

معادن نیک بقدر کفایت شهر در نزدیکی مشاهده است از ارضی و در شهر حاصلخیز است و از اینجهت از کثرت
و فراوانی اهالی را آسوده دارد قیمت ماکولات و اجناس را بنوعی از قرار ذیل است
(نان چهار من و نیم تبریز بکر نال) (برنج خوب هندی پانزده شاهی) (جود و ازده من بکر نال) (گاو
پشت چهار من یک دال) (گوشت کوسفند گاو منی بکهران) (روغن منی سه هزار) (پنبه برای شمع
منی بکر نال و نیم) (هیزم از پنبه الی منی من بکر نال)

سبزی هر قسم فراوان و در آن و منوع غیر از انکوره های کیش شده و انار و میوه های خشک و گرد
که از هرات میآورند کم اما در فصل منی جمیع خوا که ممتاز از اینان در مشهد بطور و نور و هیئت مخصوص
هیزم در مشهد جمیع بلاد اینان چون قیمتی ندارد بونه های خشک خاوها باشد که در پنبه ها
اطراف پدید و سر شاخه ها اشجار بجای هیزم بکار میبرند در قسمت غنی از دره ها اشجار سهل
التمو غرس می نمایند که چوب آنها را بعضی هیزم و تخته و رسانند کاشتن این درختها منفعیت خوبی
و فایده بسیار می رسد در اینجا با بعضی آشناسم در شرق زمین حمام بمنزله قهق خانهاست
مخصوصا صحنهای سرد در آنجا میزند در گرمی حمام صحن می کنند در حمام بعضی اطلاعات برای
سفر آید خود حاصل نمودم از حمام که بیرون آمدم با یکی از اهالی نیک آشنای بهم رسانیدم
این شخص روسی و قتی که بقصد تجارت سفر می کرده او را اسیر نموده بخارا برده فروخته بودند
و از آنجا بشفهد آمد و داخل در خدمت ایران شد داخل توپچه ها بود اهل و عیال داشت و از
زندگانه شاکر ولی هنوز با د از وطن خود میگرد و افسوس میخورد نیز میزد با بوسف نامی را دیدم که
با انگلیسی حرف میزد خیلی تعجب کردم که کسی در اینجا انگلیسی بداند معلوم شد در یکدیگر در خدمت
دولت انگلیس شغل مختصری داشته و در آنجا مدتی هند و دیگر انگلیسی یاد گرفته است
امیدوار شدم که زبان دانه این شخص بکار میاید و با او گرم صحبت بودم که سید حسین که یکی از

خدام حضرت رضاست از دور آمد و بعد از چند کلمه حرف متفرقه گفت حالا برای بدن حرم
 حضرت بهترین وقت است زیرا که خلوت میباشد خطری ندارد من فوراً بالا پوش خود را بر شستم
 از عقب از روانه شدم و دگر بر کیند طلا داخل کردم و باطاق مرکزی رسیدم جانی باز نشنید
 و عظمت کتر دیدم آنم بدانم بزرگی و عظمت این بنا بیشتر اسباب تعجب است با شرف و مکنت و
 کرا بیتها و تزئینات آن در کوشنای که اجسام درخشند چنانکه باید دید نمیشود بعد از تماشا
 این محل نزدیک شدیم بحرم مطهر در آستانه راهنمای شبیه تبعید نمود و از آن دخول مفصل
 خواند آنچه گفت کرد منتهی تقلید او نمودم اگر چه بدکله از آنچه گفت نفهمیدم بعد از داخل
 حرم شدیم و در هر چهار طرف مرقد مطهر بارها و دعاها خواندیم و تعظیمها نمودیم بعد از آن این
 بنای عالی را تماشا کردم اما آن دیگر را باز دیدم و با آنکه راهنمای من گفته بود در آنوقت
 خلوت جمعیت نادی و در و در مرقد مطهر مشاهده کردم بسیاری هم در رواقها نشسته و
 میخواندند جماعتی بالباسهای دراز و عثمانیه در این اطاقهای بزرگ آمد و شد داشتند مردم
 همه ساکت و خضوعی ملایم زبانت تلاوت قرآن چهری شبنم نمیشد اما این صدا يك اثر خاصه
 داشت خیلی میل داشتم قدری بیشتر اینمکان را که فی الحقیقه در طبیعت مؤثر است ببینم اما
 واهمه اینکه عبوسوی در این مکان نباید داخل شود و اگر بفهمند و چار خطر خواهد شد مرا
 بجله میبندانند و خیال میکردم که مردم بنظر ریب تر و بد بین نگاه میکنند کمی روشنائی
 برای مستور ماندن وضع حالت من نافع بود در وقت بارت ادا ای اعمال چون من خجله نابلد
 بودم اگر کیه درست تلف من بود منضممید که من میلمان نیکم خادم راهنمای من نیز همین
 جهت عجله داشت که زود از حرم مطهر و صحن خارج شویم خلاصه پس از تماشا از حرم خارج
 و از میان صحن عبور کرده از چشم انداز مدرسه میرزا جعفر دور شدیم و اگر در وقت جمعیت

از دحام با بیخارفته بودم بهر و با احتیاط نزد بکر بود چیزی نگذشت که ورود من بمشهد مشهود
و معلوم همه کس شد و اگر قبل از شهرت اماکن مزبوره زانده بودم دیگر مبسر نمیشد
(بواسطه عدم مراقبت که در آن عصر اجراء توکلت داشته مسافرمذکور جرئت دخول بحرم مطهر
نموده است لیکن از آن بعد علی الخصوص در اوان سلطنت اعلیحضرت همايون شاهنشاهی دامت
ملکة خلی مشکل بلکه محال است که چنین عملی صورت پذیر شود و خادم جسور بی تعصیب
طرف سبایت تنبیه نکردد)

مبوفرز در کود و وقتیکه من بمشهد آمدم حسنعلی میرزا اخا کر اسان و میرزا موسی و زبیر او
بود ابتدا من در خانه میرزا موسی منزل داشتم بعد بجای دیگر نقل مکان کردم بکروزمیرزا موسی
مارا بحضور شاهزاده برد یعنی شاهزاده شهنشاه بود من در وسیع همراه دارم بابتدای لحظه
مرا الحضار نمود بعد از مذاکره در باب جلوس قبول شاهزاده که من در مجلس او بنشینم بامیرزا
موسی بحضور رفیقیم حسنعلی میرزا بمن جانان داده در مقابل میرزا عبد الوهاب میختم باشی
نشان بد صحبت مجلس همه مطالب نجومی بود و از علم نجوم بطلب و تحرفهای غریب چیزها میختم بندهم
بکروزم بدین میرزا عبد الجواد میختم رفتم و مرا نجومی پذیرفت این شخص پیر میرزا مهادی
میختمد شهادت دو برادر بزرگتر از خود دارد ولی نشان او ننشاند فریش اطاق میرزا عبد
الجواد حبس بود و جمعی در آنجا بودند خیلی با اجترام مینمودند این عالم مشهد بواسطه کمال
دانائی با من صحبت مذهبی نداشت چه میدانیست که موافقت آرا فیما بین حاصل نخواهد شد
بعضی مطالب نجومی و جغرافیائی پرسید از دور بین سئوالها کرد که علم و اطلاع من برای
جواب کافی نبود و افعال خوب میدانیست بعضی آلات ادوات که از فرنگ برای او آورده بودند
بمن نشان داد بکدیت استیسا عن سازی تمام داشت که برای او بی ثمر بود از فرنگستان و

سیاطنهای آنجا سؤال کرد چند کتاب بمن نشان داد که یکی از آنها سباحت نامه ملا محمد
 اصفهانی در آرویا خاصه در آنکلیس بود ملا محمد شصت سال قبل این سباحت را نموده است
 و مطالب کتاب را و مجمل از تاریخ فرنک و اطلاع کمی از انکشاف یکی بنا و تغییرات بعد از
 انکشاف بعضی مطالب بکتاب این اقلیم خلاصه خیلی ممنون از پیش این شخص بیرون آمدم و خوش
 رفتاری او معروف است اگر چه گویند خبیث است شنیدم شاه رخ میرزا جوهر بنیادی میرزا عبد
 الجواد و برادران او سپرده و اتحاد دیگر یاوردن نموده و این جوهر را به مکتب این سه برادر
 کرد پد است

بکرو ز میرزا عبد الجواد بمنزل من آمد قدری خصوصیت با او داشت بعد شهادتین بمن آموت
 و من بزرگان جاری کردم و معلومت که بعد ها من مسلمان محسوب بشوم و گفتن شهادتین سب
 شد که با میرزا عبد الجواد بار دیگر داخل صحن و حرم مطهر شدم و با سودگی این اماکن را دیدم
 در اوقات توقف من در مشهد و در حوالی چندان نظمی نداشت از قرار مذکور صید محمد خان
 کلانی اطراف مشهد را غارت میکرد راه هرات را هم به موربها و هزاره ها میخوش داشتند
 محمد خان تربتی هم در طرف جنوب بچپو مشغول بود و ترا که بنیر تانزد یکی شهر آمد بود ندانفقه
 کلام مسووفه

دکتر اول و بتر المانی از معلمین دارالفنون برلن از اجزاء آکادمی علمی که جغرافیای ایران را
 شرحا بزبان آلمانی نوشته گوید اسم قدیم مشهد سنا باد بوده این شهر بقدمت طوس نیست
 بلکه باجمع قرای حوالی از اعمال طوس بوده است

تحقیقات این دکتر المانی غالباً نقل از مسووفه است چه کتابی تقریباً بیجا و سراسر
 قبل نوشته شد و بعد از فرزند اقدام با این نگارش نموده بنا بر این آنچه را از فرزند نقل

ماند خروت کزار آن نمیرد از بیم

دکتر و پیر کو بد بواسطه معجزاتی که از حضرت ضاع علیه السلام و روضه مقدسه او مظهر
 و سبب شهر مشهد جای معتبری گردیده است پیران شاه رخ پیر امیر تیمور و مرقد حضرت رضا را
 زینت کرده و شاه طهماسب و شاه عباس و نادر شاه بر این زینت افزا کردند در عهد شاه عباس
 و شاه سلطان حسین مدارس در این شهر بناموده اند اما در زمان شاه عباس اغلب کتب شهر را
 اوزبکها بکشند مسبوک ملکم معروف (مالکلم) در سال هزار و هشتصد و در معادن ترک
 دریاچه ارومیه سنگهای مرمر زیاده که آنها را برای اینبه غایبه مشهد حاضر کرده بودند
 بعد از قتل نادر شاه و سپرده نفر از اولاد و نواد افغط مشهد بتصرف شاهزاده نادر می ماند
 در عهد نادر شاه سکنه مشهد هشت هزار نفر بوده اند مسبوک کوئی در سال هزار و هشتصد
 و بیست و سه در مشهد خیال رفتن به هندستان داشته شرحی از محله که صحیح مقدس در آن
 واقعست بنکار و مذهب از مردم اینجا کرده بعد میگوید دیوار شهر مشهد از هزار عظیمتر است
 ولی جمعیت آن از هزار کمتر میباشد خیابانهای از شرق شهر بغير امتداد یافته و در جنبین آن
 دکان است اینجا دروازه معتبری دارد که از اینبه غایبه است بکاشی زینت یافته شهر
 مشهد شانزده مدسه و تقریباً صد نفر ملای عالم دارد جمعیت شهر با اعتقاد کونای چهل و پنج
 هزار و هفتصد و نوزده نفر میباشد مسافرن زیاده از هر ملک که اینجا می آیند مخصوصاً
 زوار که از راه شاهرود مشهد مشرف میشوند در سال از پنجاه الی شصت هزار نفر میباشد
 انواع خاطر اترایجه فیض زیارت تحمل میکنند تجارت مشهد چه رونق نیست جای از سه راه
 بغیر اینجا و ارومیه و هندستان باین شهر حکم میشود قند و آدوبه و بارها شال و ماهوت
 و غیره با شتر و قاطر باینجا می آورند قرار رسم کمرک مشهد در صد و دو نیم است و در سال تقریباً

بن کفر و تومان داد و ستد تجارتی مشهد میشود و غیر از تجارت فیه روزه و معاملات بزرگ و کوفسند
 و منداست از مشهد نخل و پارچه های پشمی بجاها که بکر میبرند از کاشان براق و جوزاب پشمی و
 دوات و چراغها فلزی و ظروف مس و از شهر از خرمنا و تنباکو و کتله و آستینا و تسمینای و حصیر و از کرمان
 شال و تریاک و حنا و پنبه با بن شهر میآورند و از هند سند قد و ادویه و مشک و عنبر و عریان
 و خواهر و جرم و پارچه های نماز که هند و انگلیس و پنبه و از بخارا و کتله و شال و زعفران و
 کاغذ چینه و روسی از روسیه سالی صد بیست هزار پوند بزرگ و پارچه های پشم شتر و چای
 و جرم قرمز و ماهوت و اطلس و ظروف چینه و شیشه و اسباب آهنی و سرب و براق و غیره با اینجا
 حمل مینمایند از هزارت هم فرش و سرب و زعفران و پسته و مصطکی و ترنجبین و شنبخت
 و صمغ بمشهد فرستاده میشود قیمت مال التجاره زیاد نیست و ما کولان فراوانست اما کدوم
 از اینها بزرگ با اینجا آورده چه در اراضی مشهد بقدر کفایت راعت نمیکند در مشهد است که
 و قاطر خیل کران است

مسافر به مسافر فرانسوی که در سینه هزار و هشتصد چهل پنج از مشهد عبور کرده و
 ذیل زاد رجلا اول سفرنامه خود در صفحه دو و بیست و سه درج نموده است
 جلد که که شهر مشهد را آن واقعه خالی از آبادی است و علت آن تا این که ناز ترا که و
 افغانه و طایفه او زبک است در تمام صحرای روج کوچک دیده میشود چنانکه در شرح دیگر
 مذکور شد وجه بنای هیچ راهم نوشتیم دامنه کوهستان اطراف برخلاف دشت هالیست
 آباد دارد که غالب آذوقه اهل مشهد از آنرا بشهر حمل میشود و قتی که شخص از طرف نیشابو
 بمشهد میآید در راه در رود (در رود) طرف است و پیله دیده میشود که اهالی بلد آنرا
 کوه طلا و نقره میگویند زیرا که از این دو فلز در این دو پیله زیاد یافت میشود اما این که

در این معادن کار کرده اند بعد از چند کسوف نظر نموده اند و بر آنکه داخل ایشان خیلی کم از آن
 بوده است عقیده اهالی این است که در ازمنه سیالیه از رگهای طلائی معادن مذکور
 فایده زیادی حاصل نمیشد است و حالا هم که سینههای طلائی از این معدن بچند مبادی خیلی
 منفعی از آن عاید میگردد اما بقول بعضی چون از موقوفه حضرت رضا علیه السلام است این طلا
 نفوذ چون در بونته ریزند بواسطه آنکه آن بزرگوار را خبیثت این هر دو فلز قبیله نجات
 مستحیل میگردد من بظاهر تصدیق قائلین این قول را نموده ولی باطناً محل این مسئله را محسوس
 معلوم کردم که علایق شدن خرج بر دخل بجهة عدم تصکیل علم تجزیه و اعمال معدن است
 و دوری آب هیزم نیز در این کار مدخلیته دارد

میسوفریه در اینجا چند صفحه از سر کدشتن شخصی خود درج کرد بعد در صفحه دو و هشت و سی و یک
 بنای شهر مشهد را چندان قدیمی نیست منتها هزار سال است که بنا شده است و بزم بعضی آبادی در
 همان محل شهر طوس که در قدیم الا بام سایلیه مینامیدند و انعیسند و باعقاد اهالی این محل
 جسد پیدای پنجم پادشاه پشادان ساخته است خرابه های شهر طوس در شرف سبزه
 مشهد پیداست (مقصود فرسخ جغرافیائی است) اعتبار شهر مشهد بواسطه روضه حضرت
 رضا علیه السلام است چند خانه بدوادر روضه ساخته شد که مسکنی برای مقدسین زوار باشد
 رفقه رفته بر آنها افزوده و سنا باد آباد شد (در اینجا میسوفریه بعضی سخنها کرده و چون
 خلاف آن معلوم بود ما بدکر آنها نبرد اخیتم) سکنه طوس باینجا آمدند و آنجا را خالی گذاشتند
 اوقاف نذورات سلاطین و اکابر متدینین مشهد را اینجا رساند که یکی از چهار شهر معتبر
 خراسان گردید در سینه هزار و پانصد هشتاد و هفت میلادی مطابق سال خصد و دونه
 هجری مشهد بواسطه استیلای عبدالعزیز خان اوزبک بلطه غریب گرفتار آمد و تمام مکنش

اهالی به قمار وقت و ثلث سکنه مقبول شدند ده سال بعد بمقتضای اهتمام شاه عباس بزرگ با
 و بنا بادی گذاشت نادر شاه مشهد را پای تخت خود قرار داد شاه رخ میرزای نادر بنی چند
 سال در مشهد حکومت کرد مرحوم آقا محمد شاه قاجار آن شهر را از تصرف و منزع ساخت این نیز
 یکی از خطهای سبوفریه است در آنوقت مشهد نیز در تحت حکمرانی سلاطین خاندان ایران درآمد
 حالا این شهر در نهان آبادی است تجارت آن باریق و زواری بادی را اینجا می آیند چون این بلد
 در سرحد فارس و افغانستان واقع و مرکز و محل عبور و مرور است مال التجاره وارد و باهران
 اینجا آمده و از اینجا بمحلات داخله می رود رونق و آبادی دارد سالی پنجاه هزار نفر زوار وارد
 مشهد می شوند و ذیخا هر خود را در اینجا بمصرف می رسانند سکنه این شهر بواسطه مهاجرین مری و
 سرخس و هرات قندهار شصت هزار نفر و همیشه سی هزار نفر زوار نیز در اینجا هستند از جمله
 نفر یهودی در این شهر می باشد که محض حفظ جان خود قبول دین اسلام نموده اند (در اینجا یهود
 بعضی حکما را بمجول ذکر می نمایند که یهود چهار ای او نقل کرده اند بعد در صفحه دو و بیست و سی و شش
 گوید) شهر مشهد را دیواری از گل احاطه نموده و دیواری هم چند فی جفر کرده اند و بیست
 امتداد دیوار تقریباً هفتاد متر و این قلعه و خندق برای مدافعه چندان شایسته کی ندارد
 و مثل سایر این بنه دفاعیه این مملکت است آنکه در ضلع جنوبی شرقی واقع شده و چندان آباد
 نیست در داخله شهر چندین قبرستان است که مواثر ایجاد دفن می کنند بنائے که در مشهد قابل
 ذکر است روضه حضرت رضا و مسجد این روضه است آن در وسط شهر واقع شده در وسط خنایا
 نه نیست عظیم که در دو طرف آن درخت چنار کاشته اند تجارت مشهد خاصه داد و ستد
 که از نزد این محل می شود و از مشهد با سبای مرکزی می بیند باریق است باریچه های بنیه
 و ماهوت و ظروف چینی و بلور و از طهران مشهد حمل می شود در این بلد قالیهای خوب شالیه

شبکه مثال کشمیر نیج میشود شمشیر خراسانی هم معروفیت اقسام ظرف از سینگ
در مشهد در کمال خوبی ساخته میلاد دین کرمیند

مبوهانکوف سباح معروف روسی در جلد هفتم کتاب مخصوص که در مجلس جغرافیا بطبع میرسد
و سفرنامه ها و مطالب نکشفه سباحان در آن درج میشود در صفحه سیصد و سی و ششم منویسند
مشهد در متهای خراسان واقع شده (در این مطلب سباح) دانستند روس تهر کرده متهای خراسان
بلغ است مشهد) این شهر در نهمصد پنجاه کیلومتری طهران و هزار و صد پنجاه کیلومتری بخارا و
پانصد و چهل کیلومتری خوق و هشتصد پنجاه کیلومتری قندهار و چهارصد و سی کیلومتری
هرات واقع است (هفتاد کیلومتری تبرک فرسنگ است اطراف شهر اراضی غیر مزرع و بار است
در سال هزار و دویست و هشتاد و سه که موکب علیحضرت شاهنشاهی نام ملکه که قبر نفیضی خراسانی
شد نیز در سفر سال هزار و سیصد که در هر دو نگارنده ملتر م رکاب علی بود اطراف شهر مشهد
در کمال آبادی و اراضی مزرع و حرم دین) تابستان در اینجا حرارت آفتاب سورت هوا است
که شبیه اسبیلاد واقع در تحت خط استوا (مبوهانکوف) رپا نیز از این نواحی عبور کرده
و مؤلف خود دو مرتبه در وسط تابستان در مشهد بودم هوای تابستان آن از طهران بلکه
از اغلب نقاط ایران بهتر و معتدل تر است) در زمستان باد شدیدی که از طرف شمال ایران
از اراضی اطراف مشهد را در برف میسور میدارد و بر عکس بخارا و پائیز اینجا در نهایت اعتدال است
اما امتدادی ندارد و بعد از این چند کلمه مطلب تبدل صورت داده کلمات علمی تبدل باراجیف
میشود تا در واسطه صفحه سیصد و سی و چهارم گوید) شهر مشهد یک کلا طولانی و امتدادش
از مغرب بشرقت نهر بزرگی بهین امتداد از وسط شهر بخار بست که در اطراف آن اشجار نارس
شد و بهترین شوارع و معابر عامه مشهد جنبین همین نهر است و ثلث طرف غربی یعنی از

در وازه مغری ناجیه مقدسه و امعینه و شکلا مربع و هر طرف آن از چهار صد الی پانصد
 ذرع طول دارد از اینجا محض احترام سواره عبور ننواند کرد بلکه عبوسو مذهب و جهود هند
 پیاده هم قدرت دخول باین محوطه ندارند خانان و کاروانسراهای خوب حمامهای شهودا پر
 و مدارس معتبره که هر یک را موقوفه زبادت و حوالی ناجیه مقدسه میباشد در وسط
 روضه مرقد خضر رضا علیه السلام و قبر فخرن الرشید در طرف جنوب مقبره آنحضرت مسجد
 کوه رشاد واقع شده بآن ائمه روضه محل سکای حدام و متولی و کارگذاران این روضه
 و حکومت خراسان در این ناجیه قیاطی ندارد (در اینجا باز مطلب سابق خود را تغییر داده
 و از طریق علی خارج میگرد) مہو خانیکف هم سکنه مشهد داشت هزار نوشته و روزا
 که در ظرف یکسال باین بلک میباید پنجاه هزار نوشته است کتابخانه خضر ترا مہو خانیکف
 گوید مشتمل است بر دو هزار و نهصد نو و هفت پنجاه درسه هزار شیشصد پنجاه و چهار جلد
 و خود از غان میباید که باید چند ماه در مشهد ماند و حق دخول بجای و حرم را داشت الحاقا
 کامل حاصل شود اما وقفنامه های اوقاف روضه مقدسه اقدام از همه وقفنامه است که یکی از
 زائرین که جناب الدین نام داشت فرشته و قریه احمد آباد را وقف کرده و تاریخ آن نهصد و بیست
 و هشت هجری است سایر وقفنامه ها از قرار ذیل است

دو وقفنامه در زمان شاه طهماسب سه وقفنامه در عهد شاه عباس بزرگ یک وقفنامه
 در سلطنت شاه صفی چهار وقفنامه در دولت شاه سلیمان هشت وقفنامه در عصر شاه سلطان
 حسین یک وقفنامه در استیلا ای قانعیه بایران سه وقفنامه در زمان نادر شاه
 یک وقفنامه در عهد غادر شاه یک وقفنامه در سلطنت شاه فرخ افشار نه وقفنامه در سلطنت
 گرجان زند چهار وقفنامه در سلطنت شاه شمس الدین شاه هفت وقفنامه در عصر خاقان

مغفور فیحکام پشاه ده و قفنامه در عهد شهریار میرورماضی محمد شاه غازی شیش و قفنامه
تاکنون که دوازده سال از سلطنت اعلیحضرت شاهنشاهی ناصرالدین شاه گذشته است
در دیوارهای صحن تواریج بنای آنها کتیبه شده و این تواریج از سلطنت صفویه بمیکند زد
(سبوحانیکف و اینجا اشتباه غریبه کرده چه در کتیبه ها و کاشیها تواریج بسیار قدیم و خیلی
پیش از صفویه هستند بعدا واضح خواهد شد) در دور کیند کتیبه ایست که از آن معلوم میشود
که تذکیر کیند از شاه عباس است اما تواریج تذکیر محموشه ابوان جنوبی مسجد کوه مرشاد بواسطه
زلزله هزار هشتاد و هفت خرابی پیدا کرده و شاه سلطان محسن در هزار هشتاد و هشت مرمت
نموده است (بجز سبوحانیکف اشتباه کرده چه جلوس شاه سلطان محسن در سال هزار و صد و
شش است سالیکه این مسافر معین میکند هجده سال قبل از جلوس شاه سلطان محسن است)
از مشهد طرف جنوب غریبه شهر واقعند میدان و سببی که غریب است بنایان را آنجا عمارتی بسیار
جلوارک واقعند و بعد از فتنه آخری شهدارک را خوب تعمیر نموده اند خانه های شهر چندان
وسعتی ندارد و بعضی را دوجناب است و سطح آنها از سطح کوچه ها عقب تر است و فلک خانه ها عقب
و تنک و تاربل است شهر در جلگه ساخته شده جز اینکه در طرف شمال شهر با التسه بلند
دارد و کمان میکنم این ارتفاع بواسطه پتّه مصنوعی بوده است کوههای اطراف شهر در دیوار
ذریع و سه هزار ذریع واقعند و اغلب سنگ آنها چقماقیه یا بلور معدنی است را این کوهها رکهای
بسیار ضعیف طلا یافت میشود و مکرر خواسته اند در این معدن کار کنند لیکن صرفه از آن
نبرده اند غیر از اینبّه داخله صحن بعضی بناهای کهنه در خارج صحن دیده میشود چنانکه در بازار
کهنه وسط شهر مسجدیست معروف بمسجد شاه که بالایی ابوان تواریج هزار و صد و نوزده مسطوطه
در طرف راست هم نوشته شد است عمل احمد پسر محمد لادن محمد مغار تبریزی در سمت دیوار تواریج

هشتصد و پنجاه و پنج خوانده میشود نیز در طرف شمال صحن مقبره خرابه ایست معروف به پیر
پالان دوز بنای او از محمد خدا بند است تاریخ آن هشتصد و پنجاه و پنج و باید از شاه محمد صفوی
باشد در جلوار کعبه سبز است و روشی میگفت شیخی اینجا مدفونست که در هشتصد و پنجاه و یک گذشتند
تاریخ مسجد شاه واقع در خرابان که شاه عباس بزرگ ساخته است هزار و سی و دو میباشد
مقابل همین مسجد مقبره نادر شاه بوده و از اینبه غالبه محسوب میشود و این بنا را نادر در
حیات خود ساخته است

کهنه ترین مدارس مشهد مدرسه دودراست که شاه رخ کورکابی ساخته و تاریخ آن هشتصد
بست و سه میباشد و دوم خبرخانه است که در سلطنت شاه عباس نایب در هزار و پنجاه و هشت بنا
شد سیم مدرسه میرزا جعفر که تاریخ آن هزار و پنجاه و نه است چهارم مدرسه نواب که در
وهفتاد و شش در عهد شاه سلیمان ساخته شد ششم مدرسه دبیر کرم در سلطنت این
پادشاه ساخته اند و اسمی آنها از قرار ذیل است

مدرسه عباسعلیان و مدرسه پابن پاد هزار و هفتاد و هشت مدرسه ملا محمد باقر در هزار
و هشتاد و سه مدرسه امیر ناصر و بالا سر که بانی میرزا سیدالدین بوده در هزار و نود و یک
مدرسه حاجی حسین که تاریخ ندارد

شانزده کاروانسرای شهر مشهد است و اسمی آنها از این قرار است
کاروانسرای شاهها کاروانسرای دررود کاروانسرای قزوین کاروانسرای سیلار
کاروانسرای ضابطی میرزا کاروانسرای کمرک کاروانسرای بنوری کاروانسرای بدخان
کاروانسرای امام جمعه کاروانسرای عالی چهار باب کاروانسرای ابن شانزده باب در حواله
صحن مقدس است با اسمی مسطور در ذیل

کاروانسرای سلطان که در سلطنت شاه طهماسب شاه اسماعیل بنا شده کاروانسرای تبریز
کاروانسرای اراک و تبار در هزار و نود و یک در و یک شاه سلیمان کاروانسرای شاه
و بر دین خان در هزار و نود و یک

در خارج شهر مشهد تنها بنائی که دیده میشود مصلحت است که در هزار و هشتاد و هفت در عهد
شاه سلیمان ساخته شد و شبیه است بمصلحتی که در هشتاد و هفت بنا کرده اند آنست
در یلو از نو بنیاد های معروف فرنگ در ضمن شرح حال بابر بن سقیر کورگان در صفحه صد و
پنجاهم از کتاب خود گوید بابر در ابتدای سده هشتاد و هشت در سن بیست و هفت سالگی
در معالجه او هنر نماند کردند سلطان برای استقامت مزاج خود از هرات بطوس سفر کرد و
لدى التور و در حضرت رضا علیه السلام شتافت این شهر را مقدس نامید و پیش از آن باین اسم معروف
نمود و هدا باین باد پیش کشتن روضه مقدسه نمود و بعد از ترک شرب توبه در مسجد جنبه کم
مظهر بر این مشغول شد و نقان خانه مخصوص خود را در باغ جنبه سخن قرار داد که در آنجا
زند در هشتاد و هشت یک بقصد شکار و تفریح به التادگان رفت و چند روز آنجا
توقف کرده بواسطه حادثه که روی داد و آنرا باین نداشت مراجعت نمود و توبه خود
بخاطر نیاورده و زندگانی عادی خود که شرب خمر باشد مجدد شروع کرد و روزی پس از افراط در شرب
و تغییر سبکی از امراد محقق نشسته بخارج شهر رفت و باز گشت قنبر خالی او را عارض شد
فرزای آن روز در گذشتند و در کیند یک که نزدیک روضه حضرت است مدفون گشت

این بود تمام اقوال مسافران و سبناخان فرنگ در بیان مشهد و ما تحقیق و وفرد بکر را
بر اقوال مذکوره مبنا فرماییم

و قتی که نادر شاه از هند مراجعت بایران نمود شخصی هند بقرم حج باز روی او از هند

مشهد میابد تقصیل ذیل را در سفرنامه خود از مشهد مینویسد.

روز نوزدهم ذی قعدة سال هزار و صد و پنجاه و سه وارد مشهد شدیم در این شهر بعضی چیزها دیدیم است که از آنجمله حصا بلده میباشد در خارج دیوارهای آن مثلث شکل ساخته و برای مدافعه بجهتین اشکالست بر آنکه منکام محاصر و قتی که در این سیکرها قشون گذاشته بود از هر طرف بجمله آوران میتوان بر اندازی کرد در مرکز شهر دو ضلع حضرت رضا علیه السلام بنا عالی است با کتبک وسیع و اینک دفعه در اطراف آن کیند بازار بزرگ سابق بر این در جلوی این کیند بود اما حالا دورتر است در طرف مغرب شهر نیز یکی از وسط صحیح جوان دارد قصر سلطنت در محلی واقعید معروف بکوچه بالا (بالا خیابان) سه ضلع دور مقبره حضرت ضاع علیه السلام اتلی از طرفین پیرون نولا بجو کتبک کیند از بقعه قیامت آن زیاد تر است ضلع دوم از طلای خالص استیم که وصل بمیرداست از چوب چندل میباشد عقبه بعضی ایست که در طاق این سیف ششها طلا بکار رفته و این عقبه باطل است خارج کیند در خشت های مسی طلاست و مثل مقبره صفخرخان است در شاه جهان آباد حصار شهر خراب شده بود نادر شاه آنرا تعمیر نموده بلکه در بعضی مواضع از نو بناخت مقبره نادر در بالا خیابان است قتی که این مقبره تمام شد شخص شوخی مینویس آن نوشت (اسم تو در تمام اشعار مندرج است و دنیا را بر کرده اش جای حقیقی نواز تو خالیت) مردم املا حظه این لطیفه بسیار بخندیدند اما بعد از ترس این که نادر شاه مطلع شود و جمیع اهل کت رساند با کمال دقت عیادت میبرد از دیوار تراشیده و محو کردند آنی که از وسط شهر میگذرد قبل از داخل شدن بشهر نادر از حد صاف پاکت بعد بسیار کتب میشد و اینست که فلان کوبان مشهد بخارا همچو نموده اند آبادی مشهد سبب خرابی طوس شد طوس شهر دیگر خرابان بوده و در چهار فرسخی مشهد واقع است آنست

مرحوم رضا قلیخان امیر الشعرا از امر او مصنفین معظم این عهد جاوید مهتد تَعَالَى اللهُ تَعَالَى
نیز شرح ذیل را در باب شهد از روضه الصفا ناصری نگاشته است

شهد مقدس شهرت است لکن او مدینه روح افزا سابق بر این قریه از توابع طوس نامش
سنا باد بود و حضرت امام و الامقام علی بن موسی الرضا علیه السلام التَّحِيَّةُ وَالشَّادُ زَنَّا سَنَابَاد
فرمود که روضه من ریاض الجنه و چون آن قریه مضجع و مدفن امام شد بتدریج آبادی یافت و شهر
طوس و بران گردید و تا بجائی رسید که گرداگردش بار و بیش دو فرسنگ شد مدتها بواسطه
لشکر کشی و زبکته خرابی تمام یافت چنانکه در مجلد هشتم مفصلاً نگارش یافته پس از استیصال
شاه عباس صفوی صورت آبادانی یافت علی الجمله شهرت این اقلیم چهارم و حوالش کشاده
آتش خوشکوار است هوایش سازگار و دیرینه سبب قریه آباد در اطراف آن واقع است
و نور نعمت کونا کون در این بلد کمال رسیده دوره شهرش اکنون ده هزار و هشتصد و هشتاد
ذرع و مئید است شش دروازه دروازه عیدگاه مبنای جنوب مغرب دروازه اَرک مبنای جنوب
و مغرب دروازه سَراب و بی مغرب دروازه نوقان مبنای شمال و مشرق دروازه پائین خیابان مبنای
جنوب مشرق دروازه بالا خیابان مبنای مغرب شمال واقع است سبب تسمیه این دروازه ها
اینکه از دروازه پائین خیابان خیابانی ساخته اند که طولش دو هزار و نهصد ذرع و عرضش
بیست و هشت ذرع و از دروازه پائین تا مرقد مطهر امام واجب الاحرام نهصد ذرع است
و روضه مطهره در وسط محوی شهر اتفاق افتاده و در سمت جنوب صحیح جدید مدسه
پائین پا واقع است در سمت دیگر که مبنای جنوب مغرب است مسجد کوه شاد و در سمت دیگر
بنیامین شمال و مشرق مدسه میرزا جعفر است در باب دروازه نوقان کوی است بر آب طولا و
عرضاً شصت ذرع آتش بحسب افضای هر سال کم و بیش یک دروازه هرگز خشک نگردد

و عرض شهر دوهزار و سبصد ذرع و مساحت شهر چهار هزار و هشتصد پنجاه و یک جریب این
 شهر صد بی و دو برج دارد و ارك آن در يك طرف اتفاق افتاده ديو ارك ميانه مغرب شمال
 چهار صد ذرع و از طرفي كه ميانه مغرب جنوب است و نسبت ده ذرع است این دو بدنه را
 روی به بیرون شهر است تمام اطراف ارك يك هزار و دو و بیست و چهل شش ذرع است و نسبت
 برج دارد و وضع شهر را بشیری خفته تشبیه کرده اند و بعضی میگویند که سفند بر زمین کثیر
 تشبیه دانسته اند و تا کون بدین تحقیق هیچکس آشهر را تشبیه نکرده
 مؤلف گوید این بود تمام احوال علمای جغرافیه و سیاحان عرب عجم و صنفین و رحالین
 فزک و هند و شرح مشهد مقدس و تحقیق مطلب جل مسئله و دقایق و نکات آن با ادله قاطعه
 و اسناد معتبره از قرار است که در ذیل نفاشته میشود

سنا باد بلك کوچکی بوده است و حمید بن و خطبه كه از جانب هرون الرشيد حكومت اين ولایت
 مینموده در سنا باد عمارت و باغی داشته است چون هرون در طوس در گذشت در خانه حمید
 ابن قحطبه مدفون گردید و قبّه بازاده عبد الله مامون بفرانز تربت و ساخته شد و قبّه هرون
 اشتهار یافت چون حضرت امام ابو الحسن علی موسی صلوات الله علیه در طوس رجعت فرمودند
 در قبّه هرون مدفون گردیدند و اینكه در افواه عامه شهرت تامه دارد كه قبّه اولیه را
 اسكندروا القرنين افراخته با چهار دیواری در این محل ساخته میسند صحیح ندارد بل این
 برخی روایات بر میآید كه بلك سنا باد را ذوالقرنین آباد کرده چنانكه در طی روایتی در باب
 دفن حضرت ضاع علی بن عیاز اشارت شده كه (تدفن بمكته بناها العبد الضالح
 الاسكندر ذوالقرنین بلكه بارض طوس بقبالها سنا باد بضعة مئی) و حجت بقرین
 باینضمون در كتاب اكمل الدین و اتمام النعمه تالیف صدق علیه الرحمة دین میشود و

هیچيك

حافظ ابو دكر كان غير كتابه
 زينة التواريخ نادره و نفيسة
 بعدها بنا بدست دهر
 مستنكر
 مؤمنين كماله انهم لم يفتروا
 فخره انما سنا باد جغرافيه
 و بسيار ديگر كرامات
 خراسان شريف كرامت
 در انجا مقام كرامت مقام
 و سلاطين تعظيم و توقير
 و عظيم قدر و منزلت داشته
 الهال الخارا از زمان تكليف
 معاذ استند بركت آن
 جاني و مشهور و مرموز از
 شهرهاي مظهر انسان بكم
 است و قاتل بركت
 در سوال استند بركت و مانت
 بود و از انوقت باز صحت
 كرامت و عزت پيدا شد و
 مالا لحد صحت شام و روز
 او عزت ميديد و كابر
 اشارت و اعجاز و انوار
 بنا خاندان و انوار
 از او اركان دولت عمارت
 ساختند بجهت حضرت
 مهدي عليه السلام و خواص
 جهان فاضل از انجمن
 نقيه مقامه انجمن
 صفوة الدنيا و الذين هم
 الاسلام و المشايخ و كرام
 آقا ابي القاسم و الانوار
 بسط على المصنفين و الامهات
 و انما انوار من انوار
 و كان من ايمان كرامات
 سنا باد من امن و ايقود
 اليوم الامير بنا مسجد
 در حواله از سنا باد مشهد
 مقدس شاره و فرمود و در
 باكر اركان و تشييد استل
 من القديس و كرامه ان الله
 و در وقت و در انجمن و من
 بذكر من طاف بجمعه كرام
 از عايت و من جملة
 برين و انما سنا باد
 چنين شده و سنا باد و انوار
 مفسر و كرامت و انوار
 كرامت و من جملة كرامت
 و انما سنا باد

فی المنام و هو یقول له ایضا فی هذا فیعم انه یزید امر الشهد فامر یعمار به هانا ابن بناء فانه
 در نظرات قبائل غز سناحه و برانی بدید آمدن در عهد سلطان سنجرجو فی شرف الدین
 ابوطاهر قتی آنرا اصالة از مال خاص خود با و کاله از جانب سلطان سنجرجو اگر قصه انکیان و تبت
 مطهر استوار بوده باشد عمارت نمود و خلاصه آنقصه بر حجب که در السینه خلق مشهور و
 بعضی کتب تاریخ منقول است اینست که گویند سلطان سنجرجو را پسری بود مبتلا بر مرضی منمن معالجه و غیر
 آب هزار اسفندی بطوس نمود در ارضی طوس دوزی در انشای شکار آهوئی را تعاقب میکرد
 آهو داخل چار دیوار روضه مقدسه پناه با بنمکان شریفی دیر سلطان هر چه کرد که اسب
 داخل چار دیوار شود نشد داشت که اینجار روضه مقدسه حضرت ضاع علیکم است بدعا و طریقه
 خود کرد اخت روان انام همام را شفیع ساخت در حال شفا یافت آقعه را بغرض سلطان
 رسانید تجدید عمارت و روضه را استد غانمود سلطان بشرف الدین ابوطاهر مثال داد
 و اینکار پیرداخته شد شهر بند کوچکی نیز بنا نمود و بعضی بجای دیر سلطان سنجرجو دیر سلطان
 سنجرجو گفته اند و هر حال مقتضای ظن منالیم بعلم اینست که اینقصه را را ساجیح ندانیم
 بلکه شرحی موضوع در مقابل انکشاف تربیت حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام باشد و آن در
 عمارت بناء شرف الدین ابوطاهر قتی شکی نیست چنانکه قاضی سعید نور الله شهید رجلی
 المؤمنین آورده و سقم قصه مزبوره کردند بر صحت اصل ترتیب که مقصود ما است غیر ساند
 و این شرف الدین ابوطاهر بن سعد بن علی القسبی یاف کند مطهر مردی مدین فاضل بود
 در جوانی از قم بغداد رفته ملازم غارض لشکر ملک شاه سلجوقی شد و چون دعا های مرد
 انعام خود شاک بود ندخواجه نظام الملك او را عامل مقرر نمود و مقرر داشت که در مشور
 از وی بوجه الملك تعبیر کند پس چهل سال تمام در مرد عامل بود و نگاه دیوان دار و الد

سلطانید و بعد از فوت شهاب الملک بوزارت سلطان بنجر رسید و سه ماه و زهر بود که در کتک
 و از قرار مذکور در جوار روضه عرش رجه مدفون گشت و بعد از فوت او امیر قباچ وزارت
 سلطان را به جزاردینار برای طغان بیک محمد بن سلیمان کاشغری بخیر بد چنانکه در خلاصه سیرت
 آلوز را بنظر رسید خلاصه ابن بنای شرف الدین ابوطاهر قریز که بنیاد سیم بود در قریه کزک
 و پورش تولی و برانی سیم طاری کرد بد چه تولىخان پسر چنگیز خان بعد از قتل نیشابور بطوس
 و فقه روضه مقدسه حضرت رضا علیه السلام و آبادانی ابن ناجیه را نیز نهادم ساخت و ابن
 بتصریح دو عالم معتبر است بکرم عز الدین عبد الحمید ابن ابی الحدید در شرح خطبه ملاحم که امیر
 المؤمنین علیه السلام از خروج ترک و صفت سرت ایشان خبر داده است در طری شرح عمد و قایع و خلا
 حروب با نارسا گوید (ثم عمدوا الى طوس فمهبوها وقتلوا أهلها و حرقوا المشهد الذى به
 على بن موسى الرضا عليه السلام و الرشيد هرون بن المهدي و ساروا الى هراة) دیگر عز الدین
 علی بن الاثیر الجزری که گوید (فلما فرغوا من ذلك سبوا طائفة منهم الى طوس فمهبوها
 كذلك ايضا و حرقوها و حرقوا المشهد الذى فيه على بن موسى الرضا و الرشيد حتى
 جعلوا الجميع خرابا ثم ساروا الى هراة) و همانا عمارت این خراب عادت صورت سابقه آن بود
 احسن بدست کار و آن سلطان محمد اول بجا بیاورد و نیز شجره شعبه مغول شده است و بعض
 از سبباخان فرزند نیر با پیغمبر تصریح کرده اند و چون خرابی قبه و بارگاه در پورش تولىخان
 ثابت و سیم است و آبادی آن نیز در زمانیکه قاضی شمس الدین بن بطوطه طنجی از جام بدین مقام
 رسید محقق است غالباً معین میشود که عمارت چهارم را سلطان اول بجا بیاورد بخانه بنام
 چه ابن بطوطه در سال هفتصد و سی و چهار هجری در عهد سلطان ابوسعید مغول بشهادت
 و ما بین زمان چنگیز و عهد سلطان ابوسعید پادشاهی که اینگونه آبادی و تزیینات و این

که قاضی شمس الدین بن بطوطه روانه ملایم عقیدت شخص و سیرت عهد او بدانیم غیر
استلا بمحمد خدا بنده دیگر نیست کلاً لا یخفی علی الخیر لظلع فی الاخبار المتطلع علی سیر
والا ثار و عین عبارت ابن بطوطه اینست (والمشهد الکرم علیه قبه عظیمه فی
داخل زاویه و تجاورها مدینه و مسجد و جمعها مبلغ البشام صنوع الحطان بالقاشان و علی
القبر کانه خشب علبه بصفائح الفضة و علیه قنادیل فضة معلقه و عقبه بالقبه
فضة و علی بابها ستخر بر مدحیه هی مبسوطة بانواع البسط و از اینها القبر قهر و ^و ^و
و از تاریخ هفصد و پنجاه و باز در خانی ندیکه و از کی نشیند ایم که خرابی و اخدامی بر قبه و
بارگاه حضرت ضاع علیهم ربه باشد مگر در عهد سلاطین صفویه که بر نزل شد پس
ایشان در کعبه مقدس بمهر سپید و بر مت آن پرداختند پس اول قبه آنحضرت قبه هر و نه
بوده و آخر قبه که هم اکنون بر قرار است از بناها الجایتو بخاندان قبه چهارمی میباشد
ولی بعد از الجایتو پیش از او دایم سلاطین و پیرکان قبر بنیان روضه و قبه پرداخته اند ^{نیک}
ذکر جمله بنیاد و از مضمون این کلمات استفاده میکرد که اهمیت این شهر بواسطه روضه مقدسه
حضرت رضایلام الله علیه است بلکه بهمین جهت حلبه متصرف در بر نموده و اما بقبر اسم و وضع
و آبادانی کامل آن بموجب استقرار استقصا کامل معلوم میشود از عهد سلطنت میرانشاه
کورکانی است چرا که پیش از خرابی بلاد خراسان در اسفار و لشکر کشیهای امیر تیمور این پادشاه
فرزند خود شاه رخ را حکومت خراسان داد و او در صد آباد نمودن بلاد منهدم شد برآمد
خاصه بعد از فوت امیر تیمور و اغتشاش بمقتدی که شاه رخ خود غارم آن صوبه درخواست
اول متصرفات خود را مضبوط کند بعد بجانب بمقتدی که زانند از دهنه هشتصد هشت
جلال الدین فیروز شاه امیر متبرج و باره هرات ^{خواج} سپید مهر را از بغارت طوس ماوراء رود و قبه که

او بطوس آمد دبد در کوفته های امیر بهر چون طوس خراب شده بقتة السیف مردم بردور
 مرقد سنا باداجتماع نموده برای خود خانه های گلی ساخته اند آنها را تکلیف بکوچیدن از
 آنجا و معاودت بطوس کرد قبول نکردند و آنجا را اما من خود شمرند بنا بر این با اجازه شاه هیچ
 هاجا بر دوریوتات آنها اجسادی کشید اینجا شهر معروف بشده شد و طوس بکاره متروک
 ماند و با وجود لطمه های اوزبک و ترکمن پیوسته بر آبادی آن افزود و اگر اجناد و روزی نگار
 و قوتی در آن پدید آمد برودی باز اسباب تر آن فراهم شد و اینک بیشه شهر بخت رکمان معوی
 و رونق و جلای است از ارضی اطراف آن همه مزرع و محرم و قرای بسیار در هر طرف آن دیده میشوند
 و حاصل خیزی بهمنای خراسان مسلم و لیاقت استعدا در هر قطعه آن مشهود طوایف ام کردیده
 صنایع غارت بهاء و لطافت هوای آن بهر خار سپید و هر که برای آن کن ندیده جمع قبول شنیده
در کسریه مقدسیه حضرت خلیفه الاسلام علیه السلام و انبیه شریفه
 حرم مطهر که تقریباً در وسط شهر واقع شده بنا به سنن مرجع و انبیه چند آنرا احاطه نمود
 بعد از آن انبیه در سه طرف صحی نباشد است یکی در طرف جنوب آن صحی هم متعلق بحرم است
 هم بمسجد کوه رشاد صحی دیگر معروف بعینق که در سمت شمال حرم و محاذی مسجد کوه رشاد است
 صحی سیم که آنرا صحی جدید گویند در طرف شرق واقع شده و شرح دخول و خروج حرم از این
 قرار است که چون از درب طلای پیش روی که در سمت واقع شده بیرون آیند داخل دار الحفظ
 میشوند پس دار الحفظ در جنوب حرم است از دار الحفظ بطرف دیست راست که سمت مغرب
 باشد از درب نفی که مرحوم حسام السلطنه سلطان مرزا ابن نایب السلطنه رضوان
 جابگاه عباس میرزا طاب ثراه ساخته بابوان معروف بابوان حسام السلطنه آمد و از دار
 السیاده میگذرند و از دار السیاده بطرف جنوب فنه بابوان مسجد کوه رشاد در رود نموده از این

ابوان از سمت پارس و همچنین مسجد کوه رشاد میروند پس ابوان مسجد کوه رشاد طرف جنوب
 غریبه حرم و صحن مسجد کوه رشاد نیز در همین سمت واقع شده است این بکراه خروج از حرم است
 برای دخول از این راه میتوان گفت از صحن مسجد کوه رشاد که در جنوب غریبه حرم است اخل ابوان
 مسجد کوه رشاد میشوند و آن نیز در همین طرف است این ابوان جهت شمال رفته داخل دارالسنه
 میگردند و از دارالسنه به طرف مشرق روانه شده از ابوان حجام السلطنه گذشته از در
 نقره حجام السلطنه بدارالحفاظ ورود می نمایند و میسرند بدربیش رو که در شمال است
 از این در داخل حرم مطهر میگردند راه دیگر که از حرم میروند میبایند نیز از دارالحفاظ است
 بدارالسنه بوضع مذکور از آنجا بطرف شمال رفته از راه رستخاخانه ابوان طلای صحن عتیق
 که در گوشه این ابوان واقع است ابوان آمد یعنی عتیق ورود می نمایند و قریبه این درگاه
 میبار که است پس ابوان طلای مذکور در شمال غریبه حرم و صحن عتیق نیز تقریباً در شمال حرم
 واقع شده است برای دخول از این راه میتوان گفت از صحن عتیق که تقریباً در شمال حرم است
 از کفش کفائی که در سمت مغرب ابوان طلای صحن عتیق میباشد ابوان که در شمال غریبه حرم است
 داخل شده و از این ابوان دو راه مجرم مطهر است یکی از در گوشه دکت است ابوان که نحای
 کتابخانه میبار که است و از راه رستخاخانه ابوان طلا گردیده از سمت جنوب بدارالسنه
 و از دارالسنه از در بقره حجام السلطنه بدارالحفاظ آمد از در بطلای پیش رو بجز
 مطهر مشرف میشوند راه دیگر از طرف مشرق ابوان و نزدیک کتابخانه که از آن بتوجه خانه
 رفته از آنجا جهت جنوب تا بل شده میسرند بصفه شاه طهماسب از آنجا داخل حرم میگردند و این
 در به در طرف شمال واقع است ^{نقصه} راه سیم که از حرم خارج میشوند از در طلا و نقره پائین پاکه در
 طرف مشرق است و در کبند خاتم خان شده از آنجا جهت مشرق یعنی بجهت مستقیم بدارالسنه

آمد از آنجا با یوان طلای صحنی جدید که در مشرق حرم واقع شده می‌رسند و از طرفین بهین و بنا
 ابوان صحنی که در طرف مشرق حرم است رود می‌نمایند و از برای دخول از این راه نیز می‌توان گفت
 از صحنی جدید وارد ابوان طلای این صحنی شده پشت بمغرب بخط مستقیم وارد دارالسخا و از
 آنجا داخل کنبه خاتم خان گردید و از در طلا و فخر پائین پایتختیم ترابستان حضرت رضا
 سلام الله علیه نایل می‌گردند

بنای حرم چنانکه ذکر شد مربع است و سعت اخله آن ده ذرع در ده ذرع و ارتفاع کنبه
 مطهر تقریباً بیست و پنج ذرع است اخله کنبه را با مرها یون شاهنشاهی (اعلیحضرت ناصرالدین)
 دام ملکه مرحوم میرزا صادق قاضی مقام نوری در کمال خوبی آئینه کاری کرده و دیواره و آرائه
 حرم کاشیها آئینه است که فی الحقیقه از چینهای بسیار ممتاز بهتر و با صفات و کراشها تر است بعضی
 از این کاشیها مربع و بر روی آنها خطوط رفاع و اسلیمی برجسته دیده و خوانده میشود
 و برخی خشتها مسدس سفید است که با خطوط طلا در آنها آیات و احادیث رسم شده گویند
 خیمه این کاشیها از معد نیست که فعلاً در مشهد موجود میباشد

صورت کتبه ها حجر مرطهر

در در و دیواره در پیش روی مبارک این عبادات بر روی کاشی چینه مانند بسیار منته
 بخط ثلث برجسته کتبه شده است (بسم الله الرحمن الرحيم هذه الروضة المقدسة
 المعظمة المكرمة المطهرة لمولانا الانام المعصوم الشهيد المظلوم الرضا علي بن الكاظم
 ابن الصادق و جعفر بن الباقر محمد بن زين العابدين علي بن الشهيد بيكر بن جابر بن
 الحسن بن علي بن ابي طالب امير المؤمنين و امام المؤمنين و وصي رسول رب العالمين محمد بن عبد
 ابن عبد المطلب صلوات الله عليه و على آله الطيبين الطاهرين و اصحابه المستجبين و رحمة الله

ویرکانه) در همین موقع ستمبار کسی که وارد روضه میبود رقم کتبه میسُطوره چنین شد است
(من عمدا العبد المذنب الراجی رحمة ربه مولی الامام علیه الصلوة والسلام علی نبی القدر
غفر الله له) و در ذیل همین عبارت بفاصله ثانیاً رقم شد است که (اضعف عباد الله محمد بن
ابی طاهر بن ابی الحسن ..... بعد ما عمله وصنعه فی تاریخ غرة جمادی الأولى سنة اثني عشر
وسمائه غفر الله له ولوالديه ولجميع المؤمنين والمؤمنات محمد وعترته الطاهرين)
از این دو عبارت مستفاد میشود که علی بن محمد مقری بانی است و محمد بن ابی طاهر استاد و خطا
در پیشانی همین در رب مقدس در دو عبارت (ورحمة الله وبرکاته) شعر ابونواس نوشته
که در مدح حضرت ضا سلام الله علیه میگوید

مظهر ن نقبات جوبهم	تجرى الصلوة عليهم اينذاكروا
من لم يكن علواً جبر تنسبه	فما له من قدیم الدهر مفتخر
الله لما برى خلقاً فاتقنهم	صفاكم واصطفاكم اليكشد
فانتم الملاء الاعلى وعنده	علم الكتاب وما جات به لسود

و در پائین (ورحمة الله وبرکاته) نوشته است (تقریب بهذا العماره العبد الضعیف
الذلیل المحتاج الى رحمة الله تعالی مولی المحمّد عبد العزیز بن آدم بن ابی نصر القسبی
حشره الله مع اله

بیز در دو در نواده در پیش روی مبارک ابن عبارت بکاشی معرق کتبه شد است
(قال رسول الله صلی الله علیه و آله لم یأ علی انانید براسی وانت هادها والجس قاندها
والجسیر ساقها و علی بن الحسن جامعها و محمد بن علی عارفها و جعفر بن محمد صادرها و موسی بن جعفر
محبسها و علی بن موسی منجها و محمد بن علی قائمها و علی بن محمد عالمها و الحسن بن علی مناجها

(لا یحکمان فی قلب المؤمن البخل وسوء الظن وبعد نوشته است صدق رسول الله
صلی الله علیه و آله) هم در این مقام ابن دوشعرا ستم شاعر و تاریخ مسطور است

بأذا هزار بار فرزون تر سلام حق بر تو باغبین خراسان امام حق

مُشاق حضرت تو ام ای شهید حقا که هستم از دل از جاعه لامخی

فأنا له عبد الله بن محمود بن عبد الله في شهر سنة اثني عشر وستمائة ودر ذیل ابن ابی عمار سوره
اراکت الذی است با سوره قدیم در سمنیار که مواجیه ضریح باشد نوشته است (قال

رسول الله صلی الله علیه و آله الذین یسجن المؤمن و الجنة الکافر سنة سبتم و سبعمائة) و

در خشت بکر ابن حدیث ابن رقم است که (من قتل دوزنیبه فهو شهید من قتل دوزنیله

فهو شهید اللهم اغفر علی بن محمد بن معد) در یکی از خشت های جدید که تا نقی ندارد

نزد یک محراب که در بنار مصلی تحفه واقعه و قرینه محراب پیش روی مبارکت

قریب برین وزاویه پائین پا نوشته است (للحاج عبد العزیز بن آدم القسبی

ابن الحنفی شریع و شوهر پاک بتول وی بازوی تو و رونق بازار رسول

در عالم علوی و جهان سفلی و جود لای تو عیان نیست قبلی

دو محراب رجدار جنوبی حرم در جنبین در پیش روست چنانکه در عبارات سابق بدان اشارت

رفت و دور هر یک ازین دو محراب چند کتیبه دارد از این دو محراب و آنکه در بنار

شخص مستقبل واقع میشود کتیبه اول که بر روی کاشی چینی مثال بخط کوفی بر جسته

رسم شده است (بسم الله الرحمن الرحیم ائما و کتبکم الله و رسوله الی اخر و کرمه

بائنها الذین آمنوا لا یستدوا الذین اتخذوا دینکم تا اخر) کتیبه دوم بخط ثلث

بر جسته (بسم الله الرحمن الرحیم اتم الصلوة لدلوا الشمس الی واجعل لیس من لذلک

و در پیشانی بخط کوفی نوشته است (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) و در این مقام اسم نقاش ابن الواح رسم شده با این عبارت (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي زَيْدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بَنِي زَيْدٍ) (النقاش) و در زیر آن بخط کوفی نوشته است (كُنْ فِي صَلَوَاتِكَ خَاشِعًا) و در دورۀ طاق کُچک این محراب بخط خفّی نوشته است (عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ سَيِّدِ رَجُلٍ مِنْ وَلَدِي يَأْتِي خُرَاسَانَ الْآخِرَ) و هم سورۀ توحید بخط خفّی در هلال کُچک محراب رسم شده و در آخر محراب قریب فرش زمین بکاشی برجسته تاریخ نوشته است با این عبارت (فِي رَجْعِ الْآخِرِينَ اثْنَيْ عَشَرَ وَسِتَّمِائَةً) در میان کتیبه کوفی اول بخط جلی است پنج سطر خفّی بخط ثلث نوشته است این عبارت که (خُداوند ایجتوی این امام باک معصوم بر آن بندۀ رحمت کن که بکار سورۀ فاتحه لکتاب بخواند از بهر اینضعیف عبد العزیز بن آدم و بگوید خداوند اکنایا هاش غفوک و اوزار رحمت کن بفضلک و کرمک و رحمتک)

و محراب بالای در بالای سربارک در مکانیکه محل نماز ابرین است افع میباشد و در دورۀ آخر این کتیبه های ممتاز است از جمله این کرمه بخط ثلث بر کاشی خنجر مثال رسم شده که (اقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ النَّفْسِ الْآخِرَةِ وَ بَرْدُورَةِ هَلَالِي كَرِيمَةٍ) (شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) هم بخط ثلث در دور محراب کرمه (إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْخِلَافِ اللَّيْلِ نَارِنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ) نوشته شده است عبارت (عمل علی ابن محمد بن علی طاهر غفر الله ذنوبه) رسم شده هم در این مقام برخشتهای سبز کُچک که کو باد در مرتی الحاق کرد بد و بکار برده شده است این چند فقره رسم کرد بد (جَبُّ عَلِيٍّ حَسَنَةُ لَا بَصَرُ مَعَهَا سَبِيَّةٌ) (أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَعَلِيٌّ بَابُهَا) (بِأَعْلَى أَنْتَ مَبْنِي بِمَنْزِلَةِ هَرُونَ مِنْ مُوسَى) (مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلِيٌّ مَوْلَاهُ)

صَوْنُ إِجَادَتِكَ الْإِنْفَ كُلِّهَا قَصِيدًا وَأَشْأَكَ نَصَائِحَ كَثِيرًا كَاشِفَةً الْمُرَارَ

دُورَ مُرُصَّةٍ مُقَدَّرَةٍ مُرَشِّدَةٍ

(أَخْلُوكَ مَنْ سَاوَاكَ فِي السَّيِّئَةِ) (فَلَيْتَ الْأَحْقَقُ فِيهِ وَلِسَانُ الْعَافِلِ فِي قَلْبِهِ) (مَنْ جَالِ الْأَهْلِ
 أَسَاءَ الْعَمَلِ) (كُفْرَانُ النِّعَةِ مُرْبِلُهَا) (غَيْرُ الشَّيْبِ لَا تَشْبَهُو بِالْبُهْوِ) (أَعْمَالُ الْعَبَا
 فِي عَاجِلِهِمْ نَصَبَتْ عَيْنُهُمْ فِي آخِرِهِمْ) (طَلَبُ الْأَدْبِ اعْطَى مَنْ طَلَبَ الذَّهَبِ) (تَرَكَ اللُّوَاطُ تَكْثِيرَ
 النَّسْلِ) (مَنْ أَصْلَحَ أَمْرَ أَخِيهِ أَصْلَحَ اللَّهُ أَمْرَ بَنِيهِ) (مَوَدَّةُ الْأَبَاءِ قَرَابَةٌ بَيْنَ الْإِبْنَاءِ) (طَوْبُ
 لِمَنْ رَزَقَ بِالْعَافِيَةِ) (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّهُ الْوُثْنُ مَنْ أَمِنَ مِنْهُ النَّاسُ) (الشَّرَفُ
 بِالْعَقْلِ وَالْأَدْبِ بِالْأَصْلِ وَالنَّسَبِ) (قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّهُ الْإِبْرَاهِيمُ وَمُضَادُّهُ الْكَذِبُ)
 (إِذَا تَمَّ الْعَقْلُ نَقَصَ الْكَلَامُ) (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا عِلْمَ كَالْتَفَكُّرِ) (غَيْرَةُ الْمَرْءِ
 كُفْرٌ وَغَيْرَةُ الرَّجُلِ إِيْمَانٌ) (صَحْبُ الْبَدَنَةِ الصَّوْمِ) (جَهْدُ الْمَقْلِ كَثِيرٌ) (جَمَالُ
 الْمَرْءِ فِي الْعِلْمِ) (الْإِنْسَانُ عَيْبِدُ الْإِحْسَانِ) (فِي كُلِّ قَلْبٍ شَيْغَلٌ) (مَنْ رَضِيَ عَنْ نَفْسِهِ كَثُرَ
 الشَّائِطُ عَلَيْهِ) (فَقَرُّ الْفَقْرِ الْحَقُّ) (أَهْ مِنْ قِلَّةِ الزَّادِ وَبَعْدَ السَّفَرِ) (رَسُولُ الْمَوْتِ
 الْوَلَادَةُ) (إِنَّ الْيَمَانَ لَسِرٌّ وَإِنْ مِنَ الشَّعْرِ لِحِكْمَةٌ) (ذُلُّ الْمَرْءِ فِي الطَّعْنِ) (رَاحَةُ النَّفْسِ
 فِي الْبَاسِ) (مَنْ ضَيَّعَهُ الْأَقْرَبُ رَاحَتْ لَهُ الْأَبْعَدُ) (الْمَرْجُوءُ تَحْتَ لِسَانِهِ) (أَرْحَمُ تَرْجِمٍ)
 (الْخُلُوعُ غَارُ الْجَبَنِ مَنْقُصَةٌ) (الْأَدَابُ حُلٌّ مُجَدِّدٌ) (الْمَرْءُ عَدُوٌّ مَا جَهِلَهُ) (الْمَرْءُ يُعْرِفُ
 بِإِيْمَانِهِ) (قَالَ الصَّادِقُ عَلَيْهِ السَّلَامُ يُقْتَلُ حَفْدَتِي بِأَرْضِ خُرَاسَانَ فِي مَكْدَنَةٍ يُقَالُ لَهَا طَوْنُ
 مِنْ زَارِهِ فِيهَا عَارِفٌ بِحَقِّهِ أَخَذَتْهُ سَيْدَتِي يَوْمَ الْقَبْرِ فَادْخَلَتْهُ الْجَنَّةَ وَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْكِبَالِ
 فَلَنْ يُجْلِدَ ذَلِكَ وَمَا عَرَفَانِ حَقِّهِ قَالَ لَعَلَّ أَنْتَ إِمَامٌ مُفْتَرَضُ الطَّاعَةِ شَهِيدٌ عَزِيزُهُ عَارِفٌ بِحَقِّهِ اعْطَا
 اللَّهُ تَعَالَى أَجْرَ سَبْعِينَ أَلْفَ شَهِيدٍ عَزِيزُهُ اسْتَشْهَدَ بَيْنَ يَدَيِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى حَقِّهِ

وذكر كاشفهاى ازارة دور و روضه شريفه خطوطى رسم است بلا ترتيب و گسسته كه على التحقيق
 و بالبداهة اين تفرقات از باب تلاحق مرتبه ها بمرتبه و هر دفعه كه اين مقام اعمارت كرده اند
 چون كاشفهاى ازارة در نهايت نفاست و لطافت امتياز بوده است هاها داخله حرمر از اين
 ساخته اند و ملاحظه ترتيب و ربط عبارات را ننموده اند و چون اين خطوط با وصف تفصلا
 و ارسالات سيقطها و تفرقات كه از بيمت بهر سبب است بخواهد عديد از قبل اعلام
 با ساحتى بعضى از ملوك و تواريج مرتبه ها و اسامى باينها و غير ذلك اشتغال داشت و رساله
 كشف الآثار و ضبط الاخبار و قيد الاوابد و ضبط الشوارب و سوار از آنها ثابت نموده در اين
 مجلد مجلد ساختيم قطعات عبارات منصرفه را هم جابجا بين الهلائين محمد داشتيم بدنيضو
 (الدهر عجمه الدين صفوق) (بوهانها توفيقه سنة) (والسيدالدين سلطان) (بن محمد
 طغرلخان انا الله برهانهم) (سجراي الفتح محمد بن سلطان) (سيد سيدالدين العرب)
 (المعظم السلطان) (جوى محمد بن هذه العارة) (السيد الاجل) (سنة اثني عشر)
 (دستور خراسان ابى) (المعالى بن الحسين) (صاحب) (بوالله مضجعه) (بن محمد بن
 على بن جعفر الموسوى انا الله برهانهم) (ابن هبة الله الحسيني) (الفقيه المحتاج الى
 رحمة) (الحسن بن محمد بن يحيى) (والسليمان اعلى الملوك) (العبد المذنب) (صد
 العالم) (الدين والدين غياث الاسلام) (بدر الاسلام والمسلمين) (الكبير من ذرية)
 (فناء اهل البيت بنت ظاهر الموسوى) (برئاسة الامير السيد الصدا الكبير قوام الملة والدين
 شرف الاسلام) (اعظم مالك رقاب) (والعجم المنصور من السماء) (المظفر على الاعلاء
 علام) (شاهنشاه الاعظم) (بتاريخ شهر الله المبارك) (عمت بركته) (وخمسائة من الحج
 النبي عليه السلام) (تركان و زمره ملكه بنت سلطان شهيد محمدي)

نکازند گوید پس در طی خطوط کاشائات منقحه از ازاره مقدسه سه تاریخ فعلا موجود است
یکی پانصد و اندی و دیگر شصت و دوازده و دیگر هفتصد و شصت از این تواریخ ثلثه
بر وجه یقین استنباط میکنیم که داخله این مقام کریم در هر کدام از مائه سادسه و مائه
سابعه و مائه ثامنیه تریین پانفده و آئین پند بر فیه است

کتابه بالای حرم که در زیر کیند واقع شده و منتهی الیه بنارد و ارحم میباشد سو
بسم الله است بخط ثالث برقم خطاط مشهور علی رضای عباسی در میان تریخ طلافی که در
بالای پیشانی در پائین پاست این عبارت رسم شده (قد ثبتت هذه الروضة الرضوية في أيام
نولبت عضد الملك الدولة العلية ميرزا محمد حسين الحسيني هزار و دویست و هفتاد
و پنج) در طرفین این تریخ دو تریخ دیگر است میان آنکه در سمت چپ وارد واقع شده نوشته اند
(الحق مع علی و علی مع الحق صراط علی خونسکه) و میان آنکه در طرف چپین است

نوشته است (لویوزن ایمان علی ایمان اهل الارض کرج ایمان علی) کتابه بالای این
در اینست (قال النبي صلى الله عليه وآله انما مدينة العلم و علی باها صلوات الله وسلامه علیه)
نیز در این مقام است (قال صلوات الله وسلامه علیه من زار ولدی بطوس کائما زار یکذا الله
سبعین مرة صدقني الله صلى الله عليه وآله) در پیشانی در پیش روی مبارک در سه سطر
بطلا نوشته اند که (لقد تشرفت بدهيب وضة الرضوية التي يقيم العرش امر النبابة و
ارواح القدس محمد جنابه السلطان نادر الافشار رحمه الله الملك اعفاد سنة هزار و
صد و پنجاه و پنج) بعد از همین سطر نوشته است که (ثم بمروار الانعام ظهر علیها الانوار
فامر السلطان بن السلطان والخاقان بن الخاقان ناصر الدين شاه قاجار خلد الله ملكه بالنهدين
بالرجاجة والبلور ليصير نورا على نور) در یک طرف این سه سطر نوشته است (فاطمة

بضعة مبنی من اذاها الخ) ودر طرف دیگر (الحسن والحسين سيدا شباب اهل الجنة) ودر
پيشانی بالاسر مبارک نوشته است (قال النبي صلى الله عليه واله وسلم ضربة علي يوم الخندق
افضل من عمل امتي الى يوم القيامة) در يك سمت اين عبارت نوشته است (جاء علي بن ابي طالب
جسنة لا يضر معها سيئة) ودر سمت ديگر (ولا يترك علي بن ابي طالب حصني من دخل في حدي
اين من عذابي) ودر پيشانی ديوار پشت سر درسه سطر نوشته است (قال الرضا عليه السلام
من زارني بعد داري الى اخر هزار و دويست هفتاد و هفت) در يك جانب اينكته نوشته است
(لو اجتمع الناس على حب علي بن ابي طالب لما خلقت النار) ودر جانب ديگر (الامة من بعدك
اشي عشر اولهم علي بن ابي طالب اخرهم القائم) ودر وسط بالاى صفة شاه طهماسبى نوشته
(قال النبي صلى الله عليه واله مثل اهل بيتي مثل سفينة نوح من ركبها نجي ومن تخلف عنها
غرق صدق صلى الله عليه واله)

در
پيشانی

و در بالاى ازاره تمام دور حرم در زير آئينه كاري بر روى سنگ مرمر قصيد بنظم مرحوم
ديگر الملك فراهاى و خط ميرزا حسين قلى خوشنويس حجازى شده است و صورت آن
از اين قرار است

ه تبارك الله از بن روضه فهاونو	كه برتر از دوجهان منى اهل نظر
مستبد بنايش بسان شرع نبى	مؤبد است بقبائش چو ملاحد
چه كعبه اينك چه طواف او همه عمر	بيوه است از اسير سهر چنانو
بود برتبت هر دكن آن بجاي حطيم	بود ميرت هر سنگ زان بجاي حجر
چه قبايك معار عجل و طاير و قسم	ز سر كنكره اش مانند واله و مضطر
چه بقع اينك بالدا زان بخلد ز بين	و لان بنازد بر عرش توده اغبر

کدام کلاه بخت است این نجیب حرم
 کدام قصر رفیع است این بنای متین
 نه فلطوط است اینا بهی بگویند
 نه کوه سبنا باشد ولی عجز و نیاز
 ز هر چه عقل تصو کند بود افزون
 فروغ نورش باشد چنانکه کوه از آفتاب
 نه چرخ باشد نه عرش و نه سپهر
 کشنده سر نیزه یا چنان که پنداند
 بدو در آموش کردش فلک نباید
 سپهر نیست این روضه لیلک ^{روز} و شب
 یکی شکفتنی بیکر که این نجیب
 بقول گفتیم این جای کیش نامش چیست
 چه گفت گفت که چندان قیاس کج بیند
 قدم گذار یکی بر وساده وحدت
 بکوش هوش شو این ندان خیل ملک
 که عرش بخت است این در آن گرفته مقادیر
 سپهر علم درین جای که بود مدون
 کز پند است این جای خواجه امکا
 بحق ولی خدا و وصی ختم رسل
 که هست صد از خاک سیدنا او بخت
 که عرش است و کین رکن و قرش زانکر
 از آن ندای انا الحق هماره تا محشر
 گرفته است کلام اندازان مقام و مقر
 ز هر چه وهم تخیل کند بود برتر
 کند کعبه ضایع ماه و یسیر کز
 هزار مرتبه جاهش نه فلک برتر
 وقایه اینست این طاق طارم اخضر
 چنان که کوئی افلاک را بود محور
 بدو در قصرش باشد مدار شمس و قمر
 گرفته جان جهان را بخت اندر بر
 که اندازان متعجب بود عقول و فکر
 چه گفت گفت که چندان خیال بوی و مکر
 بچشم دل سوی این قصر نکار نکو
 که ملبس ایند این نکه بر بشام و سحر
 خدای کیهان یعنی خدا بر اظاهر
 جهان علم درین بار که بود مضمر
 سخی شهب خدایور موسی جعفر
 سپهر محمد و علا و جهان علم و هنر

توان روح و روان روان و جان جسد   صفای قلب دم نطق و عقل را جوهر
 قوام عرش و مدار سپهر و لنگر خراج   ضیاء شمس و ثبات مہن و فیض مطر
 جہت خالق و محب و خلق و منبع فیض   سخاوت رحمت بر دان و قدس را پیشگر
 در خزینہ فضل و در مہذبہ علم   سبیل پاک بنی و سلالہ جدد
 دہند اندک گاہ او مہ و خورشید   دُو خادم اند بدربار او قضا و قدر
 بکوش جان بشوایند بخت فخر کہ کند   بحکم باری از بہر خلق پیغمبر
 برون خرامد پاک از نواب عصیان   در پنجریم در آید کُناہکارا کر
 چو زاہ او را کبری نکیر تالک   چو مہر او را ورزی نور دست آذر
 فرشتہ طاعت او خواند کہ پناہ بخا   سنا تر تبار کردہ توتبای بصر
 بوسنا و لایست کو فوسیراب   بر آستان هدایت ستان از ہر
 بعمد و لک حجہ باصر الہ بنشاہ   کہ نام و کتبہ اصل نصرت و ظفر
 ز بحر قوت ہن و معونت اسلام   چو کوکب از ہمہ شاہان فرو بست کرد
 جہاز را بش روشن چو آسمان نجوم   جہاز عدالتش بر زمان چو شخص از آمد
 بقلب خویش ہی پروردگار صد   خلوص عترت خبر الانام چو کوکب کوہر
 روانہ ساختن زای زوی لطیف   برای خدمت ہن آستان عرش ہر
 کہنبہ خادم ابن آستان دبیر الملک   بنا نهاد ز شوق ابن کتبہ مرمر

نوشتہ کلاں دبیر از برای تادبش

کہ نصب شد کوئی در حریم کعبہ حجر

در بالای سر مبارک در مسجد بالاسر کتبه خالی از تکلفی است بخط مشتمل باینه (انما
بعمر مساجد الله الی اخر) و کرمه (و ان المساجد لله) و حدیث (من فی مسجد)
و بعضی اخبار دیگر مخموم باین رقم و تاریخ که کتبه محمد رضا الخادم المنشی
هزار و صد و نود و

نیز قصید مسطور در ذیل از سرخوش هر وی در همین مسجد بطلا کتبه شده
اندکین رخسند منظر و اندین فرخنده
نامو فرزند موسی که وجود افدای
قلبه هفتم نام هشتین کتبه متلش
علی عالم علی عالم اعلا که آمد
خار واد در بستر زار کند مهرش چو خارا
تقره او تواند آب سوزد چو آذر
بانتا حکم او شکفت کرد در صحن گیت
هر که جوید کین او را شکر او باشد مشیخ
آن بواز دوستان او که اسلامش مسلم
من کجا و مدح آن حضرت که الحق نیست
در دنیا و صف انبیا که از عرش اشر
هیچون بنبی الحرام و مسجد قصی بجز
در هواش طاهر صوافر اکتو شهر
از نهادش که نهادش که بزرگتر از آن

مضجع پاکیزه پوریاک پیغمبر کے آمد
 سجدہ شامین بنظر ہوسہ روز و شب
 غار فان حق اور افسر عفو اسب
 زائران کلام اور اکت سو فخر اسب
 مسکن بد فرزان منزل خوشیدر
 افانز کوئی رین آسینا سمنب محن
 موسیٰ عیسیٰ اسمعیل و ابرہیم و یوسف
 خوشہ چہند بنا کاش خداوند العزت
 در زمان شاہ عجم سیکند در کہ داف
 هر غلام قطر و اقصی قارون و قارن
 ساہنہ زبان و خورشید الجہن کران
 در غمی ماند بد باز ز پیمانہ مخزن
 (مقصود اعلیٰ حضرت مہابون شاہنشاہی ناصر الدین شاہ جلد اللہ ملک و سلطانہ)

در چنان عہد سعید در چنان دورانیکو
 کامدان نور سعادت دید اجرام روشن
 اندامد کہ از شہرہ باجو و احسان
 بوابن ملک جوینا بوابن کوشو کلتر
 والی اعراسا جہن آن کر عزم و حرم
 طعنہ یابزد بصر خدا پدید ہواون
 گشت پرن انصاف عدلش خلت او ہامو
 خالی را احسان و بدش دامن در با و معبد

(مقصود مرحوم ختمہ آل ولہ جہن میرزا است)

اندازن وقتیکہ شغل تو لبت زانو ناظم
 خواجہ پاکیزہ نصیب فرخندہ دیدن
 انجمن اسم و حسن ہست کہ خلد کاو او
 چون تو کرمان بخندہ بر نوال ابرہمن

(مقصود میرزا محمد حسین عہد الملک است)

داورد و ز اقوام الدلہ الزمان کہ کردو
 زہر طوق حکم او چو جا کران بنجا کردن
 نامود سور و روشن محمد کے رشتا
 روح افلاطون تویند از جلالش کردو
 آصف ثانی نظام مدد و دل کے زند
 جوش شہنشاہ خاٹن ملک سلیمان آہرمن
 درخسانا اساتقا قصیدہ بدیر عفاثر
 زہر ہر انجن در کشتو پارہن و لند

ز این آستان فرخنده مسجد را که بین
 از صفای آستانهاست خوشتر توان گفت
 خانه صور کران و کلان نقاشی کرده
 ما و بجزاد زمانند در این حرف و فن
 خاکی از اشکال کونا کون مصفا و را
 چون طاروس بال مرغ بوقلمون ملون
 شامکه گافند شعاع شمس آینه ها
 راست پنداری که کرد و نبشت نا پند و
 گرسنه باز سقین صبح مژگان بید
 بآیدش بر حسن این صنعت مژگان صند
 الغرض چو درهای نور ساعی کردید گال
 زین این مهوای مقام و زین این فرخنده کار
 جست خوش لایق این بخش روح القدس
 از قوام دولت و از آستانه کسین
 (این فیه از روی مسوده معشوش ردی بلا نظم ترتیب و تصحیح شد)

در کتب و کتب مقدس و ارفق و مبارک

غلبه درهای حرم و خوالی آن که فی الحقیقه باز مدخل روضه محسوب میشود و از ده
 زوج است سه در خاص حرم است اول در پیش رو که طلست و دوم در پائین پا ایضا
 در محاذی پیش رو که نقره است چهارم در دار السباده که از مسجد کوهر شاد بواسطه آن بهمت
 روضه میرود و این در نقره است و نواب علیه ابنس الدوله دامت شوکها آنرا تقدیم کرده اند و پنجم
 در مقابل این در که از چوب شمشاد است ششم در نقش که از دار السباده بدار الحفاظ میرود
 و واقف آن مرحوم سلطان مراد میرزای حسام السلطنه میباشد هفتم در بروی همین در که نیز
 از نقش و از واقف صبر و مرزبور است هشتم در توجید خانه که از ابوان طلای نادری بود
 آن وارد میشوند و این در نقره است نهم در کتبخانه که از نقره است و وقف مرحوم مظفر
 الدوله میرزا ابرهیمخان زنجانی دهم در توجید خانه که از چوب شمشاد و وقف میرزا
 مصطفی خان مؤتمن الدوله نایب التولیه سابق است یازدهم و دوازدهم درها هستند که از

ابو ان طلای صحن جدد و ارد دار الیغاده میشوند و هر دو نقره و مخادی پابن پای کینا

کتابت بکتابها بحواب کمری

در طلای پیش فری مبارک در ترنجهای بالا ای آن نوشته است (بسم الله الرحمن الرحیم) قال النبی صلی الله علیه و آله انا مدینه العلم و علی بابها من زارنی فی تلك البقعة کان من زار رسول الله صلی الله علیه و آله در ترنج وسط آیه (الله نور السموات و الارض) طرف دیگر آیه (فی یومنا ذر الله ان ترفع الی بغیر حجاب) در چهار چوب نوشته است (قال الله تعالی اوتینا ال کتاب الذین اصطفینا من عبادنا فینهم ظالم لنفسه ان لا هو الفضل الکبیر) و کرمیه (وقالوا الحمد لله الذی اذهب عنا الحزن ان ربنا لغفور شکور) و کرمیه الذی احبنا دار المقامة الی و هو ارحم الراحمین) در مقدم چهار چوب بکاشی این اشعار که بخواجه نصیر الدین طوسی علیه الرحمه منسوبست کتبه شد است

لَوْ اَنْعَمَ عَدا اَبِی الصَّامِخِ عَدَا	بُودَ کُلِّ نَبِیِّ مُرْسِلٍ وَوَلِیِّ
وَصَامٍ مَا صَامَ صَوَامُ بِلَا مَکَلٍ	وَقَامَ مَا قَامَ قَوَامُ بِلَا کَسَلٍ
وَعَاشَ فِی الدَّهْرِ اَلْاَمَامُ وَاَمَّةٌ	عَارِضٌ مِنَ الذَّنْبِ مَعْصُومٌ بِلَا
فَلَسَ الْخَشِرُ یَوْمَ الْبَعْثِ یَنْفَعُهُ	اِلَّا یَجِبُ اِمْرًا لِمُؤْمِنٍ عَلَی

در این مقام از این اشعار هین چهار بیت است سیه بیت سطور در ذیل از ما بین شعر دوم و سیم حذف شده است

وَجَّحَ کَحُجَّةِ اللَّهِ وَاجِبَةً	وَطَافَ بِاللَّيْلِ خَافَ غَمْرٍ مُشَعِّلِ
وَطَارَ فِی الْجَوِّ بَادِیَ اِلَى اَحَدٍ	وَفَاصَرَ فِی الْبَحْرِ مَامُونًا مِّنْ اَبَدٍ
وَاکْمَى الشَّامِیَ مِنَ الدَّیْلِ اِلَیَّکُم	وَاطْعَمَ مِنْ لَدُنِّهِ لَبِیْرًا یَعْمَلُ

بعد از مضارع اخیر چهار بیت مسطور نوشته است (حاج آستانه عضد الملک میر محمد
 حسین الحسینی) و در بالای چهار چوب مرقوم است (قال الله تعالى جَنَّتْ عَدْنٌ بِهَا
 وَجَلَوْنَ فِيهَا مِنْ آسَاوَرَمَنْ ذَهَبِكُ لَوْلَا وَكَلَاهُمْ فِيهَا جَرَبٌ) بنزد اطراف در پیش
 رو این قصیده مرقوم میرزا محمد علیخان سُروش مرقوم است

این دراز کعبه است با باشد خلدین	افزین یاد ابرین درگاه و این در آفرین
باز بروی تو خواهد شد هشت	روی کرسی بیگاه امام هشتین
زاده موشی جعفر کار فرمای قلند	بوالحسن فرزند امیر المومنین
باد در خم بود بر روی کتبه کشته باز	کز ترا جنت کتبه باید آید آستان این
هر چوین کوشد بر این مباد آستان	خُربا کاز آمدان رشک هیز
حلقه زین ستر از بهر این در افتاب	مشرقی میسایمین لطف خود او لایق
پاسته بار و در بانی درگاه او	فخر روح القدس باشد پارس یار روح الامین
شد بفرمان ملک آراستین بزر	ناصر الدین شاه غازی آفتاب دودین
کوشد اند خُشری تا بکند دواز	خیر اسلام کردارش چنین باشد چنین
ملنگان ذی بشیرش هر کس که تو	دولت عالی باقبالش هر کس که در دین
خُردین پر داس و پادشاه دادگر	افزین یاد ابر او از این داد آفرین
ز نور این در بشارت بر کافر لغت	دید یادش محل از شهر یار جم فک
داد فغان تابیار آیند باز او را بزر	شهر یار بی همال و پادشاه بی قرین
حشم سلطانیت باید بدین حضرت ^۴	منصب رضوانت باید بدین در کشتین
آنکه داد او و کلبه این نهاد و درید	خو کلبه جنت افر دوس دار و در دین

زائران روضه اوداهی کبود خدا
 هفت جنت عدن فادخلوها امنین
 حاجتین در که بدایر و ملک شهنشیر
 کرم اینست برای سبط خیر المرسلین
 کوه این خرم حرم جلد بود پیر ناک و بوی
 لبک جلد بر درش یکدست بیدارین
 ملک مشکین سرش از بهر نار بخش نوشت
 بوسه بر این در و پازیر و سوس برین
 کبر کلای ناپین پای مبارک
 باین اشعار که با نامی سامیه آمده اظهار شکر و طمأنینه

صَلِّ يَا رَبِّ عَلَى شَيْمِ الضُّحَى
 أَحْمَدُ الْخَنَازُورِ الثَّقَلَيْنِ
 وَعَلَى نَحْمِ الْعَلِيِّ بِدْرِ الدُّجَى
 مِنْ غَلَبِ الشَّمْسِ دُونَ مَرَّتَيْنِ
 وَيَسْفَهِنَ وَرُحْبِنَ غَزَا
 وَلَهُ الْقَيْحُ بَيْدَرُ وَحُنَيْنِ
 وَعَلَى الزَّهْرَاءِ مَشْكُو الْقَبَا
 تَوَكَّلِ الْعَصَمَةُ الْحُسَيْنِ
 وَشَهِيدِينَ سَعِيدِينَ هُما
 لِلرَّسُولِ الْمُحِبَّةِ قُرَّةِ عَيْنِ
 وَعَلَى الْبَاقِرِ مِقْيَاسُ الدُّجَى
 وَعَلَى الصَّادِقِ حَقَّادُونَ مَيْنِ
 وَعَلَى الْكَاطِمِ مَوْسَى الرِّضَا
 شَمْسُ طُوسٍ قُضَاءُ الْخَافَتَيْنِ
 وَأَبِي جَعْفَرٍ الشَّانِغِ النَّفَى
 مَطْلَعُ الْجُودِ سِرَاجِ الْحَرَمَيْنِ
 وَعَلَى الْهَادِي عَلِيٍّ وَالزَّيْنِ
 وَنُورِ جَوْ قَهْمَدِي عَيْنِي بِهِ
 وَعَلَى الْمَهْدِيِّ خَيْرِ الْمُسْطَفَيْنِ
 هُمْ أَرْضَاءُ بِيهِمْ فَاحِ الشَّانِ
 تَطْلُبُ الْجَنَّةَ مِنْ رِضْوَانِهِمْ
 نَظَّمَ الْعَبْدُ قَوَامَ لَهُمْ
 لَا بُدَّ وَهَابَتِ رَوْحُ الْجَحِينِ
 صَلُّوا الْمَعَكَا لِقَرَّةِ
 وَالْمُجْتَبَيْنَ لَهُمْ وَالْأَبْوَيْنِ
 سَنُّ اللَّهِ بِالْمُصْطَفَى

خبر از انعام فی اوصافهم غایت ایجاد سرالطالین

در ترجی و سطر یکی از مصرعین نوشته است (یا بک مفعول لطلالین یا نور الله قال الله
تبارک و تعالی و آیه علی حصین و من دخل حصین امین من عذابی یا وجهه الله جودک مبع
للراغبین) و در ترجی مصرع دیگر نوشته است (یا بک مفعول لطلالین یا وجهه الله
قال رسول صلی علیه و آله و سلم انا مدینه العلم و علی بابها یا آیه الله و حملک معرض
لمن ناواک) و هم این قصید که تا اینجا و عهد قدیم این در ب مطهر خبر میدهد نوشته است

و نهی مری خلا بق در سعادتمند	در سحر علی بن موسی جعفر
و در بکه خواهد رضوان در بک	در بکه ساید کبوتر آب آتش
سپهر خواند که باشد باین راز حجاب	در بچه کهنم کهنم حجاب خویش مکر
هنر گفت که هستم بعضی امانند	در بچه کهنم کهنم که آب خویش مکر
بجای حلقه زرین و حلقه سپهر	ز سدر دین باین بارگاه شمع و کمر
بعرش بالذات بر بقعه عالم سفلی	بجلال ناز دازین دوضه توده عسری
در حوائج خلق است خلق روئی باین	ز باختر روی باین بارگاه ناخوار
کننا کار در آید برین بخت جگر	برون خرامد چونانکه زاده از مادر
همی فزاید باین بارگاه دهر آئین	بعهد خیر دولت فرزندین پرور
ابوالظفر پرور ناصر الدین شاه	که نام و کینت اصل نصر است ظفر
گشت پای بر تخت ز پایه کبوتر	در سید کوشا خیر کوشا خیر
بلند گشت بدو نام دولت اسلام	قوی شد است بدو پشت دین پیغمبر
برزناب بکرم بقای شاهنشاه	کز خزائن شاهنشاه این مبارک

سُوْدُوْسُ عَلِيَّانِ حَمَانِ التَّنْدِيْنِ   کَمِ فَرِشْتِ خُصَاوَلَمِ حُجَّتِ سَبَرِ
 نُوْشْكَاکِ سُوْرَشِ از بَرای تَارِ نَجَرِ   بِاز دُعَایِ شَهْنِشَا مَعْدَلَتِ کُیَرِ
 هَزَارِ وِ دُوْصَدِ هِشْتَا وِ چَارِ از هِجَرِ   فَرُوْدَازِ دَرِ اِيْنِ کَاهِ قَهْمَتِ اِيْنِ دَرِ
 کَرِ نَفْسِ کِه از تَوْجِیدِ خَانِه بُوَاسَطَه اَن وَارِدِ رُوْضَه مَبْشُوْنَدِ اِيْنِ قَصِيْدَه مُبَرَّنِ اَسَدِ

اِيْنِ دَرِازِ کِبَسْتِ کِه از رُوْیِ نَبَاذِ   عَرَشِ دَا دَارِ وِزَا بَرُوْدَه نَبَاذِ
 اِيْنِ دَرِازِ کِبَسْتِ کِه جَبَرِ اِيْنِ   کَرْدَه دَرِ بَا نِ اَن از اَعْزَازِ
 اِيْنِ دَرِازِ کِبَسْتِ کِه هَرِ مَنَازِ   بَرِ سَنَاره ز شَرَفِ دَارِ دَنَازِ
 شَمْسِ طَالِعِ نَشُوْدَازِ مَشْرِقِ   تَا بَرِ اِيْنِ دَرِ نَهْکِ رُوْیِ نَبَاذِ
 مَاهِ زَارَه نَدَهْدِ رَاسِ وِ ذَنَبِ   تَا دَرِ اِيْنِ دَرِ نَبَرِ دِيْخِطِ جَوَازِ
 کُوْدِ اِيْنِ بَابِ هَمَا بُوْنِ نَاشِدِ   بَلَقِضِ مَلَاکِ بَنَکِ نَوَازِ
 اَرَبِيْ نُوْرِ دَرِ رَفِضِ اَسْتِ کِه هَسْتِ   دَرِ کِه شَاهِ عِرَاقِ بِنِ وِ حِجَازِ
 شَبَلِ چِدِ دَرِ کِه دَرِ دِيْپِ کَرِ خِصَمِ   نَبَرِ شَبَرِ حَوْشِ از اَعْجَازِ
 اَمْدِ اِيْنِ دَرِ کِه دَرِ عَهْدِ شَهِيْ   کِه بَدُوْرِشِ دَرِ عَدَلِ سَفَازِ
 نَاصِرِ اَلَدِيْنِ شَهْ غَازِيْ کِه هِيْ   بَا اَبِدِ دَوْلَتِ اوْ کُوْبِدِ رَازِ
 اَنْدَرِ اَن عَصْرِ کِه از صَدِ جَلْبَلِ   تَوَلِيْتِ بُوْدِ قَرِيْنِ اِعْزَازِ
 دُوْ اَلْهَمِّ مُؤْمِنِ الْمَلِكِ سَعِيْدِ   کِه بِمَلَاکِ از وُزْ اَشْدِ مُنَازِ
 اِيْنِ هَمَا بُوْنِ دَرِ کَرْدُوْنِ فَرَا   خَوَاسْتِ تَا بَرِ دَهْدِ از سَبِيْمِ طَرَا
 نَائِبِ اَلتَّوَلِيْهْ فَرُخِ پِشَرِشِ   مُصْطَفٰی خَا نِ خَلَفِ بِيْ اِنْبَازِ
 سَبِيْمِ مَتْرُوْکِ کِه اَنْدِ وَخْتِه بُوْدِ   دَرِ خَرَانِه هَمْدِ اَلْکَرِ فَرَا

چرخ شد ذکر و مشرق کوره   شمس شد بوته و جوزا شد گراز
 اندران کوره و آن بوته همی   نقش مهر دادند کداز
 پس بمبار نجوم آوردند   نقش بابک را بن در دمسلا
 پی تارنج صبوری برود   در بر توحید خدا آمد باز
 در دور پنج همی در اشعار ذبیح   قوم است
 جهانان ناصر الدین شاه غازی   که بار او خداوند بکانه
 بسوزد خرمن هستی سراسر   کشد کراتش قهرش زیانه
 بی رسم نکو آیین فرخ   درین دربار ماند از بی نشانه
 برای خاکبوس خسرو طوس   بسوی خاورستان شد روانه
 بدل طوف حرمش بود مقصود   عدو را کوشمال آمد بچانه
 غرض این فیض را چون کرد ادلک   جبین فرسود بر این آستانه
 بامر شاه و سعی خواجه عصر   کج ز مدحش سخن بکسرفانه
 جهان جود بحکام ملک نازل   که بحر همش را بنی کرانه
 در توحید خانه کشت سپهرین   ز شه ماند این اشراکد زبانه
 کمر آن سیان بخد متبذارد   که خود را می نبیند در میانه
 چو بود از طاهران قدس نان رو   گرفت آستانه آشیانه
 چو حجت خواست تا نامش بماند   در این درگاه عالی جاودانه

در کرب نفی که از مسجد کوهر شاد بدارا آیتباده باز میشود وقف نواب علیّه غالبه
 انیس الدوله دامت شوکتها هم مضراعتش مشتمل است سه تریج در تریج بالا مضراع این خط

فَسَتَعْلِقُ جَلِي نُوْشَتِه است (قال النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ) وَدَر تَرِجِ پَائِنِ (أَمَّا نَشْرُ
 الْعِلْمِ وَعَلَى يَابُنْهَا) وَدَر تَرِجِ وَسَطِ بَحْطِ ثَلْثِ (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدًا وَآوَرَّنَا الْأَرْضَ
 نَبْوًا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَأُ فَنَعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ سِلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ)
 وَدَر تَرِجِ بِالْأَيِ مَضْرَاعِ ابْرِ بَحْطِ فَيَسْتَعْلِقُ مَكْتُوبِتِ (قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى) وَدَر تَرِجِ
 پَائِنِ (سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طُمْ فَأَدْخَلُوْهَا خَالِدِينَ) وَدَر تَرِجِ وَسَطِ بَحْطِ ثَلْثِ (وَسَبِّحْ آلَ الذِّكْرِ
 أَنْتَوَارِجَهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمْرًا حَتَّى إِذَا جَاؤَهَا فَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
 إِلَى آخِرِهَا) وَبَرْدِ دَوْرَانِ دَر بَحْطِ فَيَسْتَعْلِقُ بِسَارِ نَغْرَانِ اشعار كُتِبَهُ شَدِيدُ است

ابنمبارك در که بر عرش برین سا بدین	میتوان زد کام بر نهیخ و بر هفت اختر
تا بنوسد پایش آساده این در آستان	آسمان که خفته در دشت کاه چو خیمه
هر شب هر روز بخاک اندین در بند وار	چو میساید بگردون ماه و مهر خا ورا
تا زبهر در دین در زبنت زبهر دهند	از مه و مهر آسمان که سپهر آرد که زرا
از در خرو و شرف درین هابون آستان	خاک میسود اگر زار او که است کند
حاجت این در که سا بدین سر عرش از خرو و	بلج از غفور میبک بر خراج از قصور
که درین درگاه و بیک خاک از بن پاک آستان	خو یا مکران و جبریل امین باشه پرا
تا نثار آرد بر این در طبقها نور پاک	قدس آید برین در عرش داورا
خاک میسود فلک صد جا تا زین دد	پای در که یاس کاخ زاده پیغمبر
نور خور و تجلی نور موسی شاه طوس	شیل زهر سبط پیغمبر سلیل جبار
مظهر بر دین خداوند قضا فرمان ضیا	کاشا عالیشان از عرش اعظم بر ترا
علت ایجاد عرش کبر و لوح و قلم	باعث تکوین خاک و باد و آب آذرا

می‌ناید شباهت غواص قدت تا ابد   کز برون آرد ز بحر آفرینش کوهر
 قلزم ایجاد زاهم کشتی و هم ناخداست   کشتی ابداع زاهم یاد بان هم لنگر
 درهما بون عهد سلطان سلیمان   در میانک دور دارای سکنند چاکرا
 ظل خیران خیران خداوند ملول   ناصر الدین شاه جم خرگاه آفرین فرا
 موکب معوی و فرزندش درین خرم سفر   .....
 بانوئی از بانوان حضرت باقراو   کز پی طوف حرم زد خیمه در این کشور
 عالم عفت انبیا الذی مریتم سرشت   کز جا بلقیس خوانندش بعبادت
 سیم و زرافساند از این رب این عالم را   شوکت و فرشتگان آفرود و زینب را
 الغرض چون شد تمام این رب فر فرجی   اندازان دوران که ملک این دنا شوی
 چون مبرکت هر کس بکاخر خدیجه   نام نیکش ماند باقی در جهان نامحسرا

خانه زادبوم محسن مینا بنار بخش شود (مضارع تاریخ محو شد ولی معتبر است که سالها رود و در وقت اشتراک)
در کتب شکیانی که در در ب توحید خانه واقع است اشعاری از قصیده دجبل نبی علی
 خزاعی و خطبه مشتمله بر القاب اسامی مقدسه و ازاده امام منبت و مرین است و چون
 قصیده دجبل معروف مشهور و در کتب مرآت ثبت است بدین کران نیز دراجیم
 و دیگر خطبه که امارات تولید از عناوات آن پدید است بعضی از کلمات فقرات آن بطول
 زمان محو گردیده در این در منبت شد (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 سَمَاءُ التَّبَوُّعِ الْغَرَاءِ الْمُصْطَفَوِيَّةِ بِنَةِ الْكَوَاكِبِ الرَّهْمَاءِ الْمَرْصُوبَةِ مُصَابِجِ الْقَبَةِ
 الْخَضْرَاءِ الْعَلَوِيَّةِ وَحَلِي اَرْضِ الْوَلَايَةِ الْبَيْضَاءِ النَّبَوِيَّةِ بِجَلْبَةِ الْمَوَاكِبِ الْعَلْبَاءِ الْعَلَوِيَّةِ
 شَاعِبِلِ الصِّفَةِ الْغَبْرَاءِ السِّفَلِيَّةِ ..... ارجات معارج بروج الاولياء و درجات

مذابج عروج الاجتباء ..... شمس نفوس ائمة المعصومة اخبار البشر
اشيعة ..... الامة المرحومة ..... بشارك الذي جعل في السماء
بروجا وجعل فيها سراجا وقمرًا منيرا وشهد ان لا اله الا الله الذي جعل الشمس ضياء
والقمر نورا وقدره منازل لتعلموا عدد السنين والحساب كتاب انزلناه مبارك ليذكروا
اياتيه ولبدنكم اولو الاكتاب وشهد ان محمدا عبده ..... الذي قال
انني ناري فيكم الثقلين كتاب الله وعترتي ونعم ما قال سيد البشر الائمة من
بعدي اشي عشر اولهم علي بن ابي طالب اخرهم محمد المهدي ان عدة الشهور عند الله اثني
عشر شهرا في كتاب الله يوم خلق السموات والارض منها اربعة حرم ذلك الدين القيم
..... خصوصا على الامام الاخير والجان ابي الحسن ابي الحسين وابي الرجاءين
وابي تراب علي بن ابي طالب الذي عنده ام الكتاب وعلى المبط والعمان واللولو
والمرجان الثمانيين بي كل شريف وزين ابي محمد الحسن وابي عبد الله الحسين وعلى
البيضاء المعمور والبلد الابن الامام الميئين علي بن الحسين زين العابدين وعلى
البحر السجور والجبل النور وناج المائر ورأس الفاجر ابي جعفر محمد بن علي الباقر
وعلى الصبح الصادق والكتاب الناطق ابي اسمعيل جعفر الصادق وعلى طور
جبل الربوبية ونور جبل اليهودية امجد الاما جد واعظم الاغاطم ابي علي موسى
ابن جعفر الكاظم وعلى برهان محكمات السبع المثاني وترجمان مقطعات التنزيل
بفطمان الناذل لبيان بدع المعاني قطب العرفاء والشفاء اللطفاء الاخرة على
الكافرين صدرا الخلفاء الخفاء جنب الله وسبغ الله السلوى المنصفي ابي الجواد
ابي الحسن علي بن موسى الرضا وعلى خويجي الجود ومركز ذرة الوجود شاهيد

شهد الشهاد ابي الهادي محمد بن علي الجواد وعلى من ابدى الكامن والبادي
 خير الندي يوم التنادي ابي الزكي علي بن محمد الهادي وعلى مفتاح كنز الفتح و
 سكبته سفينة نوح الروح صاحب منطق التكري ابي المهدي الحسن بن علي العسكري
 وعلى الخلف القائم والشرف الدائم حجة الله البالغة ونعمة الله النابتة خليفته الله
 بالحق وبقية في الخلق محمد بن الحسن بن علي بن محمد بن علي بن موسى بن جعفر بن
 محمد بن علي بن الحسين بن علي المرتضى عمل كمال الدين كربلاءي واحمد كربلاءي وشاهدين
 كتبها علي بن احمد البستان (قدري بالامر ابن اشعار نوشته شد

زهی آستان تو کرسی نشان   توجون لوح محفوظ عا البخت
 سر سجد آرد برین آستان   سرفراز سلطان بی فجاب
 بتاریخ از آن باقم یابند   که نذر ایست این باب ضوابط

دوره چهار چوب از سمت توحید خانه نزدیک دیوار سورة مبارکه عم میباشد سو
 سج اسم و دوره نزدیک درب (و كذلك نرى ابراهيم ملك كوت السماوي الارض
 الى ما كانوا يعملون) و (اللهم صل على النبي والوصي الى اخر) بر عتبة در نوشته
 (عمل خواجه احمد واستاد كمال الدين كربلاءي واستاد احمد كربلاءي وشاه حسين)
 و در طرف دیگر این عبارت رقم شده که (قد فاز بخدمة كنيته اضعف عبدا لله تعالى
 محمد بن عبد الخالق القادري (القرآني) الشهير بالامير تقبل الله منه)

در این بخش که از دار السباده بدار الحفاظ بواسطه آن وارد میشود این قصید
 صوری که ملک الشعراء آستانه مقدسیه است باسم مرحوم حسام السلطنه
 سلطان مراد میرزا بر آن مکتوبت

این در قدس از رواق کیهانیه
 پاشنه بونه رواق طایم انخضر
 این در رحمت کاح کیهانیه
 میرسد از آن بخلق رحمت داور
 سطح تخت بلند عرش برین را
 گره مماس اندازان بسطح مقعر
 حکم الهی ازین در آید صلا
 برهمه کیهانی چنانکه فعل فضا
 پشت ازین خلق کشته روی فلک را
 خاک درین باب آب خضر نماید
 پستان این در که رضا است که رضا
 مانا این در که رضا است که رضا
 زاده موسی که از تجلی نورش
 عرق و ثنای بن ملک که او نیز
 هشت چو در این حرم همچو ملک پای
 دیدن مبارک دربی که از کف کعبه
 زهر لوامی لای او سوی کرد
 ناصر بن شاه جم ز کعبه که مراد را
 خضر کبشی ستان که از مدیخت
 عم ملک خال چهر ملک که از
 اعظم سلطان مراد که قدم او
 فریزان حسام سلطنه کاو را
 ذاتش بر حجه که فرو فالش کوکب
 این شرف از دو دمان ملک چو از
 پاشنه بونه رواق طایم انخضر
 میرسد از آن بخلق رحمت داور
 گره مماس اندازان بسطح مقعر
 برهمه کیهانی چنانکه فعل فضا
 ناکه ز کشتن بجای حلقه بر این در
 بیحد بر کرد ظلمت است که کند
 روضه او را بید که بشیر
 چشم جهان همچو کوه طور منور
 دست امید که او شاه بدو در
 سود بر این در نخست همچو فلک
 جامه سپهرین نموده بودند در
 برده لوامی ظفر خدایه مظهر
 ملک سلیمان و عمر خضر مقرر
 ملک جهنم از حسام او مستخر
 دولت بلند که رفت ملک نور
 خاک خراسان بنه سپهر زند
 فتح زند و ج بر حسام چو جوهر
 شخصش در جی که فتح و نصرش کوهر
 روجو خورشید بر فرخند خاور

بسکه زده زان برین بدامن او دیت

جامه سپین او در پدیده بپیکر

تا که پیش رویان جامه طرازد

باز بر افشانند بدکن بدکن همی در

و بنظر ظلم سپیمه بیوته خورشید

صبح سعادت بران در پیدم کور

صفحه سپیمه فرجی پاک شد از غش

دوخت بر این نیمه نقس اختر

بر رخ خود بر کشود در رحمت

زین در اقدس خدا بکار فلک فر

گلش چون از در رضا و سرحد

آمد مرضی کرد کار و پیمبر

الغرض انباشت چون سپیم به پیر

این در عالم که با سپهر زار

تقتصیر وی برای سال طرازش

اکنون سلطان مراد با فقه زید در

در نقس مگر کیشکانه خدام که عادی در سابق الدکر است این قصیده موشع است

بیارگاه سپهر اشتباه سبط رسول

که جن انس بخاک درش بود محتاج

بکاخ زاده موسی که چون دم عیسی

هوای او مرض کرم را نموده علاج

امام نامش شمس الشمس خضر طوس

.....

فرغ شمس هدايت که شمس طلعت

بود سراجی در بارگاه دین و هاج

به پیش کاخ جلالت نه آسمان بمثل

بود چوبی کشی عنکبوت شد ننگ

بنان سر ملاک بر بند چشم بچشم

ز کوی او کشد از خاک سوخه عجاج

بعهد پادشه تاج بخش ناصر دین

که تیغ او ز ملوک جهان ستاندلیج

ستوده عم ملک آنکه رای ز و شر او

زدوده است جو خورشید طلعت از دلج

حساستن سلطان مراد کز سخطش

عقاب آمد هم آشیانه باد راج

ز عدل او نکند شیر حمله بکوزن

ز پاس او نرزد کمر صد برین عجاج

به سفر که ز خاور و جوافنا بدمید
 بگردان جان شایسته خدمتی و نمود
 چون کرد فتح خراسان بدید ازین درگا
 تمام را بکف آورد زانکه طربش
 بران فرزند زرو کوهر و مرصع کرد
 خلیل دارد برین کعبه کرد نصب حجر
 از آن پس این کرد این حرم نور خدای
 در این سفر که بجهت فتح و فیرود
 دو در بزم بیند دو زین عمل بکشد
 در بی مقابل این در که عرش بسکوبد
 چو بر داشت و ابر که مثل همت خویش
 در کیم بیند دکان آسمان هر روز
 در چنانکه بد سال و ماه و صبح و مسا
 برای آنکه کشندش چون قهر اندر بر
 اگر ازین در رحمت در آمدی شیطا
 غرض چو یافت طرازی این در که نایاب
 سؤال سال طرازش هم از صبور شد
 یکی نهاد بر این در سر آرد و کفند
 فرخت چهره زانوار این حرم چو سراج
 مقام در درجه مقربین ادراج
 زرو جواهر کرد است خصم و نالاج
 ز صد پاک نشان کرده داده بود
 در صخره چو بیهیمن پور صاحب عراج
 پی طواف چو آمد دوباره چو حج
 در آن نمود چو مصیبا در میان خراج
 سوخته است مانند کج شد موج
 بخوش صد در رحمت خالق
 که کاج میبندد من مقابل آن کج
 برین در بی که بطو الویدی کالج
 بد فرستد از زرشن باج و خراج
 بطوع ناصبه نایند بصر عراج
 فلک بود متبخر چو زبیر رجراج
 هرگز از درین دران نمیشد اخراج
 همی نیند اغلاق و نسک و اراج
 که تیر خانه او را فضا است آماج
 نهاده اند بر این در شهن عالم راج
 علمای با سلیخا باشی علم حاجی محمد و استاد باقر و استاد عیسی و محمد کاظم منبت کار شده

دوشعر میطور در ذیل در بالا و پائین ترکیبها مرقوم است

بعی و اهتمام خازن شاه عطا بیک آسمان شوکت و فر

باقبال حسام السلطنة یافت زبیم نابین در زب و نور

در نفس ابوان طلای صحن عقیق باین اشعار زکارش شده است

این درد لکش که خورشید ز کسب شرف رخ همباید بر آن در هر سر که حلقه

هر سر از حلقه ستار آن پوشیدند رخ در پس این جور که خیمه تابش و شین

کرنود بخش کوان بایده که بی کلف اندین در بود این حلقه از ناسب

تا بنام این که بر از کسب بد باز گرد کوته باز رضوان باب فردوس جنان

زاستانش در جهان بی مدغای خویشین هیچکس هرگز نشد سو مقام خور و نه

قدس با هر سلامش قافله در قافله عرش با هر طوافش کاروان در کاروان

بار بریندند هر دم جانب ارض و سما بال بکشایند هر که بر مکان لایمک

مبدد هر صبح که ای از صبر بر جان فزا زبیر از سر دکانه از نعیم جاودان

پادشاهان زمان از حد آن کام بخش کلام بخشان جهان از حضرت آن کامر

می باول پایه قدرش رسد و هم ار همه باشدش زیاده کردون کردن زردی

با چنان رتبت بود بالبتی که نوب عرش را بر خالایک حضرتش و زردی

باشد که با سبانش از آنها کمتر زحل با علو استانت چون زبیم کشت آسمان

بدل عدلش بروی حایم نوشین

آنکه شد تیغ کج او راستی بر حفظ

هم با مرخان موسی اسم و عیسی دم که او

هستند هم جهان از حد است

کَلِّکْ مَشْکِیْن پَرِشَانِ یَا لَ تَارِیْجِشِ ثَوْبِ   دَرِ کِشَاهِ وَلَا تَبْجُوسْ کَاهِ اَنْسِ جَانِ
دَرِ اطْرَافِ چِهَارِ جُوبِ هَمِنْ دَرِ ایشْخَارِی رَسْمِ شَدِ کِه سَهْ مَصْرَعِ اَزِ اَنْ اَنْکَرِ تِ اسْتِعْمَالِ نَقْرِ
مَحْوِ کَرْدِیْنِ اَنْجِهْ بَا قَبْلَتِ اَبْتِ

نَظَرِ اَوْ خَلْفِ اَذْ چَارِ نَامِ وَ هَفْتِ یَلِ

امامِ هَشْمِ وَ فَرْزَنْدِ هَفْتِ یَنْ نَوُورِ   کِه رُوشِ اَزِ دُورُخِ اَوْ سَتِ اَبِنْ مَنَظَرِ

بِدُورِ دَاوَرِ هُوشْکِ هُوشِ فَرِخِ   کِه مِ جَنَابِ و سَکَنْدِ دَلِکِ اَزِ اَدَرِ

خُدَا یَکَزِ سَلَا طَبِ عَصْرِ ناصِرِ دَیْنِ   کِه اَخْتِیارِ مَلُوکِ و اَفْخَارِ بَیْشَرِ

دَرِ اَنْ زَمَانِ کِه چَهِیْنِ عَمِ شَاهِ وَا لِی بُو   بِحُکْمِ شَاهِ چُو خُورِ دَرِ حَوَالِی خَاوَرِ

جَلالِ وَلِکِ دَیْنِ شَاهِزَادِ اَفْرِیْدِ   کِه کُوهِ کُوهِ شُکُوهِ اَسْتِ بَحْرِ خَیْطَرِ

بَعْدِ تَوَلِیْتِ حَضَرْتِ وَ زَیْرِ نِظَامِ   کِه دَادَهْ مَعْدَلِشِ نِظَمِ کِیْشُورِ لَشِکَرِ

.....   دَرِ یَکِهْ پَا یَا بَهْ تَوَفَلْکِ فَرِاشْتِ بَرِ

خَدِ حَاکِ خِرَاسَانِ و شَاهِ خُطَّ طُورِ   اَمِنْ دَیْنِ خُدَا و نَدِ و شَرِ عِ پیغمبرِ

خُزْدِ یَکِ فَلَکِ رَا یِ اَوْ چَهِیْنِ خُورِ شَبَدِ   جَها یَکِ صَدِّ و ذَاتِ اَشِیْنِ کُوهَرِ

بِهْ بَیْشِ خَاطِرِ اَوْ نُوْرِ دَرِ لَبَاسِ ظَلَمِ   بِجَنَبِ هَتِ اَوْ بَحْرِ دَرِ شَمَارِ شَمَرِ

فَلَمْ کُفْتُ تَارِیْجِ سَالِ سَرِ خُوشِ و کُفْتُ   پَنَاهِ اَهْلِ دَیْنِ دَرِ دُورِ عَالَمِ اَسْتِ اَبِنْ دُ

عَرِ کِتَابِ اَنْجَانِ مَبَارِکِ   تَقْدِمِ مَحْرُومِ مُظْفَرِ الدَّوْلَةِ اَبْرِ هَمِ خَانِ خَمْسَهْ اَبْتِ کِه دَرِ اَبُو

طَلایِ صَحْنِ عَیْتِقِ و اَقْعَدِ بَرِ صَفْحَهْ دُورِ مَصْرَاعِ اَبْنَابِ بِحَطِّ ثَلْثِ و نَسْتِ جَلِیْقِ اَبِنْ اَحْلَا

رَسْمِ شَدِ (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اَلَا اَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَ عَلَيَّ يَا بَهَا مَنِ اَرَادَ الْعِلْمَ

فَلْيَأْتِ بَابَ الْمَدِينَةِ وَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ يُدْعَى كُلُّ قَوْمٍ بِاِمَامِ زَمَانِهِمْ وَ كِتَابُ يَوْمِ وَ سُنَّةِ

نَبِيهِمْ قَالَ التَّعْلِي قَالَ ابُو سَعِيد قَالَ رَسُولُ اللَّهِ إِنِّي نَارُكُمْ فَتَقْلِبُونَ التَّقْلِبِينَ إِلَى الْخُلُقِ
هزار و دویست هفتاد و چهار (در دویست و چهار چوب کرمین آیه الکرمی است و قل اللهم
مالک المملک و منطوی بر قصید میناشد که اول آن در زیر آینه ناپدید کردین
آنچه پیداست این است

زهی جلالت شاهی که جبریل این	بر آستانه باده است به مقدار
کلید مخزن رحمت مدینه علم	ملاذ و بلجامت شیخ روز شام
علیم دفتر ناکان و مایکون که بو	ز بحر علمش یک قطره قلزم خلا
شبی که در کف و باب علم را می گشاید	شهی که بر در او مهر چرخ را رخسار
هنو دفتر خلقت نخورده بود رقم	که داشت به کرمیش از رموز تراست
بجز معجزه تعلیم از و گرفت کلیم	که شد عصاب کفش از ده اسحر و بار
میج درس سخن خواند در دشت	وزان سپیدم جان بخش یافت در کشت
ز کفر پر تو علمش پدید کرد اسلام	چو خور که کرد عیان روز روشن ^{شمار}
گشود تیغ زبانش بدان صفت دین	که در زمانه تیغ جلد گزار
فرغ دین ز هرا علی بن موسی	سیل جلد صفت قیام جنت و نار
امین سرحد حضرت ضا که بود	بنای شرع مشید حصا دین سوار
چه در دبی که بلند آسمان بروداد	همیشه از پی در بوزه دین چون ^{سوار}
چه در دبی که تواند خاک اجتناب	حکیم بو علی اکبر قطره بر قطار
در خزانه علم است هیئت این مخزن	کتانخانه فرزند احمد خنار
چو مهر یک ز تخان رسم بندگی کردند	در آستان جلالت نجد مبنی اطمینان

بمکه خیر اسلام ناصر الدین شاه
گروستان بابد غر دوده قاجار
در آن زمان که درین بتولبت منصوب
فرشته فرعیضد الملك آمان مقلد
جلال کشور و لشکر مظفر الدوله
که فتنه نصرت و فتح بیغ صاعقه
فخار فخرخواهین خک ابراهیم
که از حرارت آذر مباد آذر
ایستادند و بکه از این قصید با عدم ترتیب نمودار است باقی در زیر آینه و
غیره ناپید است

در توحید خان از نضوه است و از اجاب امیر نظام حسنعلی خان کر و سقیه
کرده است بخط خود که نیز در کمال جود است فسی نموده و تیغ یک مضراع ابن بر
بمکه و انا فضا مشمل است و در این تیغ (قال التبیح صلی الله علیه و آله) و تیغ
مضراع دیگر که قهریه تیغ سباق الذکر است بر بمکه و سورة قل اعوذ برب الناس
و در زیر آن (انا مدینه العلم و علی بابها کتبته تراب اقدام الزائرین حسنعلی کر و سقیه
هزار و دویست و هفتاد و یک) در پیشانی این در این رباعی نوشته است

این در که بود و عرش اعظم برتر
و افراشته بر فراز علی بن مر
از نام شریف متولی نباشد
بعضی عضد الملك فروش نبود

قصید این در از جنب توحید خانه شروع شده است با این صورت
ز آینه ابن شاه کی سپا که کوفد
گمب چاکرا کوکس بر سر کاوس
همانچ امانتک دزد و دزدان
ز قمر قتل و طوس چون بر طوس
جهانجد بجهن خواه که خوانند
بدرد او را بام ناصر الدین شاه
که شمع شوک او را فلک بود فانوس

در آن زمان که مهین عم شاه افریدو
 فرشته زبانت فریاد بخت طوس
 بگفت اولت حضرت وزیر نظام
 کشت ملک خراستار سعی و محرق
 گمشدگان این آستان عرش نشان
 که قاتل افواج و مفر کربس
 خسته خان معظم حینعلی آمد
 قرین زخیر و خانه بقارن و قابوس
 فرو برد در توحید خانه آن زبور
 که خستاده از زبانی و نای مدور
 رضع خانه نقاش سحر پشته که داد
 روان نانی و آذر پند و کلکش بوس
 چنان بدیع فواین و نضیب کمر کش
 .....
 چه در دری که باوج و حسیض و نرسد
 گندم فلاتون و هم بطلمهوس
 چنین دری که بکن حاجش بنا موزد
 فنوز فلسفه بر بوعلی و جالبوس
 غرض چو شد در توحید خانه باز نور
 ازین کرم که طبعش بکرمش مانوس
 بخی و الحسن آن سرکشیک فرخند
 که صد او است در این غالی آشیانوس

فکر کرده فکر تبارنج سال سرخوش کند

بحق حق که درین در نشد کمی ما بوس

در باین دو مضاع در رقم شده است (کتابه الداعی لدوام الدولة السلطانی
 العبد محمد حسین اصفهانی) نیز این عبارت در همین مقام بخط ثلث کتبه شده است
 (قد شرف بعمیر هذه البقعة المباركة الرضویة امیر الامراء العظام معتمد السلطان
 جناب میرزا محمد خان سپهسالار اعظم دولت علیه ایران ابن مرحوم امیر خان شهید
 سردار قاجار سنة هزار و دویست و هشتاد و چهار)

در کتب نفیس ابوان طلای صحن جدید که از کفش کن بواسطه وارد دارالاسعاف بشوند

با این اشعار منمواست

این در عالی که سوجیه بخواند
 بر در آن نه رواؤ گنبدینا
 عکس فرغش هر چو تافت ابوان
 واله از گشت آفتاب چو حیا
 عرش برین تاشده است فرین مینتر
 گشت مقرر جلال از بدین گستا
 آمد آکه ز امر فاخلع نعلک
 آمد موسی کوفه فعلین از یا
 وادی این کجا وساحت پاکش
 مرکز سفلی کجا و دروه علینا
 عیبی مبرم کند ز طام چارم
 غرم طوامش هکی ز روی تو لا
 در که پاکش بهر مینا و سحر که
 سجد که قدسنا عالینا لا
 نقره خامش بکاست قدر مه بد
 پایه قدش شکست قامت طوبی
 کشته مفضل بدور داور عادل
 راد محمد شه آن پکاندینا
 شاه جوان بخت آنکه بافته زین در
 شاه و اقبال و فر شوک و الا
 شد چو مفضل ز رشک سیم ز رسخ
 زرد شد از انفعال گشت مطلا
 بابجنان باز کرده دبد حسرت
 سوی جنابش نظاره کریمنا
 کز قدم زانین این در عالی
 زب فزاید در باض جنت ماوا
 دور ز جنت نمیشد ندان در
 راه اگر داشتند آدم و حوا

از بچه تارنج گفت حاجتین در

بابجنانی کتوده کشته از اینجا

در نیکو که از ابوان طلای صبح جدید بواسطه آن وارد دارالیتعاده میشوند
 در تولبت مرحوم میرزا ابوالقاسم معین الملک سناخته و با این حادثت قصیده پرداخته

قال رسول الله صلى الله عليه وآله يا علي انت خير البشر لا بشك فبك الا كافر قال النبي صلى
الله عليه وآله انك قسيم النار وتقرع باب الجنة وتدخلها بلا حجاب صدقني الله
وعن رسول الله صلى الله عليه وآله اول ما يسئل العبد عن جناتنا اهل البيت هرازدوت
ومشتاد ومنتاد قال النبي صلى الله عليه وآله من احب ان يمسك فليتمسك بالعروة الوثقى
بحب علي واهل بيته (قصيدة)

زهی ذبن در فیض و نایب مواهب	فمن نحوه ام ما آب خائب
زهی ذبن در قدس که آستانش	بود بر تر از ایمان در مواهب
زهی آستان بی که بر یاسنانش	شهان عرض حاجت کنند مطالب
در بی کن بود صد سرافیل خادم	در بی کن بود صد جوبیل خلیف
در بی هر که داخل در و کان امن	در بی هر که خارج از و کان نایب
در کینت دانی که باشد مرا و را	کذا الرقع والفتح کسر الضم
دهد بوسه بر عتبه اش صبح شارق	هند جبهه بر سده اش شام غارب
در بارگاه علی بن موسی	که ساید بفرش رخش عرش خلجیب
بعهد خد بود من ناصر الدین	شه ایمان جاه و انجم رکائب
که بگذشته اکلانش از فری فرقد	شهان بر درش چون بر خور کواکب
چو از مرحمت داد مر تو لبک را	بمیرزا ابو القاسم ذی المناقب
معین مبین مه ملک و ملت	سلیل جلیل نیل اطالب
حسینی نژادی حسن خلق زاد	کز و پافته تو لب جان فبال
ز سیم ز رضا این وقف در را	با یوان در ساخت از سیم دایب

امین مبین در او شفا یابد ؛ بشد سال تاربخش از عقل طالب

بمطلع سر مطمع افزود و کفنا زهی بن در فیض باب مواهب

در بنا لا و پانین ترنج هر دو طرف بخط است علق منبت است که (در عهد و لک ابو الفتح و النصر ناصر الدین شاه قاجار خلد الله ملکه و سلطانه بمحمد و آله الاطهار نام شد هزار و دویست هشتاد و هشت در زمان تولیت جناب معین الملک میرزا ابو القاسم الحسینی متولینا شی سرکار فیض آثار ادام الله اقباله اتمام یافت

دار الحفظ

این بنای عالی که در جنب حرم واقع شده از ابنیه کوه رشاد آغاز وجه میرزا شاه رخ ابن امیر تیمور کورکانی بانی مسجد کوه رشاد است شکلا مربع میتطیل طول آن شانزده ذراع عرض آن هفت ذراع و نیم و زاهی از این بنا حرم مطهر و زاهی بتحویلخانه میرزا و زاهی بخزانه و زاهی از طرف ابواب حمام السلطنه بدارالنباه و زاهی بکشتخانه دار و در سه طرف آن نیز پنج شاهنشین مانند است شاهنشین طرف جنوب مضجع نایب السلطنه رضوان جا بهکاه عباس میرزا طاب راه است در قمر تحویلخانه قبر مرحوم حمام السلطنه سلطان مراد میرزا و در قمر خزانة قبر مرحوم میرزا جعفر خان مشیر الدوله در شاه نشین قریبه قمر تحویلخانه که در طرف مغرب قبر مرحوم جلال الدوله سلطان بخش میرزا و در و بروی آن در شاهنشین طرف مشرق قبر مرحوم فریدون میرزای فرمانفرماست آئینه کاری دار الحفظ از امر حرم حمام السلطنه سلطان مراد میرزا نموده جلوه و شکوه این عمارت بکمال و صفای ظاهر و باطن آن مقلب احوال خالی از تعلق از اده آن در نهایت تأتق و تکلف حفاظ اغلب اوقات در این مکان شریف محل منبت جلای قیمتی

گذاشته و از قرائنهای کبریم کتابخانه مبارکه حضرت که همه بخطوط خطاطین مشهور مکتوب
و با کمال در رجال عالم منسوبیت بتلاوت سوز و آهات مبارکات پیروزانند و ثلوث قاسمیه
چون مؤمن نرم میسازند در آزاره اطراف دار الحفاظ این قطعه از مرحوم حکیم قاضی
کتیبه شده است

در زمان ناصر الدین شاه شخصشاهی که هست
والی دنیا بصورت آنچه از قدر چهل
تبغ او داسی است که فرقی شهن جوید و رو
بجل از جودش هر سان ساو و مگر کفو
هر دفعه دشمنان آفان که او جسد ز کهن
با ثبات حرم او بی ادغای محسن
با ثبوت حلم او بی اقتضای کیمیا
نهیست یک باغبان بزم دار الضرب او
صاد در معنی ندارد حالت چشم بتان
و رچه باشد بلکه چون ظل چتر او سپهر
صادق اندضاد را در شکل لپک کن در ع
رای او در حل و عقد ملک قلاب الامور
نهیست ظل ظلیلش نور و ظلمت نا جدال
اول اردیبهشت در عالم دور او سند
پشت بن و بازوی دولت جسام السلطنه

نه فلک در مطبخ احسان او مشتی رمداد
نالی در بام معنی از چه از قلب جواد
روح او کمال است که خون نهان خواهد داد
ظلم از عدلش که این روز و شب کف و داد
صخره غاصف نخبند به دفع قوم عاد
آب چون بچ بر سر آتش پدید برد انجماد
زیق و جراح همچون بزم جود باغداد
بد دراکر ناقد بنید بچشم انتقاد
کر چه در صورتش کل چشم خوانند صاد
هم بظل چتر او پیوسته جود باغضاد
هست چندین صاد پنهان در بطون و ضاد
قهر و در طی و نشر هر طلاع التیاد
نهیست با عدل جمیلش آب آتش را تضاد
روز و عمرش از سبب هر دم پدید برد از داد
والی ملک خراسان عم شمس سلطان مراد

نبست کرد دفقر از جودش چو او هام از بهیز
 خصم چو بکند برسد از پلنگ است از هندی
 فرق شهران چون سر مغلوج از او در ارتقا
 گشتی نوح است اندامش که طوفان جنک
 ز اختران هر شب بدفع چشم زخم جاه او
 شام غمها عدد و شر از درازی آید نماند
 زان سپر کند خراسان نارطخیان و فتن
 شاه آنکسور بدفع و پیر کز او ز صد
 باکران جسته که خاوا از قف شمشیرشان
 در عشان موج غدر و قویشان ابر مطهر
 چو ز سبک سید زین کن کا بد از دریا بوی
 کرد گرد و مویک او هر و هاد برات لال
 رفت باد چشم خصم از آتش خنجر نشاند
 کشت دشمن را چنان کز بیم تیغ او تنش
 شهد پاک رضا را باز کرد آسان که کشد
 و ز برای آنکه آمد مضیع خبر الامم
 زاده خبر البشر فرمانروای خبر و شر
 بضعه موسی جعفر بنو الحسن کز غیر حق
 گزینش از کوئی عنده ام الکتاب

پست کرد خود از گزینش چو او رام از ضداد
 مال چو بخشد نرسد از طریف است از تاد
 جان مهران چون تن مضرع از او در ارتقا
 گشتش را کوه جودی کو هر سب جواد
 آسمان آرد سپند و بخش خواند از یکاد
 هر زمان کو بد احاد ام سدا ش فی احاد
 دم بدم چون آتش دوزخ پذیرفته باشند
 بار و ای شاه جو بر فضل حق و اعتماد
 همچو چو بخش از آتش پذیرفته انتقاد
 خودشان بخرج ابر و خشمشان قلع زناد
 زهر را نشان در نشاط از ناختن چنان چناد
 ساختن فعل مرکب و هر تالی را و هاد
 و آب تیغش پاک کرد آن خاک از لوت ضداد
 باورم ناید که اندر جگر سپید برد معاد
 چون حرم دارا الامان چون ارم ذات العاد
 شایدا از خوانیش نار و زجر اخبر البلاد
 مهبط وحی و کرامت معد صد و سداد
 جسته در مقصوده وحدت رواش انفراد
 و ربی کاخش راه جو دونه خط الفنا

هبنت مخلوق دارد وصف خالق لا جرم
 نه توانم خواندش مخلوق چون دانم که او
 نه توانم گفتنش خالق که در صقع وجود
 مومار و نور و ناز و خوش و طبرانی و جان
 عم شته زان پس که از فطر از ادب و زوین
 دار حفاظ حرم را که در تعبیر آن چنانک
 تا سبعی که فنی فرود این در بیخات ثمان
 سقف آن بکثیر آن سوتر که کرد منتهی
 بدان از که کیشان چون بعد کرد و زین
 خلق را زان بقعه کالد شک فردوس برین
 الغر چون تازه شد این بقعه از تعبیری
 چون مرید کاو مراد خوش را جوید بجان
 پیر عظم گفت قانی بی تاریخ او
 در مدحش بیکه بنایم طریق افضا
 عکس حقیقت نباشد عکس با عکس مضا
 ظل ذی ظل فرق دارد با کمال اتحاد
 جمله زویند زرق و جله زو خواهند
 بهر طوف کرد او رفت از چشمش رقاد
 چون فلک باقی است بنیادش الی یوم الدین
 نامنی که فتنی قدر پیوست با سبع شد
 عالم اجسام را در ملک صورت امتداد
 فضل آن بر آسمان چون فضل انسان بر جا
 نام عقبی شد ز باد و حبه نباشد ز باد
 اینچنان که ز عود صحن تازه مبر کرد و نواد
 از بی تاریخ سال آن نمودم اجتهاد
 مصرع کوه که هم بنامیند راه رشاد

گفتش اینست مصراع دلکش چپ گفت

کر مرید جوی ازین در که وزیر سلطه مراد

فرش دار الحفاظ کاشی است بر روی فرش کاشی زد و ده این قصیده رسم است بنام شمس

چند فردی از آخر قصیده

زهی کلاهها بونی که رویندش ندام از
 خلا تو خاک باثر کان ملائک کرد باثرب
 نیش خفته کوئی سالها در بستر سوری
 غبارش بوده کوئی عمرها در طبله عیبر

بجای خاک در وی عو و مشک و عنبر لادن
 شیان بهر کرد و بی آنخر خیر کز هر سو
 زین آئینه چون آئینه گون گردون بود لیکر
 نور و زوی اگر آئینه محتاج جلا کرد
 کلیک استخوان پرور که مرغان خوش الحانتر
 ز خاک در کفش خورشید دار چه سخن نورانی
 گداهن نور نور هشتپن و قبله هفتم
 خد بو خطه ایمان فخر عالم امکان
 قضا حکمی که حکم نافذ و از ازل جا
 هم گیتی صوفی نفس نفیس او بود معنی
 من دعوی مداحی او خاشا زهی خجلت
 مرا این خیر پس کز هر نعمت رواق او
 بهین فخر سلاطین شاه ایران سائبه بیچون
 شهنشاه پنجه سلطان قاجار آنکه میبکند
 زمین بارگاهش سجده گاه جبهه طغرل
 چنان آسود باند بهر صدر اعظمش ایران
 ظلم و جور بیداد و جفا و فتنه و آفت
 که دارد جاکو ظل خد بولا مکان خورکه
 غنای دین و دولت جوهر تیغ جهان کبر

بجای سنگ روی در و لعل و لؤلؤ و کوهر
 گند روی هزاران ماه طلوع و صد هزار
 بی تعظیم او کبر بد کردون چفته و چنبر
 فردا بد فلک در ساجش جوزمش خاکستر
 فرو بگذند مرغان جناز انعمه در خنجر
 .....

گدازد سجده بر خاک در او خسر و جاورد
 قسم جنت و نیران سلک شاه اژدر در
 بمو و مار و جن و انس شوق و غریب و بحر بر
 همه عالم عرض ذاک شهرت یافت و بود جوهر
 چه گویند از مولای چه دانند صادر و بصر
 سخن نام کبر و عهد شهنشاه فیردن فر
 که مینازد با و آورند و سپید الدار و افسر
 خراج از کشور خاقان و تاج از تارک قصر
 غبار آستانش تو تهای دبد و سحر
 که نتوان یافت روی نام را شوی نشان انتر
 جهاد رسا به عدل شاه ایمن خاصه بشود
 که زاند حکم انوی شهرار معدن کسر
 پناه ملک و ملت هم دارای جهان داود

جنام السلطنة سلطانم زاد در بادل کدر با ناکد ز بانوال او کم از فرغ
 و در با ناکد کیش با و هاد در روز بار آمد چو شغال در گیت ذلیل و خوار سیم زد
 با آن قصیده معلوم نیست که است اما کتبه های قبور و اقصیه در دار الحفاظ
 در شرح مکتوبین در روضه مقدسه نگاشته خواهد شد

دار السلطنة

دار السلطنة مبارکه بنیانست طولانی تقریباً بطول سی دو ذراع و عرض آن مختلف است
 بقدره آخری میتوان گفت سه قسمت آفتاب بطی عمارتست سدس طرف مغرب آن
 ایوان جنام السلطنة است که از آن بدار الحفاظ میرود مقابل ایوان جنام السلطنة قبر
 مرحوم حاجی میرزا حسین خان مشیرالدوله سبط العظم است در پشت انقبساطی مانده
 که آنرا تحویل خانه گویند آقامد و سمت بکر دار السلطنة یکی در طرف جنوب قسمت بطی است
 که از آن بایوان مسجد کوهر شاد میروند و قسمت بکر در شمال و در بزر بر قسمت جنوبی در قسمت
 جنوبی جناب حاجی میرزا رضای مستشار الملک که حالا ملقب بمؤتمن السلطنة است مقبره
 برای خود ساخته است در قریه مقبره مؤتمن السلطنة در قسمت شمالی مسجد بالاسراست
 واقع در دار السلطنة و این غمراز مسجد بالاسراست که متصل میشود بصریح مطهر و بروی
 در ایوان مسجد کوهر شاد راهرو سقاخانه ایوان طلاست دار السلطنة نیز از اینده کوهر
 شاد آغامیباشد در بالای دری که از دار السلطنة بدار الحفاظ میرود بخط استعین
 جلی قطعه مسطوره در ذیل کتبه شده است

سلمان زبان چشم و چراغ دود شامها که کمر چاک در گاه او غفور و خاقان شد
 بنانا که قصر دولتش از صنع بزدان بنای حلم در روی بن بکبا و بر افشد

شهنشاهی که کز از لوزه بیم شبان دایم
بدور عدل او در پوست پیر پنهان شد
گماشته بریان دارد بعهده شش صبیح
بن ناختن بخور آغشته اش از دم زندان شد
بفر شاه کوناج شاهی ناز در و انا باشد
که خاک در کشتن پیکر دبهیم شاهان شد
بجدا الله عطا فرمود این سلمات را
هر آنچه می که فخر خزان و تاجداران شد
تزلزل چون باین عالی بنا افتاد از لرزش
بجدا بد بنایش داد فرمان شاه دین پرورد
چون بنیان کعبه جودش نمود آغاز در پاشی
گفت کجور همت از پیش سپهر و زرافشان شد
چراغ دولت که باد روشن تا ابد یارب
چنان کز مهر این کیند فرزان شمع افروخته شد
خرد گفت از دیان قدس بان تاریخ قهرش
از این اشعار معلوم میشود که در عهد شاه سلیمان صفوی زلزله بدارالسناده خراب و
آورده و آن یاد شاه بمرمت آن پرداخته و شعری در وصف آن در یک هجین در که از
آن بدار الحفاظ مبرقند و رسم است که از بنیادش مرمت خبر میدهند و اینست شعر

هزار شکری که تعمیر بخشنه مقام
بعی بند در کمال کشت تمام
در بالای ازاره دارالسناده در همان طری که در بحرم مطهر است این چند شعر خط تعلیف
مستاز حجازی و رسم شده است

بکاخ عالی شاهنشاهی که بحر او
نموده خیر و انیم بمکنت مسکن
چراغ دوده چند فروغ دین دین
که چشم شمع شد از روی روشن
هین نتیجه مو که کل خطه طوس
زین مرقدا و رشک ادبی امین
بعهد دولت سلطان عصر ناصر دین
که شمع خیمت او را هم سپهر لکن

بدورداری عم شاه افرویدون   که برنایافته کردون ز حکم او کردن
 بگاه تو کلبه بن ملک فضل الله   که مفتخر بوجود و بند فضل چون
 نمکینه چاکران آستان عرش نشان   محسن سلاله منصو خان از احسن
 سحران خراسان سترک سترقی   که روز معرکه دشمن کشت و تپش
 چو داد ز بخت آیین برین هماهون در   که رفعت شرف و فضل را بود معد
 چه در دردی که فدا سیه اش به مهر   چه در دردی که بود پای اش برین قرن
 ز نایبات ماز کینایات و املا   ز حادثات جهاز مع کتار امان
 بوصف نیکان و هم کر کشیده زبان   بشرح رفعتان عقل اگر کشود هن
 باعتقاد من آن باد بکته در جبر   با جتهاد من این سوده در هاون
 غرض چو شد و میشکوی بوالحسن دین   ز خرسع جگهان هر بر و میسر
 بد بجهانچه تاریخ سال سرخوثر کند   از بعل الحسن خواند بوالحسن
 گنجه الداعی لدوام الدوله القاهره السلطانی العبد الجفیر المذنب محمد بن الاصفهانی^{۱۲۷۱}
 بنیر در سال هزار و سیصد که نواب الارکن الدوله محمد تقی میرزا حکمران خراسان
 و سپستان بودند بحکم هماهون اعلیٰ حضرت شاهنشاهی (ناصر الدین شاه دام ملکه)
 دارالسناده مبارکه را بمرتبه آئینه کاری مزین نمودند و صبور و ملک الشعراء
 آستانه مقدسه فصدن مسطور در ذیل که خالی از این اثر فرخنده است نظم کرد
 در این مقام کمر بر رسم شد

در کجی کاینده اش آیین عرش کبریا   قدس بار در پیش پویشی التجلیت
 در کجی کردون بنو بقیع کوان علو   روضه روضو اعلام و کعبه خبت صفا

سَقَفَ الْفَالِمْ بِنَاهِ وَفَرَسَ عَرْشَ لَبَنَاهِ
مَهَبَطُ فَضْلِهِ وَمَرْكَزُ سُرُجُودِ
بِرِّ فَرَزَانَ چُونَبَدِ مَكَانِ بِالْأَسْرِ
مُسْتَوْبَعِ عَرْشِ رَحْمَنِ سِغْنُ نُورِ خُدَا
كَرْ حَكِيمِ اَبْعَادِ رَا حَكْمَ تَاهِ دَا دَهْ اَنْ
بِرِّ رَا بِنَا كَخِ اَقْدَسِ حَلَقَةٍ اَوْ بَحْثَةٍ
سَجْدَ كَاهِ پَادِ شَاهَانِ جِهَانِ بَاشِدِ كَيْلِ
بُؤَالِ حَقِّ بَاوُ زَهْرَا كِه دَر بَاغِ وَجُودِ
حُجَّةِ بَرِّ زَانِ رِضَا سِلْطَانِ بَرِّ كَرِ جَانِ
شَاهِ اَوْ زِيَا كِه لَا بَنَدِ كَرْدُونِ شَرِّ
اَوَّلِيَا اَوْ رَا بَرِدِ اَصْفِيَا اَوْ رَا مُطْبِعِ
مَعْنِي طَوْسِ فُحْوِي فُونِ وَقَلَمِ
اَزْ خُدَا بَاشِدِ اَجَا هِجَرِ وَبَرِ اَمْسَلِدِ
حَكْمِ اَوْ دَرِ اَفَرِشِ بَحْكَمِ اَللهِ مَعَا بَرِدِ
حُبِّ بَعْضِ اَوْ بَعْضِ حُوقُلِدِ حُجْمِ
اَسْمِ مَوْسِي حُوقُلِ دَر طُورِ اَزْ خُدَا وَنَدِدِ
كُوبَادِ رُطُوسِ اَنْدَرِ زَادِ مَوْسِي مَكْرِ
بَا لِحَانِ وَبَا كِ زَادِ وَبَا كِ اَصَاوِ نَدِ
عَرِيقِ يَكْتَرِ اَكِه دَر دَا فَرِشِ دَر فَبِ

خَالِ اَنْ عَمِيرِ شَرِ وَخَشَنِ بَصِيْلَه
مَشْرِقِ نُورِ خُدَا وَبَغْرِ بَحْمِ هَكِلَه
بُرْزِ اِيْمَانِ چُونَبَدِ اِيْمَانِ دَر زِيْرَتِ
رُشْدِ اَزَانِ سِرِّ الرَّحْمَنِ عَلِي الْكَرْشِ اسْتِ
كُوبَادِ رَا بِنِ فُضَا اِيْمَانِ بَرِّ اَزَانِ
بَغْلَانِ كُونَبُو اَنْدِ حَلَقَةٍ مَخُودِ كَلِمَتِ
پَشْكَاهِ بَاوْ كَاهِ پَادِ شَاهِ اَوَّلِيْلِدِ
دُوحِ اَبْدَاعِ اَزْ اَوْ هَوَا هِ دَر زُشُونِمَا
بِنْدِ اَمْرِشِ قَدْرِ اَنْ بَرِّ حَكْمِ قِيَمَتِ
مَشْعَرَاهِ هَذَا اَسْمَعِ بَرِّ اَصْطِفَا
كُوبَادِ اَوَّلِيَا وَبَشَوَا اِي صِفَتِ
دُرْدِ بَرِّ اِنْمَا وَبِحْمِ بَرِّ هَلِ اَتِيْلِتِ
اَزْ قُضَا بَاشِدِ اَلْمُتَعَمِّدِ حُجَرِ اَبْرِ اَوْ قِيَمَتِ
فَعْلِ اَوْ دَرِ اَسْوَالِ اَللهِ فَعْلِ اَللهِ مَابَدِ
قُرْ اَلْفِ اَكِ بَدِنِ مَابَدِ حُوقُلِ رَحْمَتِ
كَانْفَاءِ لَنْ تَرَا بِنِ شَاهِدِ اَبْدَعِيْلِ
كِه مَبَارَكِ رُؤْيِ اَوَّلِيْلِدِ رُؤْيِ خُدَا
اَبْرِ تَطْمِ دَر قُرْآنِ بَرِّ اَنْ دَعْوِي كُوبِلِتِ
اَنْ كِه جَدِّ مُصْطَفِي جَدِّ كَبَرِ مُرْتَضَا

به پناه شاه ولایت افتاد اولنا
 نبسته اندام چندانش واجب بین
 که چو از امکان بیالای هبوطش
 هم نخوانم راجش استغفر کارین حکایت
 هم برن از ماسوی الله هم در وارت
 الله خاک در این است با تو پنا
 روح راج کوئی هم باد صیقلیت
 آستان اقدس اوقبله اهل رعایت
 گزرفه ناخشن او دن کمانه با هست
 آنکه فرزند و دما و شمس ملک نیست
 که خداوند بد قرن زمین او را ست
 نه بعد او به تپه باز راجت جفا
 تیغش از جهنم کرد است قدر ملک است
 رایت رفیع او مران خبر امست
 منظرش بر جیش خاطرش در پاست
 بست طبعش بخاورم چشم چست
 از نباتین رسته کلای مان جای کل
 خفت چشم پری و بان بکج از و است
 نیروی ابطال بند باز وی کشور کشید
 روشن این سار است پناش احسن بقایت
 به پناه شاه ولایت افتاد اولنا
 نبسته اندام چندانش واجب بین
 من نگویم ملکش خاشاکر امکان بر تیر
 واجب میکن لباسی میکن واجب اساس
 خاک کاخش راجت اندر کشد جی ملک
 چون دزد باد صبا از روضه جانفش
 بارگاه عالی او که بعد اهل صفا
 در زمان دولت میکند دارا غلام
 ظل نذران ناصر الدین شاخو رشید ملک
 خیر صاحب قرآن شهر بار دیقربین
 نبرد او با هوکرک راجت کال جور
 روح او از استی کرده است شپ کفریم
 در جفا از فتح میباشد بجز خوی خیر
 اخش دولت فروز و کوش بیضا
 بنده جانش جلال زاده دیتش نوال
 از ستار و احسانش که بار در جفا
 و جبهه عهدش مع الله کجا و روانکه
 راجت بکاد و جبر او را بجل و عقلا
 تابا حق بود او را بقا باشد بلی

واندین دوزان که در شیر زین تالو
 ز امر فرخ شقیو شبنام از ولایت
 افتخار و شرف کن الذله کفر فد و مقام
 همچو رکن شرف اند کعبه کوی رحمت
 اشرف و احد تقی بن محمد پادشاه
 آنکه از دامن تقوی آبرو انقباض
 چون بود مریض این باب هابون خلدش
 هم ملک خست و از او هم امام از او رست
 زهتام این شهادت داده کاندراستان
 ز نظامش عابد موقوفه و در او رست
 این هابون کاخ گردون تن کروی شیر
 همچو گردون ز کواکب بنفشه کرفت
 شد مریز از کواکب کوه از نور آسمان
 عکس آسمان اندین آینه ایسکندری
 شب پیوند کجای رخ روشن عکس سلج
 نور جان ز آینه نور آینه از این امام
 شهر نازین سلیمانند خضرش
 بود رکاخ جلالت صد ملک چون جبرئیل
 و این حرم در پیشگاه آسمان جهان
 مبرر کوی کمان آب بلقیس نظر
 الغرض ز این چون آینه کفر اینکاخ
 ز بهر ناکه شیرش غیش اند کو گفت
 دین حقین کشای آینه حقیقت
 در در زب از آسمان در صفة سقاخانه است و در آن صفة کتبه بخط نستعلیق

در سنگ ستم شده و کتیبه دیگری روی کاشی در دهنه صفه دُور میزند و مضمون
کتیبه دوازده بند مختصم است و در بالای کتیبه دو هر دو طرف صفه روی کاشی معرق
بنا خوب نوشته اند (عجل استاد صالح غاید متقی ابوبکر بن علی بن محمود بنجینا بن شو
خداش بنامش که بگوید خدا این بنا را زد کاتب رقی) کتیبه سنگ سقاخانه واقع
در محراب السباده اینست (السلطان العظم شهنشاه الاعظم مولانا ملک العرب العجم سلطان
ارض الله حافظ بلاد الله مجد الممالك علاء الدوله والدين غياث الاسلام والمسلمين ظل الله
في العالمين كهف الثقلين سلطان الخافقين ابو الفتح قسيم امير المؤمنين اعلى الله سلطان
السلالين ذو المناقب المناصب محمد بن مسعود اعز الله انصاره بسعي العبد المذنب الفقير
الراعي الى رحمة الله محمد بن .....) و در زیر این کتیبه سطر دیگری است بدین مضمون
(الصاحب لاجل الکبير المؤيد المظفر المنصور العالم العاقل نظام الملك صاحب الدوله
والدين ..... بتاریخ و اوائل شعبان سنه سبع و سبعين و ثمانمائة

و در بالای چهار چوب رشته شاد بکه از ابواز طلا داخل دار السباده میشوند نوشته است
(امر بتجديد الباب من خالص ماله العبد المذنب الراعي ناصر الدوله والدين نصر الله ابن
شمس الدين التيماني تقبل الله منه في تاريخ سنه خمس و ثلاثين و سبعمائة بعمل استاد علي
نجار الكنبش ابوری

از دار السباده مبارکه از طرف شمال وارد میشوند و بنا بر معراج مستطیل که عرض آن پنج
و نیم و طول شش ذراع است ضلع شمال شرقی این بنا در زیر کلدست طلاست و در مقابل این ضلع
طرف مغرب سقاخانه مسطوره در فوق است خود این بنا بر اثر و سقاخانه ابواز طلاست و
و پشت سقاخانه در طرف مغرب حوضخانه مثل فرش باشی آستانه مبارکه میباشد که طوک

چهار ذرع و نیم و عرض سه ذرع و نیم است

مسجد بالاسره که در جنب قنات شمالی دارالسنه است در طرف مغرب دارالسنه واقع و بنا است بطول چهار ذرع و عرض سه ذرع و محاذی آن در طرف شرق دارالسنه مسجد بالاسره است که بواسطه صفه و صل بنا لای سربارک میشود و هفت ذرع طول و پنج ذرع عرض دارد در صفه مذکور در دو طرف این چند شعر بخط نستعلیق بسیار جلی حجاری شده است

این مسجد فرخنده که مسجد الفاضل دارد شرف از شهد سلطان خراسان

تعبیر و نقش شد ز بیت کربان در دولت پاینده شاهنشاه ایران

از قنات سر حلقه اصحاب شهادت عباس قلیخان فاک جاه و ملاج

این نقش روان بخش چو افروز در این خط انجمن شایسته چو آورده نیاوران

خرم پی تارنج طرازش بشنا گفت بنکو علی مانند عباس قلیخان

از مسجد بالاسره بواسطه صفه میرند مسجد پشت سر عرض این صفه دو ذرع و طول آن سه

ذرع و قبر مرحوم حاجی محمد ولی میرزا ابن خاقان مغفور فی جلد شاه در طرف غرب این صفه

واقع شده است و طول مسجد پشت سر هفت ذرع و نیم و عرض آن سه ذرع است و در درگاه مثلاً

در طرف مغرب این مسجد است که یکی از آن دو پیله دارد که بر اهر فساخانه ایوان طلا در

محاذی این دو درگاه در طرف مشرق صفه اینست که چنانچه در بیت بعضی دو ذرع و طول

دو ذرع و نیم در این سر حاجی میرزا موسی خان متوکیانی که شرح حال آن بنیاد مدفون

از این قبر میباشد و زانی که در پشت سر واقع است و صفه ظاهری و جنوب آن میباشد حاجی

میرزا علی اکبر قوام الملک شیرازی نیز در مسجد پشت سر در درگاه مانند در طرف شمال شرق مسجد

پشت سر پنجاه سپرده شده است و بالای از راه مبتدیان و واقفان سر قصبه عز از

مرحوم حکیم فآله کتبه شده که مطلع آن اینست

و نهی تکرار این عرش برده فروش تو رونق
و نهی زمین تو محو و هفت کج مطبق
این قصیده فیکه از ترنیم این رواق خبر میدهد که بهشت عباز علی نام و استاد ی باقر نام
انجام یافته و شعر تاریخ آن اینست

پس از دود سیر و داز برای سال طرازش

و نهی زمین تو مسجود نه رواق معلاق

چون این قصیده حکیم مشارالیه غفر الله در دپوان او طبع شده بنکارش تمامی آن نیز خلت
از رواق پشت سر بواسطه مموری که دو ذرع عرض و پنج ذرع طول دارد بطرف مشرق حرکت
کرده بمسجد زنانه میبایند و آن سه ذرع عرض و هفت ذرع طول دارد اما خود رواق پشت
سر که پنجه توجید خانه دارد تقریباً بطول هفت ذرع و عرض شش ذرع و نیم است

توجید خانه مبارک

توجید خانه وصل بر رواق پشت سر در شمال آن واقع است طول این بنا شانزده ذرع و
و از مشرق بمغرب است عرض آن هفت ذرع و نیم و از جنوب بشمال است از طرف غربی آن به
ابوان طلای صحن عتیق میرود از طرف شرقی راه با اعوجاجی بکند الله و بر دیحان دارد
جنوب آن رواق پشت سر و شمال آن صحن عتیق است قبر مرحوم میرزا محمد خان سپهسالار اعظم
در شمال توجید خانه در محلی است که پنجه صحن عتیق دارد نظم و نثری چند نیز در اینجا
نوشته شده چون متعلق بالواح قبور و تاریخ و فانی و فونین است در جای خود نگاشته شد

گنبد الله و بر دیحان

گنبد الله و بر دیحان در مشرق توجید خانه و شمال شرقی حرم مطهر واقع و بنا آئین متین و مرتفع

باجمال تانی و استحکام و حاکی از غلو مقام بانی که از امرای دولت صفویه میباشد عرض
 الطول زمین اینکند باز ده ذرع و اقصر آن نغیر با هشتاد و نه و هشت و صفه دارد و در ده
 بخط ثالث کاشی معرق ممتاز و لادک و خلعت انتمه معصومین سلام الله علیهم اجمعین و
 بعضی حادث غیر بترتیب عبا و ان میطور در دبل مرقوم شده است

در صفه که بدار السعاده مرقومند نوشته است (ولدا امیر المؤمنین و امام المتقین سلام الله
 علیه علی اولاده الطاهرین بوم الجمعة ثالث عشر رجب المرجب بعد ولد النبی ثلثین سنه
 و مضی الیه شهیداً لیلۃ الجمعة الحادیه العشرین من شهر رمضان سنه اربعین من الهجرة
 و ولد الامام ابو محمد الحسن بن علی بن ابیطالب منصف شهر رمضان سنه ثلثین من الهجرة
 و در صفه بن مرقومده خانه و مرقوم است (ولدا الامام ابو عبد الله الحسن بن
 علی بن ابیطالب علیه السلام فی اربعین الاول سنه ثلث من الهجرة و مضی شهیداً بوم السبت سنه
 احد و مستثن من الهجرة و ولد الامام زین العابدین علیه السلام خامس شعبان سنه ثمان و ثلثین
 و توفی نایب عشر محرم سنه خمس و سبعین

(از اینجا و لادک و خلعت امام بزرگوار از سوق کلام بواسطه مسامحه کتابت با جهل دیگر
 سقط شده بود برای رفع این منقصه از تالیف معتبره استخراج کرده افزودیم لهذا کوشم
 ولدا الامام ابو جعفر محمد بن علی الباقر علیه السلام فی ثالث شهر صفر سنه سبع و خمسين للهجرة قبل
 قتل جد الحسن ثلثین سنه و قبض سنه سبع عشر و مائه و ولد الامام ابو عبد الله جعفر بن
 محمد الصادق علیه السلام سنه ثمانین من الهجرة و قبض سنه ثمان و اربعین و مائه و ولد الامام ابو
 ابرهیم موسی جعفر الکاظم علیه السلام سنه ثمان و عشرين و مائه و مضی شهراً رجب سنه
 ثلث و ثمانین و مائه للهجرة)

در صفت همدرد دار السعاده مکتوب است ولدا الامام ابی الحسن الرضا علیه السلام سنه ثمان
 واربعمین ومانه و قبض فی صفر سنه ثلث ومانهین و ولدا الامام محمد بن علی النقی علیه السلام فی
 شهر رمضان سنه خمس و سبعین ومانه و قبض فی ذی القعدة سنه عشرين ومانهین
 در صفت مرموحن وکم است ولدا الامام ابی الحسن علی بن محمد النقی علیه السلام و السلام
 للنصف من ذی الحجه سنه اثنی عشر ومانهین و توفی فی رجب سنه اربع و خمسین ومانهین
 و ولدا الامام ابی محمد الحسن بن علی العسکری فی شهر ربیع الاول من سنه اثنین و
 ثلثین ومانهین

در صفت مرموحد خانه و یابین پای مبارک نوشنه است ولدا الامام ابوالقاسم محمد
 ابن الحسن صاحب الزمان صلوات الله علیه لکله النصف من شعبان سنه خمس و خمسین ومانهین
 و سنه وفاته عند تعالی بعد ان بکله الارض فسطا و عدلا کما ملئت ظلما و جورا
 در صفت مرمو یابین پای مبارک ابن رباعی بخط نستعلیق نوشنه شده است

جبریل زعرش آمد و حور از نغم از بهر طواف شه فر دوسم جرم
 عمدا پر خود بر دم مقروض هند شایده که بدین وسیله کرم نده

در صفت که پیغمبر بدار الصبانه دارد بخط نستعلیق ابن اشعار معرق شده است

خوش نایب است بن بنا که زند فرش او تک که بر وفرا ذلک

ناکند رفعتش نظر نبها د از مه و مهر نه فلک عینک

چون بود در حور و روضه شاه خردم کف کاند بی شک

سال تاریخ ابن نجاشه قفا تعبیه خلق و سجد کاه ملک

چند حدیث که در درو صفت ها بخط ثلث معرق شده بنر تبیان دردی که از سخن بابنجل

وَأَرْمِثُونَدَنْكَاشْنَهْ مَبْشُود

عَنِ الْأَمَامِ جَعْفَرِ الصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ يُقْتَلُ حَفْدَنِي بَارِضُ خُرَّاسَانَ قَالَ سَلْتُ أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ الْجَوَادَ مَا لَمْ يَزَالْ دُكَّ عَلَيْهِمْ نَجْرَانِيَانِ فَقَالَ الْجَنَّةُ وَاللَّهِ الْجَنَّةُ وَاللَّهُ دَرَصْفَةُ جَنْبِ طَرْفِ زَيْنِ نُوشْتَهْ عَنِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ سَيُقْتَلُ رَجُلٌ مِنْ وَلَدِي النَّثَرِ وَرَوَى عَنِ الْأَمَامِ مُحَمَّدِ النَّثَرِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ إِنَّ بَيْنَ حَيْلِ طُوسٍ قَبْضَتَيْنِ مِنَ الْجَنَّةِ مَنْ دَخَلَهَا كَانَ امْتِنَابُومُ الْفِتْنَةِ مِنَ النَّارِ وَقَدْ تَشَرَّفَ بِكِتَابَةِ هَذَا الْأَخَادِيثِ وَفِيهِ اللَّهُ تَعَالَى وَدُرُودُ وَدَرَصْفَةُ جَنْبِ مَكْنُوبِ عَنِ الْأَمَامِ أَبِي الْحَسَنِ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنَّهُ قَالَ نَجْرَانِيَانِ بَقْعَةٌ بَيْنَهُمَا عَلَيْهِمَا زَمَانٌ تَصْبِرُ خِلْفَةُ الْمَلَائِكَةِ فَلَا يَنْزِلُ فَوْجٌ يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَفَوْجٌ يَصْعَدُ إِلَى السَّمَاءِ فِي الصُّورِ فَيَقْبَلُ لَهُ بَابُ رَسُولِ اللَّهِ وَبَيْنَهُمَا بَقْعَةٌ هَذِهِ قَالَ هِيَ بَارِضُ طُوسٍ وَهِيَ رَوْضَةُ مَنْ دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ زَادَ فِي ذَلِكَ الْبَقْعَةِ كَانَ كَمَنْ زَادَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَكَتَبَ اللَّهُ لَهُ ثَوَابَ الْفَتْحَةِ مَبْرُورَةً وَأَلْفَ عُمْرَةٍ مَقْبُولَةً وَكُنْتُ أَنَا وَابْنَاؤُنِي شَفَعَاءَهُ يَوْمَ الْفِتْنَةِ دَرَصْفَةُ جَنْبِ رَسْمِ اسْتَقَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى ائِمَّتَابُورِدَ اللَّهُ لِيُذْهِبَ الْخُورَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَثَلُ أَهْلِ بَيْتِي كَمَثَلِ سَفِينَةِ نُوحٍ مَنْ رَكِبَهَا نَجَّى وَمَنْ تَخَلَّفَ عَنْهَا غَرِقَ وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي قَارِئُ فِيمَا كُتِبَ لَكُمْ الْيَقْلَبِينَ أَنْ تَسْكُنُوا هَهُنَا أَنْ تَصْلُوا كَأَنَّ اللَّهَ وَغُرَّتْ أَهْلُ بَيْتِهِ

دَرَصْفَةُ جَنْبِ مِطْوَورِ اسْتَدْرَى مُحَمَّدُ بْنُ سُلَيْمَانَ قَالَ سَلْتُ أَبَا جَعْفَرٍ الْجَوَادَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَنْ رَجُلٍ حَجَّ حَجَّةَ الْإِسْلَامِ ثُمَّ أَتَى الْمَدِينَةَ فَسَلَّمَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ أَتَى أَبَاكَ الْأَمِيرَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَارِفاً بِحَقِّهِ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ ثُمَّ أَتَى بِأَعْبَادِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ فَسَلَّمَ ثُمَّ أَتَى بَعْدَ ذَلِكَ عَلَى أَبِي الْحَسَنِ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ ثُمَّ انْصَرَفَ إِلَى بِلَادِهِ فَفَرَّقَهُ اللَّهُ مَا يَجِبُ بِهِ فَأَيُّهَا أَفْضَلُ النَّاسِ أَيْضًا أَمْ يَخْرُجُ إِلَى

خراسان الى زبارة ايبيك فقال بل باقي الى زبارة ابي

در صفه جنبت آن نوشته عن الامام ابي الحسن الرضا عليه السلام قال من زارني على بعد ذاري الله
وعنه عليه السلام قال لا تشد الرحال الى شيء من القبور الا الى قبورنا واتي مقبول بالسلام
ظلماء ومدفون في موضع غربة فمن شد رحالا الى زيارتي استجب دعائه وغفر الله ذنوبه
در صفه جنبت نكاشه شد وروى احمد بن حنبل في مسنده عن ام سلمة رضي الله عنها انه لما
نزل قوله تعالى انما يريد الله ليذهب الي آخر الابرار اخذ رسول الله صلى الله عليه واله افضل
كسانه فكساهم عليا وفاطمة والحسن والحسين عليهم السلام وقال اللهم هؤلاء اهل بيتي فاذهب
عنهم الرجس طهرهم تطهرا قال ام السلمي فدخلت الى اخر الحديث

در صفه جنبت مسطور است وروى البخاري والمسلم في صحيحهما ان النبي صلى الله عليه واله
خرج ذات غداة وعليه مرط مرحل من شعر اسود فجاء الحسن فادخله ثم جاء الحسين فادخله
ثم جاءت فاطمة فادخلها ثم جاء علي فادخله ثم قال انما يريد الله الى آخر الابرار وروى احمد
حنبل عن النبي صلى الله عليه واله قال ابي تارك فيكم الثقلين الى اخر الحديث

گنبدیه دوده دهنه کبند از ميان سوره مبارکه جمعه میناشد و جای قم را بکعبه نموده اند
از کبند اللهو بر دنجان راهب بکبند خاتم خان و کبند خاتم خان در مشرق حرم مطهر است
و اشخاصی که از دریا بن یا داخل حرم میشوند بکبند خاتم خان میبایند و سعد فضلی ابن
بنا طولا بازده درع و عرضا هشتاد و سه است قبر سهرزی ختمه الدوله ابن مبرور ناظم

رضوانجا بگاه عباس میرزا در ضلع شمالی کبند خاتم خان است و قبر مرحوم میرزا ابوالقاسم
معین الملک در ضلع جنوبی در محاذی آن واقع در طرف شرقی کبند خاتم خان دار السقا
مبارک است که از آن داخل ابوان طلای صحیح جدا بد میشوند و مریدان للتوصیح کویم اشخاصی

از صحنی جدید میخواستند داخل حرم شوند با بوان طلا آمدند داخل دار السعاده میگردیدند
 و از دار السعاده بخط مستقیم وارد کنبه خاتم خان شد از آنجا بنزد پیر طبرق مجرم مشرف میشوند
 دار السعاده بنا آئینتقیه بیامریع مستطیل که طول آن از شمال بجنوبست و دوازده ذراع و عرض
 آن ده ذراع اصلاً این عمارت از بناهای آللهبارخان آصف الدوله و ذوالعالی و محکم بود ولی
 در سال هزار و سصد که موکب سعود اعلی حضرت شاهنشاه جمجاه ناصر الدین شاه خلد الله بیکه
 و سلطانان عمرتین بارت مشهد فرمودند و محمد ابرهیم خان امین السلطان و زبرد دربار اعظم
 خزانه عامره و کمر که دارای مشاغل عمدۀ عدیده دیگر نیز بود الترام و کاتب اعلی داشت در منزل
 داور زن من اعمال سبز و ادعای حق را بپشت اجابت گفت بر محنت تو پیوست نفس مرحوم می
 الهه را با رض اقدس حمل کرده در ضلع جنوبی دار السعاده بنجا سپردند جنابمیرزا علی اصغر خان
 امین السلطان و زبرد دربار اعظم و خزانه عامره و کمر و غیرها خلف مرحوم پناه امین السلطان
 مرحوم از اعمال خبری که بجهت ترویج روح والد بزرگوار خود بنجا آورده یکی ترنیم این ذوق
 مقدس (دار السعاده) است که با آئینه و زینتهای مناسب آن است و چندین هزار تومان بمهر
 اینکار خیر رسانیده اند و شرح آنرا در قصیده مسطوره در ذیل صوری ملک الشعراء
 آستانه مقدسه بنظم آورده و هی هذا

حیدر دارها بون سعادت کتو	مرحبا کالخ فلک منظر خورشید ظهور
بارک الله حموی که بود خاک درش	مشرقه چشم ملک غالب طر محور
لو خوش الله مقامی که دزدان ابرهیم	سجدها کرد پی مغفرت از در غفور
با چنین کخی رفعت بفلک باشد کذب	با چنین خجکی ز همت بچنان باشد دزد
سو اینک الخ بچ خاک بیوس از سر صد	که شود ذیل کنایه از بن خال طهور

اندر اقلیم چهارم بود این کعبه قدس
 گریه بن دار سعاد بود وی امید
 ره یکتا بنج منکر این حضرت قدس
 غایب این خود شو بنمود سواد حضرت
 کمر کلام الله در طور بیخاع فعلین
 عوض پای تعظیم ز گردون خورشید
 اری این طور بلی که آن نور بود
 فخطا کتم نوری که بدید آن
 موسی این طور سوطوس شد کاش که
 اولین جلوه داد از رضا انکه قضا
 اخبر بچ نبوت خلف پیغمبر
 نور مشکو ابدی تو صبا ح ازل
 جزوی از معرفت هر چه بقران مجید
 حضرت کعبه مال خواص است و ام
 حکم او جابر هر که وضع است
 مغر سگان نهوا شود غرق عبیر
 راست در سگ بجبر بد شو هم پروا
 چون بود ازین تقدیم در کلام
 در زمان ملائک استان ناصر دین

راست چون در فلک چهارم به المحو
 همچو آینه درون صفا کن از نیک غرور
 آب کوثر نحر و دست شرب انکور
 تاشو لایق اخضا درین بزم حضور
 گشت از امر خداوند تعالی مأمور
 سیر همنه کند از این حرم قریب مرور
 کامل اندر نظر موسی در وادی طور
 ازین گفت و لی دید بودش ملبسور
 منظر زاده موسی هر دو را منظور
 پافنه ز امرها بونش در دهر صد
 آن چو خورد شبید با نور هدا بشهر
 گزنجاج حرمش نور دم تادم صو
 رزمی از محمدش هر چه بتوبه و ذبو
 درکش قبل اقبال اناش و نور
 امر و سار و بر هر چه و خوش است
 از سرتوبه پاکش چو کند باد عبور
 گزینند بد نام جلالش عصفور
 خد شاهی و کد در خور همت مقصو
 که بود عباشش یا بند و حاشش منصو

شهریار بک ز فرق و دشت تاج و کبر
 تا ابد هم شادی بود و بار سرور
 آن شهنشاکه تاریخها چون عهد
 رونق افرازی سنبل و شکر بخش شود
 آنکه بر در که او تاج کز دار خفا
 آنکه بر خضرت او تاج سپار و غفور
 عالم سلطنتش امن از آشوب فساد
 پایتختش سال از آسبب فود
 و اندر آن دوره که بانو لب مطلقه بود
 مرغ اسان از دست ملک نظم امور
 اشرف مجد شهادت رکن الدله
 که کشد خورش بر ملک طاک ز اهن شود
 عزم فرمود در بنیاد شهر طوطا
 خرم که سلطان افراشی خوانی شود
 برد رخسار دین و در پی تنظیم نمود
 حرکت سلطان افراشی خوانی شود
 صد رخ فر میرور امین السلطان
 رفت ماهی خرم که او جلوه هور
 آسمان ریت خورشید مقام ابرهیم
 کاندین دولت و زافزون بد فخر
 آن بر و مندر ختی که بنای دود
 که فلک زان بود قدر و مقامش مقدور
 آن امین که به بغاوت امانت کرد
 بر او بود کفایت بر او بود شعور
 آنکه او پیشرو باد صبا بود و در
 حرم او از اهر نظم زمین بود و در
 گشت آن عارضه جم چون جانسرخور
 خواه از پای و زافندان آن کوه و در
 خود بد و بار شد دین که بود دار سرور
 گشت آن عارضه جم چون جانسرخور
 سوی طوس آمد همراه پریشان حضور
 خواه از پای و زافندان آن کوه و در
 خود بد و بار شد دین که بود دار سرور
 روی بنیاد فرزند تر از بدید و در
 گشت آن عارضه جم چون جانسرخور
 خواه از پای و زافندان آن کوه و در
 خود بد و بار شد دین که بود دار سرور

شـ چو بـشـنـد بـخـن کـشـت و لـبـکـن فـرـمـو
 شـد الطـاف شـهـنـشـاه اـمـن السـلـطـا
 کـرد تـغـو بـخـش دـیـرا شـنـت هـر آن رـب بـد
 شـاه اـنـجـم سـپـه نـکه بـیـز آتـه بـخـش
 اند بـیـن بـغـه با مـر شـه بـهـر اـمـجـم
 عـادـت فـار غـر و اـبـن بـود و رـم چـن
 سـو و شـاد هـمـه ز اـبـاد جـهـان شـد بـن غـم
 کـوش کـرد و ن ز بـیـن اـفـسـوس نـپـا مـد کـو
 د اـفـز نـد هـنـر مـنـد شـ اـمـن السـلـطـا
 اـبـر شـ د اـصـبـور و شـکـیـنا کـر د
 بـا و فـور غـم و اـنـد و د بـن مـا تـم و سـو
 بـا د ل یـاک تـرا ز اـبـن هـمـت فـر مـود
 مـهـر مـاه اـبـن هـ کـشـت د بـن کـاخ مـنـبـع
 هـر صـفـای کـه فـلـک د اـشـت هـر نـور کـه مـر
 کـشـا بـن بـغـه جـیـان ز اـبـن و شـن کـیـخ
 اـنـمـان د اـشـت هـر آن کـیـز نـابـنـد بـخـم
 اـبـن کـز بـر و اـبـن اـبـن کـاخ کـیـخ
 عـکـهـا تـه کـه هـر اـبـن تـا بـد بـشـوع
 بـا صـفـای کـه د ر اـبـن اـبـن بـغـر بـود
 د ل فـر نـد شـ از لـطـف عـنـا بـت مـر
 عـلـی اصـغـر کـر بـد شـ اکـبر و لـا د ذـکـور
 د اـد مـنـشـور شـ تـو قـیـع بـز کـمـنـشـو
 اـخـتـرا ن ز فـلـک د اـبـن جـا و د کـسـو
 نـعـش یـاکـش د اـو ر د سـپـر د بـد کـو
 خـنـاک اـنـکـس کـیـز بـن د اـن کـر د مـغـر
 د ل بـجـلـک اـبـن ز نـم اـلـشـد نـاسـو
 چـم اـنـجـم ز بـل فـشـا مـد سـر شـد اـمـد کـو
 اـنـکـه هـجـون بـد اـمـد بـکـفـای شـو
 جـد اـفـلـک کـیـبـا و ر طـیـع جـو
 اـنـجـم شـد بـن بـا فـشـجـو حـط مـو تـو
 کـه کـنـد ر اـبـن اـبـن مـنـظـور اـلـان بـو
 اـنـمـان اـبـن کـر اـمـد و اـنـجـم مـز د و ر
 شـد از اـبـن هـ بـد بـن کـاخ هـا بـون و
 نـور از آن یـا بـد اـنـجـم بـشـان د جـو ر
 بـود از بـن ر و صـه هـر اـبـن کـه اـمـد کـو
 اـبـن د ر اـبـت کـه کـر د بـه جـو لـو تـو
 حـور نـانـد بـفـر و سـق و کـیـمـقـصـو
 بـجـنـان حـور خـود اـقـرا نـبـا بـد بـقـصـو

اندین روضا زین دینک این شکفت
مردگان رقص نمایند سر اسر بهر نور
بل عجب نیست این روح که شده و فصح
نثار اموال شود پیشتر از بوم نشور
بافت اینکعب صفا چون زاین سلطان
علم الله بودش سعی باریت شکور
هم ازین خدمتشان بان پس روح پدر
شهد که بغفران خدا شد غفور
العرض بار که زاده موسی کردید
چون زاینش روش بمثل غیر طور

زددم کک صبور زین تار بخش

اند بایست این بقعه بسین این نور

نیز این قصیده در بالای آزاره دار السعاده میطورید

زهی اناس هابون آسمان کنار
خجی بنای سعادت فرای خلد آناه
سهر کین که اینجا برد ز رفعت نام
هشت چیت که اینجا زددم از مقداد
نشب عسله شایام چرخ دارند
فر از شمس از اوج شمس اردعا
برای سهر ازین در بند حور العیز
از آن عباد که خیزد ز مقدم زوادر
زهی شکر بنای که تیر بر جیستر
از آن عباد که خیزد ز مقدم زوادر
عناز ساخت این بقعه هشت این
چهار چو این کردید از طوبی و لیل
چهل افرغ نه سوری کشید سر پهر
ولی چه سوری سوری که شعله دارد
خدا وادی این شبنم این هست
فروغ بخش بدانیان که مهر و پهر
چند وادی این شبنم این هست
نمطور طور باین مقبره عجب نه اگر
فلاک چه عرش چه در جنب بقعه که بود
مقام بضعه سر خیل این بای کبلا

امام نامن ضامن علی بن موسی
 شهنشاهی که بیگانه از عبدلش
 در روزی افرینند شمس و قمر
 بریندگی نشاند از موده تاد در
 نزار از نیش دهر را بود اغراض
 نشان او است که در یکشد برون
 بجزر اثر عفو مرقم نشود
 درین زمان که زباید و بود چو
 خدای عادل حجاب ناصر الدین شا
 طراز دین از و کار دولت ایران
 برای کسی عادت ملوک پاک آید
 جبهن بخاک درش شود اندر صبح
 بعد از ملک پاک دین و پاک آید
 بدو هر قدر گیتی نزار در خود
 همیشه سماعی اعمال خیر در گیتی
 دین و دین را سلا و نظم انبیا
 سبزه از بر این بجزر شود و فتاد
 نظر خود بر دین و دین را سبزه کرد
 نشان سبزه دین در دین تا از نیند

شهر سبز و ولایت شیخ روح و زنده
 که است حاصل کوپن اگر کنند نثار
 رنج و بغض و می انبختند خجسته و نثار
 بخوابد کشتن ز کوفتند کایا افشار
 نزار متاعش رنج را بود از کار
 مثال او است که گاه میکند برون از
 بود بخت او که نقطه پرک
 عراض ملک از عدل شاه جم مقدر
 مبین سبیل سلاطین دوده قاجار
 رواج جش از دین اجده متاع
 ز روضه و از ادب نماند پاک
 که بریند کشتن بسته اند لیل و نهار
 بدو از نیش دهر را بود اغراض
 بعد از ملک پاک دین و پاک آید
 بدو هر قدر گیتی نزار در خود
 همیشه سماعی اعمال خیر در گیتی
 دین و دین را سلا و نظم انبیا
 سبزه از بر این بجزر شود و فتاد
 نظر خود بر دین و دین را سبزه کرد
 نشان سبزه دین در دین تا از نیند

نشاند نخل امپد درین سرای سینه
گشتند خیل ملک درین سعادت انلی
بوسته کار او تا بخیرت غفلت
چو این نخسته بنا با فضو و انما
مهرین دیر عطار دین نظر آقا خان
هرین قصید تم ز ذکاء گوهر

نوشته خامه محرم برای تار بخش

از وهان بناند بعالیه این آثار

نیز این عبارت در دار السعاده مکتوب است (فَاللَّهُ عَلَى الْمَرْءِ لَوْ عَمَدَ عَبْدَ اللَّهِ
مِثْلَ مَا قَامَ نُوحٌ فِي قَوْمِهِ وَانْقَضَى هَبَا مِثْلَ جَبَلٍ أَحَدٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَحَجَّ الْفَجْرِ عَلَى قَدَمِهِ
ثُمَّ أَقْبَلَ بِزِيَّ الصَّغَا وَالْمَرْقُ ثُمَّ يَوْمَهُ ..... لَهُ شِمْرٌ رَاحَةُ الْجَنَّةِ

وَقَوْفٌ بِجَهْرٍ هَذَا الْمَكَانَ الشَّرِيفِ مَرَكَّازِ شَوْكَمَنْدَارِ مُقَرَّبِ الْخَضِرَةِ السَّلَاطَانِ مَبْرُزِ اعْتِمَادِ
مُسْتَوْفٍ مِمْلَكَتِ خُرَاسَانَ سَلَامٌ

در طرف شمال مایل بشرق دار السعاده و در سمت مشرق گنبد الله و در پنهان دار الضیافه
این غارت بنا بنسبت مسواوی الاضلاع و لی در ضلع جنوبی و شمالی دو شاه نشین مانند
دار که شاه نشین شمالی بر سر ذرع و نیم در سه ذرع و نیم و شاه نشین جنوبی دو ذرع و نیم
در سه ذرع و نیم است از طرف مغرب دار الضیافه پنجاه و یک گنبد الله و در پنهان دارد
و مداخل آن در سمت مشرق است که از صحن جدید داخل میشوند بالطاق مانند یک بطول چهار
ذرع و عرض دو ذرع و نیم و از آنجا بدار الضیافه ورود مینمایند در جنب مداخل دار الضیافه
در طرف جنوبی کفش داری ابوان طلای صحن جدید است بطول پنجاه ذرع و عرض چهار ذرع
اما ابوان طلای صحن جدید که اصل آن از بناهای خاقان مغفور فتح شاه طاب ثراه است

و با کفرها بون اعلیٰ حضرت شاهنشاه حجه ناصر الدین شاه خلد الله ملکه و سلطان مبرزنا محمد بن
 عضد الملک در ایام حکمرانی مرحوم سلطان مراد مبرزای حنیف السلطنه مرثیه مدته خسته
 طولاده ذرع است و عرضایش دوزخ طرف دیگر ایوان بنیر مثل ممتی که ذکر شد گفت داری
 دارد از ایوان برین آینه طولانی داخل میشوند که استیلا آینه آن جنوبا شمالا دروازه ذرع است
 این بنا سه قسمت است عرض دو قسمت طرفین دو ذرع و نیم و عرض قسمت وسطی سه ذرع و نیم
 و در قسمت طرف جنوبی حاجی ابوالقاسم اصفهانی ملک التجار و خالیه مشهود مقبره برای خود
 ترتیب داده است خلاصه از این بنا ابدار السعاده و از آنجا بکشد چاقخان و از آنجا چاقخان
 وارد حرم میشوند چنانکه پیش شرح دادیم اما کتیبه ایوان طلای صحن جدید که
 معروف با ایوان طلای ناصری است بجا این نقصد است که باطلان نکاشته شد

این بادگاه کبیت که از خاک پاک طوس	انوار او فکند کعبهش برین عکوس
ایوان او چو ملک ملک عاری از عیال	بنیان او عظیم فلک امین از دروس
هنر کاشان نوین پاش فراز بنام	هر یک کاسه سر کاس کوه کوس
چون خادمان خوش آید ز باختر	هر بامداد جگر خاور بخاک بوس
خیزد همی خوش انا الخواز و بیلی	این رشک طور مظهر حق را بود رموس
کز خوانش عرش فراتر عجب معین	کاینجا نموده ز بود عرش برین جلوس
هستم فرغ شمس نبوت ابوالحسن	کز شمس زای او است کین بر تو شمس
اصل وجود و علت ایجاد کائنات	گویند آفرینش کوز و معکان عیال
کین کجور بعین عنایت سوی جل	دیگر معبود را نبود فضل بر نحوس
مانند هم بخدمت افخرفان جنبه	سایند هم بخصر او سرزدان رؤس

تاخذ منی بطیخی کاخ اونی کرد
 گریکن رد شقاوت یخمش بیوستان
 در عهد شهریار جهان که جسم میر بر
 سلطان عصر ناصر دین کز بر نداد
 دود که تیغ تیز برون آرد از بنام
 باد شمنان دولت دین در عرا کند
 در بنو مکاه خامه او قاسم الکنوز
 مد آن زمان که بود مهین غم شهریار
 رخشان حاکم سلطان سلطان مراد داد
 انبساط سکد روضه کرد و در و نوا
 فرزند بو الحسن عضد الملک شهبان
 از امیر شاه عادل و سلطان دادگر
 با عون حق فاضل موقوفه امام
 از درویش دینت و زبور بیگز ما
 و از انکار شیعه ز سرخ او
 اندک ضیاء شیعه شمس .....
 الفضا چون تمام شد ایوان ناصری
 گزینو راست محبت ایوان آبوس
 آتش نکش قبله که ملک مجوس
 پیدا شود بنای شقایق شقایقوس
 کز ستم او است لوله دمنر
 همچون پند یاره شود .....
 کرد ز فانه سرخ تراز دینار
 غاری که کرد تیر تهمتن باشکور
 در درمگاه خنجر او قاطع النور
 داری ملک خاور و فراتر وای طر
 گزین طوشت لبوش اجم زارم از آبوس
 گزین شک او پنجره کسری بود عبوس
 گزین ابد تولبت اینک بود جلوس
 بنمو همچو شمس فلک در نشان لبوس
 شد آنچنان که رخ برین خود دار و قوس
 هر هفت کرد کشت چو زخار و عروس
 شد در روی خورشید و چو سوس
 خورشید ماه خنجر تراز دینار کان
 گزینو راست محبت ایوان آبوس

سرخوش بدین تازی تاریخ سال گفت

تا بد شمس شمس ایوان شاه طوس

در اول اینکتابه بخط ثلث نوشته اند (سلام علیکم که طبعتم فادخلوها فی الدین ودر آخر
نکاشته شد (سلام علیکم میا صبرتم فقم عقبی الدار) در زیر چهار غره ایوان بنهر

این چهار شعر مکتوب است

بدور زاد شهنا هراوه اعظم   جلال دولت سلطان خجین جم دربان
بفضل ایزد و عون امام و حکم ملک   چو باز گشت زری صد پاسبان کیوان
ابو الخا عضد الملک هم نوال خیر   قیام کرد در انعام این بخت کیوان

چو شد تمام بنارنج سال میناکند

هلا نشو کن ایوان فروزد صحنها

(بخط) العبد الفقیر حسبعلی ما زندانی

در دو طرف هفت ایوان نزدیک بازاره دو عبارت یکی بخط فستعلیق و دیگری بخط ثلث
نکته شده آنکه بخط فستعلیق است اینست (ایمانت خبر الحاج حاجی سید ابوالحسن
خان امین سرکار آستانه و بعضی خبر الحاج حاجی سید علی زرکباشی با تمام رسیده) و آنکه بخط
ثلث است اینست (ایمانت خبر الحاج سید ابوالحسن خان امین سرکار و بعضی خبر حاج و سید علی زرک
باشی آستانه تمام شد)

در دو ضلع دهته ایوان دو پایه مرمر تجاری شده مقرن منقش است در یکی بخط
ثلث این دو شعر میطور است

بحد درسم العلم هذا فایستد   دعا بمبناه وقد کان داریا
باقبال ظل الله من فضله ظل   بخون دین الحق و الملک جاریا
در پایه دین کفر نوشته اند

زهی اسانس تو همچون دل بنان سبکین   شکسته سبک تو فلان نگارخانه چین
 عَمَلُ الْعَبْدِ تَقِيسُ الدِّينِ بْنِ اِسْنَادِ شَيْخٍ عَلٰی مُحَمَّدِ بْنِكَ تَرَاثِ مَشْهُدِي
 در پیشانی ابوان در کاشی نگاشته اند (العظمة والجلال والفدرة والكمال الخالوا عملا
 الشائخة والجبال الراستبا وهذا الطاق الرفيع والبنيان المبيع شاهد على قنطرة الصانع
 المبدع البديع قد شرف بعمارة هذه الرواق والابوان باني مباني العدل والاحسان والي
 مملكت خراسان اصفى لدولة العلبة الغالبة وزين المطلقة الموقوفات كتبه محمد حسين الشهبازي
 كتيبه دوره ابوان سورة مباركة عم مبناشد بزادني سبحان ربك رب العزة عما يصفون
 وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين كتب راجيا الى الله محمد حسين الشهبازي الشهداء
 اما ابوان طلای صحن عتیق که تغییرا در شمال حرم واقع است نه ذرع طول و هفت ذرع و نیم
 عرض دارد و در مغرب تو چید خانه است و از این طرف نقش داری ندارد بلکه نقش داری آن
 در سمت مشرق و بنا آیین طولانی منقسم به سه قسمت که طولی باز ده ذرع و عرض آن چهار ذرع
 مبناشد و قبر حاجی مصطفی خان صادم الملك در انتهای مغرب این نقش داری است
 و کتیبه های ابوان طلای صحن عتیق معروف با بوان طلای نادری که اصلا از این بنای منبر
 علیشیر است طلای آن از نادرو شاه از قرار ذیل است

او لا یخبط ثلث در این ابوان کتیبه شده است (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدًا وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَ تَبْلِيغًا كَثِيرًا رَوْعِي
 الْقَادِرُ جَعَلَ عَنْ آبَائِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 سِتْدُ فَرْبُضَةٍ مَبْنِي بِأَرْضِ خُرَاسَانَ بِزُورِهَا مُؤَمِّنُ الْأَوْجِبِ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُ الْجَنَّةُ وَحَرَمُ
 جِسَدِهِ عَلَى النَّارِ وَقَالَ عَلِيُّ بْنُ مُوسَى الرُّضَا عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَالشَّامُ زَارِي عَلَى بُعْدِ دَارِ

اتنه بوم الفیلمه فی ثلاث موطن حتی اخلصه من اهلها اذا انقضا ربک الکتاب منها و شکا
وعند الصراط وعند المنان قال النبی صلی الله علیه و آله لعلمی بن ابی اسحق جلی الله
فیک و فیک من ولدک بقاعا و بقاع الجنة عرسه من عرساتها با علی من عمر قورک .....
دو محراب یوان قصیده مسطوره در ذیل مکتوب

جدا این منظر علی که فردوس بن	بود صحنش جوار از اصداج صفا
آسمان زین آتش افروز سعادت میرد	و روضایش عالم انوار اکسبت
چشم انجم روشن از گریختن درخش	دیده سباز تابان ازین در تو بهت
شهر ناز انرا ازین یوان که یوان روزی	دیده امید چون کشول بردست گدایت
ماه را از مهر سنجید ضیا آینه اش	شکل خورشید عیان اینچاز هفت خنایت
رستار صحن چنان کلدسته زین هر	اشباح مرغ آهین اسباب دست غایت
بافرزان شعل بودند در دست	گرفتار آن متور تا ابد سخن بهمانست
جان فکر و فضل و فضل رب العالمین	مغفرت در جستجو و معصیت در دست
فضیلت چنان که اندک است در یک طرفه	رستگاریهای عفوان غصه با اینجا
گردید بدینا آنجا سکنند طالع	گرفتار آن در سلطان علی موسی خا
کلبه کاه امیر المؤمنین نادر علی	انکه در هر کار امیدش تو فوق خداست
و الی ملک خراسان انکه از اخلاص حید	نیت صافش بحق از روز اول آشنست
دیده نافض نظر از ساقه کوثر مدام	بر کفش مانند زکرم متصل جام طلالت
هم زین فیض و اندر جهان افشارا	بر تماشای خلق ایران تا فایمانت فخرها
چون ز دست جود او اینچا بمصر رسید	این طراز اهر که دست افشار میگوید

تاج بخش عصر عالم که از شمشیر او   فتنه و آشوبها پنهان بکنج انزو
 آنکه لپچین جبین قهرمان حوالتش   رای هند و قیصر و خاقان بجنح مستلا
 لشکر و را خطاب از غیبش احتیاجین   در حقیقت حاشیای شرع مبین مصطفی
 شمع عالم در آن ملک که شب که بری   دزد دار یکی نباشد که دزد دختا
 آنجوا نهش از کمرگان بود در عهد   شهر آهوز از عدل او بیکر نه جزالت
 از قریب باشی علم ناکشته شخص همتش   صفت و کلد استه صحن مقدس از طلا
 شد بوفیق خدا کلد استه ایوان تمام   باد باقی تا اثر از کوشش دور از پست
 از زبان کعبه که هم همت را بخش ندیم   دم بدم زان صفت ایوان هویدا صد حقا
 کتبته محمد علی بن سلمان الرضوی غفر له بنی نمانی مشهور سینه خمس و اربعین و مائة و الف
 مدزیر ابن کتبه بخط خفی نوشته (کتبه تلوک فی تعلق که در این ایوان در نشان عالی
 بخط ابن بنده عاصی محمد علی الرضوی است قطاعی آن پیدا مقام محمد ظاهر ولد استاد مسیح
 شیرازی با تمام رسید ۱۱۴۶
 در جنب مسجد خانه در آینه بزرگ بخط خفی نوشته (ابن ایوان در نشان عالی بر بنای
 استاد علی بنی شاکر استاد معصوم مشهدی با تمام رسید

نیز در این ایوان ابن قصید بخط فی تعلق بر سنگی که پشت قبله است هم شده
 بودی اندل ای سبب ایجاد علم   نزدیک اگرش قوم مقصود محرم را
 بر یک کف دست قوما را سخاوت   کرد این عتاب خود و دایه کرم را
 تا بید رضایت فتوی اگر اقبال   بر لوح نهفتی ز قضا بود قلم را
 در دوقبول هر کس با قلم صنع   دست تو نگار در قدم لا و نعم را

تانطفه خود بجهان نقش نبسته   مولود ندادند که هر مادر بزم را
 خور طعم دهد ز امر تو در سلج کردو   از مغر سرش بر فلک شهر علم را
 اندر طلب آب عطای تو بود بجزر   میسستی از موج بر آورده و دم را
 ز انوف کند بر سقارون چون کداز   بر بخئی کردون قدری بار هم را
 تا خیمه اجلال تو افراخته تقدیر   گردون همه دزدید ز اندیشه شکم را
 توقع تو منشور جهان نقش جبین دلند   روزی که نشان تویم زانه عجم را
 در دبر بر باد ز کوپ چوغباری   رونق شکند عرغ غرا و صنم را
 آنان که فی از جام ولای تو کشیدند   در محفلشان راه ندادند علم را
 از عهد دل تا باده مست مباحث   بر کوهر ناکت چیدند چرم را
 گفتار و این مدح که باشد که ملائک   در داده صلائی زبشارت هم را
 گفتیم که مدح علی آن ثامن اطهار   کوشاخ روز عرصایت امم را
 گفتا که بسمح خدامدح تو لایق   نبود بشکن خامه فرو شو و رقم را
 بود که او ناصبه عجز فروسل   مینارد در آن سده بی اشک ندلم را
 شاهان بکفت دست تو بکداشته کردون   مفتاح جهشت و سقر و نار و رقم را
 این ظاہر اندر نفس حرم گرفت   گش بکشد بپادست خطارش غم را
 سلطان عاصی است که در دام صفت

رحمی که عقوبت روا صید حرم را

نیز در همین ایوان بخط نستعلیق جلی بر سنک نوشته اند (بسمه تعالی از حضرت رسول خدا
 صلی الله علیه و آله منقول که فرمودند زود باشد که باین تن من در زمین خراسان مدفون گردیدم)

مؤمنی اوزان بارت نکند مگر اینکه حقیقتاً بخت برای او واجب گرداند و بدانش زابر
جهنم حرام سازد و در حدیث معتبر دیگر فرمودند که پاره از بدن من در خراسان مدفون
خواهد شد هر غمناکی اوزان بارت کند البته حقیقتاً غمش را زایل گرداند
در کتبه مجازی این کتبه مسطور است (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) حضرت امیر المؤمنین ^{فرمودند}
زود باشد مگر عی از فرزندان من که بر سر گشته شود در زمین خراسان بظلم و عدوان که نام او را
من نباشد نام پدرش نام موسی بن عمران هر که اوزان در غربت اوزان بارت کند گناهان گذشته آنند
اوزان حقیقتاً بنام زود هر چند مثل عدد ستاره های آسمان و قطره های باران و برك
درختان باشد

بیز در کتبه ابوان که پشت واقع شده مرقوم است

در عهد دولت اعلیٰ حضرت قدر قدرت هابون شاهنشاه جمجاه کبی نشان دازاد و بان سکنند
شان سید سلاطین زمان التوبد من عند الله الملك المنان السلطان بن السلطان ناصر الدین
شاه قاجار خلد الله ملکه و بفرمان فرمائی جناب جلالت شوکت و انبخت ضابط امیر الامراء
العظام و زبیر دبار هابون و حکمران مملکت خراسان ظاهر المآله العلی بن محمد ناصر خان تاجا
ابشیک آقایی یاشی دیوان اعلیٰ یا تمام رسبد

کتبه دوره ابوان در کاشی سوره مبارکه که بعضی است الخ ذلک عسی بن مبرم قول الحق
و در آخر آن بخط خفی نوشته است اول و آخر این کتاب بخط فقیر محمد رضای امای اصمغنی
و در دوره آن بخط کوفی زرد سوره مبارکه بن مرقوم است الخ قوم مسرفون

در پیشانی ابوان مسطور است ایام دولت سلطان الاعظم و الخاقان المعظم ملک
الرقاب الامم مولی ملوک العربی الحکم شاه سلطان محسن مبرزای باقر اچا خلد الله تعالی ملکه

ابوان دیگر روضه مقدسه ابوان مسجد کوهرشاد است که رو بقبله واقع شده طول آن
از مشرق بغرب دوازده ذراع و نیم و عرض آن باز ده ذراع و در دو طرف آن دو کفش کن است
در جنب کفش کن سمت مشرق در صفة کوچکی بطول پنجاه ذراع و عرض چهار ذراع و نیم سینه
سپاه و نیک چهار پایه است عظیم بعقید عوام امانی ابتدا این سنگ دوی مرقد مطهر بوده است
خطوط مسطوره در این ابوان فقط اعلای نایب است قرار دادهای خبری که روی سنگ نقش
کرده اند و در محل خود رنگاشته خواهد شد

بله نام حرم در صحن عتیق که صحن شمالی باشد در پشت گوشه مشرقی توجید خانه است قریه
کفش داری در یک کنبه اللهو بود پنهان و در حرم مطهر واروده مناره که با ستندای ضریح که در بالا
ذکر آن بناید بنائی نیست که ذکر نکرده باشیم مگر کتابخانه حضرت که تقصیل آن از انقرار است
آستانه روضه زاد و کتابخانه است یکی کوچکتر که قرانهای کبریم و صحیفه های ادعیه بخط
ائمة طاهرین سلام الله علیه هم اجمعین و مشاهیر خطاطین عالم در آنجا گذاشته شده و آن در
گوشه جنوب مشرق ابوان طلای صحن عتیق است

اما کتابخانه بزرگ که مخزن جواهر کتب نفیسه است در بالای کیشکانه خدام است یعنی غارت بند
فوقانی و کیشکانه خدام در جنب شرق حرم در جنب جنوبی خانه یعنی خوانه آستانه و در مشرق
آن میباشد و مدرسه علمیه میرزا در مشرق کیشکانه و وصل بدانست جنوب کتابخانه
شیرستان مسجد کوهرشاد است مشهور بشیرستان اگر موشال آن زاهر و کیشکانه طول کتابخانه
ده ذراع و نیم و عرض الحقیقه شش ذراع و نیم و سه قسمت مثل اینکه سه اطاق باشد در
هر قسمتی کتابخانه های ممتاز با چوب ساخته شده اند خانه کتابها را در آن دسته گذاشته اند
یعنی کتب لغت بکجا و کتب اشعار عربی بکجا و تواریخ بکجا و ذواوین بکجا و کتب طبیه بکجا و غیره

کتاب سایر علوم و برای اینکه صورت کتابها آنکه در سال هزار و سبصد و این کتابخانه
موجود بوده ثبت و محالاً ضبط باشد ما اسامی تمامی کتب و صحف و قرآن و دعوائی که در کتابها
بزرگ و کوچک است در آخر این کتاب بطبع میرسانیم انشاء الله تعالی

ضریح مطهر

مرقد مطهر را سه ضریح است اولی از فولاد میناشد و هیچوجه کتیبه و تازیچه ندارد
ما بین ضریح اول و دوم شبکه های مربعی طلا هستند که برای حفظ جواهرات ضریح دوم مرحوم
میرزا سیدخان وزیر امور خارجه در ایام تولد خود تتبع و نصب نموده کتابت تازیچه
ضریح دوم نیز از فولاد است ولی در هر کوی آن چهار دانه با قوت و یکدانه زعفران
که دانه هاد روی طلای ضخیمی نصب شده مثل یکین دان انگشتر و آنرا در روی فولاد ضریح
نصب کرده اند بطوری که طلا از دور نمایان است و این ضریح کتیبه منحصر و بدو سطح خط
نستعلیق چهار دانگ است که بالای سر ضریح مبارک طلا کوب کرده اند و این عبارت (بنار
مند و حمت از دستخان و ثریا اقدام و زوار این آستان ملائک پاسبان) (سبط) سلطان
نادر شاه خواجه الحسین الموسوی الهادی در خان بوقف و نصب این ضریح و بقعه های
مرصع چهار گوشه ضریح مقدس مبارک موقوف گردید (الله)

ضریح سیم نیز فولاد است ولی سوره هل انی را تماماً بر پیشانی آن دوره بخط ثالث کتیبه
کرده اند ولی بطور تزیین و سرتیج با این طور که میانه تزیینها و سرتیجها را بکودی یک عرض جو
خالی کرده اند بعد صفحه طلا با اندازه تزیین و سرتیج بضمائم یک عرض جو ساخته و مشبک کرده
خط ثالث بچندانک با اسلیمهای خنجر ظریف و آورده آنوقت قالبی در آن مینا نصب کرده اند
و سوره هل انی را از پیش روی ضریح بالای قفل شروع کرده در تزیین و سرتیجها بترتیب

نوشته تا در پائین پای مبارک تمام شده است

در پائین پای مبارک در بند وسطی یک برآمدگی دارد در عقب آن در موضع خاقان مغن
فتحعلیشاه طایب شرافه میباشد و اشعار کتبه آن اینست

شاهلداشپان فتحعلیشاه   که باداروح او باروح نوام
دری از رخاالص پیشکش کرد   بسط اشرف اولاد آدم
جنانک نیشه سالارش بیغا   ببر کرد از دینار و درهم
حیا السلطنه سلطانمراوند   بود عم شهنشاہ معظم
(یک صراع پیش چارچوب خواندند بنی)
در پائین پای خسروی باش   بتاریخ طرازش گفت خرم

کتبه آقاخان

این در در ضریح نبست محض نمایش آنجا گذاشته اند اصل در چوب نیست شک طلای ضخیم
بر روی او است که بدانند های باقوت و زمر و لعل درشت بقدر بادام و کوچکنر بقدر پسته
و بزرگ و کوچکنر موضع کرده اند در تریج در این رباعی نقش است

این در که در بی بود در درگاهش   فضل از اخلاص دین روضه

نی غلط است و نبسته باشند   کارهش به سلت از این در بگشت

چهار گوشه ضریح اول و دوم قبه های طلای غیر موضع دارد که هر گوشه دو قبه مجموعاً

هشت قبه میشود روی ضریح مبارک شیر وانی چوبه بامت که طلاست بالای شیر وانی

در وسط یک سر تون دو طرف دو قبه کوچکنر هر سه موضع اعلی

امداد اخل ضریح مبارک فاصله مابین ضریح و صندوق مبارک طرف پائین پانصد و سی

دبکری شیشگون فرش خشت بلور صندوق مبارک چوبه و بر روی آن تنگه طلا بر
عقبه صندوق اسم شاه عباس در کمال اظهار مذلک نقش است

کتاب مظهر

کتاب طلای حضرت شاه اسماعیل در دوره کتبه است خلیل جلی بخط علی رضا عباسی بر روی
خشمهای طلا و چهار تریج دارد و ابتدای کتبه در تریجهای پشت مبارک است و عبارت
آن از قرار ذیل است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مِنْ عَظَائِمِ تَوْفِيقَاتِ اللَّهِ سُبْحَانَهُ أَنْ وَقَفَ السُّلْطَانُ الْأَعْظَمُ مَوْلَا
مُلُوكِ الْعَرَبِ الْأَجْمِ صَاحِبِ السَّبَابِ الْأَظْهَرِ النَّبَوِيِّ وَالْحَسْبِ الْبَاهِرِ الْعَلَوِيِّ تَرَابِ قَدَامِ خُدَا
هَذِهِ الرُّوضَةِ الْمُنُورِ الْمَكُوتَةِ مَرْجِعِ أَنْفَارِ أَجْدَادِهِ الْمَعْصُومِينَ السُّلْطَانُ بَرِ السُّلْطَانِ أَبُو
الْمُظَفَّرِ شَاهِ عَبَّاسِ الْحُسَيْنِيِّ الْمَوْسَوِيِّ الصَّفَوِيِّ بِمَادِرْخَانِ فَاسْتَسَعَدَ بِالْحُجَّتِيِّ مَا شَاءَ عَلَى
قَدَمَيْهِ مِنْ دَارِ السُّلْطَانَةِ أَصْفَهَارِ إِلَى ذِي بَارَقِ هَذِهِ الْحَرَمِ الْأَشْرَفِ وَقَدْ تَشَرَّفَ بِرَبْنَةِ هَذِهِ
الْقُبَةِ مِنْ جُلُوسِهِ الْهِيَ فِي سَنَةِ الْفِ عَشْرٍ وَتَمَّ فِي سَنَةِ الْفِ سِتِّ عَشْرٍ

در زبرد و محل از این کتبه دو عبارت نوشته شد یکی بخط ثلث خفی و آن اینست
(بسم الله الرحمن الرحيم) دبکری بنکستعلی و خفی با این عبارت (کتبه
علی رضا عباسی)

عبارت کتبه تریجها با نشاء علامه اجل آقا حسین خوانساری قدس سره میباشد که در مقبول
و مقبول از مشاهیر فحول آن عصر شمار میآید و در ادبیات انشاء و رسائل استادی دارد بود و تا
او را از ادب و الجا این گفتند که پدر و پسرش جمال الدین و مولانا آقا جمال الدین آقا حسین ابن
جمال الدین طالب مسأله از اکابر فقهاء و اعظم علماء عهد شاه سلطان حسین است

طبیبان و مضاحک آن بزرگوار نهان استهار دارد سبدا الافاضل صد الذین علی بن نظام
الذین احمد شارح صحیفه و صاحب حدائق التنبیه اقا حسین مذکور دارد سبدا العصر و سقوط
داشتند و در صفت او فرموده است علامه هذا العصر الذی علیه المذار و امامه الذی تخضع
لقداره الاقدار ابن رباعی یعنی از اقا حسین است

ای باد عجب طریق فرامی آید از طوف کجایین کفایم بآید
از کوی که برخواستند از شب که ای گردنچشم آشنا می آید

فیحة اصل این کتبه شریفه بروحی که در کتب تراجم و توارنج علما بنظر سبدا مضاعف این
عبارتست لی چون مقام کجایش تمام آمرانداشته باین مقدار انحصار کرده اند و فی هذا
من مباین من الله سبحانه الذی بنزله التمه بربیه الکواکب و رضع هذه القباب العلی بدرد
الذی اری التواقب از استعدا السلطان الاعدا الاعظم والخافان الاغصم الاکرم شر
ملوک الارض حبا و قسا و اگر هم خلقتا و ادبار فرج مذهب اجداد ائمة العصومین و
محبی طرسم ابانه الطاهر بن السلطان بن السلطان شاه سلیمان الحسینی
الموسوی الصفوی بهادر خان بتد فی هذه القبة العرشیه المکتوبه و تزینها و نشر
بتجدیدها و تحسینها از طرق البها الانکسار و سقط لیلانها الذهبیه البی که نشرق
کالتس فی رابعه النهار بسبب حدوث الزلزله العظیمه فی هذه البکده الطبیبه الکبریه
فی سنه اربع و ثمانین و الف کان هذا التجدید الجدید بد سنه ست و ثمانین و الف
کتبه محمد رضا الامامی

کتبه کلدیته روی ابوان مبارک صلوات بر خضر رسول صلی الله علیه و آله و ائمه
طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین و در آخر آن نوشته است کتبه ابها الذین محمد الحاد

منار و صد چهل و دو بقدا به شریفه از الله بمسك السموات الارض ان تروا زاده
 اخر نوشته اند در جای آجر منار پائین بخط بنائے يك آبه از اول سور منار كه انا فخرنا
 نگاشته شده است

صحن عتيق

صحن عتيق كه تقريباً در شمال روضه مقدسه و پشت سر حضرت صفاء آن كه در سمت
 كعبه طلای نادری است از بناهای امير علشير و زكشاه سلطان احمدين با بقرامبها شد و
 ديكر از بناهای شاه عباس است طول اين صحن تقريباً هشتاد و شش ذراع و عرض آن شصت
 ذراع و از طرف طول نهری در وسط اين صحن است آب چشمه كبلاس (كلس) از بناي اخبايان
 داخل اين نهر ميشود و از طرف ديكر خارج ميگردد و پائين خبايان ميروند سقاخانه طلای
 نادری در وسط اين صحن است و اطراف صحن حجرات فوقانی و تحتانی دارد و در حاضر بن بكاشيك
 ممتاز و از پنج درازين صحن بيرون ميروند دري بخبايان بالا دري بخبايان پائين دري يزار
 بزرگ دري يزار بزازان دري بوقت قلعه روبروی ابوان طلای نادری شاه عباس
 ابواني ساخته كه كاشي كاري آنرا استنازی تمام است و اين ابوان را ابوان عباسی مينامند
 در بيمه دسه ميرزا جعفر بن در اين صحن ميباشد در دو طرف مشرق و مغرب صحن كه دو
 مدخل است بناي اخبايان و پائين خبايان دو ابوان ميباشد كه از وسط آنها خارج و داخل
 ميشوند در بالا ای ابوان طرف مشرق نقاره خانه استانه است در بالا ای ابوان سمت
 مغرب كه محاذی نقاره خانه است ساعتی بزرگ نصيب شده اما كتیبه های صحن عتيق
 از قرار ذيل است

در ابوان عباسی در دوره سوره منار كه جمعه نوشته شده و بعد از آن ابن عبارت

امر بتعمیر هذا العنقا المباركة الرضوية السلطان الاعظم والخاقان المنظم مولی ملوک
العرب العجم السلطان السلطان ابوالمظفر شاه عباس الثاني الصفوی الموسوی الحسینی
بهادر خان خلدا الله ملکه کتبه محمد رضا الامامی ۱۰۵۹ در اول و آخر سورة جمعه
دو عبارت نوشته شد یکی اینست (بسمی مقرب الخاقان حاجی قباد علی بیگانی حاج
خانگی بیگانی آقا دیگری اینست) (ناظم امور سرکار فیض آثار جناب حاجی میرزا موسی
خان از مال موقوفه موفق بتعمیر شد) دوره ابوان کوچک مبنای ابوان عباسی بخط نیک
بسمله وصلوات بر حضرت رسول و ائمة طاهرين صلوات الله عليهم اجمعین است و در آخر
نوشته است کتبه محمد رضا الامامی الاصفهانی سنة تسع وخمسين و الف مبنای
ابوان کوچک بخشتگی کشیده قد امر بتعمیر هذا العنقا المباركة الرضوية السلطان
والخاقان العظم محمد شاه قاجار خلدا الله ملکه واجسانه در زیر چهار غره واقعه در ابوان آبه
قل اللهم مالک الملك الی الخ و در غره دیگر سورة کور در دو طرف مبنای ابوان پهلوی غره بخط
فتعلیق ناد علی و در آخر کتبه محمد رضا الامامی ۱۰۵۹ در گلدسته ابوان عباسی بخط نیک
صلوات بر حضرت رسول صلی الله علیه و ائمة طاهرين عليهم السلام است و در آخر نوشته
فی ذیقعة الحرام ۱۱۴۵ بعد بخط فتعلیق خفی نوشته است غایبنا بسلا لاله الی الله
العظام امیر سید احمد الحسینی سرکشیک و کلبه عتبة علیه و روضه رضویه محمد جعفر
الخادم فی شهر رمضان المبارك ۱۱۴۶

در پیشانی در ب صحن نجایان بالا آیه الله نور کتبه شد و در سردر صحن از طرف داخل
بخط نیک بکاشی معرق چند حدیث نوشته اند که گیسنگی در عبارت دارد بدین صورت
(من صبح البخاری عن عائشة قالت خرج رسول الله صلی الله علیه و آله ذات غدا .....
فی صبح

فِي صَحِيحِ مُسْلِمٍ عَنْ سَعْدِ بْنِ وَقَاصٍ قَالَ لَمَّا نَزَلَ فَقُلْنَا لَوْ اَنْدَعُ ابْنَانَا وَابْنَاتُكُمْ .....
 قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاطِمَةُ بَضْعَةٌ مَعِيَ مَنْ اِذَا هِيَ فَقَدْ اِذَا فِي فَقَدْ
 اِذَا فِي اللَّهِ وَمَنْ اِذَا فِي اللَّهِ فَقَدْ كَفَرْتُ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَتَبْتُ عَلَيْهَا الْعَبَاةَ
 جَبْصَةً دَرِيحًا دَرِيحًا نَوَاشِدًا قَالَتْ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى وَقُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ
 الْقَرْيَةَ اِلَى اُخْرَى دَرِيحًا كَيْفَ تَكُونُ فِيهَا قَرْيَةٌ طَرَفُهَا كَذَلِكَ نُوْشِنُ كَتَبْتُ عَلَيْهَا الْعَبَاةَ
 دَرِيحًا اِلَى دَرِيحًا نَجَابًا بِالْاَلِ بِحُطْ ثَلَاثَ بَرَكَاتٍ كَاشِي نُوْشِنُ اسْتَعْنَى عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ
 اَنْصَارِي رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ لَمَّا نَزَلَ قَوْلُهُ تَعَالَى يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا
 الرَّسُولَ وَاُولَى الْاَمْرِ مِنْكُمْ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ عَرَفْنَا اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَمَنْ اُولَى الْاَمْرِ الَّذِينَ قَرَنَ
 اللَّهُ طَاعَتَكَ بِطَاعَتِهِمْ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ خَلَفَانِي يَا جَابِرُ وَائِمَةُ الْمُسْلِمِينَ بَعْدَ اَوَّلِهِمْ
 عَلِيٌّ بِنُجَابِ ثُمَّ الْحَسَنُ ثُمَّ عَلِيٌّ بِنُجَابِ ثُمَّ مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ الْمَعْرُوفُ فِي التَّوَرَةِ وَاسْتَدْرَكَ
 بِالْبَاقِرِ ..... اَقْرَأَهُ مَبْنَى السَّلَامِ ثُمَّ الصَّادِقُ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ ثُمَّ مُوسَى بْنُ جَعْفَرٍ ثُمَّ عَلِيٌّ
 ابْنُ مُوسَى ثُمَّ مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ ثُمَّ عَلِيٌّ بِنُجَابِ ثُمَّ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ ثُمَّ مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ ثُمَّ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ
 ابْنُ ابْنِ كَيْتَبِهِ شَدَّ وَدُرُوسُ خَوَانِدَهْ نَبَشُورُ مَكْرَدَرَاوَا خَرَكِي سَكُوْدَقَالَ جَابِرُ فَقُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ
 فَهَلْ لِبَيْعَتِهِ اَنْفَاعٌ فِي عَيْنَيْهِ فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالَّذِي بَعِثَنِي بِالْبَيِّنَاتِ هُمْ يَتَضَيُّونَ
 بِنُورِهِ وَيَسْتَفْعُونَ بَوْلَاتِهِ فِي غَيْبَتِهِ كَاَنْفَاعٍ بِالشَّمْسِ اِنْ تَخَلَّلَهَا السَّحَابُ يَا جَابِرُ هَذَا مِنْ
 مَكْنُونِ سِرِّ اللَّهِ وَغَزْوُنْ عِلْمُ اللَّهِ فَكَمْ هِيَ الْاَعْنَ اَهْلِيهِ كَتَبَهُ رَاجِعًا اِلَى اللَّهِ عِزَابُ اللَّهِ
 وَدَرِيحًا فِي سَرْدِ بَحْطِ ثَلَاثَ جَلِي ابْنِ رِبَاعِي مَرْحُومٍ مَبْرُزِ اسْعَدِ خَانِ مُوَلِّيَا شِي وَزَكْرِي اَمُور
 خَارِجُهُ سَابِقُ نُوْشِنُ شُدَّ اسْت

دَرِخْزَرَشَهْ چِه كُفْتَبَا بِدَلِيك اِيْنْجَانَهْ سَلَامِ رَسْمِ بَاشَدَنَرِ عَلِيكَ

ابن وادی مقدس است که دارادک ابن عرش مقدس است فاخلع قلبک

بعد از داعی ابن عیار مسطور است (بسم الله الرحمن الرحيم قد تشرف بغلق هذا الباب الاعلى
وترميم تلك العتبة العليا حال كونها مشرفين على الاندلس والانطاس في ايام الخلافة
البهية والسياسة العلية السلطان العادل المقيم والمليك المقدر المعظم معز الأملين
الماضين ومحمود قباص الحاليين اسكن در العهد في مملكته وحشد الزمان في سلطنته
القاهر على الخصماء المؤيد من السماء ظل الله الممدود في الأرض ابو المظفر ناصر الدين
شاه قاجار لازالت مبادئ دولته مصونة عن حوادث الايام وحجل الله موافق جلاله ....
لجناه الملوك وصناديد الانام الوزير المقيم المعظم والمشير الاجل الاكرم الاعظم
مؤتمنا للملكه معتمدا لقوام مملكته المقوم للفضائل النسيابة والمقيم للخصائل الاثنا
تاج الوزراء الفخام ميرزا سعيد خان خاجه هذه العتبة العلية دام اجله

در بالاى در بخط ثلث عبارت در بلجاری شده است امر تجدد هذا الباب المبارك العلية
السلطان الاعظم والخاقان الاكرم مالك قباب الام مولى ملوك العرب العجم السلطان
ابن السلطان بن السلطان والخاقان بن الخاقان بن الخاقان ابو المظفر شاه عباس الصفوى
الحسينى بهادر خان خلد الله ملكه بسعى ذرة خاكا رقباء بك ابيك قابى باشى حرم
عليه غالبة باتمام رسيد بمجارى استاد محمد شريف ولد اسناد عربى معمار شيرازى
كتبه محمد رضا الامامى

در سردر طرف چپا باز سفلى نوشته است (بعد ..... الاخوان السلاطين المغفور
شاه عباس الصفوى وظهر انرا الاندلس عليها مبرور الدهور السلطان بن السلطان
والخاقان بن الخاقان ناصر الدين شاه قاجار خلد الله ملكه والماوراء العالم عسدا الملك

والدلالة الجلية وحاجب الروضة الرضوية مبرا محمد حسين الحسيني كنهه فخر حسين الحسيني
 الشهداء در بالا ای اینک تپیه بخط ثلث زد در بسم الله نوشته و در پیشانی دزد
 پیکار چه سنگ است بجز دهنه در هلالی و بعد از (هوالباقی) این اشعار بخط
 نستعلیق مسطور است

دردمان شه نشسته در زان	از لب بوتراب بن پرورد
خبر و ..... شاه صغی	سناه لطفا هر دنا و در
دبی از بهر سخن کرد تمام	بند این که خواه آتش و در
گلبال علی خلف که بود	حلقه در کوش در کشتن و در
و چه در کز به ضنا هر صبح	بوسدش آستان شه خاور
و چه در کز به شرف جبریل	کرده جار و بگش از شهر
چون زد و کت میرای شاه رضا	باقی این باب بند و در
خواند معارف کائنات او را	قبله گاه دعا ای اهل نظر
چون به چشم زخم او کریان	اختر آورد و در بخت و در
بانگ تحسین را آسمان بر خلت	که سر بر آید دست صغی و در
دهر کفنی نشان دولت را	کس مینماید بکنه نامش و در

ها تفری کفنی سال نارنجش

بهر فردوس به بخور بن در

در دوره این ایات بخط رقاع بسیار ممتاز این عبارت مسطور است (قال النبی صلی الله علیه و آله
 وسلم انما مدینه العلم و علی بابها و قال علیه السلام انما مرقع الاخره صدق رسول الله صلی الله علیه و آله

بعد از آن صلوات بر حضرت رسول و ائمه هدی سلام الله عليهم است و سرسرا نهفته
نمونه عبد الله در بالایی در کتبه معرق است در نهان امتیاز و عبارت آن اینست در حق
ابن مکنزار قال قلت لابی جعفر عیض محمد بن علی الرضا جعلت فداک زیارة الرضا افضل ام زیارة
ابی عبد الله الحسین علیه السلام قال زیارة ابی افضل و ذلك ان ابی عبد الله بزور کُل الناس و ابی
صلوات الله علیه لا بزوره الا الخواص من الشيعة

کتبه دوره ابوان سوره با ابها المزمع است و آیه از الله و ملائکة یصلون و آیه سبحان
ربک رب العزیز الی آخر و بعد از آن سنه احد و ستم و مانین بعد از الف کتبه محمد حسین
الشهداء الشهداء عمل محمد بنی کاشی نیز ۱۲۶۱ در دو طرف کتبه مرقوم است (بسی ذره
خاکسار علی قباد بیک چوله ایشک آقاسی ناشی حرم علیه عالمه بانام رب سید بن سید و الف
در پیشانی ابوان آیه نور و آخر آن کتبه محمد حسین ۱۲۶۰ کتبه بالایی در شمعخانه جنب
در جنبان سفلی اینست (قال الرضا علیه السلام ان بخراسان بقعة بأبی علیها .....
تصبر مختلف الملائكة فلا تنزل افواج السماء تنزل و یصعد الی ان یفخ فی الصور فقلت
له یا بن رسول الله انه بقعة قال هی یارض طوس وهی والله روضة من ریاض الجنة من
زاره فی تلك البقعة کن زار رسول الله صلی الله علیه و کتب الله له ثواب الف حجة
مبرورة و الف غفر مقبولة و کنت انا و ابائی شفعائه یوم القیمة کتبه عنایت الله بن
محمد حسین حامد اسلم در جنب ابوان جنبان سفلی قریبه شمعخانه این حدیث رسم است
قال امیر المؤمنین علیه السلام یفضل رجل من ولدی الی آخر کتبه محمد رضا الایامی
جلو کشکن کتبه الله و در پان بنز هین حدیث سطور است کتبه روی در و دهنه
ابوان جنبان سفلی از طرف داخل اینست روی عن صاحب الکشاف عن النبی صلی الله

عليه واله وسلم في تفسيره قال الله تبارك وتعالى قل لا ايسئلكم الثراء الا المودة في القربى
 من مات على حب آل محمد مات شهيدا مغفورا الا ومن مات على حب آل محمد مات ثانيا الا
 ومن مات على حب آل محمد مات مؤمنا مستكمل الايمان الا ومن مات على حب آل محمد بشر
 ملك الموت بالجنة ..... منكروني كبر الا ومن مات على حب آل محمد يرف الى الجنة
 عما ترف العروس الى زوجها الا ومن مات على حب آل محمد ..... عن النبي صلى الله
 عليه واله وسلم انه قال فاطمة بوجهة لقلبي وابناها ثمن فوادى وبعلمها نور بصيرة والجنة
 من ولدناها ..... وجهه الممدود بينه وبين خلقه من اعتصم به يحيى ومن تخلف عنه
 در طاق روبروى پيچر جنب ابوان عباسى حديث سند فن بضعة متى وحديث عن الزنا
 عليه السلام من زانى على بعد دارى مسطور است و در آخر كتبه عنايت الله در صفح
 شيخ عواملى آية الكرسى و در آخر كتبه استاد ابن هيم بنائى مشهك در سردر بلد
 ميرزا جعفر حديث يقتل رجل من ولدى فرقوم است و در آخر نوشته است كتبه
 عنايت الله ابن محمد حسين

صحن جلد بد

صحن جلد بد از ابنه خاقان خلد اشبان فتح شاه طاب ثراه است طول آن نهمه بافتنا
 و در ذرع عرض چهل و نه ذرع كاشى كارى صحن از حاجى ميرزا موسى خان و در كاشى
 امتياز ميباشد از آره سنك آن قدرى از مرحوم مشارا اليه و قدرى از ميرزا عبد القبا
 منجم باشى و ميرزا فضل الله وزير نظام آنرا تمام كرده است در وسط صحن ميرزا حوضى است
 از ابنه مشارا اليه و در رهن جا حاجى ميرزا رضاى مؤمن السلطنة كه سابقا ملقب بستانا
 الملك بود سقاخانه بنا نموده است اين صحن با چهار در است يكي در مقابل ابوان موسى

بدین ضرابخانه یکی در خیابان پانین یکی بنیادار ذکرها یکی بطرف مقبره مرحوم شیخ بنیاد
دوراد و صحن حجرات فوقانی و تحتانی است برای اقامت طلاب در طرف جنوب شمال
این صحن در وسط دیواران است از دیوار شمالی میرد بچوبیست پانین خیابان و از دیوار
جنوبی میرد بترتیب خانه و آشپزخانه خدام

اما کتبه های این صحن در مقابل دیوار طلایی ناصری کتبه در بالای دراست یا بنیاد
و فی التّهذیب عن سلیمان ابن یحیی المازنی عن ابی الحسن موسی علیه السلام قال من زار
قبر ولدی علی کان عند الله کسب عین الفحجة قال ..... و من بات ليلة عند کان
ثم زار الله فی عرشه فقلت کن زار الله فی عرشه قال اذا کان یوم القیمة کان علی عرش الله
عز وجل اربعة من الاولین و اربعة من الاخرین فاما الذین هم اربعة من الاولین فنوح
و ابرهیم و موسی و عیسی و اما الاخرین فمحمد و علی و الحسن و الحسین صلوات الله و علیهم
علیهم اجمعین کتبه محمد حسین الشّهیّد الشّهدک ۱۲۷۱ عن الایام جعفر الصّاق علیه السلام قال
بقتل الی آخر (در هفت حدیث معروف است) و قال امیر المؤمنین علی بن ابیطالب علیه السلام
سُيُقْتَلُ رَجُلٌ اِلَى اَخر در جنبین در سطر است بخط ثلث در یک طرف نوشته بسعی سلاله
الشّادات اقامه زانابا مشرف سرکار فیض آثار انجام یافت در طرف دیگر با تمام غالب بجانب
علی اکبر امین التّجملات سرکار فیض آثار اتمام یافت

کتبه دور دیواران سوون القیمة و سوون العصور و در آخر قد تم فی سبعین و مائتین بعد
الالف من الهجرة النبویة کتبه محمد حسین الشّهیّد الشّهدک ۱۲۷۱ عمل اسناد محمد تقی
در پیشانی دیوار بخط زر در مکتوبست قد رز هذا الصّحن و الا دیوار الذی افخر به غفر
الجنان من الموقوفات المطلقه فی ایام دولت السلطان الاعظم و الخافان المعظم الفاضل

قاجار خلد الله ملكه الى يوم القرار كتبه محمد حسين الشهبان المشهدي ۱۲۶۳
 اما ابوان آشپزخانه و شربتخانه كه مقابل درجنابانست درميان آن چهارغرفه ميباشد زير
 بكي قل با ابها الكافرون و زير بكمي سورة توحيد كه در آخر آن نوشته است كتب محمد حسين
 الشهبان المشهدي في شهر ربيع الاول ۱۲۷۷ در زير بتي قل اعوذ برب الفلق و در زير چهارم
 قل اعوذ برب الناس مكتوبست ميان ابوان روي در كتيبه باين عبارت دور ميگردد
 وفي العيون عن محمد بن ابراهيم بن اسحق الطالقاني رضى الله عنه قال حدثنا احمد بن محمد
 ابن سعيد الكوفي عن مولاي هاشم عن علي بن الحسين بن علي بن الفضال عن ابيه عن ابي الحسن
 علي بن موسى الرضا عليه السلام قال رجل من اهل خراسان يا ابن رسول الله رايت رسول الله
 صلى الله عليه واله في المنام كأنه يقول لي كيف انتم اذ ادفن في ارضكم قال حدثت قبر
 كتيبه درميان دهنه ابوان ميگردد كه عبارت آن بقبه حديثه كوراست و بعد از آن
 حديث قال رسول الله صلى الله عليه واله من زارني في منامه فقد زارني ان الشيطان لا
 يتمثل الى آخر الحديث

كتبه دوره ابوان شربتخانه سورة المنافقون است تا آخر بعد از آن نوشته است كتبه
 محمد حسين الشهبان المشهدي ۱۲۶۲

در بالاى ابوان ابن عبارت مسطور است قد امر باذاع الصحن المقدس السلطان المبرور
 والنفاز المعفور فتحلى بادشاه من الموقوفات المطلقة لقد شرف بتزيينه في زمين
 العادل والنفاز ابدال محمد شاه قاجار خلد الله ملكه السيد الجليل حاجب الروضة
 الرضوية حاجي ميرزا موسى خان اعلى الله كته محمد حسين الشهبان در اول و آخر ابن كتيبه
 نگاشته شده پاسبان آستان عرش نشان اشرف السادات ميرزا محمد حسين عضد الملك
 بانام

باتمام عمارت موقوف شد ۱۲۷۲ ناظم مدرسه سرکار فیض آثار مقرب الخاقان حاجی
میرزا موسی خان بتمیزات سرکار موقوف شد و در ضلع دهنه ابوان نوشته است
عَمَل اسناد رضای مشهدی بنا

در پیشانی ابوان در بختابان بخط ثالث در کاشی مرقوم است (قدّم تو بنی تِلک العنک
العابله الّتی تر هو علی الجنان فی ايام دولت السلطان العادل المروج لدین الله السیاطک
ناصر الدین شاه قاجار خدا الله سلطانہ فی تولیہ جناب المستطاب مؤتمن الملک میرزا علی
خان لازال مستظلال حصه الامام وعنايه سلطان الایام کبیر احمد بن الشهد
الشهدی فی ۲۹۵ کتبه دوره ابوان سوره انا اول سناست در آخر آن نوشته است

کتبه وجیع علی الخادم ۱۲۹۵

قصید در بالای در است بخط و شعر مرحوم میرزا سعید خان متولیان شی و وزیر امور
سابق که مطلع آن اینست بانه چون بدستی خوانده نمیشود از تکارش آن حرف نظر نموی
بیال ایلا جور که طاق بر کرد و نمیشا که بسیار از قریب از اسماء انسا

مسجد کوه رشاد

این مسجد در حسن بنا و استحکام و زینت نظیر آن نادر دیده میشود از اینک کوه رشاد آغا
روجه شامخ این امیر تهور است و فی الحقیقه صحیح جنوبی حرم مطهر محسوب میشود
کاشانهای معرق و غیر معرق که در این بنای عالی بکار رفته بنفاست صفای چیدهای
ممتاز است و سعد فضای مسجد طولا قریب پنجاه و سه ذرع و عرض تقریباً چهل و هشت ذرع
و چهار ابوان دارد در غربی و شرقی و شمالی که شمال آن ابوان حرم است و معروف به ابوان
دار التباد ابوان مقصوده که جنوبی است کبیر بسیار عالی دارد باد و کلد است بلندگاه

دهنده این ایوان دوازده ذرع و ارتفاع آن بیست و پنج ذرع و نیم و طول آن سی و چهار ذرع
ارتفاع کنبه‌ای که در وسط آن واقع چهل و یک ذرع و قطر په‌های ایوان پنجاه ذرع و ارتفاع هر
یک از گلدسته‌ها چهل و یک ذرع است و مخصوصاً این از سال هشتصد و بیست که نباشد
تا کنون محتاج به مرتب نگردیدن و در کمال صفا و بهمانند است در آن طرف مسجد ایستاده
جای ایوانها شبستانان است و شبستان جنوبی معروف است به شبستان مرحوم حاج میرزا
و شبستان میرزا محمد دوشبستان مشرقی یکی باسم ملا مصطفی موسوم و دیگری شبستان
کرم مشهور است شبستان مغربی یکی باسم میرزا نصرالله دیگری بنام امام جمعه شبستان اسم
ملا محمد تقی معروف است در وسط سکوهاست بقعها بشکل مربع متساوی الاضلاع که هر
ضلع آن باز ده ذرع است اینجا را مسجد بیرون میگویند در چهار طرف آن چهار حوض است
اب‌خیز که از یک طرف آن داخل و از سمت دیگر خارج میشود و در این سکو گردید از حوضها گذشته
بیرون میرود این مسجد را چهار در است یکی بیازار بزرگ دیگری بخوطه پل این پاکه مقبره مرحوم
شیخ بهائ علیه الرحمه است در سمت خانه حاج میرزا موسی خان معروف بدرقبله که بمحور
شارع عام میرود حد شرقی مسجد منازل جعفر قله میرزا است که نمایین مسجد مذکور پل این پاکه
واقع است حد غربی بیازار بزرگ حد شمالی رواق و حرم مطهر حد جنوبی بیوانات اهالی شهر
اما کنبه‌های آن در دور کنبه ایوان مقصود از سمت خشی آن که سمت مسجد باشد سوره مبارکه
بس تاحی عاد کالعر چون الف کلام بخط ثالث و برقم محمد رضای امامی تاریخ هزار و هشتاد و هفت
مکتوب است در ایوان رو بقبله که از دارالاشاده داخل مسجد میشوند در پیشانی در و نواب
علیه غایه انیس الدوله دامت شوکتها یکاشی مرقع بخط زرد در وسط را بنیبارت نوشته است
(قد وقع تعمیر هذا المسجد الجامع في ايام دوله الخاقان الاعظم شاه عباس الصفوی الجهنی من

عین مال المغفور المبرور وخواجه صفیر الجبلانی بسعی الفاضل الصالح النقی مولا ناجح الخادم
 الجبلانی طلبا للبل ثواب الاخری کتبه محمد حسین الشریف) در جنبین ابن کتبه جفی تر
 بهمان وضع نکاشته اما خط طرف بنار مذم است و عیار کتبه بنار ابن (الامر بعباده
 هذه المسجد صاحب الرشد والرشاد المعظمة كوه رشاد) در بین نوشته است قد وضع پیر
 هذا المسجد الجامع في ايام دول الخاقان شاه عباس من عین مال المغفور وخواجه صفیر الجبلانی
 در پیشانی فاسقف ترکیب رنجها معتدل کرفته با خط بنائی کاشی معرق زرد و زیننه لاجورد
 سنجاز الله نکاشته شده و شکلهای مثلث نیز هست که علامه جلاله در آنها مرقوم است در
 جنبین در رد و دایره بین و دایره بنار بکاشی معرق صلوات بر خضر رسول صلی
 علیه و آله و ائمه طاهرین علیهم السلام است در ضریح بنائی نکاشته (قال الله تبارک و تعالی
 یا ایها الذین امنوا اذا نودى للصلاة من يوم الجمعة الى اخر در استخاط جفی تر زرد نوشته
 استاد علی بنا ۱۰۵۲)

در پیشانی مرقم کن سمت بین بکاشی معرق مرقوم است (قد تم مرمة هذه العمارة .....
 سید سلاطین الزمان واعظم خواقین الدوران السلطان بن السلطان شاه سلطان حسین
 الصفوی الحسینی بنادر خان خلد الله ملكه و افاض علی العالمین بن وعده واجسانه
 در پیشانی کفشکن سمت بنار که واقع در میان ابوابت بکاشی معرق مسطور است (حین
 تشرف بزيارة هذه الروضة الرضویة و تقبل تلك العتبة باهتمام مقرب سدة السینة
 محمد کاظم بیکا الخادم و الناظر هذا المسجد الجامع کتبه محمد رضا
 در دهنه ابوان دوره لفظ الله الباقی بخط ثلث معرق و الملك لله کوفه مکر نوشته شد
 در بین و بنار دهنه ابوان دم ازان ابن چند شعر بخط نستعلیق مرقوم است

در زمان پادشاه جم شکی شاه کرد و ن رتبه در بانوال
 آنکه دار داز سواد مملکت سمره در دوز او چشم غزال
 از لرزل مسجد جامع زهم ریخت در مشهد با مژ و الحلا
 بهر تعمیرش بنام زال بیك از سلیمان زمان آمد مثال
 داد انماش بانك فرصت بزرگ نقشی که میند سخنال
 در تفکک بود معمار خرد از برای گفتن تاریخ سال
 ناکهان بر صفحه از کلک قضا شدقم تعمیر مسجد کرد زال

عمل حقیر فقیر غاصی شجاع بنیاد اصغرها^{۱۰۱۱}

در جلوان دو کتبه است یکی سوره انا فتحنا نالبس علی الاعن حرج دیگر سوره
 تبارک کوچک تا ف عتو ونفور و رقم آن محمد رضای امامی اصفهانی است و جنبین پیشا
 ایوان در دو مرتبه کلمه جلاله بخط بنائی مرقوم شده پائین تر از آن در دو طرف مرتعی است و شیخ
 بکله محمد پائین تر از دو طرف مرتعیست مزین بلفظ علی در پیشانی ایوان بخط زرد زنبه
 لاجورد کاشی معرق مرقوم است (لقد امر بعارت هذا البيت المقام الذي كالمسجد الحرام
 السلطان الأعظم والخاقان الأکرم ظل الله في العالم السلطان بن السلطان ابوالمظفر شاه
 سلیمان الصفوی الموسوی الحسینی مجاهد رخا ادام الله تعالى نور عدله علی سبط الارض
 خلد ظلال عاطفته علی مفارق المؤمنین فی سبع وثمانین بعد الف کتبه محمد رضا الانا
 الاصفهانی در دووار جنبین دو ترنج و سترنج بخط بنایست و ترنج لفظ الله اکبر و در
 سترنج کلمه محمد مرقوم است در کتبه پائین ایوان سه طاق نماست در پیشانی طاقه
 اول که کفشکن است بکاشی معرق نوشته (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم قال الله سبحا

تبارک

تبارک وتعالی هو الله الذی لا اله الا هو عالم الغیب الشهادة هو الرحمن الرحیم تا هو العزیز
 لهم بهم ترجی متصل بغیر اول است که در بالای کشتن مزبور باشد و در آن بخط کوفی ملک
 لله نقش شد در بالای طاق کوچکی که در زاویه مسجد سمت چپ است بملوی ممر که از
 بازار مقابل خان ناصر به است لفظ سبحان الله و کلمه طیبه لا اله الا الله والله اکبر لا اله
 الا الله بخط ثلث مسطور است

در جنب ممر مذکور سه طاق است در پیشانی طاق اول نوشته (عزیز خمره عن ابی جعفر
 محمد بن علی الباقر صلوات الله علیه) قال له رجل کیف تصیبت جمعة قال ان الله عز وجل
 جمع فیها خلقه لولا به محمد و البشائر فی وصیه فمناه يوم الجمعة لجمعة خلفه فی رابع
 و ثمانین و الف اما نصف این عبارت در پیشانی طاق دوم است در طاق سیم بخط ثلث
 است نوشته و تعمیر شد این عبارت (در اتمام دولت پادشاه حجاجه کامل کار خدا بگویند که
 معدن آثار مجیدی مراسم شهرت احمد مختار محمد شاه قاجار خدا را مملکت باشد خیر مریضو
 انتساب فخر الحاج حاجی میرزا موسی خان مترقب بوضات حضرت اله و قدق الانشاء مبرزا
 عبد الله مستوفی مسجد جامع موقوف بتعمیر کردید فی ۲۵ ۱۲۵۰

این طرف چپ که آب از میان آن میگذرد و در بقیه سه طاق است در پیشانی طاق اول بجا
 معرق بسیار ممتاز نوشته است قال الله تبارک و تعالی لله ما فی السموات و ما فی الارض
 و ان تبدوا ما فی و در بالای آن بخط کوفی لفظ سبحان الله مرقوم است و در طاق دیگر که تعمیر
 پستی شد در یکی به ولا بکلف الله نفسا الی و اخطانا ۱۲۵۰ و در طاق دیگر
 ابه و ان بکارتا آخر مسطور شده است در بالای دنیا به جنبین طاق وسط در دوسو
 که بکاشی معرق قدیم نگاشته اند این آیه مرقوم است قال الله تبارک و تعالی قد زنی تقبل

و جهت في السماء تا آخر و در بالا می آن بخط کوفی ابتدا لفظ الحمد لله و بعد الملك لله لیه
در طاق اول از سه طاق پشت بقیله که تعبیر کرده اند آیه وان یکاد بخط ثلث معکوس مرقوم
و در در و طاق دیگر که بکاشی معرق قدیم است آیه لا یکلف الله نقیاً الی اخطانا در طاق
وسط و طاق دم ابوان بقیه آیه است از ربنا ولا تحمل علينا تا و اغفر لنا در در و وسط و پاره ها
جنبین طاق وسط با فی آیه مقابل که قد نری نقیلاً شاد از و حیث ما کنتم الی من ربهم و در
ضریع سقف ابوان در وسط ترنج بنائی نموده و بخط بنائی حلی نوشته اند از است معکوس
توکل علی خالق پشت بقیله سر ترنج لفظ الله بخط بنائی بسیار جلی و در میان خط لفظ الله
کلمات چند است مثلاً در میان الف الله بسم الله الرحمن الرحیم اعوذ بالله من الشیطان الرجیم
نوشته اند و در خود لفظ جلاله سور حمد که اول حمد در لام جلاله است و لا الضالین
بر مبر کرد و در همان لام تمام میشود در سر ترنج لفظ محمد معکوس مرقوم و همانند در
آن مسطور و از میم شروع نموده اند و در در و طرف ترنج بخط بنائی حلی این آیه مسطور است
اٰتٰنَا بَعْرُ مَسْجِدِ اللَّهِ اَلِیْ مَنِ الْمُتَدَبِّرِیْنَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ عَلٰی اللَّهِ
منه در دوزار ابوان شمالی در کاشی بخط بنائی کوفی در ترنج وسط لا اله الا الله محمد رسول
علی و لا الله نوشته و بقیه لفظ الله اکبر الله ربی محمد بنی میباشد

در پاره دهنه ابوان دوره در شکلها مثلث با الله بخط کوفی مرقوم است و در پیشانی
ابوان سور سنج اسم تا بصلى التار الکبری بکاشی معرق و در در و طرف پاره ابوان بکاشی
غرف لفظ با علی بخط بنائی مرقوم و در هر دو قل هو الله احد مرقوم است در آن سمت با الف
سه طاق اول و در دویم تعبیر شده و خط کتبه را تا باقی نیست در طاق اول نوشته
قال علی علیه السلام العالم يعرف الجاهل لانه کان جاهلاً قبل الجاهل لا يعرف العالم لانه

لم يكن غامقا قبل ودر طاق دویم نوشته (قد توفى بتوفيق الله الملك الصانع لتعظيم هذا
 المسجد الجامع العالم الجاه ذو الجاه امير الامراء الكرام محمد اسحق خان سردار قراقرم ۱۲۱۴
 ودر طاق سیم بر کاشی معرق بخط محمد رضای امامی ودر ریم رقم نکاشته قال الله تعالى
 قل الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا ولم يكن له تافك كبير ودر دیوار پشت بقبله جنبین انوار
 مقصوطة فی که از بازار داخل میشوند بالای طاق مویازار و شبستان بکاشی معرق ترنجها
 لفظ سبحان الله است در سر ترنجها لا اله الا الله الله اکبر و در پیشانی طاق وسط قال الله
 تبارک و تعالی اتنا بعمر مساجد الله تا آخر کتبه محمد رضا الامامی بالای مریخیلوی منار
 نیز همین کتبه را دارد منارین زاد و کتیبه و ترنجهاست بک کتیبه زیبر مرقن بخط ثالث
 تعمیرت و در هر دو این آیه مرقوم است (قال الله تبارک و تعالی یا ایها الذین امنوا اذا
 نودى للصلاة فاعلموا انکم تعلمون کتبه محمد حسین الشهد الشهد ۱۲۷۴

در جمیع ترنجها اسماء الله مرقوم بعضی تعمیر بعضی بر کاشی معرق بخط قدیم در آخر ترنجها
 چند ترنج دیگر است مشتمل بر چند حدیث بدین ترتیب که در ترنج اول نوشته است قال الله
 علیکم الصلوة معراج المؤمن صدق قال النبی علیکم من ترک الصلوة منعدا فقد کفر
 و در ترنج سیم قال النبی علیکم السلام الذین ساعه فاجعلها طاعة و در ترنج چهارم که تعمیر
 قال علی علیکم عجلوا بالصلوة قبل الفوت در ترنجها بخط بنائی حلی کلمه طیبه لا اله
 الا الله مرقوم و محمد رسول الله از کمر لا اله الا الله بعد است و در بران قصیده بخط
 فیستعینق نوشته شده که نصف آن بر منار بسیار ایوان نکاشته است و قصیده اینست

در آستان ملک پاسبان خسرو طوس رضا ولی خدا شاه آسمان خروگاه

علی سلاله موسی که کانیات کردند بر آستان جلالتش خادان تپنده

يا ابا عبد الله
 محمد بن عبد الله
 عليهما السلام
 السلام عليكم
 ورحمة الله
 وبركاته

کاملاً کسر ناصری

کتابت کتب و نسخ و تنظیم

۱۶۵
آبنا جلیبی

اشپر خانہ مرزا

بِسْمِ الْاِخْيَانِ

اندر کثرت و در

انچه بر ما است ^{مهر} و انچه ^{مهر} بر

شمار

قتل

ابن ابي مقصود

مستخرج من
كتاب
الشيخ

ایک مختصر کھرب۔ درختوں کے ریشہ

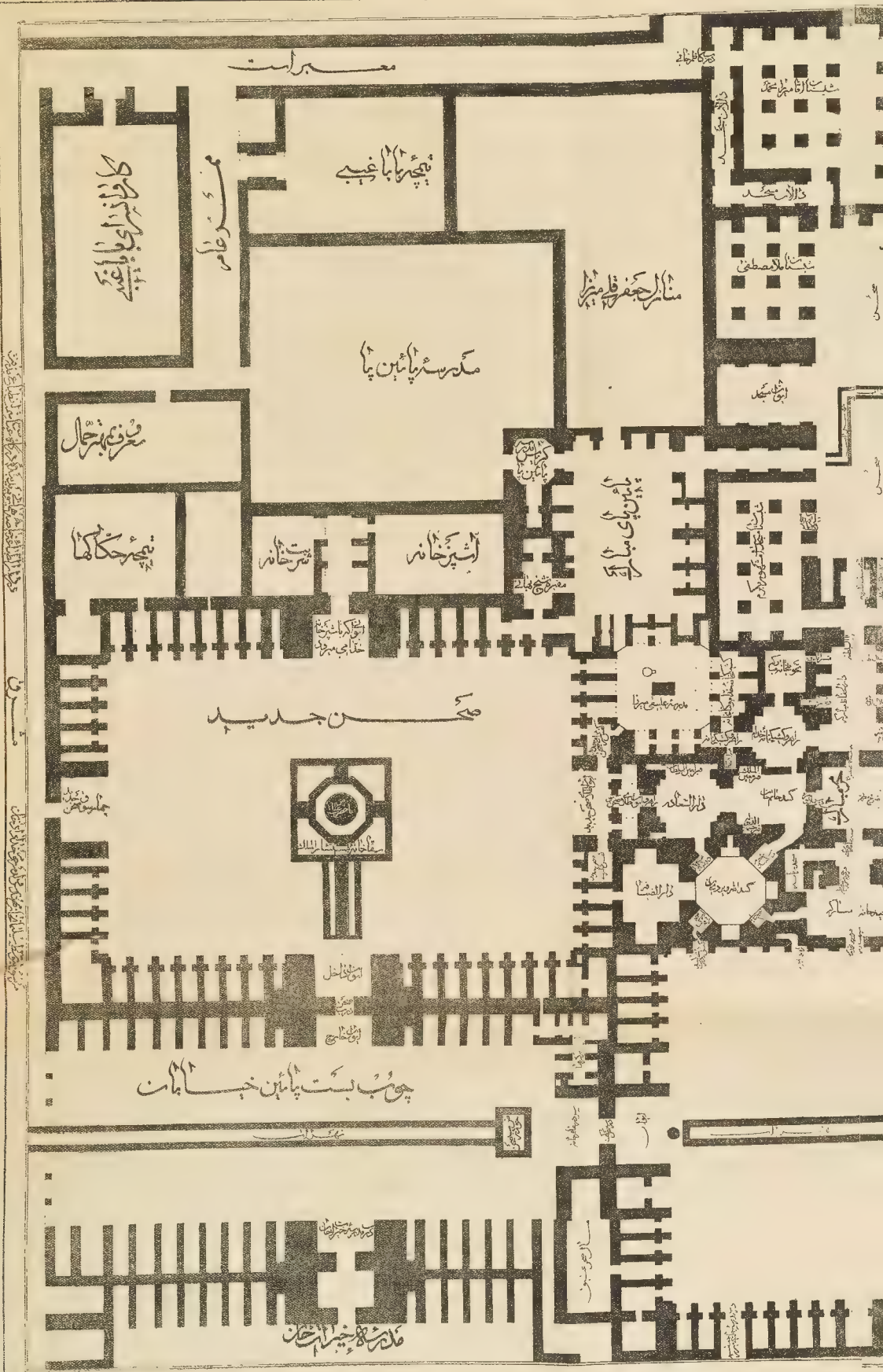
پیشانی

10

کتاب

11

مهراب

نقشه پانچ

کاخ پانچ

منطقه

منطقه جعفری

مدرسه پانچ

منطقه نیر

نقشه حکام

نقشه حکام

نقشه حکام

نقشه حکام

چهار

چوب بست پانچ

مدرسه پانچ

۱۰
 ۹
 ۸
 ۷
 ۶
 ۵
 ۴
 ۳
 ۲
 ۱
 ۰
 ۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

کتابخانه کتبی خطی

وہی ہے کہ ظالم

شبیه به هر چه می بیند

ابو الف

سیدنا امیر معاویہؓ

والله اعلم

تاریخ

منه مخرسان ابو الحسن که بود   ز بار منشا و پشت نه سپهر و تاه
 بدر داور بجم چاکر فریدون فکر   بکند خیر مهر افسر ستاره سپنا
 سهر بخش سلاطین عصر ناصرین   فخر خطبه تیغ و نیکب افروز گاه
 بدر داور صدا عظمی که جهل   زاحشنا وز عدلش بر اخند ز فاه
 در آن زمان که در اینجا ناک و آله   حُصا سلطنت عم شهید به بجاه
 بگاه تولیت سید جواد جلیل   فرشت فرغ عضد الملک صد کا آکا
 ز باب تولیت مسجد از قضا چو رشت   سلک ال علی ظاهر بن عبد الله

تمه قصیده که در منار بنار ابوان نوشته است

بزرگ چاکر شاه جهان شهاب الملک   در بجم دیو کند زانسان شوک شاه
 حسین خان حسن خلق نیم نوال کبر   که کوه در نظر همتش که است گاه
 چو از خواج گردون درون بوقلمو   مر این مناره ابو انوار یک و تاه
 درم فشانند و نمود اهتام در تعمیر   که ذکر خیرش مانند رالسن افواه
 بقای شه طلبید و سعادت ابدی   چو شاه از سر صدق بود و لخوا
 میانندین عملش نام نیک جاویدن   درین چمن که نه کل مانند از سران
 جبین چو سود بدگاه شاطوشخت   نمود سعی و نهاد این اثر درین
 چو شد رفعت تاریخ سال تعمیرش   کند فک و ستوده بر کونا
 سراز در بجه مؤذن برون نمودن   اذان اشدان لا اله الا الله

در ابوان مقصود دو کتبه در حاشیه محراب است یکی منبت در سنگ مرمر و یکی کاشی معرق
 در کاشی معرق آیه ال کرسی تا ایا التوریزاد فی صدق الله العظیم و صد رسوله الکریم

بخط کوفی زرد در میان همین کتیبه نوشته باین مضمون سبحان الله حین تمسّون و حین
تصبحون الی وجهین تظهرون و یخرج الحی من المیت و یخرج المیت من الحی و یحیی الارض بعد
موتها و در کتیبه مرمرین آیه منبت شده اقم الصلوة لدلّوک الثمر الی غسواللبل و قل
الروح من امر ربی در کتیبه مرمری خط کوفی سخنی نقر شده است اول آن اللهم لا تجعلنا
واو اخر اللهم اجعلنا من السعداء ولا تجعلنا من الاشقياء برحمتک یا ارحم الراحمین
در خروجی جلو ابوان سمت بمین بخط ثلث یکاشی معرق مسطور است قال التبی علیهم
المؤمن فی المسجد کالسّمک فی الماء و در سمت ببار نوشته المناقوس فی المسجد کالطیر فی القصر
فی شهور سنة احد و عشرين و ثمانمائة در چهلوی همین حدیث بقاصله یکذرع تریخی است
بخط نستعلیق زرد بر کاشی معرق متن لاجورد باین عبارات

بتوفیق حق ابین مبارک مقام به عماری کترین شد تمام

محمد باقر هزار و هشت

در پایه دیوار خروجی که جلو ابوانست لفظ الله اکبر بخط ثنائی و لفظ سبحان الله و الحمد لله
ولا اله الا الله و بکوفی در میان کتیبه آیه الکبریه تا بآیه بعد از فیها خالدن نوشته شده
پایه دم همان خروجی کتیبه است کو با تعبیر باشد و آیه نورنا و الی الله المصبر بخط محمد رضا
امامی مرقوم است و در سمت بمین سبحان ربی الاعلی و بحکم و بخط کوفی زرد در میان نوشته
لا حول ولا قوّة الا بالله العلیم و در بشار لفظ سبحان ربی الاعلی و بحکم بخط کوفی نوشته
شده در میان آن سبحان الله و الحمد لله و الله اکبر است پایه دهنه ابوان از میان آنچه
در قدیم کار شده عوض کاشی سفید سنگ مرمری شکلهای مختلف تراشیده شده و نصب نموده اند
ولی در تعبیر آن بعضی جاها بجای آنها کاشی قرار داده اند در همین پایه بخط مستقیم در وسط درو

بفاصله بگذرد بگذرد چند تریج است یکی زد و یکی سفید بخط بنائی الحکم لله نوشته
در برون دهنه ابوان کتبه است بخط بابن غریب بن عیارت بسم الله الرحمن الرحیم
قال الله تعالى انما بعثنا محمدا الله تافرا به وقال النبي عليه السلام من بعثني لله سبحانه
الله فبني الله له بيتا في الجنة وبعد فعلى مضمون (تا اینجا خط بابن غریب است از اینجا
بعد تمهید و کو با خط محمد رضا ایامی است با بن عیارت قال الله جل جلاله وعم نواله وقل
النبي صلى الله عليه قد انشأ هذا المسجد الجامع الأعظم والبيت المحرم في أيام دول
السلطان المعظم والخاقان الأعدل الأكرم مولی ملوک العرب العجم السلطان بن الظاهر
بن السلطان أبو المظفر شاه رخ بن تیمور کورکائی بهادر خان خدا الله ملکه و سلطان و افاض
على العالمین بن وعدله واجانه الحضرة العلما والجليلة الکبراء شمس مآة العفة
والسداد الموصوفة بالشف والفر والرشاد کوه رشاد ابدت عظمها ودامت عصمتها وکثر
برکاتها بالنبوة الصادقة القصوة والعقيدة الراسخة العظيمة لحصول المأمول والجمعة
من الله باحسن القبول من عین ما لها الجس ما لها واصلح بالها يوم تجرى كل نفس اعمالها
ابتغاء لوجه الله (از لفظ الله خط بابن غریب است) وطلبنا المرحانة وشکرنا على الاله
وحمدنا على نعمائه فقبلها ربها بقبول حسن وخبر بها باحسن اجر المحسنين وخصها باحسان
اعداد عباده الصالحين کتبه راجعا الى الله بابن غریب بن شاه رخ بن تیمور کورکائی في
دربستان کتبه بخط کوفي الملك لله است در سر کتبه بابن غریب و سطر است بخط خفی بر
کاشی معرق بابن عیارت اتفق تجرورها في او ابل شهر الله التبارک وحبیب المرجب نذا حد
عشرین وثمانمائة در آخر کتبه بقرینه سر کتبه بنزد و سطر است با بن عیارت عمل العبد الضعیف
الفقر المحتاج لعینایب الملك الرحمن قوام الدین ابن زین الدین شبرانی الطیابان

در پیشانی ایوان بخط ثلث زر در معرق مرقوم است بِالْعِظَةِ وَالْكِبَرِيَاءِ وَبِالْعَزْوِ
 الْبَقَاءِ لِخَالِقِ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ هَذَا الطَّاقُ الرَّفِيعُ وَالْإِيْوَانُ الْمُبِينُ الْعَالِي شَانَ هَذَا قَدَرُ
 عَلَى الْكِبَرِ الْمَعَالَى الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَلِكِ الْوَاحِدِ الْبَاقِ بِأَخْفَى الْأَطْلَافِ يُخْرِجُ مِمَّا أَخَافُ لَا
 إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجِّنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي
 الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ الْعَظِيمِ كَتَبَهُ مُحَمَّدٌ رِضَا الْأَمَامِيُّ الْأَصْفَهَانِيُّ سَنَةِ ٨٧٠ وَتَرْجُمُ زَرْد
 مُعْرِقِ دَرْدُو كُوشَةُ پِشَانِ دَارِ بِخَطِ ثَلَاثِ زَرِ تَرْجُمُ بِمَنْ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ دَرْ تَرْجُمُ بِنَارِ لَحَوْلٍ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَرَمَارُ سَمْتِ
 أَحَادِثِ بَلَدِ بَالَا مِ كَتَبَهُ فَيُتَعَلِّقُ مَسْطُورًا سَاطِ دَرْ تَرْجُمُ أَوَّلُ قَالَ النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ الدُّنْيَا
 مَرْزُوعَةٌ لِأَخْرَجَ دَرْ تَرْجُمُ دُورِيمُ قَالَ النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ الدُّنْيَا جَنَّةٌ لِلْمُؤْمِنِ وَجَنَّةٌ لِلْكَافِرِ دَرْ جِهَارُمُ كَرْتَبُ هَسْبُ قَالَ عَلِيُّ عَلَيْهِ
 عَجَلُوا بِالنُّوْبَةِ قَبْلَ الْمَوْتِ دَرْ جِهَلَوِي مُنَارِ كَرْتَبُ مَنَارِ بِمَنْ سَاطِ رُوشَنِ دَرْ طَاقِ وَسَطِ
 ابْنِ آيَةِ مَسْطُورًا سَاطِ قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى خُدَّ وَازِنْتَ كَرْتَبُ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ فِي سَنَةِ
 دَرْ دُورِ سَمْتِ بِنَارِ سَاطِ دَرْ پِشَانِ أَنْهَ ثَلَاثُ بَرَكَاشِي مُعْرِقِ قَدِيمِ سَهْ خُدَّ نُوْشْتِهْ دَرْ
 طَاقِ أَوَّلُ قَالَ النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ كَبَحَ بِبَتَا مَنِ بُوْتِ اللَّهِ فَكَانَ تَاجُ أَرْبَعَانَةِ حُجَّةٍ وَغَزَا
 أَرْبَعَانَةَ غَزْوَةٍ وَاجْتَمَعُوا أَرْبَعَانَةَ نِيْمَةٍ وَصَامَ أَرْبَعَانَةَ يَوْمٍ وَدَرْمَانِ كَتَبَهُ بِخَطِ كُوفَةِ لَفْظِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ مَرْقُومُ اسْتِ وَدَرْ طَاقِ دُورِيمُ قَالَ النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْمَسَاجِدُ بُوْتُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ
 وَقَدْ خُفِزَ اللَّهُ لَهَا كَانَتْ الْمَسَاجِدُ سَبْتُهُ بِالرُّوحِ وَالرَّحْمَةِ وَالْجَوَارِ عَلَى الصِّرَاطِ إِلَى الْجَنَّةِ
 دَرْ طَاقِ سَبْتِ قَالَ النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِنْ الْأَرْضُ الَّتِي يَتَخَذُ سَجْدًا تَبَشَّرَ قَبْلَ ذَلِكَ بِسَبْعِينَ
 سَنَةً وَهِيَ تَدْعُو لَنْ عَمَرِهَا وَتَجْعَلُ دُعَائُهَا الْمُؤْمِنِينَ وَأَمَامُهَا وَدَرْمَانِ كَتَبَهُ لَفْظُ الْمَلِكِ

مِطْوَر است در این چند طاق در داخله آنها بر کاشی معرق شش ذابره از اسماء حسنی
 بدین وضع با حنّان یا منّان یا دُبان یا غفران یا سبحان یا برهان یا امان نیز بخط کوفی المَلک
 مِطْوَر است در ابوان کتب بسیار که جلوی همزاین پای مبارکست جمیع خطوط معرق قدیم
 در دیوار پشت بقعه طاق اول نوشته است قال النبی علیه السلام بین العبد الکفر والصلوة
 صدق فی الله در میان آن بخط کوفی مِطْوَر است با کرم یا رحیم یا عظیم یا حکیم یا الله
 در طاق دوم قال النبی علیه السلام من بی مسجد بنی الله له بیتا فی الجنة در طاق سیم قال النبی
 علیه السلام الصلوة عماد الدین فمن اقامها اقام الدین ومن ترکها فقد هدم الدین در دیواره
 طرفین طاق وسط و سطر است سطر اول قال الله تعالی وار الساجد لله فلا تدعوه مع الله
 احدا سطر دوم واته لما قام عبدا لله بدعوه کادوا بکونون علیه و در هر دو بخط کوفی
 سبحان الله والحمد لله مِطْوَر است در دیوار و بقعه طاق اول قال النبی علیه السلام
 در طاق دوم و کتب و رُسله ..... لو تعلمون ما اعلم لضحکم قلیلا ولیکنکم کثیرا در
 طاق سیم قال النبی علیه السلام احب الی الله مساجدنا و ابغض البلاد اسواقها و
 در این دو کتبه بخط کوفی لفظ الحمد لله است در سقف جلوسه این آیه بخط بنائ
 چله مرقوم است قال الله تعالی لقد صدق الله الروبا بالحق الی فمخافه ربنا ۵۳
 در سقف ضربه هشت شکل مربع است بلفظ علی و در آنها در هر یک سوره توحید مرقوم
 که ابتدای آن اعوذ بالله و بسم الله است از دهنه عین علی و بسلام ختم میشود
 کتبه پیشانی ابوان بقعه سوره سج اسم است که در ابوان رو برو نکاشته شده با سوره
 و العصر و در آخر کتبه ابرهم فی ۳۳ در طرفین ابوان لفظ علی بخط بنائ شکل
 و سوره توحید نوشته شده در پیشانی محراب این ابوان در ستک مرمر سطر بخط کوفی

بعبارت قال النبي عليه السلام منبت است سطرى بخط ثلث جلی است یا بعبارت عجلوا
بالصلوة قبل الفوت وعجلوا بالتوبة قبل الموت

دو منبر در اینجاست منبت کاری منار بزرگ معروف بمنبر صاحب شاه دهری منبر مرحوم حاج
میرزا عسکری امام جمعه در پهلوی منبر بزرگ کاسه سنگ بزرگی است و در اطراف آن پنجها
دارد بخط ثلث بعبارت یا کافی المصنات و یا غافر الخطیثات ۹۵

در پیشانی عرشه نوشته است الخطبة وعبد المؤمنین در همین عرشه منبر در دو گوشه
مرفوم است اذ اصعد الخطيب على منبر ولا يحدثن احداكم و در عبار قال النبي دار منبر مرحوم
حاجی میرزا عسکری که هشت پله دارد در پله بالا بشکل کلاه فرنگی مشبک و منبت و مقرن
چیزی ساخته اند و تنای منبر در کمال خوبی و امتیاز منبت است امام جمعه خالیه بمنبر حسب الواسه
خطبه جمعه را بالا ای همان منبر میخواند در پله بالا ای منبر و ترجیح است موشع و منبت بایان بکا
۹۶ در پایه اول در پی دارد دوران قطعه مسطوره در ذیل خام کاری شده است

بعهد آفتاب بن و دولت خسرو عادل	که کند اندر زمانه دست علی شام و اینها
شاه صاحبقران فتح علی شاه داور گیتی	که بید جهنم باید بود در کوه قصر خانی
نقد نقد که باشد و نو کارش هند و چاکر	قضا حکمی که دارد آسمانش کوش و نیا
بد آن شخصه که سوطش لوزد	من شهر فلک ز هیبتش گاو زمین با جان
شجاع السلطنه شاه مظفر که بود نصرت	و سلطان خراسان پادشاه واجب الادب
که بخش خجل از دستش خام و جعفر	که گوشش کر بنان از هیبتش رستم و نیا
دراهای که مصیبتش ناهایت بد	فروغ منبر و محراب اندر خطه ایران
بکانه که هر خندان درج غلام و معنی آن	که در اقلیم عقل و نیکو دانی آمد سلطانی

تمام اینها از سعی جلیل آمد که خوانند
حطبتك فلك في ديدك .....

چه منبر سلی بجز غرور و دعا واضح
چه منبر تردی با چه بره بوط رحمت بر دان
بر این منبر دوتن از شیعیان متقی بانی
که در پر هیز کای هر یک چون بود
چو از نوزیب و فریکرت این مقصود بین
ز رشک سجدا قصی قرین محنت و حرک
رقم زد کلاک جبر تا زنی تار بچ اتماش
بنای تازه ز منبر سیف و بر این ابوال
بنجاری استادی هنر و ریافت انجام این
که ز یکد خوانش استاد کمر بر جله استلا

در پایه اول در تریخی نوشته است این منبر محل فقیر حقیر محمد خراسانی ۲۴۳
در پیشانی در منبر بخط ثلث در تریخی منبت شده اما مدینه العلم و علی بابها در سر پنجه
نصره الله و فتح قریب مسطور است

در دهانه ایوان جنوبی نزدیک بازاره بخط نستعلیق زرد بکاشی معرق این عبارت مرقوم است
(تعمیر این عمارت مسجد جامع متون با شراف میرزا شکر الله فراسباشی حرم محترم روضه ضو
و در آئینش ایوان قرینه عبارت مدکور بخت کاشی نوشته (تعمیر این عمارت مسجد جامع متون
نتیجه التادات والنجاء العظام میرزا ابوالقاسم مشرف سرکار فیض الله (تاریخ معشوش است)
در پایه دهانه دُور از راه تا سقف از سقف از راه دایره ها از اسماء الله بکاشی معرق
رسم شده است و در دهانه ایوان مثل ایوان روبرو لفظ سبحان الله بخط کوفی مرقوم است
در سطحی که یکی مرآت پائین یاو یکی شبستان و یکی کتبخانه فرایشان مسجد دو آید
حدیثی بکاشی معرق مسطور است در بالا مرآه انما ولیکم الله است آخر و بخط نستعلیق
نوشته است (تعمیر این مسجد جامع مبارک بکار اقل عیاد الله میرزا احمد غامری امین
باشی با تمام رسید کتبه محمد رضا ۱۰۴۱ بالای شبستان قال النبی صلی الله علیه و آله و سلم

من طهر فی بیتہ ثم مشی الی بیت من بیوت الله فی أربع وثمانین و الف بالای کیشخانه
 قال الله سبحانه و تعالی قل یا عبادِی الذین اسرفوا انما اخرجکم من قبلکم لعلکم تتقون
 در پایه های این طاقها در و بروی آن مقابل غره ^{شکل} مربعی است بعبارت الحکم لله بخط کوفی
 دو طاق که در میان این دو دارالسهاده است یکی بالای مسجد است که سنک چار پایه در آن است
 و حقاظ معین در آنجا بجهت کوه رشاد تلاوت قرآن مینمایند و طاق دیگری بالاکفشکن است
 در سنک چار پایه بخط ثلث خفی منقور است (الفقیه شمس الدین بن جعفر الموسوی سنه
 اشنی و ستم و ثمانمائیه طاق بالای مسجد مزبور تعمیر و خشت کاشی است و سوره انا انزلنا
 تا و الروح در آنجا مسطور و تته سون دبا لای کفش کن است و وسط کتیبه تعمیریت بختگاه
 اخر کتیبه نوشته است کتبه محمد رضا الف کتبه دوره مسجد که نزدیک بنام دوره میگردد
 بخط محمد رضای امامی بوده ولی خلی جاها ی آن بخت کاشی تعمیر شد و بخط وسطی است
 و سه سون نکاشته شدن باین معنی که سون هل لای از بکلوی منار پسار شروع شد و دبا لای
 کفشکن سمت همین باختتام رسیده و از آنجا سوره جمعه ابتدا کرده ببالای سمرقرازا ختم
 شدن و از آنجا سوره قدر مرقوم گردیده که قدری از سوره بخط محمد رضا است و رقم او
 در جمیع پایه های مسجد بالغ غره بند روی از اجو گرفته شده و در میان آنها یکاشی معرق
 لفظ الله الباقی مرقوم است و از لب غره در تمام دوره در چهار سطر که بفاصله یکدفع
 از هم میباشد یکاشی معرق کلمه طیبه لا اله الا الله محمد رسول الله علی ولی الله مرقوم است
 و در پائین پایه خادام از اده شکل محس مستطیل گرفته و در دوره آنها ابات قرار پست از سون
 جمعه و غیره و در دو گوشه پیشانی جمیع طاقها و دایره از لفظ جلالة ترکیب شده و در محلو
 مری که پائین یاست تعمیر و خشت کاشی و سطلی و این عبارت در آن مسطور است قال الله

تعالی باینی آدم الطبعونی بقدر حوائجکم و اعصونی بقدر صبرکم علی النار و تزودوا للآل
بقدر سکونکم فیها و تزودوا للآخر بقدر مسکنکم و در وسط بخط فستعلیق نوشته
عمل فقیر کربلائی ابرهیم کاشی پز مشهد ۱۲۱۴

این بود تمام خطوط و کتیبه های مسجد و از متعلقات معتبر آن وقف نامه ایست که بنا به
این بنای نبیل و جامع شریف پرداخته و نسخه آن که بس چهار واسطه بنسخه اصل میرسد
در مشهد مقدس دیده شد توضیح آنکه نسخه اصل و دو سه نسخه دیگر هر یک بمرو
دهور قریب بانداز شده لهذا متولیها و مینا شرین امور مسجد محض حفظ باد و تمام
تجدید نسخه نموده اند و نسخه حاضر ابتدا حمد و ثناء صلوات سلامی است بامقدمه و
بعد از آن عین عبارت اینست

الحمد لله که نوبت و لک ایام حضرت پادشاه شاهنشاه عالم و عالیشان الخاقان المعظم مالا
بنی آدم شهر نادر عرب عجم خسر زمین و زمان اسکن در کشور کشای و دران

پادشاهی که زهرست جهانند او دفتر نه ورق چرخ بجهتیم رقم

حسبنا الله کنی ناله طبلش در زیر فل هو الله احد نعره کوشش دریم

مظهر سر الملک و الدین تو امان مظهر از الله بامر بالعدل و الاحسان السیطان بن السلطان
و الخاقان بن الخاقان معین الدوله و الدین شاه رخ بهادر خان خلد الله تعالی فی
المشرقین خلال سلطنته علی مفارق المسلمین الی یوم الدین مصداق این نسبت آتش که
عالمان را معلوم است که بهیامین معدن و محاسن رحمت آن خضر حکومت و ریاض سلطنت
تازه و فیض آن از برکت بی اندازه و دلهای مشایخ کرام و صلحای ایام بجمعیت و فراغت تمام
مستغرق طاعت و عبادت و علماء اعلام بطریق علوم بجد جهد تمام مشغولند و غایبان

شادمان و مسالك و ممالك امن و امان و آبادانت و ارکان دولت و اعیان حضرت بنین
 تربیت خاقانی در افاده حیات و رونق جمعه و جماعات و اقامه صلوات و صدقات غایت
 و نهایت سعی مبذول میدارند و ثواب آن با تمام دولت ها بون قاهره و اصل میشود چنانچه
 در این ایام خجسته فرجام خیرات و مبرات الحقی که بر هر کسان روشن و هوایداست که عالیجناب
 عصمت مآب عفت اباب خورشید منزلت مشرق طلعت مهد علیا و ستر عظمی بن نبی
 العالمین بنبیة اعظم الکبراء و الخواتین مهر سپهر دولت و بختباری سپهر مهر سعادت
 و کامکاری عصمت الدنیا و الدین کوهر شاد خداوند خلال خیراتها و حیناتها الی یوم القیام
 که جمالی اوقات شریفه اش بر هیچ مراد و تمیلهج رشاد است موقع همه اوضاع طریقه توکبه و جاده
 مستقیمه و خاطر خطره و تنسب احوال اخروی مآبل و ضمیر میسرش مواکب خیر و احسان و امتیاز
 خلود سعادتش و علامتش و لالتش آنکه همت بلند پرواز بران مقصور و گردانید و اکرام تمام و
 انعام غاشم همچنانکه در ایام حیات بخاص و عام میرسد بعد از وفات نیز همان فواید و مواید بزیاد
 بممکنان غاید و خیرات جاریه شایسته از اعمال حسنه حجه رفیع درجات و محوسبات موافق
 کلام منجز نظام لکنالوا البر حتی تنفخوا مما یحتجون بمعج جان استماع فرموده و از اطلب املاک
 و اسباب بجهات شرعی و وجوهات مرضیه و انتفالات دنییه بجناب شرفش منتقل شد بود
 و در تحت تصرف و کلام حضرتش بلا مانع و موانع و مضام و معارض و مسام استمرار و استقرار
 یافته و سجلات فیضه اسلام و احکام حکام ملت مضطغوی علیک الصالح و السلام بمقتضا
 و تجادی ناطق و مشتمل گشته و وقف و تسبیل کرد عالیجناب مشارالینا بر مسجد جامع مبارک که شهر
 طیبه در مشهد مقدس و بر قد اقدس الرضو علی رافدها السلام و البته که داخل در ضمه طاهر
 و تربیت عطرینا فرمود که در شک هشت برین است مطاف ملائک مقربین مشمول بر حد و معینه

شرقیها بر ترتیب مقدس و روضه منوره داخلینها و غریبهها بشارع عام و رباطی که باقی آن
جناب مغفرت مآب آصف صفات خواجه نظام الملک ابن خواجه حسن علی طوسی است و دکان
جناب مرحوم شهابها منتهی شود بین ازارچه که وقف مسجد جامع و اراضی که معاً وقف مسجد
مذکور است جنوبیها با اراضی وقف مذکور و شارع عام و مستغلات و متصرفات و موقوفات
بر این مفصل محدود و معین بدین نوع تفصیل خواهد شد

در ذیل این عبارت را بنحواذ رعایت که املاک و مستغلات چند کوششاد بیکم بر این جامع
شریف وقف کرده که بعضی از آنها الآن معدوم الاثر است بعد از آن شروط موقوفه و
وقفنامه را از قرار ذیل نگاشته است

و شرط کرد که متولی بقاع مبارکه و اوقاف مذکور اولاد اولاد حضرت مشارالیه باطنی بعد
بطن و قرناً بعد قرن باشد و بخود یا الله که نسل حضرت ائمه مشارالیه منقطع گردد اولاد او
غالبینا شرکعت پناه تقوی شعار فضایل دستگاه افتخار الاکابر و النجباء مولا ناعلاء الدوله
والفضیله و الدینا و الدین علی حمید العلوی المشهد الرضوی اوقاف بقاع مذکوره باشد
بدستور اولاد حضرت ائمه خیر مشارالیه و اگر نسل غالبینا مشارالیه نیز منقطع گردد
و اناناً بکلی از صلوات سادات عظام مقدس الرضوی متولی باشد بدستور اولاد غالبینا مشارالیه
از مجموع ربوع محصولات موقوفات مذکور حق التولیه بقرار عشر کامله بپردازند و عشر دیگر
بجهت کارکنان و ضابطان و عمال و معمار بقاع مذکوره که نظام رتق و فوق و شق و مهندسا
و معمور بقاع مذکور و اوقاف آن بجای ایشان وابسته مقررات

و شرط دیگر آنست که در اوقاف مذکور صدر عظام و وزراء کتایب انجام مدخل ننمایند
و رسم الصداق و رسم الکتابه و حق التولیه و محصلانه و ضابطانه بپردازند و عمال و ضابطان

نسخه جمع و خرج نطلبند و بحساب فقر تعرض نرسانند و هیچوجه من الوجوه من القليل
الکثیر در اوقاف مذکوره دخل نمایند و عزل و نصب بآب ظایف صلاح و فساد و مختار
آن بدینه متولی شرعی نمانند تا بوم الحجزه

و شرط دیگر آنست که اوقاف مذکوره را زاده از سه سال باجارت ندهند و تا آنکه مدت الحجزه
منقضی نشود عقد اجارت دیگر نکنند و مستر از آن بعد اجارت شرعی اعتبار نمانند و ^{مستطوره}
و طالب چله و تاویل ندهند

و شرط دیگر آنکه از ربوع اوقاف مذکوره چیزی که زیادت آباد برقرار گردد و رضوی از صلحا
و اعراب مکه و مدینه و رسول صلی الله علیه و اله و مسافران بر وجهیکه رای صوابند
متولی باشد شرعا بغیر عشر حق التوبه و عشر دیگر بشرح صد بر این موجب که مفصل بمشور
برای آب ظایف بر وجه استحقاق صرف نمایند بعمارت مسجد مذکوره در اینجا نیز چند دفعه
تفصیل این شرط مسطور شده بعد گوید و شرط دیگر آنست که موقوفات مذکور را نفرشند
و نخرند و استبدال نمایند و یکی نبخشند و در هر چند سال سوادى از وقفه نان سازند
ان حاصل مستغلات بقیود و شروط مسطور مذکوره عمل نموده خلاف نمایند من بعد که بعد
مانعه فائمه علی الذین یبدلونہ فعلیه لعنة الله و الملائکة و الناس اجمعین
کینه الوقفه الشرعیة فی اوسط شهر رجب المرجب سنه تسع و عشرين و ثمانمائة
چند مهر و سجل در آخر این وقفنامه بوده بشرح ذیل (مهر حضرت پادشاه)
سجل از مهد علما باین عبارت (این وقف از من صادر شده بشرط مذکور و صد
مهر نقابت پناهی میرزا مهدی
مهر نقابت پناهی علاء الدوله

سجل بابنهمون (الطلع بمضمونه وحكمت بصحتها حكما صحيحا صريحا شرعا حرره العبد
 المحتاج الى رحمة الله سبحانه جلال بن نصر الله المظهر الساماني حمد الله رب العالمين (باهر)
 سجل بابن عبادت (حكمت بصحة هذه الوثيقة لمسجد الجامع الشريف المتبركة المذكورة حكما صحيحا
 شرعا وانا العبد محمد بن عبد الرحمن بن عبد الله الامام القاضى (باهر)
 الشاهد بمضمونه نصر الله بن جلال القاضى (باهر)

الواقف بمضمونه وحكمت بصحتها وانا العبد ابن خديم بن عبد الله القاضى
 الشاهد بمضمونه محي الدين بن جلال الباهلي

ثبت مضمونه عندك وحكمت بصحتها شرعا نافذا وانا الفقير نظام بن عبد الله ابراهيم الصاعدي
 صد عن الوافقة المذكورة الاعتراف بما اشقلت عليه هذه الوثيقة الشرعية وحكمت بمضمونه
 حكما صحيحا شرعا وانا العبد نعمة الله

ينج وقضائه دكر علاق بران وقضائه بنز افسجد شريف اردكر بعد هاضاجان خبر
 موقوف كرد بد موقوفات براي ابن مكان قرار داده احراز انا طنا برام عرض آهان كر بد
 مقبره مرحوم شيخ بهائي عليه السلام

از اينكه مسئله باستانه مقدسه مقبره شيخ بهائي رحمه الله عليه شرح حال او در مجلد
 احوال رجال بنابد اين بنا در ضلع جنوب مغرب محسن جداست توضيح آنكه در طرف
 پايين ناي مبارك درميان شبستان مسجد كوهر شاد مغرب شبستان كرم و آشپزخانه محسن
 جداست و مدرسه پايين پافضا نبست تقريبا بطول بيست شش ذراع و عرض شانزده ذراع از
 ابن فضا راهبست محسن جداست و راهي دكر مسجد كوهر شاد بعضي كاكن در اطراف ابن فضا
 مست در ضلع شرق شمال فضا مقبره مرحوم شيخ بهائي است اطاق بطول هشت ذراع و عرض

چهار ذرع و نیم که شاهنشینی هم بطرف فضا دارد و قرنیه این شاهنشین شاهنشین کوچکتر
 هست قبر شیخ نعمان الله بغفرانه در گوشه مشرق و جنوب این طاق واقع است صندوقی چوبی
 دارد مشبک تقریباً بار ارتفاع یک ذرع و قبر تقریباً میاوی باز من و سیک مرمی بر روی آن
 قرار داده اند در بقعه کتیبه است بخط طلا با این عبارت (قال الله تبارک و تعالی من عظیم
 شعائر الله فانها من تقوی القلوب ولما کان العالم الرّبانی والتحریر الصمد فی شیخ المله
 والاسلام بهاء الدین العالمی نعمه الله بغفرانه واسکنه بحوضه جنانه من العلماء
 الدین قال رسول الله صلی علیه و آله فیهم العلماء ورثه الانبیاء وعلماء امتی کان نبیاً بنی اسرائیل
 فابدا الله الملک الاعظم مالک رقاب الامم رب الفیق والرفیق والی مملکه الشرق مؤید الملک
 والدین مؤیداً بالعرف والتمکین وسد عضده بالصدا الاعظم والصاحب المعظم رب المرتبه
 العلیه المتولی بخدمه الروضه الرضویه علی مشرفها الالف الستم والثیقه حضرت عضد
 الملک دام اقباله واجلاله لهذا الطاعة العظيمة وعماق هذه البقعة الکريمة ان الله
 لا یضیع اجر من احسن عملاً قد تم بعبه هذه البقعة فی اواخر شهر رمضان المبارك من شهر
 سنة اثنین وثمانین بعد الالف کتبه رجیع علی الخادم المتهجد

در صفت بهاروی قبر بنیاد اول از مرآت محشم بخط نستعلیق وسطی کتیبه شد و در صفت
 بر وی آن کویا قبریت بنیاسبت آن قبر این ابیات و رسم است

شد از فراق تو جانان قد کشد خمین هزار خار مغیلان بنیادین خیل
 شکسته بنیاد تو مردمان دوجسم هزار غوطه بخور خور تا سفید بید
 بشوره زار بود بیشتر اگر آهوه بجز که غزاله جزا زدن و میدان
 اینجا که تیرد لبرازان کاه دار این نور چشم ما ست که در بحر کفر

در همین صُفّه بنبر مرقوم حاجی رجبعلی نبلی است از شاخِ عرفای عصر و بر سر تربت او
نوشته اند (راقد مرقد شریف و جمیع ابن مضجع منیف قلند العارفین و زید آتیه کبیر
کاشف الاسرار و البهین خاوی لاسر الحقایق و الدین الکامله معرفه الله و الهادی فی ضراط الله
اشرف الحاج و المعتمرین المستغفرین انوار رب العالمین حاجی رجبعلی نبلی البسه الله تعالی
حلل النور و اسکنه فی دار السور در شهر ذبیحہ الحرام ۱۲۱۴

امّا بر سنگ قبر و تربت شریف شیخ بهائی رضوان الله علیه ابن عبارت مسطور است
هو الحقّ الذی لا یموت

بهاء الله و الدین شیخنا بهائی علیه الرحمة سلسله انتساب ابن جناب بخارث همدا به منته
میشود و در سن هفت سالگی در خدمت پدرش شیخ حسین بولایت عجم آمد و صدق و
بشر و غریب رسید و آوازۀ حماد ذات ملک صفتش بقالم ملکوت پیچید و طلوع نبوت از
در غروب بختشبه شهر محرم الحرام در عیالک در سنه نهصد پنجاه و سه واقع و در هزار
وسی و یک در سوال بر حمت خدا ارتحال نمود

شمس العلوم بهاء الدین و الحیلم من کان باهیه بهاء الفریس العربا
لما توفی اصبحا بوقا به نور الهدی و ضیاء الدین قد غریبا
لوشنت کرمه فی عام رحلت فا ذکر منوی بهاء الدین قد ذهبنا
صوت خطوط و الواح من صویر حیران نیکو آستانه معتد بجهت
ایشاعرا مؤخرین و رفع بعضی بدعتهما

در ابواب و قبله مسجد کوه شاد که در بن دار السیاده در آستانه در درگاه دست راست
مرقومه ذیل بخط فیتعلیق بر سنگی رسم شده است

باعث بر تهر و ترقیم این کلمات شرعیه الدلالات است که در باب حمام ازک مشهد مقدس
از برای سرکار نواب اشرف الاجلال الدوله روحی و روح العالمین فداء و جناب جلالت
سرکار ظهیر الدوله الکفایت فرموده که مخارج آنرا از دیوان اعلا بکنند و دخل تجامهای ارض
اقدس نداشتنه باشد و این بدعت از میان برداشته تا زمان قائم محمد خداوند عالم وجود کند
پادشاه اسلام پناه را از جمیع بلیات محفوظ داشته و شاهزاده را هم سالم داشته و سرکار ظهیر
الدوله و امنای دولت قبرین صحت بوده بحق محمد و اله و من بعد الهوم اگر کسی از تجامهای
مذکور دیناری توقع کند بلیات خدا و بغیرین رسول گرفتار شود این باری العالمین
بتاریخ یوم دوشنبه اول شهر جمادی الثانی ۱۲۸۴

نیز در دیوان ابواز که روبرو قبله این شرح بخط فیضعلیق نگاشته شد
چون اراده خیرات و اشاعه مبرات باعث استکاری جاودانیت و چون مشهد مقدس مدام
محل مجاورت فقر و عبور و مرور و زواری است باید امر معاش آنها باسانی بکند و در محصل
دعای خیر و از دیار عمر و دولت عظمت سلطنت سلطان سلطان نشان و خاقان از آن مکان
غیاث الاسلام و المسلمین مروج المله و الدین کف الملوك و الخواصین السلطان السلطان
و الخاقان بن الخاقان ناصر الدین شاه قاجار شهادت الله تعالی خدام سلطنته با و ناد الخلود و نوب
مستطابینا لك رفایق مشیدار کان الدوله القاهرة مروج المله الباهر شاهزاده جوینخت
نامدار عم شاهنشاه معدلت استگاه تاجدار امیر تومان معظم کامکار حنام السلطنه اعلیه
سلطان امرای مهران و اقوامی مملکت خراسان ادام الله ايامه ما بلیات بوفای ضحی
مشهد مقدس بخش این را که مبلغ نهصد و سی و سه تومان رایج خزانه است این
هذه السنه او دیل پنجشنبه دلیل مطابق سال فرخنده قال بکهرار و دویست و هشتاد و

هجری نبوی صلی الله علیه و آله و ما بعداها بصیغه تخفیف مقرر داشتند که اهل این ارض
 اقدس از آثار و مجاور این آستانه مشرب که بدعای ذات بی جمال شاهنشاه جمجاه آسمان و کما
 خلدا الله ملکه پردازند توقع از دفا توخر انسان بدین نسخه شرفصدور یافت و در جراید
 ثبت گشت و هر که بعدا ایداع تغییر و تبدیلی در این حکم جایز نمرد بعلت خلل و نقیرین رسول
 گرفتار گردد و بخون امام شرکت نموده ۱۲۸۱

در سنک پهلوی همان سنک بخط نستعلیق چنان کاشته شدن است
 در عهد دولت ابد مدت سلطان سلاطین روزگار و خاقان خواجهین کرد و ز افشار اعنی
 اعلی حضرت قدر قدرت شاهنشاه جمجاه دولت علیه ایران السلطان بن السلطان بن السلطان
 ابوالمظفر ناصر الدین شاه قاجار خلدا الله ملکه و در ایام حکمرانی و مملکت داری نواب علی
 ملک جناب ملک رقاب که توان رفعت فرمانفرمای دولت علیه ایران نواب شاهزاده فریدون
 میرزا داماد الله بقائه و اجلاله و در او ان وزارت و وزیر فلاحون تدبیر و مشیران سطونظیر
 که از سعی جیش بسایر عتقا از زمانه بوفاد و از رای نبیش بیخوابها آباد شد اعنی
 وزیر اعظم و دبیر اجل انجم مقرب الحضرة الرضویة مؤتمن السلطنة البهیه جناب الامیر
 میرزا فضل الله وزیر نظام داماد الله اجلاله بافضاء تسویق اهل صنعت و رفاه خال کبر
 رعیت حکم و مقرر شد که از جماعت شایان ارض اقدس از غریبا و مؤظمین کرانه و کثیری
 و غیره که در این بلد طبیه مشغول صنعت البایه میباشد میناشین و عمال دیوان اعلا
 هیچوجه من الوجوه مالیات صادرات و حواله جات بوائی بجاعت مزبور و اطلاق
 نمایند و این جماعت ابدالآباد مرفه و مرفوع القلم بفرغت حال در صنعت خود با کمال جد
 و جهد بدعای ذات اقدس پادشاهی مشغول باشند حکام و وزرای من بعد بمنقشه

سواد این لغت ناچه اگر دیناری خواله نمابند ملعون خواهند بود مقرر آنکه عالیه صلا
 و ارادت گاه میرزا حسن کلاتر ارض اقدس حسب الحکم این لغت ناچه زاد رسو کی نبند
 ضعیف نماید و در عهد شناسد شهر ذیقعد ۱۲۷۱

هنر در ظرف پند در رب ذار السباده این عبارت بخط نستعلیق حلی مرقوم است
 هو الله تعالی شأنه چون مضمون حدیث حقیقت مشون بین الجبلین روضه من ریاض
 الجنة این بلد طنبه قطعه از مرغزار جنانست و روضه از ریاض رضوان مطاف افلاک
 و مهبط املاک تالی مرتبه بلد این وثانی اشین طور سبین است تختگاه سلطان سلطین
 و آرامگاه شاهنشاه دین است مرقدا اقدس بضعه رسول و مضع مقدس سبل بتول است
 احترام لراقد ها و تعظیما لضا جیها سکنه این بلد طنبه و مقیمان ایندین جامعها را
 معاف از بعضی تکالیف فرمودن و برخی از تعجیلات را از ایشان برداشتن بصوابه و باریب
 انست مینمود سبما از آنچه متعلق بارض اقدس باشد و بخشی که ثمر اش اعم و نتیجه اش اتم
 و از هر جهتی کامل و خواص و عوام را شامل آید سلب رفع و جوع عشریه اینک و عمارات
 و دکا کین و مستغلات بود که ترکش موجب تجدید اینک و بالیه و امکنه خالیه و اینمعی سید
 فروین و آبادان ارض فیض مینایه است لهذا در هذالسنه مبنونه قوی بل خیریت تحویل
 مطابق سنه هزار و دویست و پنجاه و یک هجری کیند کاز جلبل الشان اقبال همعان نظاما
 للشوکه البهیه اصف الدولة العلیه اللهبارخان ابد الله تعالی بالبر والاحسان بامر
 نافذ و حکم محکم اعلیحضرت خورشید زاین الشان الموبدان الخاقان المجد محمد شاه تاجار
 سل الله سبفه علی رؤس الکفار و الفجار بنظم و اصلاح مفاسد مملکت خراسان مامور بودند
 و از حدش این بدعت قبحه و سنت شیعیه اطلاع یافته همت عالی بر رفع آن گذاشتند و

چینه در این باب مبدول داشتند تا باینحضرت سبحان و بحسن اهتمام ایشان نواب علی
کامیاب اختر بروج سلطنت شهرناری کوه درج جلالت و کامکاری و الی مملکت خراسان
قهرمان مبرز ادام الله اقباله نظر یازن غام و اختیار تام که از درگاه جهانش پادشاهی و دربار
مرحمت مدار حضرت ظل الهی داشتند محضاً لله الخالق و تعظیماً لهادی الخلاق و ترجاً للعباد و
سبباً لتعمیر البلاد امر تحریر و تعطیل و مؤاخذه و جوع و عشر خانات و خانات و دکان و سایر
اینبه این بلکه ارم تر بین قدیم و جدید اصلاً و فرعاً فرمودند و در حق مالک و متصرف آنها
بخشش ابد غنایت و مرحمت مبدل شد و هرگاه بعد از این رؤسای عمل در حصول مطالب و جوع
عشر قدیمی جدیدی اقدام و شغایت نمایند و سبب آن متصرفین و مالکین خانات و خانات
و دکان کن شوند عند الخالق و الخلاق ابداً ملعون و مطرود و در مصیبت قاتلان سپید
الشهدا علیه شریک خواهند بود

و نیز در سنک و بکر شرح ذیل بخط فیثعلیق نوشته شده است

هو الموفق للمعدل والاحسان در زمان معدلت بنیان اعلی حضرت قوی شوکت خدای بکانه و
شهرنار فرزانة السلطان بن السلطان و الخاقان بن الخاقان ابو النصر ناصر الدین
شاه قاجار ابد الله بنصوه و دوام دوله زای بیضا ضیای شامشاهزاده معظم حضرت امجد
اسعد الفخیم اعظم و الادریک الدولة العلیه فرما نفرمای مملکت خراسان و سبتشان ذات مشوکت
مقتضی آن شد که محض شمول عدل و احسان و بیطرافیت و رحمت سوم بایح جام و باخر ز و خوا
از فاطمه تجار و غایمه زوار و صادرین و ساکنین آن طریق بردارند لهذا از هذه السنه مهو
بوت پیل و ما بعد ما اخرین بایح و رسوم خراج را که معروف بایح جام است موقوف و متروک فرمودند
که مینا شهرن دیوان و سرحد داران جام و باخر ز از این بابت هیچ وجهی من الوجوه مطالبه چیزی

نکشند و بمقاد البدعة شرك الشرك از بن امر شنيع احتراز نمایند و عموماً خبرين و سناکين و
 زاپرين در دهرات و ايلات خراسان و افغانستان فارغ البال عبور نمایند و بلوازم دغاگو
 دوام و قوام دولت ابد آيت ثوابت و جاويد آيت قاهر شغال و رزند و هر کس بعد از اين افا
 اين بدعت و عمل شنيع و قبيح قيام و اقدام نماید ببعثت ابد و نفرين سربگ خداوند قهار
 جبار و رسول مختار و ائمه اطهار صلوات الله عليهم اجمعين گرفتار گردد و السلام على
 من تبع الهدى رافقه الفقيه محمد الموسوي شيرازي رحمه الله

در كیفی و افعالی و قریب مبادی و خطوط الواح آنها

بعد از آنکه ابن خالک پاک مدفن امام ثامن ضامن و مهبط انوار رحمت و اشرف اماکن
 گردید بسیاری از بزرگان اهل عالم آنرا برای مضجع خود اختیار نمودند تا در وادی
 سلامت باشند و آسوده از فرغ روز قیامت ^{و قول} از جمله مشاهیر که در بن تربت بختان نهند
 آسوده خفته اند شاه طهماسب ابن شاه اسمعیل انار الله بر خانه میباشند بن پادشاه زند
 مزار و لوح و کتب نیست که از این چیز معلوم شود و با واقع متعلقه بقبر شاه طهماسب در ضمن تواریخ مشتمل خواهیم
 در اینجا برای آنکه شرح حال این پادشاه را بطو اجمال بیان کرده باشیم روزنامه را که بقلم خوشه طهماسب
 شد و مضمون خیل دقایق و فوائد تاریخیه غیر استعداج میثاق کتاب روزنامه شاه طهماسب از رساله فیضیه
 میباشند نسخه از آن در کتابخانه توالت سلطه اشرف و الاجامه عند الله که حضرتش جمع فتاوی و مرجع افاضل
 بد آورده و چند جا که در اصل نسخ سفید گذاشته مانده در اینجا بیاض اصل انجمن را بر نموده و در حاشیه
 بطورند بیل و قایع همه تمام ایام سلطنت شاه طهماسبی را در کمال اختصار ابرار می نمایم تا احاطای نماید
 و جبر استقو مطالب این روزنامه شریف تر بود شود پس از نگارش این رساله بد کسایر مدفونین در این امکانه
 خواهیم پرداخت و اینست صورت آن کتاب و الله المرحوم و المصاب

روزنامه شایسته اول صبح طاب شراة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سپاس بقیاس حضرت پادشاهان منراست که در کسب خیران مظهر و منصور بنایید عباد
اوست رفعت منزلت پادشاهان روزگار بمرحمت شفقت جانب اوست این طبقه را از
کُل افراد انسان بعبان خاص مخصوص ممتاز نمود و در میان امثال و اقربان بمرکز شوکت
و حکمت از دایره جاه و دولت بلند پایه و سرفراز فرمود تا اسباب مقدمات قایم نظام مصفا
غالبه صلاح همه در آنست تربیت تمهید نمایند و نفوس و طباع بشر را از شوائب مهمل بسلطه
و تغلب براهین نوع بحد بد فرمایند

بی چشمه سار تیغ سیلاطین کامگار سر سبز باض شریعت طمع مذار

بی پایبست شاهان فتنه سوز کس در سرائی امن نباید مخی قرار

و درود و صلوات بی شمار شار حضرت خاتم النبیین صلی الله علیه و آله که دنیا جاده کشت
نبیاً و آدم بین الماء و الطین را بنجامت و لکن رسول الله و خاتم النبیین مکمل گردانید و
حجت بعثت کتم مکارم الاخلاق را بنبی لایق بعد مسجل و مقرر کرد و بروصی برحق
و جانبین بلا فاصله مطلق آنحضرت اعنی حضرت امیر المؤمنین و امام المعقین و یقین
الدین اسد الله العالی مظهر الجایب مظهر الغرائب آنسرافراز بخطاب مستطاب انما
و کتبکم الله و رسوله و ان ناجدار سورة هل لای و مبارز میدان لافنی که یکی از جمله
احادیث نبوی که در شان او وارد شد اینست که لو اجتمع الناس علی حب علی بن ابیطالب

لَا سَلْوَةَ لَكَ يَا نَارَ آتَانَا مَظْهَرُكَ زِيَانِ عَالَمِيَانِ اَز وَصَفِ شَمْعَةٍ اَز صَفَاتِش قَاصِرَ اسْتِ اَكْرَمِ بَحْرِ
 جِسْرِ كَرْدِ دَرِ اشْجَارِ قَلَمِ وَهَفْتِ آسْمَانِ وَرَقِ شُودِ وَجَنِ وَاَنْشِ تَاحِشِ نَوْبِندِ اَزْهَرِ اَرْبَابِ كَصِفْرِ
 تَوَاسُطِ نَوَاشِيتِ رَمَدِ كَبَنِهِ عِلْمِ رَسُولِ اَللّٰهِ صَلَّى اَللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَبُو الْحَسَنِ عَلِيٌّ بِنِ ابِي طَالِبٍ
 وَحَضْرَاتِ اَئِمَّةِ صَلَوَاتِ اَللّٰهِ عَلَيْهِمُ اَجْمَعِينَ **اَمَّا بَعْدُ** بِنْدَةُ ضَعِيفِ بَارِي تَعَالَى جَلَّ
 وَامْتَنَحَفِيفِ حَضَرَتِ خَتْمِي پِنَاهِي صَلَّيَّ اَللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَغُلَامِ بَا اَخْلَاصِ حَضَرَتِ سَيِّدِ اَلْوَحْيِ بِنِ
 وَآوَلَادِهِ صَلَوَاتِ اَللّٰهِ عَلَيْهِمُ اَجْمَعِينَ طَهَّمَا سَبَّحَ اسْمُ عَلِيٍّ بِنِ جِدِّ اَلصِّغَرِ اَلْحَسَنِ بِنِ اَبِي طَالِبٍ
 شَكِيسْتِه خَطُورِ كَرْدِ كِه اَز اَحْوَالِ اَتِ سَرِ كُذِشْتِ خُودِ تَنْ كَرِهَ بَقَلَمِ اَوْرَمِ كِه اَز اَبْتِدَايِ جُلُوسِ
 اِلَى بَوْمَنَاهَا بِجِهَةِ نَوْعِ كُذِشْتِه نَا اَز مَن بَرِ سَكَبِلِ يَادِ كَارِ دَرِ رُوزِ كَارِ بِنَامَنْدِ وَدَسْتُورِ اَعْمَلِ
 اَوَلَادِ اَفْجَادِ وَاجَابِ شُودِ تَا هَرِ قَفِي بِنَظَرِ مُجْتَبَانِ رَسَدِ بَدِغَايِ خِجَرِي يَادِ اَوْرِي نَمَانْدِ چُونِ
 بِي تَكَلُّفِ نَوَاشِيتِه شُدِ اَز دَرِ خُودِ كِه مَرِي بَرِ نِيَامَنْدِ اَز شَايِبَةِ كَذِبِ رِيَا مَبْرُوحِ اَنْدِ وَاَللّٰهُ
 الْمَوْفِقُ وَالْمُعِينُ

بِتَارِيخِ نَهْمِصْدِ سَمِي رَحْمَلِ چَاشْتِ وَرُزْدِ وَشَبْعَةِ نَوَزْدُ هُمِ شَهْرِ رَجَبِ مُوَافِقِ پِيچِي نِيلِ جُلُوسِ
 بَرِ سَهْرِ جَهَانِنَا نِي وَاقِعِشِ دَرِ سَنَةِ سَالِكِي وَمَوْلُودِ دَرِ كَبِشْتِ شِشْمِ شَهْرِ ذِي الْحِجَّةِ سَعْدِي
 وَتَبَعْمَانَةِ مُوَافِقِ اَبْتِدَايِ اَبْتِلِ تَرْكِي وَظَلِ تَارِيخِ اسْتِ بُو سُلْطَانِ رُو مَوْلُوكَه اَمِ بُو دِ مُصِطَفَى
 سُلْطَانِ مَشْهُورِ بِيكِي سُلْطَانِ كِه بِنَايِ يَزَادِشِ جَا بَانِ سُلْطَانِ سَمْتِ اَبْتِ بَافَنِه بُو دَرِ
 اَمِيرِ اَلْاَمْرَانِي اَوْرَا بَادِ بُو سُلْطَانِ شَهْرِيكِ كَرْدِمِ وَقَاضِي جَهَانِ قَرِيبِي ذَا كِه اَز سَادَاتِ سَبْقِي اَبْتِ
 وَبَشَرَفِ عِلْمِ وَفَضْلِ وَحَسَنِ خَطِ وَاَنْشَا وَاَدَبِ رُسُومِ عَدَلِ نَدَاشْتِ بِنَايِ مِيرِ شَاهِ حُسَيْنِ وَرَا
 مُصَاحِبِ بَوَانِي دَادِمِ وَنَصَبِ صَدَارِ تَوَاهِيهِ جَلْنَا اَلدِّينِ اَسْتِرَا بَادِي مِيرِ قَوَامِ اَلدِّينِ حُسَيْنِ نَقِيبِ
 اَصْفَهَا دَادِمِ چُونِ مَنَصِبِي اسْتِغَالِي بَا يَكْدِ بَكْرِي اَز بَرَنْدِ چَا كِه مَنَصِبِي بَزِ كَسْتِ مَبْلَغِ نَهَايِ كَلِّ

میشود که میناید مستحقان برسد و خود نیز هرا بام بمداخل و مخارج آن مهر سپندم که مینا العباد
اگر اندک تقصیر واقع شود در این امر موجب عقاب مسیحی عذاب الهی شوند و خواجه جلال الدین
محمّد بنابر بعضی قبایح که از او صادر شده بود مواخذگشت و آخر سوختندش و در محل سوختن
ابن اشعار را میخواندم

کرم خانه در کوی بلاد من گرفت آتش کسی کو خانه در کوی بلاد کبر دچین کرد
و مولانا دهم منشی خنایچی قزوینی هم بقتل رسید و قتل او در تبریز شد و وجهه سلطان
تکلورا الکاء اصفهنا داده بد بخا فرستادم چون ششماه از اینمقد گذشت و همیشه خان شادلو
که لکه سام میرزا بود در هرات فات یافت و حسینخان برادرش را که از عجم متولد شده قایم
او کردم و در تخاف و بیل احد و ثلثین و فیعمانه بد بیلای سهند او جان رفتم و روزی چند پیش
و کامرانه میگردانیدیم که در این اثنا خبر آمدن اوزبک بخراسان رسید بنا بر این داعیه توجه
بدان صوب کردیم چون داخل تبریز شدیم نزل در باغ علقان تبریز افتاد امر را جمع نموده در
این باب جانقی زدیم و پو سلطان که در امیر الامرئه مقدم بر یک سلطان بود دفع اوزبک را
معهده شد بشرط آنکه امرای عراق و فارس و بیلای لاریجان سرحد طبرستان بد و ملحق گردند
و در این باب احکام بد دادیم که وجهه سلطان تکلورا حکام اصفهان و علی سلطان ذوالقادر و الی شبراز
و قراجه سلطان تکلورا حکام همدان و برون سلطان تکلورا که خراسان در بیلای مدکور پیش او
جمع شوند و دفع اوزبک از خراسان نمانند چون جماعت بد کوراجعت و میبدهد مقدس اوزبک را
موقوف کرده دفع استاجلوا پیش نهاد خاطر کرده بخراسان نرفته باز کرد بدند چون این خبر مینا
رسید یک سلطان با اعتقاد آنکه بملا ممت نفع آن شود از روی تعظیم استقبال ایشان کرده در
ترکان کشت با ایشان میرسد با اتفاق نزد ما که در تبریز در چو ند آب بودیم آمدند بعد از آنکه با آب
کردند

کردند در همان روز بمانه دفعه قراچیه بیک استاجلو تار بن بیک قاجار را بقتل رسانیدند و قاضی
 جهانزاکر فقه بقلعه لری فرستادند و منصبی را بمیر جعفر اوجی که بسلسله دیو سلطان مربوط بود
 دادند چون بیک سلطان صحبت چنین دید متوجه الکاء خود شد جوهره سلطان بجای او مهر بر
 احکام نهاد دیو سلطان را ملک الامر و جوهره سلطان را کر السلطنه نوشتند در این سال امیر جمال
 الدین صمد میر حسن رضوقعی بخلد برین شتافتند (ادخلوها اسلام امین) تار بن و فانی ^{باشا}
 چون در میر خان شامو لاله سام میرزا در هرات فوت شد بود و جای او را بحسین خان عسکری
 شاملو که برادرش بود داده بودم چنانخواجه جبیب الله ساجی که وزیر درویش خان بود فرضیه
 خواجه صا و و پسرش و دیگر معارف مثل میرزا قاسم میر که باموازی هفتاد نفر بقتل آوردند اینمقدّمه
 بسعی طایفه شاملو و احمد سلطان افشار شد بود و احمد سلطان کورکانی اصفهانی بجای او ^{نشسته}
 بر اینمقدّمات مذکوره صبر میکردم تا باینکه زمانه خواست که در کار چیست که در اینوقت علی سلطان
 ذوالقادر که شیراز در تبریز فوت شد قشون و الکاء او را بمیراد سلطان برادر زاده اش نافر دگر
 بر او قرار نکرد بمحضر سلطان چشلو و ذوالقادر مقرر شد و در این ابل سنه اثنی و ثلثین و قسماً
 بیک سلطان استاجلو که در غایت الکاءش را قطع کرده بودند بقصد مقابله و ملو و تکلو
 در اوایل شهر جبب از خلخال بسلاطین آمد بعضی ائمه استاجلو مثل قلیچ خان بن خان محمد و بنیفا
 تمشلو برادر زاده سار و پیر قوری باشی و نند بیک که قوری باشی بود و کریم بیک بدیو پسته ^{خو}
 ۱ ردو شدند و در چاشت و زشب چهاردهم ماه شعبان در مقام هشتاد جفت که ترکان سکنج
 گویند شروع در جنگ بنمایند در این اثنا قراجه سلطان تکلو از همدان میرسد و سید همان و
 کشته شد همان میشود و بر و ن سلطان تکلو هم بقتل آمد اما قوریچیان و امرآ و ملو و تکلو
 زورمبار کردند و امرآ استاجلو که بچینه با بھر میروند و در آنجا بنزایان را جماعت تکلو بدیشان ^{سند}

بالضروره بطارم رفته بمظفر سلطان کبلان خا که رشت موصل میشوند در این وقت بحمد الله خا
 ولد مرحوم قراخان که برادرزاده خاتم بود قاضی جهان قزوینی را از قلعه لوی خلاص کرده بمسا
 رسانید اظهار مخالفت جماعت و ملو و تکلو کرد احمد سلطان صوفی اعلی استاجلو خا که همان هم
 مدیشان ملحق میشود و یار دیگر همان ابن طواف استاجلو در الکاء خرو و بلجکی عظیم مینویسد
 دنیا که از کبلان آورد بودند کشته میشوند و شکست عظیم با استاجلو و کبلانان میرسد در
 قزوین بود که خبر این فتح بمن رسید و سر پشای از آن جماعت آمدند چنانکه از سفرهای ایشان
 منادی ر قزوین ساختند و ایشان باز برشت میرند هم چنین فتحی روی داده و در آبنال میرشاه
 ابن میر عبد الکرم بن میر عبد الله از سادات مرعشه قوامه که اباعی جد فرزند مازندران
 بوده اند بنی امیر قوام الدین المشهور میر نیر الدین المرعشی که در تاریخ شهر محرم الحرام سنه احد و
 ثلثین و سبعمائه و قایم یافته در آمل مازندران مدفونست ایشان از سادات صحیح النسبند بر این
 موجب که میر قوام الدین و هو این سید ضائق بن سید ابی ضائق عبد الله بن سید ابوهاشم بن سید
 علی بن سید ابومحمد سید حسن بن سید علی المرعشی بن سید عبد بن سید محمد الاکبر بن الحسن بن
 الاصفه بن امام علی بن الحسن بن زین العابدین علیه السلام و او را چند پسر بوده از آنجمله سید نصر الدین
 و الی آمل و سید فخر الدین سر دار بعضی از دستمندان و سید کمال خا که ساری بوده و بعد از ایشان
 در الکاء مدفون و فرزند با هادای دینا در قزوین خود را بنام رسانیدند و از آقا محمد روز
 افزون و بنی اعوام خود شکایت نمود و مبلغ کلی بقایای مازندران را متعهد شد که سامان داده بد
 فرستد تحصیل آنرا ابلخان بیک تکلون بنی برون سلطان رجوع و فرمود که بنی اعوام او میر عبد
 و سید بن العابدین را بنزد ما آورد و آقا محمد روز افزون را دیگر بدخلی و همه مازندران نباشد
 در شب جمعه پنجم شهر شوال سنه احد و ثلثین و سبعمائه میرشاه مد کور القبا خانی داده ماخلع

و بعد از آنکه از قزوین بیرون شد و در آمل ماند

فاخره بانقا علی خان بیک تکلور وانه آنجا بنمود بعد از چهار ماه میر عبد الله و سید بن العابدین
 بقزوین آوردند میر عبد الله را با میرزا دستان شریک نمودم چون مرضه طبع بنمود معزول شد تر با خود
 در شهر رجب الثاني سنه ثمان و ثلثین و تسعمانه وفات یافت مردی بغایت شارب الخمر و سفاک بود اما
 برادرش سید بن العابدین مردی متقی و عالم است توکلت نامزاده واجب العظیم و الکبر و حسین
 ابن سلطان علی بن موسی الرضا علیهم السلام با نقیب الاشرف با و ازانی داشتم و الحال ازاده آنست که چون مرد
 عالم و دین دار است با لچیکری نزد حضرت خوند کار باست قبول روانه نهادم در تکلور نبل سنه ثمان و ثلثین
 تسعمانه خبر غوغای اوزبک محاصره هرات بمیان آمد و خود عازم خراسان شدم در ساوجبلاغ خبر رسید
 که اخای سلطان تکلور و دمری سلطان شاملو در کبظام با عسکد اوزبک جنگ کرده کشته شدند و خبر
 دیگر از اذربایجان رسید که امرای استاجلو از رشت با کبیل رفتند با دجنان سلطان روملو حاکم
 آنجا بوده است احمد آقای چا و شلو تو اخی یک سلطان کشته شد از آنجا مسوجه بخجور رسید که اردوی
 دیو سلطان در آنجا مقام و مسکن داشت شد دیو سلطان و جوجه سلطان اینچر شینک در روز جمعه
 بیست و نهم رمضان در اریه چای نخجوان با ایشان رسید جنگی میکنند شکست استاجلو افتاده کبیل سلطان
 کشته میشود و محمد بیک لد بگرام بیک قرانانو گرفتار شد بقتل میرسد در تاریخ بیست و ششم ماه شوال
 این اخبار را چون شنیدیم باز کردیم بقزوین آمدن تا منتهای آنکه این اخبار مشخص شود در پیش بیک
 و جسم بیک حاجلو ترکان ایشان قاسی که از درگاه روگردان شده بودند با یکدیگر منازعه نمودند
 هر دو کشته میشوند الحق اینمقدات فتوحاتی بزرگست که از جانب الله تعالی رو میهد در قریب این
 وقت محققند پادشاه شدم و بعضی از متردین که در هر محل بودند هر یک بنوعی برداشتم و در تاریخ روز
 بیست و نه دوازدهم شهر ذی الحجه بساعتی بنکوبد بوانخانه پدم که در قریب بود آمد و جارف نمود که
 تا از امر و سپاهی و اکابر و اهالی هر کس که بود حاضر گردیدند و اخای سلطان تکلور و دمری سلطان

شاملو که در جنگ عینک کشته شده بودند برضای من رفته بودند و میخواستند که رشید
وضاحت اعینه باشند ندانستند که کار بکوشش نیست

ای بکوشش فدا د از پی بجفت   بجفت دولت بکار دانی نیست

هرگز آگاه و مال حشمت هفت   جز بتابید آسمان بے نیب

جای اخى سلطان نکلوزاوالک آوا که در قزوين بود بمحمد بيگ شروالدین اعلى نکلودادم و او
لقب محمد سلطان نهادم و جای مری سلطان را بمحمد بيگ د و ملوک که از ملازمان او بودند و همچنین
ایالت حکومت هر بلاد و دودبار بهر کسی که قابلیت آن داشت از این ماستم و در این وقت رسول قای صالو
آمد و احوال پرسیدیم که ز سلطان حاکم استر آباد و چکر که سلطان شاملو صاحب سوار و موصطی سلطان
قبولدار سواره و دوفروز کبی باز امیرش نهاد را وزیر جنگ کرده هر سه بقتل آمدند و او نیز وقت تمام
گرفت من کار سازی بجز که مینابست که هم بالشکری آراسته در آتندای بیخقان بیل متوجه خراسان شد
در طهران خبر من رسید که ذوالفقار بیگ بن علی بیگ بنخود سلطان که حاکم کلهران بود بر سر عرش ^{در قزوین} و
موصله که متوئن امیرخانه بد و منسوب گشته بود بمحکومت بغداد و عراق عرب سید و در آن جن بر سوار
ماهی دست بوده بلغار کرده عثم خود را با اکثر بیخا ام خود در بغداد بقتل رسانید و خصوصاً ^{در قزوین} سلطان
ابن امیرخان را بکشتن والی تمام عراق عرب کین بد گفتم حالا وقت آن نیست هر چه خواست و رد کار است
چنان خواهد شد الحق این معصوم فتنی بوده و حالا در حساب بغداد از نماند و بد بجز چیزها مقید شدیم
و متوجه دفع او وزیر شد و در بر بیخا مضاف روی داد اول مرتبه دهله از جانب وزیر بفرستاد آمد
بعقوب سلطان قاجار و او لا سلطان تکلوزاوالک را مرآه دست راست شکست خورده پشت کرده او را بنگا
بکسی افتادند و کل بدات بر فرد کار و توسل بمجید حضرات ائمه معصومین صلوات الله علیهم اجمعین کردم
و قدی چند پیشتر رفتم قضا را قورچی از قورچیان ما بعید سید ناشناخت شمشیری باو میزدند از او در ^{کشته}

بد بکر مشغول بگردید و بعلیج نهاد و بد بکر جان داران اوزبک عبید از خندان از میان بد بکر بزرگ و کوچک
 خان و جانی بیک خان چون از این حال آگاه میشوند هر تنب کرده تا بمرز نه ایستادند و مرز بیکه از لشکر را کینجه
 بودند باز در آن روز بمالطی کردند و انبشت و آنحضرت بفرمود و بمیدانستیم که احوال عبید اوزبک بیک
 رسید باز بخاطر رسید که مباد اینها را از مکر و ال کرده باشند و انبشت آقا و مولای خود حضرت امیر المؤمنین
 و امام المظفرین و عبید الدین ایمن الغالب علی بن ابي طالب علیه السلام را در واقعه دیدم که بر روی من بستم
 فرمود و گفت غنمی بگو بخدمت من امیر شد چون صبح شد دانستم که اوزبک شکست خورده کینجه اند
 تا نبشایند و متعاقب غنم هر که مانند بود کشته شد و خراسان از لوٹ جو و خبث جو و اوزبک پاک شدن
 بنیشتا و آدم و بواسطه خبر بیکاد توقف نکردم بفرزین آدم و لشکر می افزودم که در دم قتلاق
 نمایند و در فرزین بقیه عراق عرب مشغول بودم در این زمستان آنچه لازم بود مهیا کردند و بعضی صبا
 که موقوف اند بجهت که لایق بودند دادم چنانکه منصب صدارت امیر نعمت الله جلی که دعوی اجتهاد میکرد
 بامیر قوام الدین حسین نقیب اصفهانی شریک کردم بساعتی بیک در روز نوروز او دیشل سنه سبع ثلث
 و تسعانه از فرزین بنیان بیکاد روانه کردیدم هوا بغایت گرم بود مدت محاصرین بسیار طول یافت
 فتح حصا بغایت مشکل بود بحمت الهی و شفقت حضرات ائمه معصومین صلوات الله علیهم شامل گردید
 قضا را علی بنک بیکاش اعلی بنی صوفی خلیل موصول و برادرش احمد بیک برز و الفقار بیک دست یافت
 بشه کپوش گرفتند و سرش را در روز پنجشنبه سیم ماه شوال نزد من آوردند و بیکاد مفتوح شد محمد سلطانی
 شرف الدین اعلی تکلوزا محمد خان لقب کرده خاکم بیکاد کردم و نسق محکم فاعله و لشکر و قورخانه و
 آذوقه قلعه داد و درست کردم و بجای خود وارسیدم و بامید بکران نگذاشتم و بعراق عجم باز گشتم و در حواله
 فارسین ابهر میر قوام الدین حسین وفات یافت چون بفرزین رسیدم جای در میر غیاث الدین منصور
 شهر از ای آدم و بامیر نعمت الله جلی شریک شدند و بیکاد از فوت میر نعمت الله صدارت بر او قرار گرفت و بیکاد

سنة ثلثین و تسعمائة بقیة امرأ استاجلو که در کبلان بودند چون بد کرخان و منتشا سلطان و
 حمین سلطان برادر جابان سلطان در قزقین بغریضاط بوسی رسیدند و برای هر یک الکافه تعیین کردم
 و گفتم که آن روز کار که پیش از این دیده بودید رفت الحال بد ایند که بجه طریق سلوک خواهید نمود
 که بتحقیق دانستم که دولت خدا میدهد و بجد و جهد قوت امر اسوای بنان بکس چیزی نمیرسد پس
 در اینصورت ضای الهی منظور داشتن و در رفاه حال عجزه و رعایا کوشید و اولیست بخاطر جمع بدفع
 اوزبکان که در جمع شده بودند روانه آنصوب شد چون قبل از این سام میرزا و حسنینا همراه ترا گذاشته
 از راه سبستان با فارس رفته بودند بهرام میرزا را بیکومت هرات تعیین نمودم و غاری بیک پسر هر کس
 حسن تکون الله شاهزاده کردم اما چون اوزبک از آمدن ما آگاه شده بودند مرا گذاشته باوراء
 التهر که بچینه بودند اما در اینوقت میان مجتهد الزمانی شیخ علی عبدالعال و مهربانات الدین منصور
 صد مباحثات علمی شد و یافت با آنکه مجتهد الزمانی غالب بود از غان اجتهاد او نکرده و مذاکره
 عناد داشتند طرف حق را منظور داشته اجتهاد بر او ثابت کردم در توشقان پهل سنة سبع و ثلثین و
 تسعمائة حسنینا و سام میرزا خود سر هرات را گذاشته بشیراز رفته بودند اما شفاعت نمودند و در کابل
 کدمان اصفهان ایشانرا باقشور خردید رکاه آوردند سام میرزا تا بحدت آمدن چند مرتبه پیش
 اخلاص بر زمین سوده در غایت شرمندگی بود نوازش بسیار نمودم و امید داش کردم و او را همراه خود
 بدرون حرم بردم تا بیکم را که بمنزله مادر او بودند به همشهرها بید بدن سام میرزا مسرور گردیدند اینمغیر
 بر حسنینان شاق آمد و وقت سحر حسنینان مکل و مسلح گردید باختر و لشکر شهر سرد و لنگانه آمد
 غوغا بلند کردند و قزقچیان در القدر و قورچیان شاملو که در کشیک بودند جنکو کردند و کردند بقیه
 التیف و حسنینان از راه اصفهان با فارس که بچند بعد از آن چون جوهره سلطان را بپسر بزرگش قباد
 و جای او را بیل در کوچیکتر و علی بیک ادم و هر دو را بسلطانی موسوم گردانیدم امرأ استاجلو و دوش

(هر کس)

وافشار چون مدت ها تسلط طایفه تکلورا کشیده بودند تاب نیاوردند و بنیاد عربک در خُبه مهکند
 پسران جوهره سلطان بی آنکه با من صلاح بینند بکدو سه نفر از جماعت استاجلوز و القند افشا کشته
 بودند و با کلبه طایفه تکلومکمل و مسلح بدر د و لخانه جمع شده بودند اینمعی بیابا بر خاطر
 ما کران آمد حکم مثل جماعت تکلور کردم امراء معتبر ایشان مثل پیرانه بیک قوچی باشی و ابنه خلیفه
 مهر را بقتل آمد و امیرانهای تکلورا بیک دود و دو بسته بدرگاه میناوردند و همان شربت که
 اندک روزی پیش از ایشان از بان

هزات بخانی رسید که گوشت سگ و گربه میخورند بالضروره متوجه خراسان شدیم عبید ملعون
 از توجه ما واقف شده فرار نموده بجانب الکاء خود رفت و انزال قشلاق در هزات واقف شد امراء و لشکر
 بهر محل فرستادیم که قشلاق نمایند خبر آمد که اوله بر سر شرف بیک واجه سلطان و امراء که با او
 بودند آمد و میانه ایشان جنگ شد شرف بیک در جنگ کشته شد ما چون محل مقصود آن نتوانستیم
 نموده مقید بدان نکریم در هزات قشلاق کردیم و گفتیم آنچه خواست حضرت پروردگار است آن خواهد
 شد اوله کاری بطراری دزدی کرده باشند ما را از جای بدرینا بد آمد از جانب خوندکار این معامله
 نشد است او بر سر الکاء ما بنیامده است بگردجار اینسال برادرم القاسم با بعضی همراه نموده
 بجانب فرستادم و منتشا سلطان و حسینخان و امیر بیک روملور و اباضی از قورچیان بغرچستان
 فرستادم و من بطواف مشهد مقدس ملائک با سنان حضرت امام الثامن و القاسم ابو الحسن علی بن
 موسی الرضا علیه السلام رفته و ایشان همگی فتح مرو و غرچستان کردند و بهرات آمدند و من نیز بارت نموده
 بهرات معاودت نمودم و مدت یکماه در شهر هری نشستیم و باز دهم شهر ذی الحجه الحرام از هرات به
 تاجهیل روزه چمن النک نشین توقف کردم که لشکر جمعیت کرده بر سر بلخ رویم اعتقاد بنده ضعیف

طهاسب الحسنة انست که هر کس حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه را در خواب ببیند آنچه ایشان
فرمایند همان میشود و در آن شک نیست و شب چهارم شهر ذی الحجة الحرام مذکور که از

که از هر سی سه منزل بپوش آمد بودیم بکرم و چند روز مرض بودم شب رواقه دیدم حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام در خانه زینب خانم که در قزوین است در آن محل دولخانه بود نیشته اند جوان ^{شاه}
که تخمیناً بیست و پنج ساله بوده باشد در عقب سر آنحضرت بر سر پای ایشانده بودند من پیش آنحضرت رفتم
ز من خدمت پرسیدم و بدو زانوئی دینشتم و سؤال کردم که با حضرت یقربانت شوم بدان طرف آب
مهرم آبا مرا با جماعت او زیارت جنک میشود یا نه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود ای طهاسب تا غایت
کدام مهتم تو بجنک ساخته شد که دیگر باره شود مرتبه دیگر سؤال کردم قرانت شوم بفرمای که حال
مادر آنطرف آب چون خواهد شد جواب فرمودند که در آنطرف هیچ نیست هر چه هست را بنظر آب است
سه مرتبه تکرار این سخن کردم همین جواب فرمودند بعد از آن حضرت علی علیه السلام مرا پیش طلبید میفرمود که
سه چیز تو میفرمایم نذر کن که در آن عهد نمائی اول آنکه مقرر علی قبی از یاد تو زدیم آنکه بعد فتح
سمرقند کیند مرا با اولاد تو مثل کیند امام نامن ضامن امام رضا علیه السلام بیازد بدستم سفارش فیه
بیک که بر او اینجی حضرت شاه بود فرمودند که او را متولی آستانه مقدسه گردان که او از ما است علی
الصبا بپا در کرد بد خوشحال بعد از نماز صبح و او را در بازار اجماع نموده خواب اشج کردم و گفتم که
در آنطرف آب مارا با او زیارت جنک خواهد شد بعد از بیست و یک روز آمد و زیارت
و آرد مخاطرات او پرسیدم که شراب میخوری که خما باشی چرا مکتوبی گفت کاشکی میفرم که این
روز را نمیدیدم اوله نمک بحرام بتریز آمد تمامی اهل و عیال قزلباش را اسیر کرده پرسیدم که

ابرهیم پاشا همراه او است گفت نه اخوان حضرت خوندگار پسریدم گفت راست بولست گفتیم که حضرت
 پروردگار جل شانته خیرای دلمه و ابرهیم پاشا را بدهد که بجهت لی نعمت خود دعا ی بد حاصل میکنند
 و خواهد داد و این حکایت را برای تمهیل آوردم که در میان قوم بنی اسرائیل سی هزار
 کس قائم اللیل و صائم الدهر بودند سه کس در میان ایشان بودند در میان سی هزار کس که زیاده
 فسق میکردند چون غضب حضرت الهی نازل شد تمامی سی هزار کس هلاک شدند حضرت کایم
 بدرگاه الهی جل شانته مناجات کرد که الهاسه کس بودند در میان این قوم گناه کار ما بقی چه گناه
 داشتند خطاب از تعالی در رسید که این قوم قادر بر منع این سه کس بودند و نکردند تا اثر گناه
 ایشان بهمی ایشان رسید حالا ابرهیم پاشا جانب حضرت الهی جل شانته را نگاه نداشته اوله
 رخصت داد که باعث اینهمه خون و نهب و غارت عرض و مال و سبوت هم انواع فسق و فجور از این
 مقدمه بهم رسیده و خواهد رسید بعد از اندک زمانی غیرت حضرت پروردگار چنان کرد که
 خاطر مبارک خوندگار از او ریخته بقتل رسانید و بجهت پیوستن این آیات مناسبت حال بود
 فریاد و زاری پسندید داشت که روشن دل و در بین دیده داشت

رضای حق اول نکه داشتی

نهد عامل سفله بر خلق رنج که تدبیر ملکست و توفیر کج

اگر جانب حق ندارد دنگاه کردندش رساندهم از یاد شاه

بعد از استماع این بهرام میرزا و قاضیخان را گفتم شما در هرات بمنابند بانه قاضیخان گفت
 که مردم ما پریشانند و محنت جفای پسندار اینند کشته اند چنانچه اوقات بحرم کاو که اینند
 ایشان را قوت و قدرت آن نیست که دیگر حصا داری توانند کرد و در اینجا بودن را غیر بارخان
 قبول کرد که سام میرزا این دهید من هرات را نگاه میدارم منتشا سلطان امیر سیک و ملوک قاضی

خان ذوالقدحاکم شیراز و سلیمان سلطان در خلوت آمد گفتند که صلاح نیست که سلم میرزا
 باغ پور خان داده در هرات بگذارد من گفتم هرگاه ایشان محل اعتماد نباشند همراه ما نیز نباید باشد
 اگر چنانچه محل دغدغه نماند در هرات بودن ایشان بهتر است حکایت از آنکه در جنگ با اسکندر
 بدست ملازمان خود کشته شد بمشیل آوردم بعد از خبر اولیه بدست هفت و زده بگرد در هرات ماند
 بعد از آن حلیفه محمد قوریچیناشی را با بعضی از قوچیان و منتشا سلطان پیش فرستادیم و خود
 عقب روانه شدیم در اسفراین تبهر کردیم که در آن محل امیر آخور قوریچیناشی بود باز گردانیده بنا
 جاسوس ما که آمد بود در حوالی تربت جام بنام رسیدند خبر آوردند که ابرهیم پاشا بتحقیق آمد کمانت
 ابرهیم پاشا که بهر یک نوشته بود و بشخصی از ملازمان شمس الدین خان ولد شرفخان داده فرستاده
 بودند مضمون آنکه از هرات و مرصع آلات که از حضرت شاه اسمعیل علیه الرحمة والرضوان مانده
 چیزی چند تحفه بفرستید که من آنهارا بخدمت خود نگار فرستاده التماس صلح نمایم و نگذارم که
 خود متوجه باشند باز شود و باز این ملکر ایما مسلم دارد و ما نیز باز کردیم و اولیه بنزد ایشان بفرستادیم
 بهر یکم نوشته بود القصه ما از ترتیب بدو کوچ بیکو گنبدی آمدیم مرکبان و شتران مانمای
 لاغر و زبون شده بودند و پشای در راه مانده بودند در آنوقت که من با سفر آیین و قنبر اغلی در مجلس
 حرف زد که بکریه دیگر کسی بفرستید که خبر مشخص از جانب ابرهیم پاشا و اوله بیاورد بر طبیعت
 کران آمد از روی قهر گفتیم از تو بهتر کسی از کجا بیاورم اینکار از دست تو بر میآید او از اسفراین باز
 نفوز ملازمان روانه انصوب میشوند چون بمراغه میرسند در حوالی اردوی ابرهیم پاشا جمعی از
 رومیان میرسند سه کسر کشته و یک نفر از آن گرفته روانه میشوند قضا را یکی از ملازمانش را
 باز میزنند بر داشته فرار میماند و قنبر اغلی با یک نفر ملازم خود دو کسرا بخوار کرده میبندند که از عهد
 بدو نمیتوانند آمد جنگ بگیریم بنمایند یکی از رومیان نیز با و میسرانند جقه دم کاو که در سر داشته

بادستارش افاده بود بر داشته و او سر بهنه از چنگ رومیان خلاص شد حقیقه و دستارش را نزد
 ابرهیم پاشا برد که بودند اوله شناخته بود چون شهر قزوین آمدیم او بقزوین رسید احوالات را
 بالتمام از روی که زنده آورده بودند معلوم کردیم بعد از آن شاه قلی خلیفه و محمد سلطان افشار را
 فرستادم که بروند و از مردم الوسات و اوهاقات هر کس که اراده ملازمت توکر نموده همراه بیاورند و
 سوندک بیک فرمودیم که بیرون دو خانه کوچ را که در قم بودند بقزوین بیاورد که چون خوند کار همراه
 نیست معدود چیست که با ابرهیم پاشا همراه اند از ایشان چه اندیشه باشد تا روزی که قزوین بجای که
 خود در ابتدا محله جعفر آباد ساخته ام رفتم و از حتام بیرون آمدم در باغچه و زیلخان نشستم که خدا پاشا
 قزوین طعانی بچته آورده بعد از خوردن طعام از نزد القاسم چهارم بیرون آمد که در درو خان زنجان نشسته
 بودند کسی آمد که ابرهیم پاشا اراده رفتن دارد در ساعتی که اساطیر ابا صد نفر دیگر فرستادم که بروند
 و بالقاسم چهارم بیرون و لشکری دیگر که در چرخه بودند مستحق کردند از عقب ابرهیم پاشا و اوله بیرون
 شاید اوله را بدست آوردند و کفتم که من نیز بروی از عقب شما میآیم چون لشکری بالتمام در کار و انکار
 نیک بی حکم ملحق میشوند بکنزل با بلغار میروند قضا و الحکمی از رومیان میروند بعضی را کشته
 چند نفر را زند گرفته از ایشان احوال معلوم مینمایند میگویند ابرهیم پاشا مکر کرده بود و اینست
 خوند کار خود داخل تبریز شد و روز شنبه از تبریز بیرون آمد متوجه این جانب میشود و الفداغلی
 انجاعت را برداشته نزد من آورد و خبر حضرت خوند کار روز بروز که متر میشد از قزوین کوچ کرده اینجا
 ابهر رفتم امر او لشکری پیش لشکر خوند کار را گرفته مرد مرا بجز جانب کوچانید و مناز را اخاب نموده
 تا زنجان آمدند در ابهر خبر رسید که بخفق حضرت خوند کار داخل زنجان شد لشکری را در سلطانیه
 بودند حرم را از جانب ابهر بفرستادم و خود از ابهر بمنزلی که قرا اقاچ میگویند فرود آمدم نزد امر
 که فرستادم که کابل سلطانیه میآیم و شما هم در اینجا باشید امیر نیک چراغ سلطان و ذوالفقار اعلی را

بقراولی مقدر کردیم و خلیل آقا کنک و لو از فرستادم که حسین خان و منشا سلطان و قاضی خان ذوالقدر
 حاکم شهر از هر کدام باده کس از مردم کار دهنه بنایند تا مشورت کنیم که چه بایند کرد بعد از آنکه خلیل آقا
 ایشانرا آورد حسین آقا گفت که اسبان ما لاغرند و در مقابل رومی و لشکرش بنشین و انهم رفت من کنم که مکرنا
 اراده کردیم که با رومیان جنگ دویرو کنیم که توان حرف میگویند و از لاغری اسبان اندیشه داری فرار
 بر این دادیم که اگر در دو روزه چندان بخش کرده حوالی رومیان را با هر خراب کنیم من بایی نفرز تو رومیان بر بالایی
 بلند رفتیم که به بینیم اردوی خوند کار از زنجان کوچ کرد بانه ساعی که ملاحظه نمودم دیدم که خیمه هلال
 بالتمام فرود آمد و خود را از سلطانه بطرف کوه میکشد دانستم که رومی آمد و ایشان نزدیک شد از آنجا بر
 آمده بار دوی خود آمدیم و فیرا غلی فرستادم که القاسم بگرام مهرزا و امر از آنکه من بناد و در کعبه
 از این از هم جدا بناییم قبل غلی از شب رفت صبح ایشانرا آورد گفتند که ذوالقدر غلی با هزار
 کس که بخت بار دوی رومیان داخل شد پیش ازین مقدمات رومی که منشا سلطان و لشکر کی
 در چرخه بند بودند هنوز حضرت خوند کار با دجال بنامد بود ذوالقدر غلی را بقراولی فرستاد
 بودند در حوالی چرخه بند بقراولان رومی که پانصد کس بوده اند و چهار می شوند صد الدین از
 جنگ میکنند تو رومیان جمعیت میکنند چون این امر را از اول الجه بود نکذاشته بود که مردم رو
 در عقب نشینه بنایند ما را دستگیر میکنند که کس از مردم صد الدین نیک باند زن کار را نفر
 میروند که زبانی از رومی بگیرند مردم رومی که میبایند ایشانرا از کار و انفرامین آمد جنگ میکنند
 اسبکی از ایشان در منزل میافتاد و رومیان گرفته پیش خوند کار میروند خوند کار و از خلعت
 کتابتی بمن نوشته فرستاد میخوانش بدو تو حضرت شاه اسمعیل علیه السلام و آلهم و ابدا من جنگ
 کرد تو نیز دعوی شجاعی میکنی یا جنگ کنیم و اگر جنگ نمیکند بگرد دعوی شجاعی میکنی در جواب
 کتابت و نوشتم که بزرگوار جمیع خلافتی پروردگار جل جلاله و عظم شأنه است و در کلام شریف تو

که در جهاد و غزاه که با کفار نماید خود را بکشد که میباید بگوید که تعالی و لا تفلوا یا ایها الذین آمنوا
 جانتان که در غزای با کفار از کتله انداختن منع فرموده باشد من چگونه دو لشکر مسلمان را که در
 برابر من بوده بچنگ فحش و هم و این مسلمانان را در کتله انداختن بپرسانم و در آن روز که باید در شما
 جنگ میکردم در دور میبخان و سایر امرا بلکه تمامی لشکر او مست بوده اند شب تا صبح شراب خورده و صبح
 آن جنگ نموده بودند و این مقدمه بغایت نامعقول و بکروا فیتشده بود از آن تاریخ هرگاه حکایت جنگ
 چالدران بمیان میآید من دور میبخان را دعای بد میگویم که پدرم حضرت شاه اسماعیل با فریفته بود و جنگ
 کرد و دیگر آنکه حضرت الهی عز اسمه فرموده که با یک مسلمان با دو کافر جنگ نکنند ما خود بجهت همین یک
 کس در برابر کس نهاده چکیم پس چگونه خلاف امر خدای تعالی جل شاناه با یک خود را دانسته در آتش
 باید زد و نه با یک با مستی که جنگ بصر کند خود را به نره و غرور و جهالت و عرض تلف اندازد
 الحمد لله و المنة که لشکر و قلمرو من از شراب فسق بلکه از جمیع مناهای توبه کرده اند و در کل مملکت من
 شرابخانها و بوره خانها و بیت اللطف سایر نامشروعات بطرفشده و من خود در وقتیکه از هرات
 کوچ کرده بزارت شمس مقدس ملک آشیان حضرت امام ضامن امام رضا علیه الصلوة والسلام
 میفرم شب من بید محمد پیش نماز مدینه منار که حضرت سالت بنیه محمدی صلی الله علیه و آله را در واقع
 دیدم که بمن میفرماید از مناهای یکدیگر که ترا فوحت خواهد شد در صبح با حمد بیک و زبر و بعضی از امرا
 که حاضر بودند این خواب را بیان کردم بعضی از ایشان گفتند که از بعضی از منتهیات بگذریم و از بعضی
 دیگر مثل شراب که ضروری سلطنت است نمیتوان گذشت هر کس حرف در این باب میفرمودند من گفتیم که
 امشب بدین نیت میخوانم بهر طریق که منما بدیدان عمل خواهم کرد و حدیث حضرت سالت بنیه صلی الله علیه و آله
 علیه السلام لما سأل الرويا الصالحة التي ترينها المؤمن الصالح ابرهه قال صلى الله عليه وآله وسلم
 الرويا جزء من ستة وأربعين جزء من النقي وقال صلى الله عليه وآله وسلم لم يقطع البشرات بأورد

مانشک واقع دیدم که در پیرین پیغمبر پائین پای حضرت امام ضامن امام رضا علیه کف الفتحه
والتنادسپاد پناه مهرهای محسوب گرفته از شراب زنا و جمیع مناهای توبه کردم صبحا اینچنین
بجایمان کردم بقدرت و توفیق حضرت یاری جل شانہ بمان طریق که در خواب بد بودم در همان
موضع سیدم که حاضر شد سس زاکرنه از جمیع مناهای توبه کردم الحمد لله و المنة از آن تاریخ
که اینستامتبر شد از کل ملک من فسق و فجور برطرف شد و روز بروز توفیق الله تعالی فواید
کونا کون روی نموده بطریق که هرگز در خاطر مانده از آن نهر رسد و جمیع عقلا در این مقدمه خبرند
و من هر چند مردانه باشم در عمر خود از عهده شکر شده از این مقدمات بیرون نتوانم آمد
اگر هر موی من کرد دزبان شود هر یک ترا تسبیح خوانی
هنوز این بانی خفته باشم ز صد شکر یک ناکفته باشم

بعد از آن منتشا سلطان و قوری باشی بار ارض مکانت عتاب کردند و قصد قتل او داشتند من
ایشان کردم و در آنوقت موازی هفت هزار کس همراه من بودند زیاده از سه هزار کس که بکار آمدند
همه از مرکبان چون از هری بلغار کرده بودیم و در بون شده بودند و لشکران ما نیز جمعی بودند مثل
حسینخان و قاضیخان و ملک بیک خوی اتباع ایشان که بدل دشمن و نیزان دوست دند دانه
الاقاف منظر فرست بودند که شکستی در کار ما واقع شود و در این قسم علی من بغایت مضطرب شد
بحضرت پروردگار پناهیدم و کار بدخواهان دین و دولت را بدو حواله کردم و مدد او متبعا و ائمه کرامه
قوله تعالی حسبنا الله و نعم الوکیل نعم المولی و نعم النصیر و در آنوقت حکایت خلیل الرحمن
علی نبینا و علی بنی بجا طر رسید رحلی که آنحضرت را در محقق گذاشتند که در آتش اندازند حضرت
جبرئیل نزد او آمد گفت یا خلیل الرحمن مکه میخواهی آنحضرت فرمودند مکه میخواهم اما از توبه دد
زمان در بای رحمت الهی غراسه بجوش آمد و امر شد با آتش که با ناز کوبی بردا و سیلا ما علی ابوهم

و این ایات شیخ نظام را بخاطر رسانیدن مکرر میخواندم

ای همه هستی تو پیا شد خاك ضعيفان توانا شد

ز پریشان علمت کاینات مایه قایم جو قائم بذات

هستی تو صورت و پیوندی تو یکس کس تو مانند در

آنکه نمره است غیر تو آنکه تغیر یزد برد تو یزد

ماهه فانی و بقای تو رایت ملک تعالی و تقدس تراست

قافله شد ایمنی مایه این ای کس مایه کس مایه این

چاره ما ساز که بی یاوریم کز تو یارای بکه رو آوریم

اما خضر خوندگار که فرشته نموده و در این قسم محلی که از سفر هرات حربا و ذبک برگشته ایم بالک

ما آمد که نمون ناکسان با بد بود خضر پروردگار بنامد کند و این بدیجه بخاطر مرسید

که در حق در مجادله مد کار اولن قولیده همان کونده عنکخوار اولن

قضا از منزل منزل مادر پیش و ایشان بکنزل فاصله میآمدند تا بحوالی قزوین رسیدیم از آمد

حضرت الهی جل شانہ و توفیق حضرات ائمه معصومین علیهم السلام چنانکه خواجه حافظ گفته

کار خود کر بخدا باز گذاری حافظ ای بسا عیش که با بخت خدا داده کن

در ابتدا ای شویبل عنقریب رشت شب شنبه شهر صفر در عظیم یار بد بمرتبه که اردوی خوندگار

در میان برف ماندند بعد از یک هفته بصد هزار محنت و آنه بخانیک بجزین شدند در این اثنا خاک

کو همگی بوی با هزار کس آمد طوایل دنیا از اسبان چاق آورد در شب قمر محمود اوچی باشی اطلب

کردیم و اسبها دادم و او را با پیاده نفرار تو چنان بزبان کبری فرستادم در حوالی قران بجای

سار باو نکلود چار شد جنگی کرده بودند و یکدست حسین بیک قلبی اغلر و در آن جنگ انداختند

سوی پیچنفر از رومینان گرفته با هفتاد سر آوردند و بکنفر از رومینان که مردی انا و خوش محاوره بود
احوال آنرا معلوم کردم بالتمام احوال آنرا که هو حقّه بر استی بهان کرد و گفت که حضرت خوندکار بنا
وزراء اعظم جانی کردند که ببغداد روند و اوله و ذوالفداعلی را با جماعت ایشان و جمعی از مردم
بلوک متفرق از میان لشکر خود جدا کردند و فرستادند که بجانب تبریز روند چون حال را بدین
منوال دیدم و اراده خاطر ایشان معلوم شد و بجای ابدال و حمزه بنک غرالی را پیش محمدخان شرف
الدین اغلی فرستادم که آذوقه آنچه در آن محال باشد تمامی را در آب بنجیه از آب بگذرد و از راه
جزیره با جماعت خود بینا بدر آید و قریباًش جمعیت نموده نزد من آمدند که از عقب خوندکار بر ویم دست
بر نیامیسم گفتیم مگر با حضرت خوندکار کاری نیست کار من با اوله است تا می این فتنه و آشوب که واقع شد
بسبب شده است انتقام اینها را از او بینا بد کشید که نقصان کلی بخوندکار و بنارسید قریبتر
و منتشا سلطان گفتند که اکنون خاطر ما از جانب و میان جمع شده قاضیان را که بران شب عید غار است
و بدله مردانی بینا بد کشت چون با او در هرات سو کند خورده بود که مادام که لشکری باغی در برابر بقصد
ماندند که قاضیان در میان این لشکر است بچنان آمده من اوزا بکشم بنابر این نجویز کشتن او نکردم
دو سه روز بکه بر این کشت یکشب قاضیان با چند نفر از ملازمان قدیمی خود که بخت اگر از دنیا آید
اینها را میبردیم بد کشت می آوردیم مردم گفتند نزد خود کار خواهند رفت ترک او کرده از عقب که ای بلغار کرد
قضا را قاضیان نیز پیش او میرفت و در روز هشتم شهر ربیع الثانی را در تبریز شد بود اوله را خبردار
کرده بود که ما بر سر او خواهیم آمد و ما بواسطه اینکه راه کل بود و شتر و الاغر و بز و بوند بکرد
بعد از او در یکشنبه داخل تبریز شدیم در همان شب که قاضیان که بنجیه بودند بکشت و در تبریز
توقف کردیم بعد از آن کوچ کرده روانه بجانب آن شدیم بپنج هزار و چها صد کس از لشکری ما همراه بودند
بکشتار و سبب صد از فورچیان ما و مابقی مردم امر را بودند قلعه و آنرا محاصره کردیم و نیز بکشت که فتح شود

که قبا اقاملازم حسین بیگ بوزباشی دروغه بتبریز آمد و من در تمام بودم منتشا سلطان امیر بیگ
 او را در مقام نرمن آوردند احوال پرسیدم گفت نام مبرز باغبند و خوندکار و از پسر خود گفته کار ملک
 متر لزل شده گفت که ذوالقداغلی را من نیز پس گرفته بودم او با من چپ کرد که نام مبرز باغبند کار چپ
 من با او در مقام یک نبوده دایم بنک کرده ام او چون قطع صلیه رحیم نموده با من در مقام یک در آمد
 کار او را با آقای خود حضرت شاه ولا پناه امیر المؤمنین علیه السلام خواله میکنم مردم قلعه و آن از اینها
 آگاه شدند اضی بدان قلعه شد بر بنهار آمد بودند پیشماشدند چون عقد مات بر اینموال روی داد
 لابد از پای قلعه خواسته کوچ کردم **فصل دیگر** شمه از احوال قاضی خان آقا قاضی خان در دی مکر
 و شیطان صفت چله باز و دروغگوی بود این بیفتناست حال او است

رویهی در کچی و غمخانی چرخ زاده از چهل بازی

از تبریز با اولمه فراغ نموده بجانب بغداد میبرد و ابرهیم پاشا را میگوید که نام مبرز باغبند اکنون
 صلاح در آنست که شما باز متوجه ولا پناه قزلباش شوید در آن ملک جبار کنید که حضرت خوندکار سلام
 مبرز را پسر خود خواند و ملک حضرت را با و داده من او را بخدمت خود کار بیاورم ابرهیم
 پاشا را فریب میدهد او با وجود آنکه حضرت خوندکار بغداد را ستاده بود و ترك انولایت کرده باریش
 بآمد ترغیب و تحریض نموده دیگر راه بدین مختصر ولا پناه طمع کرده روانه اینجانب شد

شنیدم که در روز کار قلم شد سکه در دست ایلایم

میندار کاین قول معقول نیست چو قانع شوی سنگ بیکست

کذا را کند بکدرم سیم سیر فریدن بملک عجم نه سیر

اما چون بتبریز خبر آمد که حضرت خوندکار عود نموده آمد تو کمال بذات بچون حضرت الهی شای
 نمودم و مقرر فرمودم که سید پناه سید عبد اللہ از جانب بکم و نمایانوار کرد از جانب منتشا سلطان

با بلچیکری نزد ابرهیم پاشا روند که شاید بجهت نداشتن عجره و رعا با که و ذایع الهی اند فتنه آشوب
بر طرقتند در میان صلح و آتش چون نزد پاشا میرند مکتوب می دهند ابرهیم پاشا مرتب تر آنکی بود
در محلی که نشاء داشته می گفته که معامله حضرت خوندکار در دست منست اگر خواهم می کشام و اگر
خواهم بر عکس می بندم اما در عدم نشاء می گفته چه کاره ام من مرد غلام عاجز فقیرم از دست من چه
کاری میاید امر حضرت خوندکار راست آخر الامر آن ناپاک را ضعیف می کند کتابی بنویسد تمام نوشته
فرستاده بود در او جان بنهارسد مردم گفتند که سام میرزا باغ بسته است از آن طرف خوندکار

آمد آید این مبنایه چگونه خواهد شد و جواب این اینست که از شیخ سعید است خواندم

فرا موش نکر دایر در آخال که بودی نطفه مد کھون مد کھون

ده انگشت من کرده بر کف دیوار و بست من کرده بر دوش

روان داده فهم و موش و اوزاک کمال را می عقل صورت و موش

کنون بنداری پنا چهر همت که روزی خواهد کردن فلش

مِنْ اسْتِغَاثَ بَعَثَ اللَّهُ ذَلَّ قَوْلَ بَنَاتِ حَضْرَةِ الْهَلْ جَلَّ شَانَهُ غَمُودَهُ از او جان کوچ کرده متوجه منشا
شدیم و چون بزنجان رسیدیم کل پیرا غل را حاجی لور باز بنکی خود را بجای آورده تحفه و هدایا
و پیشکش داده با بلچیکری نزد خوندکار فرستادیم که شاید منازعه بر طرقت شود

اما اوله و ذوالقعد اعلی او را باز بر غضب آورده از او جان کوچ کرده باز متوجه عراق شدند
در درجین آمدیم و دوسه روز ماندیم پیرا غل آمد که اینست خوندکار آمد نزاع بر طرقت شده
صلح است من گفتیم اگر صلح میبود خوندکار چرا کوچ کرده میاید غله در جرجین و آنحوالی را تمام شده
از دورا باصفها فرستادیم و خود بجانب همدان رفتیم و حضرت خوندکار تا در جرجین آمد چون مقتدا
بنوع دیگر دید و لشکرش از آب و آذوقه و علق و ذاب عاجز و بون می شدند از آنجا باز گشت تا بنیر

از عقب کوه الوند متوجه تبریز شدیم در سال اول که از عقب کوه تبریز بابلغار کردیم و قاضی
 کریم بن شیب و افعه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام زاد بدم که گفت ای فرزندان بطواف آستانه بیا
 و مشایخ را طواف کن و دروازه شمع بیاور بعد از آن بجزا که خواهی بر چون در آئینه این منیر
 مبشر شد بلا شبهه کار ما از آن پیش رفت و فتوحی واقع شد و لیه نمک بحرام گرفتار نکرد و اینهمه
 چون حضرت خوندگار داخل تبریز شد ما از راه کار و اسرای عباس آباد باز دیکل آمدیم و دروازه
 شمع که فرموده بود باید بگردیم که خود کرده بودیم بوده بعد از طواف مشایخ و نماز در حوالی آستانه
 در خانه حضرت سلطان علیه الرحمه و الرضوان خوابیدم باز حضرت شیخ صفی الدین علیه الرحمه زاد
 خواب بدم که فرمود بعد از بیدار شدن ظهور بمیدانم فرمود با خروج خواهی کرد از این دو کلمه ^{فراخ} ^{بک}
 فرمودند چون از خواب بیدار شدم ناخود گفتم که ظهور مخصوص حضرت امام الهام حجه الله فی ارضه
 المنظر قائم المهدی علیهم الصلوة و السلام است آخر خروج چه معنی داشته باشد از اردبیل کوچ کرده به
 سرب آمدیم و باز دو ملاحظه شدیم چون حضرت خوندگار از تبریز کوچ کرد ما از سرب بیرون آمدیم
 آوردند که حضرت خوندگار با خلایط رسید ما متوجه قراقرز خوی شد شکار ماهی میکردیم که
 دو نفر از جاسوسان ما آمدند خبر آوردند که حضرت خوندگار در خلایط نوجوانه و غزاده ها و قراقرز
 گذاشته بابلغار بجان استنبول رفت حالا اولیه دروازه نشسته است من نیز برهنه در آب شکار
 ماهی میکردیم و کل باب سرخوردنیم و همان لحظه بنجیل تمام سوار شدیم و نازا و به ملاجس بابلغار
 رفتیم چون بزایه رسیدیم بیکریم و فرود آمدیم و خیمه زدند خوابیدیم و ملا محمد قصه خوان و بعضی
 از امران نشسته بودند حکایت میکردند و از غائب اضطراب با وجود تب آرام نبود قبایک شکر افلا
 و شهر حسن قویجی ناشی را با جمعی مقرر کردیم که سوار شد بر سرفان بروند و زد بیکر محل عصر بود که
 دو نفر قویجی آمدند خبر آوردند که اولیه و ان را گذاشته فراموده است ما نیز از آنجا کوچ کردیم

بگریختند من تا سبب پناز خوردم که کاش آن روز سوار شده با اولیه و بیچاره میشدم بعد از آن هشتاد
نفر قورچی پناز فرمودم که بوسطان بروند چند روز که گذشت امر ای که با بلغار رفته بودند آمدند با
ایشان گفتیم که جفا اولیه بگزید یک ما آمد بود و از دست غلام در رفت سلطان گفت بیاید تحقیق
نمائیم که آنچه کرده بودند کس فرستادیم که قورچیان نوکما از و سلطان باز کردند و لشکر جمع نمود
بجانب آن حس بد بجهل ام میرزا برویم در این اثنا فراموش بعل قورچی و کور شهسوار آمدند و بکسر یک دوی
آوردند از دوی احوال پرسیدیم گفت غلام خود کار و در خلاط نشان حکومت و از این داده بجهل اولیه
آورده بودم در روز خبر اولیه را در آنجا بکس طام گرفته ام که فیشینه است و منظر ایست که شما از و آن
کوچ نمائید او بر سر دژان پیادین نام اولیه را شنیدم بیاید شدیم فرمودم که لشکر بی سوار شوند
من براق و اسلحه پوشیدم در همین شب شعله ها روشن کرده روانه شدیم از قورچیان ترکان و دژ و قلعه
و ایستاد جلوس بکس را بچرخ کرده پیشتر فرستادیم و مانع از عقب با بلغار روانه شدیم بعضی مردم
از بل و بعضی از آب گذشتند اما در این وقت عبدخان و کوکجه سلطان و بادر کار محمد سلطان
و یعقوب سلطان و حسن بیگ بوزباشی که از آل کاء سید محمد باز گشته بودند و بر سر بل که میسرند
آتش از دور میپندند و تصور میکنند که اردوی ناست که فرود آمدیم ایشان نیز در همان محل

اقل نوشته بود من پس خوندگارم و حضرت خوندگار فرایند قبول کرده و ملک پدر را بشما
 بمن داده چون این نوشته بمن رسید و خواندم عقلی و مبین بکبار کی معلوم شد که بقول
 فعل چه قسم جماعت عمل مینمایند و جواب گفتم که ملک نه از منت و نه از تو و نه از خضر خوندگار
 خداوند هست که ملک از او است بفر کس میخواهد مبدد کند قوله تعالی لَنْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ
 الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

کسب دین دایره دهر پای کولن ملک زند خندای

دیگر نوشته بود که حضرت خوندگار با هفت ساله براق و آذوقه و چندین هزار لشکر شجاع مکرار
 مسلح میباشد و از آنجمله ده هزار را بیشر آب کشی است که بر ایشان بار کرده همراه آورده که اگر ایشان بر
 چول روند آن صد هزار کس را از غیب ایشان میفرستد در چول از مسر آب خاطر جمع کرده اند
 گفتم میدانم که خضر خوندگار عظمت و شوکت تمام دارد بفر طریق که خواهد میتوان آمدن کند
 از حضرت رب العالمین مالک يوم الدين جل جلاله و عمنواله میخواهم

پیر دهری کس نا کر چه ندارد در روز و خوش عطا بخش و خطا پوش خدای دارد

دیگر نوشته بود سوای اسبان و مریخ آلات و اقش و استر و استر سب صد هزار اشتر بمن انعام
 داد در جواب نوشتم که اسباب نقد بنه دنیوی بخواهد داد که دین را بدینا فر و حق جدیت
 قَوْلُهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ اللَّهُ يَأْتِيهِمْ وَطَائِلُهُا كَلَابٌ وَعَقَلٌ كَفَنَهُ اَنْدَرَانِيَاب

این نقد و دروزه را دلا باز گذار کز نقد و دروزه بر نماید کار

و اینان نقد کزین که در روز شمار بآن کبری قرار در دار قرار

این اسباب تجلات که تو نوشته و میدانی که هر یک از امر آماز با ده از اینها دارند و من بطریق تو ایله
 باشم که بر نقد دنیوی و ملک ایله ای و بنام من نقد که دایم بآن نازیده ام و خواهم نازیده درون جان

در خود جای داده ام و از جان خود صد هزار بار و از جمیع دنیاها عزیزتر و گرامی تر میذارم که
در مرد و عالم آن بکار من مباد آن مهر و محبت آقای من و جمیع مؤمنان نیست تصور میکنم مرانه لشکر است
و نه مرانه و اسبانه مددکاری از اهل عالم خواهی دید که مددکاری تو نقد نباشد و اسبانی که نبوده
بویه فایده خواهد رسانید نقد نباشد من که مهر و محبت آقای منیت و مددکار من بمن چه خواهد رسانید

نقد نیست مراد درون جانم مانند یک پیمای اجس

نقد نیست که آدم ضعیف را بی آن نیش دغا مؤثر

نقد است که چون خلیل برخواهد موی سوختن را در

نقد نیست که علم و زهد مؤثر بی او بخرد و نیز بخور

نقد نیست که مصطفی قاهر است مگر که او را بخود برآورد

نقد نیست عزیز تر و برتر کرامه ذاتی چه بود و ولای چه بد

آقای من نزد حضرت پروردگار از آقای تو عزیزتر است و اخلاصی که مرا با او است و ظاهر است
اوصاف و قریب منزلت و حوصات و بدرگاه رب العزیز و توبه نیست که اگر صد هزار جین و انس کاتب شوند
استیاضه نام و اوراق کاغذ و در باها مدام شرح شمر از فضیلت او توانند نوشت

کتاب فضل ترا آب بحر کافیه نیست که ترکیبی سرانگشت و صفحه بشمار

و بیان روشن بر صد قول من از کلام شریف آیه است که فی الجمله از آنها نوشتم اول آیه قال و من ذنبت
قال لا یبالی عهده الظالمین آیه و ما یعلم تأویله الا الله و الا سخر فی العلم آیه ال عمران
علی الاعلیین آیه دیگر آیه روز مباهله است قل تعالوا نذبح ابناءنا و ابناکم و نذشوا و نذک
و انفسنا و انفسکم آیه دیگر کرمه و اطیعوا الله و اطیعوا الرسول و اولی الامر منکم
و دیگر آیه الیوم اکملت لکم دینکم و اتممت علیکم نعمتی و رضیت لکم الاسلام دنیا و دیگر

أَيُّهَا تَمَازِكُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يَقْبِضُونَ الصَّلَاقَ وَيُؤْنُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ ذَاكَوْنَ
 وَأَبَاهُ كِبَرُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى لَهُمْ حَسْبُ مَا بِيَدِ اللَّهِ كَرَمُهُ دَرْعُهُمْ نَارُ لَشِدِّ
 قُوَّتِهِمْ بِأَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ مَا بَلَّغْتَ رُسُلَكَ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ
 النَّاسِ وَأَبَاهُ كَرَمُهُ قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَ أُمِّ الْكِتَابِ دُبْرَاهُ يَوْمَ تَكُونُ
 كُلُّ نَفْسٍ بِأَمَانَتِهِمْ دُبْرَاهُ قُلْ لَوْ كَانَ الْخَبْرُ مَدَادًا لَكُنَّا رَجُلًا لَفِدَّ الْخَبْرُ قُلْ أَنْ تَفْعَلَ كَلِمَاتُ
 رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا وَأَيُّ كَرَمِهِ أَمَّا هَذَا اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكَ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ بَطْنُهُ كَرَمُهُ ظَهْرُهُ
 دُبْرَاهُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ هُوَ مَوْلَا وَجِبْرِيلَ وَصَالِحِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَيُّ كَرَمِهِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا
 الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى وَأَيُّ كَرَمِهِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَيْكُمْ
 صَوْتَهُ وَدَرَاهِمَهُ مِثْلَ مَا تَلَدُّكُمْ سَاعَ حَوْضٍ كَوْثَرُ خَضْرَاءِ مِثْلِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى نَارِ طَالِ عَلَيْهِ السَّلَامُ تَبْقِضُهَا
 أَيُّ كَرَمِهِ إِنْ أَلْبَسَ رَشْرَعُونَ مِنْ كَارِ كَانَتْ خُرَاجُهَا كَافُورًا وَأَيُّ كَرَمِهِ يَوْمُ فَوْزٍ يَلْتَذُّوْنَ وَجَاهُونَ
 يَوْمًا كَانَ شَرُّ مِثْلٍ طَبْرًا وَطَبْعُورُ الطَّعَامِ عَلَى جَبْهَةِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَآسِرًا وَغَرَامًا بِمَا صَبَّرُوا
 جَنَّةَ وَحَرِّبُوا دُبْرَاهُ كَرَمُهُ عَمَّ تَبَسُّوْنَ عَنِ النَّبَاءِ الْعَظِيمِ الَّذِي فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَدُبْرُهُ
 إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ

ثَلَاثُ كَلَامٍ وَصِفَ أَمَامَ آيَةِ شَيْخِي أَنْكَرَ كَيْفَ نَمُودُهُ بِوَدُودِ مُنْكَرٍ وَدَعَا
 دُبْرَهُ أَحَادِيثَ خَضْرَاءَ لَتَبَاهُ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا عَلِيُّ
 لِمَ جِئْتُ دُبْرِي وَجِئْتُ جِئْتُ دُرُوحًا وَجِئْتُ وَحْدَكَ شَيْخِي عَمْرُو لَهْرُونَ مِنْ مُؤْمِنِي آلِ اللَّهِ
 لَا يَنْبَغُ لَكَ دُبْرَهُ حَدِيثٍ مِنْ كُنْتُ مَوْلَا فَمَا عَلَيَّ مَوْلَا وَدَعَا بِكَ دَرَجَاتُ أَنْخَضَرَ فَرُودَهُ اللَّهُمَّ
 وَالْأَمْرَ وَالْأَمْرَ مِنْ غَادَاهُ وَانْصَرُ مِنْ نَصْرٍ وَاحْذَلْ مِنْ خَدْلِهِ وَدُبْرَهُ حَدِيثٍ مَرُومِي إِذَا بَنَى نَاكَ
 اللَّهُمَّ لِيَقْبِضْ بِأَخْصِ خَلْقِكَ إِلَيَّ بِأَكْلٍ مَعِي مِنْ هَذَا الطَّيْرِ وَدُبْرَهُ أَنْكَرَ شَمْسٍ عَلَى قَمَرٍ حَدِيثٍ

قد بئى لا ننى الاعلى لا سيف الا ذوالفقار وذكرا نامدینه العلم وعلی بابها وذكرا باجلی لا
 یحک الامون تقی ولا یغضد الامانف شقی وذكرا انا وعلی من نور واحد وذكرا انا وعلی
 حجة الله علی عباده وحده قلیدیه لو اجتمع الناس علی حب علی بن ابیطالب لخالق الله النار القصه
 در بنیت چهارم شهر خادای اوله جاسوسان ما اند خبر آوردند که خضر خوند کاتبینو اس مد هفت
 در آنجا می نشیند که شرها را روغن بهمالند و نادرفین بودیم اکابر اهالی و کدخدایان هر محل را طلبید
 گفتیم که جمعی از لشکریان خود را تعیین نموده ام که در پیش لشکر و میان باشند غله و محصول را سوزانند
 آنچه توانند بخورند خاطر خود را جمع دارند و دغای بد بنا نکنند که باعث بخت غنه و آشوب باشد
 آنچه نقصان شام بشود عوض بهالوجها شام بنمایم غله آن محل را خورائند و سوزانند و کار بهار انباشته
 کردیم کار و بار جنگ بر عقل و صاحبان هوش و رای واضحست که حکم باری دارد بفرع که مبسر شود و از
 پیش بر و دمی باید کرد که غنیمت از بون خود کنی و کلام خضر امیر المؤمنین علیه السلام است

در هر یک که بگریز خواه بفریب نوعی میناید کرد که فرصت بدشمن نداد و الحال از خبر آن صحیح القول شنیده
 و تحقیق شد که تنجینا سبک هزار سوار جنگی سوای قلجی همراه خضر خوند کار آمد اند چنانچه هر
 کد از ارباب خدمتکار همراه باشد ششصد هزار نفر میشوند که الاغ دارند باشند هر روز دوشن آذوقه
 باید که هر روز یا نوزده هزار خر و ارصد موی میشود و بر تقدیر و نوع پانصد هزار باشد ششصد هزار شتر آذوقه
 که همراه آورده باشند یکماه زیاده دارد ایشان نخواهد دادن ما جو همه جارا خورائیدیم و سوزانیدیم
 که جنگ در بر و با ایشان نکنیم حال ایشان چگونه خواهد شد اگر یکماه راه پیش آیند محل بر کشتن
 چه علاج دارند و بگریز و قه از کجا بدست میآورند بارها من گفته ام در حضور امر که لشکر من و منم باشد
 مرض آتش اند اگر در ابتدای طغیان خواهی علاج کنی مریض را میکشد و اگر ملاحظه آن نمیکنی بدست
 بر در ملاحظه باید بود تا مدتی که امر را نه خود بکند بعد از آن باندک و سبيله علاجشان میشود و انباشته

سَوای قَلت آذوقه بطریق دیگر چنان عاجز و زبون میتوان کرد

گرچه ز جعفری داری مری توشه بپردازد گام

در بیان غریب کُرسینده شلغم پُخته به ز نقره خام

در این باب نیز شیخ صالح الدبیر سعدی شیرازی گفته

کوش تواند که همه عمر وی نشو آواز دوز چنک و نه

دیده شکستد ناسای باغ به کل و شیرین بآرد دماغ

گرنه بالاش آکنده پیر خواب توان که حجر ز پیر سر

و زبند لبر هم خواب پیش دستان کرد در آغوش خوا

این شکر کم به پیر پیچ صبر ندارد که بسازد بهیچ

غرض علاج سپاه روم زاد بکر سَوای این چاره نیست و اگر چنانچه در الکاء مابینسد علاج ما اینست
که از هر جانب آذوقه ایشانرا میدهند نمائیم چنک با ایشان هبست و سَوای این دیوانگی و بیقراری
که خور مسلمانان در میان رنجنه شود و خود را دانسته به تها که انداختن امر حضرت ^{صلوات} و درگاه
جل شان است چون حضرت خوند کار بخوی آمد کس نخر عبد ^{الله} جان و جمیع که بقر اولی فرستاده بودیم که
حوالی ایشانرا چول کرده اصلا خود را نماند و در روز بازگشته در بلاق اسکبر نیز دمن بیابند
که چون حضرت خوند کار داخل تبریز شود ماده هزار کس با بلغار بیای قلعه وان بر سر اوله فرستیم
که شاید آن منک بحرام را بدست آوریم چون کن با امر امیرسد بکر و در آنجا توقف کرده بعضی محال را
که بجهت آذوقه خود نگاهداشته بودند سوختند و پیش لشکر خوند کار نیز با ایشان رسیدند و نما
آمدند اما در وقتیکه حضرت خوند کار تبریز رسید این جماعت امر را در پنج فرسخی تبریز بودند اول
بهرام میرزا با بکر هزار و هشتصد نفر و چراغ سلطان با بکر هزار و پانصد نفر و علیقله بیگ ترکان

با دوزخدار

باد و هزار نفر و آنکه قلی بیگ خاکه دارا بمجربا پانصد نفر و چو نداب سلطان خاکه اراخ و شانکاره پانصد
 مرد و ابرو هفت خان خاکه شبراز با سه هزار و پانصد مرد و شاه قلی سلطان خاکه کرمان باد و هزار
 نفر و یک سلطان خاکه کارون با هشتصد نفر و محمود خان کوه کلو به با سه هزار نفر از
 افشار و چرمک و قوچیان قزوین یک هزار و ششصد نفر و جماعت سوکلان و اردبیل
 چهارصد نفر ساخته با جماعت امرا و لشکریان جافقی کردند که ما با بھر و دم و در آنجا بنشینیم که
 جماعت مذکوره نیز با ملحق شوند و بعد ازین جمعیّت زیجا باشیم در منزل اول که کوچ کردیم چراغ
 سلطان و چو نداب سلطان و علی قلی بیگ رسیدند در منزل دوم بهرام میرزا و ابرو هفت خان خاکه شبراز
 و آنکه قلی بیگ رسیدند حضرت خوند کار در تبریز و ناد را بھر بودیم بزبارت شیخ شهاب الدین اهر
 بودیم از غایت آفردگی القاسم بنفرین کردیم و مناجات بنمای بدگاه حضرت پروردگار جل جلاله
 کردم و گفتیم پروردگار از تو فرموده که دلهاسکسته زاده و سن بندارم و در دلهاسکسته ام و این
 سرکردنی عجزه و رعایا بپندارل شکسته ام محل رحمت است سوای رحمت تو چیزی دیگر مدد نمائستو
 شد و زاری بنمایا کردم در همان شب شیخ شهاب الدین زاده خواب بدم فرمود که جمیع مشایخ باتو
 امروز در دعا بودند البته که مستجاب شد بعد از این واقعه حضرت خوند کار چهار روز در تبریز
 نشست و هم و همی در دلش بکمر سپید باز کردید

کار خود کردید باز کداری حافظ ای بیاعشر که با بنی خدا داده کنی

و انصاخواجر حافظ علی بن محمد فرماید

تو با خدای خود انداز کار خوش بکن که رحم اگر نکند مگر خدا بکند

قبل از آنکه خوند کار باز کرد من با مرا گفتیم که شما شش هزار کس قیام نمائید که اردو زار
 داشته از راه جوشین در بار بجانب اردو بار بروند و شامده هزار کس بتوان بر سر اولمه ایستایند

و پیغمبر از کس بقاص بر نند که من از عقب شما کوچ کرده بسوی شما راه داشته باشم چمد بکنند که
اوله را بگیرند و حوالی وان و هر کجا که غله باشد بوزا بپند که خوند کار اگر از عقب بیا بد از آنجا
بطرف خجور سعد برون آئیم و جمعی از لشکری که بجانب قارص میروند جماعتی از رومینان که بغارت
آمده اند بقتل رسانند امر کنند تا بهرام مهرزاد با جماعت امر که نیامده اند بنابند بنام می شود
دفعن بهیچ طرفی مصلحت نیست بنا بر این مقرر کردیم که در اهر نایسیم و ابره پنهان بایست هزار کس
بقراولی فرستادیم در این اشناسن تران عرب آمده گفتند بپناه خروار براق قورخانه بزرگین بپند
اگر کوچ میکنیم قرار دادیم که بکمرل پس بنشینیم و این براق را لشکری قمتنما بشیم بعد از آن باز
کوچ کرده باز آئیم ما که چهار فرسخ پس رفتیم بکروز آنجا نشستیم و میراق بخش کردن مشغول شدیم
جاسوسان ما آمدند و خبر آوردند که خوند کار بر گشت ابره پنهان در هشت فرسخی تر بود از عقب
رومینان تا سوح رفتند ما نیز بر گشته از عقب ایشان روان شدیم بجالدزان که رسیدیم گفتند که
خوند کار رفت قلعه وان را حصار کرده شاه قلی سلطان و محمود خان خاکه کوه هکلو به در آن
روز بار دود سپیدند بعضی مردم گفتند که بر سر رومینان بپنجون بزنیم من گفتیم که از اینجا بارض
روم برون میرویم که چون خوند کار بشنود که ما بالکاء اوفه انیم البته از سرفران برخو اهد خوا
با امر اینگونه قرار دادیم و اسماعیل مهرزاد را با هفت هزار کس بر سر قلعه قارص فرستادیم که برو و در
قارص داخل و غارت نموده از آنجا متوجه ارض روم شود و خود بکروز رومینان بار جیش رفتیم و از
توپ نشتک رومینان منقطع شد معلوم کردیم که چرا گفتند که شاه علی سلطان چنین قلعه را سپرد
از اینجا بغبالب ملول و آزرده خاطر شدیم که سابه سار و قبا تمام از دریا بخانزاد پناه خود داشت
بکسون الکاء از دریا بخان افتاد لا علاج از آنجا متوجه خوس پاسبان شدیم چون در روم
اول که خوند کار بدین جانب آمد قرار داده که قبل از آمدن ایشان قلعه وان را خراب کنیم

در کل آذربایجان به قلعه آبادان نکندیم در آن مرتبه بعضی مایع شده فکنداشتند و ایندفعه
 که حکایت آن و القاسم افند مرا از روی غیر تاثیر کرد باز بخاطر مبرسید که تا القاسم دست
 ایشان نزع و فتنه بر طرف نخواهد شد علاجی سوای این نداریم که تا هر کجا از الکاء خوند کار و
 دست و پا باشد خراب کرده و محصولات ایشانرا سوزانند تا سخت غارت نمائیم و بگرد زرد بکجا
 توقف نمائیم و آنرا حد را تمام چول و وهران نمائیم که مطلق آباد کرده و زواهر نباشد تا آمد شد
 ایشان بر طرف نشود همگی بر این تدبیر صلاح دیدند پس بدیندفعه خونس و پاسبان سوجیم
 و در پاسبان منظر بودیم که خوند کار چه فک خواهد کرد که خبر آمد که خوند کار بخونس خراب
 و مادر پاسبان فرستیم که دانسته بودیم که مرکبنا ایشان در گل لایع و زبون شده در میان اردو
 ایشان قحط شده باز کردند ما نیز از آنجا کوچ کردیم بالکاء موش رفتیم خبر آمد که خوند کار از تپلیس
 گذشت ما نیز از آنجا که فرستاده بودیم پیشتر رفتیم و چون مسکر کلو که بر ما بگری پیشرفته بود
 آمدند و جاسوس را گرفته آوردند احوال معلوم کردیم گفتند که خوند کار با اولمه ورستم با شما
 حکم نوشته بود که ما بفرمانده رفتیم شما در ترازو بنشینید تا محلی که برف بنیاد و بعد از آن
 از رنجان قشلاق کیند چون انجیر شنیدیم علی سلطان تاقی اغلی را باد و هزار کس فرستادم که لخل
 و موش را تمامی بوزند مردم گفتند که اولمه در ترازو است صلاح اینست که بر سر اولمه برویم چون
 حرفشان موافق مدعای من بود در روزا بلغار کردیم اتفاقا در روز پیش از آنکه ما برسیم اولمه
 ورستم پاشا بجانب یار در فتنه بودند و اولمه در رنجان بود فرمودیم که تمامی الکاء بایر دوتر
 و تر جان را سوزند خواب کردند مقرر کردیم که هر کجا مسجد باشد یکی از اعیان لشکر فتنه
 در آنجا بنشیند که کسی متعرض مساجد نشود سوای مساجد تمامی خانهها را بسوزند چون
 در هر مرتبه که ایشان بالکاء ما آمدند مال ما را جلال میدادند ما هر کمال ایشانرا جلال

نداشتیم و چیزهای حلال از مرغ و گوشت و روغن و آذوقه همه چیزها را همراه ما بخریم در این شهر
 نبرد کتور اجناس حلال همراه داشتیم و مقرر کرده بودیم که هر روز سی قاب طعام در
 صبا و بچاه قاب ریش حبه من ترتیب می کردند و این اثنا بکر و از ماه مبارک رمضان سوار
 شده بکنار آب فتم که ماهی بجهت خوردن شکار کنیم که حلال باشد دیدیم که بخت نصیب داده
 میبایند شاطری را فرستادم که از ایشان تحقیق نماید که چه کردند گفتند که ما مردم خوشیم
 ما را غارت کردند و اینها میمانندیم از کربسکی هلاک میشدیم آمدیم که بدبار بکرویم
 القاسم ابوالای اسب فخرین کردم و بر حال ایشان گریه کردم و از آنجا کوچ کرده بحوالی آب و بون
 فستیم دو نفر جاسوس مسکری را آمدند گفتند جرم و تحقیق که القاسم ابی محمدان فرستاده
 و لشکری ما و امراد را پر و دارد و فغان بودند و غیر از قوچی هیچکس نزد من نبود جاسوسان گفتند
 که اینست خوند کار باز گردیده بجز پر و آمد و احمد پاشا را باد و هزار تنگی پیش فرستاده اینست که
 بکفه رسیدند و بعد از آن با قورچیان صلاح دیدیم که چه باید کرد ابراهیم آقای مورور گفت که
 کوچ کنیم و بهمانا خاتون فرود آئیم و کس بفهرستیم که امر از بایر بیابند و جمعی از امر که در آنجا
 از بجان را سوخته ایشان هم بیابند و دوهزار کس پیش بفهرستیم که اگر احمد پاشا بکفه آمده
 باشد با و دستبرد می نمایند جلودار محمد پوزباشی و مقصود بیگ اینان اغلی گفتند که اینجاکه
 از تدبیر و مہمان دوداست که القاسم از دست خود بگذرانند که بعراق رود البته نزد پاشا
 بغداد آورده اند که در ملک خانق و قزل باطبر و دنا با خبر رسد که القاسم بعراق رفت تا باز
 کردیم و بعد از بازگشتن ما باز کسی فرستاده القاسم نزد خود آوردند محمد آقا و اینان اغلی گفتند
 که ما بده فرسخی از بجان بار و بجان نویم و آنجا را با التمام بسوزانیم بجز اینکه احمد پاشا پیش آمد
 چرا خود را معاف داریم اگر چنانچه خوند کار باز خود بیاید از راه بایر دزده بیرون آئیم حرفها

معقول دیدم پسندیدم کوچ کرده بارونجان رفیقیم آن بود که عثمان پاشا بقورچیان دؤالقد
 واستاجلو که بقراولی گذاشته بودیم بر خورد جنگ کرده بود و شکست یافته بدو رفته بود و جمع
 گشتری از رومیان کشته شده بودند بعد از آن از ارمنجان کوچ کرده پیار آمدیم و در آنجا بسیار
 اطفال ارمنی را قتل پاشا اسیر کرده بودند همگی را جمع کرده در سبدها نشاند و باز کردند و
 عیسی خان را فرمودیم که پناهی قلعه برده گذاشت نزد ما آمد بعد از آن بارض روم آمدیم اعلان
 قاسم یازوکی را از جماعتی که از قلعه بجنب بیرون آمد بودند قوی گرفته آورد و او نیز خبر رفتن
 القاسم را بعد از آن گفت گفتیم من از تدبیر و مینا این را بغایت در میدانم که القاسم از خود جدا کرده
 گذاردند که برود این بیت بخاطر مرسد

بناد و لکه آید بر کدو کاه چو مرزا که نباشد کم کند راه

در آنجا لشکریان چند نفر از اطفال را اسیر کرده بودند ایشان را نیز گرفته به بغداد ستود پناهی
 قلعه فرستادم و خود متوجه خجور سعد شدیم و هنوز با ورنه کردم که القاسم از دست گذاشته
 باشند اسمعیل میرزا را بشیروان فرستادم که آنجا را متصرف شود قوی باشی را با هزار و پانصد کمر
 فرستادم که شکی را بگیرد و بهرام میرزا و ابهرمخان را با امر عراق و فارس و کرمان و خصت زادم
 که ببالک آید و خود برزند و من بقرا باغ رفتم که در آنجا قتلاقی نمایم در این اثنا متعاقب خبر رسید که
 القاسم بعراق آمد و خانه کوچ بهرام میرزا و جبرائیل سلطان را غارت کرده کشتن ایشان را فرستاد
 و پسر بهرام میرزا را همراه خود برد شخصی که از نزد القاسم آمد بود از زبان او نقل میکرد که ما مردم
 خود میگویند که اگر من پسر بهرام میرزا را نزد خود نگارم خواهد فرمود که من و زانکه بعد از آنکه
 من پسر و زانکه باشم بهرام میرزا پسران مرا خواهد کشت پس مرا نزد جبرائیل خان بیاورد
 القصه در قسم خبر توجه ما بدو میرسد پسر بهرام میرزا را با مال و اسباب که غارت کرده بودند گذاشته

بجانبش را از کربنج و در آنجا از غایت اضطراب توقف ننموده از جانب شوشتر بغداد رفت و از شوشتر
کتابی نوشته فرستاد و استدغای صلح نموده درخواست خود کرد من نیز پروانه استمالت او
نوشته فرستادم و اما در آنوقت مردم میگفتند که فردا القاسم آنجا نباید و حشرونک
از بنظر معلوم نیست که احوال ما چه خواهد شد و صلاح دیده بودند که شیراز را با داده
این نزاع را بر طرف سازیم که او متوجه شیراز کرد و مراد را بنحال دل در در گرفت و بغایت آزرده
شدم چنانکه کربیه ام دستداد و در اثنای کربیه این ابیات از هفت بند مولانا حسن کاشفی

رحمه الله بخاطرم رسید کربان بخواندم

ایمظم کعبه اصل از بیان مصطفی	قبله دنیا و دین جان و محمد مصطفی
از نفوذ کوه مرعیه لبالب شد هانند	ناخدا دی لب بصورت در دهان مصطفی
ای یاسین بعد از مصطفی نابود کس	ناخدا دی نای تمکین بر مکان مصطفی
تبع تو ابریشم بادل که فتح الباب او	نازه دارد ز این نصرت بوستان مصطفی
تا پسر شرع از او بر نور شد بگریشت	از تور روشن تر مهبی بر آسمان مصطفی
و هر روان عالم تحقیق زانا بوده راه	بی زمین بوس در کبر آستان مصطفی
از زبان خلق بر نایب صفات ذات تو	در کبر اید آن الا از بیان مصطفی
لا فلاحی را اینحضرت نمیباید زدن	ای شاخوان تو ایند از زبان مصطفی
عرض جابر و جابست میباید که چپست	حال اخلاص من اند جانان مصطفی
منت خاتم بیان آورده در جمعی کس مرا	و ارفهان من خلقان بجز مصطفی
روم رحمت من است ای حکام جان از روی	حرمت منی پیمبر را نظر کن سوی من

رستم پاشا کتابی بنحمد پاشای خاکم بغداد نوشته فرستاده بود که کشتن در اینولا بنها میکلند

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعلنا من خلقه
مما يشاء من الخلق
ويعلم ما كنا نعلم
ويعلم ما كنا نعلم

نیکست که مبارزانه بکمر بند کس بر سر او تعیین نمایند که از اول کلاه ما بدرود و اگر قبول نکند
بقتلش رسانند باز از کلاه ما بدرود و که دیگر بدین طرف نیاید چون القاسب احوال خود
بدین منوال میبیند بکه که بخت نزدیک از دلان آمد و بدیج الزمان پیر بهرام منیر از اشجع
خود ساخت سبیل صلح میخواهد بعد از چند روز بدیج الزمان و منیر باقر که ملازم قدیمی
القاسب بود نزد ما آمدند و احوالات را عرض کردند من جوابش ندادم بعد از سه چهار روز
خبر رسید که محمد پاشا حاکم بغداد لشکر بر سر او فرستاده از آنجا بنز فرار کرده نزد سخراب سلطان که
در آنوقت حاکم کردستان بود رفته بهرام منیر را با امر مطلع شدند ابلاغ کرده بر سر او رفتند
سخراب سلطان او را بر داشنه بشکله برد و کس نزد ما فرستاد که سبادت پناهی شاه نعمت الله را
بفرستید بپا بدو قسم یاد کنید که قصدا و نکبت من او را بدیم سبادت پناه مشارالیه با اتفاق
امرا رفته او را آوردند در این اثنا بجن شکر کردم که الحمد لله القاسب باقای خود حضرت
امیر المؤمنین و امام المتقین اسد الله الغالب امیر المؤمنین جدد علی بن ابی طالب علیه الصلوة
و السلام سروده بودم او را گرفته بدیخال بن سیر چون در برابر من آمد گفتم که دیدی آقای
من از مدد کار توقوی تر بود و ترا باز نزد من فرستاد و دیگر حرف نزد

چرا غیر آنکه ایند بر فرزند هر آنکس بفرستد بشوید
و از گفتار شیخ ابن ابیانی را مناسب بنمقام دادم که فرمود
حکایت کنند از بزرگان دین حقیقت شنایان اهل بقیع
که صاحب لی بریلین بکی نیست همی راند همواره ماری بدست

الفصله ناچند روز دیگر در برابر من بناوردندش روزی دو توجید خانه بودم آنجا آمد
گفتم و قتی که بامان دوست بودی شراب بنخوردی و فو و فو بنمیکردی چون باغی شد

بنیاد فوق و مجور کردی ظاهر که با حضرت پیر و درد کار جل شانہ ہنر باغی شدہ بودی

ہر کہ زاکوشر از برای خداست ہمہ کارش ز اینزد آید راست

کار ہاجر خدای نکشاید بخدا کز بندہ کار آید

الفصہ بعد از چند دہدیم کہ از من ایمن نیست و ایم بی فکر است و از امر اہل بہم و حین
بوز باشی کردہ بقلعہ فرستادم ایشان او را بقلعہ الموت برده حبس کردند و آمدند بعد
از شش روز جمعی کہ او را در قلعہ نگاہ میداشتند غافل گردید و دوسہ قہر آنجا بودند کہ
القاسب پد را نشانرا کتہ بود ایشان ہم بقصاص پد خود او را از قلعہ بزیر انداختند
بعد از مردن او عالم امن شد با خود قرار دادیم کہ بعد از این بر سر خرگس و گرخی و ملسو
کفار با مسلمانان نزاع نداشته باشند تا اینکہ بیکار اسکندر پاشاھی در مہمانہ پیدا شد

مضمون این آیات سیمت قوع یافت قطعہ

اگر اینکہ خواہد کسبی اہل دل کہ بکل خطہ بی زای نہمت بند

مکس زاید بد آورد روزگار کہ تا بر سر زای نہمت رید

حکایت اسکندر در آنوقت کہ پاشای ارض روم چیز ہا بخاطر قرار داد تحریک فتنہ
و نزاع میکرد ہر چند امر با و چیز ہا نوشتند و او را بضمیت کردند و کتابات فرستادند قبول
نمیکرد در جواب تہدات مہوشت بکویت کتابتی بحسینخان سلطان فرستادہ بود کہ من
قلعہ اردہ نوح کر جستان را حصار کردہ ام اگر پادشاہ شما بر سر من آید جنک خواہم کردن اگر
شکست آدم پادشاہ شرق را شکست دادہ ام و اگر شکست خودم غلامبراشکستہ باشد بحسینخان
سلطان پیغام فرستادم کہ در جواب و بنویس کہ اینہوہای نامعقول از جملہ نادانی و کہ
عقل است مرد غافل بجد گاہم یاد از میکند و ذایم الاوقات بر سر بر خاش مفتنی نباید بود

بکشد

بکرتبه شاه قلی سلطان خا که بخور سعد بن ابیات دانوشته نزد او فرستاد

دو عاقل را نباشد کین و بیگنا ز نادانی ستند با سبکبار

الفصله تو مرد غافل هستی بتو نسبت ندارد که با اولاد حضرت سید المرسلین محمد مصطفی علیه السلام علیه اله این چنین بی ادبی کنی هر کس که با این خاندان دشمنی کرد جزای خود دید تو نیز خواهی دید که بچه بلبه مبتلا خواهی شد و در اخبار بخواند که روزگلا صبی بنی امیه در کربلا با حضرت امام حسین و اولاد و اصحاب علیه السلام محاربه و مقاتله نمودند سواهی حضرت امام زین العابدین علیه السلام دیگر کسی نماند بود و از بنی امیه در آن روز تا هزار طفل و کوار و قبه طلا موجود خلا بقدرت حضرت رب العالمین ملاحظه میکنی که از ایشان آثار نماند و چندین هزار سبد از آن سلسله موجودند و هر چند امر از دوز را قیوی کس میفرستادند مانع شده نمیکذاشت مانع ابلجیان و تجار و متردین میشد و غارت میکرد و از غایت غرور و نخوت کار بجائی رسانید که سبادت نامیکرده در کتابتی که بشاه قلی سلطان نوشته بود آیه کریمه

و نوشته فرخات بسیار گفته و شاه قلی

در جواب کتابتی مطول بر او نوشته فرستاده بود و از بنیخنان منته نشد ترک بد ذاتی نمیکرد دیدم که هیچوجه کار ما از پیش نبرد با ضروره کوشمال او واجبند

کاری که بعقل بر نیاید دیوان کنی را و نیاید

آخر الامر لا علاج سفر ارجش و اخلاط را الشکری آراسته کردیم که بدن و سبیل او را تنبیه نماییم که بت بد و بر سر او رفتن کسر شان ما بود در ماه رجب و آنه انصوب شدیم و ماه رمضان المبارک در اخلاط بودیم و باغ ملک شمس الدین را خریده در آنجا روزه داشتیم الفصله بکا پانصد نفر از مردم خرجین لوی قراباغ و کرچی که قبل از این بدو ابل رفته بودند اسکنند با شما

خبردار کرد بده هزار کس سزاه برایشان گرفتند با وجود بکه مردم خرجین لوکم بودند جنگ رو بود
کرده بودند و مقری است که پانصد کس در مقابل ده هزار کس هزری نمیتوانند نمود فرار کرده جمعی از
ایشانرا بقتل رسانیدند سیرهای ایشانرا بطریق هرچه تمامتر بایستنبول فرستاد و این غنای
عظیم نام کرده بود و بعد از آن چندان عجب تکریم خود راه داده بود که شرح نتوان داد بنا بر این
بخاطر مرسید که اگر من بر سر و بروم از قلعه بفرن نخواهد گرفت قلعه ارض روم در آنوقت
مستعد داشت اسمعیل میرزا را با جمعی از امرای سر و فرستادم از قلعه بیرون آمده که جنگ رو بود
منابع چون تپا ایشانرا دیده بودی الحال باز بقلعه گریخته بود امر احوالی ارض روم را تا حد
کرده نزد ما آمدند و ما متوجه شجوان شدیم و این شرحها را بالتام نوشته مصحوب محمد و بنیک
حاکم ابلقا کرد جنگ ارض روم گرفتار شده بود و مدتی در زینما محبوس بود خلاصش کرده و
خلعت داده نزد حضرت خوند کافرستادم بعد از مدتی کتابت خاصکی حضرت خوند کار و سلطان
سلم و حضرت خوند کار که همیشه اوام نوشته بود و کتابت سم پاشا که امر نوشته بود رسید
خلاصه مضمون اینکه ابلیجی فرستاد بد کرد در میان صلح و اعتشود و قرار بدیهم که بعد از این
عجزه و مساکین در میان پامبال نشوند ما نیز نوشته و مصلحت ایشان سیادت پناهی امیر
شمس الدین را با ابلیجی گری مقرر کردیم بعد از آنکه بایستنبول رفته بود رستم پاشا و جمعی از سوار
حرفهای ناخوش در میان آورده از جوابت دو بدل بسیاری کرده و نکذاشته بودند که کار
بمیر بگذرد و کتابتی طوایفی نوشته مصحوب سیادت پناه مذکور فرستاده بودند که علمای روم و متسا
اینجا بالتام فتوی داده اند که خون و مال و اهل و عیال تمامی اهل شرق از سپاهی و رعیت مسلم
و از منی و یهودی حلال است جنگ با ایشان غراست گفتیم این فتوی بسیار خوبست ماکه نماز
روزه و حج و زکوة و تمامی ضروریات دین را میبایستیم و بعل میآوریم ایشان ما را کافر میدانند حضرت

رَبِّ الْعَالَمِينَ مِثْلَهُ مَا وَابِثَانِ حُكْمُ فَرَايِدُ وَدَرْهَمَانِ اِيَّامِ بَيْشِ دَرْوَاقِعِهِ دُبْدُمِ دَرْخَوَاسِ كَرْشَبِ
 جُمُعَةُ يَبْتِ وَهَفْتُمِ شَهْرِ رَجَبِ الْمَرْجِسَةُ سَبْعُ وَخَمْسِينَ وَتِسْعَانَهُ بُودَ كَهْ مَا هُوَ دَرْ مِثْلِ اَسْمَانِ اِيَّاشِ
 وَبِكْرِ بَكْرِ اَزْ جَانِبِ شَرْقِ وَدِ بَكْرِ اَزْ جَانِبِ مَغْرِبِ پِيْدَا مِشَوُ مَا هِبَكِهْ اَزْ جَانِبِ مَغْرِبِ بَرَا مَدِ بَغَابِتِ
 بَزْ كَسْتِ اَزْ جَانِبِ شَرْقِ كُوْچِكِ وَشَخْصِ نَوْرَانِ اِيَّسْتَادِهِ مِثْلِ مِثْكَوَيْدِ كِهْ مَا هُوَ مَغْرِبِ خُونْدَكَارِ اَسْتِ
 مَشْرِقِ عَيْبِدَا وَزَبِكِ وَفَاهِ مِثْلَانَهُ اَزْ تَوَاسْتِ نَكَاهِ مِثْكَوَيْدِ اَوَّلِ تَرْتِيهْ مَا هُوَ مَشْرِقِ چُونِ نَزْدِ بِلَا مِثْلِ
 اَسْمَانِ رَسِيدِ كَنْدِ شُدْ وَافْتَادِ بَزْ مِثْلِ فَرْوَرْتِهْ نَا پِيْدَا شُدْ وَبَعْدَا اَزْ اَنِ مَا هُوَ مَغْرِبِ يَكْتَوَافْتَادِ
 بَزْ مِثْلِ فَرْوَرْتِهْ مَا هُوَ مِثْلَانِ بَطْرِقِ كَاغَذِي كِهْ دَرْ هَوَا بَاشَدِ اَهْسِيْتِهْ اَهْسِيْتِهْ مِثْلَانِ مَدِ تَابِرِ اِلَايِ
 صُفَّةِ شَاهِنَشِيْنِ كِهْ دَرْ قَرْوِيْنِ اَسْتِ جَايِ مَرَا نَدَا خْتِهْ اَنْدِ نِيْكَتِ جَايِ مِثْلِ اِلَايِ قَالِيْجِهْ
 اَنْدَا خْتِهْ وَدُوشَكِ بَرِ اِلَايِ اَنِ اَنْدَا خْتِهْ بَرِ اِلَايِ دُوشَكِ مِثْلِ شَمِ وَمِثْلِ بَكْرِ دَرْ شَهْرِ حَجْمِ
 شَهْرِ صَفَرِ الْمَطْفَرَسَنَهْ اَحَدُ وَسِتِيْنِ وَتِسْعَانَهُ دَرْ خُجْوَانِ خُجْوَابِ يَكْدَمِ كِهْ بَرِ اَسْمَانِ بَجَانِبِ مِثْلِ
 دَرْ مَحَلِّ كِهْ اَفْنَابِ فَتَحْصِرِ بُودِ خَطِيْ پِيْدَا شَدِ كِهْ بَرِ صَفْحَةِ اَسْمَانِ نُوْشْتِهْ اَنْدِ بَطْرِقِ عِبْرِيْ وَرَنْدِ
 خَطِ بَزْ اَسْمَانِ اَفْا خَطِ كِهْ اَزْ بُومِ اَسْمَانِ بَاشَدِ شَفَافِ تَرَا سَطْرِقِ خَطِ مَعْنَايِ كِهْ بَرِ كَاغَذِ
 فَرَنْكِ بَاشَدِ سَبْرِ نَيْسَبَرِ يَكْدَمِ سَوْرِ مَحْرَابِ بَزْ كِهْ دُودِ زَعِ وَنِيمِ پَهْنَايِ اَنِ بَاشَدِ سَبْرِ زَعِ وَنِيمِ
 طُولِ اَخْطَرِ اَخْوَانْدَمِ اَبْنِ آبهْ نُوْشْتِهْ بُودِ فَيْبَكْ فَيْبَكْ اَللّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ اَزْ مِثْلِ
 اَخْطَرِ لَرْزِهْ وَاضْطَرَابِ دَرْ مِثْلِ اَفْتَادِ دُبْدُمِ كِهْ اَخْطَرِ چُونِ آبِ مَوْجِ پِيْدَا مِثْلِ نَارِ اَزْ اَسْمَانِ
 كِهْ دُورِ خَطِ اَسْتِ بَجَانِبِ غَرْبِ رُ لَرْزِهْ مِثْلَانِ چنانكه مِثْلِ اَسْمَانِ شَكَا فَنَهْ شُدْ وَچنان
 مِثْلِ كِهْ اَخْطَرِ مَحْرَابِ رُ لَرْزِهْ اَمْدِ چنانكه دَرْ بِيْ اَزْ اَسْمَانِ كَشَادِهْ شُدْ مِثْلِ اَضْطَرَابِ رُ
 خَوَابِ مِثْلِ كِهْ مَكْرِ اَزْ خَوَابِ پِيْدَا شَدَمِ وَخُودِ رَا دَرْ بِلَاقِ خُوِيْ مِثْلِ كِهْ وَبَادِيْ عَظِيمِ اَزْ جَا
 وَانِ پِيْدَا مِشَوْدِ وَمَرْدَمِ مِثْكَوَيْدِ مَرْدَمِ رُومِ بَرِ شَرْمَا اَمْدِ اَنْدِ وَدَغْدَغِ مِثْلِ كِهْ اَكْرِ اَنِ بَادِ

بدینا برسد تمامی خیمه های مار خواهد کند من بقورچیان حرم و ابوقت آقای پوزباشی
 حرم میگویم که پرنیان و سلطان ابرهیم میرزا اگر آوی کیند و ایشانرا بر داشته بکیند که ما
 سوار شد پیش مهریم مینینم که مرتبه مرتبه پیش میناید و بچچینی و منیر که مادر آنجا نشسته ابر
 پیش میناید هنوز بکار اردو نرسید بود که بر طرف شد و اصلا خاک و غباری بهمان رسید
 بکنار کی محو شد و از عقب کرد و غبار کاو کوهی بسیار و قوچ بسیاری پیدا شد هم دینم
 دار بطریق کوسفند با مرا میگویم که هر کس که میخواهد از لشکری شکار کند و از عقب بود
 ایشان میروند و من کاو کوهی و قوچ از زده میاردم و میگویم اسب من خام است پیش من بروم
 سلطان ابرهیم میرزا و اطفال دیگر میگویم که آنها را کجا بکیند تا امرایانند و من در خیمه
 مینینم بعد از آن هر کس میاید سی و چهل از آنها را گرفته میآوردم بعد از آن در خواب مینینم
 بیدار شدم اما باز در خوابم و من مینینم که هشیرو ام در چهار کیخ زبرد و شک انداخته و در
 هر یک زنان صاحب جمال در نهان بلبند و حریفیسته و اصلا زینت و آرایش ندارند اما
 چون خوش شکند که در میان آدمیان آن نوع شکل که میباشد از وی پرسیدم که اینها
 کینند گفت اینها را از کرجستان برای تو آورده اند بگو خواهر و زبر است که در خانه ما بود
 و سه دیگر حالا آورده من گفتم خواهر و زبر این شکل نداشت کجا این چنین شد گفت حالا
 چنین شد ایمرتبه از خواب بیدار شدم خود را در همان هیئت خواندن این فیه کفیکم ^{الله} دیدم
 باز در خواب شدم همان خواب اول را همان طریق بالقام و باز ای کرمه فیه کفیکم ^{الله}
 میخواندم که بخاطر من میرسد خبر میگویم که این ایله بجهت دفع اعتدال مشاهده این همه
 اضطراب جزا و اعتنود باز بخاطر من میرسد که چون پرتو نور حضرت الهی غرامانه تجلی کرده
 و ظهور آن شده بود سبب لرزه و اضطراب آن خواهد بود و در خواب میگویم که نور تجلی ^{الله}

کَلِمَ عَلٰی نَبِیْنَا وَ عَلَیْهِ السَّلَامُ دَر طَوْر سُبْحَانِ آن بود که در قصص اخبار مسطور شد و حضرت خاتم
 النبیین مُحَمَّد صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم در شب معراج در پس پرده حجاب با حضرت پروردگار مُتکَلِّم
 شد و مَبْنُوت صَوْلَت حضرت الهی جلّ شانهِ در آنحضرت اثر کرده که بدین نوع ^{بقیہ است} عجایبات بینم و بدین
 طریق آبتی بر زبانم جاری شود و من کمان میکنم که حضرت خوندگار متوجه این جانب شد
 چنین بود چون بنیاسین آمد توقف کرد تا نزول و آذوقه ایشان برسد تا بنقره لازم اولمه را
 فرستادند که در مہبانہ صلیجی شود من هیچکویچه راضی نشدم که چرا بمنت اولمه صلح شود که او
 بناؤله ما بود الحال بر سالت او در مہبانہ ما و خوندگار صلح واقف شود اگر چنانچه یکی از ایشان
 خوند کار و سبله میشد بجهت خال جای آن داشت که بجهت امنیت مسلمانان صلح نمایم

ملک زاجسان خواجه اولی تر کا حتمال جفای یوا بان

بتمنای گوشت فردن به که نفاضا هنر شت قضا بان

در هفتم شهر بقعه الحرام کوچ کرده باز از چانی رفیق و نشیبیم خبر یابوند خان کرجی فته
 بود که خوندگار آمد و بعضی لشکر شاه دستگسته و زبون کرده و دست پیر او را که همراه ما بود
 در جنگ انداخته اند و زلی در احوال افراد کتابتی شخصی داده نزد پیرش خواجه تاج وید
 خود فرستاده که این نوع اخبار رسیده بقیب احوال را کما هو حقه نوشته ارسال دارند این
 شخص اقران ما گرفته با نوشته نزد من آوردند در جواب او نوشتم

اینکه کونی کار دهر آخر چنان خواهد شد آنچه نخواه مجبالتان خواهد شد

حکمتی ناکونرخ خواهد نمود از سر غیب کاندان جبراد و چشم نکتان خواهد شد

اینها نمانی و آثار که میبینیم ما چو زاول گفته شد آخرها خواهد شد

دست سخنان مصطفی و مرتضی آنچه خواهند بشنا اینچنان خواهد شد

القصة حضرت خوندگار بنحو آن آمد که تا بقی از سار و قاپلان ولد سید حسن ابدال لورید
 که ملازم جامی را گرفته و چیزی نوشته فرستاده بود که بنیاد تا جنک کنیم اینم تیر حسن بیک
 بوز باشی بمن گفت شتر و اسباب با تمام با اردو بیسته ها و کوههای کج و انحوا لی
 بفرستیم و خیمه و خرگاه ما باشد ما بر سر کوه رفته راه را بیاییم خوندگار اگر خدا شود و
 بر سر نیاید ما از راه دیگر بار دوی او برویم آنچه ایشان از ازموی نیابند مال ایشان
 و ما نیز اردوی ایشان را قتل و غارت کرده آنچه میسر میشود برداریم و آنچه نتوانیم برداشت
 سوخته و شکسته و خراب کنیم قبول نکردم و گفتیم ایشان را هیچ دردی نرسانیم این نیست که قتل
 کرده با ایشان جنک نمیکیم و داخل خون ایشان نمیشویم بخودی خود بجنگیم و اصل میشود
 مشخص است که بالشکر کجرات نمیکند که با کاء نیابند و لشکر بیادشمن علیود و اب
 خورش اند و مرا از این فرستادن ایشان که بیایند تا جنک کنیم معلوم که از اده رفتن دارند
 که بالضروره بگویند چند مرتبه نوشتیم بنامدند و جنک نکردند و گریختند ما بر گشتیم
 القصة سه روز بعد از این مقدمه خوندگار بر کردید بعد از آن شاه و پردی سلطان گفت
 که اگر میفرمایند من بیشتر بروم و نزولی که در ارس جمع شد و اسبهای آن که در آنجا جمع شده
 بستانم و چون خوندگار بارض روم شود پاسین و ارض روم را سوخته و غارت کرده
 بیایم قبول کردم و پنجه را که همراه او کرده از آن منقان متوجه پاسین شد و ما بکر و زد
 در آنجا فیسته بعد از آن بجانب خجور سعد کوچ کردیم روزی که بقر باغ رسیدیم اول
 ماه مبارک رمضان بود این روایت بخاطر آن رسید که در اخبار آمد که روزی حضرت رسول
 بر سر منبر چون پای مبارک بر بنه اول نهاد فرمودند آمین و همچنین پیش قدم مبارک نهادند
 فرمودند آمین بواسطه روایت گفته چون ماه مبارک رمضان است بر سر الکاء مسلمانان

نرویم قرار دادیم که بجانب کرچستان رویم و الکاه شهر شاه که کافر حجی اند غارت کنیم و در
الکاه قرقوه بنشینیم تا اسبهای نافیه شدند و لشکر کوها بکلو به در این روز آمدند بر خلیفه
مُتوجه کرچستان شدیم و تا بیکاه در الکاه شوشاد و الکاه و دست که حجی و قرقوشتم
بعد از عبور مضاف المیارک آذر بار ملازم عبسی خان نزد بیات که حجی فنه بیات باو
سفارش کرده بود که بازه پاشا تنها در قلعه الطی فشته و خوند کار در ارض روم است
و ما نیز از حوالی قلعه پیر کن شاه قلی خلیفه مهرداد و محمد بیک موصلی و آدم بیک و بیلو
و الفخان بیک سعدلو و ترخان بیک و ابابعضی از امر فرستادیم و ولد قرقه که حجی دیونا و آذر
چرخچی ایشان شدند تا موازی پیچترار کن بر سر بازه پاشا رفتند بکشت امیر خان و لدشا
کلدی بیک باد و بیست نفر از دست چپه قراول شده بود که چون در قلعه کاخر ملک
کسی در آید خبردار شوند اتفاقاً بسناز بیک دو چار میشود و او را شکسته فاده گرفته پیش
من آوردند احوال معلوم کردم سنناز بیک گفت تاحی لشکر سوای خوند کار باطی آمده اند
و خوند کار نیز از عقب میآید اما از الطی برگشته بقا ملوچمن رفتم و بار دوی خود ملحق شد
اگر لشکر بنیاد بر سر کل جنک کنیم در این اثنا ولد دلو افندی و دیر شارت که ملا زمانه
هر دو که نخته آمدند و گفتند که پاشا که بچند من نیز امر را جمع نموده جانقی کردیم که محمد گفت
خوند کار در ارض روم نشسته ما بقلعه وان برویم و گردستان را غارت کرده آنجا بنشینیم
و اسبها را فربه سازیم تا خوند کار در ارض روم باشد ما نیز آنجا باشیم که اگر خوند کار بر سر
ما آید ما از آنجا بجانب بغداد رویم و اگر از عقب مار وانه بغداد شوند باز گشته بدینار بگر
رویم و اینجا تا بگنبد بار بیک را بید ما باور بجان رویم و بالتمام آنولایت سوخته و غارت کرده
و خواب کنیم و بعد از آنکه این ولایتها را تمام خواب کرده باشیم در بخار که خوند کار بر سر ما

آید چه تواند ساخت بلا شبهه عاجز خواهد شد بر کرد بدن من استخاره کردم زاده نداد
بصلح استخاره کردم خوب آمد با مرا گفتم که اگر خضر بخوند کار بخن جاهلان با ما بدی کرد
مادر عوض بد باو نیکی میکنیم و این آیات را خواندم

ز خاک آفریدت خداوند پاک تو ای بنده افناد کی کر پو خاک
حرکت جهان تو و سرکش مبتل ز خاک آفریت جو آتش مباح
چو شعله مباح آتش هولناک به پیچاری تن فرو داد خاک
چو او سر پست شد نمود این گهی از دبو کرد بد ازین آهی
یکی قطره باران ز آبروی چکبده خجل شد چو چمنای دریا بدید

الفصل بعد از آن سلطان افرستادیم که سنان بیک را که در قلعه هورت مقید بود آورد
و شاه قلی آقا را همراه سنان بیک کرده کتابی بخوند کار نوشتیم که اگر خضر بخوند کار
بهر جاهلان با ما بدی کرد مادر عوض نیکی میکنیم و بمقتضای حدیث عمل کرده در
آشپزی میزینیم و این آیات را خواندم

جوانمردی جوانمردی بیاموز جوانمردی جوانمردی
درون از کین کین جوان نکند زبان از طعن بد کو بان نکند داد
نکوئی کن بان کو با تو بد کرد کز آن بد خنده در آفتاب خود کرد
چو آیین نگو کاری کینی ساز نکرد در تو جز آن نگوئی باز
کار خود کرد باز گذاری حافظ ای سنا عیش که با بنی خدا داده کنی

و شاه قلی آقا سنان بیک را روانه ساخته خود متوجه کرچستان تو صالحان شدیم اکثر
قلاع و سقاقات آنجا را فتح نموده موافقی هزار اسیر گرفتیم و از آنجا بجانب قرا باغ آمدیم

فتح زاد ابشك آقاسی را بعد از شاه قلی آقا بازمغان کرجستان فرستادیم با پنج کرجی
 و از عقب او پس آقا بدرفتار الله که صلح و اقسد و چند سال است که مسلمانان
 بفرانغت اوقات صیقل زانند فصل حکایت سلطان بایزید از واردین و لایق و دم
 از تجار و متردین هر کس که میآمدند میبختند که سلطان بایزید در غاسبه نشسته و
 لشکر جمع میکند که با سلطان سلیم برادر خود نزاع نماید میبختیم که ایشان چه حد دارند که خضر
 خوند کار بصحت و سلامت بر تخت نشسته باشد با یکدیگر جنگ تواند کرد کن بیش یادگار یک
 یازوی فرستادم که او کس بر حد ها فرستاده خبر تحقیق نمایند جاسوسان و ملازمان او آمدند
 و ملازم القاسی که با سلطان بایزید بودند آوردند ایشان همگی گفتند که سلطان بایزید
 بایزید در ش سلطان سلیم بر سر منازعت آمده باغی شده بود رفتند در قونیه با هم جنگ کردند
 سلطان بایزید شکست خورده باز به غاسبه ^{رفته} و ملا سلطان بایزید فرستاد که بصورت یازرگان
 بخند من شاه بروید و بگوئید که بکهار و بیان صد تومان پس بفرستید بقرض بعد از آنکه من جای
 پدرم را بگیرم یکی در ده عوض میکنم من از این خان در تعبشدم و گفتم که کفایت از القاسی
 بوده است و الا اینکه با حضرت خوند کار مدت بسک صلح کرده ام و بتو جوا فرض میدهم دیگر آنکه
 با هزار و بیان صد تومان چه دشمنی با خوند کار تواند کرد ایشان را بچسب یک بوز باشی سپردم که بپیم
 بعد ازین چه خبر خواهد آمدن بعد از یک ماه چهل روز خبر آمد که سلطان بایزید بیاسین آمد
 از یاد کار یک باز خبر آمد که در بیاسین فرود آمده کس متعاقب شاه قلی سلطان با علی چاووش نشسته
 که سلطان بایزید فرستاده بود آمد و خبر آوردند که سلطان بایزید بیاسین آمد و ملا فرستاد
 که اگر نیر شاه آیم مرا میبازارد پناه و دور روز بعد ازین خبر آمد که نوح پاشا بر سر سلطان بایزید
 آمده جنگ کردند و او شکست خورده بچور سعد نزد شاه قلی سلطان آمد من بامر اکتفم که

چون بالکاء ما آمد اورا نمیتوانیم گذاشت که بجای دیگر رود که فرزند کار از ما بدخواهد
 دهد آقاملای وزیر قزوینی و ملا شمس ابلی و الله ورن آقای مهراندار از بازرو براق فرستاد
 که او را بتبریز رسانند چو شاه قلی سلطان نوشته بود که سلطان بایزید از شما میسر کس
 فرستاده او را تسلی کنند بجز نوع که باشد من مبر حسن بیگ بوزباشی را فرستادم که سو کند چو
 او را تسلی دهد که او را و فرزند او را بخوند کار ندهم و نزد علی آقای چاوش بباشی بهیبر
 صیغه سو کند یاد کرده او را نیز همراه حسن بیگ بوزباشی فرستادم و حسن بیگ بوزباشی او را
 تسلی داده بقرقین نزد من آورد و در تبریز سلطان بایزید چند روزی توقف نمود تا من
 فرستاده بود که شما بتبریز بنایید که دیووک بطرف بغداد و یک دیووک برون سلطان
 سلیم در برابر یک دیووک خواهد رفت دیگر یکی را کس در برابر من بایزید و تمامی لشکر خوند کار آنچه
 هستند بایزید و مرا میخوانند و خوند کار در راست قبول تا خبر دار شود همه بایزید میگردند
 من در جواب نوشتم که بقرقین تشریف بیاور تا با هم جانی کنیم بجز چه صلاح باشد چنان نمائیم
 پیش از آنکه سلطان بایزید بفارس آید سناز بیگ از جانب حضرت خوند کار بایلیچگری
 آمد و دوزاق اقا از جانب سلطان سلیم آمد و مکتوبات آوردند در باب سلطان بایزید و
 مدعیا نوشته بودند بایشان گفتم صبر کنید سلطان بایزید نباید بعد از آن هر چه صلیحت
 شما باشد بعمل آوریم او پیغام داده بود که پیش از رسیدن الچیان شاه را ببند مبادا
 دوزاق شاه را بازی دهد من گفتم بچنان گفته با وجود آنکه سرتیبه ابلیجی با بجز حضرت
 خوند کار سرتیبه پیغمه درویشانان بود در آئین تیره ما را نوازش نفرمودند و القاسم که از تو
 ما بد بخارفته بود او برخاسته باین جانب آمد من منع مینمودم که چه معنی دارد پادشاهان
 باین قسم سخن از جای بد را بندا صلا بخی او را جای نشدم و همان طریق ادب نگاه داشتم
 اکبر

اگر چه از دست طاعنری بر نمآید این قدر مبتوانستیم که بالکاء ایشان رفته این مابین را خراب کنیم
و چو سازم بعد از آن عبور ایشان بر طرف می شود و در آنوقت حضرت خوند کاردار را ستند
بود از آنجا دبار بکر و ارض روم و از آنجا خواستیم چنان کنم که آثار آبادی در آنجا نماند تا آنکه
القاسب پیش ما آمد صلح کردیم و در مقام بید نشدیم و بعد از آنکه سلطان بایزید بقرقین
آمد مبالغه می کرد که القاسب که بدانجا آمد خوند کار^{محیطه} خاطر او لشکر کشید و بالکاء شما
آمد شما چرا ملا حظ نه نمودید و مدد بمن نمیکنید و پسر من همراه شما باشد و دویس همراه من و
شما بارض روم روید و من بجانب بغداد روم من گفتم که خوند کار خوب نکرد که بعضی القاب
بر سر ما آمد و همبست میگویم که حضرت خوند کار را رستم پاشا بازی داد و سبک کرد من خود
چون بعضی دیگری اینکار بکنم و نقض صلح و عهد نماید صلاح دیدم که ابلیجی فرستاده دگر
کاه او بکنم اگر حکم شود مردم تو را گرفته نگاه داریم بایفرتیم دیگر باره کس فرستاده گمائل
تقصیر همگی بکنیم که از تقصیر همگی بگذرد و با خود گفتیم اینک باید کرد که و لبغی است غاق
شد و حقوق والدین نگاه نداشته که بموجب آیات احادیث غایت ایشان واجبست و من
با خوند کار صلح کرده باشیم با خوند کار بدی کرده معاونت غاق نمایم و دیگر از بی عقلی او بود
با وجود آنکه بمن ملحق شد بود مرشاه طهته را نوشته و حضرت سلطان سلیم که بیگانه بود
بمن انواع تعظیم نموده بید نوشته بود دانستم که این بی عقل است و نادان

هو الی کیسه سلطانلق باشارض نه سلطانلق که چو پانلق باشارض

اما سلطان سلیم غافل و نادان است

طلب از مرططانای بی گن پند یکی فرمود با نادان

استاد کی دارم اما در برابر این نوع خدمت کلی از حضرت خوند کار و سلیمان جانیز و جلد
که لایق ایشان باشد میخواهم اختمام اتمام بنای متین صحیفه اسرار پادشاه و افلاک
و انتظام در دروغ لایق شایسته آنار شاهنشاهی

تکذیب

جلوس شاه طهماسب در دوشنبه نوزدهم رجب سال نهصد سی و هجری و در این وقت
سال و ششماه و بیست و زعفران پادشاه گذشت بود

فخالف امرای استاجلو و شاه طهماسب و غلبه عساکر پادشاهی بر آغا باغانت مظفر سلطان
خاکه رشت در نهصد سی و دوهم در این سال عبیدخان از بخارا بطوس آمد این شهر را محاصره کرد
و گرفت جنگ عبیدخان با عساکر شاه طهماسب و غلبه او بر استرآباد در نهصد سی و سه
رفتن شاه طهماسب قزوین بخراسان و آمدن عبیدخان از ترکستان باین مملکت بالشکر
که پیشتر بر عساکر شاه طهماسب بودند و تلافی فریقین در زور آباد جام و غلبه قشور شاه
طهماسب فرار عبیدخان و کوی سلطان و کوچکونچ خان و سایر خانان ترکستان در نهصد سی و
پنج گویند از عهد چنگیز خان تا آن زمان لشکری باین عده و عدت زنجیون عبور نکرده بود
هم در این سال عبیدخان مشهد و هرات را مستخر کرد و شاه طهماسب متوجه بغداد گردید
و ذوالفقار خان خاکه عراق عرب را بکشتن بر این امانت استیلا یافت متوجه شاه طهماسب
بطرف خراسان و کرمان عبیدخان بخارا و تروول شاه طهماسب هرات در نهصد سی و شش
خلاف فیمابین امرای شاه طهماسب کشته شدن چوهر سلطان و بسیاری از بزرگان

رفتن اوله تكلو كه حكومت آذربايجان بيدربار سلطان سلیمانخان سلطان عثمانی در هضد
 وسی و هفت تحریک کردن اوله سلطان سلیمانخان را بچنگ با شاه طهماسب فرار
 عساکر سلطان از جلوشاه طهماسب نخصدوسی و هشت فرار کردن عبیدخان که از سال
 قبل هزار ترا محاصره کرده بود بواسطه توجه شاه طهماسب باین طرف در نهضد بی و نه
 استیلای عساکر طهماسب استرآباد در هین سال توبه شاه طهماسب از خوردن شراب
 و منع شرابخانه و قمارخانه و بیک اللطف در هین سال لشکر فرستادن سلطان سلیمان
 بتحرک اوله و غدر بعضی از امرای شاه طهماسب متصرف شدن عساکر عثمانی اکثر بلاد
 آذربايجان را و توجه شاه طهماسب خراسان باین طرف و آمدن سلطان سلیمانخان بزرگان
 بمنک تلف شدن قشون عثمانی از سر فادر سلطانیه و آن نواحی و مجبور شدن سلطان عثمانی
 بر رفتن از آذربايجان و آمدن بغداد و متصرف شدن این بلاد در نهضد چهل توجه
 شاه طهماسب بقلعه وان که اوله آنرا متصرف شده بود در هین سال آمدن سلطان سلیمانخان
 از بغداد بتیغیر آذربايجان و مأیوس شدن از فتح این نواحی و رفتن بملک خود و فتح قلعه
 وان بدست عساکر شاه طهماسب نخصد و چهل و یک فتح کردن عبیدخان هزار ترا و لشکر
 کشیدن شاه طهماسب نفع چهارم بخراسان و فرار عبیدخان در نهضد و چهل و سه
 حرکت شاه طهماسب از هرات و تصرف نمون قندهار و مسخر شدن زمین داور بستی عساکر این
 پادشاه در هین سال آمدن شاه طهماسب بشیروان و متصرف شدن این ولایت در نهضد
 سی و پنج توجه شاه طهماسب بکرجستان و مسخر شدن قباقرس و بعضی قلاع دیگر در نهضد
 و چهل و هفت باغچکری علاءالدوله و عنانشی حاکم دزفول و آمدن شاه طهماسب باین
 نواحی و مصفا شدن خوزستان و باز گشت بقیم در نهضد و چهل و هشت آمدن هاپون

پادشاه بن بابر پادشاه بعضی از بلاد هند بدر بارشاه طهماسب سطر شکستی که از شهران
افغان خورده بود و تشریفات داده از حد شاه طهماسب برای هماون پادشاه و قشون دان
با که بواسطه آنقشون بر قندهار غلبه کرد و بعد کابل را نیز ملک نمود در هفصد پنجاه و یک
توجه شاه طهماسب بکر جستان و قسلاط او در این نواحی و آمدن بکجه در هفصد پنجاه و سه
فرار القاس میرزا برادر شاه طهماسب که براه خود سری میفرستاد اسلامبول برای استعانت سلطان
سلیمانخان و جنگ کردن با شاه طهماسب در هفصد پنجاه و چهار توجه سلطان سلیمانخان
با القاس میرزا و لشکری بیقاس بک بریز و مجبور شدن او بعد از جنگ و صلح با سلطان
بممالک خود در هفصد پنجاه و پنج تسلیم نمودن سرخاب خا که مرزبان القاس میرزا را بهرام
میرزا برادر شاه طهماسب آوردن بجزایر و او را بدربار این پادشاه و مجوس شدن القاس
میرزا در قلعه قهقهه و انطفای ناپره فساد او در هفصد پنجاه و شش استیلا ی عساکر
شاه طهماسب تمام بلاد شکی و توجه شاه طهماسب در دفعه سیم بکر جستان و فوحوات
در این مملکت آمدن بقرا باغ در هفصد پنجاه و هشت جنگهای سخت فها این عساکر
دولتین ایران و عثمانی در اکثر حدود در هفصد پنجاه و ننه و هفصد شصت توجه سلطان
سلیمانخان از حلب بکریز و هفت شاه طهماسب بخوان بقصد جنگ با سلطان که در آن
جنگهای بسیار فها این مقدمه الجیش فشین و فوحوات عساکر شاه طهماسب سلطان عثمانی
مایل بصلح شده و کار منازعه مضالحه انجامید و این در هفصد شصت و یک بود
هم در این سال شاه طهماسب بکر جستان رفت عساکر او فوحوات در این مملکت نمود
و باغبانیم موفوره و زباده از سی هزار اسیر بر دعو آمدند توبه شاه طهماسب مناهی در
هفصد شصت و سه تصرف عساکر شاه طهماسب قندهار را در هفصد شصت و پنج مخالف

سُلطان بایزید بن سُلطان سُلیمانخان باید که عزیمت او بدر بارشاه طهماسب بن نهصد و
 شصت و شش عَهْد مودت بنمایند شاه طهماسب سُلطان سُلیمانخان که بموجب این عَهْد سُلطان
 بایزید را بسفر و مأمورین دولت عثمانی قتل نمود آنها بموجب حکم سُلطان سُلیمانخان
 بایزید و اولاد او را هلاک کردند در نهصد و شصت و نه مَصفا شدن مملکت گیلان بر
 شاه طهماسب بن نهصد و هفتاد و پنج

این بود تمام وقایع عُدُ سُبُیْن سُلطنت شاه طهماسب که پنجاه و سه سال و ششماه و بیست
 و شش روز پادشاهی کرد و در سال نهصد و هشتاد و چهار درگذشت
 مدت عمرش شصت و چهار سال و یکماه و بیست و پنج روز بود

بِیْرَاز مَرَقْد و اَفْعَه دَر اَیْمَکَان خُلْد نِشَان مَضِیْع پَاک و لِیْعَهْد رِضْوَان جَا بَکَاه نَابِ
 السُّلْطَنه عَبَّاس مِیْرَازِ ابْنِ خَاقَان مَغْفُور طَاب ثَرَاهَا مِیْنَا شَد که در دار الحَفَظ مَقَابِل
 دَر بَحْرِم است و در کُنْجِی که بَرْتَب مِیْر و مَعْظَم اسکنه الله فی دار السُّرُور و رُوی مِیْن
 نَصَب است شَرَح ذیل بِحْط فِی تَعْلِیْق بَیْنَار مُتَاز نَوِشْتَه شَد

الْمَلِكُ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

مَضِیْع پَاک و مَرَقْد تَابِنَاک نَوَاب رَحْمَتِ غُفْرَان مَآبِ لِیْعَهْد دَوْلَتِ نَکْهَبَان مِلَتِ سَمَاء
 السُّمُومَ هَلاکِ الْعَدُوَّ جَنَّةِ الدَّهْرِ جَنَّةُ الْمَلِكِ نَابِ السُّلْطَنه عَبَّاس مِیْرَازِ طَابِ اللهُ ثَرَاه
 وَجَعَلَ الْجَنَّةَ مَثْوَاهُ است که در غُفْوَان جَوَانِی از تَابِنَدَاتِ سُبْحَانِی در فُؤُونِ مَرْنَبَانِی از
 مِیْنَانِ اَوْلَادِ خَاقَانِ خُلْدِ آشِبَانِ و سُلْطَانِ رِضْوَانِ مَکَانِ فِتْحِ عَلِیْ شَاه قَا جَارِ کَالِ ثَمَسْ مِیْنِ
 النُّجُومِ اَشْتِهَارِ وَا نَشَارِ دَاشْتِ بَوْلَا بَتِ عَهْدِ و نَبَا بَتِ سُلْطَنِ اَخْطَاصِ نَافِی چَند کَاه در

تختگاه سلطنت با موری سپاه و رعیت پر داخت چندی در حفظ ثغور و نظم مملکت آذربایجان
 مساعی جمیده بظهور رسانید در غزوات مغایرین فتوحات جلیده منصور گشت و در مملکت
 ایران مخرج قانون نظام گشت در صنایع توپ تفنگ و سایر اسباب جنگ اهتمام تمام نمود
 پس از آن بدفع مفاسد پرد و کربان پرداخت بعد از تصفیه آن سامان برفع غوائل خراسان
 اقدام نمود بانکه توحی قلع مفاسد داخله فراغت یافته بسد ثلثه خارجه مشغول گشت
 قلعه سرخس را که موطن طایفه ترکمان بود بقهر و غلبه حرب مستحضر کرده اسرای بیعت خلاص
 نمود بتاریخ یازدهم جمادی الاخری سنه هزار و دویست و چهل و نه در ارض اقدس مرحوم
 و در این مکان شریف مدفون شد

نیز در دار الحفاظ مقبره مرحوم شاهزاده فریدون مهرزای فرمانفرمای ابن نایب آل لطفه عبدال
 مهرزاد طایفه میبانشد و بر سنگ قبر آن مرحوم عبارت ذیل بخط نستعلیق بیست و شش سطر
 هو الیاق و کل شیء هالک

سُبْحَانَ مَنْ تَوَحَّدَ بِالْعِزِّ وَالْبَقَاءِ وَفَهَرَ عِبَادَهُ بِالْمَوْتِ وَالْفَنَاءِ

لِرَبِّكَ مَجْدٌ غَالَتْ الْأَرْضُ شَخَصُهُ

فَقَدْ بَانَ مَعْرُوفٌ هُنَاكَ وَجُودُ

وَأَنَّكَ أَمْسَى دَهْنٌ رَمْسٌ فَقَدْتَهُ

نَوَى وَهُوَ مَحْمُودُ الْفِعَالِ مَعْبُدُ

إِذَا مَا مِنْهُمْ سَبْدٌ قَامَ سَبْدُ

كَرِيمٌ فَهَفَّتْ بَعْدُ وَبَشِيدُ

این قطعه تراب آستان پاک که محسود سماک و مسجود املاک است مدفن رحمت ایزد

سکن مغفرت بیکران کرامی ثواب ضوان مآب شاهزاده اراده والا بتار و کن رکن خلا
 پادار عباد الامان ملاک الولاية نایب الاله مملکت آذربایجان و غیر این نایب خطه فارس
 و والی مملکت خراسان فریدون میرزاست جعله الله تعالی فی مقبر من رحمة و بواه دار کرامت
 که در ریاضت عقل و سماحت طبع و سماحت خلق و فصاحت نطق نادره زمان بود و فایق
 اقران و در کبد و عمر و ظل رافت و بعهد مغفور میرزا سکنه الله تعالی فی دار السور .....
 و در فضول ادب سرآمد فحول عرب شد و در نظم و نثر هم و جدد و زان در آن اوان که
 و بعهد مغفور غریب خراسان داشت بمقاد و آئینه الحکم صیبا نایب و لا یتذربا یجلا
 بعهد او باز داشته و اند سال در آن مملکت ابالت مینمود و بعهد سلطنت شاهنشاه
 محمد شاه انار الله برهانه بفرمانهای فارس مأمور و در آن خود خد خد مقام اسلام
 و بشرایط دولتی اهی اقدام نمود و در زمان اعلم حضرت شاهنشاه اسلام پناه الموبد المنصور
 پنجمین پادشاه سلسله جلیل قاجار (ناصر الدین شاه) خلد الله ملکه مأمور ابالت خراسان
 گردید که در اطراف مملکت طغاه ناهر فساد و ابفاء شروط و سداد نماید بخت عنان عزیم
 بجانب سرخس منعطف فرموده و ترکمان مطیع و غاصبی را پاداش داده و از آنجا بختضت میرزا
 فرموده و والی خوارزم را که سر سرکشی داشت سرش را پایی بخت خلافت انفاذ داشت
 بعد از مراجعت اینجهان فانی را بد رود نمود و خاتون ابن سعادت عظمی شد که در آستانه
 هابون حضرت صوبه علیه و علی ابائنه و ابائنه الاف السلام و التجه مدفون و بین
 وضامقرون شد ختم الله له بالحنی و جعل حظله من الفضل استی کینه کاتب الحضرة
 السلطان محمد حسین اصفهانی ۱۲۲۲
 بالای همین قبر بفاصله دودرع بالای کتبه از ان اشعار ذیل نوشته شده است

خشنه عم شهنشاہ دهر نادرین
 نصیر و ملک ملک ایمان وزیر
 خدیو زاده فریدین کدر جلالت
 بر این دلیل مراد رسعادش کامد
 شریف مقدس سلطان هشتمین که کشت
 علی عالی اعلی که ذات آفتاب
 غرض چوپ کبریا کبریا آید
 نوشت خانه سرخوش برای نارنجش
 در سقمیر مرحوم عمر مبرای خسته آید
 در سقمیر مرحوم عمر مبرای خسته آید

سُبْحَانَ اللَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

مقد پادشاه تابناک شاهزاده آواره و الا بتار غصن شجره خلافت و شهرت و شرف و دولت
 وجهاندار و خیمه الدوله حرم مبرای امیر جنک و والی مملکت خراسان و حکمران آذربایجان
 و اصفهان و تبریز و عریناس که از رفیعان جوانی در میان اولاد پادشاه و پسران و پسران
 مغفور اسکنه الله تعالی فی دار السور و بر غیب الدماجد خود در تحصیل قواعد نظام
 و تکمیل ادب جنک و لشکر کشی و دشمن کشی اهتمام تمام داشت و در علو هم وجود و کرم
 و بدل نعم بر اقران خود فایز آمد

جهانداش و ابر نسا و کان کرم
 وفاء علی الاقران عز و رفعت ..... در خلق بنکو و طلائف لسان و عد و بیان
 و حید عصر و فرید دهر بود هیهات ان باقی الزمان بمثل ان الزمان بمثل النخل

دخراسان و اصفهان و بروجرد و عربستان و سایر بلادان ایران حکمرانی نمود و در آخر دولت
 شاهنشاه مغفور طیب الله شاهی که بابا ک خراسان مأمور شدند در فتنه سالاری نظام
 بی پایان کشیدند و بار دیگر که بحکمرانی این مملکت مفتخر شدند قلعه جدید سرخر را
 با استحکام تمام بنیان نهادند و بعد از آن با قشون وافر مأمور گردیدند و آنجا را تصرف
 مضاجع نمودند و بعد از تصرف بتعاقب کمره مرز فتنه در رصد قلعه و قمع آن ظاهر
 برآمدند و از آنجا که فتح و شکست هر دو در قبضه مشیت خداوند ذوالجلال است شیع
 مراجعت میکردند و تراکم بر قشون دولت پهنه آنها را شکست دادند و جمعی را اسیر دستگیر
 کردند و باریسم که بابا ک خراسان سرفراز شدند در آنک زمانه همت بیخ قاری قلعه کشیدند
 و بعد از تخریب آن اقدام آن قلعه فرو از پنج شش هزار و غنایم بسیار بدست قشون دولت
 افتاد و بیلافه صد هزار و شصت هزار انکون ساختند در یکدست سال قوی پهل از ابالت
 خراسان بدو بار شاهنشاهی احضار شده در آخر این سال اعلیحضرت امیرطور و وس برحد
 قشون آوردند از جانب شاهنشاه ایران بمرتبه و زبیر غنایم مفتخر و برای تشدید مواد
 اتحاد و کسب اتقلس و بخدمت امیرطوری فایز و باعطای نشان دستان الکندی تاجد
 از درجه اول سرفراز شده بعد از سه ماه مراجعت بدار الخلافه نموده مراتب بجا یکی امیرطور
 بانامه مودت ختام معروض حضور مبارک داشتند صفحات عربستان چون اغتلاش
 کلی پیدا کرده بود در اول سال پچی پهل هزار و دویست هشتاد و هشت بابا ک آنجا
 مأمور گشته اشرار اعراب که بریاست شیخ مهاوی فی طرف مؤسسه فتنه و طغیان بودند
 گرفته بدار الخلافه فرستادند و مدت هشت سال حکومت آنجا را مستقلا نمودند در اول سال
 لوی پهل هزار و دویست و هفت هزار بابا ک آنجا استعفا نمود و بدو بارها بوی حاضر
 گشت

کشته اگر ادسا و جلاغ مکرری باغواهی شیخ عیسیٰ دست تقدیر حدیث اذربایجان و زاده
 نموده اموال مسلمانان را بعرضه قتل و محبت آورده بودند در چهارم ماه ذی قعدة سنه ۱۰۸۰
 و دویست نود و هفت با نژده هزار قشون ما مورسیناست آنها کشته بیستم ماه مزبور زاد
 بلد پیچار کوش شد مرضی عارض ایشان شد و ساعتی با عتاشقاده با فافه مرز سیاه صحر
 در افامان معالجه فرمایند چون قصدشان خدمت بملت و دولت حفظ ناموس عبدا الله بود
 با حالت مرض بطرف مقصد راه سپار کشند اما مرض چون روز بروز داشتاد بجهت سنانند و سوا
 کالسه که غیر ممکن بود با سختی و آن بیست و هفتم ماه مزبور از پیچار حرکت نمودند هر روز مرض
 بیشتر وضعف مزاج زیاده تر گشت غره ماه ذیحجه در منزل جعفر آباد رؤسای قشون و چاکران
 مخصوص در عرض توقف تجدید مطاع نمودند مؤثر شد زبان مبارک بذكر ایه شریفه و ما
 تذکری نفس باقی ارض تموت کوبا ساختند سیتم ماه مزبور نوبه غش عارض گشته روز پنجم
 ماه مطابق لوی بیگ در منزله که موسوم به کوی آقاج و پیچفرسنگی صابن قلعه بود جان از اینجه
 آفرین تسلیم نمود در ساعتی که حال زبان مبارک را بکلام معجز نظام حضرت ولایت متبل
 کوبا ساخته این دو فرزند را تنطق فرمودند

وَفَدَتْ عَلَيَّ الْكَبْرُومَ بِغَيْرِ زَادٍ   مِنْ الْحَسَنَاتِ وَالْقَلْبَ السَّلِيمَ
 فَمَلَأَ الزَّادَ أَفْجَحُ كُلِّ شَيْءٍ   إِذَا كَانَ الْوُفُودُ عَلَى الْكَرِيمِ
 نَبَزَ دَرْدَارَ الْحَقَاطِ دَرْ مَضِيعِ مَرْحُومِ جَلَالِ الدَّوْلَةِ بِرَسَنِكِي بِخَطِ نَسْتَعْلِقُ ابْنِ الدَّوْلَةِ
 هُوَ الْبَابُ فِي كُلِّ شَيْءٍ هَالِكٍ

و بعد از آن اشعار ذیل میطور است
 سبیل ناصر بن شاه بجاه فریدون فر   که طوق طاعتش گردون گردان داشت

جلال الدوله شریطاً بحسب نیاز آن کو   بک افغان اقبالش همه مطبوع و مستحسن
 غلام خاص ایلخانی که از پیر و لاشر شد   ز شریطیان اینر شبان وادی این
 انام نام ضامن سبیل موسی جعفر   وصی احمد مرسل ولی قادر دژ و المین
 وداع زندگانی رجوانه کر آن کونه   که خون آمد برین درناش این چشم مرد
 بملک طوس آن نوذر خدناکش فرزند   بکام آند کشیدش دها مرچون همز
 بیچم نام او چو ز کشته رشت عمرش   فرخی جهان شد تکر از چشمه سوز
 و سعی هفت کون آبا بگشته چار کون مادر   بفرزند چو وی بکرت خواهد گشت آستن
 غرض آن بوسف مصر را حلق چو شد پیر   بملک طوس آن اسبیل جان عمر زاز تن
 ز خدام رفاق بوالحسن شد .....   ز تارنج وفات مدافش جوانا صد شهو
 که آمد از رواق بوالحسن برین یکی گفتنا   جلال الدوله زابا شد رواق بوالحسن

زافیه محمد الوسوی

در توجیه خانه مقابل در بزم مطهر درازاره بخط نستعلیق جلی نوشته است
 هو الله الباقی جناب غفران مآب میرزا محمد خان سپه سالار اعظم دولت ایران ولد
 اسمد مخوم امیرخان برگزیده دوده قاجار و از امرای ستوده نامدار بود برای تشبیه ملت
 تابیده دولت حدایت پابان بود و خدمات نمایان کرد چنانکه از فتوحات سفر کرکان محو
 بزرگان و مقصود ارکان شد و در حضر سلطنت دست و زار یافت و پایه صدارت کرفت و بالغ
 حال بامداد قاید اقبال بابا بک مملکت خراسان و نظم امور و ثغور آن سامان مأمور شد
 وجود منته و فساد در اندک زمانی فانی و متروک ساختن مملکت از تطاول مفسدین خیر
 بحکم اذا جاء الاجل یقطع العمل و الامان زد و زد هفدهم شهر صفر المظفر هزار و دویست

و مشند و چهار هجری بکشور بقا و محض رقار حلت نمود واقمربعد الوهاب
 نیز در توحید خانه درازاره دیوار پشت بقبله که در درج حرم واقع است این چند شعر
 بر سنگ مسطور و بآب طلا مزین است

آه از بن آسمان کج رفتار	که از وقت هر که هست غین
طبع احرار از و همیشه ملول	جان اخیار از و همیشه جبرین
نزد صد هزار سال زیناد	آنچه امسال کرده از ره کین
با محمد علی جهان شرف	آصف و زکار و صد و پنجمین
آن و زبری که رای ضایع است	فاتح صد هزار حصن حصین
آن دیری که نوک خامه او	محرر صد هزار در شمعین
پشت در پشت بد اهل زمان	بطن در بطن صد خلق زمین
همانند که هر نیکو اخلاق	بد اندر بد در دست آئین
الغرض چون برون شد از غلا	آن هابون های سدا نشین
خواست از پیر عقل قاطع	سال تارنج آن خلاصه دین
عقار کفنا بکوشد از دنیا	صد و عالی بصد و علی بن

دردار الشباده مقابل درج حرم بر سنگ قبر مرحوم حاج میرزا حسین خان مشیرالدوله
 سپهسالار اعظم مسطور است

هو الحی الذی لا یموت

جناب غفران مآب طوبی مکان خلد آشیان افشار الحاج میرزا حسین خان مشیرالدوله سپهسالار
 اعظم و صد اعظم دولت علیه ایران ولدا سعادتمند امیر و نظیر میرزا بنی خان ظاهر

وَجَعَلَ الْجَنَّةَ مَشْوَاهَ بَعْدَ أَنْ كُنْتُ كَاهِ سِلْطَنُ بَقَامٍ وَقَوَامُ صُدَارَتِ عِظَمِي سَبْدًا زَخْدَةً مَكَ
 دَهْنٍ وَدَوْلَتِ كُحُودِ خَاصٍ وَمَقْبُولِ غَامٍ شَدِيدٍ دَرَسُهُ هَرَارُ وَدُوبَتِ نُوْدُ هَشْتِ بُوْدَارَتِ
 تَوَلَّتْ عِظَمِي وَابَالَتْ كِبْرًا لِي مَمْلَكَتِ خِرَاسَانِ وَسَيْبَتَا مَغْنَمِ كَرْدِيَهْ بِمَرْتَبَةٍ مُؤْتَمَنَ الْخَضِرِ الْوَضِ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ الْيَقِينَةُ كَمَا أَعْلَى تَرْتِيبِ مَرَاتِبِ اسْتَسْبَدَّ وَبَاغِي بِنَاهَا لَيْتَ شَدِيدِ دَسْتِ كَمِي بِانْمِقَامِ نَزِيدِ
 بَكِي اَزْ اَنْبِيَاءِ خَيْرِيٍّ اَوْ مَدْرَسَةِ وَاَقْعَةٍ دَرْدَارِ الْخَلَامَةِ بَاهِرَةٍ نَاصِرِي مَبْنِيَّةٍ كَمَا دَرَا بَرَانِ تَاكُونِ
 بِنَائِي بِابْنِ مُجْكِي وَاسْتَوَارِي دِيْدَنُ شَدِيدِ وَبِحُكْمِ اِذَا جَاءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِرُونَ
 دَرْدُومِ بِيْتِ بَكْرِ شَهْرِ ذِي حِجَّةِ الْحَرَامِ سَنَةِ هَرَارُ وَدُوبَتِ نُوْدُ هَشْتِ هَجْرِي نَبَوِي اَزْ اَبْنِ دَارْفَا
 بِكُتُورِ بَقَارِ حَلَكِ مُوَدِّ اَللّٰهُمَّ اَغْفِرْ مُحَمَّدًا وَآلَهُ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ رَافِعِ الْعَبْدِ الْفَقِيرِ مُحَمَّدِ بْنِ
 دَرْدَاوِيهِ دَارِ السَّيَادَةِ جَنَابِ مُؤْتَمَنِ السِّلْطَنَةِ حَاجِي مَبْنِيَّ رِضَاكَ سَابِقِ مُلْقِي بَسْمِ شَارِ الْمَلِكِ
 مَقْبُورِ اِي نُوْدِ سَاخَنَةِ وَسَنَكِي مُضَيِّكَ كَرْدِيَهْ دَرِ اَوَّلِ بَحْطِ جَلِي مَسْطُورِ اسْت

هُوَ الْبَاءُ وَكُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ

دَرْدُ وَطَرَفِ سَنَكِ نُوْشْتِه (هَر كَرْدِيَهْ بَرْدَانَكِهْ دَلِشْ زَنْدَه شُدْ عِشْقُ وَكَلْمُ بَاسْطَرِ اَعْبَادِ الْوَصِيدِ)
 دَرْمَنِ سَنَكِ مَرْقُومِ اسْت (اَنَا الْعَبْدُ الْاَبْقِ الرَّاجِعُ اِلَى مَوْلَايَ جَعَلَ اللهُ اٰخِرَتَهُ خَيْرًا مِنْ اَوَّلِهِ)
 مُحَمَّدُ رِضَا بِنِ مُحَمَّدِ اَبْرَاهِيْمِ الْمُتَقَبِّلِ بِسْمِ شَارِ الْمَلِكِ كَرْدِيَهْ حَضَرِ بَارِي وَعَنَابِ صُبُوبِ الْاَسْبَابِ
 دَرْ عِنْفِ اَنْ شَبَابِ ابْوَابِ سَنَمِ بَرْدِيَهْ كَنَادَهْ شَدِيدِ وَابْوَابِ تَكْرَمِ بَرْدِيَهْ اَمَادَهْ بِفَضْلِ اَبْنِ دَرْمَنِ
 دَرْدُ وَكَلْمِ عَلَيْهِ اَبْرَانِ بِمَرَاتِبِ سَامِيَهْ فَايَزِ كَرْدِيَهْ بَدِيَهْ وَبِمَنَاصِبِ غَالِيَهْ نَابِلِ اَمْدَمِ وَدَارِي اَمْتِيَهْ
 عَدِيدِ شَدِيدِ سَالِحِ اَزْ طَرَفِ دَوْلَتِ عَلَيْهِ قَاهِرَةٍ وَسِلْطَنِ بَاهِرَةٍ قَاجَارِيَهْ مَوْرِدِ مَرَحْمَتِ وَاحِدِ
 بُوْدَمِ وَوَزِيرِ مَمْلَكَتِ خِرَاسَانِ مُسْتَقْلَا حَضَرِ وَاهِبِ الْعِظَا بِاَزْ صَحْفِ مَزَاجِ وَطَبِيبِ مَأْكَلِ وَزَيْنَتِ
 مَلِكِ وَوُسْعِ مَنَازِلِ وَزِينَتِ اَمَّاكِنِ وَتَنَابُعِ شُؤْنِ وَكَثْرَتِ اَلِ وَبَنُونَ تَمَامِ حَسَنَاتِ دِيُوْبَرِ بَرْدِيَهْ

مردم ارزانی داشت ولی حاکم بر سر که بشکرانه ابعده وسعت نعمت بقصد و رحمت
تقدیم شرایط بندگی بجز شکر ننگ و سرافکندگی حاصلی ندارم و در منزلت دنیا بدین سعادت بی
نکاشنه ام و توشه برای آخرت بر نداشته اکنون که شتاف عمر به پناه هشتن سپید با خود گفتم
مگر این بجز روزه در بای با پنداری مضایح هک و اولیای خدا صلوات الله و سلامه علیهم
که فاز من مسک بهم و امن من لجا الهم بحجة اولاد رسول و سبلة الی بیل رضوان بزرگوار
قبل آن متوفی و در جوار این ولی برحق و حجة مطلق علیه علی ابائنه صلوات الله برای خود
تاسیس مضیج و مدفن کردم و تهیه ملجا و مامن نمودم

کامروز کفر نشان ندهد و کسب طحاک مانند آستان در کمن رضا
سک اصحاب کف مبسوط الذراعین و انیس کین مدد و البهین سر آستان ملا پناستینا
بگذارم اللهم انی التجأت بینک و لذت بعفوک عن عقابک استلک بحق محمد و اله الطاهرین
صلی الله علیه و اله ان تجعل خاتمة امری خیرا و تحشرنی مع اولیائک

و قدت علی الکبریم بغیر زاد من الحسنا و القلب السبیم
فعل زاد اقیع کل شیء اذا کان الوفود علی الکبریم
اقل الحاج محمد حسین الفندھار

بیز در ابتدا می ازاره همان زاویه بخط فستعلیق در سنک کتبه شده است
هوای الذی لا یبوت قد ارتحل السبد الجبلد و الانسان الکامل التبدل و المعالی المثل
صاحب المناقب المفاخر سلاله الشادان و الانجاب نجته النجباء و الاطباء الواصل الی
رحمة الله الغنی میرزا محمد رضای مؤلی باشی و رضه مقدسه رضویه فاطمه بنت موسی
جعفر علیها و علی ابائها الاف التحية و الثناء کچهار صد سال اباء کرام غالب مقدادش

با این منصب بلند و خدمت ارجمند سراسر فراز بوده بقدم صدق و صفا این جنانه مستقیم را
 پیموده اند بعالوه خود آنجناب مدتیست پنهان در نظم و رونق امورات سرکار فیض آثار
 موافق دانات بامر توبلیست مشغول بوده تا در سنه یک هزار و دویست و دو از هجرت نبوی گذشت
 شوق خاکبوس دارای طویش بر سر افنا در شرف تقبل قبله مسجود مقصودش نبود از آنجا
 که بمقصود ^{وصول} تقدیر نرسیده بود درین راه لبیک حق را اجابت نمود و با قلب سلیم بمولای خود
 پیوسته گردید

بیز دراز از طرف دست راست دارالسهاده بر سنگ نبش کوچکی نوشته است
 هذا قبر سادات پناه انار و ابالت سگاه مرتضی خان ابن شاه جمال الدین حسین شیرازی
 و مضجع المنیف العلیجناب عالی سگاه شاه جمال الدین حسین شیرازی توفی فی سنه
 دهم مظهر در شمس مر مبارک در سنه ازاده سقر حاجی میرزا موسی خان که پیش بقیه میباشد
 بخط نستعلیق این عبارت مسطور است

هو البقا الحمد لله الذی لا یبقی الا وجهه ولا یدوم الا ملک و الصلوة علی محمد و آله
 و اعدائهم قد شریف و ضعیف ابن مضجع منیف سلاله دودمان جلالت خلاصه خاندان
 بنات اقدس مقدس زمان و انقی الاقباء دوران ابوالانعام و ملاذ الخواص و العوام بکبر
 خاتم سادات خاتم سجد نجابت السید النجیب السند الحسین الحاج حاجی میرزا موسی خان
 رفع الله مقامه فی فردوس الجنان است که در او ابل اوقات جوانی و ایام شوکت و کرامت آنکه
 در دولت علیه ایران صاحب مناصب عالی و مفاخر اقران بود با اختیار دست از جمیع مشاغل
 دنیوی کشیده پناه از عتبه علیه و صوبه زاد الله شرفا جسته در نظم خدمات آن است
 و پاسبان آن سده عشر نشان تامدنیان زده سال باملا بک همال بوده چنان اهتمام در توبلیست

خدمت نمود که هر چه سُلُش آفرین و هر که خُلفش تجبین کنند در شب هجدهم شهر ربیع
الثانی ۲۶۲ ادا می حقیر البیت اجابت کفینه در این آستانه ناک خا شد
در اطراف این سنگ این اشعار ثبت است

خان و الارث حاجی میرزا موسی آنکه جا
زاده ازاده علی که دشمنان او
جسته مدفن در هابون بارگاه کهن
بارگاه زاده موسی نجف کز شرف
سخن خوش از پیر خرد ملا و فاتح جسته
در مقابل همین سنگ بر روی سنگ قبر مرحوم حاجی میرزا علی اکبر قوام الملک
شیرازی این ابیات مسطور است

بیرون ز ملک پارس چو حاجی قوام
ان ملک قوام ز کشور نظام رفت
حاجی قوام ملک که در دوزخ کار
با اجرام آمد و با احتشام رفت
چو از زمین پارس و اندام طوس
بر آسمان خروش خواص عوام رفت
میخواست نظم دینی و تعمیر اخوت
زان رو بقدر وسع بی هر کدام رفت
اول مغایرت طلب آمد ز قبر شاه
پس هجر آخرت بحضور امام رفت
عمری نمود چنانکه خضران بصدق
پس با خلوص نزد امام همام رفت
سالها در شوابی پنجواک کشت
با صد دل نجا ازین خوش مقام رفت
پس مسجد باطویل و میر که بر وقت
هر جا که نیکو کنی کویش نام رفت
بهر بقاع و مسد املاک وقف کرد
ای پس براه دین که از او اهتمام رفت

اندک جوار شاه خراسان کوفته^۴ بن قبر خالص بد و از بن برم عام رفت

تاریخ رحلتش جو بچشم و قار گفت عز زمانه مرد پو حاجی قوام رفت

همد بگری در بد آورد سبزون گفتا قوام ملک بذار التلام رفت

در آزاره پست سر مطهر در پهلوی قبر حاجی قوام الملك بخط نعلین مسطور است
هو الحی الذی لا یبوء هذا مرقد شریف و مضجع منیف ..... اجلاء ذوی العز و الاعلاء
بند کان عبود نشان غالب جاه رفیع جا بگاه اقبال شوکت اقبال پناه چشم و عظم و اجلا
دستگاه فحاش مناعت انبیا امیر الامراء العظام اسوق الکبراء الفخام مقرب الخافان رحمت
و غفران پناه امیر علم خان عرب بخیمه خا که قایمات غفر الله له فی شهر صفر ۸۴۲

در آزاره صفه طرف بالای سر مطهر در سنگ طرف دست راست که متعلق بمقبر مرحوم حاج
محمد ولی میرزا ابن خاقان مغفور فمحل پناه طاب ثراه استغفر الله له

خداوند در جیم است قبر عید عاصی و امیدوار بر خمت خداوند غفار و چشم داشت عتقا
حضرت رسول مختار و وصی بلا فضل او چند کرار و بنی طاهر او بتول عدل و فاطمه زهرا و دو
سبط او حسن و حسین علیهم السلام و نه امام از اولاد حضرت سید الشهداء علیهم السلام علی ابن
الحسن و محمد بن علی و جعفر بن محمد و موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن علی و علی بن
محمد و الحسن بن علی و الحجة بن الحسن محمد المهدی علیهم السلام بنده کف کارد محمد ولی
طاب ثراه و جعل الجنة مثواه راقم اسد الله شیرازی ۸۴۲

در آزاره پست بقبله در سنگی که نزدیک سنگ قبر حاجی میرزا موسی خان است و از
مدفن همسپن مرحوم حاجی محمد و لایمیرزا خبر میدهد این عبارت مسطور است

کل علیها فانیر هذا المرقد الشریف والمضجع المنیف من السیدة العقیقة القبلة

المستورة في سُرْدَق الحِشْمَةِ وَالصَّدَاقَةِ المَحْمُودَةِ فِي حُجْبِ الْعَصَةِ وَالْخِذَانِ الكَلَامَةِ الطَّيِّبَةِ
الْعُلَمَاءِ ثُمَّ شَجَرَةُ مَبَارَكَةِ أَصْلِهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ الْمُتَخَلِّفَةُ بِاخْتِلَافِ الْحَبِيبَةِ الرَّضِيَّةِ الْخَالِصَةِ
بَارِئِ إِلَى رَبِّكَ رَاضِيَةً مُرَضِيَةً مُصْداقَ قَوْلِ الْقَائِلِ وَلَوْ كَانَ النَّسَاءُ بِمِثْلِ هَذِهِ
لَفَضَّلْنَا النَّسَاءَ عَلَى الرِّجَالِ الْبَرِّقُ الْمَغْفُوقُ حَاجِبُهُ تَاجٌ مَاهٍ بِكَ طَابَ اللَّهُ ثَرَاهَا وَجَعَلَ
الْحَنَّةَ مَا وَاهَا فِي شَهْرِ جُمَادَى الْأُولَى ١٢ سَدِّ

دَرْبِ سَجْدِ زَنَانِهِ دَرْ سِنِّكَ بَزُوكِ بَشْتِ بَقِيلُهُ نَوْشْتُهُ اسْت

هَؤُلَاءِ لَقِيََا الْحَمْدَ لِلَّهِ الَّذِي لَا يَبْقَى وَلَا يَدُومُ الْأَمْلَكُ وَالصَّلَاةُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
ابْنِ لَوْحِ بَارُوحِ فَشَانِ وَوَقُودِ مَكَانِ رُفُودِ خَانِ بَاشُوكِ وَشَانِ مُؤْتَمِنِ السُّلْطَانِ مُقَرَّرِ الْخَلْقَانِ
عَبَّاسِ قَلِي خَانِ اسْتَكْرَجَانِشِ مَلِكِيَّاهُ أَغَاظِمِ بُودِ وَمَا بَاقِمْ خَذَا وَكُنْدِ تَحْتِ تَاجِ مَمْلُوكِ اِبْرَاهِيمِ
مُشِيرِ بُودِ وَبَرِيغِ فُوجِ اَزَا فَوَاجِ مَنْصُورِهِ وَزَكْرِ عَنَّا كَرَمَا مُورُهُ خُورِ اسَانِ زَاخْصُوصَا وَعُمُومَا
حَكَمَرَانِ وَامِيرِ اَزْ رُوى لِقَبِ اِمِيرِ خَمِيْسِ بُودِ وَازْ رَاهِ رُتْبَةِ وَنَصَبِ بَرِ سِرْزَانِ ابْنِ سَرِ حِدِ سَرُورِ
وَكَيْسِ بِحَمَةِ حِفْظِ نِظَامِ سِيَارِي وَبَاسِ بَاسَا وَاحْكَامِ اَعْلَى خَضِرِهَا بُونِ شَهْرِيَارِي بِأَمُورِ حِدِ
شَرْقِ وَتَوْقِفِ اَرْضِ اَقْدَسِ كَرْدِيدِ وَابْنِ زَمِينِ مِينُوشَانِ زَا اَزْ فَرْطِ اَمْنِ وَامَانِ دَرْ اَنْدَكِ
زَمَانِي غَيْرِ تَهْ جَاوَجَايِ جَبْرِ تَهْ كَسِ اُورْدِ وَصَدَاقِ وَاجْعَلْ لِي لِسَانِ صَدُوقِ فِي الْاُخْرَيْنِ
دَرْ حَقِ اُورْدِ سَتِ اَمْدِ وَاَوْقَاتِ جَنَاتِ خُجْشْتِ خُوشِ اَتِمَامِ سَعَادَتِ تَاجِهِ دَرْ اَنْ سَرِي خُودِ
دِيدِهِ دَرْ پِنَاهِ اَسْتَانِ مُقَدَّسِ قَبْلَهُ هَفْتَمِ وَحُجَّتِ هَشْتَمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَآلِهِ خَيْرُهُ
مَرْتَبِ سَاخْتِ سِتْعَدَا لِقَائِكَ مِسْتَدَا مِنْ اَوْلِيَاكَ بِاَكْرَمِ فِي سَدِّ

دَرْ صَفْهِ بَشْتِ سَرَكِهْ وَارْدِ دَرْبِ تَوْجِيدِ خَانِهْ مَكْشُودِ دَرْ طَرَفِ سَتِ چَكِ دَرْ اَزَارُهُ مُبْدَنْ
كَارِي نَوْشْتِه اَنْد

هَذَا مِنْ رُكُوبِ كَثِيرِ الْأَنْوَارِ الْعَالِمِ الْجَبَلِ الْبَيْدِ حَاوِي الْفُرُوعِ وَالْأَصُولِ جَامِعِ الْمَعْقُولِ
وَالْمُنْقُولِ عَلَامَةِ الْأَعْلَامِ وَمُجَهِّدِ الْأَبْنَامِ مَرَجِحِ الْأَسْلَامِ مَلِكِ الْعَارِفِينَ وَسَيِّدِ الْحَقِيقَةِ
أَفَقِهِ الْفُقَهَاءَ وَقَدَّرِ الْعُلَمَاءَ حُجَّةَ الْأِسْلَامِ طَائِفَتَهُ بَلَدِ الْإِحْرَامِ الشَّرِيفِ الْمَجْدِ حَاجِي
أَقَا أَبُو مُحَمَّدٍ نَوَّارِ اللَّهِ مَرْقَدُ فَلِسْتَد

دَرْجَتِ هِمَا زَكَّتِيهِ سَطُورِ اسْت

هُوَ الْبَقَا رَاقِدِ ابْنِ مَرْقَدِ شَرِيفٍ وَضَمِيمِ ابْنِ مُصْبِحِ مُبِينِ امْرِئِ اسْتِكَ بِرَأْمَرِ نَائِشِ فَرِّ
إِزَانَتِكَ أَرْمَاكَ شَرِ ابْنِ اسْتِ اسْتِ رُوحِ الْقُدُسِ ذَا ابْنِ بَابِ هِمَا اسْتِكَ مَدْفُونِ جَمِ بِكَ دُؤْ
خُلْدِ مِثَالِ أَمَامِ هِمَامِ بِهَمَالِ اسْتِ امِيرِ الْأَمْرَاءِ الْعِظَامِ وَأَسْقِ الْكِبْرَاءِ الْفَخَامِ رِضَا فِلْخَانِ
رَغْفَرِ انْلُوا بِخَانِ فِي مَمْلَكَتِ خِرَاسَانِ تَعْنِ اللَّهُ بِالرَّحْمَةِ وَالْغُفْرَانِ تَوْفِي سَعْدِ

نَبِي دَرْهَانِ اِذَا سَطُورِ اسْت

هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ نَظَرِ بَاشَارِهِ لَا زَمَ الْبَشَاشِ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ رَاضِيَةً مَرْضِيَةً فَادْخُلْ فِي
وَادْخُلْ حَتَّى كَمْ مَضَاقِ حَالِ امِيرِ كِبَرِ عَالِيَاهِ فَرْدِ سِجَابِكَا عَلَيْهِنِ أَرْمَاكَ امِيرِ الْأَمْرَاءِ الْعِظَامِ
وَأَسْقِ الْكِبْرَاءِ الْفَخَامِ الْمُسْتَغْفِرِ فِي بَحَارِ رَحْمَةِ اللَّهِ الْمَلِكِ الْمُنَانِ امِيرِ كُونِهِ خَانِ اِبْلَخَانِي رَغْفَرِ انْلُوا
خَلْفَ الصَّدَقِ عَالِيَاهِ عَلَيْهِنِ أَرْمَاكَ جَنَّتِ جَابِكَا مُحَمَّدِ حُسَيْنِ خَانِ اِبْلَخَانِي رَغْفَرِ انْلُوا
اسْكُنْهُ اللَّهُ فِي بَحْوَحَةِ جَنَانِهِ فَلِسْتَد

دَرْ اِذَا ثِطْرِ دَسْتِ اسْتِ سَطُورِ اسْت

اِي دَرْ بِنَاكَ خَرَجَفَايِ وَزَكَارِ شُدْ ذَاوَلَدِنِي دُرْمِي بِنَاكَ
فَخَرْدُورِ زَانِ مِيرِ زَاعِبِدُ الْجَوَادِ اَنكَ كَفْتَشِ آسْمَانِ رُوحِي فَاكَ
بَسْتِ چُونِ آنِ فَاضَلِ رُوشِ خَمِيرِ سُوِي حَبِيبِ نَارِ ابْنِ نَارِي مَعَاكَ

بهر تارنج و فاش پیر عقل گفت که آن علم پنهان شد بجا که

نبرد رجب همین کتیبه مرقوم است ^{۱۲۴۶}

قطب کرد و فضیلت کوهر عجمان عقل قدح احتضاد انش قبله اهل یقین

مخرد و دان میرزا دود که آغاز بود یار ساو یا ک طینت پاک بین و پاک بین

چون درین محنت سرازیمینای دهر کنت دیکر و بمهد خاک شد غلبه کین

سال تارنج و فاش خواستم از عقل گفت قدح اهل زین شد سوی فردوسین

در عقب صفه شاه طهماسبی اشعار ذیل بخط نستعلیق بر روی کاغذ نوشته شد و در میان آئینه

بامدادان شد از پی طربین بفلک بانگ ناله و شبون

پیر و برنا همه کریانها دیکم از غم درید نادان

که ز جور سپهر خادش زای که ز کبد ز فانه بین

حاج سید محمد آن کبریا بود چشم و چراغشان روشن

بلبل بوستان شرع رسول دیه پوشید ازین بخت چین

بال بکش سوی کاش قدر مهبط فیض قادر در ذوالمن

خرم از بهر سال فوتش گفت شد مرحوم مقننای ذین

در تحت این اشعار این دو بیت عریضه بخط نسخ خلی خوب ز کاشته شده است

لقد مات شخص العلام والحلم والنفی وقد فقد الهادی للمهاج احمد

فقال خلیل بی تارنج فوجیه بموت محمد بن شرع محمد

در عقب صفه شاه طهماسبی در دیوار بر روی کاغذ بر آئینه نوشته اند

هذا مرقد شریف و مضع منیف عالیجاه رفیع جایگاه شہادت بنات آئینه جلالت

عَظَمَكَ دَسْتگاه امیرالامراء العظام اسوق الکبراء الفخام مرحمت و غفران پناه امیر

قلیج خان قیصوری ^{۱۳۳۷} سید

در پشت در بنقره که از ایوان مسجد داخل دارالتعداد میشوند باعتبار بر سنک حجازی
 هوالبنا هذا مرقد شریف و مضجع منیف محقق کامل و مدقق فاضل جامع معقول
 و منقول و حاد و رفیع و اصول شارح دره نجفیه و مبین آثار جعفریه آفقه فقهیه متقدمین
 و استاد علمای متأخرین علامه دوران و مجتهد العصر الزمان ثقة الاسلام و طایف بلیک الله
 المحرام ملک اعباد و قدین او تاد العالم المجد حاجی ملا محمد نور الله مرقن قد توفی ۱۲۵۷ فی
 درواه روکشکانه بر سنک قبر حاجی احمد علی خواجه باشی آستانه مقدسه نوشته شده است
 هوالبنا بمقادیر کرمه مؤمنوا قبل ان تموتوا و مضمون الموت کاس کل الناس شک
 و الضرب ید کل الناس داخله حاجی احمد علی خواجه باشی آستانه مقدسه وضو به حدیث
 شریف الدنایا من رعة الاخرین پیش نهاد خاطر دور بین خود ساخته در حال حیات و قدرت
 بفکر بنای خانه آخرت افتاده از قولت حلیله عظمی دامت شوکته استدعای مدفن درین
 مکان نموده با جانب مقبره آمد و این موضع شریف ذخیره دارین خود مهیا نموده که هرگاه
 اجابت منادی حق که بابنها النفس المطمئنة ارجو الی ربک راضیه مرضیه را نماید
 این مرقد شود در وطن ثلاثه اسوده کرد و فیه در سجده المحرام

دوازده پشت سر مطهر بر سنک بخاطر تسلیق نوشته اند

هوالحی البنا لا اله الا الله هذا مرقد شریف و مضجع منیف دوی العز و الحمتة و الاقبال نظاما
 للشوکه و العظمة و الاجلال شمسا للدولة و الایالة و الاجتسام امیرالامراء العظام
 اسوق الکبراء الفخام طایف بلیک الله المحرام حاجی خان محمد خان قاجار دلو غفر الله له

فیشتر جمادی الثانی من شعور ۱۲۳۷

نیز در همان ازاره بوسینک دیگر مکتوبت

هذا مرقد شریف و مزیج منیف غالیجاه رفیع جابگاه شھامت و ابانک انتباه عظمت و خمت
و اجلال دستگاه ابانک شوک و اقبال همراه خامت و مناعت اکتناه امیر الامر العظام
واسوق الکبراء الفخام مرحمت و غفران پناه رضوان جابگاه علیین آرامگاه مطلب خا
دامغان توقو فی شهر فنیجه الحرام

۱۲۳۷

در سنک دیگر نزد یک همان سنک اشعار دبل بخط نستعلیق بعد از (الملك لله تعالی)

بامدادان شور و شون از زمین تا آسمان	کاسمان مجد و مردی در زمین آمدن
آفتاب منکشف شد کافان بر پیشکار	آسمان مضمدم شد کاسمانش باستان
من هر کس از جوان کاه چه غوغا و غوغا	من هر جازار و جوان کاه چه غوغا و غوغا
در برین سابعی ناکه خوش دل خراش	دم گسته ناعبی ناکه خوش دل خراش
راوند کناری بر از اظهار کاه بردهن	کر از اظهار بر از قن کار چاه کاه بردهن
عاشما عالم افضال روشن دل امیر	کافان در ره اقبال اسمعیل خان
دیو چو بر ساهش تنک این غم آیین دامکا	دیو چو بر ساهش تنک این غم آیین دامکا
و خوش منت اند بر خرم فضای	و خوش منت اند بر خرم فضای
ای دروغ از آن مجب هم از سلطان دین	ای دروغ از آن مجب هم از سلطان دین
الغرض چون کشت دایوان علیین مکن	الغرض چون کشت دایوان علیین مکن

از پی تارنج فوش منشی کل صبا

ز درم جاوید اسمعیل خان میرزا

بیزد و جنب هم سینک این کلمات بر سنک دیکر مکتوبست
 هذا امر قد شرف و مضجع منيف الى ايه رفع جابه عظم و شوک و اقبال پناه ختم و
 جلالت و اجلال دستگاه خاتمه مناعت اکتناه امیر الامراء العظام اسوق الکبراء الفخام
 الخاقان مرحمت و غفران پناه علی خان سردار توفی فی شوال ۱۲۴۱
 بنزاز مد فونین ابن روضه منون یکی مرحوم حاجی استاد غلامرضا نقی الله بغفران و شایسته
 از مشایخ کبار عرفای سلسله نعمت الله که در سلوک ریاضت سکوت و مجاهدت و تهذیب خلق
 و عرفان قدر و نظیر او در این عصر کمتر دیده شده است آن مرحوم در سال هزار و سبصد و یک و کمال
 از قید ناسوت بکار و رها و بملکوت علی خرامید و نفس او را حمل بشکند نموده در این خاک
 پاک دفن کرد بد عمر او تقریباً هشتاد سال مولدش فارس و زیاده از هفتاد سال سالک
 طریق زاهد سبک بود و در پیروی شرع شریف حقیقت آنها تحریر بکمال مینمود و از ادب
 مهلاد ابواب فتوحات مینکشاد و ضو ان الله علیه

بنزاز معروفین مد فونین این ساحت خلد غرمت مرحوم حاجی میرزا شفیع شیرازی است که از
 اعیان و اجله چاکران این دولت قوی ارکان بود و در سفر هزار و سبصد که موکب هابون
 شاهنشاهی (اعلی حضرت ناصر الدین شاه) دام ملکه بخراسان تشریف فرما شد آن مرحوم بامر الزام
 و کاتب مبارک داشت و مشهد داعی حقر الیهک اجابت گفت و در آستانه مقدس نجاکت
 در کمر جمعی از مشایخ کرامت را بنیدلنت جاوید عید مبارک امیر تقی لیس شایسته
 رضوی شد و فی شایع بعضی اشکها
 کریم پند اند

درا و لغز عهد خاقان مغفور فتحعلیشاه طاب ثراه تولد آستانه مقدسه بخاجی میرزا موسی
 مفوض

مفوض کرد بد مرحوم مشارالیه سبک جلیل و بزرگی نبیل بوده و مساعی جبلیه در
 اینکار نموده امر موقوفات را منطبقی بنزداده در آبادی و مرمت و احباء صدقات جاریه و
 زیاد کرده و از انجمله است خیرات از الشفای^{مشهد} و مطبخ سرکار فیض آثار که جمعی از غریبا و
 واردین از آن بهرمند میکردند و تعمیر سقاخانه طلاقه در وسط صحن مقدس است و
 مکتب خانه اطفال سادات علوی است واقع در صحن مقدس برای جمعی از اطفال یتیم سادات
 که کلبه معاش آنها را مستعمل بوده و اجرای نهر عظیم از وسط صحن مقدس و اعطای زاد
 راحله بفقیرای زار که از عقیبات غائبان حلاله و بحرین بشهد مشرف میشدند و تعمیرات
 صحن و کلدسته که مشرف باخدام شده بود و نظم کلبه امور خدام و حاجی میرزا موسی خان
 در اوایل هزار و دویست و شصت و دو در گذشت و کارهای آستانه و تبتزل گذاشت
 و فتنه سالاری نیز صدقه زیادی دارد و در پی از آنکه انجمله رفع شد در هزار و دویست
 و هفتاد و میرزا فضل الله و زین نظام برادر مرحوم میرزا اقاخان صد اعظم نوری ملوک و امور
 تولیت کرد بد و بزرگین اینک شریفه خاصه دار الحفاظ و دارالسناده و توحیدخانه و
 مرمت صحن جدید و عتیق پرداخت و آنچه در فتنه سالار نقص و کسر شده بود باز بحال
 خود عودت داد صحن جدید و عتیق را بسنکهای مسطح فرش نمود و بروشنای شبهای
 صحنها افزود کتب کتابخانه مبارکه را مرمت و اصلاح کرد بزرگین و تعمیر ایوان طاروسه و
 طلاساعی شد جناباز علیا و سفلاهی شهر مشهد را بسنک و خشت فرش نمود و نهر و
 جنابانرا باجر و ساروج محکم ساخت و سنکها در کنار آنها نصب نمود و کابین واقع در
 جنابانها را طوسی کرد که اسباب اشکال عبور و غایب نشود و در طرف شمالی جناباز علیا
 خرابه و باطلی را بازاری بساخت که منافع آن بمبصر از زیاد شمع و چراغ صحن مقدس میرسد

و در سمت قبله صحن جدید زمینی بایز کار و انفرای نمود برای جواهران و فبروز و ترانجا
 و منافع آنرا نیز خاص آستانه وضو بنمود و بازار آغاچ را بصنف سنگ تراشان و بازار
 عباسقلخان را بسترلجان و سایر کسبه آباد نمود امر مذکور موقوفات منظم کرد و بتشویق
 طلاب اهل علم پرداخت و در مرتبه مسجد کوهرشاد و مسجد محرابان مساعی نظم و رسانید
 فرشهای روضه مطهره زایاک و تعمیر نمود و از بناهای مرحوم میرزا فضل الله عمارت است که در
 بالای حوض انبار صحن عتیق ساخته و موسوم بدار التولیه میباشد و در رب فقره دار التولیه
 و در رب فقره پابین پای روضه زاینه امر مرحوم باز نمود و در آخر کار طرح بازار و کار و انفرای
 در جنب غربی صحن عتیق متصل بمطبخ سرکار فیض آثار ریخته و هنوز این بنا ناتمام بود که
 بدار الخلافه احضار شدند و مرحوم میرزا محمد حسین عضد الملک قماور امر قبولت کردید
 و چون بر این ساخت خلد نرفت بکند مقرر داشت که شمع و چراغ روضه مقدسه و این
 متعلقه بآرامضا عفت نمایند و جمیع اعمال و کارهایی که میشود و شرح اعمال و خدایان را
 در دفاتر بطور روزنامه ثبت ضبط کنند و بنظر اُرسا نند تا هیچکس در اعمال محوله
 نتواند خلاف افعال و مسامحه نماید از بناهای مرحوم عضد الملک متولیان کار و انفرای
 در سمت غربی صحن مقدس متصل بمطبخ سرکار فیض آثار و اتمام بازار است که متصل باین
 کار و انفرای میباشد و در بالای این بازار متصل بدیوار صحن عمارت موسوم بدار التولیه
 بنامود مشتمل بر حجرات که غالباً منظر لکاه علنا و فضلا میباشد و از اعمال خبریه او تعمیر
 سقاخانه است واقع در رب فقره ابوان طلا و مرتبه ترین دفترخانه عالیه است که در صحن
 عتیق در جنب ابوان واقع و جمع و خرج آستانه و رفق وفق امور آن در آن دفترخانه
 میشود مرتبه صحن جدید و بعضی تر بنیات مقرر نمودن مبلغی از موقوفه برای فضلا

وعلما و اربابین با رضی قمرین که بنای مجاورت در اینجا داشته و گرفتار فقر و تنگدستی بود
و از اظهار فاقه شرم مینموده و قرار دادن وظیفه و مواجب برای از باب صنایع که بشهد
آمد و مجاورت اختیار کرده و برقرار کردن نهار برای خدام از خجالت پندیده عصب
الملك بوده است از بناهای او حمامیست نانه در جنب حمام مردانه و قفسی سرکار فیض آثار
متصل بکعبه و مرتفعتر از بروج بن خشم و تعمیر مدرسه فاضل خان و طلا نمودن در ب
روضه که در محاصر مشهود طای آنرا بغارت برده بودند و طلا نمودن ایوان شرقی محو
جذب که متصل بدارالتعداد میباشد نیز بمشتر عصب الملك بود و هنوز اینکار بانها
نارسیده و اعازم طهر از شد و مرحوم میرزا جعفر خان مشیرالدوله بجای او مأمور گردید
و این در ماه ذیحجه سال هزار و دویست و هفتاد و هفت بود مرحوم مشیرالدوله در نظم
امور خاصه و رضایات و ارباب و علما و شام خدام مساعی چکله نمود و دارالتشفای سابق را
که در جنب مسجد جامع بود و جای تنگ و غیر مناسب متروک داشت در خیابان علیا متصل
ببلاغ و قفسی سرکار فیض آثار مرصخانه بنام نمود که جای مردان مریض از زنان جدا و همچنین
حجرات صاحبان امراض مسیره مقرر بود و چون این بنادرجات مشیرالدوله تمام نشد بوجه
و صیانت فرزندان و افعال خاصه آن مرحوم آن بنار با انجام رسانید

بالجمله از آن زمان الحی الان چند تن دیگر از ارکان این دولت مجاورت نشان از قبیل محو
میرزا علی اکبر قوام الملك شیرازی مرحوم میرزا محمد حسین دبیر الملك و مرحوم میرزا سید
خان وزیر امور خارجه و غیره مأمور امرتولید گردید و بر نظم و تسبیح و مرتفع تر از
روضه رضویه افزوده چون از مطاوی مطالب سابقه ما در این کتاب انجمله معین و
معلوم میشود در اینجا ذکر آنرا از قبیل تکرار شمریم همینقدر گوئیم علای بر اشخاص که در

آستانه وضو به امر تو ثبت ما مور بوده و البان و حکام مملکت خراسان نیز خدایات بر و شه
مقدس نموده اند چنانکه تو خدای مبارک را که اصلاً از بناهای مرحوم ملا محسن فیض
میناشد مرحوم میرزا محمد خان سپهسالار اعظم مرتبه بزرگ نمود و سایرین نیز بزرگ کرده
خبر و داخه اند جز اهل الله خبراً

جغرافیای شهر مشهد مقدس

باروی شهر مشهد را که اصلاً از بناهای شاه طهماسب شاه اسماعیل است بطور بلند
ساخته اند بلکه این حصار طوری بنا شده که از هر برجی بوج دیگر را اثر میتوانند زد و این
برای آن بوده است که دشمن اگر بر جی را متصرف شود قلعه کبان از بوج دیگر را دفع نمائند
قلعه شهر که محیط آن تقریباً یک فرسخ میشود صد چهل و یک برج دارد و در آن شهر که وصل
بیله و غیره است در مغرب شهر واقع و دو سمت آن بجز متصل است هشت برج دارد
چنانچه شهر که از دروازه بالا چنانچه بان تادروانه پائین چنانچه بان امتداد دارد بعضی بیست
دو ذرع میباشد اما طول آن از دروازه بالا چنانچه بان تادروانه هشتصد پنجاه ذرع
و از دروازه پائین چنانچه بان تادروانه هشتصد پنجاه ذرع از دروچه تادروانه دیگر صد ذرع
و از هر طرف صحنی بامتداد نمود ذرع بیست میباشد این اوقات شهر مشهد شش دروازه دارد
پائین اسامی دروازه نوقان دروازه پائین چنانچه بان دروازه بالا چنانچه بان دروازه ستر
دروازه ارک دروازه عیدگاه از قرار معروف و دروازه دیگر هم داشته که یکی را دروازه
میر علی آموه مینامیدند اما اهل کوبند یکی از این دو دروازه هر وقت باز شده فتنه در گرفته
عمارت ارک را در زمان حکمرانی مرحوم نایب السلطنه رضوان جابگاه عباس میرزا طاب ثراه
و عهد حکومت مرحوم حاجی محمد ولی میرزا بنا نموده اند و بعد ها سایر حکام نیز تصرف کرده

وچیزی افزوده بک مبرازخانه و قوخانه و میدان مشق در آن میباشد و تونجان نیز در
متصل است و در بوانخانه دارد یکی بزرگ و دیگری بالنسبه کوچک و بعد از این دیوانخانه عمارت
اند و نیست باد و خلوت دو حمام و بعضی بناهای دیگر که من جث المجموع از اینک غالبه باربع
وصفا محسوب میشود

شهر مشهد در این زمان شش محله بزرگ و ده محله کوچک دارد محلات بزرگ عبارتند
از خیابان علیا و خیابان سفلی و سراب و چهارباغ و عیدگاه و نوقان و محلات کوچک
محله پاچنار و محله اراک و محله سرسوق و محله سرحوضان و محله جدیدا و محله
مروینها و طپ المحله (تپ المحله) و محله غیر شمارها که آنرا کوچه سناها نام میکنند و محله
کشمیرها و محله چاه نو میباشد حرم مطهر و صحن و مسجد کوه رشاد و سایر مساجد و مدارس
و یازار و حمام و کاروانسراها یک در بیت مقدس واقع است اخل هیچ محله از محلات مزبور
نیست خود بنفک در وسط آبادانی شهر واقع میباشد محله خیابان علیا مابین شمال و مغرب
شهر واقع است محله خیابان سفلی مابین جنوب و مشرق محله سراب ریمت غربی و محله
چهارباغ نیز در غربی شهر است الا آنکه این محله بوسط شهر نزدیکتر و محله سراب و زورمیشا
با بنفک که محله چهارباغ مابین محله سراب بت مبارک واقع شده که طرف غربی محله سراب
متصل بباروی شهر است این هر دو محله از طرف قبله بخازی خیابان علیا است محله اراک
مابین مغرب جنوب شهر واقع و خود اراک در کنار این محله متصل بباروی شهر است که حصا
آن از یک طرف همان حصار شهر است محله عیدگاه در جنوب شهر و از کنار باروی شهر است
مقدس امتداد دارد و قطعه از آنرا سجدگاه و قطعه دیگری را کوچه جام الدین و قطعه را
کوچه کر بلا و قطعه سرتپه خاک نامند محله سرحوضان نیز در جنوب شهر است که این محله و
عیدگاه

و عهدگاه از طرف قبيله محاذی خنابان سُغلی میباشد الا اینکه سرخوستان متصل بخنابان
 و عهدگاه منفصل است یعنی سرخوستان مابین خنابان و عهدگاه است محله یا چنارد
 شمال شهر و محاذی خنابان علیا و محله نوقان مابین شمال و مشرق عرض عریضه دارد از
 جمله قطعه از آن محله قللگاه است در جنب قبرستان معروف که خود حضرت امام رضا علیه
 السلام آنرا خرید و وقف فرموده اند قطعه دیگر از این محله را پای کبند خشتی و قطعه را حاطه نشو
 و قطعه را سربل سنگی و قطعه را سقر میر کو بند و محله غبر شاره ها و محله که میر نهاد واقع
 جزو محله نوقان است محله مر و بهما مشرق شهر واقع و طب محله فی الحقیقه جزو این محله است
 اما کوچه های معروف و کدوهای مشهور بدان آن آنچه متصل بخنابان علیا است بترتیب اینست
 از بستان مقدس در طرف شرقی شمالی و آن سنکتر اشهاست و آن جعفر بابو و کوچه کل
 و کوچه تور سازها و آن حمام میرزا ابوهیم و کوچه باغ میرزا و کوچه مقبره ناو و کوچه نو
 و کوچه لقمان در طرف غربی جنوبی کوچه میرزا شهاب کوچه حمام سالار و کوچه حاجی قوام
 و کوچه چهار باغ و کوچه باغ خان نایب و کوچه باغ غنبر و کوچه افشارها کوچه های خنابان
 سُغلی نیز بترتیب ابتدا اکتب مقدس از طرف شرقی شمالی کوچه تیغ بند کوچه شور کوچه
 غبر شاره ها کوچه حسنقلی کوچه ساربانها طرف غربی جنوبی کوچه علیخان میر شمس کوچه
 عینا سُغلی خان کوچه جد پدها کوچه باغ حسن خان میباشد کوچه و کدوهای کتب مقدس
 بازار سر سوق است و بازار بزازها و بازار کفش دوزها و بازار سنکتر اشها و کوچه زبر
 نقار و بازار کلاه دوزها و آن مدرسه دودر کوچه و کدوهای طرف غربی جنوبی
 شهر و آن علی بنایه و آن حاجی رقبه و آن الان روح الله بیگ و کوچه حمام کوهر سود
 و کوچه حوض نو و کوچه حمام سالار بهادر و کوچه حمام میر علم خان و کوچه مسجد ذوالفقار

و کوچه باغ و بی و کوچه حوض کله و کوچه کسلا و کوچه حوض مؤنس و کوچه حوض
چهل پایه و کوچه شیخ روشنائی و کوچه کوار گاه سرب و بازار سرب و بازارچه
عبدکاه و سرتیه خاک و پیش منبرک و کوچه سر حوضان کوب و کوزه های طایف شرقی
شهر کوچه طویل میباشد و کوچه حمام صاحبکار و کوچه حاجی رستم و کوچه حمام آغاچه و پیش
کبد خشی و پیش حوض امیر و کوچه حوض محمد علی خان و بازارچه نوقان و پیش جنبه لئو
و پیش میدان کهنه و کوچه سرقه میر و کوچه سربل سنگی و کوچه سربل میرزا

اما حمامهای شهر مشهد از دروازه خناباز علیا تا باغ میرزا دیو باب حمامت یکی حمام مقبر
و دیگری حمام میرزا دبیج الله حمامهای محله نوقان عبارتست از حمام میرزا ابراهیم درخاشبه
خناباز علیا و حمام شجاع الدوله در کوچه پشت خنابان و حمام مؤولی و حمام آغاچه و شهر و بجا
حضرت و حمام صاحبکار و حمام باغ و حمام شایر بود بخان و حمام حاجی رستم کرد و حمام حاجی صفر
که دیو باب است حمامهای محله خنابان سفلی چهار باب است حمام حاجی میرزاهاشم حمام حسنقلی
حمام حاجی ابراهیم حمام میرزا آبی از محله سرب تا چهار باغ محله هشت باب حمام است حمام پانچار
درخاشبه خنابان حمام کهنه سرب حمام معتدل التوبه حاجی میرزا بابا مستوفی استانه مقدم
حمام دم بازارچه سرب حمام حاجی هاشمخان حمام میر علم خان حمام سغام الدوله حمام سالار حمام
حاجی آقا جان درخاشبه خنابان محله سر سوق شش حمام دارد حمام سالار بخان در حمام مؤمن
السلطنة حمام شاه حمام سر سوق حمام کوچک حمام میرزا حمام کرد حمام الدین محله عبدکاه
هشت حمام دارد حمام پانچار حمام امام جمعه درخاشبه خنابان سفلی حمام دم تپه خال حمام
عنا سقلخان حمام کوچک کربلا حمام هادیخان قرآنی حمام جدیدها حمام درب دروازه عبدکاه
در مشهد بازده کاروانسرای تاجر نشین هشت کاروانسرای نو و کاروانسرای ناصری که در

بت مقدس واقع است کاروانسرای شاهپور دینان کاروانسرای امام جمعه خان میرزا
که معروفست بکاروانسرای اوزبکها و در مشهد بلکه در سایر بلاد نیز بکاروانسرای بابین
و سعت است کاروانسرای کرک و کاروانسرای رضا قلی میرزا و کاروانسرای ابدالخا و این
شش کاروانسار در خیابان سفلی واقعست سه کاروانسرای نیز در بازار سرسوقت یک کاروانسرا
سالارد بکری کاروانسرای قزوینها سبکی کاروانسرای سلطان علاء برای بازده باب
کاروانسرا که تاجر نشین است کاروانسرای دی بکری و نیز گاه زوار و بارانداز قوافل در مشهد
هست و بجهت نسبت تکابا و بازار و تهجه ها و مساجد و زوایای این شهر شریف و مسجد شریف
مشهد اگر چه بالفعل و سعت و عظمتی ندارد اما در جلو ایوان مقصود و منازهای آن
کاشخاد بدیده میشود که زباده از چینیه های ممتاز جالب نظر دقت میباشد

مدارس مشهد عبارتست از مدرسه بالاسر و مدرسه پربزاد و مدرسه دودر معروف بمدرسه
بوسف خواجه مدرسه مرحوم سلطانخان اعتضاد الدوله مدرسه میرزا جعفر مدرسه
ملاناج مدرسه خیرالخان مدرسه عباسقلیان مدرسه خواجه رضوان مدرسه ملا
محمد باقر مدرسه حاجی حسن مدرسه ثواب مدرسه میثاقیه مدرسه فاضلخان
مدرسه ابدالخا مدرسه سبزواریها مدرسه محمدخان مدرسه حاجی آقاخان مخدوم
و میتوان گفت بعد از اصفهان هیچ شهر ^{مدارس} از شهرهای مالک محروسه ببنیاد و رونق ندارد
مشهد بنیت طلاب با ذوق علوم عقوله و ادبیات دارند

عرض و طول مشهد

عرض و طول این شهر شریف حاجی میرزا عبدالغفار نجم الملک منجم بانی مخصوص اختر
ها یون و معلم کل علوم ریاضی که در فنون فضایل فرید دهر است بدقت معلوم نموده ما

مانند را بنحیث ثبت مینمایم

از قرار صد میخین ابرای عرض شمالی مشهد از خط استوا سی و هفت درجه و طول غری
آن از جزیر فر که غری جزایر خالذات باشد هفتاد و هفت درجه و بیست دقیقه است
اما بر صد میخین فرنگستان عرض جزایر مشهد از خط استوا سی و شش درجه و بیست دقیقه
و طول غری آن از پارسی پنجاه و هفت درجه و سی دقیقه و انحراف قبله اش از نقطه جنوب
مغرب چهل و پنج درجه و هفت دقیقه میباشد

تکمیل

قنات آباد که در مشهد جاریست مخزای آن در محله سزاب از باغ عنبر میباشد که در مؤلف
استانه و موافق شرط واقف مستمر مقداری از آب این قنات بطریق زوار استانه
مباد شد تا قنات بر آستانه مقدسه وقف است سایر قناتیکه در این شهر بلکه در این
محله سزاب جاریست عبارتست از قنات قلیچ خان و قنات میش خان و قنات محمد و لیخان در
قاجار که الان ملک جناب حاجی میرزا ضای مؤتمن السلطنه است قنات شیخ مؤمن کاظمی
قنات کن آباد قنات سلسیل اما آب چشمه کلاس (کلب) و آب کوه بند گلستان از جنابا
علیا داخل میشود و از جنابا سفل جاری میگردد آب انبارهای بسیار خوب نیز در محله
مشهد ساخته اند در وسط قبرستان قلعه کاه خانه است که حالا معروفست بیکه بکاشها
گویند این خانه همان خانه محمد بن خطبه است که منزل حضرت رضا سلام الله علیه
حجره دارد که در آن حجره سنگ سبزیت معروفست که حضرت شک مبارک را بر آن سنگ
مالیده اند نیز سنگ سفید بود و بر آن حجره نص است که جای پایی در آن مرگم است این
دو سنگ زیارتگاه است قبرستان قلعه کاه و سبع و قبور بیجا و شمار در آنست از علما و فضلا

وغارت غامی و غریب بومی و آنجمله مرادات این قبرستان قبر شیخ طبری صاحب ختاج
و مجمع البیان میباشد

اغلب سکنه محله خنایان سفلی مری میباشد که در اول ایندولک جاوید عت از مری شهید
آمد و سکنی گرفته اند چند خانوار از طایفه لرنیز در این محله ساکن اند
جمعیت شهر مشهد بخمین زیاده از پنجاه هزار نفر است

کیندر مساجد و مدارس و کاروانسراهای شهر مشهد

و سایر مواضع

مسجد شاه واقع در محله سرسوق که چندان مسافتی تا روضه منون ندارد و مشتمل بر دو مناره
و کنبه باد و شبستان جنب کند کوئید از بناهای اوزبیکه است معلوم میشود که ابتدا
بنای با وسعت بوده حالا فضای درستی و غارت زیادی ندارد در پیشانی ایوان کیندر است
بخط ثلث بر کاشی معرق با این عبارت قال الله سبحانه تبارک و تعالی قدرتی ثقل و جهک
فی السماء تا آخر آیه و در درون ایوان نیز کتیبه ایست بخط ثلث که در وسط سفید و باقی رزق
و بر کاشی معرق بسیار ممتاز در اول بنم الله است و در آخر این عبارت خوانده میشود (الایم
ملک شاه اعرج الله معارج دولته فی رجب سنه خمس و خمسين و ثمان مائة لمجر) ایضا چند
نیز در اینجا نوشته اند که اکثر خوشه مثلا از بیرون نوشته اند خوش است عمر در بغل
جاوید نیست بر اعتماد بر این پنج روزه فای نیست باقی ناپدید شدن در داخل نوشته
من بچان سودا زده سرگردانم که باوصاف خداوند سخن چون دامن من و تو عهد تو که بخت
دل من بلرزد باقی خوشه و سطر کوچکی از آن با این عبارت تانده علی..... ابن شمس الدین
محمد التبریزی بنا نیز در سمت بیرون مکتوب است علی الخصوص مران دوشن را که تا فای نیست

نه هر که دعوی زواری کند یا بنا بر برد کبر سعادتی بپهلوانی نیست در سمت داخل مسطور
چند روز است که قاسم ز تو ماند است جدا بر عجب ماند ام ابدوست عجب بهانم بر کبر و
ز بر جد نوشته اند بر زد

در دهنه ابوان صلوات بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله و ائمه طاهیرین علیهم السلام و
نصف آن ریخته و یکجائی ننوده اند مناره سمت یمن مشتمل است بر ترنجها که بر کاشی
مقرن اسماء حسنی مرقوم است در دوز پابن مناره نوشته اند و من احسن قولکم من دعا
الی الله تا آخر و در بالای این سطر چهار ترنج است مزین با بنجارت قال رسول الله صلی
علیه و آله و سلم المؤمن المودون لحوال اعناقهم یوم القیمه و قال علیه السلام اذا سمعتم المؤذن فقولوا مثل
ما یقول و قال النبی علیه السلام من اذن سبع سنین محتسبا کتب له بزلت من النار صدق و بی الله
در مناره سمت چهارمین احادیث و آیه مسطور است

در میان کیند ازاره و پیشانی محراب و پیشانی در مقابل محراب چینی سبز است نه کاشی و بعضی
از آن بطلای اشرفی مذهبه شک و بنجتهای مقدس کوچک تمام ازاره را چینی ننوده و آینه
از آن شکسته و ریخته است در بالای ازاره بخط ثلث در دوز متن سبز مناجات حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام است از لك الحمد باذ الجود و الحمید و العلی تا و ناجاك اخبارینا
و کعب و در میان کتبه بخط کوفی سفید دوره لفظ الحکم لله و الملک لله مرقوم
چند آیه هم در بالای میان ابوان نوشته اند و در آخری سنه تسع عشر و مائه و الف مسطور
خط دوره بیرون کیند محوشه چیزیکه باقیست اینست سجد کاه اصفیا از صفاء و مرق
آن کعبه کردار دشر از صفاء و مرق این کعبه دارد صدجا از وجود مصطفی کرگشت آن
کعبه عزیز ..... ماه بوج سلطنت افتاب اوج عزت شاه فوج اولیا اثر شریف الله و

نیز هست با کلمه العاقبة للمتقين

در مسجدی که قبر بیدرزوان خجنا باز سقفه و بر روی حوض آب بنار واقع است کتب است
بر روی کاشی معرق زر دینار ممتاز بخط علی رضا عباسی با عبارت (قال الله تبارک و
تعالی ائمتنا بعد مناجد الله تا آخر) بعد از آن انقوش فراغ من ببناء هذا المسجد الشریف و لیکن
اللطیف فی اتمام الملك العادل و السلطان الكامل الجاهد فی سبیل الله السلطان بن السلطان
و الخاقان بن الخاقان ابو المظفر شاه عباس الثاني الحسینی الموسوی الصفوی بهادر خان خلد
ملکه و سلطانه و ذلك بامر محمد الوزراء و خلاصة الکتاب الامر حاجی بکت الله الحرام
وزائر قبر التبی و الائمة علیهم السلام خواجه بیک و فقه الله للعبد ..... کتب علی رضا
عمل محمد خلیفه معمار ۱۰۵۲

در مسجدی که در قبرستان فلکاه و معروف مسجد امام رضا علیهم السلام است نوشته است (در
زمان پادشاه جمجاه مروج مذهب ائمة اثنی عشر صلوات الله الملك الاکبر ابو المظفر شاه عباس
بهادر خان قمبر ابن بکت الله نهود بند درگاه مهد بعلخان الشیخ آقاسی باشی ۱۰۱۱

در زمان شاه دین پرور که باشد دولتش   تظاهر قائم ال محمد در جهان
خبر کتیبتان خاقان کرد و نبارگاه   پادشاه کشورها سلمان زمان
مسجد خاص امام دین رضا کنز لوله   منهد کرد بد بود از سقف و تالار
ناظر سلطان دین حاجی محمد صادقا   بافت خصلت امام ابن ذوالاکا
بست احرام از بی نار بی چون اتمام کرد   قبله اهل خراسان کتب معراجنا
در مسجد مهر جعفر خان بعد از (هو البقی) ابن ایبات مسطور است
بعده شاه کامران شاه رخ شه   که در عالم از عدل فرمان رو شد

بفضا خدا خان جسم رتبه جعفر که در خیل اکرام خدا باشد
 بخدا مکتبیت و بشود بازو بدو کبیل بخاتم زده شد
 خدا داد توفیق و اقبال باری که با فی با هم سجده خوش بنشد
 زین وضع افتاد شهرین دلکش تو کوته زینت کجاست بپوش
 ز فیض جوار امام مکرّم اجابتی جنتی دُ غاشد
 بنارنج آن زد رقم کلک ضاف بشهد در کعبه از صد و ثلث

اَنامِ اَیْمَر و خطوط و کتبها آنها

یکی از مدارس مدرسه میرزا جعفر است در بیان واقع در صحن عتیق و بنای آن عالی و مرتب
 بکاشی معرق ممتاز و لی این بنار و بنجر ای کذاشته بود مرحوم حاجی محمد ناصر خان ظهیر الله
 در ایام حکمرانی در خراسان آنرا مرتب تجدید کردند و الان کمال رونق و بهار دارد در بنو
 ابوان در مدرسه بر کاشی بخت سفید هنگام مرتب نوشته اند قال سید المرسلین و خاتم
 النبیین صلّی الله علیه و الواسلم اطلبوا العلم من المهدی الى اللحد و عنه علیهم السلام
 طوره سماویه فی افقاص اشباح البشریه اذا التقى العلم صارت ملائکه و اذا التقى الجسد
 صارت حشرات الارض و عنه علیهم السلام ماذا العلماء کذا الشهداء کینه محمد حین الشهید
 الشهداء برود و این ابوان عبارت برامپور است اللهم صل علی رسولک محمد المصطفی
 و ولیک امیر المؤمنین و سید الاوصیاء علی المرتضی و سید النساء العالمین فاطمه الزهراء
 و السید السند و الامام المعتمد الحسن المجتبی و الامام الومجد الحسن بن علی بن ابی طالب
 الزاکر الشاهد علی بن الحسن بن زین الانقیاء و عظماء العلوم محمد بن علی الباقر امام الاصفیاء
 و معبای آثار الشریعه جعفر بن محمد الصادق امام الازکاء و الامام الزکی العالم الحفی مؤید

جعفر بن أبي حمزة وأمام المظلوم والغريب المغوم علي بن موسى الرضا والامام الجواد
 العارف بأسرار المبدء والمعاد محمد بن علي النقي خير الثقباء والامام الهمام والبدر النام
 علي بن محمد النقي امام الهادي وكف النقي والمدفون بمرمن راي الحسن بن علي العسكري
 من قبل الهوى وصل على صاحب الدعوى النبوية والولاية العلوية امام الانس والجان المحجة
 القائم صاحب الزمان موردا قل لا يسئلكم عليه امر الا المودة في القرية كنبه من
 هذه المدرسة محمد بن محمد كنبه بالايهوان بركاشي رديان عبارات (قد فوق بركات
 هذه المدرسة بعد نادر آثارها امثال الامراء السلطان الاعظم والخاقان الاعظم ادام
 ايام دولته ..... اعلام نصرته نصر الملة السنية الملقب بظهر الدلة العلي بن محمد
 ناصر خان والي مملكت خراسان كنبه احمد بن الشهيد ١٢١٥

كنبه متصل بابوان طرفه ست ناست بنشد قال الله تعالى ويرفع الله الذين امنوا
 منكم والذين امنوا وتوا العلم درجات قال الله تعالى انما يحبني الله من عباده العلماء
 قال رسول الله صلى الله عليه واله وسلم فضل العالم على العابد كفضل علي ابي رجب
 من امته ١٢١٥ قال الرضا عليه السلام كان العابد من بني اسرائيل لا يتعب حتى يصمت عشرين
 قال رسول الله صلى الله عليه واله لسان العاقل وراء قلبه وقلب الاحق وراء لسانه
 الطالب العلم اعطاه الله بكل حرف سمع ويكتب له سنة في الجنة واجبه الله مخاضة العلم
 على المزابل خير من مخاضة الجاهل على الزرابي وعنه صلوات الله عليه ان الله تعالى
 قال تذاكر العلم بين عباده فما يحبني القلوب المسنة قال رسول الله صلى الله عليه واله
 عالم ينكر على فراشه وينظر في علمه من عبادة العالم سبعين عاما ليس العلم بكثرة التعلم
 بل بوقفة الله في قلبه من بشا در نحو الى محراب برده وارهاج كاشي ممتاز معرق وغير

مُعَرِّق دُرِّ قَدِيمٍ وَجَدِيدٍ نُوْشْتِهَ اَنْدَ اِذَا عَلِمْتُمْ فَاَعْلَمُوا بِمَا عَلِمْتُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ قَالَ بَاغُ
 اَلْعُلُومِ اَلْاَنْبِيَاءُ وَالمُرْسَلِينَ وَخَامِسِ الْاَتَمَّةِ الْمُعْصُومِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مِنْ طَلَبِ الْعِلْمِ لِيُنَاسِحَ بِهِ
 النَّاسُ بِمَا رَى قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ مَخْرَجٍ مِنْ بَيْتِهِ لِبَيْتِ بْنِ أَبِي هَانٍ الْعِلْمُ كِتَابُ اللَّهِ
 عَزَّ وَجَلَّ بِكُلِّ قَدَمٍ ثَوَابٌ نَبِيٌّ مِنْ اَنْبِيَاءِ بَنِي إِسْرَءِيلَ الْجُلُوسُ سَاعَةً عِنْدَ مَذْكُورَةِ الْعِلْمِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ
 تَعَالَى مِنْ قِيَامِ أَلْفٍ لَيْلَةٍ يُصَلِّي فِي كُلِّ ١٢٨٥ الْجُلُوسُ سَاعَةً عِنْدَ مَذْكُورَةِ الْعِلْمِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ
 تَعَالَى مِنَ الْفَجْنَانِ مِنْ جَنَازَاتِ الشَّهَدَاءِ طَالِبُ الْعِلْمِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ وَأَحَبُّهُ الْمَلَائِكَةُ وَلَا يُجْزَى الْعِلْمُ
 إِلَّا التَّجِدُّ بِمَذْكُورَةِ الْعِلْمِ تَعْرِفُونَ الْحِلَالَ وَالْحَرَامَ قَالَ لِامَامٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْعَالِمُ كَالَّذِي هَبَّ السَّعْلُ
 كَالْفَضَّةِ وَسَابَرُ النَّاسِ كَالرَّصَاصِ كَتَبَهُ قَالَ خَدَامُ الرُّضْوَةِ مُحَمَّدٌ قَالَ الرُّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ لَمْ يَشْكُرِ
 الْمُنْعَمَ مِنَ الْخَلْقِ قَبْلَ أَنْ يَشْكُرَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الصَّادِقُ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَالِمٌ يَنْتَفِعُ بِعِلْمِهِ
 أَفْضَلُ مِنْ سَبْعِينَ أَلْفَ غَابِدٍ مُتَّصِلٍ بِابْنِ آخُرٍ مَدْرَسُهُ مَسْطُورٌ اسْتَفَادَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّاسُ عَالِمٌ وَمُسْتَعْلِمٌ وَآلِ الْاِثْنَةِ عَشَرَ كَالْهَمَجِ الرَّعَاقِ دَوْرَةُ ابْنِ آخُرٍ مَدْرَسُهُ
 الْكُرْسِيُّ اسْتَفَادَ أَخْرَافُهُ نَوْرًا أَخْرَجَهُ نُوْشْتِهَ اسْتَفَادَ اللَّهُ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَدَّرَ رَسُولُ النَّبِيِّ
 الْكَبِيرِ وَنَحْنُ عَلَى ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ وَالشَّاكِرِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ كَتَبَهُ أَحْمَدُ بْنُ الشَّهِيدِ
 الشَّهِيدُ ١٢٨٥ تَوَيَّ ابْنُ آخُرٍ مَدْرَسُهُ آيَةُ الْكُرْسِيِّ نَاخِرُ جِهَتِهِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ نُوْشْتِهَ
 بَعْدَ صَدَقَةِ اللَّهِ ذَا وَكُتِبَتْهُ مُتَّصِلٌ بِابْنِ آخُرٍ مَدْرَسُهُ طَرَفٌ سَجِيحٌ بَنَسَتْ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مَنْ زَادَ
 الْحَدِيثَ لِقِيقَةِ الدُّنْيَا لَمْ يَكُنْ لَهُ فِي الْآخِرَةِ نَصِيبٌ مَنْ زَادَ الْإِسْلَامَ اعْطَاهُ اللَّهُ تَعَالَى بِهِ خَيْرًا قَالَ
 الرُّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ لَقِيَ مُسْلِمًا فَقَبِلَ عَلَيْهِ خِلَافَ سَلَامِهِ عَلَى الْغَنِيِّ لَقِيَ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَهُوَ
 عَلَيْهِ غَضَبَانِ قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَا أَرْضُ لَا تَرْضَيْنِ عِبَادِي إِلَّا بِكِدِّ الْيَمِينِ وَعَرَقِ الْحَجَرِ
 الْإِطَالِبُ الْعِلْمَ نَمَقَهُ أَحْمَدُ ١٢٨٥ كُتِبَتْهُ سَرْدَرُ بَرَكَاشِي مَخْطُورَةٌ زَادَ ابْنُ جَابَرٍ قَسَمْتُ قَدَامَ بَعْدَ

ابن قرد وكتبه در سنه مئبت است و بنابر خوب نوشته شد و عبارت آن اینست
 (قد اتفق بحمد الله سبحانه وحسن توفيقه ببناء هذه المدرسة المشاهد بالفاضلة في ايام دوله
 صاحب القرآن الاعظم والخافان المعظم مالك رقاب الامم مولى ملوك الترك والعرب العجم
 اخفاد ائمة الهدى وسيد السلاطين في العالم السلطان بن السلطان ابو المظفر
 شاه عباس الثاني الصفوي الحسيني خلد الله سبحانه ملكه وسلطانه وافاض على العالمين
 بوجه وعده واحسانه وبعد لما ثبت بالبراهين العقلية والسعي النفعية في ان تحصيل العلوم
 الدينية طاعة الله سبحانه افضل من العبادات واغانة الطلبة واهل العلم تعظيما لثانته من
 اقرب الطاعات بنيتها محضاته وفرت باتمامها وانا عبد الله ملا امير طاعة لا شارة اخي
 الفاضل الكبير والعالم المدقق الفخير الواصل الى جوار الملك المنان الغني علا الملك
 الخاطبة بفاضل خان التوفي نعم الله بغفرانه واسكنه بجوحة جنانه ربنا تقبل منا انك
 انت السميع العليم واشركه في صالح دُعائي رب اغفر لي ولاخي وادخلنا في رحمتك وانت
 ارحم الراحمين انت لبنا فاغفر لنا وارحمنا وانت خير الغافرين بسعي الصالح النقي المتق حجة
 محمد باقر القراسي وحرره العبد الراجي الى رحمة الله ابو الحسن عنایت الله في تاريخ سنة خمس
 وسبعين بعد الالف من الهجرة على صاحبها الف سلام ونجته

در پيشانی در رسم الله الرحمن الرحيم بامفتح الابواب سطواست با ابن عبادت (بعد حمد
 مفتح ابواب الخيرات العلوم والسلام على الراغبين في العلم المكموم قد روى عن النبي صلى
 عليه واله وسلم انه قال انا مدينة العلم وعلي بابها ومن اراد الحكمة فلما انها كتب محمد بن
 در پيشانی محراب بخط ریحان بر سنه مئبت است قال الله تبارك وتعالى خافظوا على الصلوات
 تاخر اية الراجي الى الله عنایت الله

مدرسة الامام محمد باقر مشهور بسمعة في كربلاء

كتبه خبلي خوش خطي در بالاى در اين مدرسه بخط رقاع در سنك مئيت شد است
(قد اتفق اتمام بناء هذه المدرسة الشريفة التي بعبته في ايام دولة السلطان الاعظم والخافا
العظيم مولانا ملك العرب الترك والعجم ذي شوكة الاسكندرية والخيمة السلطنة السلطان
ابن السلطان بن السلطان والخافان بن الخافان ابو المظفر المنصور شاه سلیمان
الصفوي الحسيني في دار خان خلده الله دولته بتوجيه علي بن الحسين اكل الفضلاء والحكام محمد
الروماني مولانا محمد باقر الخراساني من مال الحضرة الفاضل الباذل ذي الحسب الرفيع مولانا
محمد سمیع با تمام سبب العالم العامل مير عبد الحسين وسعي حاجي محمد شفيع الاصفهاني
في سنة ثلاث وثمانين والفت كتبته محمد رحيم در آواره و دو طرف در لفظه علي كاشي ^{اند}
مخطوئتي و در زمان آن سون توحيد است شروع آن اعوذ بالله

مدرسة في كربلاء في كربلاء

ابن مدرسه كتيبه بسمار خوش خطي بخط رقاع دارد با بن عمارت (قد اتفق اتمام بناء هذه
المدرسة المباركة في ايام دولة السلطان الاعظم والخافان العظيم مولانا ملك العرب
الترك والعجم السلطان بن السلطان بن السلطان ابو المظفر شاه سلیمان الصفوي الحسيني
خلده الله تعالى ملكه وسلطانه واقض على العالمين بن وعده واجسائه من عين مال
زينة اهل السداد والرشاد ملك بخداد وبعي التقي حاجي الحسين الشيرازي حاجي نظر علي
كتبه اقل عباد الله عنا بالله

مدرسة صاحب الميثاق في كربلاء

در سردر اين مدرسه كتيبه است خوش خط در سنك بخط ثلث قطعه خفي بخط استيلاني

در عرض کتیبه اول بخط خفی مرقوم است بسم الله الرحمن الرحيم بعد حمد الله سبحانه
 از اینجا جلی است طول کتیبه (قد اتفق اتمام بناء هذه المدرسة الرفیعة الصالحة فی أيام
 خلافة السلطان الأعظم والخاقان الأکرم مولی ملوک العربی العجم السلطان بن السلطان
 ابن السلطان بن السلطان والخاقان بن الخاقان بن الخاقان أبو المظفر شاه سید ملک
 المحسنی الموصوی الصفوی خلد الله ملکه و سلطانه و فاضل علی العالمین بن و عدله
 احسانه من مال خالص نواب مستطاب عمدة السادات النبیاء الکرام و راجع النقباء العظام
 صدرا الاسلام والمسلمین میرزا صالح النقیب الرضوی کتبه محمد صالح سنة ست و ثمانین بعد
 الف

و قطعه مزبوره از قرار ذیل است

بعهد شاه سلیمان شهنشه دورک	که زین کفر زمات کابنار دورک
شهر بر خلدن کج اندا اثر	استین حمل شکست و بنای علم فرو
سپهر عز و شرف میرزا ابو صالح	مخط مکرم و علم و فضل بخش
مدد عالم صدق مالک ایران	همای اوج سعادت عز بر مصر جو
بنای مدرسه خالصا لوجه الله	زهرا طالع علم و عمل تمام نمود
ز در طوع و رضا و مقام شاد رضا	که تارضا شو از وی رضا خلد شو
بدستار معمار کلاک صنع کشید	عجب نقش بدیعی کار کاو وجود
بصد سدر هاداد جاز روی شرف	که همچو صد بصد دلار شرف
بسعی صد خیرات میرزا صدرا	تمام کشت بوق و بناعت مسعود
کلیب رضا صالحا بن صوفی	علام زمرا و با علم و کشف و شوق
ز میرزا بن از غرد نشان میجفت	که ناکان دگر از غیب بد لث کشود

بگفت هاتقی از بهر سال تاربخش ازین رفیع بناشان آسمان افزود

عَمَل کَمَال کُنکُش

مَدَرِ سِرِّ نَبَا لَاسِرِّ وَاقِعِ دَرِ نَازِ

در این مدسه چند شعر مسطور در ذیل بخط نستعلیق کج بری شده است

در عهد شهنشاه سلیمان زمان کز نام و سبب کسلاطین باشد

دستور زمانه مهر فاعل الدین عا و راه لطف و کرم آیین باشد

و یکی در تعبیر در این مدسه ریخت زانسان که بر این بنای پیشین باشد

چون کشت تمام گفت احسان تاج زین مدسه و بقبله دین باشد

در ایوان بالای سربازک مقابل در مدسه کج بری شده بخط ثلث اقد و فوق الله سبحانه

لتعظیم هذه المدرسة المقدسة في أيام دولة السلطان المعظم والخاقان الأعظم سید سلطان

الزمان و اکرم خواص الدوران ذی الشوکه الفاهرة الاسکندریة والخیمه الباهرة السلیمانیة

السلطان بن السلطان ابوالمظفر شاه سلیمان الصفوی الحسینی بهادر خان خلد الله تبارک

و وزیره العالی و امینه الاجل المنعالی صاحب المراتب المنيعة الاصفیه و الوزان العظيمة

السلیمانیة مصدا البر و الجود والخیرات سعد الدین مهران محمد الوزیر الکلی خراسان و

مرات در پیشانی ایوان بر خشت کاشی نوشته است قال الامام علی سلم العالم کالذهب

و المتکم کالفضة و سایر الناس کالرصاص فی سنة ۱۲۷۱ کتبه محمد حسین الشهبید

مَدَرِ سِرِّ بَرِیْنِ اِدْرِاقِ دَرِ نَازِ

قد و فوق الله سبحانه لتعظیم هذه المدرسة المقدسة في أيام دولة السلطان المعظم والخاقان

الأعظم ذی الشوکه الفاهرة الاسکندریة والخیمه الباهرة السلیمانیة السلطان ابن

ابد قمرین و ایاام دولت بمبخت این سلطان اعظم و خاقان افخم مالک و قاب ام اسکندر دارا
 خشم و جشید فریدون خدم سبده سلاطین عرب عجم السلطان بن السلطان بن السلطان و
 الخاقان بن الخاقان بن الخاقان شاه سلیمان الحسینی الموسوی الصفوی مجاهد رخا خلد
 ملکه و سلطان و افاض علی العالمین بن و عدله و احسانه حسب الفرمات ملکه دوزان
 و بلقیس زمان علما جناب قمر و کاب خورشید احتجاب المذات ناموس العالمین فواب علیته
 عالمه متعالیه و الدن ماجد که مصداق و الامر الیک فانظری فاذا قام من استساع
 جبهه فوابی تطشوک و عظمت اجلال دستگاه اجد و نصفت عدالت و اقبال اکثرا
 منبع الجود و الاحسان مظهر انوار العدل و الامنان قدسی منات ملک صفات عاینا
 اقامی عظیم المکرله و الشافی شاه و بر دی می کا خلف صد و نایب عالم دار خورشید خلد
 کردون و قار سحر اقتدار امیر الامر که کلبه ایلخان قوریچ باشی بیگار بیکی مشهور قد
 معلی و صواب بدزای اصابت بیری قدس مشایخ شریعت افضل خلاصه سلسله
 فضل و کمال النیر الکامل شیخ محمد فاضل الخادم المذدس مدرسه مبارکه مبنونه بتعیر
 زینت پذیر کردید کتب محمد خان علم محمد شیع مسند
 در میان مسجد مدسه کتبه بخط ثالث ممتاز کج بری شد و ابانی از انا فضا نوشته تاریخ
 آن ثالث اربعین و شانمانه میناشد و بخط کوفی در بالا الملک لله مسطور است
 دو کبند در دوزاویه اندسیه هست یکی کتبش بنامی دینچه و دیگری در دوز کبند
 بر کاشی معرق بسیار ممتاز این ابیات بخط ثالث مرقوم است

هزار نقش از دزمانه و نبود   یکی چنانکه در آینه تصویر یافت
 بدست ناچار بر جل عفتا چیر ^{نست}   بعاش ناخوش خوش کرد ضاد ^{رقت} بیم

بریز کند

بر بربند خضر چنان توان بودن   که اقتضا خضایا کبند خضر
 برین مقرر منو نوشته اند بنور   که بر دل روینات فلک امبد خط
 ز بعد حسن عمل هر چه ز آدمی ماند   درین سرای غروب و برف و دیو
 فراز منظر هفت آسمان .....   در بچه است که در باغ جنت

در میان این کبند صوت قبرست و در روی آن آیه الکرسی بخط ثالث رسم شده و در
 دوره بخط کوفی الحکم لله و در روی آن بخط ثالث آيات الدین بقولون ربنا انصافنا
 لنا ذنوبنا و قنا عذاب النار الصابرين و الصادقين و الثابتين و المنفقين المستغفرين
 بالاسحار نکاشته شده بعد از او قال النبی علیه القبر عند العمل بالای ان الحکم لله
 بخط کوفی و در دوره این دو کتبه آیه شهد الله و آیه قل اللهم و آیه قل انما نؤثر
 شده است و در سمت سر بخط ثالث خفی بر سنگ این عبارت رسم است (هذه روضة من
 روض الرضوان منورة بانوار الغفران معطرة بانوار الرجحان من الله الکریم الرحیم
 المنان لامير الاعظم الاعلى الاقدم افتخارا لامراء و الکبراء فی العرب العجم اعترافا
 الملوك و السلاطين و اقدار الخواص الثاقب في مضمار التقاخر و التبادر عبات الدین
 و الدنيا امیر یوسف خواجه بهادر (در بنایین قبر رسم است) و هو ابن الامیر الکبیر
 ناصب لواء المعدلة و اهاب عطاء الموهبة ناصر الحق و الدین امیر شیخ علی مجاهد رطاب
 شراه و جعل الجنة مثواه و فاته فی الثالث و العشرین من شهر الله المکرم شعبان المعظم
 سنة ست و اربعین و ثمانمائة عمل العبد عطاء الله بن عبد الله اسلان
 مد سیر پایین پای مبارک معرو فیسعد به

در بیرون بر سردر این مدسه بخط ثالث نوشته است (قد زبنت فی ایام دوله السلطان

الْعَادِلُ وَالْخَافِقَانِ الْبَاذِلِ السَّلْطَانِ بَرِّ السَّلْطَانِ وَالْخَافِقَانِ بَنِي الْخَافِقَانِ نَاصِرِ الدِّينِ شَاهِ
قَاجَارِ خَلْدِ اللَّهِ مُلْكُهُ ۱۲۱۹

قصید بنی بخت فی تعلیق در این محل نگاشته اند که چند شعر اول را مرثیّه محو کرده
آنچه باقی مانده است اینست

مهرین صدگر که نزد کلک و زایش هزاره آصف اندر عذر خواهی

دَم افشانند و طرح مدرسی و بخت که این باد از آسب تباهی

منار منیری از علم مشحون در وحل کشته احکام الهی

هابون مدرسی چون کعبه پاک منز طول و عرض از تناهی

در آن زینین بنای خوش عمارت نماید چهره رخساری زکاهی

مکانی نشردرس علم و آداب دهد بر سال تار و پش کواهی

کتبیه ثلثی بر کاشی عیرو خطی بمنار بالادی در بوده رنجه آنچه مانده اینست

(لَقَدْ وَفَّقَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى لَأَنْشَاءَ عِمَارَةٍ هَذِهِ الْمَدْرَسَةِ غَالِبُ الْخَيْرِ مَوْلَى الْأَجَلِ الْأَعْلَى)

ملاذ اصحاب در گریاس مدرسه این اشعار بخت تعلیق است کتبه شده

در زمان شه فرشته سپاه شاه دین پرور سلیمان جاه

پادشاهی که در تصرف اوست هفت اقلیم تا باوج سما

اصف و زکاء سعد الدین بود مهریان بخلق

هر زمان کل در آب میبرد بچهر کعبه دلهما

بهر تدبیر کاردان علوم کرده از روی اعتقاد

اینچنین مدرسه بهشت این اندرین خالک خلد آسا

العرض زاهتمام هست او کشت چون ابن یحیی بن ابی بربا
آمدان غیب بن ندا عالم بود یاد جمع فضیلا
کثیر محمد رضا الامجدی ۱۰۸۷

در ابواب ازیشت بقبله بخط ثلث بنهار نماز آیه قد نرى تقلب وجهك لربك مثلاً الذین
ینفقون اموالهم کما یرى سداً و تارنج اوفی ست ثمانین و الف است بار قم محمد رضا امام
کتیبه در و قبله که بر کاشی نوشته آیه و ما کان المؤمنون لینفروا کافه و آیه امن هو
فانت انا الذیل و آیه قل یا عبادى الذین اسرفوا مینا شد و در آخر نوشته است
حرره رجبل علی الخادم المشهدی ۱۲۱۹

مدرس سر عیسی قبل خان و قریح در خیابان سفلی

دو پیشانی این مدرسه فرمان مسطور در ذیل بخط نستعلیق مرقوم است
المملکة حاکمها انقطاع شد آنکه انا لک شوکت چشمه و جلالت دستگاه
عالیجاه امیرالامراء العظام نظاماً لا بالاله و الشوکه و الغز و الاقبال عباس قبل خان
غلامزاده قدیمی و دو انخواه صمیمی نمیکاریم یکی کل خراسان بعباس شاهانه مفتخر
سرافراز کشته بدانند که عرضیه که در این وقت مصحوب زارت رفعت و معالی بنیاد
عزت و عوالی و کالات دستگاه آصفی کمال الوزارة و الرفعة و الغز و المعالی امیر
سعدالدین محمد وزیر سرکار خود بدرگاه معلی فرستاده است بعد عامنوده بود که التوجه
محال مملکی انعالیجاه را که وقف مدرسه محدثه خود نموده بسورغال انعالیجاه مقرب
فرمایم بنظر نهان اثر رسانند عباس شاهانه دربار انعالیجاه از ابتدای چهارماه
قوی بیل مانو هم مملکی محال مزبور را بسورغال ابد و احسان سرمد بعالیجاه شریف

و تحت فرمودیم بوجّه شافانه میمال باشد تخریرا شهر حادی الاولی ۷۷۷

روزی که باین اشرف احکام سفر از عبای قلی گشت لطف شایر

معلوم شد ..... بر تارک موری فکد سبیل

زان خدمت تخریر بکاتب نیندید خوش ورق بدرقم کرد بزرگان

در دوزخ محراب مسجد ایند رسه آیه الکرسی است لی نصف اخر بخنده و با ساز و تمیز

شد کتبه سرد و بخط ثلث و کاشی معرق بوده ولی بتماه و بخنده چند آیه از آیات قرآنی نزد

انجنانکاشته شده است در پیشانی ابوان مسجد بکاشی معرق بخط زرد نوشته

فی ایام دوله السلطان الاعظم و الخاقان المعظم صاحب الحشمه السلیمانیة و التوکل المملکة

السلطان بن السلطان ابو المظفر شاه سلیمان الصفوی الموسوی الحشمه بخادر خان خلد

بیمان دوله کتبه محمد رحیم ۱۷۷۲

مدیر خیر الخان واقع در خیابان سفلی

ایند رسه را بر کاشی معرق کتبه است بخط زرد باینضمون (بسم الله الرحمن الرحیم)

لقد تم بناء هذه المدرسة المباركة السناه بخیراته فی ایام دوله السلطان الاعظم و الخاقان

الاکرم مولی ملوک العرب العجم السلطان بن السلطان بن السلطان و الخاقان بن الخاقان

ابن الخاقان ابو المظفر شاه عباس الثاني الصفوی الموسوی الحشمه بخادر خان خلد ملوک

وسلطانه و افاض علی العالمین احسانه و قد وفق لبنائها خال حیاته و بعد وفاته

المرحوم المغفور خیر الخان تغذی الغفران فی سینه سبع و خمسین و الف

در پیشانی در خط و بخان منبت است و قد کان اتمامها بسعی اهل العباد و احوهم

الی رحمة ربه الغنی محمد بن فتح الله الموسوی الحشمه الخاطمی غنی عنها

مَدْرَسَةُ نَوَّالِ امْرَأَةِ الْعِظَامِ سُلَيْمَانَ خَانِ اعْتَصِمَا الدَّلِيلُ

دَرْبِ اَلْاُمِّي دَرْ اَبْنِ مَدْرَسَةِ بَرْكُو حُي سَنَكِي عِبَارَتِي بِلِ سَطَوْر اَسْت
 نَصْرُ مَنْ اَللّٰهُ وَفَتْحُ قُرْبُ قَالَ سَوَّلَ اَللّٰهُ صَلَّى اَللّٰهُ عَلَيْهِ اَلِهَ اَنَا مَدْرَسَةُ الْعِلْمِ وَعِلْمُ الْاَهْلِ
 بِسْمِ اَللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ چُونْ عَالِمِ مَدْرَسَةِ سُلْطَانِيَه اَزْ مَبْدَعَاتِ غَالِبِهْ خُلْدِ اَشْبَهْ
 امْرَأَةِ الْعِظَامِ اعْتَصَادِ السُّلْطَنَةِ سُلَيْمَانَ خَانِ قَاجَارِ تَعْنِ اَللّٰهُ الْمَلِكُ الْبَاقِي مَبْنِيَّتْ
 وَدَرْ عَهْدِ قُوَّةِ سُلْطَانِ شَهِيدِ وَخَاقَانِ مَغْفُورِ مَلِكِ الْمُلُوكِ آقَا مُحَمَّدِ خَانِ قَاجَارِ اَتْمَامِ يَدِ
 دَرْ زَمَانِ جَنَاتِ بَانِي مُعْظَمِ وَبَعْدِ اَزْ فُوتِ اَبْشَانِ هَمْ كِهْ نَظْمِ مَوْقُوفَاتِ اَبْشَانِ دَرْ عَهْدِ كُتَابِ
 خَلْفِ صَلَاحِ اَبْشَانِ عَلِيّ بِنِ مَابِ ضَوَانِ اَبَا بَكْرِ امْرَأَةِ الْعِظَامِ مُحَمَّدِ قَاسِمِ خَانِ قَاجَارِ عَقْرِ
 بُوْدِ مَدْرَسَةِ مَرْبُورِهْ دَرْ كَمَالِ اَبَادَانِي وَطَلَابِ فَضْلِ اَدْرَانِ بَشْغَلِ تَدْرِيسِ وَتَحْقِيقِ
 بُوْدِنْدِ وَبَعْدِ اَزْ فُوتِ مَرْحُومِ اَزْ نَوَادِهْ هَا وَاوَلَا دَرْ مَرْحُومِ كِي دَرْ فِكْرِ نَظْمِ اَبَادِي مَدْرَسَةِ
 بَرِنَامِدِ بِطُولِ زَمَانِ قَرِيبِ نَجْرَايِ وَشَرْفِ بَاخْتِلَامِ كَرْدِيْدَتَادِرْ سَنَهْ هَرَا وُودِ بِيْنِ نَجَا
 وَتَهْنِتِ سَرَكَارِ رَفْعِ اَقْدَارِ امْرَأَةِ الْعِظَامِ مُقَرَّبِ الْخَاقَانِ فَيَضَرَّ اَللّٰهُ خَانِ قَاجَارِ خَلْفِ
 صَلَاحِ اميرِ مَرْحُومِ فَيُضْ كُلِي بَارَتِ بَقْعَهْ شَرْفِيَهْ رَضْوِيَهْ شَرْفِيَهْ سَيَدِ نَدِ عَجُورِ شَانِ بَمَدْرَسَةِ
 مَرْبُورِهْ اَضَادِ دَرْ كَمَالِ خِرَاجِ دِيْدِيْدِنْدِ بَا قَضَايِ هَمَّتِ اَصْلَبِيَهْ دَرْ مَقَامِ تَعْمِيْرِ بَرَامِدِ وَدَرْ زَمَانِ
 دَوْلَتِ اَبْدِ مَتَدِ اَعْلَاصِ قَدْرِ قُدْرَتِ مَلِكِ الْمُلُوكِ سُلْطَانِ السَّلَاطِيْنِ نَاصِرِ الْمُلَّةِ وَالْاَيْنِ
 السَّلَاطَانِ بِنِ السَّلَاطَانِ بِنِ السَّلَاطَانِ وَالْخَاقَانِ بِنِ الْخَاقَانِ نَاصِرِ اَلدِّ بِنِ شَاهِ قَاجَارِ
 خَلْدِ اَللّٰهُ مُلْكِهْ وَدَوْلَتِهْ دَوْدَانِقِ اَزْ قَرِيَهْ حَضَارِ اميرِ مَن قَرَا يَا وِزَرِ اميرِ كِهْ بَانِي مُعْظَمِ قَفِ
 بَرْمَدِ رَسْمِ مَرْبُورِهْ نَمُودِهْ بُوْدِ بِحِيطَةٍ نَصْرَفِ دَرَا وِرْدِهْ زِيَرِ كِهْ دَر اَبْنِ طَبَقِهْ تَوَلَّتْ بَا اَشْبَهْ
 بُوْدِ مَنَافِعِ چَنْدِ سَالِهْ اَنَزْ اَذْ خِيَرِ نَمُودِهْ صَرْفِ خَارِجِ تَعْمِيْرِ نَمُودِنْدِ بِلُطْفِ اَلْحِي بِنَجَاتِ مَعْمُورِ

و مسکون و مجمع طلاب علوم شرعیّه کردید و از موقوفات مدرسه است و دانواز
قریه عزب و هشت دانق از هشتاد دانق قنات خجاییان با قطبه سلطانیه توشه زد و
باب کان کوچک و بزرگ متصل مدرسه که منافع هر ساله آن افتاء الله مؤید صرف
تعمیر و طلاب مدرسه خواهد شد تبصیر که در وقف نام میباشد بر کانه طلاب لازم
که بانی و تعمیر کننده و ساعی را و هو الجناح بخوند ملا محمد به دعای خیر یاد و شاد فرمایند
تاریخ اتمام تعمیر فی شهر ربیع الثانی حرم محمد علی ۱۲۱۲

(پوشیدن نباشد که لفظ اعتضاد السلطنه در این لوح غلط کاتب است و مرحوم نواب
عفران مآب سلیمان خان قاجار طبیب الله مضیعه اعتضاد الدوله لقب داشته اند و هجاء
کلمه با قطبه مشکوک است و ممکن است باغ تپه نباشد)

اما کتب و کاف انیسرها و اجمال الزخوال آنها از فرار خیر بکشت
کامر انیسری شاه و برد پنجاس

بانی این کار و انیسر شاه و پردی بیک نوکر نادر شاه بود است بنای کار و انیسر از آجر
و کچ و ازاده های آن از سنک در اول کار و انیسر بک عمارت عثمی ساخته مشتمل بر
ده اطاق فوقانی و تحتانی که تجار در آنها منزل دارند بر سر در این کار و انیسر این
عبارات بخط نسیه تعلیق بر سنک نوشته شده است

بعد از حمد و ثنا در این هنگام خجسته آغاز فرخنده انجام بهودای ذلک فضل الله
بوتیه منیشاء از مکرمت های عنایت اعلی و مکرمت های جی غایت توفیق لم یز له بکر الظل
نمایان شاهنشاهی و مہمنی اعظم حضرت ظل اللهی شاه دین پناه و خیر انجم سپاه کجا
خواجهن باتت و دجیم ملاذ خیر ان مفت اقلیم سلطان از نشان و طاقان کتیبا

السلطان بن السلطان و الخاقان بن الخاقان بن الخاقان المؤيد بالنصر الفخ
 والامان السلطان شاه سلیمان الموسوی الصفوی مجاهد خان قره العین سلسله ...
 نور حدقه عصمت نامداری نور حدیقه شوکت و بختاری نایب صواب خلف الصدوق
 مستطاب امیر الامرای خان و ه شان کلبعلی خان سبل سیر سیکر سیکر مشهد مقدس توری
 باشی اعنی غصن دوحه اصالت و دزه اصناف جلالت امیرزاده اعظم شاه و پردی نیک
 بانغاه و جبه کبریم ذی الجلال و استر ضای رضای ابن دمتغال در دیار شتاب که ابان
 تحصیل ناری است انصرف مال صرف مال خود فرموده ابتکار و انسر و دکان و حمام متصل
 بانرا که از باب شهرت مستغنی از توصیف و تجدد است و قف و دار بارگاه خلافت پناه سلطان
 سیر ارضا نایب افزای او زنک خلافت کبری بحکم انما یرید الله لیدهب عنکم الرجاء
 البیت و یظهرکم تطهیر سلطان القلی بن ابوالحسن علی بن موسی الرضا علیهما النجاة و لشنا
 نمود بقید آنکه اولاً آنچه فاضل منافع آن باشد بعد از وضع اخراجات ضروری و حق التولیه
 و مبلغ پنج تومان و وظیفه هرساله فراش ..... فقیله غیر سوز که منصوب بر بالای سر
 مبارک در تحت قبه مبارکه عطر سای دماغ خدام ملائک مقام است و پنج تومان و وظیفه
 هرساله فراش شمع دار التباد و حافظ سرقبر و اقف معزی البه که فراشی متعویع و حافظ
 سرقبر هر دو با یکفراست هر یوم پنج اشار فقیله غیر و سی اشار فقیله شمع پیه که مفضلاً
 در وقفنا حجه معتبره علیحد و دفاتر سرکار موهبت آثار ثبت است همیشه باشد و بعد
 مانقی منافع صرف مدد خرج زوار شود بدین دستور که هر یک از اربابین مسافرن را که
 بحکم احتیاج در دیار فقر صاحب تاج و بوفور ناتوانی در عالم مسکنت توانگر باشد با
 لغرض امراض و علل از عود بسکن دور ماند هر یک از اینچهار دینار تبریزی تا یکتومان

باختیار متولی بطریق مالوف رعایت ابن سبیل نمایند و تولیت ابن موقوفات ادام الحق
 باجناب اقف موفق ومن بعد باولاد و تا توالد و تناسل باشد که خمس حاصل را بر داشته
 و مابقی را بتفضیل مذکور بمصرف رسانند و بعد ذلك تعلق بمتولی سرکار فیض آثار و ثلثه
 که عشر حاصل را حق التولیه برداشته مابقی را بمصرف رسانند باشند و وقفاً شریفاً
 مؤتداً ببعی علی حضرت اقای عزت پناه اتمام پذیرفت کینه محمد خان قراش عملی ^{مستند} صحیح

کاروانسرای امام جمعه

این کاروانسرا از بناهای مرحوم حاجی میرزا عسکری امام جمعه مشهد است بنای آن از
 آجر و کچ و مشتمل بر سه طبقه عمارت و در عقب آن طویله دو طبقه نباشد که در بالا
 آن بعضی از دروازه و منزل میگیرند در سردر این کاروانسرا بخط ثالث جلای این عمارت
 مسطورات (قد امر بابداع هذه العماره فی زمن السلطان العادل و الخاقان
 التباذل محیی الدین ناصر شرع المبین ظل الله تعالی فی الارضین السلطان ناصر الدین
 شاه قاجار السید الجلیل و العالم النبیل خلاصه السادات زبد الاطیاب اشرف الخراج
 و المعتمدين قدوة المحققین و فخر المجتهدین امام الجمعة و الجماعة حاجی میرزا عسکری ^{رضی} عنه

کاروانسرای اوزبکها

این کاروانسرا از بناهای قدیم و بنای آن غیر معین از اهل قایمات بوده کاروانسرای
 بسیار بزرگی است دارای سه طبقه عمارت که حجرات فوقانی را در و کسبه البیضا
 منزل قرار داده و واسطرا و تجارتی و محتانی اینا است کتبه این کاروانسرا بخط ثالث
 که بر سردر کاروانسرا بر خشت کاشی با این عبارت نوشته اند (قال رسول الله صلی
 علیه و آله سدد فی بضعة مینی بارض خراسان ما زارها مکر و لب الانفس الله کریمه

ولامد بُنَّ الاغفر الله ذنبه وقال الرضا عليه السلام من زارني على بعد ذاري اجنبه
يوم القيمة في ثلثة مواطن حتى اخلصه من اهلها عند تطاهر الكتب بمينا وشمالا
عند الصراط وعند الميزان في اثني وسبعين ومائتين بعد الالف من الهجرة النبوية
عالمشان آقا محمد علي شيرازي اتمام يافت كتبه محمد حسين الشجيد المشهد

کاروانسرا دار الزوار

در بالای دایره این کاروانسرا نوشته اند (في ارضه الدولة البهية السلطانية واثار
المملكة الشريفة السلمانية سيد السلاطين في الخافقين واعظم الخواص في العالمين
قوت السلطنة مؤيدا بالعدل والانصاف مشيدا بخلافة..... انجم سلاطين العرب
البحر السلطان بن السلطان بن السلطان والخاقان بن الخاقان بن الخاقان المؤيد المظفر
من الله الغني شاه سلیمان الصفوی الحسینی بهادر خان خلد الله ظل عاطفته على
العالمين وازين واستسعى بتوفيقاته لواقف مؤيد الدولة من ماحضروا الجالين
محمد خان طاب ثراه وذاثر بيت الله وزوار هذه البقعة الشريفة والروضة الرضوية ضانا
الله له بما من لطفه الخفي والمتولى الساعي تراب اقدام الزائرین مهديا المشهد
تاريخ كتيبه در بالا و بخط خفي است هزار و نود و هشت در زیر این كتيبه مرقوم آ

در زمان شه عادل که ز عدل	نبت در دهر عدل بش ممکن
داور ملک سلیمان که بود	عالم فتنه بعهدش ایمن
ساخت این بقعه ستمی احمد	هجر زوار امام ضامن
کشف تاریخ بی اتمامش	دار زوار امام ثامن
من زاره فی الله عارف حق	فالمشی من علی الحکیم حرام

زوار آستان توار شیخ تابشاب کوه صفت کند بطاعت بوحال

پیوسته بجزر و مد بوی جزرش برده معاصی مدتش دهد

کتیبه ها و خطوط اما کن بخلاف

کند خشتی واقع در محله نوقان مزار امامزاده سلطان محمد است که همچون واسطه بیند

سجاد سلام الله علیه میرسد کتیبه دور مزار از قرار ذیل است

این روضه که عرش زفرش منور است و بر بقعه که خال درش مشک عطر

صد ز روح گلش فردوس بهر طریقه

زانو که مضجع کل کائنات را احاطه می

خورشید آسمان سیادت که از شب

بر سر در بقعه پنهان اندوز مرقوم است (اللهم صل علی النبّه و آل النبّه و الوصی و البتول و السیّد

و السیّد و الباقر و الصادق و الکاظم و الرضا و النقی و النقی و العسکری و الهادی علیه السلام

فی ايام دولة السلطان الاعظم و الخاقان المعظم حافظ بلاد الله و ناصر عباده الله ابو المظفر

شاه سلطان محمد خدا بند خلد الله مملکة و سلطانہ بسعی و اهتمام بند درگاه خواجه قبر علی

ابن خواجه حسین نام البرذاری شد در میان بقعه مسطور است

امد بحیث تربت جد بزرگوار خوشوقت گشت آمدن او روان پیر

شب خواب بدش که بصد خوشی کرد بدین چهار جوان پیر

کریم پسر الخودی که طفل خورده زهار بمرمزار از آسان پیر

اولاد پیر که نشود تاب بر زحیر با داهمیشه زاده از دودمان پیر

هذا مرقدمرحمت پناه حاجی محمد فاضل ولد حاجی شاه محمد شریف در کبریا بقعه نوشته

رفت چون درویش قاسم از جهل
مرغ رو خوش گشت فارغ از تعب
همچو طفل غنچه از روی نسا
داشت خاتم خند در زربلب
خبر تابیرن زد از باغ جهان
مرده شد و زکل و بلبل چو شب
اهل دانش را بسوی خاک کرد
نی بود منظور او فضل و سبب
غوطه خود چون صد در بحر فکر
نال فوثن از خرد کردم طلب
بی تا مل عقل گفت آذر بگو
دفن شد در مقدم پیر ادب

در سنگ بنیان مسجد جنب امامزاده خشتی نوشته

در زمان شه ستاره چشم
شاه عباس فخر دولت دین
انکه تادین در کفش رضوان
کره از سرم ترک خلد برین
محرم مرق صفا بنهاد
خاچی که عبه بهشت آیدین
پاک دین میرزا علی که بود
یک از شعبان خسرو دین
مسجد ساخت که صفا خورشید
پیش او برین نهاد جبین
تادعا کرده در او از فیض
در و دیوار می کندین
امداد بهر سال تار بخش
بیت محمور از آسمان برین

کتبه ابوان مصلی بکطرف در ابوان سونبار که تبارک الدی بید الملك و طرد بکود
در ابوان سوره بیخ لله منافی التما و الارض میان ابوان در طرف طاق نما ابه الکرس و در
طاق نمای وسط سوره سبح اسم ربک الاعلی و در وسط طاق نما ابه قد نوحی نقاب حجت فی السما
و در میان ابوان حدیثی از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام و اشعار ذیل نیز در دو طرف
ازاره ابوان مرقوم است

بدو و سُلیمان شه کامکار   که شک وجودش جهان را نظام
 فلک بارگاه و کواکب چشم   سکندر و قار و قباد احتشام
 بتوفیق فرمانده کن فکین   بتأیید معزای بیت الحرام
 بالهام حی الذی لا یَمُوت   بفرمان نواب عالم مقام
 ابوصالح آن صد دین کرازل   بود دولتش تا ابد مستدام
 دیرکاری و سعی حاجی ملک   که در کارها باشد اهتمام
 زین جهد کرازه صد کیش   باندک زمانی مصلی تمام
 چو مستغنی از بهر تار و پود   نهادم بصرای اندیشه کما
 بکوش دلم گفت پیر خرد   بود این بنا جمع خاص عام

کتبه سقاخانه خانبان بالاغازی دارالشفا چند شعر از اشعار مُتَشَتَّم است
 در سر در دار الشفا بر سنگ نوشته اند (پاشا) به عهد دولت ذاری دین پناه و زمام
 سلطنت خسرو ثوابه اخم الخواص و اعظم السلاطین مُرتَج شریعه سبیل المرسلین
 ابوالنصر ناصر الدین شاه قاجار خدا را شکر که به دارالقرار و اوان ابال و حکم افرمود
 حاکم سلطنت بختیاری نواب کامیار کرد و قار ملک زاده ازاد جم اقتدار شاهزاده
 حاتم السلطنة العلیه العالیه لازاک زابات فتحه ..... و قولت جناب غفران
 مناب محبت آثار بکانه سبیل عترت اطهار مُقَرَّب الحضر الرضوة مهرا جعفر خان الملک
 بمشیر الدوله اختراع ابن عالی بنا برای صوابنمای ضوان جایگاه شد ولی بعد از
 شروع بنا بعمل اجابت عوت بیک اجل نمود محل از چند ایشان مهرا احمد صادق خان
 سرتیپ کبک و سبیل جوشد از جناب قدوة الفقهاء والمجاهدین ثقة الاسلام حاجی شیخ

محمد رحیم اطال الله بقاءه که اتمام اینکار بدستباری الشریعت مدار شود ایشان هم ایجاب
نموده در شهر نجف الحرام اتمام پند برفتن ^{در} کتبه محمد حسین
بر سنک سرد حوالی کویچه باغ طاووس نوشته است (وقف جناب سید الشهدا علیه
نمودش دانق حوالی ملک خود را که واقع است و مخاذی حمام صاحبکار حاجی میرزا حبیب
رشتی ولد مرحوم حاجی حسینخان قاجار مشرف کارخانه زواری که در شهرهای جمعه و ضهر
خوانی نهانند و تولد نامادام الحیوة با خود واقف است بعد از فوت و بارش اولاد ذکر^{۱۲۹۳}
(اهالی مشهدخانه را حوالی میگویند)

در میان مسجد سرپوشید بر سنی نوشته است (در زمان دولت پادشاه نجف اهالی
ابن السلطان و الخاقان بن الخاقان فتحعلیشاه قاجار خلد الله ملکه تعمیر این بیت الله نمود
نواب مستطاب الا القاب ستوده سرپرده عصمت و کامکاری طایفه پد الله الحرام
وزائرة الرکن و المقام نواب علیه حاجیه صبیحه غافلجه مرحمت غفران پناه حسینقلی
خان قاجار طاب ثراه بواسطه جناب مستطاب مقرر الخاقانی کف الحاج و المعتمرون و زائر
قبر رسول رب العالمین حاجی عبد الله خواجه بکبابی کان بقالی را که واقع است در مقابل
مسجد و رقی از نواب مستطاب شاهزاده کامکار و الا بشار شجاع السلطنة حسنعلیمیرزا
اذا م الله تعالی عمر صاد رشد که دکان مزبور از حواله جات و صادرات و وجوهات
دیوانی مستمری و غیر مستمری مرفه الحال باشد از وجوه مزبوره همراهی بکند در باب نتیجه
وظیفه تسلیم خادم مسجد مزبور نهانند و باقی را بجهت سوخت و شنائی و بویا و تعمیر
ضرب نمایند و هر یک از کلاستران و کدخدایان و رؤس سفیدان اصناف کفر هم دکان شوند
بلغت خدا و بنفین رسول گرفتار شوند^{۱۲۹۳}
در تکیه

در تکیه میرزا جانی در چهار باغ مرقوم است (وقف مؤید و حبس محمد شرعی نمودند
عالمقدان میرزا بابا و میرزا شریف میرزا محمد علی و میرزا حسین ولدان مرحوم میرزا محمد
بغایری شریف الحبیبی ابن حبیبته را که از ارضی آن از والد آنها با آنها منتقل شده بود
از برای تعزیه داری حضرت امام حسین علیه السلام که ثواب آن بار و اح والدین آنها عاید
کردند) ^{۱۲۱}

بر سنک دیوار قدمگاه واقع در قلعه مسطور است (وقف نمود تقوی شعارخانه
الحرمین الشریفین حاجی حقنظر ترکان مقبره واقع در تکیه بکناشته را بر خود و اولاد
خود و دیگر بر احق و دخی در مقبره مذکوره بنیت اگر کسی ازاده مدفن بی اذن او
باشد از شفاعت پیغمبر صلی الله علیه و اله بیضد کشته بلغشت خدا و پیغمبر رسول گرفتار شود)

هر کس بدر شاه بخف زده کند نعلین صفت سجده دلخواه کند

نقش قدش را ببلد ببرد از آن تاتریت من کار قدمگاه کند

در سردر حوض چهار باغ ابن اشعار بخط فیه تعلیق بر سنک مرم حجازی شده است

در زمان خسرو عادل که پیر خ

بحر دل فتح علیش از کعبه بحر

ز امر اسمعیل خان کر لطفشا

قهو لطفش باعد و وینکواه

تا که شد قمبر این گوشه مثال

میرزا نور و چون سماعی شد

بود مقنن بجزار بخش مال

کز صبر بر خامه مضراعی شپند

کعبه بر باد شهید گریلا نوش آب لعنتی کن بریزند
این بود خطوطی که در اغلب اماکن مشهور نگاشته شده اگر چیزی از قلم افتاد باشد عفو

مقبره شیخ و اجنه ربیع

یکی از اماکن مشهوره مشهد مقبره خواجه ربیع بن خثیم رضی الله عنه است که از دهان شاه
و شاهزادگان با حسان میناشد این مقبره در میان باغی واقع شده که از دروازه نوقان
مشهد تا آن باغ شش هزار و هفتصد قدم است قبه عالی با تکلفی بر بالای تربت خواجه
ساخته شده و اصل بقعه را از داخل بر وجه تربیع طرح ریخته اند و از هر قسمتی و شاه نشانی
در کم اخراج نموده اند و ازین جهت دروز بقعه دوازده ضلع بهم رسانیده است و آنرا در
متوازست یک جنوبی و دیگری شمالی قبر مرحوم فتحعلخان قاجار طاب ثراه جد احمد سلسله
جلیله قاجاریه در بنار داخل از باب جنوبی در ضلع اول از اضلاع دوازده گانه واقع شده
و شرح سنک و کتیبه آن بنیاید مضجع خواجه ربیع در وسط حقیقی این بقعه میباشد
و صندوقی غیر مشکی بطول دوزع و یکچهارک و عرض و ارتفاع یکدفع بر روی
آن گذارده شده و روی صندوق بالحنه بشکل روی غارنی پوشیده است تمام این صندوق
برونک سوره بنی ملوک و بوق در دوزع محمول مخطط است و دوازده از راه کاشی خشت هشت
خیمی خوش صنعت خیمی خوش جنس میباشد و در میان هر خشت هشتی نوشته است یا حفظ
و ارتفاع از راه باسنکی که در کاشی کار کرده اند دوزع است و در هر بقعه از درون
پنجاه و شش دوزع و دو کبند بر روی هم دارد که ارتفاع کبند و دوزع از کف زمین بدست
دوزع است و روی آن کبند کاشی خویی بوده و کتیبه در داخل بقعه بخط ثلث قلم علی بن
عباسی کج بری شده و متن کتیبه لاجورد است و خط سفید و عبادت ابن (عن جابر ابن

عبد الله الانصاري رضي الله عنه قال لما نزل قوله تعالى يا ايها الذين امنوا
الطيعوا الله والطيعوا الرسول واولى الامر منكم قلت يا رسول الله قد عرفنا الله ورسوله
فمن اولوا الامر الذين قرأ الله طاعتهم بطاعته فقال صلى الله عليه واله هم خلفائي باطلا
وامامة السليمن بعدى ولهم علي بن ابي طالب ثم الحسن ثم علي بن الحسين ثم
محمد بن علي المعروف في التوراة بالباقر وسيدركه باخبار فاذا بقيته فاقراه السلام مني
ثم الصادق جعفر بن محمد ثم موسى بن جعفر ثم علي بن موسى ثم محمد بن علي ثم علي بن محمد
ثم الحسن بن علي ثم سمعي وكنتي حجة الله في ارضه وبقيته في عباد ابن الحسن علي ذلك
الذي يفتح الله عز وجل على شارق الارض ومغاربها وذلك الذي يغيب عن شعبه
واوليائه غيبة فلا يثبت فيها على القول بامامته الا من امحى الله قلبه للايمان
قال جابر فقلنا يا رسول الله فهل لشيعته انقاع في غيبته به فقال صلى الله عليه واله
والذي بعثني بالنبوة اتم تضيئون بنوره وينفقون بولايته في غيبته كانقاع
الناس بالشمس وان تجلها السحاب باخبار هذا من مكنون سرا الله وخزن علم الله
فاكتفه الا عن اهله قال العلامة في الخلاصة ربيع بن خثيم بالخاء المعجمة المضمومة
والثاء المنقطة فوقها ثلاث نقط قبل الاء المنقطة تحتها نقطتين احدا الزهراء الشابة
كتبها العبد الراعي علي رضا العباسي في سنة ست وعشرون^{كل} والالف من الهجرة
دور كند خواجه ربيع از خارج چهل و سه ذرع است و كتيبه ان بنو بنو علي رضا
عباسي در نهايت جودت و شروع ميسود با بنعبارت قال الله تعالى الا ان اوب الله
لا خوف عليهم ولا هم يحزنون قال رسول الله صلى الله عليه واله در اينجا حديثي و رصف
اولياء الله نوشته كه اعليك شي ان رنجنه شده و ختم ميسود با بن عبارت (قد انظره)

هذه شاه عباس الحسني الموسوي الصفوي دخلال سطر بعرض نوشته است
كتبها علي رضا العباسي

بنای قبه خواجه ربیع از بیرون بشکل مثلث در هر قیمتی ایوانی ساخته شده و
جلو چهار ایوان چهار حوض آبست و مقابل ایوان واقع مابین شمال و مغرب بفاصله
هفت قدم صغه اینست مندرس که بروی آن قبور ثلاثه سالار محمد حسن ابن اللهیار
اصف الدوله و محمد علی خان برادرش و امیر صلاخان پسرش میباشد عرض باغ مزار
خواجه ربیع از مشرق بمغرب و پشت سی قدم طول از جنوب بشمال سیصد سی قدم

اما سنگ مرمر مضجع مرحوم ختمکان فتحعلیخان قاجار طایفه را پانزده کمره و نیم عرض
و یکدفع و پانزده کمره طول و نیمدفع قطر است در روی قبر ابتدا نموده باین عبارت
(اننا الیایه و کل شیء هالک لا اله الا الله محمد رسول الله علی ولی الله) بعد از قطع

بخط نستعلیق مسطور است

در ریغ از خان و الاشان قدر قد قضا فرما	اساس عدل را بنیان بنای شرع را بنا ب
جهان عز و شان فتحعلیخان آن فلک قدری	کذا از وی شرف قاجار و احق در جهان بنا ب
در در بای تمکین آن بلند قبال فرزانه	که بودی در خورشید خاقان اگر بگردد بنا ب
زین کشتی بخود نازان فلک در موکیش تازان	نمودی در صف هینا چو آغاز سرافشا ب
عدو کرمه اش بیک ز جان نومید کرد بیک	نهاکر در نهان طالع چو شد خورشید نور ب
برای دفع باجج ستم سگ شکر محکم	بمال تیغ او آن سد و او اسکند ثانی
ز غلام رفتا که در غم او خلق را دادم	فرود بزد ز جرع دبه ها با قوت دنا ب
شهادت با من آن نوجوان و کردگار تو	هشجای و دان دادش بدل زین دار ظلمنا ب

سؤال نال تارنجش چو کرم از خورد کشتا مقامش سبابه طوی پناش لطف بزدانه
 دور این قطعه چهارده معصوم منظوم شیخ بهائی علیه الرحمه کتبه شده است
 مدخل باغ خواجه ربیع عبارت از سردری عالی و طبقه بالا آخر تراش نباشد و بعد
 انحراف یک عبارت سه قهقهه است که قهقهه سطر اول آنست که دو طرف آن دواپان دارد و در
 اطاق که اطاقها و بناهای بطرف بقعه باز میشود در بالای دو طرف بهرین سنگی تقریباً
 بشکل دهنه طاق که شکلا مأمونیت عبارت از بل در آن سنگ منقور است

دبانه این عبارت دفع آلتان فلک اساس و این بنای منبع البیان عرش مناس اعلی
 سلطان سلاطین عالم فرمانفرمای سلسله بنی آدم حافظ بلاد الله و ناصر عباده الله
 ظل الله تراب عتبه سبب المصلحین و کلیه آستان امیر المؤمنین مروج مذهب حق علیه و
 السلطان بن السلطان بن السلطان و الخاقان بن الخاقان بن الخاقان شاه عباس الحسینی
 الصفوی بتاریخ هزار و سی و یک هجری یعنی کمترین غلامان دغاگوی الخ الرضوی الخادم
 انعام یافت بالای طاق سردر که رو بجنبه است و دو طاق جنبین که یکی بنقطه مابین جنوب
 و مشرق نظر مینماید و دیگری بنقطه مابین جنوب و مغرب کاشی غیر معرق بسیار خوب است
 در برابر سردر خواجه ربیع تقریباً با فاصله دو پست بنجاه قدم آب انبار بسیار معتبر است
 ملو از آب در بالای مدخل آب انبار و لوحه از سنگ است یک سنگ که در بالاست
 تاریخ تعمیر آب انبار را که آقا محمد صادق مستاجر موقوفه بقعه خواجه ربیع از مال خود تعمیر
 کرده نوشته اند و سال تاریخ هزار و دویست هفتاد و دو میباشد لوح دیگر در زیر
 آستان این اشعار در آن منقور است

در عهد سلیمان شاه عالم قبل خورشید بر شرف عز و جلال

همشهری میرزا محمد طالب   ام کلثوم خانم از مال حلال
 در خواجہ ربیع بن ختم از سرحد   و زبهر ثواب بوم لا ینفع مال
 بنیاد نمود بر کوه چوشت   حوض از آب زندک مال امال
 کرد بدستعی میرزا صدالدین   اینطرف بنیاد تمام فی نقص و مال
 تارنج بنای این مقام دلکش   صالح از پیر عقل چون کرد مال
 ناکه از غیب هاتنی گفت خوب   لغت میرید کن بنوش آب حلال

بقدر دوجفت کاو ملک موقوفه خواجہ ربیع در حوالی بقعه میباشد که باب قنات
 آبیاری میشود باغ هم از همان آب سیراب میگردد و این قنات موسوم بقنات خواجہ
 ربیع و مخصوص باوست

بلوکات مشهد مقدس

یکی از بلوکات ارض اقدس بلوک بتادکان واقع در شرق و شمالی شهر است که تقریباً دو
 پنجاه قریه و قلعه و مزرعه دارد همه آباد و وصل بشهر و این بلوک از سایر بلوکات طولا
 عرضاً و سبقت و غله خیز تر خاوی و دوناچه پشتگون و پیش کوه و دوتربن مزرعه آن تا
 شهر چهارده فرسنگ است و اغلب مزارع این بلوک علاوه از کدوم و جو خوب است و
 هم میکارند بعضی مزارع از رود و برخی از قنات سیراب میشود یکی از مزارع این بلوک
 در دوفرسنگی شهر و موسوم بکرمابست چشمه آب گرمی دارد

یکی دیگر بلوک سرخام است در جنوب شهر واقع و از چهار فرسنگ الی دوازده فرسنگ
 از شهر و راست پنجاه شصت قلعه و قریه و مزرعه دارد و آب اغلب مزارع از قنات است
 یکی دیگر بلوک پوه زن میباشد که از چهار الی هفت فرسنگ از شهر منافع دارد و قصه

این بلوک بنبر موسوم به بیرون زن است در پشت کوه و در جنوب مشهد واقع از سمتی بحبال
و محال نشابور و از طرفی بلوک سرخجام و حد دیگر آن بلوک ارد مر است و در خانه کوچکی
از دره بیوه زن جاری و بیست سرخجام و دهات بنشاز میرود و در سلطان آباد از قریه های
این بلوک معدن نمک هست

یکی دیگر بلوک ارد مر است مشهور به از قد (از غد) واقع در بحبال جنوب مشهد و بعد از آن
شهر از سه فرسنگ الی هفت فرسنگ و مجموع قری این بلوک در کوهسار و دره های صعبت
چهار رودخانه این بلوک را سیراب مینماید و رودخانه بار و از قد که به بند گلستان میریزد و در
خانه حج و مغان که فاضل آب بطریق میرسد در نزدیکی قریه مغان از قری این بلوک غاری است
غریبه که دره نه آن بسیار وسیع است گویند تا یک مایل آن آب از غار طودی و سغذارد
که پنجاه سوار بصورت عبور میکنند در غارهای این مسافت از سقف غار آبی میچکد و فوراً
مبجل میشود بنحوی که نیم ستون در سطح غار و نیم دیگر در سقف غار پدید آید و چیزی نماند
که این هر دو بهم وصل شود و آب تحمل غار را آب چکان میگویند و آنها و شعبه ها در غار هست
و در شعبه فضاها و حوضها و چاههای عمیق و در یکی از فضاها اطاقی وسیع است و در
عمیق که عمق آنرا نتوانسته اند معلوم نمایند لکن در وسط دریاچه محلی است با شوبه مانند
که عرض آن یکدفع و عمق آن زیاده از یک چارک نیست اکثر اطافتهای غار را کو یا مخصوصاً حجار
و مقرنس کرده اند و اهل ولایت حکایات عجیبه از این غار دارند در قریه از قد که قصبه
ارومه است مسجدی با صفا دیده میشود که تقریباً پانصد سال قبل ساخته اند و چنان عظیم
در درج مسجد هست که خوف یکی از چهار هادگان بزرگی است مدرسه هم برای طلاب
در این قریه ساخته شده است

یکی دیگر بلوک جاغرق است از بیلا فاب بسیار خوب مشهود که بنز همت و صفوا لطف آب اعتدال
هوامعرفت مسافت این بلوک از شهر از سه فرسنگ الی پنج فرسنگ است و ترقیه بنز جزو
این بلوک است خود بلوک عبارتست از جاغرق و عنبران و طرق دره و ترقیه و حصا و کلستان
و نضوح آباد راه عبور زوار و قوافل در تابستان از نیشابور از این دره است ترقیه قریب

مشکل چهار برج که داخل
آن از طرف مشرق است و دو
برج کوچک در طرفین آنست
و دو دشت بیضی در دو
طرف تریبان شده در دو
دره و پنج دژ است

پانصد خانوار جمعیت قلعه دارد قلعه ترقیه و معروفست در سنه هزار و دویست و دوازده
بیکان بخارا می خواست و وزن ابراهیم خان حاکم آنجا انتقاله را حفظ نمود و در ماه محرم
طول کشید غایت با بار و ط یکی از برج آنجا را بیکان خراب نمود مع ذلک بغلبه بر آنجا دست
بناف نیاچار صلح کرده مبلغی نعل بخاکرفت و برفت بند و سد کلستان معروفست اینسد
که از اینبه صفویه میباشد طول هشتاد ذرع و عرض پانزده ذرع و عرض بالادوازده
ذرع و نیم و آنچه از ارتفاع آن حالا از گل بیرونست پانزده ذرع میباشد بنای سده تمام از
آجر و سنگ و آهک است آنچه که بنید کلستان را در بنهار تشکیل میدهد در رودخانه
جاغرق است رودخانه بار و رودخانه هرز و رودخانه مایان بعد از عبور و در سه راه
آب این سد بواسطه منافذ مصنوعی که ساخته اند بدرجه بموالی مشهود است بمصرف ذاعت
میرسد و مسبل این رودخانه از قدیم الایام تا بدروزه ارك مشهود پیدا است که داخل خندق
مشهد میشود و خالاهم مجرای آبی که از سد عبور میکند و در میانه و در وسط همین مسبل است

در مسجد ترقیه ابن اشعار مرثوم است

در زمان شه بخوم سپاه افتاب سپهر خشم نشان
شاه عباس ثانی آنکه بود حاجت دگرش که و خاقان
از غلامان چند در صفد زبده اهل خیر خواجر زمان

ساخت

ساخت بجز ثواب از ره صدق این نگو مسجد فلک بنیان
بهر تارنج ها تقی کفتاه قصرها بافت جای او بختان

در مسجد علینای جاغرق مسطور است

در عهد پادشاه جهان کبر در بن پناه عباس شاه خضر اقلیم عدل و جود
که توان جناب پادشاهی کاستان او بر هزار پایه از بن کبند کبود
احسان شاعر شاه حسین آنکه روزگار صد لطف بر رخ اهل طلب کسود
از فرط اهتمام بتوفیق کرد کار دارالعباده کرد بنا از پی مجود
تارنج سال او طلبیدم ز عفت کشت ای چون خلیل کعبه حاجی نیامود

در قریه کلیستان بالای آب انبار نوشته است

در زمان شهری که عالمیان زبده ال جندرش خوانند
تاجدار می کرد در جهان کپی بیشتر از سگندش خوانند
پادشاهی که از علو جلال مسند دای قصرش خوانند
شاه جم احتشام شاه صبغی که شهن ذوالظفرش خوانند
شمعی شاهزاده بانو ساخت که بگوثر بر برش خوانند
حوض آبی که عکس چون نکند خلق مرات کشورش خوانند
حاجی کعبه که از عصمت صد پاك کوهرش خوانند
عشواش چهارچون برافروز قدسنان مهرانورش خوانند
حوض چون شد تمام تشنه آب جنون و کوشش خوانند
نال تارنج منبع مفض است خاسبان عشر کترش خوانند

بالجمله این بلوک از جمیع بلوکات مشهد آباد ترو مپوه آن زیاد تر و اهالی با تمول و ثروت اند
یکی دیگر بلوک شاندیز است و دامنه واقع و محدود است از سمتی بکوه ته نیشابور و از
طرفی مقصبه کاهو از طرف دیگر وصل بخا غرق میناشد رودخانه نیز در این بلوک جاریست
و این ناحیه بهترین بیلا فات مشهد میناشد مقصبه کاهو محلی معتبر و در میان کلمان
شاندیز واقع است و مقصبه اسبجل که نیز در همین حوالی است و مقصبه دولت آباد در این
سمت واقع و جزو هیچیک از بلوکات نیست بعد متناهی است از مشهد از ششاله هفت فرسنگ است
یکی دیگر بلوک کلمان است از طرفی با اسبجل و دولت آباد از سمتی بخاک چناران از سمتی دیگر بخاک
نیشابور متصل است مسافت این بلوک از شهر هفت هشت فرسنگ مذهب آب این بلوک از رود
خانه است که از چشم سبز میناید و از وسط مقصبه کلروز میگذرد و قنات متعددی هم دارد تقریباً
قلعه قریه دارد و طایفه در این بلوک ساکن اند یکی از آنها از آتاجیک گویند که هر آنها فارسی
زبان و در مقصبه کلروز سکونت دارند طایفه دیگر ایلات کرد همزه کانیلو (حمر کانیلو) که در اینجا
قلعه خات و مزارع کلمان جای گرفته اند

یکی دیگر بلوک اخلومداست که سابقاً جزو چناران بوده مشالان تا شهر زیاده از ده فرسنگ
و رودخانه از این بلوک نیز جاریست اخلومدا در کوهپایه واقع و مقصبه آن چهاصلد ^{خان} و از جمیع ^{دارد}
یکی دیگر بلوک چناران است سمت شمال محدود بخاک قوچان و از جانب جنوب میان ولایت
دوراب طرف غرق و جنوب غرق آن کلمان و شاندیز و شرقی وادکان است و در خانه چناران
دو شعبه است منبع یکی فیزی و دیگری اخلومدا و هر دو از سمت نیشابور و از جانب مقصبه چناران
که پیش از این خیل آباد بوده حالا بسد خانوار سکنه دارد امیر آباد که مرخوم نایب السلطنه
رضوان خایگاه عباس میرزا طالب شاه و قطعیان رضا قلیخان قوچانی بغلیه گرفتند در این ناحیه

و آثار قلعه آن باقیست دهات آباد دیگر نیز درین بلوک بسیار است

یکی دیگر بلوک مینان ولایت است در سمت مغرب شمال شهر مشهد ابتدا می آن از دوازه بالا
خجانبافت و انتهای آن در فرسخی چناران که هشت فرسنگ طول است و دخانه کشف و در
شهر طوس که در جلد اول مطلع الشمس شرح آن مذکور شد در این بلوک میباشد همچنان
بلاس (کلب) جاده چناران نیز از مینان بلوک امتداد یافته است پستگاه پناه قلعه
و فرقه و مزرعه آباد حاصل خبر این بلوک را تشکیل داده و ما لکن که اعظم و اشراف شهرند
از این املاک منتفع میگرددند زراعت اینها غله و حبوبات و شاتوک و تریاک و غیره است
یکی دیگر بلوک چولانی خانه است مسافت آن تا شهر مشهد از شش الی ده فرسنگ است
این بلوک در کوه پاپه واقع و حد بکلات حد بخطل آباد تادکان و حد بدز آب و حد بکراک
دارد چند قریه و قلعه و مزرعه در اینجا حاصل آن غله و تریاک و آن از رود و خاک کشت
آن مار و شک میباشد علاوه بر بلوکات مزبوره ^{بلوک} ناصیه که سابقاً آنرا سنک ثبت میکنند
در شش فرسنگ و در مشرق شهر واقع است مرحوم سلطان مراد میرزای حسام السلطنه این
آباد فوده قصبه این بلوک قلعه ناصیه است و این از شش رشته قنات از بندت معروفند
ناصری که مرحوم حسام السلطنه ساخته و آنها را کوهستان سرخام و تربت آن جمع شد و بکراک
جیم آباد رفته کت و زرع میشود شش هفت قلعه و مزرعه در این بلوک آباد شده است

نهم

در حوالی مشهد تقریباً در طرف جنوب کوه هفت معروف بکوه سنکی و در جلوان ایوانا است که هفت
آن بخت و نه یاست طول سی و نه پا و ارتفاع آن غیر از ارضه صد و سی خشت جنبین ایوان و دو طبقه
و دو کوشور دارد و در عقب کوشورهای فوق اطاعت جلوان و کوشورهای با خشت ساخته اند

باقی را

یکی دیگر بلوک دزدانست
دو در تادکان واقع میگردد
چولانی خانه است مسافت آن
تا شهر مشهد از شش الی ده
فرسنگ است
این بلوک در کوه پاپه واقع
و حد بکلات حد بخطل آباد
تادکان و حد بدز آب و حد
بکراک دارد
چند قریه و قلعه و مزرعه
در اینجا حاصل آن غله و
تریاک و آن از رود و خاک
کشت
آن مار و شک میباشد
علاوه بر بلوکات مزبوره
ناصیه که سابقاً آنرا سنک
ثبت میکنند
در شش فرسنگ و در مشرق
شهر واقع است
مرحوم سلطان مراد میرزای
حسام السلطنه این
آباد فوده قصبه این
بلوک قلعه ناصیه است
و این از شش رشته قنات
از بندت معروفند
ناصری که مرحوم حسام
السلطنه ساخته و آنها را
کوهستان سرخام و تربت
آن جمع شد و بکراک
جیم آباد رفته کت و
زرع میشود شش هفت
قلعه و مزرعه در این
بلوک آباد شده است

باقی راسنک صاف با کج کار کرده در جلوی ابوان قطعه سینی است طول آن موافق دهنه
 ابوان و عرض آن ده کمره و قطر آن آنچه از خاک بیرون است نیم ذرع در میان ابوان قبر
 مرحوم میرزا ابراهیم ناظر است جد سلسله سادات رضویه که اولاد آنها پست به
 پست نظارت آستانه مقدسه را دارند در ابوان محرابی است و در پیشانی محراب
 بخط نستعلیق این اشعار حجاری شده

این عمارت بدو شاه صفی بزمین آمد از بخت نصیب
 حوض پیش عمارت کوهی میدهد یاد کوثر و تبسم
 گفت فخر از برای تاریخ عالم است و مقام ابراهیم
 سنه هزار و چهل و هفت از اقمه پیر محمد الحافظ رهنمائی و باغی ذیل در محراب
 حجاری شده است

کردند مژین این رواق از دو طرف تا کرد بنا پیش خلف شاه بخف
 یک نصف از آن مقبره کش چو خلد از نصف بکر مسجد باغ و شرف
 حوضی در جلوی ابوان است طویل و پهن و بیچ پا و عرض سی و هفت پا این حوض از پاشویه که نیم
 ذرع از کف زمین بالاتر است و یک زاره بالای آن و دودره حوض همه مفکروش
 بسنک است و قطعات سنک دو ذرع و یک ذرع مربع باشد شکره قطر تراشیده شده
 و جمیع سنکها عبارت از یکصد و بیست و چهار پارچه است در جلوی بیرون ابوان قبر
 میرزا خلیل کاشی منشی باشی مرحوم حاتم السلطنه سلطان مراد میرزا است و شعر مکتوب در
 ذیل تاریخ فوت او است که بر سنک قبر نقش کرده اند
 بنا گهان زمینان شد یکی برون گفتا که شد مجلس محمد خلیل بن احمد

تواریخ منعلقب مشهد مقدس

خافظ ابرو و غیره مرثه قلعه مشهد و تعمیر کنند حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام را به
سوری بن المجتر که در او آن سنه چهارصد و بیست و هشت هجری از طرف سلطان محمود
غزنوی والی نیشابور بوده است نسبت میدهند و در تذکره سمرقند او را ملقب بجمید
خراسان خوانده است (حکیم فردوسی پدر او علیهما الرحمة باغبان او بوده اند و تخلص
حکیم ابوالقاسم بفردوسی از این جهت است

در سال پانصد و یازده که زمان سلطنت سلطان ملک شاه سلجوقی بود در طوس فتنه عظیم برپا
و سبکش آن بود که علوی مشهور در روز عاشورا با جمعی از فقهای شریع کرد و از طرفین زبان به
طعن و لعن کشیدند و فتنه بالا گرفت و اهل ولایت دهات بمشهد آمدند و گریه میکردند و
کرفتند و بسیاری کشته شدند و مالهای مشهدیان را غارت کردند و متفرق شدند مدت
چند کاه اهل مشهد خطبه روز جمعه را ترک نمودند بعد از آن عضد الدین فرامرز بن علی
باروئی بر کرد مشهد بناخت و بنا آن در سنه پانصد و یازده بود

این ابشر در کامل در ضمن حوادث سال پانصد و چهل و هشت که بدو طایفه غریب طوس که جمیع
علمای و زهاد بودند آمدند و انجا را غارت کرده زنان را اسیر و مردان را بکشتند و مساجد مسکن
اهالی را خراب کردند و آن جمیع ولایت طوس جائه گدا و ضعیف و خراب این جماعت محفوظ ماند
شهری بود که مشهد علی بن موسی الرضا علیه السلام در آن واقع و مواضع قبله در دیگر
که بر دور آنها دیوار بود

نیز این ابشر در حوادث سنه پانصد و پنجاه و شش که بدو در این سال سلطان محمود خواهرزاده
سلطان سنجر صاحب نیشابور و شاد باخ را محاصره کرد و طایفه غریب طوس را محاصره نمودند

بعد سلطان محمد و چنین و انمود کرد که قصد خاتم دارد و داخل شهرستان شد مثل اینکه
از غرهای کریمینه است اینجا چند درختش باور نمایند بعد مراجعت کرده دهات را
خراب غارت نمودند و طوس را ستم تاراج کردند و بمشک حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام
آمدند و بسیاری از اهالی آنجا را بکشند و اموال آنها را بجا برده اما متعرض قبیله که
قبر مطهر در آن بود نشدند

در سال شصت و چهار و اوقاتیکه بواسطه ضعف سلاطین غوری سلطان محمد خوارزمشاه
تسلطی در خراسان پیدا کرده بود کریم نامی در هرات شاد باخ بنای شورش گذاشته بود
سلطان بقصد تدبیر از خوارزم حرکت کرده بطرف نیشابور و از آنجا محض نهارت غنیمت مطهر
امام ثامن علیه الصلوه و السلام بمشهد آمد و در همان سال بود که محمد غوری آخر پادشاه این
طایفه را در فیر و زکوه غور در جانه خواب کشند و سلطنت خراسان تماماً از آن خوارزم
شاه شد

سنه شصت و نود و پنج در آن احوسنه ماضیه که غازان بن سلطان جلوس کرد جمعی از
شاهزادگان تاتار و اولاد چنگیز خان با او مخالفت کردند و محمد علی را و بن براق از ماوراء
النهر بالشکری عظیم بخراسان آمد و اغلب بلاد خراسان را قتل و غارت کرد و اسیر برد از
جمله شهر مشهد بود

سنه هفتصد و هجده در آن پنج حبیب السیر مسطور است که در اوقاتیکه شاهزاده ملبس
(صاحب تارنج حافظ ابرو بجای شاهزاده ملبس شاهزاده پشاور نوشته است) بمخالفت
سلطان ابوسعید مغول برخاسته و علم طغیان برافراشت و بیشتر مازندران و خراسان را
بزور و شمشیر خونریز بمحطه تصرف در آورده بود سلطان ابوسعید خان امیر حسین کورگان

ولداق بوتای جلاهر با اسپاه وافر نبوی خراسان فرستاد امیر حسین همه جامه‌سور را تعقیب
کرده جلو می‌زدند ملبسور بنواحی مشهد مقدس رضویه علی‌سید رسید در آنجا اقامت کرد سید
الدین نقیب با سایر اداات مشهد پیشکش ترتیب نموده بملازمت اقدام کردند و بطریق
زیان بسلام کشودند چون آتش غضب ملبسور مشتعل بود لب بجواب نکشود و سادات را رخصت
جلوس نفرمود ایشان از نماز پیشین تا نماز دیگر ایستاده بودند بعد از آن شاهزاده سیر آورد
گفت سپاه را علوفه و مطبخ را کوفسند فربه باید امیر بدر الدین فرمود که منت دارم محصلان
تعیین فرمائید تا نزدی هم ساخنه شود ملبسور سبصد کس همراه سادات کرد تا پانصد کس
گوسفند و سبصد خروار آورد و پانصد خروار جو با سایر نیازتاج گرفته بار دو فرسند و نحو
متوجع خام شد نقیب آن سبصد کس را در محلات شهر تقسیم کرده همان شب همه را با جمعی ملبسور
دیگر که بجهت معامله بشهر آمد بودند بقتل رسانیدند

سنه هفتمصد بیت چهار که امیر چوپان بخیال قنال با سلطان ابوسعید خان مغول بنا
هفتاد هزار سوار و از مشهد مقدس شد در آنجا امرایا امیر قشار الهه عهد و پیمان
کردند که از او برنگردند

سنه هفتمصد و نود و یک شاهزاده جهانگیر بعد از فتح طوس و تنبیه اهالی که
پاخی شده بودند بونس جانی قریب را که بی اجازه شاهزاده مذکور جمع امیر مشهد فرستاده
و اسب بشارت در آن محل فراهم آورده بود حکم بقتل فرمود

سنه هشتصد نه در محرم این سال شاهرخ کورکان به مشهد مقدس رود کرده سادات
عظام را که متولی آن بقعه مبارکه بودند انعام و اکرام فرمود

در تاریخ حبیب السیر منبکارد اوقاتیکه شاهرخ کورکان به تعاقب سید خواجها از هرات می‌آمد

غره محرم وارد مشهد شد و در آنجا چندی توقف کرد و بسمع او رسید که سید خواجه که بقلعه
کلات پناه برده بود بطرف استرآباد فرار کرده است شاهرخ هم بطرف جرجان روانه شد و بر
والمستولی کرد بد حکومت آنجا و امیرزاده سید خواجه بطرف فارس فرار کرد و شاهرخ
معاودت بخرات نمود و در چهاردهم جمادی الاخره وارد مقرر سلطنت شد

سنة هشتصد و در تاریخ مطلع السعدین مسطور است که وقتیکه شاهرخ از هرات توجه
بنامندران داشت بجمادی الاخره بمشهد ورود کرده و بارت قبه منوره مقدسه را بجا آورده
و اسب قدام نموده برادکان رفت

سنة هشتصد و چهار در رجب این سال خانزاده والد محمد علیا کوه رشاد آغازن شطرنج
گورخانه در مشهد مقدس وفات یافت و در جوار مرقد مطهر امام ثامن علیه السلام مدفون شد
سنة هشتصد و پانزده شاهرخ مصمم شد که عبدالصغی در مشهد مقدس بگذرانند و بعد
از هرات حرکت کرده بعد از ورود بمشهد مرتبه اعظم سید عمر الدین حاکم مملکت قومس نزد
شاهرخ آمد شرایط عودت بجای آورده پیشکشهای لایق گذارد و جمعه عاشور محرم مشهد
از مشهد معاودت نموده وارد هرات شد

سنة هشتصد و هجده صاحب تارنج حبیب السیر مینگار که میرزا بابا بنقر شیر شاهرخ در این
سال از طرف پدر بجمکومت لاهوت طوس و آبپورد و تملقان و جرسکان و نسا و
استرآباد و غیره منصوب شد

سنة هشتصد و بیست و یک شاهرخ در شعبان این سال عزیمت نمود و چون بابینقا
رسید شرایط بارت بجای آورده قندیل که از سه هزار مثقال طلا ساخته بود پیشکش کرد
از گنبد آویختند پیش از این محمد علیا کوه رشاد آغا جامع در جوار قبه حضرت صو علیه السلام

بناخته در غایت عظمت زینت در این ایام با تمام رسید و آن بنا در نظر شاهرخ مستحضر افتاد
بحکم شاهرخ قصر عالی در جانب شرقی مشهد طرح انداختند که هر وقت عزیمت بارتشهد
نماید در آن عمارت منزل فرماید غرض و معادلت بجزارت کرد

صاحب تاریخ حبیب السیر چو وقایع سال هشتصد بیت دو مینویسد که شاهرخ از هرات
بزارت مشهد آمد و قندیلی از هزاره شمالی بگنبد آویخت و بجاوردان و متولیان اعیان
زاده در رمضان بجزارت معاودت نمود

سنة هشتصد بیت و نه امیر غیاث الدین شاه ملک که از امرای بزرگ شاهرخ بود و اینده غالبه
در مشهد بنا کرده و حکومت خوارزم را داشت فوت کرد و دوشنبه نازدهم ربیع الاول غرض
او را بمشهد آوردند و در خوار حضرتانام در مقبره که خود ساخته بود دفن کردند شهاب
الدین عبد الرحمن لسان در تاریخ وفاتش گفته

شاه ملک مهر جوان بخت جهان بخش که بود پیش چو شکر و لعل چو بچاده و سندان
رحمت الله علیه آمد تاریخ وفات باد در موضعه حضانته بانشاء شد

سنة هشتصد چهل و دو در این سال نیز شاهرخ بزارت مشهد آمد و بیستم ماه ربیع الثانی وارد
انجام شد در عمارت جدید منزل کرد و سادات متولی مشهد را اعزاز و اکرام نموده افغان
داد و بعد از آن روز مجدداً بطرف هرات رفت در ایام توقف در مشهد سید بن العابدین
مشهدی باخواجه سید علی مکنه که با هم سابقه عداوت داشتند بشاهرخ عارض شدند
خواجه سید علی مدعی بود که سید بن العابدین سبب شیخین نموده و برای اثبات مدعا
خود شهود کند از این سید بن العابدین را از مشهد کوچانیده بجزارت آوردند و تنبیه
سخت نموده تازیانه اش زدند در چهاردهم جمادی الاولی شاهرخ وارد هرات شد

سنه هشتصد و پنجاه و پنج امیر سپیدی که از امر آن بزرگ شاه رخ بود و حکومت فارس داشت
و شخص متهور نظامی بود در فارس فوت کرد و نعش او را از شهران بخراسان آورده در مشهد
در کبند مد رسه که ساخنه و پیر خاخنه خودش دفن کردند

سنه هشتصد و پنجاه و یک در این سال که فوت شاه رخ کورکانی روی آورد در میان اولاد و
بنابرش مخالفه رهبری سودای سروری بود میرزا ابوالقاسم نابیر که حکومت خراسان
داشت بقصد منازعه با اعمام و بنی اعمام بمشهد آمد و از آنجا بنجام رفت تا فواحی هرات تاخت
سنه هشتصد و پنجاه و دو میرزا الف بیک بقصد تخریب خراسان بمشهد آمد و بعد از زیارت مشهد
مقدس امام علی علیه السلام و تقدیم نمون صلات و صدقات عازم تخریب قلعه عماد شد

سنه هشتصد و پنجاه و شش که میرزا ابوالقاسم نابیر مشغول ضبط و ربط ممالک فارس بود از
خراسان خبر خوشی یاد رسید که در هرات سنه عظیمی ظاهر شده است خلاصه از مفصلیات
که در آن زمان که چشم میرزا علاء الدوله را میل کشیدند آن میل چندان کارگر نیابد و نور
باصره مانع دیدن نشد میرزا علاء الدوله بمشهد مقدس آمد و شرط زیارت بخا آورده
شفای بدو میل کشید و از روح مطهر امام علی علیه السلام استمداد نمود از شفاخانه کرم نشین
تمام کرامت فرمود و اندک ضعیفی که در باصره او بود بر و شینا بمبدل شد میرزا علاء الدوله
از مشهد بیرون آمد عازم دارالسلطنه هرات شد

سنه هشتصد و شصت و این سال میرزا ابوالقاسم نابیر در چهاردهم ذی القعدة وارد مشهد
مقدس شد و توبه از جمیع مناهیه علی الخصوص شر بنمیر و عبداحی را در آن مقام برپا داشته
و تمام زمستان را در آنجا قضا امیشتی کرد و از اتفاقا که در ایام توقف نابیر در مشهد بود
این بود که نابین امر آچون نقاری بود بحکم نابیر آنها را بخت قبیله منوبه بصفاه و مؤلفه

قسم دادند آمرزش گرانه این غفره طوبیهای بزرگ دادند که در غالب آنها خود بابر حضور
داشت چون بابر از شراب توبه کرده بود جز شراب جمله اسباب طرب موجود بود زمنا
بابر در مشهد قتل امپشی کرده در چهار غارم زادگان شد روزی در آنجا بشکار رفت
شکار بکه در دست داشت زباده با و مایل بود ناخن او شکست و همان روز که این حادثه رو داد
متغیر مشهد مراجعت کرده روز و روز بواسطه زیارتی غصه آلم توبه را شکست شراب
پر داخت سه شنبه بیست و پنجم ربیع الثانی بقصد تفریح به برون مشهد مقدس رفت و در اجنه
حالتش تغییر کرده فوت شد او را در کبند مدسه که شاه رخ بنا کرده بود دفن نمودند برادر
صاحب تاج مطلع السعدین در تارنج و فاش گفته

در ربیع ثانی و فصل ربیع لاله زاساغر خون دل پُر است

این چه حالست چه تارنج افکند مؤسسلطان موبد بابر است

صاحب تاج چه جلد السیر نیز وفات میرزا بابر زاد رجاستگاه هین روز از هین ماه و هین سال در
مشهد مقدس نکاشند است اما در موضع دیگر فوت او را در سنه هشتصد و شصت و یک نیز
مینگار و میگوید مولا ناعبد الغفار (عبد القادر نیز نوشته اند) در ماده تارنج گفته
آفتاب ملک بابر خان نماند گچین خورشید پنهان در خورشید

در ربیع ثانی و فصل ربیع لاله زاساغر خون دل پُر است

هم در بعضی از تواریخ دیگر ماده تارنج فوت بابر از اینقرار بنظر رسیده است

ناگاه قضا و قدرت بخانه بر خاک و کند تاج بابر خانه

در هشتصد و شصت و یک تارنج و لاله در سادس و عشرين ربیع الثانی

سنه هشتصد و شصت و یک بعد از فوت بابر میرزا جلال الدین شاه محمود پسر بابر در سنه ۸۰۱

در مشهد بجای پدر جلوس کرد و دوازدهم جمادی الاولی هجرت که دارالسلطنه
بود رفتند

سنه هشتصد هفتاد و میرزا یادگار محمد اوقایت که از آذربایجان بطرف خراسان آمد با
عنا که یک حسن بیگ ترکمان با او همراه کرده و مقصود تصرف خراسان و تسلط انجمن باقر
از هرات جمع را با استقبال او فرستاد و خود در چهاردهم ربیع الاول از هرات حرکت
کرده وارد مشهد شد و در آنجا محل اقامت انداخت و خدام حرم مطهر را صدقات و انعامات
داد و از آنجا برادران رفت و در چنان اوان تلافی فریفتن شد و میرزا یادگار محمد
شکست یافته فرار کرد

سنه هشتصد هفتاد و دو میرزا سلطان ابوسعید کورکان که بعزم بورس عراق و آذربایجان
حرکت کرده بطرف مشهد عزیمت نمود و از روح مطهر امام علی علیه السلام دستمزد بطرف و از کان رفت
سنه نهصد چهارم محمد حسین میرزا ولد سلطان انجمن باقر که مدتی بود از پدر روی گردان
و با آذربایجان فرار کرده بود بعد از وفات پدر که باحوال سلاطین آق قویونلو و زاده پناه و زاده
شد بطرف خراسان آمد که پلید را الا که سنازش کند امر سلطان انجمن گفت که محمد حسین
بخیال قتل تو و اسب پناه بر ملک آمد است لهذا سوءظنی برای او پیدا شد امیرنبار و لکن
محمد ولی بیگ و امیر با علی را با دو هزار سوار بقصد دستگیر کردن محمد حسین میرزا بجلو
فرستاد امر آمد که در و قتی که بمشهد رسیدند محمد حسین میرزا هم با نجار و دود کرده از واقعه
فجری بقصد امر او افکند بدینا بر غضبش مشعل شد با جمعیتی که همراه داشت امر احمله
بوده آنها در باغ و عمارت شاه رخ مدینه امیر سپید متحصن شدند شاهزاده چون دید
کاری از پیش نخواهد بود و از هرات کمک برای امر خواهد رسید بطرف جرجان فرار کرد

امرا با تکی که از هرات سید بود و از اتفاق کردند محمد حسین میرزا متصل شد به پناه
ترکمه ساجل نشین ترک فرار نمود

و هم در این سال اوقاتیکه سلطان حسین با بقرا بقصد تنبیه ابوالحسن میرزا و از خود که در مرو
شاهین خان حکومت داشت علم طغیان برافراشته بود محاصره مرو مینمود امیر علی شیر از هرات
بمشهد آمد و محمدالحی طبیب که از خواص سلطان حسین با بقرا بود با عرضیه میرزا فرستاد و انجا
رفتیم که طلبیده سلطان حسین با بقرا معتمد باین شد که بواسطه فتنه و آشوب رولا بات
عراق و آذربایجان (از خروج شاه اسماعیل صفوی) راه امن نیست بجهت ترابست که امیرخان
ضمیمه مرو آمد در اصلاح امورات بکوشد و قتی که اینمکونیا میر علی شیر رسید با بقرا مشهد
مشاوره کرد آنها صلاح دیدند که امیرشارا لیه بطرف مرو رود لهذا در اوایل چهار بطرف
مرو حرکت کرد در سرخس مصالحه بین پدر و پسرناشیدند آنجا توقف نمود تا اردوی سلطان
حسین میرزای باقرا بدو پیوست از آنجا متوجه هرات شدند

سنه هفصد و پنجاه در زمان تسلط شیخخان سید هادی خواجه که پسر عم خان مشارالیه
بود بمکومت مشهد برقرار شد و هم در این سال محمد قاسم میرزا پسر سلطان حسین با بقرا لشکری
ترتیب داده بطرف مشهد آمد سید هادی فرار کرده بمرو رفت و تفصیل را بشیخخان عرض داشت
خان مشارالیه عبداللہ سلطان از ابدخ شاهراده محمد قاسم میرزا بمشهد فرستاد محمد قاسم میرزا
حصار پیدا بعد از چند روز مشهد مفتوح و محمد قاسم میرزا بدست آید مقول کرد بدو زبکا
دست بکشد و مشهد کشود جمعیت زیادی از اهالی را بقتل رسانیدند

صاحب تاریخ روضه الصفویه میرزا بیگ بن حسن حسینی خنایند بن این واقعه را چنین بیان
مضمون مینکارد و میگوید بعد از کربچین سید هادی خواجه بمرو و اطلاع شبیک خان

از آن غایب عیبد خان را بدفع اتحاد نه نافر د کرد عیبد خان از کد چار جوی همچون گذشته
بشمکه مقدس آمد و محمد قاسم نیز از این انجند و در محاصره مشهد عاریت با او لغو الامر و سبک
و مقبول ساخته و شهر را تصرف نمود

محمد خان شیخا اوزبک که بنر شیبک خان و هم شاه یل خان معروف است از مرتبه نوکری سلطان
احمد بن سلطان ابوسعید کورکان که والی سمرقند بود رفته رفته ترقی کرده تا مرتبه والای
سلطنت رسید بواسطه اخلاقی که در امور سلطنت بنابر امیر تیمور که در خراسان تسلط داشتند
راه یافته بود طبع بملاکت خراسان کرد و در سنه هضد و سه در لشکر خراسان کشید بر آنجا
بافت و از اقصای ترکستان تا حد عراق بپیچید و تصرف کشید بنای مخالفان با شاه اسماعیل
گذاشت حتی جبار نکره کاغذی بشاه اسماعیل نوشت که مبل بنارت حج دارم و عهد ملاقات
در کدام یک از شهرهای عراق خواهد بود شاه اسماعیل در جواب نوشت که ما بنر ابرم قتلالم
نام علیهم السلام هستیم انشاء الله و عهد ملاقات در مشهد است این بود که در شهر و سنه هضد
شانزده شاه اسماعیل در خرقان بجهنم و ترتیب لشکر نموده بمقت خراسان توجیه کرد تا بمشهد
شاهی یل خان که در هرات بود متوختش شد بجناب فرود شاه یل خان رفت و جابو قانام از اقوام
خود را در هرات گذاشت شاه اسماعیل بعد از زیارت فرمود مطهر امام علی السلام و نوازش سادات
و مجاوران آن بقعه مبارکه بمقت و حرکت کرد که نتیجه انبساط قتل شاهی یل خان
اوزبک بود

سنه هضد و سی و یک در اوایل سلطنت شاه طهماسب اول بواسطه حدان من شاه و
اختلاف امری قزلباش و وفوت ورمیش خان حاکم هرات و قتل برون سلطان تکلوحاکم
مشهد در عراق اخلاقی و اختلاف در امور خراسان رخ نمود این اخبار در مازندران و تبریز

عبیدخان که از بنی اعمام شاهی بک خان رسید بطمع تصرف خراسان قشون بانبطرف چیمون
کشید و بآلبد بهابن قویون را انشاد کرد

باز خاتم هوس ملک خراسان دارد تن بپنجان شد من هوس خان داد

روح بخش است شما لئو ددم روح الله مکر او نیز هوای بلالان داد

خلاصه در نهصد سی و دو باجنود نامعدود و از مشهد مقدس شد و آن شهر را محاصره کرده بغیر
کرفت خاکی در آنجا گذاشته بطرف استراپاد رفت و این سفر چنانکه معروف است بک خان باعبید
خان واقع شد و شکست بعضا گرفت بپاش رسید عبیدخان بعد از این فتح بطرف هرات
سنة نهصد سی و چهار در این سال شاه طهماسب اول بقصد مقاتله عبیدخان بکمت خراسان
حرکت کرده از راه کابلوش بمشهد مقدس رسید و بعد از استمداد همت بجزم دار السلطنه
هزاران راه جام حرکت نمود عبیدخان از سارخوانین اوزبک و حتی از رؤسای قالمق و قرقیز
و قزاق استعانت جست بقصد منازعه با شاه طهماسب چون گذشت مورخین عدد قشون
اوزبک را از هشتاد الی صد هزار نفر نوشته اند قشون قزلباش بفراری خود شاه طهماسب
زیاده از بیست چهار هزار نفر نبود الفصحه زمام محرم نهصد سی و پنج در سار و قش جام تلاقی
فریقین شد روز عاشورا بنا بمقاتله گذاشتند و نتیجه این جنگ شکست مخفی بود که عبیدخان
رسید و مغرور شد و موکب شاه طهماسب را بخراسان بفرار اجتناب نمود

در اواسط همین سال نهصد سی و پنج مجددا عبیدخان بکمت خراسان آمد و عبیدالعرش سلطان
پسر خودش را بمشهد فرستاد از امرای قزلباش احمد سلطان افشار و بقیود سلطان قاجار
و مشهد بود ند چون باروی مشهد تمام شد بود شهر را کوچه بست کرده بمداخله مشغول شد
و خود عبیدخان هم متعاقب پسر مشهد رسید و دوماه محاصره مشهد بطول انجامید امرای

شاه طهماسب بمقاومت نیاورده مشهد را خالی گذاشته فرار کردند عجب خان مشهد را نصرت
نموده در آنجا خاکی تعیین کرد و بیعت هرات و آنه شد

در روضه الصقوبه و رود شاه طهماسب بمشهد و رکنه نهصد سی و پنج نوشته و تصرف عجب خان
شهر مشهد را در نهصد سی و شش ذکر نموده است

سنة نهصد سی و هفت در این سال عجب خان مجدد ایتمت خراسان تاخت و عبد الغیر سلطان
پسر خود را بفتح مشهد نافر د کرد تا بظام را امنای او و یکبه مشرف شدند و خود عجب خان
قلعه هرات را که آنوقت بگرام پسرزای برادر اعنای شاه طهماسب آنجا حکومت داشت محاصره کرد و
یکسال و نیم این محاصر بطول انجامید خود شاه طهماسب در عراق و آذربایجان مشغول دفع فتنه
اولیه تکلو که باو باغی شده بود میبود و شخصاً فرضت نظم خراسان را نداشت قادر شهرور سنة
نهصد سی و هفت قدری فراغت از کار اولیه حاصل کرده بطرف خراسان حرکت نمود عجب خان
چون مردمی شاعر بود این چند بیت را با لیدر افشاد کرده برای بگرام میرزا به هرات فرستاد

ای ناداگر باهل خراسان کز دکنی   ز نهار عرضه تو بر ایشان پیام ما
آنکه ز روی لطف بکوانگروه را   کی گشته کینه خواه شما خاص غام ما
کلك غرور بجهل شما کرده است ثبت   در رقعته که بوده ددان رقعته نام ما
ایچو اجماع بعد از این طمع از زند که بیر   ز آنرو که خورد سکه خانی بنام ما
جوابی که از هرات بعجب خان نوشتند این بود

ای مدعی مکر نشندی که میرید   شاه ستاره خیمت جم احترام ما
مانند کان خضر شاهیم و زایل   ثبت است بر جریده هیکل و ام ما
باشد جواب دعوی خانی که کرد   بپتی ز شعر حافظ شیرین کلام ما

چندان بود که شمه نازش بهی قدان کابک بجلو سروسو و بخرام ما

خلاصه اردوی شاه طهماسب به بسطام رسید و بلاد و ولايات خراسان را با يك منتزع از
از دست خصم نموده تا بمشهد و رود کرد عبدالعزیز سلطان تاب مقاومت نیاورد و بمید ریوست
عبیدخان نیز از دور هرات بنا و آراء التهر کرینج و رینگ دوم جمادی الثانی سنه تسع و ثانی
و تسعانه شاه طهماسب در هرات شد و از اینجا مصمم تعاقب عبیدخان بود که خبر حرکت سلطان
سلطان خان عثمانی بمتمایران مسموع شد و نام میرزا بکومت خراسان منصوب شاه طهماسب
بتمت آریا بجان و عراق و هسپار شد

سنه نهصد و چهل و دو عبیدخان کتر ششم بخراسان آمد و مشهد را محاصره کرد اما بواسطه
استحکام برج و باروی مشهد فتح آتش مبرش نشد بتمت هرات غریب نمود بواسطه قتل و
خلیفه امیر قالی در هرات نبود بعد از چند محاصره شهر هرات مفتوح و منقرض شد اخبار رفت عبید
خان که بمجمع شاه طهماسب رسید در شهر سنه نهصد و چهل و سه بتمت خراسان حرکت کرد عبید
خان بغداد معصوم بتمت ما و آراء التهر کرینج حاصل این سفر شاه طهماسب قندهار و قنوق
حکومت خراسان بسطام آمد و بعد از چند فوت عبیدالله خان در بخارا بود یعنی در سنه
نهصد و چهل و شش وفات کرد

صاحب تارخ روضه الصفویه نیز در جزو وقایع سال نهصد و چهل و دو مینگارده که عبیدخان
در این سال از رود آموبه گذر کرد و متوجه مشهد شد چون سرزاد معتبری و مشهد نبود و صوفیا
خلیفه و ملو هرات رفته بود و وجه صوفیان که در مشهد بود بنوعی ضبط و نگاهداری
قلعه مشهد را کرد که منافق آن متصور نبود چنانکه هر روز و شب این زن بیای خود برگردد
و باروی شهر میکرد تا اینکه اخو عبیدخان مستاصل شد پس فتنه

از آنکه و آثار شاه طهماسب می شد چنانکه مورخین صفویه نگاشته اند یکی باروی مشهد
و دیگر مقبره خود آن پادشاه است از حکام زمان او در مشهد ولی خلیفه او جی شامو بود
و در آن امر مرتضی قلیخان بر ناک توکان از جانب اسمعیل میرزا که شاه اسمعیل ثانی باشد بمحکوم
مشهد با مور و منصوب شد و جنازه شاه طهماسب را بخود برده دفن نمود دیگر از متولیان و علما
و معارف مشهد نیز که در عهد شاه طهماسب جمعی بوده اند که در ذیل احوال رجال مشهد
خود مسطور خواهد شد

سنة نهصد و پنجاه و یک از قرار یک صاحب تاریخ قصص الافانیه نگار در این سال محمد سلطان
اوزبک مشهد را قتل عام کرد

سنة نهصد و هشتاد و هفت اوقاتی که عباس میرزا با ابا بقی علیقلی خان شامو حاکم هرات بود
و مرتضی قلیخان بر ناک توکان و ابا مشهد بود میان این دو امیر که خراسان را با ابا ناصر معینانه
مشار الیه تقسیم شده بود و قایت برودنی بود علیقلی خان عباس میرزا (شاه عباس) را با خود
بر داشته با عساکر زیاد بقصد فتح مشهد و غلبه بر مرتضی قلیخان از هرات حرکت کرد در حواله
مشهد تلافی فریقین شد شکست اجباری که مرتضی قلیخان وارد آمد فرار با قلععه مشهد پناه
بود در این معرکه میر عبدالحکیم متولی مشهد که دریای علم بود مقتول شد مدت محاصر
مشهد پنجاه ماه کشید و چون فتح مشهد میسر نشد به نیشابور و از آنجا هرات رفتند

سنة نهصد و هشتاد و نه چون اخبار رفتار امرای خراسان علی الخصوص مرتضی قلیخان بر ناک
حاکم مشهد و علیقلیخان شامو بیگلربیگی هرات انا بقی عباس میرزا ابوسعید شاه محمد افغان محمد
خان ترکمانزای اصلاح بخراسان فرستاد و از آنطرف علیقلی خان باقشون زیاد بخوالی
مشهد آمد مرتضی قلیخان مرد بخشنده متکبری بود و مذاخل مشهد کفایت امر او را نمیکرد

بعد از آنکه از مملوین و تجار و سوداگران مُصادره زباده کرد قنادرل و شمعیدانهای طای
 روضه متبرکه را سکه زده صرف علوفه و مرئومان لشکر و چینی که اردوی علیقلخان
 و مرتضی قلخان در حوالی مشهد مقابل یکدیگر بودند محمدخان ترکان رسید و هر چه خواست
 بهو عظمی و بیضی علیقلخان را امر اجتناب از همدنشده علیقلخان از دور مشهد به سمت
 نیشابور آمد و مرتضی قلخان از مشهد بیرون آمد و خواست در صحرا بماند یا او بپایند جلادانی که از
 قشور علیقلخان در حوالی نیشابور بر وزیر کرد و حشوی در قلوب قشور متوقف شده اند اخذ از آن
 طرز علیقلخان برای استقلال کار خود در این سال بیلان بیل ترکی که مطابق با سینه هفتاد و هشتا
 و نه هجری است شاه عباس را بپیر سلطنت خراسان جلوس داده کلیه مملکت خراسان را از سلطنت
 شاه محمد منزع کرد و جز شهر مشهد تمام خراسان تبعیت کردند خلاصه چون فتح قلعه نیشابور بنصفند
 قلعه مشهد متبرک شد عباس میرزا شاه عباس موسوم با علیقلخان بیست هزار غنیمت بودند
 سینه هفتاد و نه بود بونست بیل بعد از آنکه محاصره شهر هرات شاه محمد را بپسوده و بی ثمر کرد بدو میرزا
 سلیمان وزیر در این محاصره چنانکه مضبوط است بقتل رسید و خبر آمدن عساکر ورمی بخود
 آذربایجان مکتوم افتاد لا بد شاه محمد با علیقلخان مصالحه نمود و تمام مستند عباس را و قبول کرد
 که منجمله غزل مرتضی قلخان از حکومت مشهد بود که شاه از محاصره هرات که مراجعت میکرد و رود مشهد
 مرتضی بلی خان مغرول و سلیمانخان بجای او منصوب شد و مرتضی قلخان بحکومت استرآباد و دامغان
 و بیظام نابل گردید در این سال بعد از مراجعت شاه از خراسان و حکومت سلیمانخان که خواهرزاده
 شاه طهماسب از بزرگان زادهای استاجلو بود و سمیت ضاهرت شاه طهماسب و نیز داشت مرشد
 خان استاجلو که مرز بزرگان قابل بود و در خواف حکومت ^{میکرد} سلطان خلی قابل بحکومت مشهد بود و با معتمد
 از خواص خود بقصد زیارت مشهد حرکت نموده در طرق کاغذی سلیمانخان نوشت که تو بزرگ و

را نه زاده طایفه ما هستی اطاعت تو بر من فرض است تا بحال من از علاجه با علیقلخان
شاملو طریق و الفتن پیش گرفته بودم حالا هم میل زیارت مشهد دارم و هم مایل بملاقات تو میباشم
سلمانخان پجاره ساده فریفته سخنان او شده او را استقبال کرد و در میانخانه حضرت مسکینش
داد بعد از چند روز کسان و انصار مرشد قلخان دکنه دکنه وارد مشهد شدند و خان
مشارا لیه قوئ گرفت روزی پجانه باز دید سلمانخان پجهار را باغ که مسکن حکام خراسان بود
رفت بعد از طی تعارفات سلمانخان گفت حقیقت این است که نورافزید آدم و محض آنکه تمام
خراسان از آن عباس میرزا باشد این حلیت اندیشیدم چون تو خود از مخلصین حمزه میرزای و
سسته و در مشهد مقیم لابد باید مشهد را بمن واکذاری و خود بطرف خواف که مقر حکومت شخص
من است و وی سلمانخان پجاره جز اطاعت ندیده مشهد را واکذار کرده خود بطرف خواف رفت اما
از بین راه فرار کرده بفرهین شناف و حکومت مشهد مستغلا مرشد قلخان را شد و این خبر را
بهرات بعرض عباس میرزا و علیقلخان رساند

سنة هضد و نود و سی و پنجی میل چنانکه ذکر شد مرشد قلخان اساجلو در مشهد افتاد با فتنه
بعلیقلخان که در هرات بود کاغذی نوشته مُسند می شد که با عباس میرزا بمشهد آمده با اتفاق
بطرف اسرا باد و کسب طام رفت آنجا ها را هم مُصترف شوند علیقلخان شاملو و سایر طوایف
شاملو که افتاد اساجلو ها خوش داشتند چندان و فتنی بنوشته مرشد قلخان نکذاشته
مرشد قلخان الجا بهرات رفت اگر چه بر حسب ظاهر خوب بدین فتنه شد اما در باطن شاملو ها قصد
قتل او را کرده و او فراراً بمشهد آمده با این اساجلو و شاملو عداوت باطنی بفریض ظاهر شد و اسط
اینسال علیقلخان عباس میرزا را با فتنون زیاده برداشته بطرف مشهد آمد مرشد قلخان هم
بهرین آمده حضرات را استقبال کرد چنانکه زمانه طرفین سخن شد عاقبت اساجلو ها علیقلخان
عباس میرزا

عباس میرزا را اسیر کرده داخل شهر نمودند علیقلخان و سایر اتباع او فراراً بهرات رفتند عباس میرزا
بعد از ورود به شهر معزز و محترم گردید و اساتید و خدمتگاران و برهمنان بکشتن و مرکز حکمرانی خراسان
در مشهد قرار دادند

سنة هضد و نود و شش نیکوزیل در این سال عبداللہ خان اوزبک کہ با غوای علیقلخان ^{ملو}
حاکم هرات از چگونگی کشته بخراسان وارد شده بود و بعد بواسطه ندامت علیقلخان و
مختص ^{شدن} او در قلعه هرات عبداللہ خان شهر هرات را محاصره ^{دیند} میداشت نیز بواسطه فور
کہ در امر سلطنت شاه محمد روی داده و وهنی کہ در کار دولت او راه یافته و مرشد قلخان اساتید ^{حلو}
موقع را مغنم شمرده مصمم شد کہ عباس میرزا را از مشهد بفریب آورد و بر تخت سلطنت
ایران بنشاند لهذا برج و بار روی مشهد را محکم کرده کونوالی آبخارا را بر اہمخان نام برادر خود
سپردہ با پانصد و شصت نفر از مشهد بیرون آمدند و از راه دامغان بطرف ری آمدہ و بے
ممانعت مانعی بد و لٹخانه فروین ورود کردند و مرشد قلخان وزیر اعظم و امیرالامراء شد
(نارنج جلوس شاه عباس (عباس بیاد رخان) و (ظل اللہ) است

سنة هضد و نود و هفت چچقان نیل کہ سال دوم جلوس شاه عباس بود چنانکہ در ذیل
و فایع سنة ماہیہ ذکر شد عبداللہ خان اوزبک بعد از محاصره منته قلعه هرات مفتوح
و ولیقلخان شاملورا مقبول ساخت و بسمت مشهد مقدس بفرستہ نموده ابراہیمخان حاکم
مشهد بطایف اچیل و نقدیم مختصر پیشکشہ رای عبداللہ خان را از محاصره مشهد منصرف
گردانید و عبداللہ خان بسمت مرخس حرکت نمود

اوقات کہ عبداللہ خان در حوالی مشهد بہت غارت مشغول بود صلحا و انقیای مشهد
عریضہ موعظت آمیزی با و فرستادند کہ شاید بآن وسبب دست از خرابی باز دارد علما

و فضلاء و زبکته جوابی نوشتند (مولا نا محمد مشکک رشتی) جوابی در جواب آنها نوشتند
فرشاد که هر دو مکوب را اینجا نوشته میشود

صَوْنُ جَوَابِكُمْ عُلَمَائِیْ اَوْ زَبْكَ بُصْلَحِ امْتِهَانِ قُشْنِد

پوشیده نیست هیچ مؤمن عالمی که فرض با موال و نفوس کسانی که گویند که لا اله الا الله و محمد
رسول الله باشد ما میگردانیم از ایشان افعال و اقوالی که موجب کفر باشند صادر نشود و عمل بطریق
سلف و ائمه اثناعشر رضی الله عنهم میفروید باشند جایز نیست اما و قنکه با تکلم این کلمه طبعیه مذهب
اهل جماعت طریقه علمای اقبال با لکینه مجهور گردانند و مؤمنان را با همان اول نکذا شد^{ظها}
طریقه شنبعه شعبه عموده و سبب لعن حضرات شیخین و التورین و بعضی از ارجح طاهرات
رضوان الله تعالی علیهم اجمعین که کفر است بخیر کنند بر پادشاه اسلام بلکه بر سایر نام بنابر امر
حضرت ملک علام قتل و قمع آنها اعلیٰ لدین الحق واجب لازم است و بخیر باینکه اخذ موال و امتعه
ایشان جایز و اگر پادشاه زمان و خلیفه دوران خلد ظلاله در جهات که با اتفاق و اجماع علماء واجب
طریقه حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم و اصحاب کرام و اولاد عظام است که با وجود
استطاعت قدرت و شایان نماید چگونگی از عهد جوابی سؤال ملک منعال کیوم لا یختر فی نفس
عن نفس شیئا و لا یقبل منها شفاعة و لا یؤخذ منها عدل و لا هم یُصورون که بآیه کریمه لئن ائین
ارسل الیهم و غیرها ثابت شده توانست بیرون آمد و بر هر عاقل که بقبضای عقل در آیات احادیث
ناوید نماید ظاهر میگردد که جماعت مشرف بشرف صحبت رسالت پناه طریقه بیعت خدمت امرعی
داشته سالها در اعلای کلمه حق با کفار در رکاب حضرت مفاصله نموده باشند خالی از شواهد
نقص و مستحق جان خواهند بود خصوصاً آنها که بقبضای آیه کریمه لئن ائین رضی الله عن المؤمنین
انما یعونک تحت الشجره بشرف رضوان حضرت ملک متان مشرف گشتند اندا و لئن ائین هت

الله فبهديهم اقتد و شك بنسبكم حضرات شیخین و ذوالنورین از این جمله اند و بمصاشر و محافل
 آنسرو معتز و مکرّم اند و صدیق اعظم را حضرت علم در کلام قدیم نامیده که بقول از یقول انما
 لا تخزن ان الله معنا و بمقتضای ما نیطق غرضی ان هو الا وحی پوچی جمیع افعال و اقوال آن
 حضرت کمال توقیر ایشان میداشته در توصیف هر یک از احادیث کثیره وارد گشته پس مکرر کمال الشان
 در کمال کراهی و خدا داشتند الحقیقه منکر فران و نسبت کننده بسر و راس و جان و معتقد و
 محبت مرفوعی منابع آنسرو ریاضت بنا بر فرموده الله تعالی که قل ان کنتم تحبون الله فابتغونی حبکم
 الله و بغفر لکم امید هست که بشر محبوبت سبحان و غفر غفران رسد و ایضا شجاعان اهنام
 حضرت امیر المؤمنین کرم الله وجهه را علای حق از آن مشهور است که بر کسی پوشیده ماند اینجاست
 در زمان منابت و مباحث خلق با ایشان بوده و خون نیز منابت مباحث کرده پس اینجا که نسبت
 نفس یا حضرت می کنند غافلند از آنکه شوث نفس یا اینجا که لازم می آید و ایضا چگونه است نسبت
 کردن صدیق را رضی الله عنهما که متفق علیه است که شرف فراش آنحضرت یافته و محبوب آنحضرت
 بوده بعضی امور شنیعه باشند آن جا نیز باشد و در قرآن مجید واقع است که الخبیثات الخبیثات
 والخبیثون الخبیثات والطیبات للطیبتین والطیبون للطیبات پس ملاحظه باید نمود که نسبت خبیث
 با و یکجا مجرّم میگردد و ایضا زوجه کینه بازاری را اگر نسبت با بر شیمی نمایند آن بازاری در کمال شرف
 میگردد پس چگونه صاحب فراش خیر البشر را با مثال اینچنینها که طایفه شیعه نسبت میدهند
 توان داد نفوذ بالله من ذلك فاعبروا بالاولی الالباب اگر بعضی گویند که از ما امثال این امور واقع
 نشده و نخواهد شد شك نیست که این مملات را میبشوند و منع میکنند پس ایشان نیز حکم آنهاست
 باشند و آنچه نوشته اند که بحکم آیه کریمه ولا تأکلوا اموالکم بینکم بالباطل و حدیث لا یحل مال امر
 مسلم الا من طیب نفسه چگونه ائلاف محصوٹ و زراعات اهل مشهد مقدس معلی حلال باشد بخوا

اینست که در آیه وحدیث اموال تخصیص بمومن و مسلم باشد و آنچه بنواثر ثابت شده که جماعت شیعه
میگویند که از مرء اهل اسلام و ایمان بیرون اند و این آیه وحدیث بنا بر مفسر مخالف که بعضی علما اعتبار
کرده اند آیات واحادیث دیگر که اجتناب بنوشتن نیست لکن اگر در کتب قتل و غارت اموال و سوزن و ویران
کردن زراعت و عمارت و باغات اهل کفر جایز است هیچکس را در آن خلاف نیست ایضا حرب با جماعت
که بیعت با پادشاه اسلام و خلفه نمایند جایز است اتفاق علما هر چند آنجا بحث گویند که توحید مسلما
باشند و بر این دالت بعضی حرم و بکه اسد الله الغالب علی بن ابی طالب کرم الله وجهه و زمان خلافت خویش
کرده اند از این قبیل است و بی که اعلی حضرت خاتمی بابیضا از مسلمانان نموده اند و آنچه نوشته اند
که زراعت و باغات اطراف مشهد مقدس وقف سرکار فیض آراست که آباء واجداد حضرت خاتمی وقف
کرده اند چون این دیار از جمله دارالحرب نیست نزد لشکر اسلام موفوفات معین نیست این نیز حکم بر باغات
زراعت دارد و بر تقدیر بیکه تعیین دامیاز باید مصرف مسلمانان خواهند بود و فیکه مصرف غیر مسلمانان
باشد خلفه را جایز است که آنرا بقایان و لشکر اسلام حلال نمایند آنچه نوشته اند که اکثر سائکان این
دیار از رتب پیغمبر اند صلوات الله و سلامه علیه آله و سلم بر تقدیر تسلیم گویا آنکه کریمه لیس اهلک
ان علی غیض صالح را نشنیده و آنچه نوشته اند که هر صالح اند صلاح فرع اسلام است آنچه نوشته اند که
در مکه و مدینه شام با علما صحبت داشته اند هر کوا روی بمیوند داشت دیدن روی نبوی
نداشت و آنچه نوشته که علما محسن ایشان نموده اند ممنوع بر تقدیر تسلیم بنا بر عدم اطلاع بر عقید
فاسد ایشان خواهد بود و آنچه نوشته اند که رجای از جمله اشهر حرم است قتل و غارت در آن با جماعت
که در مقام حرب نیستند جایز نیست جواب این است که حرم اشهر حرم منسوخ است بنا بر احادیث صحاح
مشهور و بعضی از غزوات حضرت امیر المؤمنین علیه الصلوٰه والسلام و رفتن آنحضرت بر سر اعدای
در این شهر دالت بر این و آنچه نوشته بودند که آیه کریمه و ما خلیفت الجن و الانس الا لبعثون

از حکما است در آن شک نیست لیکن شک نیست که عجا با کفار از اعظم عباد است ای بر انجماند
که ترک عبادت نموده سب لعن اکابر حجاب به نمایند و آن کفر و ذنوب با عا ثواب میداند با آنکه میقتن و
مفقو اند که در لغز کردن شیطان که نصوص بر ملعونین آن ناطق است ثواب نیست عجا است با آنکه در میان
ایشان جمعی هستند که معانی ظاهره آیات و حدیث را میخوانند در یافت و ترجمه آیات و احادیث میکنند
اظهار این بجهت نموده از این مذهب ظاهر البطلان بر میگردند و تبعیضات اثناعشر علم السلام و سلف غنیان
قد بینا الآيات لقوم يعقلون و اگر بعضی از مفتیین اقرار نموده از بعضی ائمه و سلف در تقوی و عفت
فاسد بدیشان خبری رسانیده اند با در آنچه ذکر کرده شد کسی را سخن و زای این باشد باید که در ائین
عبدالله را بیرون فرستند تا امان داده یا بعضی از ملازمان رکابها برون مناظره نمایند باشد که گفت
حق بر همه ظاهر گردد و السلام علی من اتبع الهدی

صوت جوا بیکه مؤنا محمد مشکک ستمدار بعلمای و نایک نوشتند

اقدام در برابر افاضل ما و راء النهر هدم الله الى سبيل الرشاد و حفظهم الله تعالى عن التفتي الضالیه
و فوفی پوسند در آن باب آنچه صواب و موجب است و ثواب است مذکور میشود و برای حکما آرای حضور
عالیان مخفی نماید که حضرت سید المرسلین و جمعی که در کتب اهل شیعه اهل سنت مذکور است ائمه بکابر
الله و غیرت طاهره ما مورس ساخته و چون حضرت امام البحر و الانس سلطان ابو الحسن علی بن موسی الرضا
علیه آلاف التحية و الثناء در بلاد عجم عزیمت فرموده و اقام این حرف محمد خادم برای احترام و غیرت آنحضرت
و بواسطه فوض بر کاتب که از ازار و احاطه آنحضرت یافته ذکر آن در این محضر مناسب نیست کاتب حاضر
ملازم ایشان را اختیار فرموده و مقرر بشا افاضل دارد و نه با و ذبک کلمتی بجهل و غدا با طایفه
بعدا از تحقیق و نصیحت را موردین تحصیل یفین کرده آنچه مقتضای حدیث قرآن و مواثق امر حضرت
ملك قنات است اختیار نموده و از روایات کلمه چند بمرض میرساند اگر قبول انتظار را نادانان

حضرات شود فهو المراد والا من آنچه شرط بلاغ است با تو میگویم تو خواه از مخم پند بپر و خواه ملا
و بمن این سخن حاجت قوف کامل و انصاف شامل میشوند و آنچه از طلب ما و از التماس که متوجه این
حد و اندک مجموع شده آنست که ثواب اعلی خاقانی باین دو صفت آسانست از امرای ایشان کوکلائق بها
و جمعی دیگر بقنون فضایل پراسانند اما تصدیق که از ایشان الی الان بحکایات علماء ما و راء التهر
واقع شده باین مثل مشهور که چون آنها بغاضی وی باضی آن معبر نیست چه فضلی از مذهب است
بجلس سالی ایشان مشرف فاشده و علمای اهل سنت چنین خاطر نشان کرده که مذهب شیعه مبتدع و
مخترع است اصلا ندارد و اگر بعد از تحقق و نفی پیش اصول و اقوال فریقین در اختیار احدی المذهبین
امر فرماید بحکم کلام الملوك ملوک الکلام مطیع و منقاد خواهد بود بحال از طریق شیعه و سنی کتب
کثیره در مادی مضبوط شده اما احادیثی که منقول علی باشد همان هر دو فرقه معتقد است و اینها
منقول آنست که آنچه منقول علی باشد بواسطه منافات حدیث مختلف فیه من روایت نشود زیرا که اهل اسلام
مخبر دارند و فرقه اندا که خلفه بحق بعد از پیغمبر صلی الله علیه و اله و سلم علی بن ابیطالب را میداند
شیعه اند و اگر بلا فضل آن لم یؤد و رسول الله ابی بکر را دانند اهل سنت و قول ثالث نیست پس آنچه
منقول علی باشد مجمع علی اهل اسلام است ترك مجمع علی برای مختلف فیه باطل بعد از فهمیده مقدمات
گوئیم آنچه مرفوع لم حضرات علیات شده بعد از تفسیح و تلخیص یک حکم بکفر شیعه آل پیغمبر است بلکه
منعده اول آنکه حضرت پیغمبر صلی الله علیه و اله و سلم مدح خلفا ثلاث فرموده اند سخن آنحضرت بمقتضا
اینکه هر چه ما نطق و الهوی ان هو الا وحی یوحی وحی است شیعه که مذمت خلفای ثلاث میکنند مخالفت
وحی مینمایند و مخالفت وحی کفر است جواب آنست که از این دلیل مدح خلفای ثلاث و بطلان خلافت ایشان
لازم می آید زیرا که در شرح موافقان آمدی که از اکابر سنی است منقولست که فریب بوقت رحلت
حضرت پیغمبر صلی الله علیه و اله در میان اهل اسلام مخالفت چند واقع شده مخالفت اول آنست که حضرت

در زمان مرض الموت فرموده اند ای تو یقیناً بر طاس کتبکم شیبائی نضالوا بعد عمریدن راضی نشده گفت
 ان الرجل علیه الرجوع وعندنا كتاب جسدنا من صحابه حرفها گفتند و اختلاف کردند تا آوازها بلند شد
 حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله آرزو شده فرمودند که برخیزید که پیش من نزاع سزاوار نیست و این
 حدیث را و اهل صحیح بخاری و در اکثر کتب اهل سنت و عبارات خلفه مذکور است و مخالفند و می گویند
 حضرت در مرض الموت جمعی را مقرر ساخت که همراه اسامه بن زید بسفر روند و بعضی از آن متخلف نمودند
 و بیعت مبارک حضرت رسید بمخالفت تمام فرمودند جهنم را پیش اسامه لعن الله من تخلف عنه و مع هذا
 خلفای ثلاث منابت نکردند پس گوئیم که فرموده حضرت در باب نوشن و صحبت فرمودن بمقتضا
 این که هر مذکور به منزله وحی است نفی که عمر کرد رد و وحی است رد و وحی کفر است ما اعظمهم علی ما دل
 قوله تعالی من لم يحكم بما اتزل فاولئك هم الکافرون و کافر قابل خلافت نیست پس هرگاه کفر عروب
 قابلیت ثابت باشد بنا بر دلیل شما لازم است که ابوبکر و عثمان نیز خلیفه نباشند با قریب اجماع مرکب
 نشود چه بعد از اهل سنت هر سه ایشان خلیفه اند و بعد از ایشان هیچکدام خلیفه نیستند ^{اینکه}
 عمر خلیفه نباشد و ابوبکر و عثمان باشند موافق با هیچیک از اهل اسلام نیست نیز تخلف از
 جلیل سامع بمقتضای دلیل آنکه کفر است و خلفان خلفای ثلاثند با اتفاق و از هر یک از او پیشین
 مذکورین بوجوه منکره اثبات مذاهب شیعیه و نفی غیر آن لازم می آید و تفصیل آن در این صحیفه نمیکند
 و اهل شیعیه را اثبات مذاهب خود و نفی آنچه از منقول و معقول ادله دارند چندان که احصا آنرا
 ایند تعالی نمیداند و این بجای ایشان کار آن ندارد و الله یحق الحق و هو یهدی الی سبیل الرشاد و دیگران
 حضرات را این صحیفه شریفه اعتراف نمودند که فعل حضرت پیغمبر نیز وحی است الواضح كذلك پس گوئیم
 انما خرج حضرت رسول الله علیه و آله و سلم مروان را از مدینه و وحی است آوردن عثمان او را از مدینه
 و نفوذ بر امور عظیمه با و نمودن رد سخن حضرت کفر است و کفر است و دلیل اول آنکه حضرات فرمودند

دویم آنکه قوله تعالى لا تجد قوماً يؤمنون بالله واليوم الآخره فودون من جاء الله ورسوله ولا يل منين
 برای تحقیق حق نیز همین باطل بر مسئله امانت برهاناً و جدلاً یسپا است لیکن در خراسان مثل مشهور
 که بوسیله پیغام بمباشه اگر شرفی ملائمت میسر کرد در معرض خواهد شد هر چه بینه وصل نوجویم
 لعن الله یجمعنی آیا که اما بشرطیکه مناظره بمقدّمات علمی باشند نه بشمیر و بولکه و فلان را شرف نیز مذک
 خلای ثلاث از این معنی منقول علی بن نبیست چه در کتب شیعه از آن اثری ظاهر و آنچه دلالت بر ذم ایشان با
 مثل روایتی مذکور بین و غیرها در کتب فریقین مسطور است نیز بعضی از اهل سنت بخبر بعضی
 وضع برای مصلحت کرده اند پس اعتماد بر حدیث غیر منقول علی بن نبیست خصوصاً و قنکه ناقل آن بخبر وضع
 حدیث کند با عادل نباشد و خبر منقول علی بن نبیست خلاف آن کند و مخالفت خبر واحد است با خصوصاً
 مذکور لا نسلم که کفر نباشد و الاّ پیرو زهد هر یک مسلمان نبود چه مخالفت اخبار احاد بجهتین
 واقع شد و تعظیم و توفیر پیغمبر نسبت بخلافی ثلاث قبل از صدور مخالفت از ایشان دلالت بر سلاط
 و حسن غایت نمیکند چه عقوبت قبل از صدور عصیان آنکه معلوم الصدور باشد لا بونیست لکن حضرت
 امیر المؤمنین علی علیه الصلوٰه والسلام از علی بن ملجم ملعون خبر داد و عقوبت فرمود و روایتی که دلالت بر
 ضل مخصوص نمیدنست چنانکه در آیه رضی الله عن المؤمنین از بابا یعونک تحت الشجره خلای ثلاث خبر
 ملک متان مشرف شدند پس سبب ایشان کفر باشد جواب آنکه ملک الله علیه عند التوفیق رضاء امربه است از آن فعل
 مخصوص که بعضی است کیسه دغدغه ندارد که بعضی از افعال حسنیه مرضیه از ایشان واقع شد بخبر در
 آنست که بعضی از افعال فجریه از ایشان صادر شده که خلاف عهده بیعت است چنانکه در امر خلافت مخالفت
 نصر حضرت پیغمبر صلی الله علیه و اله و سلم که در کتب فریقین مذکور است و غصب خلافت کردند و حضرت
 فاطمه علیها السلام را از رده ساختند چنانکه در صحیح بخاری و منافی حضرت فاطمه مذکور است و من
 اغضبها فقد اغضبنی و در مشکوٰه در منافات حضرت منقول است که من اذاها فقد اذانی و من اذانی

ففدا ذی الله و کلام صادق المضمون ان الذین یؤذون الله ورسوله لعنهم الله فی الدنیا و الاخرة ناطق
 است که بواسطه این افعال ذمیه منع و صیغه حضرت رسول و تخلف از حبش اسامه و غیرها که با
 در غیاب مؤذمت شدند چه سلامت عافیت و حُرّانیت اعمال و فاکردن بعهده بیعت حضرت
 رسول مُعَالَ است علی الله علیه آله و هر کس بیعت سلامت مُسْتَعِد عافیت نشود بواسطه
 بیعت مخالف حضرت رسول و مُسْتَوْجِب عقوبت میشود چنانکه آیه کریمه فَمَنْ نَكَثَ فَاَمَّا نِكَثُ عَلٰی
 و مزانة با عاهد علی الله بر این شاهد است که لیل سیم آنکه حضرت حقیق بن ابوبکر را صاحب ^{نفسه} پیغمبر
 خواند و صاحب فایز نیست جواب آنکه اذ قال لصاحبه هو یحاوره دال است بر آنکه مصاحب همان
 مسلم و کافر واقع است مصاحب و نسبت موافق الطریقین است همچون اخوت پس همچنانکه هر یک از ^{دین} برادر
 نیست یکدیگر برادر است خواه مسلم و خواه کافر آیه کریمه یا صاحب السجین ارباب یغفر فون حرام الله
 الواحد الفهار مؤبد مقصود است چه صاحب کشف بیضا و نفسیر آن بصاحب السجین گردند یعنی
 دو صاحب من در زندان پس یوسف علی السلام که پیغمبر است و کس را صاحب خوانده که بت پرست بود
 چنانکه هم آیه مذکوره دلیل بر این دارد پس ظاهر شد که صاحب پیغمبر بودن دلیل خوبی نیست نیک
 شده بعلم خمسة زئم حضرات که هر که او را قبول نبود نداشت دیدن روی نبی سؤ نداشت
 اما از حضرت آنکه دعوی فایز آن نموده اند باین مُسْتَعِد نمود که در بیت مذکور بجای هر که او
 هر که انوشد اند و رابطه فامصرع مذکور را برداشته اند و هر مصرع را فی نفسه تمام گذاشته اند
 باین دقت مطلق نشد روح مولا ناجای را آورده ساخته اند و لیکن چون غارت و نالان بر کافه اهل
 خراسان واقع شده بیت المودها خراب شد حضرت مولوی میرزا انجا غایت اگر به بینا و حراب
 شده باشد باکی نیست البتة اذا عمت طالت راسا غار عربیزا شهادت اقا صراح در فکر آن
 نیست الناس از حضرات آنست که بجهت ابهام لفظ بلا تا مل در معنی استدلال نفرمایند دلیل چهارم
 آنکه

آنکه حضرت مرتضی علیه السلام با وجود کمال شجاعت در وقت مبایعت مردم با خلفای ثلاث بود منع نکرد این دلیل حقیقت بیعت است اگر نه فلح آنحضرت لازم می آید جواب آنکه قبل از آنکه حضرت امیر از تکفین و بجهت حضرت رسول فارغ شو خلفای ثلاث در سقیفه بنی ساعده اصحاب را جمع کرده برای اینکه علیه السلام یسخری ببعثت کردند بوجهی که ذکر آن در این صحیفه نمیکند و آنحضرت بعد از اطلاع برای فکالتی و بیم هلاک اهل حق با باعث بکرم مباشرت نشدند این ثلاث بر حقیقت ایشان خیر حضرت امیر با کمال شجاعت در ملازم حضرت پیغمبر بوده و حضرت پیغمبر در شجاعت و قوت کثرت آنحضرت نبوده چنانکه اخبار و آثار بر این دلالت است که حضرت پیغمبر و حضرت امیر و سایر صحابه با اتفاق با فرشتگان نبرد و از مکه معظمه مهاجرت نمودند و بعد از مدتی که متوجه مکه شدند در حدیبیه صلح فرموده و جزا نمودند پس هر دو وجهی که از برای جنک ناکردن حضرت پیغمبر و حضرت امیر و سایر صحابه بکنند بجهت جنک ناکردن حضرت امیر کافیه است شریک از بدیه حقیقت کفار فرشتگان مطلقا منصور نیستند و از اهل حق این نفس در بالا نجات یافت چه فرعون با دعوی خدائی یا چهار صد سال بر مسند حکومت و سلطنت بود و هر یک از شداد و نمرد و غیرها مبتدیان بر این دعوی باطل بوده اند حضرت الله تعالی با کمال قدرت ایشان را هلاک نکرد تا خلق بیایان کراهان اغفاد آورند هرگاه در ماده الله تعالی تا خبر دفع خصم بکنند در ماده بنده بطریق اولی خواهد بود آنچه فرموده اند که حضرت امیر با ایشان بیعت کرد و فروع آن بلا اگر اه و نفع ممنوع است تحقیق آن در این صحیفه نمیکند غرض که شارح عقاید بصفی این که سبب جنک کفر باشد اشکال کرده و صاحب جامع الاصول شیعه از کبار اهل اسلام میبشمرده و صاحب موافق نیز بر آن رفته و وجهی که برای تکفیر شیعه بفرموده اند رد کرده و امام محمد غزالی بجنک کافر ندانسته پس آنچه حضرات در تکفیر شیعه فرموده اند نه موافق سبیل مؤمنانست و بطلان حدیث قرآن با وجود آنکه مفسر و تفسیر آنست که در صدر صحیفه معلوم شد و سبب دار معبر نیست

و حال آنکه نزد آن فرزند پیغمبر خلاف نیست خلاف آنکه ثابت نباشد و بمقتضا دلایل بر او چنین ظاهر شد
 باشد که آنکه مخالف پیغمبر و نقض عهد آن حضرت کرده و نیز از آن سخن فرزند پیغمبر اصلا آزار بدند و مالی
 یکس نرسد و اگر آن سخن خطا باشد برای آنکه که در حق او گوید ثواب حاصل شود آیا کدام از این دو عمل اقبح
 و اشنع باشد و ممنوع است شیخی که فرست ستمشک شوند جواب آن ظاهر شد و اگر خبر دیگر افاده نمایند
 مستفید بشوم بهر حال انصاف و طول و است منقول در کتب شیعه چنین است که در وقت حضور این ام مکتوب
 اعمی رخ خدمت حضرت پیغمبر که از اهل حرم آنحضرت عبود نموده حضرت از این معنی اعراض نموده آنحضرت گفت
 یا رسول الله این شخص کو راست پیغمبر فرمودند تو خود کو ریش و علماء اهل سنت نقل کرده اند که پیغمبر
 غایب از بکف خود نگاه داشت تا ما شای جمعی در کوچه ساز میخواستند کند و بعد از مدتی فرمود با هم
 اهل شیعن این با حبل بار ذل شخص ^{نسبت} میخواندند و با حبل این نه بر نه این است که نصیر آن مقدور باشد
 آنچه لازم این قضیه اگر اعتقاد کنی هیچ شک نیست که اگر باشد بهر حال ما بعد الله تعالی هیچ موجدی نیست
 و اکل جز از حضرت رسالت نمیدانیم و بچونیکه منافقان ایشان آنحضرت ^{علیه السلام} میگویم اما فرما باز جزای نهای حضرت که
 بواسطه میل نصیبی حادث موضوع شرع و دین را ضایع کرده اند بیست اند که تو که غم دل رسید
 که دل آزرده شو و در سخن بسیار است و آنچه در ماده نسخ حرمنا شهر حرم فرموده اند اصل عدم ^{نسبت}
 که نامعتمد به که نسخ فرآنی تواند بود ظاهر شود و محاربه حضرت امیر بر تقدیر تسلیم کرد در بعضی از این شهر
 باشد بعد از عقد خصم بوده نه ابتداء بلکه حروبا آنحضرت اکثر چنین بوده هرگاه که فرستعنه ثابت نباشد
 چنانکه از جواب سابقه معلوم شد و جمعی که برای جلب ثل و غارت ساکنان مشهور مقدس فرموده ^{اند}
 تا تمام است بر تقدیر تسلیم حضرت را اطلاع بر سر این رضا بر جمعی که هرگز ندیده اند چون حاصل
 شده و الله عیلم بذات الصدور علی لای حال مزاج پادشاه همچون آتش است لا بقی علمای کرام آنست که
 بر کمال موعظه نشکین الهاب آن آتش فرمایند تا خلق الله نسوزند نه آنکه بیاد فتنه آن آتش را بشنود

سازند و اصل و فرع نهال سالکان خدا را سوخته بخاک مثلشان اندازند چو آتش مشویند و کشت
میاد که در از دل زد متدبر آید و ظاهر است که باین مؤلفهای ملاحظه اهل سپاهی نهانست امام
در اسبب انبیاکان خدا بیغالی هم میبرد و اسبب انبیاکان اگر چه فریاد کنند ملازم طبع الله تعالی
نیست چنانکه روایت شریفی که نوح در روز قیامت برای هلاک کفار و خلافت آثار و اخبار برین آیت
چه تفصیل اینها در این حقیقت یکجدا و هرگاه سپاهی بیغالی علما این کار کنند جواب آن در روز جزا بر
علما خواهد بود در آن روز که فعل پرستند و قول اولوالعزم را شن بجز زدهول بجائی که
شریفه اندابنا نوحه کنه لایه اری یا و مخفی نماید که این طایفه از علمای شیعه بود و در اصول و
فرع مجتهد بود و در فقه ضعیف و فیه بنا بر آنکه حضرت الله تعالی در ماده حضرت پیغمبر صلی الله علیه
و آله وسلم که دو سن آنحضرت دنیا را بطفیل او خلق کرده و فرموده لو تقولوا علینا بغضی فاقبل
لاخذنا منه بالیمن ثم قطعنا منه الوفین فآنکم من احد هرگاه در ماده حضرت پیغمبر اینهمه تقدید و
مبالغه واقع شده باشد اگر دیکری را در امری غلطی واقع شود چون از عهده ببردن آیند پس اگر
حضرات غایا یا بطریق انقیاد سلف امری را شنیدند و اینها را منظور دارند بجز خواهد بود
و در عرض حضرت جواب مظلومان خصوصاً اطفال که بمضمون رفع القلم عن الصبی حیث یبلغ و الجنون
بغایت صعب است بجز عشق مرا که کسی چه خواهی گفت جواب خون رفیقان که بیگناهان
مرا را از این جملہ بخواهی نیست و گرنه زین همه کسانیم چه مقصود است چون اکثر مفسران
از اغراض فاسده دینویست مناسب است که ارباب فضل از این اغراض منزّه شوند بلکه بعد از عمر
که افاضل ما و اراء النهر بحوالی مشهد مقدس معلی شریف آورده اند فقیر از انبای خیر شریفند
و اگر بواسطه فقاری توابعان و مریدان این فقیران از شهر بیرون نتوانند آمد ایشان مرث
حم امام علیه الصلوٰه والسلام بجای آورده سعادت زیارت مستعد شود و این فقیران کشت

فدوم آن عزیزان فیروزی بایند و اینجغده بوجو بنامده فتویٰ قبیل فقیران دادند بارک الله اعظم
اجو که واصل امور که مکن مکن کرده جو را کاره نباشد مکش مکش که پشما شو و چاره بنا

در او اخر هین سال شاه عباس بنفیس برای نظم خراسان و دفع شر او زبک عزیمت مشهد نمود در شاهر
مرشد فلخان را مقتول ساخت و حکومت مشهد را بیداق خان چکنه داده از راه اسفراین وارد مشهد
شد بدخان نظر بغیر اینی که با مرشد فلخان داشت از سبب است شاه عباس نرسید بقلعه خوشنا
که خجست بنابر این حکومت مشهد با متخان اسناجلو تفویض شد و شاه بجهت آمدن فرهایان با سردار
عثمانی با ذریا بجان از بند فریمان جام که بیست هزار نفر را حبس جباری نمود

سند مقصد و نمود و هشتاد و نین سال عبداللهمن خان ولد عبدالله خان و زبک که حاکم بلخ بود با
نامعد و بقصد شجر مشهد حرکت کرده اول پشاور را محاصره نمود کاری از پیش نبرد بطرف
مشهد رفت امتحان حاکم مشهد نفصل الشاه عباس مقرر شد داشت شاه عباس از فرزند بقصد
خراسان در حرکت آمده بعد از ورود بطهران مریض شد ناخوش پیش بطوری شدت یافت که از
عزیمت صوب خراسان باز ماند عبداللهمن خان چهار ماه مشهد را در محاصره داشت بعد از تصرف
حکم قبیل عام داد و باغبان نکر که حتی با و صلح و علماء که پناه باستانه امام عبده بودند قبیل
رسانند و امتحان را در بین جنگ و جدال شرب هلاک چنانکه صاحب تاریخ عالم را آراستگار
که خود خان و زبک در صف امیر علی شیر اینهاده و جو شفا و و زبک را بدو روضه
مبکر فرستاده یک بار پیچارکان مظلوم را از دارالستاده و دارالحفاظ و مسجد جامع پیر
کشیده بدرجه شهادت رسانند و مصاحف از دست حفاظ گرفته همه را از همان شربت
میچشانند و لا ناشانی شاعر مرثیه در این باب بنظم آورده که این فرد از آست (هنوز اگر
بفشارند

بشارتند خاك مشهد را سینه از شطخون تا بکر بلا برود) روضه مقدسه بیا دغار را
 فنادیل مرصع و طلا و نقره و شمعها که از خنجر بغداد بیرون بود و فروش و ظروف و اونی چنین
 گنجینه که در غمادی ایام از افضی بلاد اسلام جمع شد بود از مصاحف بخطوط شریفه علمیه
 و اسنادان مقدم مثل باقوت مستعصم و غیره و دیگر کتب علمی عربی و فارسی که از خنجر احصایان بود
 بدست از بکان بقیه زنادران افتاد بجلال نامه و زرد که مشهد فضل و غارت در کار بود و فلیله از مر
 مشهد که در پیغولها خنجره بود ندجانی بسلا متبذیر بریدند عبدالمؤمن خان حاکمی در مشهد تعیین
 نموده و در وقت رفتن میل طلای نالای کیند را که شاه طهماسب قفقاز بود بنمایان خود بر این
 خنجره بطنه رسانیده که شاه عباس و بیجو که گذارنده از طهران بحضرت عبدالعظیم رفته
 و آنجا بدار السلطنه نزدین مراجعت نمود

ملاجلال نزدی در روزنامه خود که شرح احوال شاه عباس اول نگاشته تاریخ صحف او را
 حور ضبط کرده شعر از پی تاریخ پیر و زکار ^{۹۱۷} صحف شاه جوان عباس گفت و این مطا
 با سال هصد و نود و هفت است و نیز منکار در که شاه عباس بعد از صحنه از امرض بلا فاصله میل
 برایشند و بشکر و ملاجلال نزدی در تاریخ این واقعه بدین آه رسد (تراشید چو مور پس از
 پنج تراش قوم آمد سال تاریخ) بالجله صاحب قصص الحاقانی در ذیل وقایع سال هصد و هفت
 مشقید چنین منکار در که عبدالمؤمن خان که در این سال مشهد را قتل عام کرد جهنشان بود که
 شاه محمد آله چوپان که امیر الامراء عبدالله خان و باطنه اشعه بود بمیرزا سید علی متو پیغام
 فرستاده بود که بهتر از همه مصالحی نمودنست با بدین وسیله مانع قتل عام شوند میرزا سید علی
 جواب نیتاده بود که جمیع تالیچیکری نزد امت خان نفرستند تا فرار مصالح داده شود بنا
 بر این عبد الواسع نام بایازده نفر از خواص عبدالمؤمن خان بمشهد آمدند و گفتگوی مصالح

در میان نهادند جا هلی فریاد زد که اینک شاه عباس را عیسا که منصوب مهر سندان خان داد
دل با بخت کشته عبدالواسع را که از علایع ما و را التهر خود با ساین رفقایش را کون بالاغ سوا
کرده در کوچ باز، مشهده که دانه موی دیش آنها را کنده و بخلفای ثلاثه را شدین لغت
میسودند بر این نیز که فغان کرده آن بازده نفر را مقتول و عبدالواسع را ریش کنده از بالا
حصان بر زمین افکند که نیه جان خود را عبدالمومن خان رساند شب بیکر علی بیک مؤذن
در الای کلد کشید و ضمه ضویه مناجات بمنمو عبدالمومن خان از چادر بیرون آمد گوش
مید تا آه علی بیک زبان بطعن خلفاء را شدین کشو عبدالمومن خان گوش خود را گرفته در
چهره رفت و قسم یاد کرد که منصفی را در مشهد زنده نگذارد در این هنگام فاصد از طهران
رسیده فرمای از شاه عباس نزد امث خان آورد که زمستان آمدن بمشهد غیر ممکن است
امث خان سناصل شده جمعی از معارف مشهد را با هدا یا که من جمله فرآنی بخط امیر المؤمنین
صلوات الله و سلامه علیه که جلد آن مرصع و پنجه را رنومان ی ارز بدین عبدالمومن خان فرستاد
علی بیک مؤذن هم با اتفاق مامورین بارد و عبدالمومن خان آمد در سولان در چینی رسید که
عبدالمومن خان بنیازی شطرنج مشغول بود خان اعثا لهذا بان کرد اسامی مامورین را پرسید
همینکه باسم علی بیک مؤذن رسید خشم بر او مشتوشده سرش را بزدن داد کردند و جمعی
از مامورین را مقتول و باقی را مرخص کرد و از نقایس که عبدالمومن خان از مشهد غارت نمود

قطعه الماسی بود بقدر بضاعتی که قطب شاه دکنی پیشکش کرده بود و در این او ان نامه مسطور در ذیل پادشاه
عباس نوشته

صورت نامه عبدالمومن خان پادشاه عباس

حمد و اعدا نصف عدالت و حشمت و اقباله الی یوم البعث الایات المظفر الدینا و الدین
ابوالفوارس میرزا عتبیس بعد از تبلیغ دعواتا جانب مقرون آنها را ی عقد کشتا انکه همیشه

هست سلاطین نامدار و خوافین عالیقدر بنصرت خال و فراغبال عباد الله و عجز خلم خلق الله
مصرف بوده همچنانکه مضمون بلاغت مشیون فصاحت مفردون الشفقه علی خلق الله که فرین آنست لازم مینماید
مخفی نماید که اکثر حکام و سلاطین و کاشتهکان ابن سلسله علیه بنو فوق الله تعالی بنحی سلوک با اهل مملکت
نموده اند که دستور العمل سلوک شده خدای آن بنده رحمت کند و که در پائین خود بشناسد و پای از کلمه خود
فرار نهد امر و زجده الله تعالی که مالک دشت نجاق و مرغابیه که شرف بدخشان و ماوراء النهر و خواند
و خراسان بلا منازعه بنصرت بندهکان ماست بسطرد و زمین چو کاه لشکر بیکران ما سلاطین و ملوک
اطراف و خسروان آفاق بامر و بی ماکردن نهاده اند و کردن نشان جهان بر بدین آسان ایستاده اند
زور باید و با سپاهیان است جهان بر فر کلاه منست ملوک جهان صفت ده بر درم بسطردین
نیک و لشکر بر روی زمین حکمرانی کجاست که از جان نه منفاد فرمان ماست غرض از تمهید
این مقدمات و تجریر اینفالات آنست که قبل از این استحکام اتحاد و یکپارگی نه چنان انجام پذیرفته بود
که بسجی جمع از باب غرض الذین فی قلوبهم مرض به بنای آن خلل نقصان راه نواند یافت با وجو اینف
تجریر جمعی از عاقبت اندیشان عنان غریب بصورت خراسان معطف صاخره بر آن مقصد که مکتون
ایشان حاصل شود انواع نقصان بجزیره و مساکین راه یافت پسمادران بول که نور محمد عنان با ولدان
حاجم خان انواع حضور منته منار عدم نموده اند ما حصل آنجا عتب بر کشته روزگار بر همگان اظهر من
الشمس است که از کال بدوئی و کراهی کار و بار آنظایفه بکجا خواهد رسید اگر بجهت و پیکار که مسطور
مکتوب خلل راه یافت آنظایفه بدرگاه عالی مافرسند چون داعیه ضمیر منیر فیض مآثر بر آن مصرف
و معطوفست که عقد یکپارگی منظور بوده خلل نقصان بمان آن راه نیابد و لایب مینماید که ابتدا ملک
خراسانست هر ساله این رفت و آمد از بیابانین بسجی غرض خواهان واقع میشود با پنجانب گذارند
و حکم کنند که کاشتهکان ایشان و منوطین آن دیار بی آنکه جمعی قتل و سندن دران دیار دخل نکنند و

عراق را آنکه کسی را اراده نخبه بوده باشد مقرر شوند تا باعث فایده امتداده عباد الله
گردد مابقی حالا را نور علی بیگ عرض و لای و نک خواهد رسانید

صورت جواب به عباس بن عبدالمؤمن خان

بشاهان نوشن چنین نامهها سراسر بود و خبر نامهها مکرر قول اسناد نشیند چنین نامه را
پسندیده نیز کش بخوانده میخورد که نام بزرگان بوشنی برد اگر پادشاهی دب پیشه کن
و کراز سپاهی حرب پیشه کن بود نزد شاهان تا لای مقام نوشن چنین نامه عیثام مؤرخان
که بود از شاهان بزرگ بدو بخبر سلاطین ترک فضا را گذارش بشاه نجف قناد و از او بافت
چندان شغف بسناد بخدمت امیر کبیر علی و آخسر و شیر کبر نمود آنقدر عزت و احترام کرد
بافت کار بجا انظام بمشهد در کشته رخ پادشاه بنا کرد مسجد و خانقاه بنعظیم و نکریم ششم
امام علی بن موسی علیه السلام طواف درش شد قبول رسول برابر بختادج قبول نوکر
چنین روضه را خراب رسول بخندار چه کوئی جواب بدینا بنه کار و بدروزگار بعقبی سکه
نامه شریفنا سلطان پناهها بمحمد الله عباد بکه دامن کبر ملا زمان عرش اشباه بوده باشند نیست
بلکه خاطر بفرست مآثر را از انظام مالک عراق فارس و آذربایجان جمع نموده ایم و سواى هوای تو
ملاقات ایشان که عربست ضمیر منیر خوشبختا بشیراه بافته آرزوی نمائند تا آنکه پادشاه حاضر
از اعمال نواب بجا بماند کشور شاهان احمد خان پادشاه جیلان عباد را لود کشته بود بدین واسطه
نواب سلطان پناه اعتماد الدوله علیه العالیه الخافیه فرهاد خان فرامانلور را برانما لک فرستاد
تا باندک زمان بنصرت و کلاه قاهره آورد و بعد از فتح آن محال چون مهمات مازندران و استر آباد
انجام نداشتن امرای نامدار و سلاطین نصرت شعار را بداد خود فرستادیم که سرداران آئمالک را
بدرگاه عرش اشباه آوردند و بعضی با مارت سوا فرزند نموده دارائی آئمالک را بدیشان ارزانی

داشتیم در اثناء این حال تردید ایشان بولا پیشا سفرین بمقام عز و جلال رسید بجز در اسماع این
 معنی طاف طاق و ذوق غالب شده با اختیار با جمعی از نزدیکان منوجه سفر این کردیم که شرف
 ملاقات شرف کردیم چون مالک غائب توجه را با عز و جلال را اسماع نموده در اسفر این مکث
 نکرد که کوچ بر کوچ منوجه پیشا بود کردیم و با آنکه عساکر کرد و ناسام و اسفر این تردید
 ننموده از عقب ایشان عازم شده بودند در پیشا بود نیز بنید کردیم و روانه مشهد مقدس شد
 بودند چون حقیقت بعرض شرف رسید بعضی از امراء نصر شعار نامدار از رفیق نواب سلطنت پناه
 خانی از مانی فرهاد خان فرموده از عقب ایشان برسم استیحا فرستادیم که شاید در مشهد مقدس
 بلازم نشسته است آنجا نیز توقف نموده از راه جام منوجه بلج شدند امراء نامدار نامید و ما بپوش
 نموده بپایه شهر خلافت قصیر رسیدند مفارن آنحال مکتوب بحسب اسلوب ایشان بعنوانیکه معلوم
 خاطر شریف بود رسید بمالک سنانا اگر راده یا دشا هی داری یا ایامت در دامن صبر شکستیا
 بکسر ناما نیز هیچ چیز مقید نشده بر عیش نام برسم آنکه بغا عده سابقه که هنوز از آفتاب غائب
 برهنوی از علم از دها پیکر اثری ظاهر نشده بود که چون بنات انفسی بکنده شدند غرض کردیم که از
 شوق ملاقات طاف طاق و از عشق وصال چوماه مجھو که در محاق است بهر حال بنوفی فادر
 ذوالجلال و از دُشغال در این ساد ریلج و آنحال اگر نصیب بوده باشد ملاقات واقع خواهد شد
 خورشیداشنها را دو کلمه که منشیان عطار دشتان در اینولا مرقوم فلم محسنه نموده بودند
 که خدای بر آن بنده رحمت کند که بای از حد خود فراتر نهد و فدایا به خود بشناسد بر عالمیان
 ظاهر است که فادر ذوالجلال و کبریا بزال جمیع خلق الله را برای خاندان محمد رسول الله و علی الله
 که حید و آبای هابون ما سنا آفریده یقین حاصل است که هر جا هبل و غافل و بسعاد و بیخا صل
 که در و از این آسان بگرداند و سیر اطاعت از این خاندان بناید خیر الدینا و الاخره است چند بیت

که فلی

که فلی نموده اند ز در پایدربا سپاهماز است جهازیر کلاه منست بر آئمالک پنا مسو^{ند}
 که چون صبح صادق شود آشکار کشد لشکر لیل صف بر کنار چو سپدا شود در پنا آفتاب
 کشنده رخ خنده رخ در نغاب اگر نه المثل از کران نا کران شو بجز و بر پیر مرغابیان ز^{ند}
 شهنشاه خنده فال بو طافت و حیران از محال کجا بوده در شمار و حسیب کجا بوده باش^{ند}
 هر کاب کجا همتا بوده باشی کجا مجلس از رخنی باهی مکن نند خونی مکن ترکاز بحد
 کلیمت بکن پادراز عنان کشر شوای کود که خمر سر که طفل د و بدن در آید بر یوفو^{ند}
 لایزال بامداد بخشنده ذوالجلال نایم بنور و باز و چنان که احسنت کو بند کرد و بیان
 و آنچه در باب اخراج سلاطین چکنیزی اعلام نموده بودند بر هکنان اظهر من الشمس است که پادشاهان
 عالم فدا و خواستین کرد و افتادار و سلاطین نامدار باستانه نوابک مهاب خاقان علی بن اشیان
 پناه آورده بودند و بی طریقی غایت نموده ایشان را بر سر خلافت شهر با^{ند} مکن ساخت و هفت
 عالم هفت نایب بر آن مصر و فت که بنو فیل الله تعالی ممالک ایشان را که بغیر حق تصرف نموده اند پ^{ند}
 و منازعت بدیشان گذارند و اگر در این باب بغل واقع شود فرمان فضا جریان صادر کرد که بدین
 هزار سوار نامدار نیزه دارد در ملازم نوابک مکار بجوردار اخوی ام محمد فلی سلطان و نواب
 سپهر کاب حاج محمد خان رفته سرداران و لشکر بان ممالک چکنیزی گرفته اهل و عیال ایشان را اسیر^{ند}
 بدرگاه عالم پناه آورند و خود با نفس نفیس را برادر اعترار شد کما مکار جهانانی کشور شتاد خلاصه
 دو مان چکنیزی نور محمد خان بال لشکرهای عراق و فارس و کرمان و خوزستان و کیلان و مازندران
 و استرآباد و آذربایجان و خراسان ممالک نور ابو علی با^{ند} نالان نایم که نایم قیام قیامت برضه^{ند}
 بنامند اگر اراده نمائی که از بیم غراب لشکر قیامت کشته مراد بکنار بری از عقب بلغار کرده^{ند}
 بریونیک و ناریک سازم و اگر از آفتاب المصاب پناه بطل جانپ خسر و هند و ستا بری نام^{ند}

تا نور ابوق و زنجیر مقید نموده بدرگاه کینه پناه فرستند تا غوغا را خوش ناسازی که دوشه
از غلامان این آستان در فلاح خراسان بواسطه بیاد و فکری بدکشتا گرفتار شدند منت
آنچه خواست گفت تمام بودانی و بدبهر خود و السلام

سنة هزار و یک لوی پهل همد این سال شاه عباس بطرف خراسان حرکت کرده تا چن را دکان تا
و بعضی از ولایات خراسان که در تصرف او بکته بودی فناز غن مفاصلت بنصر شاه عباس
در آمد چون فضل پانز رسید شاه عباس بهانه اینکه عساکر او زیاده فلعه مشهد مجتمع
کرده اند و محاصره این شهر مفید است خلافا احترام استنجوالی مشهد فتنه مرا جفت براف کرد
در روزنامه ملا جلالت نزدی هینکار در سفر بیکه شاه عباس از اسفار این مرا جفت براف نمود سینه
هزار و چنانکه مولانا کلبعلی نیز بی دربار بیخ آن گفته شعر را چون شد بخراسان شربا استحقاق
آوازه فتح هین شد و آفاق آمد چون بختگاه شد تا رنجش عباس شد علی ل آمد براف
سنة هزار و دو و هجری پهلان پهل همد این سال عبد المؤمن خان مجدداً بخراسان آمده بنشأ بورو
سبزو را از تصرف حکام شاه عباس منزع ساخته و چند در مشهد و فف نموده از آنجا
بیچاره رفت

سنة هزار و چها هجری قوی پهل در این سال مجدداً شاه عباس بجهت خراسان حرکت کرد عبد المؤمن
خان که فلعاً اسفرازی را در محاصره داشت و دود موکب شاه عباس منزلزل شده بطرف مشهد
کرد فرهاد خان سردار و سایر امراء صلاح ندیدند که شاه بنغازی عبد المؤمن خان بمشهد و
لندا از اسفار این پهلان را از آنجا مجدداً بطرف سبزو و که عبد المؤمن خان شهر را مشغول شده
و قتل عام نموده و در محاصره داشت تا ندید عبد المؤمن خان بمشعل فرار نمود و شاه عباس
بواسطه رسید زمستان و برزرها و خشک فتنو بطرف مشهد نرفته معاودت بفرزین نمود

مولانا ملاجلال پندی در تاریخ فرار عبدال مؤمن خان از سبزواری بنیاد افشار ذکر در شعر
 (تاریخ این گریز چنان گفت پر عقل شاهامدام بوم گریز شاهان)
 سند فراری و پنج هجری پچی پیل از وفای اینک تفصیلی است که صاحب تاریخ عالم آرا در نقل
 نقش شاه طهماسب این مشهد باصفها و از آنجا بعیناث عالیات نکارش نموده است
 مورخ مزبور که در عهد سلطنت شاه عباس اول تاریخ خود را تالیف نموده و فی الواقع وقایع
 نکارش می یابد شاه بخواه از شدت وضوح این مسئله خود نیز تردید هر ساند و نتوانست
 حقیقت امر را کتمان نماید و ما که نگارنده بی غرض و مورخ بی طرف هستیم بکرمهاستد مورخ
 لازم نمیدانیم که مفدمات پیورده برای نکارش این حادثه افشار بنیاد کنیم و بنا بر اجتهاد تاریخی
 بناتایب و محقق شده است که عبدال مؤمن خان وحشی بی دیانت بلکه کافر مطلق بر عیاز حق نبش فریکه
 در شریعت اسلام فعلی حرام است نموده و جسارت و باخراشی کرده است ما برای بصیرت و آگاهی
 کنندگان من تاریخ مزبور را عینا در ذیل منبکاریم

در صدد صحیفه اول رقم نکارش یافت که اسمعیل میرزا در زمان سلطنت خود نصر مبارک
 شاه جنت مکان را نقل مشهد مقدس معلی نمود و خدام مرتضیٰ قلیخان پرناک حاکم مشهد بدین
 خدمت با اتفاق علی قلیخان شاملو بیکر بیکه هرات مامور گشت و او در روضه مقدسه حضرت
 امام الحق و الانس در سه چها موضع حفر قبر نمود و خدام هر کدام انصب بصیانت از اعدای
 باشد مدفون سازند چند روز قبور محفوره منطوق خلاقی بودند آنکه در شبی که اراده دفن شد
 با اتفاق میر سید علی مفصل اسرا بادی نا امیر شید علی صدر شوشه علی خلاف الروا پیشین
 و شیخ حسنین مشهد در حرم مقدس افشاره رجوار ضیح مبارک محل دیگر حفر نموده آن در
 کرانایر از در صدف خاک پاک مخزون ساختند و قبور دیگر را بجای آنجا افشاره روضه پائین

مبارک علامت قبر گذاشته شد و حفاظ قبر مبارک همیشه در آن مکان نثار و نذر آن می نمودند
 خادمی که بخداوند سر قبر شاه جنت مکان مامور بود در آن مکان شمعها افروخته خدمت میکرد و قبر
 شاه رضوان مکان بین الجوه در همان صفت مکان اشتها یافته در جینی که عبدالمؤمن خان مشهد
 مقدس را سنجیده آن بقعه شریفه بدست او زبک در آمدن جاهل غایت غایت نصبت
 اواده نمود که اجساد شاه جنت مکان و شاهزادگان صفو نژاد را که در آن صفت فوت بودند بر
 آورده و از مبعوض بظهور رساند و آن قبور را حفر نموده استخوان چنگ از عظام ریم برین آوردند
 و بعد از چند سال شخصی اهل ضلال بعرض عبد الله خان و عبدالمؤمن خان رسانید که نقش شاه جنت
 مکان در مکان دیگر مدفونست مرا اطلاع دارم ایشان باغوائی را باب نصبت و ستم بهادرانی را که
 فرستادند که آن مکان را حفر نموده نقش را برین آورد و بخوار رساند که هرگونه استخفافی که در
 و سوج یافته بافته بظهور آوردند و ستم بهادر حسب اتفاق آنخدول نقش از مکان برین
 آورده و در کبسته نهاده سر کبسته خدا نظر حاکم مشهد مقدس مقرر کردند که در جنانکه نام
 موضعی از مشهد مقدس علی بود گذاشتند که از آنجا بر داشت راه ما و راه الهربیش که برین رضوان
 ولد پهلوان شاه فی سبک باردار سرکار قضا را که اصفهان را اسل است را موضع بود و ستم
 در خانه و مهمان شد و او از برین نقش مذکور اطلاع یافته چند روز و ستم بهادر را نکا
 داشته و اوضاع آن دیار با او بجا آورد در شای محاوره با او گفت که اگر این نقش را از راه نون
 و طبرستان بانه فرستاد باشی بری ه مثل آنچه از عبد الله خان و عبدالمؤمن خان در برابرین خدمت
 توقع داشت باشی بنومیرسد و ستم بهادر که حرف انعام و احسان شنید اظهار کرد که مراد
 ما و راه التهرانی نیست چندان خلفه در آنجا ندارم اگر راست میگوئی و منعه پیشوی
 آنچه میگوئی بعل بد چینی کنم و او تعهد کرده با اتفاق یکدیگر نقش را بر داشته بر سبیل ابلاغ

بطبر آوردند اما دوسم بهادر میگفت که من خواب میبینم که مرا از بردن نعش مذکور باو
 التهر نهی کرده باوردن ایران راه نمائی کردند و این واقعه را بار ضافلی یک در میانهاده از او است
 جنت با اتفاق نعش برداشته منوجه شدند اله صه چو بطبرین رسیدند محرابان حاکم بطبرین
 نعظم و بکریم بسیار نموده حقیقت را بعرض اشرف رسانیدند حضرت علی شاه ظی الهی از این خبر هیچ اثر
 مسرور و شادمان شده حکم مهابون عرصه و ریافت که از بطبرین دار السلطنه اصفها استقبالی کرد
 نعش را در کال ثوبه و احترام بدار السلطنه مذکور رسانند و حسب الامر علی هر دو لایق رسیدند
 خلایق با استقبال بیرون آمده نعش را بردوش کشیده منزل بمنزل میریزند نسبت ضافلی یک دستم
 بهادر که حامل آن جسد مطهر بودند خدمت شایسته بجای میآوردند چو بدین هیچ بحوال اصفها
 رسیدند حضرت علی با جمیع امراء و ارکان دولت و اعیان حضرت پیاده با استقبال شایسته آن جناده
 مغفرت اندازد و ابر بردوش کشیده بشهر رسانیدند و در بقعه شریفه منسوبه با امام الساجدین
 قبله العار فین امام بن العابدین علیه السلام که مدفون و امام زاده عالیقدر است گذاشتند خلایق
 بشر بطرز بارش آنجناده قیام مینمودند و اینجوخسبه اثر در اطراف و اکفاف مالک شهرت ریافت
 هر چند این فضیله احتمال صدق و کذب است اما بر مصلحت وقت و شهرت بین الاعادی جانب
 نصیحت را بجای نموده با فرض که صورت وقوع نداشته باشد چون در اول حال که عبد المؤمن خان
 بر مشهد مقدس معلی مشغول شد استخوان چندان عظام مریم مدفونین پائین پای مبارک کسب
 استخوان شاه جنت مکان و شاهزادها است بیرون آورده مورد استخفاف ساخته بود و اراده
 چون بدان متعلق گشت که سلب آن بدنامی از جسد مطهر آنحضرت شو چه مرکه خلاص ثوبه و اخیر
 باشد نسبت آن پادشاه سید بنیاد را پاک اعتقاد پسندیده درگاه الهی بنویزند از این خبر ^{نموده} بزرگ
 نابینا ظاهر شود که آنحضرت مبارک شایسته استخفاف نزول و سواد بنیشت

سنه هزار و هفتصد و هشتاد و پنج در این سال عبداللہ خان از بک رما و از النہر فونکر عبدالمؤمن خان
 پسرش با وجو مخالفت بعض امراء از بیکہ بجای پدر جلوس نمود و بواسطہ شقاوت جلی و خوار
 فطری کہ او را بود رید و جلوس جمعی از امراء از بیکہ افار ب خویش را بقتل رسانید چنانکہ
 در بطون تواریخ ثبت ضبط است بیان شرح آن کہ موجب اطناست ہارا از مسلک مستقیم
 خود خارج مینماید بالجملہ بعضی از امراء از بیکہ قتل عبدالمؤمن خان را نموده او را بضر
 نیرہلاک ساختند و طفل دو سالہ کہ از او باقیماندہ بود قابل سلطنت یافتہ این بود کہ ہرج
 و مرج غریبی رہنما امراء از بک رخنمود و الی ہر شہری دم از خود سری ندہ سلطنت فیصلہ
 میطلبید مگر دین محمد نامی کہ حاکم ہرات بود و نسبت بہ عبدالمؤمن خان داشت در شہر ہرات
 جلوس نمودہ سایر حکام بلاد خراسان را بدبغیت خود خواند و این ایان شاہ عباس
 سیم مضائق سنہ ہزار و شش کہ هنوز عبدالمؤمن خان کشتہ نشدہ بود بطرف خراسان
 حرکت نمود و فرہاد خان سپہسالار را طلبعہ لشکر نمودہ بادہ دوازده ہزار نفر جلو
 فرسناد امراء از بک بدو منازعت و محاربت بلاد و فلاح خراسان را تخریب نمودہ فرار
 میکردند من جلد (محمد بی) نام حاکم مشہد شہر را و اکذا شہر بسمن ہرات کر پنج و فایندہ
 فرہاد خان در حوالی یادگان بود خبر فرار الی از بک بشمع اور رسیدہ سالما و غامایان
 اینکہ فطرہ خونی ریختہ شود با اسپہ باحدی رسد وارد مشہد شد و عرضہ فیض این
 فتح مجتہد شاہ عباس فرستاد شاہ نیز بغایب و حرکت کردہ در بسمن پنجم ذی الحجہ ہند
 السنہ وارد مشہد مقدس کرد بدحرم مطہر حضرت رضویہ را غارت شد و خالی از زن
 و زنند ہندہ سوای محرم طلا دیگر چیزی را بمقام معلی نیاقتند بدلائخان چکنی را ب حکومت
 نصب نمودہ و بوقلب آستانہ مبارکہ را بقاضی سلطان تربتی کہ از سادات جدید تر تربت

بود دادند بیست و هشتم ذی الحجه از مشهد غریب هزار نمود و هزار را اسرار داده بعد
نظم هزار باز رجعت مشهد نمودند بگاه در آنجا اقامت و سخن مقدس را مرمت و خدام بقعه
مبارک را احسان و رعایت فرموده معاودت بعراق کردند
در روزنامه ملاجلال پزدی میکار داد که خبر قتل عبدالؤمن خان سه شنبه هفدهم ذی الحجه
هزار و شش در رباط عشق بشاه عباس سپید نارنج و رود آن پادشاه بمشهد در پنجشنبه
بیست و هشتم محرم سنه هزار و هفتاد بود

و در نارنج فوت عبدالله خان اوزبک که در همین سال هزار و شش اتفاق افتاد مؤانصبا
الدین محمد کاشی چند بیتی گفته که از فرار ذیل است   لله الحمد کما خان نوران مرد و شورش
ز خراسان افتاد چرخ در تربت زاده او در غلط بود پشیمان افتاد اوزبکان کشتند
بهم ماوراءالنهر ز سامان افتاد شعله آتش چنگیز نشست سبیل این جله زجران افتاد
عاقبت مملکت چنگیزی بکف خسرو ایران افتاد اهل ظلم اربشاری دانی که کی این شود
بدوران افتاد بپایانده زهر مصراعش در نارنج نمایان افتاد شعله بر خاست
چو از آتش شعله علم خسرو نوران افتاد

و بنیز آنرا این جله را نارنج گفته اند (شاه عباس قائل اوزبک)

مراجعت شاه از هزار در بیست و چهارم صفر سنه هزار و هفتاد بود

سنه هزار و هشتاد و شش کوزیل را و اواخر این سال مجدداً شاه عباس بمشهد مقدس رفت و در آنجا
گذرانید خدمت خادم با شیگی آستانه مقدسه رضوی علی السلام را نمود و مشغول
بواجبات که شیخ با مفروض سر شمعها را می گرفت شیخ بهائی بالبدیه این رباعی را انشا
کرد (پوشیده بود ملائک علیین پروانه شمع روضه خلایقین مفروض احیاط

زن امی خادم نرسم بیری شهر جریل امین)

ملاجلال نزدی انیسفر شاه عباس را با بنظر فیمنیکار داد که غره صفر هزار و هشت شاه از
اصفهان حرکت نموده در شب جمعه چهاردهم ربیع الاول هذه السنه وارد مشهد شد و شصت
و پنجاه زرافه نموده پس از آن متوجه هرات گردید

سنه هزار و نه سی و چنان پهل شاه عباس بعد از نوروز از مشهد مقدس عزیمت هرات نمود
و از هرات بطرف نسا و ایسور رفت و مجدداً بمشهد مقدس عزیمت نمود و از آنجا متوجه عراق شد
با صفها رفتن از وقایع ایستگاه این بود که بعضی از شاهزادگان از یکبیه با صفها خدشت
عباس آمدند از جمله ایشان باری محمد میرزا بود که یک قطعه الماس که بر سینه او بود
بعد که معلوم شد این الماس از نذورات سرکار فیض آثار علی بن موسی الرضا علیه السلام بوده که
در غلبه عبدالمؤمن خان بدست او یکبیه افتاده بود و باری محمد میرزا آنرا بدست آورده بر سینه
پیشکش تقدیم داشت بر شاه عباس و آن حضرت نکرده علمای عصر چنین فتوا دادند که این الماس
فروخته قیمت آنرا املاک مرغوبه خرید و بفکر بر وضه مطهره کنند بنا بر این آن الماس بر
فرستاده قیمته عادلانه نقاش و جوهریان فروخته بهای آنرا بمشهد مقدس فرستادند که املاک
مرغوبه خرید و بفکر نمایند

سنه هزار و ده هجری را و آخر سنه فاضله سی و چنان پهل و اوائل سنه خالیه و پهل که اول سال
ترکان فیما بین سال (۱۰۰۹) و (۱۰۱۰) هجری اتفاق افتاده است صاحب تاریخ عالم آرا می نویسد که
در اینک شاه عباس بنایندری که کرده بود پیاده بمشهد مقدس رفت و مورخ مشایخ
تاریخی نظماً نوشته که از اینقرار است غلام شاه مرزبان شاه عباس شده و الا که
خاقان امجد بطوفان شد شاه خراسان پیاده رفت با اخلاص محمد چو صدقش بوزن

یافت

یافتن فوق که فایز شد بدان فرخنده مرفد چو از ملک صفاهان رو بر کرد بدان مطلب
رسید از بخت سرمد دبیر عطل بهر پیکنامی نوشت این نکته بر طاق ز جرد پیاده رفت شد
نهی رفتن را صفاهان پیاده نامشده

بعضی از مورخین که شرح سفر شاه عباس مشهد مقدس نگاشته کوی پدچوان پادشاه باین بلد^{رسد}
صحی مبارک را وسعت داد و ابوان امیر علی شیر که درگاه روضه منبر که از آنجا است در جانب جنوب
شهر واقع شده روی شمال دارد و در یک گوشه صحی اتفاق افتاده و بدینا بود در وسط
فرار داد با پنجه که عمارات جانب شرقی را که منهدم شده اضافه صحی نمود و حکم کرد ابوان دیگر
در مقابل آن که جانب شمال و در جنوب دارد بسازند و ابوان دیگر در طرف شرقی و غربی
عمارت کنند و چنانی از دروازه عراق شهر را شرقی طرح کردند که از هر طرف بعضی رسید از
میان ابوانها بگذشت چون سکنه مشهد از کمی آب رزحمت بودند همیشه هار و فنوا بجددا
احداث کرده بشهر آورده هری از میان چنان و حوضی بزرگ در وسط صحی احداث نمودند که
آب از حوض گذشته بچنان شرقی طرف پائین پای مبارک جاری شود و در بناهای مذکور کتبها
بخط میرزا محمد زکاء و کتابت علی رضای عباسی و محمد رضا امامی رسم شد

مجله آنکه زمستان از مشهد مقدس مانده شه و معظمه ثلثه را در آن روضه مقدس بطاعت
گذراندند و احوال پردی بینکار که شاه عباس که در این سال پیاده غریب مشهد نمود روز
پنجشنبه یازدهم ربیع الاول حرکت کرد و مقرر فرمود که این راه را مهتر سلیمان باد و کس دیگر
طناب تند اصفاف هر منزل معلوم شود.

نکته معلوم باد که هر طنابی پنجاه ذراع اصفاف است و هشاد ذراع شرعی و هر فرسخی یکصد
پنجاه طناب است چنانکه هر فرسخی هفت هزار و پانصد ذراع اصفاف و دوازده هزار ذراع شرعی

روانش

می‌شود معلوم باشد که از اصفهان تا رباط فاضی عاده شش فرسخ و پنجاه طنابست بعد ناکا
 سه هفت فرسخ و بیست و هفت طنابست بعد ناپای چار نظیر پنج فرسخ یکصد و چهل و هفت
 طنابست بعد ناکا که پیشکار و انسی خواجه اسم شش فرسخ و هفت طنابست نیم است بعد ناکا
 پنج فرسخ و شصت و پنج طنابست بعد نادار المومنین کاشان سه فرسخ و پنجاه و پنج طنابست بناء علیه
 از اصفهان تا کاشان سی و پنج فرسخ و پنجاه و یک طنابست نیم باشد و آکا کاشان تا اران و سیدکل
 یک فرسخ و یکصد و سه طنابست بعد ناخوشاب سه فرسخ و چهل و شش طنابست بعد دسکن
 پنج فرسخ و پنجاه طنابست بعد ناحوض آقا محمد بازده فرسخ و بیست و یک طنابست نیم بعد ناپای
 چهار فرسخ و هشتاد و پنج طنابست نیم بعد ناسرخس چهار فرسخ و شصت و دو طنابست بعد نافر
 فیدمن اعال خوار و فرسخ و سی و سه طنابست بعد ناکا یک فرسخ و بود و دو طنابست بعد

ناعبدا لآباد سه فرسخ و یکصد

(از اینجا چند خط از کتاب
 روزنامه ملاجلال
 افتاده است)

بالجلد در تاریخ فاضل قانی رفتن شاه عباس از مشهد بلخ نیز از فایع اینک نوشته است
 ملاجلال مینکارد در این سفر فرمان شاه عباس در کاهلی از جانب پاپن پاجی رحمت حضرت علیه السلام
 باز کرده و بکریج و رمرصع بجواهر شنبه نصب نمودند و نوی کنند مطهر را که دو د فنادان
 شمع دانه و دیگر چراغ دانه هایا کرده بود پاک نموده از نو نقاشی کردند چون اصل ظاهر
 کنند از شاه طهماسب بنی که طلا گرفته بود شاه عباس در و رکنند از بیرون خشت طلا کرد و
 صحن را وسیع نموده حوض بزرگ در وسط ده اندر ده بکریم و بامرینه ساختند که در وسط
 آن فواره داشت که آب از آن یک گز می‌جست

سند هزار و بازده هجری پارس پل ترک در اینک شاه عباس بقصد جنگ باقی خان و تصرف
 اوزبک بلخ رفت باقی خان نیز از بخارا بلخ آمده بکاه تمام قشور فین بدون جنگ و مقابل یکدیگر

از روز دند آخر شاه عباس بواسطه شیوع مرض اسهال (وبا) در اردوگاه و مراجعت بمرات و
 و از آنجا بمشهد و از مشهد با صفها رفت

در روزنامه ملاجلال پزدی منکارد در اینست که شاه عباس از پورش بلخ مراجعت کرده بود^{پنجشنبه}
 دهم ربیع الاول وارد مشهد شد و در دو شنبه چهاردهم همین مادختر خان احمدکیلانی که
 عمزاده اش بود و بصفی میرای پسرش تکلیف کرده بود که او را نزد وی بکند و صفی میرای معتد بان
 شده بود که در طغولیت که با هم بازی میکردیم این دختر مرا کتک زد و من در نهاد من جرات فراف
 او را ندارم شاه همین دختر را در همین روز بجای نكاح خود در آورد و بیست و ششم همین ماه از
 مشهد حرکت کرده از راه فوجان بمراق آمد و در بیستمی القعه همین سال هزار و پانصد و
 شاه عباس از طرف پزدی از راه بیابانک بپشتن و از آنجا بمشهد آمد و دو شنبه هفتم ذی الحجه^{ردم}
 کرد پدد و از ده روز در مشهد توقف نموده نوزدهم همین ماه منوجه عراق شد

سنه هزار و شانزده هجری شاه عباس بعد از بخاریات پنجلسا عراق و عرب و ارمن و کرکستان
 از تبریز بقره وین و از آنجا با جمعی قلیله بمشهد مقدس فته بعد از زیارت مختصر نظم و لای
 خراسان با صفها مراجعت نمود

در همین سال شاه عباس ملاک و نقایس بادی و نفخ چهارده معصوم نمود من جمله کتب عربیه^{علمیه}
 از فقه و تفسیر حدیث امثالها و مصاحف عده بر کتابخانه سرکاری و فقه^{و لای}
 سنه هزار و هجده ملاجلال پزدی منکارد در اینست که چون حاکم و بکشی خان فوت شده بود^{و لای}
 مرد از طرف شاه عباس بمهرنجان فاجار حاکم مشهد داده شد و حکومت مشهد را بشانظر خان
 تگلو تفویض نمودند

سنه هزار و بیست و یک هزار روزنامه ملاجلال بواسطه مخالفی که فبا بین اما فیلیخان و

محمد خان ولدان دین محمد خان با عموی خودشان و لی محمد خان و وزیر پادشاه ماوراء النهر
واقع شد و سلطی برادرزاده بر ملک عموی خود یافتند محمد و لی خان الحاد و یکشنبه غم
هنه السعازم ابران شده از راه مرو بمشهد آمد بواسطه نبودن شاه نظر خان تکلو خان که
مشهد که بدر بند باب الا بوابها مؤشده بود میرزا عرب برادرش مقدم خان را با کمال اعزاز پذیرفت
و از جمله احترامات این بود که پیشتر از نشون پیاده و سواره در بیرون مشهد خان را
استقبال کرده لدی الور و شهر او را بزیارت و طلبیم عیبه امام نامن ضامن علی السلام بردند
در دارالسیاده از کارخانه خضر او را طعام دادند و درود خان بمشهد را وایل ماه صفر
و روز چهارشنبه بیستم صفر هنه السنه از مشهد مقدس بمشهد اصفهان حرکت کرد در آن
انواع شرفیات بحکم شاه عباس فراهم آوردند از ده نمک خوار بطرف سیاه کوه و از آنجا بکاشان
و اصفهان رفت و چون بمحیی ساعه ملاقات و پادشاه را در سیم ربع الثانی و ساعه
دخول باصفهان را در هشتم ما تر بود که ساعه بعد و وقت یک بود مقرر کرده بودند
خان وزیر پیکار را بتجهیل امام از راه و بی راه در سیم ما اند کو ر بناج آباد اصفهان رسانند
شعرا و عهد نارنج ملاقات و پادشاه را بنطور برشته نظم کشیدند مولانا ذوقی را رسانند
میگوید (شبه بواقعہ بدیم که خضر نوران چو آفتاب بزین کلاه آمده بود کمر خجسته
شد بشنای زین نارنج باستانه عباس شاه آمده بود) مولانا شعب میگوید
(چون ذکر دشها چرخ منقلب کشید پیدار بخارا انقلاب شاه ترکستان و لی خان که هست
زین بخش مسند فراسپاب رهنوشد و لثا و زانانهاد رو بد کاه شه مالک رفاب
شاه عباس در دفتر که هست کامرن و کام بخش و کامیاب این فران سعدان نارنج جو کشان
اندیشه قدسی خطاب ساخت دوشن شمع الف و گفت ماه شد همان بزم آفتاب)

مولانا جلال الدین خواستار گفتند (ملهم شده عقل بجز نایخ گفت آمد پادشاه نوران)
 نایخ فصیح الحافظی تعمیر عمارت صحن مقدس و صومعه و ایجاد حبابان مشهد مقدس را کرد بکر مؤخر
 در فعل نایخ هزار و بیست و یکمین کارند در این کار ناکام شده است
 سنه هزار و بیست و یکم پشیمان پهل جاران پسر شاه عباس رخ آبا دمازندان گذرانده از
 بفرزین آمد از فرزین بدین کار و از آنجا مشهد مقدس رفت و حکم بنو سنج صحن مقدس نمود
 یعنی پوپان امیر علیشیر که درگاه روضه مطهره از آنجا است در جانب جنوب صحن واقع شده و
 شمال دارد در پلک و شش صحن فناد و بغایت بدنام بود چنانچه مقتضی شد که عمارت جانب شرقی صحن
 مبارک را منهدم ساختند و اضافی صحن نمایند نوعی که ابوان مذکور در وسط صحن واقع شود
 و ابوان دیگر مقابل آن که طرف شمالی صحن واقع و در جنوب باشد و ابوان دیگر نیز
 بطرف شرقی و غمارت کنند و مدخل صحن از ابوانهای شرقی و غربی باشد
 صاحب عالم آرا میگوید چون اهالی مشهد و زواران کی آب و عذاب بودند شاه عباس فرمود
 چند از نواحی اطراف و از آنها را دیگر نیز بشهر جاری نموده نهری در حبابان و حوضی در
 در وسط صحن احداث فرمود و همچنین هزار خواجیه بسج را که در یکفرسنگ شهر است موقوفه و عمارت
 کهنه قدمگاه نشان بور را احیا کرد چون قدمگاه در دامنه کوه واقع شده و آب از بلندی جاری
 فواره ها قرار داد و از درگاه عمارت تا بیفرسنگ بسج راه را که شارع است حبابان بطریق نمود
 پس از انجام این اعمال از راه استراحت کرد

سنه هزار و بیست و یک هجری اول و پیل در این سال و جنازه حمل مشهد مقدس شد بکجا نه پیل
 میرزای پسر شاه عباس بود که دوازده سال از مراحل زندگانی طی نموده و در این سال فوت شده
 بود جنازه او را حمل بشهد نموده در جوار امام علی علیه السلام دفن کردند جنازه دیگر جنازه الامیر پیرخان

حاکم فارس بگوید که کیندا للهویرد بخانی مشهور که در جنب حرم مطهر است مرقد و مدفن او است
مقال از حکونکی حال و اینست که روزیکه شاه عباس از نمازندان وارد آنجا شد اللهویرد بخان
از فارس باصفیها رسید چون جزئی تفاهتی داشت بعد از مرخص شدن از حضور شاه عباس شاه
بجفا گفت اینم را خواهد مرد بعد از چهار روز که دوشنبه چهارم ربیع الاول بود فوت شد
جسد او داخل مشهد نمود و از عجاایب آنکه یک روز قبل از فوتش معاریکه بجهت بنای کیندش
فرستاد بود عمارت کیند را با انجام رسانیده مراجعت بفارس میکرد در آنجا شنید که اللهویرد بخان
آنجا آمده است بلا فاش خان رفت خان از او تحقیق عمارت را نمود جواب داد که کیند عالی که بجهت
مدفن نزدیک آنجا تمام پذیرفته و منظر قدوم عالیست خان گفت که این سخن از عالم غیب بود
که بزبان جاری شد و ب تحقیق من از اینم خلاصی نخواهم یافت

سنه هزار و بیست و شش را بنیال قاضی سلطان نربغی از سادات موسوئی بنجدیه که فوت
مشهد مقدس بوی منصب صدری نایل گردید و منصب ثوابت مشهد مقدس میرزا محسن رضوی
که ستمی مصاهر بن خانواده صفویه را داشت بقوفیض شد

سنه هزار و بیست و هفت حسینجا شاملو سیکلری که خراسان که هم حاکم هرات بود در هرات فوت
شده در جوار روضه مطهره رضویه مدفون شد و نیز شاه نظر خان حاکم مشهد در این سال
بر حجاب نودی پیوست

سنه هزار و بیست و هشت علی پاشای و میانی بزرگ روم که از جانب سلطان روم حاکم نربغی
شده در جنگ صوفیا اسپر پادشاه ایران گردیده و منوطن مشهد مقدس بود را بنیال فوت
کرده در همانجا مدفون گردید و چون مرکبات و خلفات زیاد از جواهر و طلا آلات از او ماند
بوی حکم شاه عباس تمام ترک و اموال او را جمع آوری کرده بروم فرستادند

در نارنج قصص الخافانی مینکارد که در این سال هزار و بیست و هشت شاه عباس بمشهد مقدس^{رفت}
و در سنه هزار و بیست و نه مراجعت کرد

سنه هزار و بیست و نه در این سال که فصل پانزدهم شاه عباس بمشایران^{رفت} و در سنه بیست و نه بمشهد
نشیند هوا بیلای قهر و زکوه و دما و ندامت مرضش شدت کرد و نذر نمود که اگر صحت پایدن یابد
مشهد رود بعد از عود صحت تابدا معان^{رفت} از آنجا مراجعت بمشایران کرد

سنه هزار و سی و انجمله موقوفاً بیک در این سال حمله بمشهد نمودند فاضل خان صد از سادات سیف
حسین فرزند بود دیگر فرزند^{خان} حاکم استرآباد و دیگر شیخ بها الدین محمد عاملی بود مشایران
در چهارم شوال هذه السنه مرضش شدت در سه شنبه دوازدهم رحلت نمود و جسدش بفروش
نقل بمشهد شده در مدرسه خود مدفون گشت اعناده الدوله میرزا ابوطالب ز پر در نارنج و
مشایران گفته (رفت چون شیخ ز دار فانی گشت ایوان جانش ماوای دوستی چوشت^{رفت} زمین
نارنجش کفمش شیخ بها الدین وای)

سنه هزار و سی و یک در این سال شاه عباس بطرف قندهار عزیمت نموده و آنجا را بچپه ضبط
و تصرف و آورده از آنجا بمرات و از مرآت بمشهد آمد و نوبت بمشهد را بمیرزا ابوطالب موصوفی
(در نارنج قصص الخافانی گفته) ثعوبی نوبت را بمیرزا ابوطالب و ذیل و قایع هزار و سی و هشت^{ست}
و عساکر خود را بفشلاف خراسان مامور کرد که در آنجا ها توقف نمایند و خود بطرف مازندران
حرکت نمود

سنه هزار و سی و دو در این سال حاکم مرو در مرد شاهها فوت کرده جسد او بمشهد
مقدس آوردند

سنه هزار و سی و چهل و نهم فوت فارچقا^{خان} حاکم مشهد در کرچستان و نصب^{چنان} نمودند
و اند

ولاد شدش بکومت شهد مقدس د راینک بود همد راینک کجخل خان بیکل یک فندهار که
در ارنک فندهار مرده بود جسد او را حمل بمشهد مقدس نموده در جوار حضرت امام همام علیه
السلام دفن کردند

سنه هزار و سی و پنج در اینک امیرزا ابوطالب منوکی مشهد مقدس که در سفر عراق و باینا
عباس بود هنگام مراجعت بطرف مشهد بطهران که رسید میوز پادی خورده فوت شد جسد
او را بمشهد نفل نمودند

سنه هزار و چهل و دو در اینک که مفارن ایام سلطنت شاه صفی است از خراسان خبر نطا وک
استیلای از یکتیمور و رسید بکشم شاه صفی خلف بیک بسرداری خراسان منصوب و مامور
چون بمشهد رسید کار مراد معشور یافت از طرف دیگر خوانین از یکتیمور هم از چگونگی کشته شدن
خراسان می آمدند و خلف بیک نزد خود قوه مقابله با این جمعی را میندیشد لهذا خود شاه
مصمم خراسان شده بعد از ورود بمشهد و استخلاص منقضی فلجان فاجار از دست او زایل بجا
شهر مرید بصره شاه صفی را آمده مراجعت بقرع نمود

سنه هزار و چهل و چهار در سلطنت شاه صفی و چهر خان مفارن اینک احکومت مشهد داشت
سنه هزار و پنجاه و یک شاه صفی که در اینک مصمم سفر هند و ستا بود ایستاد و مراد خان
نوپنجی با شاهی بمشهد مقدس فرستاد که نوپ قلعه کوپ چند را بجا ببرد مشارالیه وارد مشهد
پنج لوله توپ ریخت که ده دوازده من وزن کلوله آنها بود و هر یک با سیم موسوزاشته اسای
آنها از بفرار است (امام) (اصلاح) (اردها) (برپایان) (ایلیدیم)

بنابر ایتی امراء ابران بعد از فوت شاه صفی سه جنازه از کاشان بکشمه نطفه حمل کردند یکی
بجنت اشرف دیگری بمشهد مقدس دیگری بقم که معلوم نباشد شاه صفی کجا مدفون شده است

سنة هزار و پنجاه و دو و اما قلیخان پادشاه ترکستان که در سلطنت شاه عباس ثانی بایران آمد
و مشهد مقدس بنمود فرجقایی خان حاکم مشهد او را استقبالی کرده اما قلیخان در ورود
بروض مقدسه رضو تیر شده بگردن خود انداخته سر رشته را بدست ملازمی داد و باین حال
وارد حین مقدس شده

سنة هزار و پنجاه و سه سُرخان سپهسالار که در مشهد بود بحکم شاه عباس ثانی فرجقایی خان
حاکم مشهد او را مقبول ساخت این قضیه در نظم ذی الحجة این سال بود

در بعضی از تواریخ جهت قتل سُرخان سپهسالار را اینطور نوشته اند که بعد از جلوس شاه عباس
ثانی و بر حسب حکم شاه صفی در مشهد چون امرای مایل بمضو او در پای تخت نبودند و فرمان
شاه عباس صادر شد که قتل جمعی خود را مرخص نموده خود در مشهد مقیم باشند مشاوران
طالب مضو در پای تخت بود بواسطه نظام الملک زهر خود عریضه عرض کرده مُسند عی شرفیابی
شده بفرامرد پای تخت بدین لحاظ اسباب قتل او فراهم آوردند و وزیر عهد ثانی در مشهد
بقتل رسید در تاریخ روضه الصفا ناصری مینکازد که در این سال هزار و پنجاه و سه حکومت
مشهد مقدس از جانب شاه عباس ثانی بقاری خان داده شد

سنة هزار و پنجاه و چهار فرجقایی خان حکومت مشهد مخلوع و مرتضی قلیخان فاجار بحکومت مشهد
نایل شد

سنة هزار و پنجاه و پنج میرزا محمد محسن منوچاهی مشهد مقدس فوت شد و میرزا محمد باقر کز
جله سادات کرام و شیخ الاسلام فرزند منوچاهی کز دید همدان بیست و مرتضی قلیخان فاجا
از مشهد اخراج و با صفها شده بمنصب سپهسالاری مصوب و حکومت مشهد بمجا کز سابق فرجقا
خان اعطاشد

سینه هزار و پنجاه و هفت شاه عباس ثانی که مضمی سفر فندها بود بمشهد آمد و از منزل طرق
طریق پیاده روی اختیار کرده تا وارد صحن مقدس شد و این در روز پنجشنبه هفتم شعبان بود
میرزا طاهر و حیدر کوید (چو سو طریق راه لشکر فناد نمایان شد از شهر مشهد سواد
درختان شده بقبر نورخام چو اندیشید قدر نور تمام بعزم زیارت نشد کام بجو پیاد سو
شهر نهاد رو کجا حاجا دم و اشهب است در آنجا که بال ملک مرکب است

در ایام توقف مشهد شاه چند روزی ناخوش شد و بعد جده اش مادر شاه صفی فوت نمود
مورخ مینویسد (مریم مکانی خلد آشیانی والدۀ ماجده نواب خاغان رضا مکان بقدر یکی
مقدس اعلیٰ مرد)

در تاریخ روضه الصفا نا صری این سفر شاه عباس ثانی را بمشهد مقدس در جزو وقایع سال
هزار و پنجاه و هشت گذاشته اند نیز از وقایع این سفر مینویسد که تمام محارج ملکز مین در کاب شاه
از خزانه خاصه داد و از مشهد بمشهرات رفت و از آنجا بصوب فندها حرکت نمود و شهر فندها
که در این وقت در تصرف امرای شاه جهاهند بود مفتوح و مسخر کرد پدای مصرع تاریخ فتح
فندها را است (آمد کلید ملک هند فندها) و شاه از آنجا در سنه هزار و پنجاه و نه هجری
عشر همد نمود و در آغاز سال هزار و شصت باصفهان تزلزل کرد

سنه هزار و شصت و دو سلیمان خان حاکم کردستان که در این سال مضمی پناه جشن بجا کرد و
بدست شیخ علیان زنکنه حاکم کرمان شاهان گرفتار شده بنزد شاه عباس آوردند و بطور
حیرت مشهد فرستاده شد

از آثار شاه عباس ثانی در مشهد مقدس کاشی کاری صحن مقدس است

سنه هزار و هفتاد و سی که در تاریخ فصیح الخاغانی مینگارده و الفقار خان بیک بیکه کند

فوت و احوال عیبه نموده در زیر پای خضر رضوی علیه السلام دفن نمودند و برادر ذوالفقار خان
 کرشایبیک که ملقب بمصو خان شده بود بمحکومت فندهار منصوب گردید و همدانیک سال در
 بیلان کار میگردید و فیلیخان ایشیک آفاسی باشی مرحوم شد و جنازه او جل عیبه مقدس گردید
 سنه هزار و هفتاد و چهار او فایک شاه عباس رشمیران طهران بود منوچهر خان را از محکوم
 مشهده مغرول و صفی فیلیخان را بجای او منصوب کردند و بواسطه فوت میرزا محمد باقر منوولی نائب
 مشهده بمیرزا بدیع ولد میرزا ابوطالب کلانتر مشهده دادند همدانیک سال را صاحب مشیره
 عبدالله قطب شاه زوجه عاد شاه والی پنجاب بود که بعد از مراجعت از مکه معظمه منوع از وطن
 مالوف شده بود از بند عباس باصفها آمده از آنجا بقصد زیارت بمشهد مقدس رفت
 ملك الشعراء صاحب این تاریخ گفته (در خم زد کلاک صاحب سال نارنجش که بی حاجب
 بدو گاه سلیمان جهان بقدس عصار آمد

سنه هزار و هفتاد و هشت که مفارن روزگار سلطنت شاه سلیمان باشد سلطان اکبر بن محمد
 اورنگ زیب هند از پدر رنجیده از راه خلیج فارس باصفها آمده لشکر از پدر بخو نمود و از شاه
 سلیمان استمداد کرد شاه او را جواب صاعدا داده شاهزاده هند لکیر شد و خواهرش زیارت مشهد
 مقدس رضو نموده شاه سلیمان او را با شرفیای یقه عیبه مقدس فرستاد بعد از یکسال در آن ارض
 اقدس وفات کرده و در جوار مرقد طهر مدفون گردید

سنه هزار و صد و پنج که او ان سلطنت شاه سلطان محسن است محمد حسین بیگ نام ولد بمحقق فیلیخان
 بیگلر بیگ مشهده مقدس متوفی و ضمه مقدسه گردید

سنه هزار و صد و هفت و بعضی از تواریخ چنین نگاشته اند که سلطان اکبر ولد اورنگ زیب که
 چند سال بود بابران آمده و از غیبت پدر شکایت مند بود و پناه بدولت شاه صفی آورد در

اصفهان معرزا میرسپند را بنیاد از شاه سلطان محسن بن خست حاصل کرده با جمعی کامل بطرف
 هند و شت حرکت نمود بعضی از شعرا نارنج اینک شاهزاده هند بنظر آورده چند بنیاد اند^{اند} کرده
 من جمله رازباری شاه شد بهند اکبر شاه آمد نارنج این دو مصرع دخواه باری داد^{مفتخ}
 الا بوالش بادا با او خدای اکبر همراه روز عرفه وارد طرق شده شب نگر این بار فحرم مطهر
 امام همام علیه الصلوٰه والسلام پیشرفت کرد بدو روز عید اضحی با شرفیات شایان بشهر فرستاد^{و شد}
 نموده چند و فلجان بکلیه یک مشهد و منولیا شی و یوسف سلطان وزیر دکلانتر فرستاد بکفر سنگ
 اورا استنفا نموده لدی الورد و بزبار فحرم مطهر رفته بعد در کبند الله و در بجائی که دار الضیافه
 حضرت امام همام است شیلان برای و کشیدند قبل مشیت طلای بوزن یکصد و هشتاد و سه
 مثقال و شامه که یکصد هشتاد مثقال غیر اشبه ریمانش بود بعنوان نذر و نیاز بکلی
 قیصر آثار آورده بودند اندرون قبه مطهره و بچند و چهل چراغ بلوری نذر دار الحفاظ آویخت
 بعد از دو روز توقف در مشهد قدری طرف نفره مثل انگری سرپوش و نظایر آن نزد محمد سلیم
 بیگ بکلیه یک شامو فرستاد شی شاه سلطان محسن که از اصفهان بستم با نداری آمده بود
 فرستاد که سکه نمایند و چون در این دو سال جلوس شاه سلطان محسن هنوز سر سکه باسم او
 بمشهد فرستاده نشده بود سکه زدن مفد و نشد لهذا بکلیه یک مشهد هند و ارامند را
 طلبید سی هزار مثقال نفره مسکوک از مسکوکات سلاطین ماضیه بقیه عادل خرد و نسیم کلان^{دان}
 شاهزاده هند و شت نمود و چون قیمت نفره ظروف شاهزاده معادل این وجه نبود و کسر^{شد}
 بعضی ظروف طلای شکسته مثل تنک و غیره ضمیمه نفره آلات نمود تا قیمتش مطابق آن شی
 مثقال نفره مسکوک شود جمعه نوزدهم ذی الحجه از مشهد بستم هرات حرکت کرد و بسبب
 عدم اشراف انکلیسی از قرار یک موانع نارنجی شاه سلطان محسن محمد ابراهیم بن زین العابدین نصیر

در تاریخ موسو بدست شهریاران میویدند و موبیاسی فرستاد که بخدا مآستان ملائک
پاسنا تقسیم شود و بعد از رفتن او همدسال بعد پنج سلطنت هند جلوس نمود
سنه هزار و صد و نود و نینسایمیرا داد و دست خود خاصه شاه سلطان حسین موبیاسی مشهد
مقدس شد

سنه هزار و صد و بیست و دو که ابتدای اختلال سلطنت شاه سلطان حسین بود ملک محمود
سپهسالار که در نون میر سپه شهد مقدس را بخرطه تصرف آورده در کمال استقلال حکم
پرواخت توضیح آنکه حکام مشهد در زمان شاه سلطان حسین اول فخرالملک فاجار و بعد علیقلی
شاملو بودند و از حوادث که در سلطنت آن پادشاه در مشهد روی داد این بود که علیقلی
که دست نشانده اسماعیل خان سپهسالار خراسان بود با او مخالفت کرده و او را بشهر با خود
منفق ساخت سپهسالار را از خانه خود شکران کشان باقی و جمعی آورده در خانه خویش حبس
و انبوا فعدر سا یکصد سی و پنج اتفاق افتاد و همان الواط و اشرار که با علیقلی خان منفق
با اسماعیل خان اسیرا حبس بودند در ماه جمادی الاول همان سال بجان علیقلی خان حاکم مشهد
و بخند او را کشند و اسماعیل خان که مقتید بود از قدرت و عجز و مناجیات او که ندا اسماعیل خان
ملک محمود را بمشهد خواست که مقوی کار او شود ملک محمود در مشهد و بعضی پادشاه خراسان
سلطانی یافت دعوی سلطنت نمود و تاج کبانی بر سر نهاده بنام خویش سکه زد و خطبه خواند
کار بدینینوال بود نادر سنه هزار و صد و سی و نه شاه طهماسب ثانی با سرداری فخرالملک فاجار
بجانبه مشهد رفت شهر را محاصره نمود و در هین محاصره بود که ندر فلی پک افشار ملقب
بطهماسب فلیخان شده و بمنصب قیچی اشکری رسید و در هین محاصره بود که بسپاهان طهماسب
فلیخان نابیا سلطنت فخرالملک فاجار شهادت رسیده و در جوار خواجہ بیج مدفون گردید

و اینوا فعه روز جمعه دوازدهم محرم هزار و صد و سی و نه بود بعد از چند شهر مشهد مفتوح شد
 و ملک محمود سبکتگین اناثر سلطنت را بار دوی شاه طهماسب فرستاده خود ملقب بکسوت
 درویشی کرد بده بجزه نشسته حکومت مشهد برضا قلیخان پسر طهماسب قلیخان واکذا شد
 در تاریخ جهانگشا مینکارد سلطه علی قلیخان شاملو با اسمعیل خان پسر هسار در یازدهم
 محرم هزار و صد و سی و پنج بود همان روز که فاعنه اصفهان را بدست آوردند و نیز مینکارد که
 شهر مشهد مدتی و مادر نحاصره بود و هیچ طوفان آن برای فثون شاه طهماسب نادر پسر
 نمیشد تا آخر الامر پیر محمد نام از ملازمان ملک محمود پاس بخت ملک را فراموش کرده دروازه
 میر علی آمو به دست کسوده در شب شانزدهم ربیع الثانی نادر را بشهر دعوت کرد و شهر مشهد را
 کلیده بشاه طهماسب تسلیم شد ملک محمود بعد از دو روز کسود و پشیمان اختیار و در یکی از
 محلات صحن مقدس اعتکاف نمود و بعد از چندی نادر را بملک محمود سؤ و ظنی حاصل شده و شو
 مردمان و مخالفت ایشان را بجزایا و تصور نموده او را با ابناء عشق که در صحن مقدس بودند
 بقتل رسانید

ایضا در تاریخ جهانگشا از وفای سال هزار و صد و سی و پنج که محمود غلیجائی را صفتها
 مشغول شد مینکارد که محمد خان افغان که حاکم هرات بود بقصد تسخیر مشهد از هرات حرکت کرد
 چهار ماه فاعنه مشهد را محاصره نموده آخری بیل مقصود مراجعت هرات کرد

سنه هزار و صد و چهل مطابق بی بی پل نیک چنانکه در تاریخ جهانگشا و غیره مسطور است
 اینک شاه طهماسب نادر بقصد هرات از مشهد خارج شده بطرف نیشابور رفتند شاه طهماسب
 فتح غریب کرده بطرف مازندران رفت نادر هم چند منزله بسمت هرات رفت و خبر غلغلاش
 استرا با دوا شدند از سمت هرات مراجعت کرده بارد و شاهی پیوسته متفقا بطرف استرا با د

و مازندران

و مازندران آمده بعد از تنظیم آن حدود مجدداً با شاه طهماسب چندین بار پیش و پس وارد مشهد شدند که از آنجا بجانب هرات رفتند

سنه هزار و صد و چهل و یک تخافوی نیل در چهارم شوال که چهل و شش روز از نوروز گذشته بود نادر شاه از مشهد با شاه طهماسب بقصد هرات حرکت کرده پیلان پنج هزار در چهارم ذی الحجه وارد مشهد شده اللهیارخان افغان را بجو مت هرات منصوب نمودند و در روز عید اضحی ششون را مخصر کردند و نادر وقت زوم حاضر شوند که بطرف اصفهان حرکت کنند این بود که در هجدهم صفر چهل و دو از مشهد بصوب عراق حرکت نمودند

سنه هزار و صد و چهل و سه اینبیل کرک (و بنا بر تاریخ روضه الصفا) ناصردین سنه هزار و صد و چهل و دو در غره صفرا نیل او فایتکه موکب نادری از تبریز مصمم حرکت بطرف ایران بود چا پاری از رضا قلی میرزا حاکم مشهد رسید که افغانه بقصد محاصره مشهد حرکت کرده اند بنسب اینبیلانکه افغانه ابدالی که در هرات بودند بدست حسین علیجائی که در قندهار بود علم مخالفت افراشتن اللهیارخان ابدالی حاکم خود را که دم از مؤلف نادری چند اخراج کرده دو الفغارخان نامی را بجو مت بر داشتند اللهیارخان با معدود از خواص خود بمشهد آمدند بعد از سه روز افغانه ابدالی در مشهد محاصره کردند و در سیزدهم محرم ابراهیمخان برادر نادر بیرون آمده کر و قری نموده شکست خورده بشهر محض حبس قبیله که نادر را بخوارسان را شنیده و بسبب مشهد حرکت کرد افغان ابدالی که سبب دیگر از مشهد را حاکم صرداشند از دود مشهد برخاستند سبب هرات فرار کردند و نادر در آخر ربیع الثانی وارد مشهد شد

از فایع ایام ثوقف نادر در مشهد فراوج فاطمه سلطان بیکم خواهر صلیبه و بطینی شاه طهماسب با رضا قلی میرزای پسر نادر بود که در شب جمعه هفدهم رجب اینبیلان اتفاق افتاد و ریا پرتو دم

رمضان سنه هزار و صد و چهل و سه موکب نادری از مشهد بقصد هرات حرکت نموده بعد از
چهار ماه و چند روز محاصره اهالی هرات مناسصل شده شهر را تسلیم کردند و این واقعه در هفتم
شهر صفر هزار و صد و چهل و چهار هجری بمجده اهالی هرات مخالفه نموده و در ثانی شهر را
بنصره داد و در آمد و در پنجم ذی الحجه وارد مشهد شد و از فرار یکدیگر در اینج روضه الصفا
ناصر مستور است از مشهد خبر مضالحه شاه طهاسیج و ک عثمانی بجمع نادر رسیده این بود
که با این مضالحه باخونی شده عریضه شکایت آمیزی بشاه نوشته و با سپاه خراسان بطرف اصفهان
حرکت کرد

سنه هزار و صد و چهل و چهار همانطور که در مثنوی نواریج ضبط است طهاسیج (نادرشاه)
شاه طهاسیج از سلطنت خلع کرده مجوسا از راه نبرد بمشهد فرستاده برضا قلیخان حاکم
مشهد که پسر خودش بود سپردند و شاه طهاسیج بمشهد بود تا هنگام سفر نادر شاه به هند
که او را از مشهد بسیر و آورده بحکم رضا قلی میرزا سپرد و نادر شاه محمد حسینخان قاجار کهنه
او را مأمول ساخت

سنه هزار و صد و پنجاه و سه نادر شاه بعد از فتوحات هند و سنان و ترکستان و خوارزم
در اواخر شهر شوال وارد ارض افدس شده فند بل طلای مینای مرصعی که نذر فتح هند و فقل
طلای مرصعی که نذر تسخیر ترکستان بود هر یک را در موضوع له خود وضع کرده دو مادر ارض
افدس بوقف نمود و حکمرانی خراسان را بنصر الله میرزای ولد خود مقوض داشتند چنانچه بنشین
و ششم ذی الحجه بقصد بنسبه اهالی باغستان از مشهد بیرون آمد

سنه هزار و صد و شصت و این سال نادر شاه از کرمان غاز بمشهد مقدس شد و میرزا مهدی
میشه مینکارد چون بخت را وارون و اوضاع را دگرگون یافت نصر الله میرزا با شاهزاده میرزا
و باقی

و باقی شاهزادگان و جواهرخانه و نقایس اسباب سلطنت را از عرض راه روانه کلات ساختند و
وارد ارض افدس گشتند و بیخ زهر آبگون بی بجی را جلاداده بغاخر کشتی و سفالهای کاهان پرا^{خت}
که پنجه اش مثل اود رنج آید و خوشان در شب یکشنبه یازدهم جادای الاخرای انیسال شد
علیهلخان برادرزاده نادر شاه بعد از اسماع این خبر بمشهد آمده بفتح سلطنت جلوس نمود
و سهراب نام غلام خود را بکلات فرستاده شاهزادگان نادری را با جواهرخانه و خزانگیست
آورد و رضا قلی میرزای مکحول را با اولاد و احفادش مقتول نمود و نصرالله میرزا و امامقلی میرزا
با شاهنجه میرزا با رضا فدا شد و آن دو برادر در مشهد مقدس مقتول و شاهنجه میرزا
که جوانی چهارده ساله و خوش رو بود بمجوس نمود و خود مستقلاً در بیست هفتم جادای
الثانی سلطنت جلوس کرده و خود را علیشاه نامیده سکه و خطبه بنام خود کرد

سنة هزار و صد و شصت و یک بعد از کور کردن علیشاه چنانکه در مشون نواریخ ضبط است
هشتم شوال انیسال امرای خراسان شاهنجه را بسلطنت جلوس دادند (چنانکه در بعضی از
نواریخ که ملاحظه شد نا ریخ جلوس و زاد در مرتبه اول (سلطان اعظم) نوشته اند) و در
همین سال ابراهیم شاه و علی شاه را بیکم شاهنجه مقتول ساختند و اجساد آنها را بمشهد حمل کردند
صاحبنا ریخ روضه الصفا فی ناصر مینکاره که اهالی خراسان بعد از خلع علیهلخان که او آن
۷۲ بود شاهنجه میرزای پسر نادر را بسلطنت برداشتند و بعد از چند روز او را مغرول و
مکحول نموده میرزا سید محمد متول شهید مقدس را که دخترزاده شاه سلیمان صفوی و داماد
شاه سلطان محسن بود بسلطنت اختیار کرده موسو بشاه سلیمان نمودند تا ریخ جلوسش
روز سه شنبه پنجم صفر هزار و صد و شصت و دو بود (شاه سلیمان در ایام سلطنت خود
ضریح مرصعی که نادر شاه برای مقبره خود ساخته بود از مقبره او آورده دور مرقد امامها

علیه السلام وضع نمود و میرزا داد ولد خود را بتولی منصوب کرد بعد از چندان روز گور کرده
شاه هرخ را بسطنت آوردند

سنه هزار و صد و شصت و از فرار مسطوران ثوار پنج زندیه در این سال که محمد شاه هرخ
جلوس کرد احمد شاه افغان در آن بعد از فتح هرات بخمال شجر مشهد افتاده مؤالی مشهد که
در سپیدار وی شهر را محکم دیده خواست بچینه داخل شود با شاه هرخ طرح خصوصیت داد و از آن
پنهان زیارت باه معدود داخل شهر شد و با شاه هرخ ملاقات کرده نور محمد خان افغان را پیشگاه
و در معنی تسلط بشاه هرخ کرد و خود بنشینا بود و از آنجا بسیر و در رفت بخمال شجر اسیر اباد
و مانندان را داشت در مرزبان سر دار و با معدود از سواران محمد خان فاجار که بمنغلاهی
مأمور بودند که خورده شکست یافت و ناسیر و ارغان بر نافت شاه در آنی که خورده از سیر و
هرات رفت و نور محمد خان افغان را که نزد شاه هرخ در مشهد گذاشته بود احضار کرده از آنجا
فرات را از طرف خود وکیل السلطنه شاه هرخ نمود امیر خان که مرد ناپاک بدایکی بود بچینه داخل
مشهد شد و کسان خود را نیز آورده در وازه و چند برج را تصرف کرده نه بطور بیابان بلکه
بوضع سلطنت حرکت میکرد شاه هرخ فرید و خان که بجای بدفع او نامزده نموده خان فرات را
از شهر رواندند و فرید و خان منصف امور شد نصر الله میرزا پسر شاه هرخ بر او رشک
برده او را مقبول ساخت و خود منصف اموران شود تا شاه هرخ پسر را پنهان نزد کریم خان
زندی شیراز فرستاد و نادر میرزا ولد دیگر خود را صاحب اختیار و منصفی امور ملکه نمود
نصر الله میرزا بعد از شش ماه معاودت بمشهد کرده نادر میرزا فرار نمود و او بازا استقلال یافت
و قوت زیاد در دماغ او جای گرفته مردم را مجبور میکرد که او را ولینعت بخوانند بعد از
چند جعفر خان کرد که در خیاران سکنه داشت آب شهر مشهد را که منبع و سرچشمه اش در حواله

چنان بود بشته بزاعث ابتدا نصرالله میرزا برای تحویل آبیاز شهر خارج شده و با جعفر خان
 جنگیده آب را بشهر آورد و این واقعه در سال هزار و صد و شصت و سه بود همان سال نصرالله میرزا
 بطرف بنش ابورامد که آنجا را مفتوح سازد نادر میرزا وقتاً معین شمرده بمشهد معاودت غوث
 و بشهر دآمد شاه رخ روزه های شهر را داد بشتند که نصرالله میرزا دیگر مراجعت نکند شاه را
 مطلع شده دکن از محاصره بنش ابور بر داشته بطرف مشهد آمد ابواب را بسته بداهل شهر که
 از غدایان نادر میرزا بنبک آمده بودند دروازه را باز کرده نصرالله میرزا را داخل شهر کردند
 نادر میرزا از دروازه دیگر بیرون رفته فرار نمود شاه رخ بمنجا آمد بروضه ضویب پناه بود
 نصرالله میرزا داخل حرم مطهر شده پای پدر را بوسیده او را بچهار باغ معاودت داد و خود
 متکفل امور سلطنت گردید

سنه هزار و صد و هشتاد و یک پسر پان بیل نصرالله میرزا ولد شاه رخ از مشهد مقدس
 فارس که مقر سلطنت کرمان بود حرکت کرده از راه سمنان و خوار عبور نموده بشیراز رسید
 اگر چه بر حسب ظاهر ما مورثی از طرف پدر رد و دربار کرمان داشت اما در باطن پدر از او بچند
 خاطر بود و در خفیه از کرمان توفیق او را در شیراز خواهر کرده بود نصرالله میرزا پس از
 شش ماه توقف در شیراز از راه بزد مراجعت بمشهد نمود

سنه هزار و صد و هشتاد و سه در این سال از فرار یک مورخ تاریخ زندیه نکاشته است که شش
 در آن افغان با بیصد هزار نفر شون و شش صد فیل و منقصد غراره نوپا ز فندها
 نخیر مشهد مقدس حرکت کرد شاه رخ ابواب شهر را مسدود و از ایلات نواحی مشرک است
 نموده کار محضن خود را بحکم ساخت بغاصله دور و ز بعد از این نادر کا ماحد شاه وارد طر
 کرده از آنجا بکل شوران از فرامحالی مشهله که در سنوات قبل هم که بجهت نخیر مشهد مشون

کشیده

کشیده در آنجا سکنه گرفته بودند و نمود خوانین ایلات را در بیخانه خود را از مشهد خارج
 کرده دست از یاری شاه خرج کشیدند شاه خرج مانند با جمعیت قلیل از غلامان مشهد که همه
 جهه نصرالله میرزا که سپهسالار و میر طبع شاه خرج بوز باده از دو پیشه نرسوارنداشتند
 روزه بر سبیل اسنمر از حصا مشهد خارج شده حمله کردند بسپاه احمد شاه میرزا و اظهار شجاعت
 مینمود حتی در یکی از شهرها که نصرخان بلوچ باده و ازده هزار نفر بجم شاه افغان پور شهر
 آوردند نصرالله میرزا با همان قلیل جمعیت خود بر آنها حمله برده طوریکه لهرانه حرکت کرد که شکست
 بقشون احمد شاه وارد آورده جمعیت زیادی از آنها مقتول و بقیه مجروح بارد و معاود نمودند
 صاحب نارنج زندیه میرزا ابوالحسن کاشانی بنویسد که شش هزار نفر از دوازده هزار نفر
 مقتول شدند اما بنظر بنده مؤلف اغراق میآید علی حال این فتح شاهزاده اسباب جرات
 و جلالت مشهدها شده دور و بر شاهزاده جمعیت زیادی از پیاده و او طلب کرده آمده
 مصمم کارزار شدند شاهزاده را هنوز بجای رسیده بود که روزی باده نفر سواره طرف
 اردو احمد شاه رفت و چها نفر را در بین راه کذاشته با شش هزار دارد و شد و مدتی سوار
 جلوسا پرده شاه افغان اینشاده بعد بارد و بازار توجه نمود شخص مشهد که در اردو
 بازار بود نصرالله میرزا را شناخته فریاد بلند کرد آنا ابن خیر دارد و شایع شده بحکم احمد
 یازده هزار سوار شاهزاده را ناخواب نمودند احمد شاه بر بالای کوشک برآمده مجادله و
 محاربه شاهزاده را نظاره میکرد و شومو میرزای پسر خود را مخاطب ساخته بزبان افغانی
 می گفت (رومی غنی ای و ان غشیان یعنی پسر مثل این باید و فرزند چنین شاید) خلاصه
 اگر با غرق مورخ زندیه توان دل بست نصرالله میرزا در این محاربه جنگ کریرگان هزارین
 از افغانه را بجای هلاک انداخته و خود سالها وارد مشهد شد از سبکی فیضیه در مدح

شاهزاده انشاد کرد که مطلع آن اینست (قتل جهان گذار مثنهان بخلاف نثیری راز مثنهان
 شمار مثنهان بکزان نثیری) بالاخره احمد شاه از محاصره عاجز شده جمعی از خواص خود را
 از قبیل یغمان شیرازی و شاه و لیجان صد اعظم و غیرها بشهر فرستاده با شاه خرج قرار مصافحه
 دادند که باید اسیر خنکی که سوار بر مخصوص نصرالله میرزا و سه هزار تومان قیمت آن بود باشد
 داده شود و یکی از بنات شاه خرج بمحاله نکاح سلیمان شاه و لذا احمد شاه در آید و نبردان بخشنند
 پسر شاه خرج بقتلها روز تمام شرط مصافحه قبول شد اما شاه خرج بجای خن خود صبیبه فرزند
 خان کرچی بار و فرزند احمد شاه در هشتم صفر هزار و صد و هشتاد و چهار از در مشهد
 شد و نبردان بخشنند میرزا در قتلها بود تا سنه هزار و صد و نود و دو که احمد شاه مرد و او بمشهد
 رجعت نمود خلاصه بعد از رفتن احمد شاه از در مشهد غرور دامنگیر نصرالله میرزا شد طلاق
 الاث و نفره الاث موقوفه را از فساد بل و غیره تصرف نموده سکه زد بلکه بدین هم کفایت نکرد
 دست تقدی را پدید کشود شاه خرج از او بجنبه نادر میرزا سپرد و تیم خود را و بعهده کرد ما بین
 اخوان کار بمجاصمه کشید نصرالله میرزا الحجاز از مشهد خارج شده بعد از چندی پناه بدربار کرخا
 برد و بعد از فوت کرخا باز مدتی در اصفهان و شیراز بود عاقبت از شیراز فرار کرده بطرف
 خراسان رفت نادر میرزا در زمان غیبت برادر و اسقف لایخویش نیز بنای تعدی با بمال موقوفه و
 غیره موقوفه گذاشته حتی خشتها طلای روی کیند مظهر را کیند بمصارف رسانید و میرزا مهد
 مجاهد منوکی آسانه مبارکه هر قدر او را مانع شده فید نیفتاد سر طوق مکتل که بالای کیند مظهر
 نصب بود کند و مالی نیز یافت که هفت هزار تومان قیمت داشت سوزانیده هفتصد تومان عاید
 شد و رب جواهر را نیز کیند بمصرف رسانید با کجمله مدت شش سال که نصرالله میرزا در مشهد نشو
 آنچه خواست که دو یا امراء خراسان عموماً بنای مؤلفه مخصوصیت گذاشتن جمله میر محمد خان

عرب نکوفی حاکم طبرستان بود که کینه دیرینه با نادر میرزا داشت و در این وقت با وی ساز افتاد
موت نموده از طبرستان قصد زیارت مشهد مقدس حرکت کرده با ششصد هفتصد نفر عرب و
افغان و سواران و میرزا هم برای جذب قلوب و همراهانش نهایت محبت را در باره او مری
میداشت تا اینکه روزی میرزا محمدخان نادر میرزا را در خواب غفلت غرق کرده بغتة بر سر او
آمده خود او را باده و خواهر و دو برادر و پتی و یاسپر کرده و جمعی از ملازمان او را کشته بطبرستان
رفت و مشیخان کرد را از طرف خود حکمران مشهد ساخت و قور شاه افغان که در قندهار این
تفصیل را شنید بخشم رفته مدد خان افغان را با شصت هزار کس بد شاهزاده بطبرستان رسانید
افغان اول نهار و در زنده آخر الامر طبرستان گذاشته محاصره مشهد آمد میرزا محمدخان هم با معدود
خود را بمشهد رسانده سواره مدت محاصره طول کشید بالاخره فرار بر مصالحه شد که نادر میرزا
بسیار افغان بپسارند و چنین شدند نادر میرزا از طبرستان رفته بمید خان سپردند و افغان
از ظاهر مشهد برخواستند نادر میرزا بهرات فرستاده شد که همان شاهزاده محمود باشد آنجا
بود تا نصرالله میرزا را از شیراز بخراسان آمد نادر میرزا هم با فسون هراتی بمجدد بطبرستان
آمده با برادر چنگ کرده شکست یافته معاودت بهرات نمود و نصرالله میرزا در مشهد بلا معارض
لوائی استقلال فرستاد میرزا عبدالکریم نام بخارانی که با ایلچی بخارا با سلاطین رفته بود نادر بخارا
سلاطین بخارا و افغان و غیره بر حسب خواست بعضی غلام عثمانی نوشتند است و بپل آن تارنج
آمدن احمد شاه در آن روز بدو مشهد در کسند هزار و صد شصت چهل و مسطور شدند
و بعد سفر هندوستان او را نوشته میگوید بعد از آنکه احمدخان مرد و سرخس مشهد و غیره را
کرد با کریمخان زند عهد مصافحت بست و نیز میگوید که احمد شاه مشهد را بر نبرد
نادر شاه پنج داد و عاسم خان عرب بخارا که چشم شاهزاده را کور کرده بود گرفته مقول ساخت

وفوت احمد خان را در سنه هزار و صد و هشتاد و پنج نوشته است
موتی دیگر از نادینج نکاوان زند به آمدن احمد شاه زاید و مشهد در همان سال فوت و کشته
هزار و صد و هشتاد و پنج بود مکتور داشته است

بالجمله احمد شاه افغان هنگام غریبت بخیر مشهد و طغرا فرمان بخوانین و دوسای ایلان کوکلا
و غیر هم مرقوم داشته آنها دعوت بغرا و خرنیض بخیر شهر مشهد نموده است که بالنسبه
عین آن فرمانها بدلا درج میشود

علیه سجع آن
الحکم لله با هو یافناح
احمد شاه در درانی

۱۱۶۰

هو الله تعالی شانہ العزیز فرمان هابون شد انکه عالیجاها ان عقیدت و اخلاص کما
نظاما لایالنه والشوکه محمد ولینان و امان لقخان و خواجه حسن و ن بیک و آدینه قلیج خان
و کرد و عدت خان و چالرخان و چرکسراون بیک و دولت علیخان و آدینه محمد خان و مصطفی
و شیر محمد خان و سلیمان میخا خان عوض کلای خان ارس علیخان و دولت محمد خان و فرسان
و آدینه کلای و ن بیک کوکلان دو ورقه با شفاق بے غایات شاهنشاهی الطاف بے نهایت
ظل اللهی سرفراز کشته بدانند که در اینوقت عالیجاها ان اخلاص و عقیدت دستکاهان علیخان
و محمد علیخان و عبد الحمید خان و امام میردینخان و محمد خان کل بپر قدم و کبل آقا محمد خان کیم خان
امان لقخان محمد خان کوکلان با فوجی از غازیان نداشتن بپس مانده در سبزوارد تر دعا
رینجا بیکاه امیر لامرا العظام مقرربا الخافان شاه پسند خان درانی میرزا باشی سرکار خاصه شریفه
و سردار کثیر الافندار غازیان نصرت نوامان ماموسبزوارد دارد و اینجا سا پر غازیان و رفقا
خود را کشته با شفاق چهل و شش نفر از سرکردگان وارد درگاه آسمان جان و در ارض اقدس

بزارت

بزبارت بندگان اقدس و جوق مقدس مشرف گردیده و بحسب آرزوی خود کامیاب گردیدند و بابت
 شرف زبارت اسناد عا نمودند که ارقام فضا نظام بسرافرازی آنجا اهان و باقی خوانین واعتره و
 سرخیلان ایلات کوکلان و غیره شرفصد و ربابد که هه ایشان از نوید این دولت جا و بدخرم و
 خوشحال گردیدند شکر این نعمت مقدس را بدرگاه و اهل العطاء یا بجا آوردند و هر کس که هوای سپا
 کری بخارت داشته باشد آمد و رفت میخواید باشد لهذا امر مقرر فرمودیم که از آیاهای ضا
 در روم و ایران و توران و هند و ستانیکه با کفار جهنم نموده مملکتها را بشرف اسلا
 مامو ساخته و پادشاهان این مملکتها هه ایشان شب و روز در سعی آن بودند که دین مبسوط
 صلی الله علیه و سلم روشن و قوی گردد و از جهد و سعی ایشان پروردگار عالم نیز بفضل خویش
 بجوای آوردی محمد مصطفی صلی الله علیه و سلم در تمامی قایلیم دین اسلام را قوی گردانیده بود و در
 ثانی که نسل پادشاهان آرام طلب^{سابق} تن پرور شدند و عهد شاه اسمعیل مدتی بدستوفدیم
 رواج بوده و بعد از آن بعضی بجهد انتفاع خود در ان نظام مهام اینو لایتنای دین خود را بر
 عکس گذاشته باسم شیعه مستی ساختند و غرض آنها از آن فعل بود که مردم ایران را پای کریز
 و رفت آمد با قایلیم دیگر نباشد و اگر چنانچه احدی بر داهل سنت از در میان خود راه نهند
 و ناچار گردیده در همین قایلیم فزاده اطاعت این سلطان را میخواید باشند و از انحرک آتش
 بغضی فروخته شد و بعالم در گرفت چنانچه جماعت فر لباس و ملازمان ایشان دست انداز
 بجوار با فغان نمودند و کسان صاحب غنیمت از فغان برخاسته تمامی مملکت ایران را بر
 زدند تا اینکه سلطنت از ایشان گرفتند مگر همین یک مشهد مقدس باقی مانده و در همین
 مشهد فر لباس بهر سپیده مضرث و بنیای اهل سنت و جماعت بر سپید چنانچه در روم و ترکستان
 و هند و ستان مغلوب گردید و بر عالم ظاهر است و اینو فک که پروردگار عالم این دولت

خدا داد را بنوابها بون ما ازانی فرموده است منظور افندس چنانست که بقصل فادر
بول اسرای مسلمانان را که در عهد نادشاه گرفتار گردیده بخان از ارضا قدس دهم در عرض
نون و فاین و غیره ولایات که بنصرت امای دولت قاهره در آمده هر چه اسیر مسلمان بود
یافتند و حال قلعه مشهد را محاصره داریم انشاء الله تعالی همینکه قلعه فتح شد کویا کل ایران
بنصرت آمد و هر علم هم کنرا نادر بنو که الحمد لله تعالی نابود گردید و در سبزه وار محصور است
و بجائی نخواهد رفت انشاء الله تعالی بدست خواهد آمد آن عالیاها ان که چنانچه از راه غیر
دین مبین وارد شوند و دشمن و سوداگر بیا بی مانع ندارد هم سود پنا است هم نفع آخر
والا اینکه الحمد لله تعالی بدکان افندس را محتاج بقشون نیست مگر تکلیف دین داری است که
همه غیر دین را نموده با هم متفق شویم و در هر باب خاطر جمع بوده در عهد شناسند شجره

فی ۱۷ شهر شوال ۱۱۶۷

علیه السلام
الحکم لله یا هو قاض
احمد شاه در دکان
۱۱۶۰

هو الله تعالی شان فرمانها بون شد آنکه عالیاها ان رفیعاها ان محمد و لیخان و آذین علیج
خان و فانی فرخان و غیره جماعت کوکلان باشاق و غایات شاهنشاهی و الطاف به بها بان حضرت
ظل الاهی سرافراز کشیده اند که چون قبل از این عالیاها ان بمحصول آمدن خوبار دو معلی عرض
افندس رسانیده بودند و جواب بارعام فضا نظام شرفصد و با فتنه و دیار شرح که هر کدام
از راه نصیب دین داری غایان تحت خود را مکمل مسلح نیار داشته باشند که بعد از انقضای ایام
نصبتا بعد از نور و زفر و زی حسب الرقم مطاع ایشانرا طلب خواهیم فرمود و در این وقت که ایام
بهار است حرکت موکب فرخنده کوکبها بون بجهت شجره مالک ایران در این چند بوم خواهد بود

علیه

علیه امر مقرر فرمودیم که آنجا بجاها نغاز بان تخت خود را برداشته بامید واری تمام روانه گرد
معلی و بجهن حرکت چگونگی روانه شدن با قشونهای تخت خود را قلی و بجا بجا پاران انفاذ خصوصاً مع
النور نمایند که در جواب قم مطاع شرفصد در خواهد یافت از آن قرار روانه اردو معلی و آمدن بر پاز
افس مشرق و با غازیان رکاب افس ملحق گردیده بخدمت قیام و اقدام نمایند و از غایان خدوا
امیدوار بوده و در عهد شناسند ۱۲۴۲ شهر جادی الثانیه ۱۱۶۸

خلاصه از کتاب فیضنا ناصی

شهادت فتحعلی خان فاجار را در سال یک هزار و یکصد و سی و نه مینویسید که ولادتش در سال
هزار و یکصد و چهار در اسرا باد و عمر شریف آن امیر بزرگوار سی و پنج سال بوده
مجادله شاه پسند خان افغان با فاجاریه اسرا باد که از طرف محمد حسن خان مامور بودند
و ما بین مریدان و سبزواری جنگیده شکست بطرف افغان رسید و احمد شاه درانی بعد ازین
شکست از حوالی مشهد خط و غلام سردی هوارا بمانه کرده بجایب قندهار رفت در سنه هزار
و صد و شصت و هفت

سنه هزار و صد و هشتاد و هشت هجری و فایده که حسینقلی خان فاجار شهر به بجا نشو شاه
جاجرم قائم داشت نصرالله میرزا ولد شاه رخ نادری از مشهد بجاجرم آمده از خان و لاش
در تقویت سلطنت خود استمداد نمود خان معظم التیه قبول نفرمود

سنه هزار و دویست و ده هجری غریب علی شاه محمد شاه مجرسان از متر لجه ارغیان صادر خان
شقایق پنج هزار سوار مامور محاصره مشهد شد و بعد از دو و سه روز در مذکور میرزا محمد مهدی
مجنهد با شاه رخ شاه مکمل و قهار قوی میرزای پیر شاه رخ با استقبال قائم محمد شاه از مشهد
بیرون آمدند از جانب فاجاریه شاه حسین خان برادر خان مغفور (فتحعلی شاه) با استقبال

شاه رخ

شاهنچ مامو کرد بد و اینطور فرار شد که اگر میرزا محمد مهد که از سادات جلیل الشان و در
 فاضل متجرب است در جلو شاهنچ حرکت میکند شاهزاده حسینقلی خان پیاده او را بپذیرد و اگر
 چنانکه سبقت بپذیرد معزی البه دارد حسینقلی خان سواره او را بپذیرد و کند الفقه حضرت
 شرفیاب حضور پادشاه فاجار شدند شاه بر زین تخت نشست و مستند بر زین تخت گسترده شا
 شاه را اذن جلوس دادند و میرزا محمد مهد مجتهد زهره سن شاهنچ فرار گرفت و بهربک
 فرار و حال نفقده شاهانه بظهور پیوست و مقر شد که شاه افشار در دوی هاپون مؤلف
 باشند اعضا الدوله امیر کبیر سلیمانخان باششهرار سوار بمصاحبه میرزا محمد مهد مجتهد مامو
 بصرف مشهود شدن از نادر میرزا ولد شاهنچ شاه که در مشهد بمیوه اظهار مخالفت بروز کرد
 از مشهد بمن هرات فرار نمود و آقا محمد شاه ^{علیه السلام} با فتح و نصرت وارد مشهد شدند و در روز و روز
 بمشهد نه نعلبداء بصفویه بلکه نعصباء از کفر سخی پیاده شده از دروازه خیابان وارد گردید
 بانهایت عجز و بنای بعبه علیه و رود نموده بپشت سر روز و مشهد توقف فرموده و بسبب
 خدام خدمت برضه مقدسه کرده از آنجا عازم عراق شدند
 از حوادثی که در ایام توقف در مشهد رو داد ماموریت فراگوزلوی هذانی اسناد رسالت بکمال
 نزد شاه زمان افغان در باب اسناد بدیع که شاه زمان قبول کرد و اظهار بعبت شاهزاده
 محمود حاکم هرات با آقا محمد شاه ^{علیه السلام} و فرستادن هدایا و سکه و خطبه بنام پادشاه ایران نمودن و
 از مسکوکات ضرب هرات که بنام نامی پادشاه فاجار بود مبلغ گزافی پیشکش فرستاد (مؤلف
 از آن مسکوکات اشرف در جمیع مسکوکات قدیم ضبط است)
 شاه فاجار بعد از آنکه عیش و امور خواسان داده و حکام بمرد و سرخس معین فرمود محمد علیخان
 فاجار پیاده هزار سوار بسرداری کل خراسان نصب مامور بنوقف مشهد نمودند و فتحعلی ^{بک}

کول را که از غلامان خاصه بومشکد و بخوبی دار خراسان فرار داده بسمت عراق حرکت
کرده و شاه رخ و اولاد او را بماندگان فرستادند

سنه هزار و دویست و دوازده هجری شاهزاده محمّد افغان والی هرات از شاه زمان سوهش
بمشهد آمد و از آنجا عازم طهران کرد بد بعد از شهادت ^{علیه السلام} قاضی محمد شاه و مراجعت محمد و لیجان قاجار
از مشهد نادر میرزا از هرات بمشهد آمد آنجا را منصرف شد

سنه هزار و دویست و سیزده هجری خاقان خلدا آستان (فتحعلی شاه) بقصد نینیه نادر میرزا از
طهران بجانب مشهد حرکت کرده در غرة ربیع الاول بظاهر مشهد اردوی پادشاهی ^{تولی} محمد خان
کرد چنانکه باناد و میرزا در مشهد محصور شدند بعد از چندی بخامنه نادر میرزا پیشکش فرستاد
یکی از مکرهاش خود را بقصد حسینقلیان برادر خاقان مغفور در آورده خلع شد و دوباره
بجکومت مشهد بر فرار کرد و در روز پنجشنبه ربیع الاول سال هزار و دویست و چهارده مویک
پادشاهی از حوالی مشهد بمسند عراق حرکت نمود

سنه هزار و دویست و شانزده ابراهیمخان بنی عم صهر خاقان کبکی شتان (فتحعلی شاه) در سنه
و ششم ذی الحجه بقصد سنجر مشهد از طهران حرکت کرد و در هفدهم محرم هزار و دویست و هفت
بزمویک پادشاهی بجانب خراسان توجه فرموده در زادگان محمد علی میرزا و عیسی خان کردقرائ
برسم منقلای بشنجر مشهد روانه شدند و در نیم ربیع الاول اردوی خاقان مغفور بجوالی
رسید چون مدت محاصره بطول انجامید و اهل شهر دچار خطر و غلا شدند و بنا بر عادت
و حرمش نوپ بقلعه نمی بستند اهالی شهر میرزا محمد مهدی مشهدی را بشفاعت بارد و همایون
فرستادند لهذا مویک پادشاهی از ظاهر مشهد بقصد طهران حرکت نمود حسینخان قاجار
فریبی بر دار خراسان شده بمحاصره مشهد قیام داشت و اردو خاقان ^{میرزا} بکنار

دامغان و از آنجا بسمان آمد و سوار معاودت خاقان مغفور فتحعلی شاه محمد ولیمیرزا مجکوت
خراسان مامور و روانه نیشابور شد سر بار فروز و پنی محاصره مشهد مشغول بود در رمضان
السنال شاهزاده محمد ولیمیرزا بنفسه و در مشهد آمد ناد میرزا ضریح حضرت امام علی علیه السلام
فناد بل و شمع انواراد کساندازی کرده و سکه زده بسیار هیان خود قیمت صنمو ثا اینکه عساکر
پادشاهی از برج حصا بالا آمده و قریب بصرف شهر شدند ناد میرزا بجمال اینکه میرزا محمد
مهدی مجتهد سبب خول عساکر پادشاهی شهر شده است مجرم مطهر ز فنه در جانی که آن بید
بزرگوار مشغول نماز بود با بن زین چند زخمی بان پچاره زده از دروازه فرار نمود فرار و از
طرح و ورد شاهزاده محمد ولیمیرزا با سر بار فروز و پنی از دروازه دیگر و یکوقت اتفاقا در شهر
مشهد بصرف عساکر خاقان مغفور فتحعلی شاه در آمد و سید زریکوار بعد از چند ساعت حث
الهی پیوست ناد میرزا بن چند ساعت دیگر سسکیر شده برخی و از اسوار کرده و از مشهد
ساخند و مغلول بطهران فرستادند در طهران وقتیکه خاقان خلایا ایشان فتحعلی شاه تخت
مرمر جلوس داشتند ناد میرزا را بحضور آورد و بخواهی سید شهیدوار ابسیاست سانبند
سنه هزار و دویست و بیست و چهار که شاهزاده محمد ولیمیرزا بجهت بنیاد ناکه نامرناخته بود و فایح
و منصوب بار ضرافدس را بجهت کرد میرزا رضا فلی نوائی منشی الممالک که بوزارت خراسان مامور
شده خلعت هم برای شاهزاده آورد

سنه هزار و دویست و بیست و شش فیروزالدین میرزای الی هرات کرد در دادن مالیات ثمان
میوزید سینه بیست و هشتم جمادی الثانی شاهزاده محمد ولیمیرزا بقصد بنیاد الی هرات
از مشهد حرکت کرد بعد از ورود پیل نفر سه فرسنگ هرات فیروزالدین میرزا از دراعذار
بهرن آمد ملک حسین میرزای ولد خود را با مالیا مغفور با فاده و پیشکش زیاده بار دوی

شاهزاده فرساده شاهزاده مراجعت بشهد نمود

سنه هزار و دویست و بیست و هشت راینک امرای خراسان باغواهی اسحق خان فرزند شاهزاده
محمد و یمن را شوریدند و اینجی شاهزاده را که در چاران بخت نمودند و با جمعی وافر و مشهور
آوردند اسحق خان فرزند که مرد مجلی بود بحسب ظاهر یکایک یاری شاهزاده از بلوک قرائت نشین بکرب
مشهد آمد شاهزاده هیچ وجه من الوجوه را اسبقت و اسباب این غایب نمیدانست بکشتن یازدهم
و رضا محمد خان فاجان نایب میرزا رضا فلی نوائی را با سنبلی اسحق خان مامور کرد همینکه این امر
از شهر خارج شد بکوچه اسحق خان رسیدند هر دو را گرفتند نگاهداشتند دفعه خوانین چار
بدست من است از اطمینان من بشاوقی خواهد بود که حراست برنج باره ارك و شهر را بمن بسیار دید
شاهزاده الحاء قبول کرد اسحق خان وارد شهر شد در چها باغ منزل کرد خوانین خراسان را که رضا
قلخان کرد زعفرانلوی خوشای و نجفقلخان کرد شادلوی و جنور کرد و بکله خان کرد چیشلو
دره جزئی سعادتقلخان بغا برلوی چها اربعانی باشند در شهر نزد خود طلبید و بمجمعه
میرزا هدایت الله مشهور ولد سید شهید میرزا محمد مهدی حضور داشت امرای خراسان بکین
و اطاعت و اضی نداد بلکه باغواهی سید مخالفت ورزید از شهر مشهد خارج شدند اسحق خان از
عوافیا این امر اندیشید باری حضور شاهزاده رفت چند جایز بمن بوسیده عند از تفصیل گفت
خواست در باطن میرزا شمس الدین معتمد خود را بحضور خان مغفور فتحعلی شاه فرستاد و از
شاهزاده تشکر نمود میرزا شمس الدین در سلیمانیه کرج باردی شاه که از سلطانیه معاودت کرد
رسید و از اتفاق مبتلا برض صبحی شد قبل از آنکه جهانزاد رود کند تفصیل فتنه خراسان را
باندلیس خان فرزند تقریر نمود

سنه هزار و دویست و بیست و نه اسمعیل خان سردار دامغانی با فاشون موفور بمجهت بنشین

خراسان در هفدهم ربیع الاول وارد مشهد شد بعد از زیارت روضه منوره و در آن حضور
شاهزاده مجاور ربیع رفته آنجا اردو زدند خوانین خراسان با بیست هزار جمعیت در شب نوزدهم
ماه مذکور بار دوی سردار دامغانی بشیخون زدند و بعد از کشتن و کوشش زیاد هر چه چشند
همه را بنیال کمران ولد شاه محمود از قندهار بقصد شیخ هزاره آمد فرزند الدین میرزا احاکم خان
از اسمعیل خان سردار که در مشهد بود استعانت حبیب کمران بعد از نزدیکی سردار ایران هزار
بسمت قندهار معاودت نمود فرزند الدین میرزا پنجاه هزار تومان نعلها بسردار ایران داده
از پل یغره معاودت کرد سردار دامغانی با فتح و پیروزی واسطه رجعت داد مشهد شد نیز در این
سال میرزا عبدالوهاب عمیدالدوله با فرج الله خان افشار از طرف خاقان فاجار با ستمات
خوانین خراسان مامور شدند

سنة هزار و دویست و سی و رانیال مجدداً امرای خراسان بمخالفت شاهزاده محمد ولیم پیرزا آمد
شدند اسمعیل خان سردار مامور خراسان شد شاهزاده محمد ولیم پیرزا بنابر مصلحتی چند بخوش
بیلاق که اردو خاقان معذور فتح علی شاه بود اخضا شده محمد خان فاجار را پسر اسحق خان فرزند
از مشهد بحکم پادشاهی مجاصره قلعه رادکان مامور کردند

بعد از دفع فتنه خراسان مجدداً شاهزاده محمد ولیم پیرزا از جن خوش بیلاق خلع شده بمشهد
آمد
سنة هزار و دویست و سی و یک رانیال شاهزاده محمد ولیم پیرزا با اسحق خان قرایی از شهر مشهد
بقصد بنی خوانین اگراد بیست خوشان حرکت کردند خوانین خراسان عرض کردند بار اعظم
شهر باری فتح علی شاه فرستاده شکایت از شاهزاده نمودند فرمائی بنوسط عباسقلیان نوائی
صادر شد که شاهزاده از محاصره رادکان که آنوقت آن مشغول بود صرف نظر کرده بمشهد
معاودت نماید شاهزاده الحاق قبول نموده با اسحق خان قرایی بمشهد مراجعت کردند همد

اینک اسحق خان فراتی و پیشتر حسنعلی خان بجم شاهزاده محمد و لیمیزا در مشهد مقبول شدند
و محمد خان فراتی و لدا اسحق خان در دولت آباد علم یا عیگری برافراشت و طایفه فراتی با هزاره
شیخ ارض اقدس را مقیم شدند

سنة هزار و دویست و سی و دو بواسطه مخالفت خوانین خراسان با محمد و لیمیزا شاهزاده از
حکومت خراسان معزول و حسنعلی میرزای حاکم طهران ملقب بشجاع السلطنه شده بایالت
خراسان مأمور گردیده در همد هم محترم اینسال وارد مشهد شد و همان روز محمد و لیمیزا
با امان الله خان افشار از مشهد بیرون آمدند و مملکت خراسان با بنوا سطره امن شد همد
اینک ایچنه مخالفت حاجی فیروز الدین میرزا والی هرات بشجاع السلطنه از مشهد بیرون رفت
هرات را محاصره کرده بعد از در یافت پنجاه هزار تومان پیشکش نقد و قبول ادای خراج هر ساله
و خواندن خطبه زدن سکه باسم خاقان مغفور فتحعلی شاه مراجعت نمود

سنة هزار و دویست و سی و سه در اینسال فتح خان افغان وزیر محمود شاه که هرات را استخرا
کرده و بقصد شهد میآمد بشجاع السلطنه از مشهد تقیم مقابلت او را کرده در صحرائ
کافر قلعه کوه سوپه ملاقی فریقین شد جنگ سختی در گرفته شکست فاحش بقشون شجاع السلطنه
رسید و هیچ نمایند بود که تمام اردو شاهزاده مقبول یا اسیرا غنه شوند بخت مساعدت
کرده کلوله نهنکه سرد شده بد همان فتح خان رزیر خورد اگر چه هلاک نش نکرد اما از بالای
فیل و از زمین آنگند الفور وضع جنگ تغییر کرده عساکر افغان که پنجا و زاز پنجاه هزار
بودند همینکه سردار خود را افتاده دیدند پشت بپوشیده و فرار کردند و بسمت هرات را رفتند
شجاع السلطنه مظفر منصور آنها را با نایب کرده اردو آنها غارت نمود و مشهد مراجعت کرد
در اینسال خاقان مغفور فتحعلی شاه بغیرم نظم خراسان و بنیبه شاه محمود افغان و محمد خجنان

والی خوارزم و بعضی خوانین مار در خراسان بسیمت مشهد حرکت نموده مورخ روضه الصفا
 ناصر منو سید که در چهاردهم شوال ^{موبک خان} بیست و یکصد هزار فشتون بجوالی ارض اقدس رسید
 و از دروازه بالا حیا بان وارد شهر شده و آستانه مقدسه بوسیده آداب زیارت بجای آورد
 حکم بنیای صحن جدید در مشرق روضه منوره نمود و بعد از یک هفته توقف در مشهد بطرف
 دار الخلافه حرکت کرده ملک الشعراء فتحعلی خان فصیده در این مورد گفته است که مطلعش اینست
 (در خراسان رزم کردی ساز اجسنت ایملک سوری لشکر کشید باز اجسنت ایملک)
 سنه هزار و دویست و سی و پنج شجاع السلطنه بسیمت تبت جدید تپه ناخه محمد خان فرانی را
 ندید کرده مراجعت با ارض اقدس نمود

سنه هزار و دویست و سی و شش امیرای خراسان از شجاع السلطنه اظهار وحشتی کرده میرزا
 عبدالوهاب معتمدالدوله با سائلان آنها مامور و شجاع السلطنه موقتاً اخضا بطهران شد
 در اوایل شعبان وارد طهران گردیده باز مجدداً بحکومت خراسان مامور شد و در شوال بیست
 شجاع السلطنه از مشهد بکوسوتی که مسکن بنیاد خان هزاره است ناخه بعد از نابودی
 بنیاد خان بواسطه ترقی مالیات هرات بسیمت هرات داند مالیات عقیب مانده و اگر فخر حبیب
 بمشهد نمود

سنه هزار و دویست و سی و هفت در این سال شجاع السلطنه اخضا بطهران و معزول از
 حکومت خراسان شد
 سنه هزار و دویست و سی و هشت شاهزاده علی بنی میرزای حاکم فرزند بن بحکومت خراسان
 مامور و به پیشکاری میرزا عبدالوهاب معتمدالدوله و وزارت میرزا ابوالقاسم اصفهانی
 بانظرین روانه شد

سنه هزار و دویست و سی و نه در این سال اعلیٰ فی مہر الملقب بفتح السلطان از حکومت خراسان
مغزول و شجاع السلطنہ منصوب و بمشهد و رود کرد

سنه هزار و دویست و چهل در این سال اللہ فلجان خوارزمی کہ بعد از سلطنت محمد چغان
پدرش سلطنت خوارزم جلوس کردہ بود تا حوالی مشہد باخت شجاع السلطنہ با او مضاف داد
و با نظر تارک انداختن از مجدّد در چهار شنبہ چهارم رجب بحوالی مشہد آمد و در ثانی
شکست یافتہ سر راخر منہ باد نصیب شجاع السلطنہ شد و اللہ فلجان منکوب و بخند و لا بختی
رفت
در او آخر سال هزار و دویست و چهل یک ماہین شاہ محمود افغان و کامران میرزای پسرش کہ
والی ہرات بود منازعہ شد و خواست کامران میرزا را از ولایت ہرات مغزول سازد چون ہرات
جز مالک محروسہ ایران و در تحت حمایت سلطنت خاقان بود و عزل و نصب الدین یا مضام
و تصدیق این دولت ابد بنیان لہذا کامران میرزا شجاع السلطنہ ملجئ شد شاہزادہ بنفسہ
موجہ ہرات کرد بد کامران میرزا موکب شاہزادہ را استقبال کردہ کلید شہر و خزانہ را باو
تفویض نمود شاہزادہ جز یک انکسری عقیق چہری قبول نکرد و برای استقلال کامران میرزا
ارغون میرزای دہخود را با بیخ شش ہزار جمعیت آجا گذاشتہ در اوایل محرم هزار و دویست
چهل دو وارد مشہد شد

سنه هزار و دویست و چهل و سہ شجاع السلطنہ از خراسان اخصا بپای تخت شدہ بہشت
برد و کہان رفت و ایالت خراسان بہلا کو میرزا ولد ارشد او گذاشتہ وی از مشہد بقصد
نسبہ محمد خان فرای بربہرہ رفت و بواسطہ اختلاف امرای خراسان و سؤدد بہرہا کو
میرزا ندیم خان فراتہ نصیب شاہزادہ نشدہ از غربت بہشت مشہد حرکت نمود و بعضی از سوار
ہزارہ و غیرہ بنامی ب نظری اغتشاش را در خراسان گذاشتند صافلجان ایلیان جویشان

مغزو و مجبوراً هلاک و میرزا را بنحوشان برد و برادر کفرش باقا آن میرزا را بحکومت خراسان
در شهر مشهد منصوب ساخت خبر غنای خراسان بطهران رسید اسمعیل میرزا ولد خانان ^{مغفور}
بحکومت مشهد منصوب شده بعد از ورود بمشهد نفیسی سبزواری که مستحفظان و عیال شجاع
السلطنه بودند اسمعیل میرزا را بشهر راه ندادند بجای شاهزاده اسمعیل میرزا که بعرضان
دولت رسید حسنین خان قاجار فرزند پسر برادر را بحکومت خراسان مامور ساخت اسمعیل میرزا
احضاً بطهران کرد پس حسنین سردار در اوایل سال هزار و دویست و چهل و چهار وارد مشهد
آبشار تصرف نمود ولی سبزواری که کان بدست لغون میرزا ولد شجاع السلطنه بود

سنه هزار و دویست و چهل و پنج در اینک امرای خراسان بایکدیگر نفاق ورزیده و محمدخان قزاق
که مرد محلی چالپوشی بود با حسنین سردار بنای موافقت نهاد و باین واسطه سایر امرای سردار
مشاور الیه رو کرده باینده مخالفت نمودند محمدخان در شهر مشهد تسلطی پیدا کرد و باخذ اموال
بجای بقویات شر و تجاوز دست دعلمای مشهد عریضه شکایت بفرماندهای خوارزم نوشتند و
استدعا بحکومت شاهزاده را بنظر اسان نمودند این بود که احمد علمیرزا ولد خانان حبس مکان
فتحعلی شاه بحکومت میرزا موسی شش بوزارت مامور خراسان شده در هفتم رجب وارد شهر ^{مشهد}
گردیدند و حسنین سردار با حسنین خان ساری اصلان برادر او مغزو و بطرف عراق آمدند همداًین
سال الله فلیحان خوارزمی بقصد سنبری بطرف خراسان آمد احمد علمیرزای والی از مشهد بقصد
مقابله او حرکت کرد الله فلیحان ناب مؤافقت نیاورده فرار بر فرار اختیار نموده صید محمدخان حلا
کلی که مؤسس فتنه خراسان بود مقبول شد و شاهزاده مظفر و منصوب وارد مشهد گردید
سنه هزار و دویست و چهل و هفت که بواسطه بغی خراسان و قباغ غفران مآب نایب السلطنه
عباس میرزای لبعهد دولت ایران مامور آجا شد علی حکومت خراسان و نیز و کرمان ضمیمه

آذربایجان شد و حضرت نایب السلطنه در هفدهم رجب این سال وارد مشهد مگردید و احمد علی میرزا
بطهران معاودت نمود و خراسان بورد و شاهزاده معظم منظم شد

سنه هزار و دویست و چهل و هشت بواسطه ثمره یکبار از رضا قلیخان کرد خجوشانی بروز کرده
بودن نایب السلطنه در دوازدهم محرم بقصد تبیین و از مشهد بیرون آمده ابتداء قلعه امیر آباد
چناران را مفتوح و معدوم ساخت و در تاریخ این فتح خاوری شیرازی گفته (خود کفنا امیر آباد
فتح الباب فوجان شد) خلاصه در دو شب و شب هفتم ربیع الثانی بواسطه محاصره شدید شهر
فوجان مفتوح و رضا قلیخان کرد زعفرانلو یار دی نواب غفران مآب نایب السلطنه در چادریا
مقام پناه برده بمجوسا بمشهد فرستاده شد و سام خان پسرش بلبل الخانی یکی خراسان
سرافراز و ولایت خجوشان و متعلقان آن بنور محمد خان دولود داده شد چون طایفه سالور
ساکن در اطراف سرخس که ملک طلق و ولایت پراشت بنای سرقت و دزدی مال رعیت مخزن را
کنار دند و سرخسها در سلطنت جاریه تبعه مخصوص میند و لایق بوده در دوازدهم جمادی
الاولی هجری سال موکب حضرت نایب السلطنه حرکت کرده در سه شب و شب سیم هجری ماه
فاردیس خس شدند و حاصل این سفر تبیین صحت طایفه سالور بود و بعد از آن بربیع الثانی
آمده و در اواخر رجب وارد مشهد شدند

سنه هزار و دویست و چهل و نه حکومت خراسان بحضرت امیرزاده محمد میرزا (محمد شاه) مفتوح
گردید و حضرت نایب السلطنه اخضا بطهران شدند جمعه بیست و پنجم محرم وارد دار الخلافه
شد در بیج نوش منزل گرفتند و بعد از اصفاء و امر علیه در نوزدهم ربیع الاول بمجدد امامو
خراسان شده قبل از ورود بمشهد حضرت محمد میرزا را بنیچ هزار امامو مآخند و در اوایل
جمادی الاولی وارد مشهد شدند حضرت محمد میرزا شهراب را محاصره کرده در شب هجری

الآخره اینک حضرت شاهزاده اعظم نایب السلطنه عباس میرزا و بعلیه دکن ایران که چهل و
سال از عمرش بقیان گذشته بود که مشهد مرحوم شده و تاریخ فوت آنحضرت ابن مصرع است
که بکل کشتن پویان شد) تولد شاهزاده در روز چهارشنبه چهارم شهر ذی الحجه یک هزار
و دویست و سه در قصبه نوار حلقش پنجشنبه دهم جادی الثانیه هزار و دویست و چهل و نه
بسیک شش نفر اولاد ذکور و بیست و یک نفر اناث از آنحضرت در این عالم بماند

اولاد ذکور نواب شاهزاده اعظم محمد میرزا (اعلیحضرت محمد شاه) نواب مجرم میرزا (مقرالدوله) نواب
جهانگیر میرزا نواب بهمن میرزا نواب فریدون میرزا نواب اسکندر میرزا نواب جنس میرزا نواب
فهرمان میرزا نواب اردشیر میرزا (دکن الدوله) نواب احمد میرزا نواب سلطان مراد میرزا (حاجی حسا
السلطنه) نواب مستطاب فرهاد میرزا (حاجی معتمد الدوله) نواب مستطاب فرزند میرزا
(فرمانفرما) نواب منوچهر میرزا نواب جعفر قلی میرزا نواب لطف الله میرزا نواب حمزه میرزا
(حشمه الدوله) نواب مصطفی قلی میرزا نواب خانلر میرزا (احشام الدوله) نواب عبدالله میرزا
نواب مهک قلی میرزا نواب ایلدرم بابرید میرزا نواب محمد رحیم میرزا (رضیا الدوله) نواب بها
میرزا نواب محمد کریم میرزا نواب جعفر خان

از آثار بزرگ که از این شاهزاده معظم در ایران ماند غیر از ابنیه عالیه و قلاع مستحکم^{حصینه}
و قوچاق عظیمه ایجاد وضع فستون نظامی است در ایران

حضرت شاهزاده محمد میرزا (اعلیحضرت محمد شاه) بعد از شهادت از هزار و هشتاد و هشت
بطرف مشهد حرکت نموده حاجی بن العابد بن شیروانی و میرزا موسی و شیخ و جعفر قلیچان شاه
بخلاف اکثر کسان میرزا بهرات رفتند و فرار خارج هرات را گنا شدند و ملحق شدند و رفتند
رجب حضرت محمد میرزا وارد مشهد شده بعد از زیارت روضه مطهره بید و لثامه فتنه ایها
را مکان

زادگان عظام و علما و فضلا و سادات حسنه مرحوم نایب السلطنه طاب ثراه را حرکت داده در
جوار مرقد مقدس و مدفون ساختند بعد از چند روز یکی از پسرهای کامران میرزا با پانزده هزار تومان
وجه نقد بیکه خافان فتح علی شاه پنجاه بشه شال ترمه کشمیری که بکفستند از مالیات هرات بود
بمشهد آمدن آن نقد و جنس را تسلیم صندوقخانه حضرت شاهزاده نمودند و خبر فوت ضوان ^{بیکه} خا
نایب السلطنه که بطهران رسید بعد از لوازم سوگواری آقا حسین بیک ترکان پیشخدمت خا
ن با فرمان خطاب نایب السلطنه و حکومت تمام ایالات متعلقه بمرحوم و بعهده فقو ^{بیکه} از آنجا
و خراسان و کرمان و غیره بصوب مشهد روانه داشتند و بعد از چندی محمد باقر خان دولو
بیکه بیکه دار الخلافه با خلع فاخره روانه مشهد گردید

سنة هزار و دویست پنجاه بحکم اخضا حضرت شاهزاده محمد میرزا از مشهد حرکت کرده و آ
دار الخلافه شده و فرمان میرزا برادر صلیبی بطین خود را با وزارت محمد رضا خان قزاقانی
بجکومت خراسان تعیین فرموده شبیه ششم صفر وارد طهران شدند و در باغ نکارستان
منزل کردند و صاحبقران میرزا ولد خافان که امیر توپخانه بود بهمانداری شاهزاده تعیین
شده در دوازدهم صفر فرمان ولایت عهده باسم حضرت شاهزاده محمد میرزا صادر شد و
یکشنبه شانزدهم صفر بهمن آذر با پانچان حرکت کردند

در اواخر هزار و دویست پنجاه و اوایل پنجاه و یک الهیایر خان آصف الدوله در خراسان
حکومت یافت

سنة هزار و دویست پنجاه و دو بعد از قتل فایم مقام آصف الدوله بطبع وزارت بدون
استیذان بطهران آمده و محلاً حکم شد بمشهد معاودت نماید

سنة هزار و دویست پنجاه و سه در این سال که اعلیحضرت محمد شاه بقصد پنجه هرات حرکت
کرده

کرده بودند از نیشابور وارد مشهد نشسته از منزل قدسگاه به سمت تربت حجام حرکت نمودند
 و از آنجا بدره رات رفتند و در روز شنبه هشتم رجب سنه هزار و دویست و پنجاه و چهار که
 از محاصره هرات معاودت فرموده بودند وارد مشهد مقدس شدند و آنجا توقف فرموده
 محمداصفالدوله را بحکومت خراسان مستفل فرموده بسمت طهران حرکت فرمودند
 سنه هزار و دویست و پنجاه و پنج در درو غاسور بواسطه سواد بیکه بدین مبین از طایفه
 یهود مشاهده شد اما لی مشهد نصبت امنیکرشان شده بجله آنها هجوم کرده و دویست نفر از
 آنها را مقتول ساخته مابقی امان طلبیده خود را بشرف اسلام داخل نموده بدین مبین مشرف
 گردیدند

سنه هزار و دویست و شصت یک حاج میرزا موسی خان برادرزاده میرزا ابوالقاسم قائم
 مقام منوکیا شی سرکار قضا آثار در شب چهارشنبه هفدهم ربیع الثانی محبت شاف و تولد
 مشهد مقدس ضمیمه حکومت شده باصفالدوله تعلق یافت

سنه هزار و دویست و شصت دو حاج میرزا عبدالله خونی منشی بنو لیت مشهد مقدس از
 طهران مامور آصفالدوله که اسم خود را منوکیا شی گذاشته و الیکری باحسنخان سالار سپه
 خود تفویض کرده بود اخضا بطهران شد و از طهران بکرمه معطره و از آنجا بعینای عالیات آمد
 مجاور گردید و بلافاصله بعد از رفتن آصفالدوله از طهران میرزا محمدخان بیکر بیکه فرزند بیکر
 آصفالدوله بحکومت خراسان مامور شد بعد از ورود بمشهد باحسنخان سالار و منشی و
 داده و هر دو برادر برضد ولیای دولت قدم بمخالفت گذاشتند

سنه هزار و دویست و شصت سه نظری خراسان و ارتقای علم باغیکری سالار باحسنخان
 که مشهور^{دولت} امنای گردید بنواب حمزه میرزا یحیی الدوله را بنشین سالار و نظم خراسان مامور نمودند

شاهزاده بعد از آنکه پیل بر شمشیر کربل آب و شن نیز ضبط شده است قیصا در غوده محمد علیخان
 فاجار در لوراک مخالف الارود در مشهد مقیم بود حکومت شهر مشهد معین ساختن عساکر
 منصوبه مؤلفه شهر مشهد را بمنابعات مامون نمود و خود بیست و پنج روز رفت سالار کرد
 بوزنجرد و قفله اش بدشت آخال فرار کرد در این بین خبر رسید که اهالی شهر مشهد با سپاهیان
 مؤلفه آن شهر عزای غی کردند و با بنوا سبطی نظری در مشهد واقع شده شاهزاده حکومت بخیر
 را بجا علیخان ماکونی ملقب بنصره الدوله سپرده در هفدهم ذی القعدة وارد مشهد شد بجلد
 سالار معین آنکه را با خود متحد ساخته از دشت آخال بطرف بوزنجرد آمد و با محمد علیخان رضا
 داده محمد علیخان معشوق شد بجز صول اینجی بمشهد توابع ششمه الدوله با معدود دیگر همراه شد
 از مشهد بطولیاغاب بوزنجرد آمد سالار و اتباعش متفرق شدند و بدشت ترکمان گریختند و باز
 خوارانی کرده از راه دیگر بطرف مشهد آمدند میرزا محمدخان بیکر بیگ برادر سالار که پناه
 مظفر بوده بود مردم را اغوا و تحریک میکرد توابع ششمه الدوله که این اخبار را شنیدند بطرف
 مشهد یلغار کرده در محرم شصت چها وارد مشهد شد بعد از نظم شهر بیست و شش
 بنعابت سالار از مشهد بیرون رفتند در شب بیست و پنجم رمضان اسنان بیکر بیگ میرزا محمدخان
 بیکر بیگ جمعی از الواط شهر نجانبه میرزا عبدالله منوچاهشی بخند او را برهنه مسجد کوهر شاه
 نزد میرزا محمدخان بیکر بیگ بردند و در جیب نامی طباخچه او را بقتل رسانید و ابراهیم سلطان
 داروغه شهر را که در خانه میرزاهاشم امام جمعه نما بود نیز در الواط شهر بکشتند و فریب
 به قصد نفرز سپاهی غیره در آنشب بقتل رسانیدند مصطفی علیخان فرار کوز لو و ابراهیم خان
 دارک محضن شدند میرزا محمدخان بیکر بیگ و اتباع او بعد از بروز این فتنه را که راجع کردند
 توابع ششمه الدوله که در فرایقه بودند بعد از شنیدن این فتنه بمشهد آمده از دروازه

او که وارد شدند که بعد از سه روز توقف و یا سال آنکه اهل شهر دست از فتنه بردارند حکم
 شریف اشرار و پورش بشهر آمدند از آن طرف سالار با جمعی از کاکه وارد شهر شده کار و بالا گرفت
 و از کاکه خاصه نمود و غلام بطوریکه بر دکر که یکین مان بدو نومان گیر نیامداد و شاهزاده
 در آن نبود و در خارج بیرون دروازه که مابین جنوب مغرب است دوزده بودند تا روزی
 میرزا محمد خان بیکل بیک از خارج شهر بار دو شاهزاده حمله برد و حنینان چارانی از طرف شهر
 بارک پور ش آورد بواسطه جلالت سپاه منصوب میرزا محمد خان مقهور شده مراجعت کرد و حنینان
 چارانی نیز مقول گردید و آنروز جمعی پادای از باغیان کشته شدند و با وجود این صدمه
 که با اهل شهر رسیده بود کار سالار و وزیر دقوت میکرفت و بواسطه فقدان آذوقه و
 شاهزاده که در آن مختص جسته بودند بجزر روزگار میگذرانیدند

سنة هزار و دویست و شصت چهار توابع حشمة الدوله در آن مشهد محصور و از بی
 آذوقه که در نهایت سختی میگذرانیدند یا محمد خان فغان بجواهر اهل سالار با معدودی
 بطرف مشهد آمد تا در حوالی شهر فتح غریب که ده با وجود بیکه یزدان بخش میرزا پس سالار
 باستقبال او رفته بود راه را گنج نموده بطرف آنکه و با سخطها شاهزاده آمد جمعی فغان
 ضمیمه فسون ساخولی آنکه شد و کار بی آذوقه که سخت تر گردید و این اشایر حلت
 شهریار ماضی محمد شاه غازی طالب شاه بمشهد رسید و اسباب قوت کار سالار گردید بد بعضی
 از افواج عزائم بطرف طهران حرکت کردند توابع حشمة الدوله و یا محمد خان بطرف هرات رفتند
 در بین راه دستخط مبارک اعلیحضرت شاهنشاه جمجاه ناصر الدین شاه خلد الله ملکه و دولته
 بآنهار رسید و از جلوسها بون خبر داد شاهزاده حشمة الدوله که باز متوجه هرات بود
 در دوز سنکه غور بان اقامت نمود و چند رانجا بماند تا خبر عزل و اخضا خود را بداند و آنرا

شنیده از راه تربت حیدر به پنجاب بنشینا بورآمد و در آنجا با نواب سلطان مراد میرزای حسام السلطنه
که مامور حکومت خراسان بود ملاقات کرده بعد از آن روانه طهران شده روز و روزدار
الخلافة ملقب بحشمه الدوله گردیده بحکومت آذربایجان رفت بعد از ده روز و دو رکب
هایون پادشاهی جلوس بر سر سلطنت موروثی حاجی نور محمد خان عموی سالار سلیمان
خان افشار فاسملو مامور اسماعیل سالار و جعفر طلیحان شدند در بنشینا بور آن دو ملاقات
کرده آنچه گفتند سالار از وحشت تمکین با طاعت نمود در این بین خبر حرکت نواب حسام السلطنه
باعساکرنا آمد و از دارالخلافة رسید و در غره محرم هزار و دویست و شصت و پنج وارد شد
کرده امیر ایلان خان و لد سالار شهر سیر و دارالحکم کرده در آنجا محصور بود ساخان ایلخان
زعفرانی و در آنجا خدمت نواب حسام السلطنه رسید و خدمتها نمود جعفر طلیحان شاد و هم
از کرده پشیمان شده بطرف دارالخلافة روانه آورده مورد مرحامت ملوکانه گردید

هزار و دویست و شصت و پنج در عشر و بیستم اینک اردو سلطانی بسرازی نواب حسام
السلطنه و الی خراسان بدو مشهد فرود آمد چو اعلیحضرت کلمه فرستاده انابک اعظم
میرزا تفتخان امیر نظام صدر اعظم دولت که در هجدهم جمادی الاولی بجهت اسماعیل سالار
داخل شهر مشهد شده بود بی بیل مقصود مراجعت نمود و راه طهران را پیش گرفت چون کار
از اسماعیل گذشت نواب حسام السلطنه مجبور گردید که در روز و روز و در و بجو الی شهر
شهرها که و فرقی نموده شکسته بسرا پاینده بجای خود رفتند فرای آن روز معسکر خود شاهرا
مزار خواجہ بیع شد و اطراف شهر را بسرازان تقسیم نموده که محاصره کنند

سنه هزار و دویست و شصت و شش ظهر الدوله محمد ناصر خان فاجار با مشو آراستار
دارالخلافة با مداد نواب حسام السلطنه و دفع فتنه سالار مامور شد و در بیستم صفر

باطراف

با طرف مشهور رسیده و تا پنج مَسْطُور است که در ایام خاص و مشهور و بیست و نه
 فِشُون سال را با عساکر نواب حسام السلطنه مضاف دادند و در امتداد محاصره سالار و بیست
 بیست و نه شهر بدیدل شده اغلب را محبوس ساخت و بواسطه کم پول فساد بل بلکه ضریح طلا و
 در و بیست و نه روز را شکسته مکرر ده نیز آید. انجامه شهر میداد آخر الامر بواسطه فلک غله
 و سختی محاصره اهالی شهر بیک آمده بر سالار شوریدند و بعضی از اعظام آنها مایل بار دو
 نواب حسام السلطنه کردند و سالار مجبوراً پناه بر وضه رضویه برد. و در یکشنبه غم چاد
 الاول هزار و دویست شصت شش شهر مفتوح نواب حسام السلطنه وارد شهر کردیده
 در این وقت که سده و زاز عید نوروز گذشت بود نواب عظیم بعد از مراسم زیارت شهر را منظم
 کرده متولیان و خدام حضرت رضوی که به احترامها و تعاتبات سالار دیده بودند و از آن
 حرم مقدس اخراج نموندند بار دو نواب حسام السلطنه بر ند چون چنان سالار بدین دولت
 معلوم شد و رشورای عسکر پیر و احاضر کردند و جایب چنانها و از ایک یک بشمر دند و
 همه را بصدیق نمود آنگاه اجزای شوری حکم بقتلش دادند و صورت محاکمه را بدین اختلاف فرستادند
 در دار الخلافه هم با حضور ارکان دولت در آن صورت نهایت قتل بعل امتداد ای بحال و اعظام
 علمای بن بپین نما بر این شد که وجود چنین شخص شرف را که خابن بدین و دولت است باید
 معدوم و عبره للتاظر بن نمود این بود که حکم قتلش صادر و در شب و شبته شانزدهم چاد
 الاخری بکفر اعمال خود رسیده و پسرش امیر اسلام خان و برادرش محمد علی خان نیز با سار رسیده
 سندهزار و دویست و شصت و هشت و هشتاد و هشت و نود و بیست و نه بود با عرض خوان
 مردی شهید خدمت نواب حسام السلطنه رسیده و ضمن عرض خبر آنکه اگر چه مرد و جزو ابرار است
 و ما چاکر و خدمتگذار اقا برای اینکه فیما بین خود مان اختلاف حاصل نشود ثالثی باید اگر حاکم از
 طرف

که رئیس خوانین سرزمین

طرف حکومت خراسان آنجا باشد همراست نهادن استقلخان در جزیری بیکریکه مرده شده بایکصد
و پنجاه سوار با تاجارفتن حکومت مرده و اطراف پرداختن علیخان سپستان برای اثبات مطاعت
و متابعت بدولت علیته از توابع حسام السلطنه بزرگ شیر و خورشید طلبیده بالای قلعه سرکوه
که مسکن او بود نصب نمود

همدانیک که حکومت هرات از طرف دولت ایران بصید محمدخان ولد ابراهیم خان نفوذ بود
اشتراکات و تلبات محمدخان افغان و الی فندرها را بهانه هرات طلبیدند توابع حسام السلطنه
الچانی زعفرانلور از شهد هرات مامور ساختند و عیال علیخان میرنچیدا با چند فوج پیاده
و سواره بغوربان فرستادند محمدخان تاب مقاومت مشاعسا کراپرا نرسانا ورده فرا را بالکای خو
رفت ساسان محمد صدیقخان برادر والی هرات را با مالیات هرات و جمعی از اعظم اهل ^{نشین} هرات
با خود بمشهد آورده از آنجا عازم طهران شدند

که والی هرات را
کشتن ناید

نیز در اوایل این سال محمد امین خان خان خوارزم بخاصره مرده آمده عیال علیخان در جزیری ^{بیکری}
مرده محصور شد خان خوارزم حمله های پی در پی بقلعه مرده کرده کاری از پیش نبرد در این بین
بیکری بیک باجل حتی در گذشت توابع حسام السلطنه فرمانفرمای خراسان ولد ابوها ^{خان}
بیکری مرده از مشهد با چهارصد سوار مرده فرستاد مشارالیه از صفوف عساکر خان
خوارزم بسلامت گذشته خود را بقلعه مرده رساند مدت سه ماه محاصره مرده طول کشید
آخرالمرحان خوارزم بنیل مقصود بازگشت

محض افتخار والی هرات را این سال یکدستگاه کالسکه بجناب شعبانعلیخان خالوی مؤلف از
طرف دولت علیته برای عزیمت فرستادند و او نایکترلی هرات کالسکه را استقبالی نمودن
علیخان بعد از دو سه روز توقف در هرات بمشهد آمده از آنجا بطهران مراجعت کرد

هزار و دویست هفتاد در اینک توابع فریدون میرزا عم اعلم حضرت شاهنشاه فرما فرمود
 خراسان شد و میرزا فضل الله وزیر نظام برادر میرزا آقاخان صدر اعظم نوکر پیشک
 خراسان کردید توابع معظم دهم رجب دارد مشهد شده بعد از چند توقف بطرف آنک
 رفت خوابین مروی مثل اراض خان و غیره که خدمت بسنه باردوی شاهزاده بمشهد آمدند
 وزیر نظام چون علاوه بر پیشکاری ببولند وضع مفقود سه ماه ماور بود بعضی تعمیرات
 در اطراف حرم مطهر و مساجد مدارس نمودن جمله رباط سنا باد را که در درجین
 عینق واقع شده و خراب بود تعمیر نمود و دکا کین معین بساخت

هزار و دویست هفتاد و یک در اینک محمد امین خان که خود را خوارزم شاه خواند
 و جقه بسمزد با چهل هزار نفر بقصد فتح سرخس حرکت کرد توابع فریدون میرزای فرمانفر
 حسنخان سبزواری محمد حسنخان سرلشکر اهانی را بجمله حفظ سرخس با افواج پیاده
 و سواره ماوراء نظر فر کرده و خود از مشهد باقی در بند آمده خان خوارزم از ورود
 اردوی بزرگ شاهزاده فرمانفرما متوخش شده در محاصره سرخس جدا میگوشد
 توابع فرمانفرما شب و شبانه سلاح جادی الاخری از اق در بند سهام الملك مهد قلی
 میرزای لدمرچوم حاجی محمد ولیمزاد با ساسانخان ایلخانی رنغرانلو و جمع دیگر بطرف
 سرخس ماوراء نمودند که ابلاغ کرده خود را بقشون ساخلوی سرخس رسانند و خود
 با اردوی بزرگ از عقب میرفتند خان خوارزم بر فراز تلی موسوم بفالوئی که در جانب
 شرق قلعه سرخس است با شهر مسافتی ندارد چادر زنکاری برپا کرده با اعیان
 و منسوبان خود نشست حکم بیورش سرخس میداد سردار ایرانی که در قلعه بود با قشون
 ایران از حصا بیرون آمده با چهل هزار سوار و توپخانه مستعد خان جنوه نصارد

نمود و شکست سختی بکساکر خوارزم شاه دادند خان خوارزم که هر یک سپاه خود را بد
اسب خواست که سوار شده فرار نمایند سواران خراسانی او را بواسطه جقه و گوی طلا
که بدست اسب نهاده بود شناخته بالای پشته رفتند خود او را با جمعی از اقوام و ارکان دولتش
هلاک ساختند و این در دوشنبه سلججادی آخری سنه هزار و دویست هفتاد
و یک بود میرخان معظم را باقی در بند نزد فرمانفرما بردند و از آنجا بمشهد و در میان
رجب بدار الخلافه رسانیده مرحوم امیر الشعراء رضا پلخان از امر و شعری این عهد
جاوید نشان بدیده گفت

شاه با بقلک صفت بخائی رسید بر جبین ملک فیض و عطای نور رسید
خوارزم شاه آنکه سرشته کرد ز نو اینک سرا و نجا کپای نور رسید
مرحوم میرزا محمد علیخان شمس الشعراء مختصر فیروزش فیصده بنظم آورد که مطلع
آن اینست

افسر خوارزم شاه که سو بکیوان با سرش آمد بدین مبارک ابوان
در همین سال بعد از واقعه قتل خان چو به نواب فرمانفرما بسمت مر حرکت کرد ^{میرزا}
رجب وارد آنجا شده خانسوار خان هزاره را از طرف فرمانفرمای خراسان بکوه
مر و شاهجهان مقررت داشت و معاودتی نموده در غره رمضان وارد مشهد گردید
هزار و دویست هفتاد و دو میرزا فضل الله وزیر نظام از تولیت آستان مقدسه
و پیشکاری خراسان مغرول و میرزا محمد قوام الدوله پیشکار و میرزا محمد حسین فرزند
عضد الملک بنو لیت مغرور و روانه شدند نواب فریدون میرزای فرمانفرمای خراسان
در شانزدهم ربیع الثانی در شهر مشهد مرحوم و هاجم مدفون شد و نواب سلطان

مراد میرزای حسام السلطنه حکومت خراسان یافت

در محرم اینک شاهزاده محمد یوسف هراتی که در مشهد بود بدو اجازه اولیا
دولت بمنتهی هرات رفته برصید محمدخان ظهیرالدوله والی هرات غلبه کرده ولایت
هرات را حکمران شد اعیان و علمای هرات عریضه در شفیه ظهیرالدوله داشتند عا
حکومت شاهزاده محمد یوسف نوشتند بدار الخلافه فرستادند از طرف دولت علیه
بوالی خراسان حکم شد خلفه برای شاهزاده محمد یوسف ارسال دارد

همدرا اینک بواسطه خود سری و بی دینی که از شاهزاده محمد یوسف مشاهده شد
بحکم اولیای دولت نواب حسام السلطنه از مشهد بقصد شاهزاده هرات حرکت کرد
در هجدهم رجب ر غوربان با بعضی از سواران افغان جدالی نمودند در بیست و دوم
رجب شهر غوربان تسلیم شد و در بیست و ششم از آنجا بمنتهی هرات رانند در دوشنبه
غره شعبان مصلائی هرات که بکفر سخی شهر است مخیم نواب حسام السلطنه شد بعد از
چندی محاصره هرات سر نپعیسی خان افغان شاهزاده محمد یوسف را با اخوانش باز
نواب معظم فرستاد اما خود داعیه استقلال داشت و در باطن با افغانه فتنه ها را
غیر سازش کرده بود شاهزاده حسام السلطنه هر فردا و از طلبیدند بنامد بلکه خود را
بجالت محصور در آورده شاهزاده معظم هرات را محاصره کرده کابر محصور بننگ شد
روز شنبه بیست و پنجم صفر هزار و دویست هفتاد و سه سر نپعیسی خان باز دو
دولتی آمد تسلیم شد حسنعلیخان سر نپک روسی (جنابا میر نظام) که در این محاصره
خدمات عده نموده بود بکوئالی شهر هرات با دو فوج کروس مامور شد و خود شاهزاده
حسام السلطنه جمعه غره ربیع الاول وارد شهر هرات شده در آن نزول نمود و در بیستم

ربیع

ربیع الاول خرفیج هرات بدار الخلافه رسید میرزا صفا از شعرای این عهد کما بی در اینوا
بنظم آورده تاریخ خرفیج هرات را چنین گفته است

چو هفتاد و سه هزار دویست و بیست و نوزده کشت تاریخ خرفیج هرات
همه را اینک که هزار و دویست و هفتاد و سه باشد شاهزاد محسام السلطنه بعد از
توقف چند ماه در هرات و پس از مصاحبه ایران و انگلیس که یکی از شروط صلح خلیفه
هرات از فشتون ایران بود بمشهد معاودت نمود

هزار و دویست و هفتاد و چهل و اینک بواسطه طغیان بعضی از طوایف مروی نواب
حسام السلطنه از مشهد بجوالی مرو ناخ و طاعیان را تنبیه و مطیع نموده بمشهد
مراجهت نمود

هزار و دویست و هفتاد و پنج و اینک نواب حشمت الدوله خرمه میرزا حکوم خان خراسان
منصوب و نواب حسام السلطنه معزول گردید و شاهزاده حکمران قلعه سیاهکلی در
سرخس بپاخت

هزار و دویست و هفتاد و شش و اینک با مرهم پون شاهنشاه (ناصرالدین شاه)
خلد الله ملکه در بطلانی بجهت روضه مطهره مشهد عضد الملک متولیان شی ساخته
نصب نمود نیز بهما خانه در کمال امتیاز بنا شد که زوایا و ابناء السبیل و فقرا مدت توقف
در مشهد آسوده زندگانی نمایند و در اواخر اینک شاهزاده حشمت الدوله بطرف مروفت
هزار و دویست و هفتاد و هفت بواسطه سوء تدبیرها مورین خراسان حشمت الدوله
قوام الدوله معزول و مجدداً نواب حسام السلطنه بحکمران خراسان منصوب گردید
هزار و دویست و هفتاد و هشت حاجی میرزا علی اکبر قوام الملک شیرازی متولیان شی آسانه

مبارکه

مبارکه رُضوت پشد

هزار و دویست و هشتاد و یک شاهنشاهزاده مرحوم جلال الدوله بحکومت خراسان
 مامور و موید الدوله طما سب میرزا به پیشکاری و برقرار کردید
 هزار و دویست و هشتاد و دو حاجی قوام الملک منوکیا شی مرحوم و عضد الملک
 منوکیا شی سابق مجدداً بانخدمت مامور شد

هزار و دویست و هشتاد و سه مرحوم میرزا محمد خان فاجار سپهسالار به پیشکاری
 شاهنشاهزاده جلال الدوله مامور گردید و پانزدهم ذی الحجه الحرام همین سال موکب
 فیزی کوکب اعظمی هاپون شاهنشاه (ناصرالدین شاه) خلد الله سلطان به قصد
 زیارت مشهد مقدس و سیاحت مملکت خراسان از دار الخلافه الباهره هضت و نقل
 مکان بدوشان پت فرمود و خلاصه وقایع این مسافرت از فرار نیست که در ذیل سال بعد
 مسطور میگردد

هزار و دویست و هشتاد و چهار روز بیست و بیستم ذی الحجه سال قبل موکب هاپون از
 دوشان پت بمنزل خانون آباد بشریف فرما شد از همراهان و ملزمین این سفر مرحومه
 علیا طاب ثرینها و جمعی از خادمان حرم جلالت و از شاهزادگان عظام ملک منصوبین
 و سلطان احمد میرزای عضد الدوله و غیره و از وزرا و چاکران بزرگ فرخ خان امین الدوله
 و نوشیروان خان اعضا الدوله و حاجی علیخان اعتماد السلطنه و محمد ناصر خان طاهر الدوله
 و میرزا محمد حسین دبیر الملک و پاشا خان امین الملک و میرزا هاشمخان امین خلوت و بیجی خان
 ابودان مخصوص جناب بشیر الدوله و جمعی از مسنوفیان عظام و امرای کرام و غیرهم بودند
 بالجملة و بیست و پنجم ذی الحجه موکب اعلی از خانون آباد بشریف آباد و از آنجا بابان کیف

و از آنجا

و از آنجا بشلاق و از آنجا بمنزل پاده و روز بیست و نهم بدین ملک نزل اجلال فرمود و شبانه
 غره محرم بلا سجد و دویم محرم بشهر سمنان و لا جلال فرمود و پنجم آهوان ششم منزل فوشه
 هفتم امیرآباد هشتم شهر دامغان بقدم مبارک نرسید و روز دوازدهم فریاد نهان بود
 سیزدهم فریاده ملا چهاردهم صاحب نظام مضرب جام سلطنت گردید هفدهم از سلطان
 مجرب آباد هجدهم فریاد امیرآباد نوزدهم بمنزل مینای بیستم بمنزل میان دشت نشین فرما کردید
 بیست و یکم عباس آباد بیست و دویم استرآباد بیست و سیم منزل داورزن بیست و پنجم فریاد
 منزله موکب هاپون بود بیست و ششم فریاد رسید بیست و هفتم سبزوار تشریف فرمود
 از آنجا دشت غره صفر المظفر موکب اعلا از سبزوار بر باط زعفران و دویم از زعفران بهرمان
 آباد روز سیم به بنشابور توجه فرمودند روز هشتم قدمگاه یازدهم صفر در آباد و در دهم
 شرف آباد سیزدهم طرف مضرب براد فاش شهراری کردید

روز چهاردهم صفر موکب سعود بمشهد مقدس رود فرمود و لدی الورد و ذان افد
 هاپون بنارث روضه مقدسه روضه سلام الله علیه تشریف جنبه جفته مبارک را که
 علامت خاصه سلطنت است محض حرام پیشکش آسانه مشرفه حضرت فرمودند
 منزل خاصه وجود هاپون در دارک مشهد بود و اردو معلی در خارج ارک سکنی گرفت
 و لایق و فرمانفرمای خراسان در اینوقت باشاهنشاهزاده جلال الدوله به پیشکار
 میرزا محمدخان سپهسالار استخوانین و سرگردکان و ضامن صاحب خراسانی همه شویست
 سپهسالار شرفیاب خاکپای مبارک کردند روز هفدهم و فتنه از صبح میرزا محمدخان
 سپهسالار داعی حق و البتة اجابت گفت امیرشاهنوازخان پسر مرحوم سلطان احمدخان
 حاکم هرات با عبد الله خان برادرش و چند نفر از دوشای علیکدانی و خزان و دیگر طوایف

افغان که از راه سیستان بجهای مظفر الدوله بجهت شرفیابی آستان هابون آمده بودند
 نیز بقتل خسروانی مباحی گردیدند و مبلغی دینار و زیاده را بهل استحقاق شهر مشهد از انعام
 شاهان مین و دل شد و جمعی را بوظیفه و مستمیری اخل در جر که دعا کو بان و آسوده فرمودند
 سرکار یعقوب خان و الی هرات پیر امیر شیرعلخان که بعزم شرفیابی آستان مبارک آمده بود
 بانام نریکان و ایوان هرات و افغانستان بوسط ظهر الدوله با رضو هابون یافت
 عرض پیشکشها نمود حاجی میرزا رضای مشغول خراسان بلیق سُنش را الملک و خا بل و نشان
 از درجه دهم سیرتیه نابل شد حاجی محمد بافرخان و کبل طبرستان الملک لقب یافت

روز هجدهم ربیع الاول آستان عرش نشان حضرت رضو علیه السلام را وداع فرموده
 موکب معلی تشریف فرمای چمن قهقهه کردید روز نوزدهم بحشمه کلاس نزول اجلال فرمودند
 نوآب پر وین میرزاها که سبزوآر ملقب بپیر الدوله شدند روز بیستم چمن کو باغ بسین و یکم
 بلده را دکان بسین و سیم منزل سوهان بسین و چهارم علی آباد که اول خاک کوچه داشت
 و روز بیست و پنجم فوجان بود و موکب مسعود خسروانه مرتب آمد امیر حسین خان البخاری را
 شجاع الدوله لقب دادند بیست و نهم بچراغ لیلی و غره ربیع الثانی بمنزل فیض آباد تشریف
 نزول از آن فرمودند و دهم شهر شیروان و سیم منزل عبدالآباد و چهارم قره نو ده و پنجم
 بلده بجنورد مضرب خیم سلطنت کردید

چون تراکم طایفه هون و کلان که در این وان درحدود استرآباد مقصد جسارت
 و شرارت شده و در دفاع آنها جناب حاجی ملا نصار رئیس العلماء استرآباد شهید محمد
 پیرشاهزاده ملک آقا که استرآباد مجروح و آخر الامر تراکم منهرم و مغلوب گردید
 بودند بنیدند و آنها کاملاً مکنون خاطر هابون بود از اینجا جعفر فلجان سهام الدوله

ایطانی را با جمعی فشن و سواره خراسانی و غیره مامور را بخدمت فرمودند که بنیج این بلغا
منجا و از هزار اسپ رود و بیست نه سر و الجی بسپا از آنکه بود که غنیمت سپا منصوب شد
روز هشتم موکب خبر روزان مجبور شد تشریف فرمای چمن فیروزه و روز نهم از فیروز چهار
و روز دهم از چهار بید مجپارده سخا حاصل نهاض فرمودند در غالب نقاط خط این راه
عقر شد فراوان خانه ها و قلعه ها بنا نمایند

روز یازدهم مجاجم سپرد هم بفریه اورد و در چهاردهم بنزدین تشریف فزود دادند
شانزد هم از نزدین بکاشی دار و هفدهم بتیلار و هجدهم بخوش بیلار و نهاض فرمودند
نوزدهم کلانیه خج بسطام و بیستم کرمه قلعه نو و بیست و یکم قریه ابرسیج بسطام و بیست و
چهارم ناس (طاش) بیست و پنجم شاهکوه بیست و ششم چهارده کلانیه و بیست و هفتم
دامغان مضرب خنام اردو با احتشام کردید

غره جمادی الاولی بصوب سرخه هضت فرمودند روز دهم بقوله دحلله ستم بمنزل خرندها
باشان و پنجم بچرگور سفید نزل اجلال نمودند ششم لبنت شورستان و جلگه فیروزکوه
هفتم ببنکد و اشی از دهم بقریه یزورد و از دهم بمنزل ارجمند سپرد دهم بزنا چهاردهم بشیر
انکار و روز یازدهم بحاکم لاریجان توجه فرمودند شانزدهم چشمه لای و ماوند و نوزدهم
مبارک آباد و ماوند و بیستم رستان من حال لواءسان و بیست و یکم لیثان و کنار و جاجرد
و یکشنبه بیست و دوم جمادی الاولی سلطنت آباد تشریف فزود مبارک مرتین کردید
و روز دهم جمادی الثانی به قصر و شان پته و روز یازدهم بالیمین السعاده بشهر
دار الخلافه الباهره نزل اجلال فرمودند

و در همین سال وزارت خراسان بظهر الدوله و تولیت آستانه مقدسه رضویه مجایی

میرزا محمد خان که ناز به بلفی مجد الملک ملقب شد بود تقویض کرد بد
 هزار و دویست و هشتاد و پنج ناخوشی و بادر مشهد مقدس برز کرده و شاهنشاه ^{هزاره}
 جلال الدوله والی مملکت خراسان در مشهد از این عارض مرحوم و در حرم مطهر مدفون
 و شاهزاده حشمت الدوله حمزه میرزا محکومت خراسان منصوب کرد بد
 هزار و دویست و هشتاد و شش بواسطه شرارت طوایف ترکان حشمت الدوله ^{شاهزاده} والی
 خراسان در فارسی قلعه و طرین آنها را تنبیه نمود

هزار و دویست و هشتاد و هفت میرزا ابوالقاسم معین الملک که بمنصب لشکر نویسی ^{شکر}
 مسبوق بود بتولیت مشهد مقدس منصوب شد

هزار و دویست و هشتاد و هشت شاهزاده حسام السلطنه سلطان مراد میرزا محکومت
 مملکت خراسان مامور کرد بدخطی شدید در خراسان و مشهد ظهور نمود حاجی سلطان
 محمد میرزای سیف الدوله ابن خاقان مغفور بتولیت اشیکری منصوب و در اواخر همین
 سال حسنین خان شهاب الملک بولایت خراسان مامور کرد بد

هزار و دویست و نود در اواخر انیسامیرزا سید خان مؤمن الملک مجد مت و منصب
 متولیت اشیکری آسانه مقدس نایل آمد

هزار و دویست و نود و یک شهاب الملک والی خراسان بلفی نظام الدوله ملقب شد
 هزار و دویست و نود و دو و بعد از فوت حاجی حسنین خان نظام الدوله در دار الخلافه
 ولایت خراسان بجای ظهیر الدوله محمد ناصر خان فاجار تقویض کرد بد

هزار و دویست و نود و سه حاجی ظهیر الدوله دار الحکومه عالی در ادک مشهد مقدس
 بنامود سیم نکر از دار الخلافه و صل بمشهد شد در اوایل همین سال بنزدان مملکت

خراسان و سبستان حاجی میرزا حسینخان سپهسالار اعظم مقوض آمد و در ربیع الاول و
والا دکن الدوله بولايت و حکومت مملکت خراسان و سبستان منصوب شدند
هزار و دویست نود و شش سلیمانخان صاحب اختیار امیر تومان بسر داری عساکر خراسان
از بومی ساخلمن منصوب گردید

هزار و دویست نود و هفت حاجی ملا ذبیح الله مجتهد مشهد در عرض راه عبان غالباً
بجوار رحمت حق پوستان مسنان مشهد را بنیک افوق العاده سخن بود میرزا سیدخان
مؤمن الملک از تولیت مشهد معزول و بوزارت امور خارجه منصوب و تولیت آنجا باتوا
والا دکن الدوله شد میرزا مصطفی خان ولد مؤمن الملک نایب التولیه گردید

هزار و دویست نود و هشت شب غره محرم بروز معجزه از حضرت رضا علیه آلاف التحية
والتناء شده نکران نایب التولیه بوالد خود مؤمن الملک زبیر امور خارجه کرد که سوا
آن از فرار ذیل است

سوال نکران نایب التولیه از مشهد مقدس در آن حال و احوال

حضور جناب مؤمن الملک متولیه اش و زبیر امور خارجه ازین اقبال مصون از زوال
اعلی حضرت اقدس بون شاهنشاه اسلام پناه روحان فداء و بخت بلند جناب عالی و صدق
چاکری این غلام زائر کرامت مستانه بنیان خام که زیاده از پانزده سال اقلید و زمین گیر
بود ماهیوساً با مشقت تمام او را با اسنان مفلسه رسانیده بودند سه ماه تمام پناه برده
و ملجئ بود در شب که شب غره محرم بود کشیک ثانی بالای سربارک در عالم بهوشی خست
تا منامه علی السلام را در لباس سبز زیارت کرده با و فرمودند برخیز که تو را شفا دادم
زائر مشارالیه بیدار شده اثری از مرض و ناخوشی که داشت در خود ندیده شهود زائر

مخبره را با احکام جنابان شرعیان علمای اعلام بصفای میرزا علی اکبر در بابیاشی کل
بمضو ثواب الارکن الدوله حکمران خراسان و سپستان فرستاده شادمانی و طبلها را
شد خداوند روزی در سائیه بلند پای نه افدس ها بون بر شاعر دین مبین بنفراید و
تولیت جناب عالی را که مرضه خاطر مبارک امام همام علیه السلام است مستدام فرماید
(مفتخر نیابت عظمی حاج آستانه مقدسه مصطفی)

حکومت سپهسالار اعظم حاجی میرزا حبیبخان فردینی صدر اعظم سابق در خراسان و وزیر
مشار الیه در شانزدهم رمضان این سال بود تولیت آستانه مقدسه هم با خود سپهسالار
اعظم مینا شد قوت حاجی میرزا حبیبخان سپهسالار اعظم در بیست یکم ذیحجه این سال و مدفن
او دارالسیاده مبارکه که در بدو ثواب الامجد نفی میرزای کن الدوله مجدداً حکمران خراسان
و سپستان و تولیت و ضمه رضویه منصوب گردیدند

هزار و سیصد و بیست یکم محرم میرزای ناظر که از سادات رضویه و اعظم خدام آستانه
مبترکه بود درگذشت و شبیه پنجم شعبان این سال موکب ها بون شاهنشاه حجه (ناصرالدین
شاه) خلد الله ملکه عزیمت ببارت مشهد مقدس فرمودند و شرح آن از فرار ذیل است
روز دوشنبه پنجم شهر شعبان المعظم سنه هزار و سیصد و هجری چهار ساعت بغروب مانده
موکب افدس علی شریف فرمای و دوشان پته کرد بدو زسه شنبه ششم از دوشان پته
انهاض فرموده در کنار رودخانه جاجرود نزول اجلال فرمودند روز هفتم بونهن و
هشتم اراضی حصا دلوند مضرب خدام معلی کرد بدو سه روز در اینجا انراق شد و روز دوازدهم
باغ شاه در حوالی سرپندان و سپی درم کنار رودخانه دلی جای محل را دو ها بون بود روز
چهاردهم تشریف فرمای چمن فرود کوه کرد بدو پانزدهم در اینجا انراق شد شانزدهم منزل

معروف بکور سفید و هفدهم جاسم و هجدهم خرینه با خند مضر بجام با احتشام پادشاهی
 کرد بد و نوزدهم در این منزل اوراق شد روز بیستم بقولا محله و بیست یکم بسرخنده و بیست
 دویم بحیشه علی دماغان تشریف رود از زانی داشتند و روز انجیل اوراق شد و روز بیست
 و پنجم چارده از نواب هزار جریب بجاندران و بیست و ششم شناس از مزارع شاهکوه سفلی من
 اعمال استر آباد بود و دو موبک خسروانی مرتبه کردید روز بیست و هفتم طاش مضر بجام مبارک
 آمد بیست و هشتم در انجیل اوراق شد روز بیست و نهم بایر بیج از خاک بسطام و روز جمعه سلخ
 شهر شعبان بظاهر بسطام نزول اجلال فرمودند روز شنبه عرّه و منّا المبارک و یکشنبه دهم
 در ظاهر بسطام اوراق شد و روز دوشنبه سیم کلان پنج و چهارم چمن خوش بیلاقی و پنجم قره
 بیلا باد از خاک فندرسک استر آباد محل اردو ها بون بود روز ششم حوالی قره کلستان از اعمال
 نردین و هفتم چمن کاپوش مضر بجام با احتشام ها بون کردید و کس و روز در اینجا اوراق بود و روز
 یازدهم بظاهر بر دین و دوازدهم بقره دره از فرای جاجرم و سیزدهم بحوالی جاجرم تشریف فرما
 کرد بد و چهاردهم در اینجا اوراق فرمودند روز پانزدهم خراسان چارده سناخص بود و روز
 شانزدهم قره کلستان شازدهم در انجیل اوراق شد روز هفدهم قره چار بید و هجدهم قره
 فبروز و نوزدهم ظاهر بجنورد (بزنجرد) منرکاه اردو معلی بود و نوزدهم بیست و چهارم در
 اینجا اقامت فرمودند روز بیست و پنجم بوده و بیست و ششم زوارم مضر بجام با احتشام
 شهر یاری کردید و بیست و هفتم اوراق بود روز بیست و هشتم تشریف فرمای شهر وان کردید
 و بیست و نهم در قره برزل آباد نزول اجلال فرمودند روز یکشنبه عرّه شوال المکرّم که بعد
 رمضان بود چمن لیل و روز دهم ظاهر فوجان (خوشان) منرکاه اردو ها بون بود سیم
 و چهارم اوراق شد و روز پنجم تشریف فرمای علی آباد کردید و روز ششم سوهاور و روز

هفتم حوالی بادکان مضر بخیام کرد و ناحتشام شاهنشاهی کرد بد روز هشتم بچشمه کیلاس
 نزول اجلال فرموده روز نهم انراق بود دهم بچشمه بقیعه نزول اجلال فرموده و روز چهار
 یازدهم بامیان سعادت و اقبال وارد شهر مشهد مقدس کرد بد به زیارت روضه عرش در
 حضرت رضا علیه علی آباءه آلاف النجیة و الشفاء شرف جشنه ناز و زد و شبیه سلخ سوال موکب
 معلی در این ارض فیض فرین اقامت داشت چراغی که روز جمعه بیستم شرف فرمای پلای و ترفیع کرد
 دوشنبه بیست و یکم معاودت بشهر فرمودند و در سه شبیه غره شهر ذی القعدة الحرام
 پیران و داع با آستانه مقدسه رضویه از شهر مشهد مقدس انبساط فرموده شرف فرمای
 طرُق کرد بد روز چهارشنبه دهم از طرق بشرف آباد و روز پنجشنبه بیستم بد ز آباد و
 جمعه چهارم بقدمگاه نزول اجلال فرمودند و در شبیه پنجم ظاهر بنشایور محل رود
 موکب منصوب اعلی حضرت شاهنشاهی ام ملکه کرد بد روز یکشنبه ششم در اینجا انراق شد
 روز دوشنبه هفتم بحوالی مخف آباد و در سه شبیه هشتم منزل شورپای چهارشنبه هفتم
 حوالی باطرس پوشیده مترکاه اردوهایون کرد بد روز پنجشنبه دهم ظاهر سبزوار بود و
 موکب سعود شهر بار معدلت آثار مرتین گشت جمعه یازدهم در اینجا انراق فرمودند و در
 شبیه دوازدهم قریه رسید و یکشنبه سیزدهم صدر و در دوشنبه چهاردهم حوالی مزین
 مترکاه اردو کوان شکوه معلی کرد بد سه شبیه پانزدهم در اینجا اقامت نمودند و در
 چهارشنبه شانزدهم عباس آباد و پنجشنبه هفدهم میان دشت جمعه هیجدهم بمیامی
 شرف فرمایا کرد بد شبیه نوزدهم انراق شد و در یکشنبه بیستم حوالی قریه ارمباد
 شبیه بیست و یکم ظاهر شهر شاه رود بود و موکب سعود خضر و آن مرتین آمد سه شبیه
 و دهم در این ساحل توقف و اقامت فرمودند و در چهارشنبه بیست و یکم بد ملاو

پنجشنبه بیست و چهارم بمنزل مهناذوست و جمعه بیست و پنجم بخارج شهر دامغان نزد ابله
فرمودند شنبه بیست و ششم در ظاهر دامغان اتراق شد و روز یکشنبه بیست و هفتم امیر آباد
و دو شنبه بیست و هشتم قوشه سه شنبه بیست و نهم آهوان و چهارشنبه سلخ ظاهر شهر
مضربجام سپهر احتشام کرد بد و پنجشنبه غره شهر فی الحجة الحرام در سمنان اقامت فرمودند
روز جمعه و نیم فریه لاسکرد و شنبه سیم ده نیک و یکشنبه چهارم حوالی پاده و ارادان و
علی آباد خوار محل و منزکاه اردو لها پون بود و روز دوشنبه پنجم حوالی فثلاق و حسین آباد که
نیراز فرای حواری است سه شنبه ششم ایوان کیف (ایوان کی) (ایوانک) و چهارشنبه هفتم
خانونا باد بود و مسعود موکب شاهنشاهی مرتب گشت روز پنجشنبه هشتم شهر فی الحجة
الحرام انیسفر سعادت اثر پیمناختام یافت و موکب منصوب علی حضرت شاهنشاه صاحبقران
عزیزه و دام ملکه و ف صبح روز مزبور از خانونا آباد انضا فرموده بدار الخلافة الیه
و مقر خلافت عظمی معاودت نموده سرب سلطنت باجلوس لها پون مرتب داشتند سلا
عام در پیشگاه حضور مبارک منعقد گشت تمام مدتها بن مسافرت و رکضت شاهانه
چهار ماه و دو روز بود

نقش مرحوم محمد ابراهیم خان امین السلطان زاد ربیب و چهارم رمضان و اردار ارض اقدس
نمودند در هجدهم ذیحجه سلیمان خان صاحب اختیار امیر یومنان وارد مشهد شد که برای تعیین
حد و جدیده ایران و روس بطرف نالک برود

هزار و سیصد و یک شب بیست و پنجم صفر هشت ساعه از شب گذشت در مشهد زلزله شد
چون بحکم جناب میرزا علی اصغر خان امین السلطان و لدمرحوم محمد ابراهیم خان امین السلطان
وزیر دربار اعظم و غیره دارالسعادة را که مضیع مرحوم والد جناب مغزی الیه بود آینه کاری

میکردند

میکردند این آیام با انجام رسید در جمادی الاخری این سال نقش میرزا سعید خان مؤمن
 الملك و زبیر امور خارجه را وارد کرده در دارالسعادة دفن نمودند در ماه شوال این سال
 جناب نصیرالدوله میرزا عبدالوهاب خان وزیر تجارت و فلاح مکتب باصف الدوله شده
 بشمشیر مرصع خلع و بفرمانفرمانی خراسان و سیستان بابل گردیدند و در ماه ذی القعدة ^{مشهد}
 ورود کردند نقش مرحوم حاجی اسناد غلامرضا که از مشایخ با افطاب عرفای نغمه الهی بود از
 طهران حمل مشهد شده در جوار روضه منوره مدفون ساختند

هزار و سیصد و دوازده سال لو سدن صاحب کلیسه که مامور بقین حدود منصرفات
 جدید و روستای دشت نرکان و سرحدات افغانستان بود پانزدهم محرم وارد مشهد شده که
 محل مامور بت خود برود

تراجم احوال مشاهد مقدس

از مشاهیر محدثین و علماء عظام و معارف محدثین و فقهائ حاکم و غیرهم جمعی بخط مشرف
 مشهد مقدس رضو منسوب اند بعضی مولدا و برخی محدثا و زمره مسکنا و گروهی مدفنا
 مقتضا این تالیف مبارک را انوزجی از تراجم احوال ایشان در این مقام ابرار مینمایم

خواجگ ربیع بن خثیم

در نسب الاسدی الثوری القیمی الکوفی مینویسند از هاد ثمانیه معدوم میشود در حال
 کثی از فضل نبشاذان نبشای بور منفولست که فرموده حسن بصری یکی از هاد ثمانیه ^{شاه}
 و از ایشان چهار نفر با علی بن ابیطالب علیه السلام و از اصحاب آن بزرگوار بوده اند و
 ربیع بن خثیم استبر وزن زبیر دقیم هرم بن جهم سیم او پس فرزند چهارم عامر بن عبید
 پنجم ابو مسلم خولانی که صاحب معاویه بن ابی سفیان بود و مردم را بقبال امیر المؤمنین علیه السلام

مخبر بن مکرر ششم مسروق بن الاجدع که عشار معاویه بود و با همین شغل در گذشت هفتم
حسن بصری که پیوسته در خیال رپاسن بود و بر مذهب قدریه مبرفت هشتم را خود فضل
شاذان از طایفه انطاخیه است خواجه ربیع علم حدیث از ابن مسعود و ابویوسف گرفته
و شعبی و ابراهیم و بکر بن ماغر از او آموخته اند در کتب تفسیر تجنص در مجمع البیان افعال
ربیع بن خثیم در نفا سیر ایاثر فانون ساپروا بات ثلث است حضرت رضا صلوات الله علیه
بن زبیر بن ربیع حاضر می شده اند و بر و ابی میفرموده اند له یجتر الی هذه الناحیه لا شوق
زبیر نه شاه عباس قاضی خزان الله علیه احوال او را از شیخ بها الدین استغفار فرموده است
شیخ باغبان جواب نوشته که ربیع مرساند خواجه ربیع علیه الرحمه از اصحاب امیر المؤمنین
و بسپا مقرر با حضرت بود و در کشتن عثمان نیز دخلی است در وقتیکه لشکر اسلام
بخراسان بجهاد کفار آمده بود همراه بوده است در اینجا فوت شده و از حضرت امام رضا
مفوق است که فرموده ما را از آمدن بخراسان فایده نرسید بغیر از زیارت خواجه ربیع
انتهی خواجه حمد الله مستوفی گوید ربیع بن خثیم از جانب امیر المؤمنین علیه السلام و ابی فرزند
بوده است ابن اعثم کوفی آورده که ربیع خثیم و اسپن سرداری است که بارد و مبارک
امیر المؤمنین علی علیه السلام در پیوست و ربیع در ری میبود و آنحضرت انتظار او را
میکشید همبکه با چهار هزار سوار آراسته ملک ری وارد شد و کعب مقدس بمقتضای صفین
در حرکت آمد جا را الله ز منخری صاحب کثاف میگوید چون خبر شهادت حسین بن علی
را ربیع بن خثیم آوردند گفت آه او فد فعلوا انکاه این کریمه تلاوت کرد که اللهم فاطر السموات
والارض العالم الغیب الشاهده انت حکم بین عبادک فیما کانوا فی مختلفون و بر و ابی بیست
سال تمام از وی و ر امر دنیا کلام شنیده نشد علماء اخلاق و ارباب صفت و سکونت از خواجه

ربیع چنینها مینویسند بحجۃ الاسلام غزالی در اجابا العلو آورده که ربیع بن خثیم در خانه کور
کنده بود هرگاه که در خاطر خویش فسا و فاحساس کردی داخل آن کور شد و بچغنی و بکفت
ربتار جوی علی اعلی صالحا بنارکت آنگاه با خود خطاب کردی که باربع فدا رجنالك فاعمل
شیخ بها الدین در کسول آورد که با خواجه گفتند تو را هرگز نمیشنومیم که عیب کس بکنی
فرمود لست عن نفسه راضیا فانقرع لکم الناس از کلمات و مت کلمات الذنوب نفوح ما
جلس احدی فی جنب فوت خواجه ربیع بر واپس اکلیل المنهج در حدود شصت سال از هجرت
روی داده است در مختصر ذبیح مسطور است که وفات ربیع بن خثیم در سال هفتاد از
تاریخ هجرت اتفاق افتاده شیخ ابوالقاسم فیر در رساله مشهوره خویش آورده است که
چون خواجه ربیع مرده بود دختر هسانه او باید گفت که بر پشت نام هسانه هر شب سنو
میدیدم مدتیست بنظر من رسد آنم گفت ای دختر کس تو را کجا مرد صالحی در جوار ما که هر
شب برای عبادت بر سطح بام می قیام داشت و در گذشت رحمة الله علیه

خواجه ابو الصلت الطهری

از مردم هریه

نامش عبدالسلام است خلف صالح ^{خواجه} مخالف مؤلف برتویق روایت و بصری نقل و جلال
امر و علوم مقام او اتفاق دارند از علماء امامیه در تشیع وی کسی توقف نکرده است الا
شیخ الطائفة ابو جعفر طوسی رضوان الله علیه که مرتجا او را عامی نوشته و محققین
از مصنفین فن رجال این رای را از حضرت شیخ برالبنا سر حمل نموده اند زیرا که خواجه اهل
سنت و جماعت اخلاط و امتزاجی بکمال داشته است مثل محمد بن اسحق صاحب سیره و عیون
غیرها و از اینجهت اخبار و احادیث ایشانرا نقل مینموده بر این سایر روایات ایشان ^{بمنفعه}
منشأ این فتوی کرده است که نه خود از علماء اهل سنت و جماعت جمعی تشیع ورفض و

تصريح کرده اند گفته اند قدحی که داشت هين بود علامه کشتی از ابن نعيم واحد بن سماعيل رازی
روایت نموده است که در حق خواجه ابوالصلت گفته اند گفته ماؤن علی الحديث لکن شیخ
المذهب محبت آل الرسول صاحب میزان الاعتدال گفته است عبد السلام بن صالح ابوالصلت
رجل صالح الا انه شیعه و از جعفری و ابی شامه که گفته است انه را فنی خبث دار فنی گفته
انه را فنی منهم ابن الجوزی گفته انه خادم الرضا شیعه مع صلاحه باری خواجه ابوالصلت
از خواص خدام حضرت رضا علیه السلام بوده و در خبر وفات آن بزرگوار کتابی الیف نه و یا
بسیار در عین و مالی آرا و سیده که بر تشیع بلکه بر اینکه از خواص ابطافیه بوده است
صريح دارد در آثار خواجه را در سخنان ایشان میدهند بکدر خارج شهر مشهد مقدس دیگر
در میان و دیگر در قم و در هر یک از این سه نقطه بنیاد و بقعه بنام او مشهور است سلسله
نوریه طایفه میر و اعماد الدوله صدر اعظم میرزا آقاخان طایب مکه که غالب ایشان در
مناصب جلبله و مشاغل عظیمه دیوان اعلی مستخدم بوده و هستند از نژاد خواجه ابوالصلت
مباشند و از ایشان جناب شریعت انساب حاج محمد باقر خان بن امیر کجیان زاد الله توفیقه
ترک مزایه روایت گفته و بکسوف اهل علم برآمده و این زمان در شهر قم برسم انزوا و انقطاع
مشغول عبادت و دعاء دولت

شیخ بها الدین محمد عاملی

معاصر شاه عباس غازی فاضلی است مجدّد مذاهب شیعه بر اثر مائه عاشره و سی و یکسال
از قرن یازدهم هجری را ادرک فرموده و از اینجمله علامه محیی مصنف خلاصه الاثر
برای وی عقد نهجی کرده است و از اهل سنت شمرده میگوید چون بدمشور رسید کتابی
که در نهج بریاسم شاه عباس نوشته بود بنام سلطان مراد خان عثمانی کرد شیخ خود در قصد

اخا لطا ابناء الزمان بمقتضى عقولهم كيلا يفيو هوايا نكاري
 ولادت وي چنانكه سيد عليخان در سلافة العصر تعيين كرده است وقت غروب آفتاب روز
 چهارشنبه هفدهم ذى الحجة سال نهصد و پنجاه و سه بشهر بعلبك بنصر ابوالعالى طالو
 در فرزندين رو داد و بايد شمس حسن بن عبدالصمد الحارثي الهذلي بملكش ايران آمد و نزد
 و مولانا عبداللّه بن دى غيرها نكته نمود و در كافه علوم اوفى و اصول و حديث تفسير
 معاني و در حكمت و رياضي مقام اعلى رسيد و سلاطين صفويه بوجود مسعودى افتخار
 ميورزديد منصب شيخ الاسلامي در اصفهان كه پاي تخت بود با و اخضا صر كرفت پس در
 فخر و سباحه غيب نمود و به نيك حجة الاسلام راه كعبه گرفت و سي سال تمام در مصر و حجاز
 و عراق و شام سياحت كرد و با شهرت كامل كه داشت خود را در بلاد ميسر و شام و صيدنا
 بديع و منون لطيف كه عده اسباب بخند داسم مبارك و ذكر شخص شريفها و دواعي امتوا
 و قرون متعافيه كرد بده و خواه كرد بداد را از آنجمله است العروة الوثقى و القراط المستقيم
 و عين الجوهرة و الجبل المينى و مرآة القرآن المبين و مشرق الشمسين و شرح الادب عين و جامع
 عباسي و مفتاح القلاح و زبدة الاصول و هذيب النور و ملخص الجنبه و خلاصة الحساب
 و شرح الافلاك و در اية الحديث و رسالة هلاية و اثنى عشر باب خمس رسالة اصطلاحية
 و حواشي كتاب حواشي و حواشي خلاصة الرجال و حاشية مطول الفوائد الصمدية
 في علم العربية و حاشية الفقيه و خلاص و كشكول و غيرها
 در چند كتاب معتبر بنظر رسیده است كه شيخ بها الدين چند پیش از وفات با جمعی از اصحاب
 قهرشانی بن باریت رفته و نشسته بود كه ناگاه درو با حاضران كرده فرمود آيا شما هم شنيديد
 كه شد

گفتند مگر چه بود شیخ جوابی صریح ننهاد و بخانه باز گشت و همی بفرشتگان و امیکدانانیداندار
دوازدهم شوال سال یک هزار و سی و یک باصفهان در گذشت جنازه مقدسه اش را بمشهد
رضوی حمل دارند و در خانه که آنجا داشت نجاک سپردند شیخ شعر عربی و فارسی بسیار دارد
از محاسن منظومانان بر در کوار قصیده در پند ایست مسماء بغور الامان فی ملاح صاحب الزمان
علیه السلام بدین مطلع

سری المرق من نجد فیهج نذکاره عهواً بخیر و العذب ذی قار

شیخ جعفر خطی بحرانه رضوان الله علیه بر حسب از اح شیخ بر کوار این قصیده را معافانه
کرده است بدین مطلع

هی الدار تستقبل مد معك الحار فقیها و خیر الدع ما کان الدار

بسیار از کتب و رسائل و اشعار حضرت شیخ در اداره وزارت انطباعات که بنکارنده مطلع
الشمس مفوض است طبع و انتشار یافته

شیخ عبدالصمد بن الشیخ حسین الحامل

برادر شیخ بها الدین است فوائده صمدیه را شیخ با اسمی بضیف نموده مردمی فاضل و دقیق
الفکر بوده در حل معی بدی طول است است قصه باز نمودن صوت از دها را از بنید
چافشود که از شیخ اجل بها الدین در حضور شاه عباس سفیر عثمانی بظهور رسیده و
حکایت کرده است آن قصه در محبوب القلوب بآلیف حکیم طبیب الدین بن پهلوه فیضیه اشکوری
بنشانداده و جواب معنی که پدر شیخ عبدالصمد از وی پرسیده بعبارة در در باض الحنفیه بنیاد
میرزا حسن نوری مرثوم است هر که خواهد رجوع نماید این خاندان بشارت هذا فی منسوب
که از مؤاصل اصحاب میرالمؤمنین علیه السلام بوده و حدیثی بلکه از لفظ مبارک آنحضرت سید
اسمعیل

مکاتبانی افتاده که من از ابراهیم و ثبات آنها معذورم فاضل مذکور را در فقه و غیره ^{تصنیفها} بنیال و ند و بنات جلیل است از جمله ذخیره المعاد فی شرح الاشیاد که تا تمام مانده و کتاب الکفا
و رساله در مجرم غنا و رساله فارسیه در صلوٰه و صوم و رساله دیگر در غسل و رشتا
در محدثین و شرعاً و کتابی مستقل در ادعیه و مأثور و دو رساله عربیه و فارسیه در صلوٰه
جمعه کتاب روضه الانوار که بطبع رسیده و فائز آن فقیه نبیه در بکهار و نو دهمی
افتخار افتاده است و تاریخ رحلت او گفته اند (شد شریعت پیرو افتاد از پا اجهاد)
مدفونی در سرداب بیت مدرسه میرزا جعفر که در صحن مبارک حضرت امام ثامن علیه
الصلوة والسلام واقع گردیده و مدرسه جمعیته را که هم در مشهد مقدس است نیز بر کوا
مرقت فرموده و از آنوقت بنام وی اشتهار یافته است

شیخ اجل محمد البحر العالمی

از خانواده بزرگ است و علم و عمل اصلاً از اهل مشغره اند که از فرای جبل عامل معذور
میشود وی در شب جمعه هشتم رجب سال یک هزار و سی و سه ولادت یافت و در همان
بلاد جبلیه تحصیل علوم شرعیّه نمود تا چهلم از سنین عمر نیزش در آنجا ها عبور و در
از وطن ما لوف حج کرد آنگاه بعراق عرب آمد و بزبارت مشاهدات طهارت سلام الله علیها
فایز گشت و از آنجا بقصد زبارت امام ابوالحسن علی بن موسی علیه السلام بطوس آمد
بصیرمخ خود و قبل که کتاب امل الامل را میساخته است احوال خویش مینوشته بپشت ^{رساله} چپ
بود که مجاریت و روضه رضویه زادها الله شرفاً را داشته و در آن بپشت چهار سال نیز
دو بار بزبارت بیت الله تعالی دو بار بزبارت ثائمه عراق موقوف گردید و در مشرب بر مقدار
لجاریتین بود و این کتب شریفه را تا قلم آن بزرگوار بر صفحه روزگار یادگار است

الجواهر السنية الاحاديث القدسية وان اولينها كيف وى بوده والصحيفة الثانية من
مجموعة مبارکه مشتمل است بر ادعية مانوره از على بن الحسين عليهم السلام واء آنچه در صحيفة
کامله درج کرد بده مرحوم ميرزا عبدالله اقدى صاحب باض العلماء که از مشاهير شاگردان
علامه مجلسى عليه الرحمه است در سعه تبیع و فراط بحر آيت عجب بوده آنچه را که از اين دو
بيرونست بدست آورده بمجموعة ديگر ساخته مستامه بالصحيفة الثالثة سرکار شريف
الاسلام و مروج حافظ العصر او حداد دهر حاج ميرزا حسين نوري بن الفقيه التلميذ ميرزا
محمد نقي مجتهد رضی الله عنه آنچه را که از اين سه صحيفة شريف بيرون مانده است بدست
آيند و محدث ماهر با هر گونه احاطت بنفاذ پيدا کرده است و مجموعى ديگر پراخته منبر
بالصحيفة الرابعة شكر الله مساعدهم و كتاب تفصيل مسائل الشيعة الى تحصيل مسائل الشيعة
در اين كتاب جميع احاديثى را که از ائمة اثني عشر عليهم السلام در احكام شرعية رسيد است
فراهم ساخته با حسن ترتيب بنوبت توضيح و تشریح از اخبار بگيرد در كتاب رابعه موجود است
و بادر ساير كتب معتبره اماميه بقدر هفتاد كتاب در شش مجلد و هم جا اسم ماخذ حديث و
سلسلة روايت زانام برده الحواشى بضمير منيف از افراد كتب احاديث اماميه است و كتاب هداية
الامة الى احكام الائمة و اين اجمال تفصيل آنو مسائل است مكررات و اسناد و توضيحات و بنا
انداخته و آن شش مجلد عظيم را در سه جلد لطيف گنجاينده است و فهرست و مسائل الشيعة
مضمون الاحاديث الموسومة بكتاب من لا يحضره الامام و الفوائد الطوبى و كتاب اثبات الهدا
بالنصوص المعجزة که در باب خود از عجائب مستفاد است امل لا مل في علماء و جمل عامل که
بر اسامى علماء متأخرين اماميه نيز اشمال دارد اگر چنانچه جمل عامل بنا شد مسائله الايقاظ
من الحجج بالبرهان و الرجعة رسالة الرد على الصوفية رسالة في خلق الكافر رسالة كشف النعمة

حکم التسمیه مراد تسمیه حضرت قائم است عجل الله تعالی فرجه سآله الجمعه سآله ترهه لاسآ
 وحکم الاجماع سآله انما القرآن سآله الرجال سآله احوال الصحابه سآله نثر به المعصو
 عن السهو والتسین سآله في الواجبات والمحرمات المنصوص من اول الفقه الى آخره كتاب الفصول
 المهمة في اصول الائمة عدد راجح فواعده كنه انما اثني عشر علم السلك و اصول دين و اصول فقه
 و در فروع و فن طب و غيرها رسیده است فراهم سآله الغرذ لك فوئ وى و ربیب و بكر
 و رضا سال بكفرار و كيصد و چها روى داده و در بكي از حجاب صحن مبارك مشهود رضا
 بخاك رفته اشعار بنك بخری دارد نمونه از آنها را خود در كتاب امل الآمل آورده است

شیخ محمد رضا الحرفی شیخ عرعا ملی

در نقاهت و فضل نمونه از پدیر بر کوار است و شیخ شعبان سال بكفرار و كيصد و ده كه
 بر و ابی فاضل بضری در تاریخ شاه سلطان محسن شهید سال فوئ علامه مجلسی است و
 یافته و در جوار پدیر از حجاب صحن مشهود رضا علیه السلام بحاله فاضل ز نوزی مكو بدین شهر
 پدیر و شیر اسبان بار كرده ام از آثار او جمع و ند و بن اشعار شیخ بها الذی علیه السلام

شیخ طبرسی

صاحب مجمع البیان وى یامین الذین ابو علی فضل بن حسن بن الفضل ملقب بكنیة موسوم در
 فقه و حدیث و تفسیر و عریب و لغت از اساتید زمان خویش بود و با جارا لله ز محشر
 معاصرت داشت بعد از فراغت از تفسیر کبیر چون كشاف را دید پسندید پس تفسیر دیگر
 نوشت مشتمل بر فوائد تفسیر کبیر خویش و نکات و لطایف كشاف و نام آن جمع الجوامع نهاد
 گویند تفسیر دیگر مختصر تر از آن دارد فقها در مجتبه ضاع و كتاب ارشاد ابن زركوار
 فتاوى مخصوص نظر می کنند سید مصطفی در صفت او میفرماید نفقه فاضل دین من اجله

(جوامع الجامع)

هذه الطائفة كتاب احتجاج از فرار يك معلوم شد از اين طبريه نيست بلكه از ابو منصور احمد بن اسحاق
است يا شيخ ابو علي طبريه در شهوت سنه ثلث و عشرين و خمسمائة از مشهور رضى كسب و اد
انفال حبس در ليله الخراز سال پانصد و چهل و هشت و سب و دارا پنجها كجدار رحلت نمود
و جازه او را بنص فاضل مجرب بمشهد رضى عود دادند فاضل نور الله صيفر مايد قبرش ريش
در موضعي است كه حضرت امام رضا عليه السلام را غسل داده اند و آن مكان الحال بقى كاه معروف است
و اين خيبر شريف زيارت او رسيده است كلام الفاضل

مولانا محمد رستم دار

بجا و مشهور مفسر معاصر شاه عباس ماضى است زمانيكه او زيان خطه شريفه را در حصا
داشت و علماء ماوراء النهر در ابطال مذهب شيعه مكشوفى نگاشته اند جواب ایشان را مولانا
محمد مذکور با نهايت جود و وفقان در قلم آورده و فرستاده است صوآن مكنون بها
اسلوب در ضمن تاريخ مشهور كتاب سنطاب طالع الشمس رجب شده

مولانا عبد الله شيشتر شهيد

در علوم عقليه و فقهيه از اجله اساتيد عصر خویش بوده بعد از تحصيل و تکميل در فارس
غيره بجا و در ارض مقدسه مشهور را اختيار کرد و در نهصد و نود و هفت که مشهور است
شد آن بزرگوار در دستان کرمه افاده او را ببلد ماوراء النهر بردند و با علماء اهل سنت
و جماعت مباهات سخت کرد بالاخره بدست انجمن عقول و محروق کردید

الحق الموقر مولانا ميرزا محمد بن الحسن الشيرازي

صاحب حاشيه معالم الاصول از معاصرين شاه سليمان صفوي است آي تحصيل علوم از شهر و
باصفا رفت و با علم درجه نرفته و در فنون شرعيه و عقليه نابل کردید و بجز حاشيه معالم

تلفیه مضیف نمود مثل حاشیه شرح حکمة العین حاشیه شرح اشارات و میگوید بنابر فاس
 شرح بغار سی زنهاست بسط وجود نوشته حدت ذهن و دقت فکر و مسلم است در مناظره و
 یدى جلولى داشته در یک هزار و نود و هشت رکعت و بجنبه ب محقق سبزواری در مدینه
 جعفریه مشهود مقلدین مدفون کشت لوح مرادوی باین عبارت منقور است (وفات المولی ^{عظم}
 العالم الربانی و الفاضل السجانی قدوة المحققین و اهل البقین حجة الله علی العالمین اعلم علما
 زمانه و افضل فضلا عصره و اوانه مولا نامیرزا محمد بن الحسن الشیرازی طهر الله رسته ناسع و عشت
 من شهر رمضان سنه ثمان و تسعين و الف)

السید العالم المجتهد السعید المیرزا محمد مهدي الشیرازي

از اکابر مجتهدین خراسان و اجله رجال ایرانست در یک هزار و یکصد و پنجاه و دو ولادت یافت
 در شرعیات خدمت جدیدیهائی نموده فاضل کامل عالم عامل عماد العلماء و مجتهد و
 اوحد الا سائید و وجد هم میرزا عبدالرحمن مدرّس قول آستان قدس نشان رضو در ترجمه
 ابن زکوار از تاریخ علماء خطه خراسان میفرماید که او پنجاه و هفت لقب محمد نام از الامه ^{عظم}
 آقای بهمانی بمقام اشهار و اعتبار تمام رسیدند نخست فاضل مجتهد میرزا سید محمد مهدي بحر العلوم
 که له مقام معلوم و دیگر میرزا محمد مهدي شهید صاحب این عنوان ستم قدوة الفقهاء مولا نا
 محمد مهدي زای چهارم عالم ربانی میرزا محمد مهدي شهرستانی و شهید سجد در عقلا بنان و
 آقا محمد بیدآبادی در ریاضیات خدمت شیخ حسین آقای الذکر شاگردی کرد و کوبید چون
 در لبالی و اسخار بنیادت روضه رضو رفتی در بطن طهر بدست غیب بر و مبارک کشت و
 کشتی خلاصه شرح شهادت وی آنکه هنگام طغیان نادر میرزای افشار محاصره مشهود
 مقدس برزاری حسنه خان از جانب خاقان مغفور فخر شاه چون زمان حضا بطول انجامید

و مردم شهر بسو آمدند سید بن یزید و زشای بلد در خفته مواضع نمود که در وقت معهود
 مردم دست از جنگ کشیده شهر را تسلیم کنند و سید را و نیز آگاهی داد این گفتگو بسمع نادر
 میرزا رسید و با جمعی که داشت بقصد سید حرکت کرد آن بزرگوار با گروهی از علماء و
 اشراف مجرم مبارک ملجی شدند و چون مکشوف خاطر وی گردید که نادر میرزا او را بدست
 بنار از پای نخواهد داشت با پنجه احترام آمقام مبارک محفوظ نخواهد ماند و رفت
 بیرون آمد و نزدیک بست خبابان علیا در باریک الضیافه ملاقات نادر میرزا اتفاق افتاد
 و آن طلعی آغاز ناسرگشتن کرد سید را ناب تحمل نمایند و جواب چندین را داد نادر میرزا که
 خود را بزدن و بستن اشارت کرد بقیور نام شیخی نیز زبانی بر سر او فرود آورد و خوان
 نابکار یا پای حکم دار لکدی چند برهلو و سپهر آن بزرگوار زد در این اثناء شهر مفتوح و
 سردار داخل شد و نادر میرزا بی اختیار فرار کرد و او را از پشت دروازه مشهود و بقول
 از حوالی دادگان گرفته آوردند و کشتند و سید و دو روز بعد از آن لطافت و صدمات
 بسعادت شهادت فایز گردید و مرگش مجرم انور در مسجد پشت سراف است اینک غایب
 علماء و اشراف مشهد مقدس از اولاد و احفاد این بزرگوارند

مولانا شمس الدین بن جمال الدین حبیبی

از محققین مجاورین مشهد مقدس بود خدمت چندیمهانی و میرزا مهرداد شریفات
 و مرحوم بحر العلوم و علامه صاحب یاض رضوان علیهم التقدیر فرموده است بعد از تکمیل
 علوم شرعیه در بلا دشتی بخراسان آمد در یکی از حجرات صحن عتیق عبادت نصیف
 اشتغال حبس بر معارف اصول شرحی و رد و جلد نکاشته و دیگر کتبه بر مطول و
 کتاب جواهر الکلام در اصول عفاید و رسائل چند در مسائل چند از او یادگار است و نویسنده

در هزار و دویست و چهل و هشت اتفاق افتاد و در صفت حجه خود بقاصد^{از} بصفه^{از} مرخوم شیخ حر عاملی بجا رفت

السید السید الکبیر الحاج محمد المعروف بالفیض

از اعظم مجتهدین سلسله سادات رضویه مشهد مقدس است یاسنت عامه و فاضل نامه وی اشنهار کامل دارد دفع فتنه خان چوق که در زمان فتنه مابین دولت خافان فتحعلی شاه و شهریار میر و ماضی محمد شاه روی داد بصلای جهات این اسناد را در بوزار مصنفان کتاب مضایح است و در تمام فقه دیگر اعلام التوری از بحث طهارت تا بتم و دیگر تشریح مبسوط بر کتاب خمس و اجاره و قضاء و شهادت و میث لباس مصلی از لعه و مشقه و دیگر کتابی در علم رجال در سال هزار و دویست و پنجاه و پنج ببلده قم وفات یافت و بمشهد مقدس رضوی نقل و دفن شد مابین مسجدین پشت سرد بالای سهرمارك

مولانا الاعظم محمد حسن الهری

از بزرگان زادگان دار السلطنه هرات بود پدرش حاج علی اصغر بیگ در مالک اتفاقا منصب ملک التجاری داشت و او خود بر موجب همت ذاتی و حیدیه غیبی از میان ابناء آن سلسله بمسلك ارباب دانش و اصحاب پیش در آمد و اعتباری فراوان یافت و اشنهار نمایان گرفت همانا او در آن عصر نظیر عالم عامل فینه فاضل امین الاسلام و عبید مرجع الاحکام ابو السعد الحاج میرزا محمود الدی به اسنظهار الطلبة البارزه و القراونه خصه الله بعامه الطافه البارزه و الکامنه بوده است و این عصر که این بزرگوار نیز پیشا سائق سعادت و پامردی فائده غنای از دایره عظیمه کسب ادخار نالد و طارف مجوزه که بکسب افتنا علوم و معارف کرایده و هر دوزه در دار السلطنه فزون

چون کارهای منصب و رشامات تجارت میسازد بنزد پسر شعیب و نشر احکام دین
میرزا دادم الله ایام افادانه و افاضانه باری و ماینکه مولا ناسمعیل از غدی آله الذکر
بهرت رفت مولا ناسمعیل حسن و جلیل بنز کوارد و با فتنه بارشادوی در مراتب سلوک بمقام
عالی رسید و غالب سرداران افغان بحضورش سرارادت سپردند تا آنکه شاه رضوان
جایگاه مرحوم محمد شاه در هنگام محاصره هرات او را محترماً بمشهد مقدس فرستاد و در
سال هزار و دویست و پنجاه و چهار وفات یافت و در مزار قلعه مدفون گردید

سیدنا الحاج میرزا عسکری المیرزا هداایت الله

بعد از فوت پدر بنز کوارد و منصب امامت جمعه مشهد مقدس رسید و مفارقات حال شاه
خلدار آماکه مرحوم محمد شاه در دار الخلافه طهران بود بر جنازه که بر کعبه نماز گذارد و در قفسه
سالار حکم آن بدکردار از جمله مجوسین بود و در انقیاد و طاعت ساجدان ایلخانیان
او مدخلت عظمه داشت و فوتش در هزار و دویست و هشتاد و اتفاق افتاد و در مسجد
پشت سران حرم مطهر مدفون گردید

العلامة الاجل میرزا نصر الله القادر محمد السنا بادکشته

مدرس اول آستان مقدس و ضو از اعظام علماء عصر بلکه از خول رجال دهر بود و در جمیع
فنون عقلیه و نقلیه نهایت حذافت و کمال مهارت داشت و در غالب علوم مضیفان بدیده
بود و کتب استثنای نفیسات بر فوائد الاصول در چهار مجلد و حواشی بر کتاب وضو و فقه
بنزد چهار مجلد و تالیف بر اوائل فقه و بعضی و رساله مبسوطه بر عروض و فائده
کتاب مستقل در غل الصلوة و رساله در نسب ثانیه ما بین الدوائر العظام حواشی بر شرح کبیر
و تالیفات بر قرآن و شیخ مرتضی الانصاری و رساله در حل بعضی معضلات مسائل علم حساب

حاج میرزا عبدالجواد

هم از فرزندان میرزا مهدی شهید است و علوم شرعی و دیگر فضایل مرتبه بلند داشته در
هزار و دویست و چهل و شش و نوبت و در جنب ترب والد و برادر مدفون گردید

السید الفاضل العالم الحاج میرزا هاشم

ولادت در محرم میرزا هاشم الله است نواده میرزا مهدی شهید درجه اجتهاد داشته
و در انجاح مقاصد و اصلاح مفاسد مسلمانان هیچ فرو نمیکنداشته فوتش در سال هزار
و دویست و شصت نه روی داده و در حرم محرم فریغ و الم معظم انجام گرفته

مولانا عبدالخالق برهانی

صاحب مضایب الامه در حدیث و معین الطالبین در اصول و کتابی بکر در فقه از
شاکردها مشهور و شیخ جلیل احمد بن زین الدین حسینی است بعد از تحصیل اصول در
خدمت شریف العلماء بنزد بازگشته از آنجا بمشهد مقدس آمد و در توحیدخانه مبارک
نذر پس میبود و در مواسم مخصوص بمواعظ اشتغال میجست و در این صنعت اسبیل او
سلطنتی عجیب داشت تا این که بمسک بشیخه میرفت با علماء مشهد مجالس مناظر میکرد
منعقد شد و ماده نزاع منقسم گشت تا در هزار و دویست و شصت هشت هم بمشهد گذشت

الربانی الاعظم الحاج شیخ محمد جیمه البربرجی

قبول عامه مشهد مقدس بکرامت خراسان در این زمان با وی متعلق است فن فقه را
در دارالسرور بر وجود در حضرت فقیه الشیعه محیی الشریقه الحاج مولی اسد الله البربرجی
الشهره تجیه الاسلام که خلف الصدق و ثقه الاسلام آقا جمال الدین محمد مجتهد مسائل که
هزار و سیصد و دویم از تاریخ هجریست بدار الخلافه طهران در گذشت و فرزندانش منقول

شریعتاً بجد الملة بحم الدين آقا علی اکبر سلمه الله تعالى را دارت مراتب و مناصب خوشگوار
مخفیل نموده است که در خدمت شیخ محمد حسن صاحب جواهر تکمیل فرموده و علم اصول را
از حاجی سید شفیع جابلقا آموخته است در حدیث فقه و غیرها مصنفات مفید پر
مثل محضر نافع و شرح قواعد والهدیه الرضویه در آدین بارت و رساله در اعمال سنه
و غیر ذلك در سال هزار و دویست و شصت و شش هجری پیر از فتنه سالار نبولکلیه
آستان عرش نشان رضو منصوب گردید و کارهای این منصب جلیل را بر وجه شرع

میساخته مع الله المسلمین بطول عمره

سید المجهدين الحاج ميرزا حبيب الله

از اجله علماء و جلّه فقهاء است خطه مشهوره مقدس بلکه مملکت خراسان را میباید که بگوید
مبارک وی بالدام و زرونی فادک و ندرین رک مشهور و ارض تقدس بذات
فايض البرکات این بزرگوار منوط است رجوع کوه رشاد آغا با ما من جماعت میرزا
صحبتش را که شده بسیار یقین و در ویش نهاد است در رعیت ادبیات حدیثی و فقهی
الوصف دارد شعر را شنیده شد که بفارسی و عربی بر اسلوب سائیدانین میسازد

از مصنفات وی فعلاً استحضار حاصل نیست مآله علی رؤس المسلمين

العالم الجليل الحق البديل صاحبنا الميرزا عبد الرحمن المدرس الاول بالعقيد
الرضويه المدرس ما افاضلته

خلفا سنا الکلم میرزا نصر الله فارسی ضوان الله علیه است که ترجمه شریفش سبق ذکر
یافت و کادت با سعادتش در شب و از دم شعبان سال هزار و دویست و شصت و شش
در شهر شیراز روی داده و از محضر بزرگوار و عدد دس میرزا محمد از قول نیکو فیلسوف

اعظم حاج ملاهادی مجلسی نیراجل حاجی شیخ محمد رحیم علوم عقلیه و فنون نقلیه
استفاضت فرموده است و بعد از حلف و الدنا جرحی است و الاستحقاق بمصنوع جلیل
ندرس آستان ملائک پاسبانان ابل کردیده نصیفات مفیده و تحقیقات سنده از وی
صحیفه روزگار است من جمله تعلیقات بر معالم الاصول و خواشینی شوارق الالهام و خواشینی
بر شرح مذکوره خفیه خواشینی بحر الفیض و شرحی بر رساله عروض و الدشر و شطری
شایان از کتاب کوه فطر و رساله قمریه در علم حروف و نادجی ملیح در احوال رجال شایان
خراسان نکاسته با بخت کبوتر که در اجا آثار و تخیلات آثار علماء دویست اند ساله
آن مملکت پرداخته است بکافه متاخرین و بیوئات سلاسل سلف حقی عظیم اثبات کرده
مساعی جمله وی بر جمله واجبت رسال هزار و سصد هجری که ملزم الکربال اقدس
الطیون بمشهد مقدس رود افتاد صحبت این بزرگوار را که شد گذشت از مراتب علمیه
و مقامات کالیه در ادب سلوک و رسم معاشرت و حسن محضر و لطف محاورت بسبب آن نظر
بنظر رسد الام انصر من نصره و اخذ من خذله

الفاصل الفندھار

اسم شریفش حاجی مولی عبدالله است پدرش ملا نجم الدین از اکابر علماء صنع افغانستان
بوده و خود در فقه و اصول و تفسیر و حدیث برید و بزرگوار و تلامذ فرموده بعد از آنکه از
برکات خلوص نبوت و آثار حسن عینیت وی باین شعبه سستی داد الملک کابل ایام حاصل
آمده با فدام و اهنام او چهل فوج عسکر انکلیس را از بلاد اسلام راندند و کار مرادها
آن مالک باد و لای انکلیس بصلح کشید نفی و جلاء این بزرگوار را مکر از شرابط انعقاد
مصالحه فرار دادند لاجرم بجوار خضر رضا علیه السلام پناهنده در انیشهر شریف برویج

و تالیف مشغولی دارد از نتایج افکار و آثار خامه حقایق نگارش بکافران الهیه شرح
العقائد البهائیه است دیگر کشف الغطاء عن مسئله البیداء دیگر رساله الهدایه فی نفسیه
الولایه و حل العقائد فی خلف الاعمال و مضارع المحدثین رد الصوفیه و للمفسرین و
رساله البرهان فی قطع شبه الشیطان و کتاب العقالات و تخریر الاصول و حل الطرف فی علم
الصرف و حواشی شرح طوابع و کتاب تذکره العلماء در رجال و دلالت السالکین فی قواعد
العارفین و تفسیر امام علی علیه السلام بفارسی ترجمه کرده است کتاب براسلوب کثول شیخ

بهای جمع فرموده است شرح بخوان الوان کاهی شعرین میگوید

الشیخ الشهير الفقيه الكبير محمد باقر الجبوري

اصلاً از اهل بوزنجرد است و بعد از تحصیل فقه و تکمیل شرعیات بسالها از
پیش مجاورت مشهد را شعار خویش ساخت مردم آن ولایت و ثوقی عجیب بوی دارند
جمعیت جماعت و از ائمه وقت هیچکدام را حاصل نیست شدت ورع و نهایت زهد با
اهل دنیا و مستخدمین دیوان مراوده نمیکند از ادب و فقه

الشیخ الجلیل الحاج میرزا نصر الله

بپایه کلی داشت در علوم شرعیه و حکمیه و ادبیات و ذوقیات مشارالیه بود خدمت
فلسف اعظم حاج مولی هادی سبزواری و حاجی سید محمد حائری و حاج میرزا مسیح طهرانی
نمذکرده است و مجاز شده کتاب طهارت و کتاب بیع و حواشی منفرد بر فوائد و کتاب
فضود و اصول و اجوبه مسائل از مؤلفات یاد کار گذاشته است

سید الحاج میرزا ذبیح الله

مجله حاج میرزا هدایت الله است که ذکر جمیلش سبق یافت و مشهد مقدس از بزرگان

و دنیا محسوب کرده این مؤلفات شریفه را آثار قلم حقایق بشیم وی بر صفحه روزگار یادگار
خواهد ماند ترجمه عبون اخبار الرضاء بفارسی شرح بر کتاب نکه و کتاب حمل ز کفایه سبزواری
رساله مؤاسعه مضایقه رساله طهارت کبیر و صغیر

الفاضل المبسط

اسم سامیش مولی نوروزی علی است صاحبش ادراک شده از عهد صبی شرف تربیت مقدس حضرت
رضا علیه السلام رسیده در اخبار و احادیث مجری عجب دارد انواع علوم از مدرس مولانا شمس
و مولانا الحاج میرزا عسکری ضوان الله علیهما اندوخته است تالیفات مطبوع و پرداخته
مثل کتاب الخفة الحسینیة و الخفة الرضویة و سرور العارفین در احوال مختارین ابو عبیدو
غیر ذلک در این تاریخ که سنه هزار و سیصد و دو می باشد سن شریفش هفتاد و پنج رسیده
شکر الله مساعیه خدمه الشریعة الفادیه

العالی المجد الحاج شیخ ابو محمد

از مشاهیر فشیخ مشهور مقدس است رساله هزار و سیصد و یک در شهر مشهد ملاقات
افتاد در جامع کوهر شادی امامت اشناز فرایست علیّه و ما اثر دیگر فعلاً استخراج کامل
حاصل نیست

مولانا فاضل فیضی در صغیر و کبیر

اسم سامیش را و دانست در قون شمس بخصیص صناعات عبرتیه و کالاتیه بعمامی رفیع
و منزله منبع رسیده نواب مغیرت آباء حسام السلطنة سلطان مراد میرزا طیب الله ثراه در شهر
و تکمیل وی غایبات کرمانه مبذول اندر جودت خط مجری و درجه انشار سالش که نرید
مرا با بی بکرا و است بنظر رسیده الآن الله کل شدیده کما الان لداود الحدیبه

زین الامثال الحاج مولانا فائز دك

از مغارب علماء دار الخلافه طهران بود و در مسجد آقا محمد مهدي بن موسي مشهور بملك التجار
عليه ضوان الله الملك الغفار كه از جوامع معتبره است با ما من جماعت قيام داشت مردم را
باوي ثوفي كاملا صل بود و سابقا چندین سال بنجاء و رت آسان مقدس ضوا افتخار
داشت و همی آرزو میکرد كه غایت عمر نیز در آن خطه مطهره باشد پس این رجاء من جانب الله
محقق آمد و در هزار و سیصد و دو از هجرت بشهر مشهد وفات یافت و در آن تربت مقدس
بخاك رفت رحمه الله عليه

شیخ العصر الحاج اشيا غلامرضا فاضل الله سره

مرشد كامل بود و بر تربت شاه نعمت الله میرفت اصلا از ساری میازند را نسبت صحبت جمعی از
مشایخ هند و سنان را در یافته و از آنجا با بران آمد و در اخر عمر ساکن دار الخلافه طهران
گردیده بود و از خواص و عوام جمعی کثیر و جمعی غفیر با وی را داشت مهور زبند و بدقتی که حضرت
امام ابوالحسن علی بن موسی الرضا علیه السلام در او فقه برای و در حوالی حرم مكرم خود معین
فرموده بود نفل کردید

در شهر رسته طهران
درگذشت و خلیفه
معین نکردیم

سید اجل حسین محمد

ابن علی بن حسین بن محمد بن حسین بن علی بن محمد بن علی الحسن بن محمد بن عبد الله بن احمد بن حمزه بن
سعد الله بن حمزه بن محمد بن عبد الله بن محمد بن علی بن عبد الله بن محمد بن طاهر بن حسین بن ابراهیم بن
الامام موسی الكاظم سلام الله علیه فرزند داشتند سید محمد صاحب قدارك است ضوان الله
عليه سلسله نژاد او بطریقیکه ثبت افتاد از روی خط خودش منقولست و در مشهد مقدس
شیخ الاسلام و افاضی الفضاه بود و در سنان مقدسه منصب مدرس داشت محفل افادت و

افاض آن بزرگوار در تحت فیه کبره شرفیه منعقد میکشت شیخ ابراهیم باز و کردار مبلج
وی قضیه این فیصیح صاحب لامل کوید مدت عمر بخیر از عطاء علماء شعبه اثنی عشریه
بخط این بزرگوار دیدم که نوشته بود عمر علامه والمفید کل واحد سبع و سبعون سنه و عمر
الشیخ الطوسی خمس و سبعون سنه و عمر السید المرتضی احدی و ثمانون سنه و عمر السید الرضی
سبع و اربعون سنه

مولانا محمد فاضل بن محمد مهک مشهد

از فضل معاصرین صاحب لامل است وی در صفت مولانا میگوید فاضل کاسه صالح است
معاصر از مصلحت او شرح است بر اجوزه که شیخ محمد در موارث بنظم کشیده

سید محمد تقی الرضوی المشهور بمیر خلد

از معاصرین شاه سلطان حسین صفوی و نادر شاه افشار است و همدو تقوای وی مسلم
خراسان و عراق بلکه تمام فانی میباشند میگویند سالی که شاه سلطان حسین بمشهد مقدس
رفت میر خلد کور زاد خانه خود ملاقات نمود مهر مطلقاً در حق و بقیام و اکرام پذیرفت
شاه از نقد و خلیس هر چه تکلیف کرد پذیرفت الا فراتکه از جودت خط امین از کلی داشت
شاه خواست تا مال او را شخصاً که یکی از مزارع مشهد حواله بوی تخفیف دهد واضی نشد
و گفت خلافت انصاف است که بامردم انجاموا سانه نکرده باشم پس شاه سلطان حسین تمام
آمرز عمر را مرفوع القلم داشت و جانشینان وی میر خلدانی است که در مشهد مقدس از
سادات رضویین بمیر محمد تقی دیگر بود المشهور بمیر شاه که هم از عباد و زهاد بشمار میرفت
چون صفت صناف و معالی دهد و تقوی میر خلد و ندان عنوان از مشهد باصفهان رفت
و بسمع شاه سلطان حسین رسید وی را بمکانه اخضا کرد راضی نشد تا حکم رفت که مردم مشهد

مکلفند بفرستادن میر محمد تقی رضوی و اگر بقصر گشتند بخط شاهنشاهی گرفتار گردند اهل
مشهد همدانستان بحضرت میرد رآمدند و اصرار نمودند و سود ندیدند بالاخره میر محمد تقی
رضوی دیگر را راضی ساخته باصفها فرستادند که حکم پادشاه اطاعت شد و میر محمد تقی رضوی
فرستاده آمد از آنوقت این دو میر به نظر که ستمی و بلدی و هر دو رضوی بودند یکی بخدائی
مشهور شد و دیگر بپشاهی هر دو بعهد نادر شاه در گذشتند و بجهان مکرّمه قلکاه مشهد
مقدس بجا رفتند

سید محمد تقی الرضوی المشهور بمیرشاهی

در عبادت و ریاضت و رع و زهد و حکم عصر خویش بود و هاله میر خدائی بشمار میرفت
الا اینکه میر خدائی بظاهر شریعت بشر مقتید بود و میرشاهی مجادّه طریقت گویند و قیقه
شاهزاده رضا فلیح از حکم پدرش نادر شاه بتسخیر ما و راه شهر عزیمت داشت هنگام حرکت
نزد میرشاهی آمد و استمداد نمود میر فرمود که اگر برای خدا میر و می خدا همراه است لا بمطلب
نرسی میر فتح مرغی خواجّه بد است آنرا در مشور و باض الفئوح بنظم کشیده از آنجا جلا
فداین میر بزرگوار معلوم میکرد بعضی عقیدت این بوده است که از میرشاهی
کوفات بصدور میرسد هاتاوی در سال هزار و صد و پنجاه بمشهد مقدس در گذشت
و بقبرستان قلکاه مدفون گشته کامر

مولانا محمد تقی عبد الوهاب

اگر چه اصلاً از استرآباد است ولی مشهد مقدس رضوی سکنی گرفت شیخ خرماعلی در صف
او میرزا یوسف فاضل عالم متکلم جلیل شاعر معاصر له مؤلفات منها شرح فصوص الفارابی بالقرآن
لیم

لویتم و له رساله فی الاخلاق بالفارسیه و غیر ذلک و در سال هزار و پنجاه و هشت از این
سرای سیحی در گذشت

شیخ ابوالحسن بن فخر الدین العاملی الباذری

از شاگردان شیخ بها الدین محمّد است و هم بر شیخ محمد بن شیخ حسن صاحب عالم پیر شیخ زین الدین
شهدائی نموده شیخ حرّ در ترجمه او صغریا بدکان فاضلاً صدوقاً صالحاً شاعراً ادباً
اوراد بان شعر است صغیر الحکم در آن مرثیه در فوت شیخ بهائی و مدحی در حق شیخ زین الدین
بن شیخ محمد بن الحسن الشهدیدیده شده و هم رساله فرام سا خد شماء بر حله المسافر از
نمذ و رثاء او در باره شیخ بها الدین معلوم میشود که همانا او در میان افاضل قرن بازم
بعد از هزار و سی هجری فوت شده و بنصر غیر واحدی از منبر جن احوال رجال اسلام و
در مشهد مقدس اینجا را بدو در فرموده است

مولانا احمد بن محمد بن

اصلاً از اهل بصره است ولی در مشهد مقدس جا و رت اختیار کرده بود و از علمای است
که شیخ محمد بن الحارثی را از معاصرین خود شمرده پس با بدا و اخر مائه خادی عشر را علی التقریب
ادراک فرموده باشد چه شیخ مذکور بنا بر پنج هزار و یکصد و چهار در گذشتن چنانکه پیش
ذکر نمودیم و در حق صاحب عنوان کفنه فاضل عالم را همدابد و رع من المعاصرین الجا و رین
بطور انضا بنفاین دانشور بر دگوار حاشیه است شرح لعه رساله در بحر غنا و رثاء
و در بر صوفیه و غیرها

میرزا حسن میر محمد بن فارصی

از علماء مشهد مقدس و معاصر شیخ حرّ عاملی است مختصری از ترجمه او در امل الامل رساله

العصر و باض الحجة نظر رسیده و او کتابی در فقه استدلالی نوشته اما نام نامی مانده است
از معاصرین شیخ حرمینفاد میشود که در حد و مابین قرن هجدهم و دوازدهم هجری
وفات یافته است

میر محمد خان بن محمد جعفر رضوی

از علماء مشهور و مقدس پیر میرزا حسن سابق الذکر است و او در فقه و حکمت کلام از اشخاص
عظام بشمار میرفت چند کتاب تصنیف کرده از آن جمله است شرح الفوائد شیخ زین الدین محمد بن
الحسن بن شیخ زین الدین که از نوادگان مشهور میرزا شهید سعید است و او شاکر دینی
و درس خوانده سید علیخان صاحب سلافة العصر و دایرة ترجمه مخصوصا یاد کرده است میگوید
و بعد از عطاء عصر خوش بود در سال هزار و چهل و یک هجری رحلت نمود

مولانا رفیع الجبلانی

از شاکرین مرحوم علامه مجلسی رضوان الله علیه است و مجاور مشهور و مقدس رضوی
شیخ یوسف مجرانی در لوئی الجبلانی را ثبات سند بعضی از طرق روایت خود میگوید و
طریقه اخبر به الفاضل الاخند ملا محمد بن فرج المعروف بملار رفیع الجبلانی و حیا و متنا
الرضوی عن شیخ ملا محمد باقر المجلسی هذا الطريق اقرب بطریق لفلة الوساطة فيها ملا عبد
الباقی سطوحی اسناد میرزا حسن نوزی از شاکرین ابن بزرگوار است در تفسیر نکات
بدیهی از وی باقی مانده گویند که میرزا بنیالعهده الظالمین را بدینانی عجیب تفسیر کرده است
و اثبات حق خلافت بلا فصل برای امیر المؤمنین علیه السلام الله علیه نموده با سبیل در
کمال غرابت فخر این تفسیر که میرزا صاحب باض الحجة بوده است فواید مولانا رفیعی
مذکور نیز در مشاهدات اتفاق افتاده

الشرف الجليل السيد زنا الحسين النجفي

پیرستید علی اعرجی استمدانی مجاور مشهد مقدس وضو بوده است فضل ز نوزی میگوید این صاحب
 او را در زمان مجاورت رضه رضو به ادراک نمود وی عالمی فاضل و ادیبی کامل بود مولانا
 محمد هادی نیز از مشهد مقدس کلامی مشتمل بر لغز و اسم بیک جعفر و دیگر صدر الغاز کرده و
 صنفی در زبده بود لغز جعفر را اصل فرار داده و در خلال الغاز آن کلامی بهر سخن گنجینه بود که
 از اجتماع آنها لغز صدر حاصل میشود سید زبور صاحب این عنوان از فرط مهارت آن لغز را
 کشوده و در این باب سأل لطیف نوشته بود و در آنوقت که من او را دیدم بسیار ثوب بود
 فوئتش در نجف اشرف افتاده است

مولانا عبد الله بن شاه منصو

در فرزندین ولادت یافت و برای مجاورت مشهد رضو بطوس شاف در رفقه و حدیث یک
 طولی داشت الفقه ابن مالک و ابقرسی شرحی نوشته و سأل فارسیه را ثبات امامت امیر
 المؤمنین علیه السلام ستماء بعد از پیغمبر ساخنه و نیز از معاصرین صاحب امل لامل است

مولانا عبد الله بن محمد

اصلاً از نیشابور خراسان است مدتی در مشهد مقدس مجاورت و سکنه اختیار کرد و عالمی فاضل
 و فقهی صالح و زاهدی غایب بود ارشاد علامه را شرح نموده و سأل در اصول پر ناخنه
 و دیگری در جمعه ناخنه با شیخ حر عاملی معاصر است

شیخ فضل الله المشهد

از بزرگان عرفا و مشاهیر رجال این خطه است اداها الله شرفاً در جوانی خدمت شیخ حاجی محمد
 خوشانی رسید در اندک زمانی بمربط اولیا و اصل شد چنانکه برخی او را با مجد الدین بغدادی

فرزین میدانند بلکه بعضی او را ترجیح میدهند شیخ حاجی محمد آن بزرگوار اجازه ارشاد داد آن
 اجازه او را چنین میسایید که در این عصر زمان بنایید ملک متان یکی از آنان فرزند همت بلند
 و الا پسند سالک مسالک شریعت طریقت واقف و واقف اسرار حقیقت مخطوف و خواطف غنا
 مجذوب و جواذب هدايت^{الله} التوبه من عند الله ابو الوفاء الشيخ عاد الدین فضل بن الاجل المحرم خوا
 علامه الدین علی بن الصدوق و خواجه کمال الدین نعم الله الطوسی است که در مدفن اندک بکنار یکسال
 مجلنه کمالی شده الی آخرها

ابن شیخ بزرگوار با وجود مصاحبت اهل دوزخ و مزاولت صید و شکار که هر یک در اشغال
 میل فرمود و اجاناً نارساله تالیف نمودی از جمله شرحی بر لوائح ملا عبد الرحمن حاجی نوشته
 و در شهر سور سنه اربع عشر و شصت در مشهد مقدس بسبب حادثه فاجعه کشت و در
 همان خاک مدفون گردید و بزودی شبیکان کفر با نعل را از شمشیر شاه اسمعیل مقهور^{نقش}
 امیر فضل الدین عبد القاهر الحسینی النفری

نقش فی ضل و محدثی کامل بوده است برخلاف علامه حواشی مفیده نقلی کرده و بر اثنی عشر
 شرح بدیع نوشته و کتاب مستقل در علم اصول ساخته اگر چه کلاش در نفرش افتاده ولی
 در تمام مدت تحصیل مجاور مشهد مقدس رضوی بوده و در آخر عمر در غری سرتی جوار داشته
 چنانکه بلدی او میر مصطفی در نقد الرجال منبرها بدکه سبب الطاهر کثیر العلم عظیم الحکم منکلم
 هبه نقشه عن کان مولد فی نفرش و محصله مشهد الرضا و الیوم من سکان عینه حده بالغری
 باری میر فضل الله در رمضان هرار و بسبب پیچ از این سرای پیچ در گذشت و بخفاش^{کشت} مشرف مدون

میرزا محمد باقر بن میرزا الدین الحسینی

اصلاً از سادات رضویه نجف است و کلاش و سکانش در مشهد مقدس بوده و با سلا^{طین}

صفویه معاصر است تقریباً در اوخر قرن هادی عشر هجری جات دانشه شیخ حر در صفیه مؤلف
فاضل محقق شاعر متکلم له شرح الاربعین جدیداً و حاشیه علی الحاشیه الفقهیه و غیر ذلک
میرزا محمد رضا بن عبد الحسین النجاشی الطوسی المشهد
مصنف کتاب کشف الایات است سال نایف و زمان علی القزلباشی ابراهام ناریجی که بفارس
درباچه کشف الایات در کرده است معلوم میگردد

نام اینسخه و سال تاریخ کشف ایات کلام قدس است
مولانا محمد مؤمن بن شاه قاسم

اصلاً سبزواری است اقدار مشهد مقدس می نشسته شیخ حر در وصف او و مفرداً به محقق
فقیه محدث غایب معاصر او را نفسی است بر کلام الله مجید و حواشی بر شرح لمعه و غیرها
سید جلیل بن محمد مهکزی بن محمد باقر الحسینی
از افاضل محققین مشهد مقدس است علی القزلباشی در اوخر مائه هادی عشر هجری جات دانشه
کتابی در اصول نوشت منجم بنیان السلیمین

مولانا سلطان محمود بن غلامعلی

اصلاً طبیب است در مشهد مقدس منصب فضا داشت در فقه و عربتیا استاد بزرگ بود
شرح ابن الحدید را بر پنج البلاغه مختصر کرد و در سائله در اثبات رجعت نوشت و در سائله
دیگر در عرض پر داشت فاضل ز نوری او را از معاصرين خود شمرده است پس باید از علما
عهد خافان مغفور (فتح علی شاه) بوده باشد

مولانا الحاج محمود بن میر علی الهمدانی

از فضلا و صلحا و ثقات مشهد مقدس رضوا است معاصر شیخ حر بوده شعر نغز می گفت چند

رساله بردغاوشنه اسنان جمله حدائق الاجاب القول الثابت و اللم الطب و سلاح من
و المقام الامین و هم جوه القلوب و اشرف العابد که هر دو در معرفت الله اسناد پر داخه
و بعره و فارسی اشعار دارد

میرزا حسین میرزا و نیمو و انمو

از سکنه مشهد مقدس در علوم عربی و منطق و غیرها بهره نمان داشته چون افتد ارغ
الملك امیرخان صوبه دار کا بل در خراسان اشهار گرفت و بی کابل رفت و شریک کرد و محل
یافت و در ضلالت افتاد و آیینی اخراج نمود و با انواع چل وراج داد و در حد و زمان
فرزنا فشارتیه و فریبی هزار کس معتقدین دین خود را بکذاشت و در گذشت و اولاد
و خلفای وی نیز با جهوپیران نا آرمائه ثانی عشر هجری منقرض شدند

میرزا ابوصالح

از اشراف و ضوئه تقویه مشهد مقدس است گویند مادرش فخر النساء بیگم صبیحه شاه
عباس ماضی بوده و خود در عهد شاه عباس ثانی بصد المملکی کل ایران افتخار داشت
از احفاد و نژاد این بزرگوار فعلا جمعی کثیر در عدد ارباب مناصب آستان مقدس رضوی
زاده الله شرفا بشمار می آیند از آثار خیر که یاد گذاشنه یک مدرسه صالحیه است که
آنرا در سال هزار و هشتاد و شش هجری بنیاد نهاده و املاک کثیره و نفعا آنجا کرده این
اوقات بمدت سی و نوب اشهار دارد و دیگر ایوان مصلای مشهد مقدس است که در هزار
و هشتاد و هفت بحکم سلاطین صفویه پر داخه

میرزا شمس الدین محمد

از مشاهیر سادات تقویه مشهد مقدس و سرکشکان عتبه رضویه بوده است در حدیث
و اثر

و اثر بنقی داشته و در حالات و کرامات حضرت رضا علیه السلام کتابی نگاشته موسوم به سبلة
الرضوان خود معاصر شاه سلطان حسین صفوی است سال یک هزار و یکصد و سی و شش
در قید حیات بوده نسخه کتاب سبلة الرضوان را جناب سبط ابی عماد العلماء و جید العصر
کهنه الافاضل میرزا عبدالرحمن مدرس اول آستان ملائک پاسبان دامت اقام افاضله
در حین جمع و تألیف تاریخ علماء خراسان حاضر داشته است اسامی جمعی از علماء و طبائ
معاصرین مصنف مرحوم را که تفصیل اخبار و شرح احوال ایشان بدست نیافته از آن
کتاب استخراج فرموده است چون برخی از اینجا عمت مشمول عنوان عام این باب از کتاب مطلع
الشمس بودند ما بنزاسامی ایشان را بهمان و تیره ثبت نمودیم

میر علی بنقی اکبر بابلی

از مؤلفین ارض فخرین و از اعظم علماء و مقدسین بوده در یک هزار و یکصد و
سی و پنج بشعر علوم و ترویج فنون اشتغال داشته

مولانا محمد معصی نیرکی

معاصر میرزا شمس الدین محمد و در تاریخ فوق از مجاورین ارض اقدس بوده و بفضل
و تقوی و تقدس قبول عامه انصاف داشته

مولانا عبدالرزاق مشهدی

هم در آن ایام از علماء اعلام و اجله عظام بشمار میرفته

میر معین الدین اشرف

خادم آستان قدس بنیان روضه بوده و از فضلاء عصر و صلحا و وقت بشمار میرفته است

مولانا علی اکبر

در عبته

در عیبه مطهره حضرت رضویه بمنصب جلیل اندر پس افتخار داشته و در عداد فقهاء فحام و احله
 علماء عظام محسوب میگردد و ده است

آقا ابراهیم

هم از علماء و معاصرین صاحب سینه الرضوان و در آستان عرش تو امان بلیق نایب
 الصداره افتخار داشته

مولانا محمد رضا

مدرس و نایب سرکشک آستان مقدس بوده است

مولانا آقا حسین

محقق فاضل و مدقق کامل بوده و بمنصب جلیل خاد مباحثی افتخار داشته است

مولانا الشیخ محمد

از مشاهیر علماء عظام و مدرس آستان شریفه بوده

میرزا بدیع الدین محمد

خلف میرزا ابراهیم نیشابوری از سادات عظام و مدرسین فحام آستان عالی مقام بوده

و در سال کج هزار و یکصد و سی و چهار حیات داشته است نام این ده بزرگوار از منسوبین

مشهد مقدس از کتاب سینه الرضوان نقل افتاده

میرشاه قاسم

اصلاً از بلده سبزوار است و در مشهد فیض فرین نام از علمای طاهرین علیهم السلام مدتها برای

مخصیل و تکبیل فنون عقلیه و نقلیه شرف مجاورت داشته نگاه بسبزواری باز کرده و ده

در واسطه مائه ثانیه بعد از الف مجوار رحمت حق در گذشته و بی پسر رسیده محمد است

که زمانی

که زمانی لا بقا مانده جمعه مشهد مقدس را او بوده چنانکه بنیاید

حاج محمد بن میرشاه فایز بن ابوالدکتر

در سبزواری متولد شده و بعد از تکمیل علوم در مشهد رضوی متوطن گردید و اعتبار کامل حاصل نمود تا آنکه شاهزاده نصرالله میرزا پسر نادرشاه امام جمعه آجارا با وی تفویض کرد در بکهار و یکصد و نود و هشت لیسن هشتاد سال تقرب به درگذشت و سبکی از حجر شمایه سخن جدید مدفون گشت پسر منصب امام جمعه مبرهوم میرزا محمد شهید اعلی الله مقامه اخضا ص گرفت

شیخ حسین مشهدی

از خانواده همدان خراسان و امام جمعه مشهد مقدس بوده در فقه و اصول و ریاضیات از اساتید و در مسجد جامع مشهد در پس میکرده است میرزا محمد شهید مدنی شاکردی می نموده مردم که امام چند از شیخ مذکور نقل میکنند را واسطه نامه ثانی بعد الالف حلت کرده وی از احادیث و عرف کامل مشهور شیخ حافظ است که فرزند یکی از فرا کوه پاچا مشهد مقدس در بارگاه میباشد و او خود در اواخر نامه ثانی هجری در گذشت

مولانا ابوالمحمد

خلف شیخ حسین بن ابوالدکتر است در علوم شرعی و ریاضیات تخصص فن نجوم احکام از اساتید مشهور و در خانان مغفور است ثواب محمد و لیمیزا در زمان ایالت خراسان علوم ریاضیه را خدمت و تحصیل کرد و وقتی در عهد ابن فاضل فرزانة کسوف که اتفاق افتاد و ستارگان نمایان شد وی بنوا فقه را با بنیاد موضح ساخت (فلا نکسف الشمس کلها) نوشت در هزار و دویست و چهل است فرزند مجرم مطهر در مسجد پشت سرانور

میرزا

میرزا ابوطالب صنعها

پیر میرزا علی رضا بن میرزا محمد علی بن میرزا کوچک بن حکیم داود اسلامشاهی مشاهیر حکما و طبایا
 بوده اند خود در واقع بامر شاه ولاست علیهم السلام بمشهد مقدس آمده از طبایب بنویسید پسند
 ومدت سی و هفت سال بلوازم این منصب جلیل اشغال داشت و مسکن عرفان و مصروف غایب
 معقولات و مفقولات از اکابر عصر معدود میشد در هزار و دویست و شانزده وفات یافت
 پسران او مختلف گردید که هر یک بخدی می ناسانه مبارکه سرافراز بودند و اینک احفاد و نسل
 انساب عینه مقدسه مستعد هستند

سید جعفر سبزواری

همیشه زاده سید محمد امام جمعه است که ذکرش گذشت در عصر شاه شهید آقا محمد شاه طاب
 ثراه بوده و مجاور روضه ثامن آئمه اطهار علیهم السلام این کتب از مصنفان و استباض الاوقاف
 فی احوال آئمه الاطهار کتاب اسرار الصلوة و سألته اثبات حرمة شرب الخمر رساله در علم
 الفرائض و غیرها فی شرح در پائین پای مبارک نزدیک مراد خال مفضل خود واقع شده
 مولانا محمد اسماعیل از غده

از اکابر عفا عهدها فان مغفور فحقه شاه فاجار است سر سال در مشهد مقدس مجاورت
 خدمت ملا محراب و حسین علی شاه اصفهانی رسیده است در هزار و دویست و سی و یکم فوت
 شد و در مقبره قلکاه ارض مقدسه مشهد الرضا علیهم السلام خاک رفت چند رساله در طریقت
 دارد در اشعار و جید تخلص مبرکه است

حاجی میرزا معصوم رضوی

از مشاهیر علماء مشهد رضوی است با وجود مقام اجتهاد منصب حکومت شرعیه نمیشد
 در سال

در سال هزار و دویست و پنجاه و دو رکعتگاه سخن عتیق روضه رضویه مدفون است

مولانا حاج اسحق زبیدی

مجاور مشهد مقدس و از افاخم مجتهدین و متوجهین دین بوده است اسلافش ناشن نیست
همگی بیست و پنج و بیست و شش اند از آنجمله است حاج خدا داد جد اعلای صاحب این ترجمه که
با وائل ظهور صفویه معاصر بوده و مولانا اسمعیل و غیره تعلیمات بر شرح لمعه از مصنفان
حاج ملا اسحق مذکور مشهور است مردم کرامات چند با و نسبت میدهند در هزار و دویست
و سی و هفت سبزه ای جاوید رفت و بمقبره که خود در مزار فلکگاه ساخته و پیرا خیز بود
مدفون کرد بدو طبیب الله و مس

حاج میر عبداللہ

اصلاً سبز واری و همشیره زاده حاج سید محمد امام جمعه بوده است ولی در عرض مشهد
مطهر خدمت خال مفضل تحصیل و تکمیل پیرا خیز بد رجبه ندر پیر آستان مبارک و
بنایت مدار مشهد مقدس رسید در هزار و دویست و سی و نه بس هفتاد و هشت
سال از دنیا رخصت نمود کویند و زاده فرزندانش هکان هنر و دانشمندان
ایشان میرزا حسن و میرزا محمد تقی بمصب جلیل ندر پیر آستان مبارک

میرزا احمد طبیب

اگر چه در بلده سبز واری بوطن داشت ولی اصلاً از اهالی مشهد مقدس بوده در هزار
و دویست و پنجاه و چهار در گذشت است

مولانا محمد علی فدیشی

فدیشی بروزن خدیجه که مولود و محمد و اسنان فرامی بنشای بور میباشند این بزرگوار
در مشهد

در مشهد مقدس تحسین عقیقات و نقلیات کرد تا آنکه بر نیاید پس در سنه ۱۰۸۰ هجری
که از مدارس معتبره آنجا است نایل گردید و همی در این منصب جلیل پناه حلت نمود
مولانا حاج محمد حسن بن

بعد از تعلم و تکمیل عادیات در مشهد مقدس از خواجگان نمود و در یکی از حجاز مقدس
پایین پای مبارک بر باضات صعبه اشتغال ورزید و در نیمه رجب هزار و دویست
دو فوت شد بر حسب صیانتش در فلکاه دفن کردند

حاج مولانا محمد صالح

اصلاً از میانی است لکن بعد از تحسین و تکمیل علوم شرعی در عین ائمه عراق علیهم السلام
مجاورت مشهد مقدس رضوا اختیار کرد و در هزار و دویست چهل و شش هجری
اندر می پوئشده در قبرستان فلکاه بخاک سپرده شد

مولانا حاج محمد

مولد و موطئن از مشهده است و خدمت بنده صاحب باض و شریف العلماء
و مرحوم شیخ جعفر تحسین کرد و بر منظومه بحر العلوم شرح نوشت و کتابی در شرح کلام
احادیث آیات و کتابی در اصول فقه و رساله در حدیث بجهت هم از خصال و رساله
شرعی و برقراریات طهارت خون امام و در هزار و دویست پنجاه و هفت از دنیا رفت
و در دارالسیاده مبارکه بخاک سپرده آمد

مولانا عبد الله

شیخ الاسلام مشهد مقدس بود در رباضات سبطی نام داشت قبل از فوت خانان
مغفور فیض شاه از دلاهل نجومیه سلطنت شهریار میر و ماضی محمد شاه طالب شاه خیر

داد و در هزار و دویست و شصت و دو وفات نمود و در نوحید خانه مبارکه بنا سو از
آثارش خواشی بر توانی اصول است خواشی بر تذکره هفت و غلیفان بر باض دفعه

الحاج میرزا اسمعیل

سبز واری الاصل و مشهود المدفن است تحصیل علوم در مشهد مقدس و عبات امرا
علیه السلام کرده سبز واری را جغت خود بعد از فوت پدرش میرزا عبدالغفور بامام جمعی
و ریاست غامه آنجا رسید و در هزار و دویست و شصت و دو فوت شد و جنازه اش را
بمشهد نقل کردند و در نوحید خانه بخارفت صوت و افعه مرحوم آصف الدوله و ورود
جنازه این سبزه کوار و دفن او بمشهد مشهود است

مولانا محمد حسین مولی علی اصغر صفی البکر

خوشانی الاصل و مشهود المنرا است از شاگردان میرزا مهدی شهید بوده است و در
هزار و دویست و شصت و دو وفات نموده و در نوحید خانه مبارکه دفن است

میرزا محمد میرزا حبیب الله

از سادات رضویه مشهود مقدس است که اصلاً از فرقه باشین سبز واری میباشد که
همان فرقه منشأ ملوک سربداریه است و بعد از تحصیل تکمیل شرعیات با رض مقدس
مشهد آمد و مجاور گردید و ریاست کلی یافت و در سال هزار و دویست و شصت و شش
فوت شده در مسجد باض جناب حرم مبارک دفن شد

حاج میرزا مهدی

خلف حاج میرزا محمد سابق الذکر است در خدمت شیخ محمد حسن حاج جواهر تحصیل نمود
و اجازه حاصل کرد و بمشهد مقدس جغت فرمود و در هزار و دویست و شصت و هفت

فوت شد و در جنب صبح پدید برزگوار بجفت

حاج میرزا سید علیمان

از سادات عالی درجانی است در علوم شیخی خاصه در طب حدائق کلبه داشت و اواسط
عمر مشهد مقدس هجرت نموده مجاورت کزبید و بامامت جماعت و طایفه عبادت اشتغال
ورزید و بعد از چند نزل محراب کفنه نبش فضیلت میباشش معالجت دوزکار گذرانید
تا در گذشت فزشت در مشهد است

حاج میرزا احسن

برادر کهنه حاج سید محمد فیض است در خدمت برادر و محضر شیخ محمد تقی صاحب شایسته
نموده و با جنهاد رسیده و در سال هزار و دویست هفتاد و هشت فوت شده و در
مسجد پشت سر حرم مقدس مدفون گردیده است

مولانا محمد تقی

مولایش بلوک چولانی خانه است از اعمال مشهد مقدس شاکرد حاجی سید محمد علم الهدی
بوده و بدین اجنهاد رسیده و در ساله علییه کبری صغری و رساله در علم کلام
تصنیف نموده است فوتش در هزار و دویست هشتاد هجری واقع شده

حاج میرزا هدایت الله آوایی

از فرای بسطام در مفعول شاکرد شیخ محمد تقی اصفهانیست در مفعول تلید مولانا
اسمعیل مسلک عرفان و مشرع اجنهاد با هم داشت و مجاورت مشهد مقدس اختیار کرد و در
سال هزار و دویست هشتاد و یک هجری از اسلام رفته بعد از اداء مناسک بموضع بادر گذشت
و در مقبره آل بسطام مدفون گشت پاره از سجد هزار و بیست مؤلفات گذاشت از

انجمله است شرحی منسوب بر معالم الاصول و شرحی شریف بر شرایع الاسلام

میرزا محمد تقی بن میرزا عبداللہ

مدرس آستان فیض بنیان رضوی بود نوشت در هزار و دویست و هشتاد و دو و دو

منظومہ از او مانده یک در فقه و دیگری در نحو

میرزا عبدالعلی بن میرزا محمد تقی بن میرزا عبداللہ

در احکام و علمیات فن پنجیم یکانه معاصرین است لقب منصب مجسم باشکری آستان مقدس

رضوی بر مرآت اعتبار شرافزوده در اعمال موالید چندین تألیف دارد

میرزا عبدالجبار بن میرزا عبداللہ

از افاضل حکماء مجاورین رض فیض قرین بود و در کتب فلاسفه و در سیرت و بیعت و بیعت

میرزا سید علی بن سابق التکرنا بل شد در سنه هزار و دویست و دو و یک و فانی یافت

مولانا الحاج محمد نجف

اصلاً از کرمان است فقهی غار فشری اجاری مذهب بود در هزار و دویست و دو

دو و بمشهد مقدس مجاور و در گذشت ابن چند صنف از آثار او ماند

تفیح المرام فی علم الکلام خلاصه الانساب غناء الادب فی فهم معنی اللبیب خلاصه العروض فی علم الفقه

فی علم الفایده کشف الغوامض فی علم الفرائض شرح خطبه الزهراء شرح دعا کبیر شرح دعا

جوشن شرح عاصباح شرح شرایع الاسلام کتاب جامع الاحادیث و غیر ذلک

مولانا عبدالرحمن

در عهد خاتمان مغفور فیض شاه شیخ الاسلام مشهود مقدس بود و تا اینکه رئیس الفقهاء

حاج میرزا مسیح طهرانی بمشهد آمده وی در خدمت حاج مشارالیه بفقہ و اصول اشتغال

ورزیده

مدرسه و در هزار و دویست نود و دو فوت شده فیر شد و توجید خانه است

مولانا محمد اسماعیل

در هیئت علمیات نجیم و استخراج بقا ویم بنظر بوده جناب فضیلت رضایت شریفیاب افغان
الافاضل میرزا عبدالرحمن مدرس و لسان مقدس و موصو سلمه الله تعالی در رجب از او
رساله تارخ علماء خراسان مینکار که خواننده یکسال قبل از فوت وی شفاها شنید
که میفرمود امسال آسمان یکثرت رحمت خود را نخواهد فرود ریخت و زمین یکثرت ذراعت
خود را نخواهد درو بایند و سال دیگر دو ثلث و در سال سیم چنان فحطی شود که اکثر مردم
بهلاک در رسند و بکران ایشان از خاک بر نهند مگر آنکه من در آنوقت زنده نخواهم بویس
بهان ترتیب فرمودی که پیش روی نمود و خود بخوار رحمت حق پیوسته بود

مولانا الحاج محمد حسن

اصلاً از بیات بنشأ نور است در مشهور مقدس تحصیل مقدمات عادی کرد و خدمت مولانا
عبد الوهاب شیخ الاسلام عقیبات و در پای^{صتات} آموخت و مجتبه مولانا علی اکبر شیروانی از
ظاهریات گذشته قدم بجاده سلوک نهاد و مدت چهار سال در یکی از حجرات مدرسه
پایین پای مبارک بر باضات و مجاهدات اشتغال و رزیده قصه کرامت چند از اخبارات و
من الغیب نظر رسیده فوئش در دهم رجب سال هزار و دویست و شصت و دو افتاد و بر
حسب جهت در کنار روضه شیخ طبرسی از جبانة شریفه فلکاه دفن گردید

مولانا الحاج غلام حسین

منیم باشی خراسان اسلافش از فاین واجبات ناد در هرات ساکن بوده اند استخراجات بسیار
عجایک او مشهور است ساعت جلوس شاهنشاهی محمد شاه غازی انا الله بر هانه را و تعیین

نمود در سال هر رود وینست هشتاد و چهار فوف شد قبرش در دارالشیاده است

مولانا محمد مهد

خلف الصّدق مولانا حاج غلامحسین مذکور است در ربا ضیاء و احکام پنجم از
اساتید عصر معدود میشود و حسب الوزائه والاستحقاق حاوی منصب مقام پیر کوا
امیر نظام الدین عبدالحی قاضی غیاث الدین عزیزی قاضی میر علاء الملک
ابن سرفراز سادات رضوی و معاصر سلطان حسین باقر بوده و در مشهد مقدس منصب
نقابت اشند اندم نوبت

سید نجی الدین فضل حسین

از فقها مشهود بوده و منصب شیخ الاسلامی داشته است

امیر محمد موسوی ابن امیر حاج الدین

در ابتدای دولت صفویه یعنی در زمان شاه اسمعیل اول قاضی مشهد مقدس بوده است
ذکر شعر او مشایخ خطاطین منسوبین بمشهد مقدس نیز بتیج حریف و محقق
اثری مشهود

از لشکریان بوده شعر هم میگویند است این بیت را او است

بغیر غم غم بجز تو میکشد که مبادا بمر و نوز حاله خیر نداشته باشی

ایشری مشهود

تاریخ زندگانیش معلوم نیست این شعر از او است

در عمر خویش مر حله پیماعش چندان امان نبود که جاری پاکشد

احسان مشهود

اشمش

اسمش میرزا مقیم و در سلك فرارشان شاه عباس ثانی منسلک بوده گویند چهل هزار است

شعر مدون ساخته این شعر از او است

پیدا شد ورنگی ز فاش سخن تو بیک کل رعناست بان درد دهن تو

ارسالان مشهد

اسمش فاسم از شعرای زمان اکبر شاه هند بوده در تاریخ و صنعت خطاطی و جدان عصر

در سنه هزار و نود و پنج هجری در راه و در گذشتن این شعر از او است

کران چو بستر منرا اجاب کن بشنم صد مرتبه در هر قدم از آب کن بشنم

اصلی

اسمش محمد علی از خطاطین بوده شعرش در رجه نداشتن این بیت از او است

چو بطف لبش دیدم نبویم اهل دین را که شود بلای جانها بشا پیغمبرم اینرا

افسر مشهد

معروف بشمس الدین بوده اسناد از او است

بیای ناله خروشان دل شکسته است که این صدای بصدای جرس نیاند

افسر مشهد

از شعرای میرزا بابا است این شعر از او است

میکند پوانکی ناب سرم غوغا شود شایدا ز بهر نماشان پری پیدا شود

افصح

اسمش میر محمد علی خلیف شاه میرزا در صو مشهد بن جده پدرش در خراسان میوز کورگان بود

در هند و شش با مقامی منیع نابل شد و در سال هزار و یکصد پنجاه در هاجا مقبول

کردید

کرد بدین شعر از او است

دل خراب میکند از لطف بدتر کند / دست پای من ندانم بپای تو بجز پند

اوحدی مشهور

استم خواجهم داد الدین ناپند حاجی جو شایسته اسطر و سوج رشیع محمد خان
شهبانی او را در هفتصد و چهارده در مشهد بقتل رسانید و در آنجا مدفون شد این
رباعی از او است

در مشهد دوستی خفج خزان بپریم / در دشت چو هند نام درمان بپریم

بی زرد عشق و بالان کشیم / خاموش که نام درد مندان بپریم

ایمان مشهد

نامش ملا محمد هادی و در علوم منقوله اجتهادی داشته است این شعر از او است

بسینه چنگ زددم دل را ضطر آمد / بد چلفه زددم کعبه در جواب آمد

بابا ز مشهد

استم رفغان نشین شمس الدین محمد حافظ شیرازی علیه الرحمه میسر شد در هند و شایسته

حکومت بعضی بلاد کرده در هزار و صد و بیست و سه در گذشت از آثار او جمله

چند رباعی که نود هزار بیت است این شعر از او است

امشب چو شمع رنج در هزار موم / هر کز به که بود که در کلوی ما

بافر مشهد

استم میرزا شاه بافر و با اسم تخلص میکرد این شعر از او است

ز سپید جان سپر شد هوای کو بی دار / نگاه خانه نشین شد فراق روی نو دار

بافر ای

بافرای خلیل

شاه عارف مولدش کان بوده مجاورت مشهد مقدس اختیار کرده و تا آخر عمر آن
خاک پاک بعبادت و ریاضت اشتغال داشته از معاصرین شاه عباس ثانیست و ایندو
شعر از اوست

چند باشم چند باشم چند چند چون شکر در آب و در آتش بسپند
ایکه مشهوری بعبادی بگو ناله عاشق را ساز با کمند

برهان

موسوم بسید برهان الدین با امیر برهان الدین عطاء الله مشهدی شاعری فاضل و صاحب
تصنیف و تالیف میباشد رساله در علم بدیع و نوافی دارد در آخر عمر نابینا شده در
اواسط شوال نهصد و نوزده درگذشت این دو بیت از قصیده او ثبت میشود
بجاء الله که شد حاصل جهانزار و نو کامل زقریافت شامل ز عدل خسر و عادل
سپهر سلطنت سلطان خیرین صفه میدا که نام رستم دستان ز دستانش شد باطل
بها الدین حسین مشهدی

منشأ آسانه مقدسه رضویه بوده و بسیار خوش منوشتن خط او با سایر استادان
و امیری میکند

تقیای مشهدی

الف تخلص میگرفته در مشهد متولد و در همان ارض فیض فرین نشو و نما نموده در اوایل
بماریندان رفته و هزار و شصت و چهار در خطه درگذشته است این شعر از او ثبت
دور کی ملک و جو یار باید بد چنان کس مکش و ز کار باید بدید

ثنای مشهد

امش خواجه حسین بوده و دیوانش پنج هزار بیت شرح زندگانش معلوم نیست این شعر را
روزیکه وفای روی تو کردم نظاره را دیدم بدامن این جگر پاره پاره را

جعفر مشهد

ندیم میرزا محمد وزیر شاه عباس ثانی بوده است این شعر راوست
اگر بوز قیامت کشید صل شد وصال یار با این نظار می ارزد

جعفری

از سادات مشهد مقدس است این شعر راوست
خواهم که نام عمر در بر گیرم آن بیکه شبی نوراد را عوشر گرفت

حاصل

امش شاه باقر مشهدی است از خدام روضه رضویه بوده در مائه بازدهم درگذشته
این رباعی راوست

مانیم که در محرقا بپیم هر در کشتی عمر نا خدا بپیم هر
تا آمده ایم رفتیم از عالم در کوش زمانه چون صدا بپیم هر

حاضری مشهد

امش میرزا ابوالکارم عاشق محمد میرزای پسر شاه اسماعیل بود در هفصد و بیست و چهار
درگذشت این شعر راوست

میزنم هر لحظه از دست غیب کسب کن سوی من کن بک نظر از لطف سبک کن در لباش
حافظ کمال الدین حسین

مولانا واحد العین بوده واصلاً اثر دم هراست خطوط سته را خوش بنوشت و در
 تسلیق سر آمد زمان خود بوده از خراسان بعراق و از عراق بخراسان افتاد و همیشه
 پوش بود و پیاده سفر میکرد قرآن را بسیار میخواند شاه طهماسب را حضوراً بنام او و قرآن
 امر فرمود گفت خواندکم نمی آید شاه را بسیار خوش آمد و را اسب اسیر و اشتر خیمه و جمیع
 لوازم بخشید مطلقاً قبول نکرد در سال نهصد هفتاد و چهار در مشهد مقدس ره خو
 وفات یافت **حجت مشهد**

اسمش میرزا مهکنا بیخ زندگانی و معلوم نیست توانی مدون کرده است این شعر از او است
 دولتی هجران این نیست که از یلوی غیر همچون کره از بند قبا بر خیزد
حزین مشهد

پدرانش از اصفهان و تولد و نشو و نما بش در مشهد شده سفری بکابلان کرد در طعن بر
 مذهب بدیهه فصیده گفت کبابها از بانفش دایر بدند فرا را بمشهد آمده در سنه نهصد
 هفتاد و یک در گذشت این سر شعر از او است

بار برافراخته قامت رسید فتنه را باب سلامت رسید
 میرسد آن شوخ شهید عشق مرده شمارا که قیامت رسید
 بھر طرف ز نو آزرده بغیر باد است هزار داد زد گشت نو این چه بیداد است
حسین مشهد

اسمش سید محمد از خدام روضه رضویه بوده این شعر از او است
 جان پیوسته بحق را خطر از دشمن هیچ حری چو دل خود بخدا بستن نیست
حسنعلی
 مولانا مشهد

مولا نامشهد الاصل است که خط از شاگردان میر سید احمد آقا ذکر می باشد بعد از شا
هر شاه ناد و از آنجا بنیشتا بور آمد و از بنیشتا بور راه عراق گرفت و آنک عینا کرد و
چهار سال در بغداد بسر برد و از آنجا عزم زیارت حرمین فرمود و در سال یک هزار و سه و چهارم

حسن مشهد

امش میرزا حسن و باسم تخلص می کرده از ملازمان شاه سلیمان صفوی است و این شعر از او
گرم ز خاکی روی پهاو کند کسی از دست خود بکار و چون کند کسی

حسین مشهد

امش محمد حسین و باسم تخلص می نموده و این شعر از او است
باقونیا لب تو دم از رنگ میزند این خورز که فند بن کجی بر سنگ میزند

حسینی مشهد

از ملازمان شاه جهان هند بوده این مطلع از او است
هیچ دل نیست که سرگرم دلفروز رنگ خاکسری فاخته سوزی نیست

حسینی

امش سید فتحعلی خان و از سادات رضوی بوده در هند و سنا می نهشته در هزار و دویست
و بیست و چهار در شاه جهان آباد فوت شد و توانش پانزده هزار بیت است این شعر از او است
ای حانی پیچکان فریاد از دشت داد از دشت شامیاد از دشت شام

حیرت شاه مشهد

هند سفر کرده و خود بنیر نادر شاه می گفته این بیت از او است
دل در سینه میسوزد آتشین مشب خدا را دور نیست از من ای پلوفین مشب

خانمی مشهد

صفتش حکاکی بوده و کاهی شعری هم موزون مینموده از او است
بشکری فاده سرکار خانمی را که تمام عمر کارش هر خشم و ناز باشد

خالص مشهد

شرح زندگانی او معلوم نیست این دو شعر از او است
صبا بلطف بگو پارمهران مرا که در دهر تو برباد داد جان مرا
از نود و یک ریغ ای مهران داریم ما جان اگر خواهی مرا عنت بجان داریم ما
خواجگار علی مشهد

از حال او چیزی بدست نیست جز اینکه در مشهد امانت داشته و این رباعی را بهین مناسبت گفته

این پیش نمازیم نه از تو واپس حق میدانکه از ریا مستندانست
اینک خوشم افتاده که در وقت پیشم بخلا بخواست رویم بجدات

داغی مشهد

امیر محمد رضا است این رباعی از او است

ما را جانی که جز طلب اند نیست با فرق میان روز و شب اند نیست
دو روز نفس نمی فرزانکه مرا درد دل نفسی که راه لب اند نیست

دراغ مشهد

امیر میرزا رضی و عهد شاه جهان بهند رفت و در زمان داراشکوه در هندستان
بود فصدی در مدح داراشکوه گفت که بیبا الفصدی آن این شعر است
داناک را سپراب کن ای برین یادربهار فطره نامی میخواند شد چرا کوهر شود

داراشکوه این شعر را زیاده از حد پسند کرده صد هزار روپیه که معادل بدست چنان
نومان پول پراست با وصله داد و آن شعر مذکور در کمال مفاخر است و اسانیدان را
یکی از نواد و ابیات عالم دانشمندان بجله دانش در سنه هزار و هفتاد و بیو طن ^{حرف}
کرده بعد از چهار سال و گذشت این شعر از او است

چه سان از قید این صیاد آزادی گهوش کسیر و از بلند نام فتن باشد

زافر مشهد

اسم شریف از اسعد الدین خط را در نهایت خوشی و نبوشنه از جانب شاه سلیمان صفوی

ابن ابوزاریت هرات بعد به پیشکاری تمام خراسان نابل شدانید و شعر از او است

میکند و عهد دینار بفرما مرند یار دانش که امروز مرز فرزانیت

حرف سفر مگو که من از کاد مبروم نقل مکان دور تو از دیده نادل است

رستم علی

مولا ناخواهر زاده اسناد هزار است شیعین و اخیله خوش نبوشنه در سال نهصد و

هفتاد بمشعل غوث شد و در جنب مراد مولا نا سلطان علی نجا گرفت

زایری مشهد

حالانش معلوم نیست این شعر از او است

مرا مراد است ردل کرده جاد و چشمم چو کل پاکیزه رخ همچو پاکیزه دامنم

رخبر مشهد

اسمش حاجی محمد ابراهیم ابن پسر از او است

ز شوخی آچنان کرم از پی نجبر بر خیزد که و خشن غزلان چون دم از تصویر بر خیزد

سایر

سایر مشاهد

در زمان شاه اسمعیل صفی از اصفهان بمشهد آمد این شعر را نوشت
 پیر غشوخ را غلبست که در بزم دُجو بنسیم مره بر هم زدنی خاموش است

سلطان ابراهیم میرزا

پیر هرام میرزا پسر شاه اسمعیل است چون از خطاطین مشهور عصر خویش بود و مدتها
 در مشهد مقدس اقامت داشت در آنجا مدفون گشت نامش در این عنوان بفرست آمد
 وی چند بحکومت مشهد مقدس گاهی بد بکر بلا و حکومت منصوب بود در جمیع علوم
 و ریاضیه مهارت داشت و در موسیقی نقشها بشده و تصنیفات ساخت خط نستعلیق
 بسیار خوش مینوشت از کتب و قطعات مولا نامر علیه مشفق کرده بود شعر را ترکیباً و قافیه
 بنکو مینساخت و جاهای خلص میکرد در علم اصول و احادیث و سیر و انساب و تاریخ نیز
 بی نظیر بود و بقرائن کلام الله با مجاهده مواظبت داشت و بصیدان موله بود نیز را بدست
 می انداخت و خطا نمیداد و در نیز اندازی و چوکان بازی و مشق تفنگ و شناور و عدل انداخت
 وقت مساحت و شناه پت می انداخت و خطا نمیکرد در طر آبی و نقاشی و نذ هب و طنبور
 نواختن و شطرنج غایبان با خن از اسلاید محسوب میکرد بد و در طایفه فرنگ و پختن نان
 کچی و ساختن حلوتان و خورشها و مرتبای بد بجا می نمود و در سایر اعمال بدی نیز مثل
 نیز تراشی و جلد دوزی و طنبور ساز و صحافی و نذ هب افشان و عکس ساز و رنگ آمیزی
 و زکری مهارت کلی داشت از شرب خمر اجتناب میکرد و گاهی بخوردن بر سر و فلوت و نوا
 نیز اقامت میکرد در سمن چها سالگی حکم اسمعیل میرزا بقتل رسید و نقش او را از فرزند
 مشهد مقدس نقل نمودند و در ریجرم بمذ فنی که خود در اقامت مشهد نیز نذ هب داده بود

بجاء رفت رضوان الله عليه

سلطان علی المشهد

مولانا قبله الکتابه رخط لیستعلو سرآمد نو پسندکان روزگار است در زمان
سلطان حسین باقر ^{قائم} در کما بجانۀ خاصه با سنسناخ اشغال داشت اسم خود را کاتب
السلطانی قبله بکر دگونید بخواهدش امیرعلیشیرکبابی منجم میگرداخت و قبله شاه
بیک خان اوزبک هرات را بگرفت مولانا از هرات به شهد مقدس آمد و منروی گشت
نادردهم ربیع الاول نهصد و بیست و شش وفات یافت قبرش در محاذی پائین پای
مبارک حضرت رضا علیه السلام از بیرون متصل بکند امیرعلیشیر بد رسه شاه رخ
نزدیک پخته فولاد است عمر او ناهشتاد و پنج سال رسید از آثار خطوط وی سنک
مقبور سلطان حسین میرزای باقر است مولانا سلطان علی شعر هم می گفت و رساله در
باب خط و تعلیم آن بنظم آورده این شعر از او است

از جوانی بخط بدی به علم عشق خط را ندانم شره سیل

سلیم کاتب

از غلامزاده هما میرجلال الدین صدر است را بادی است پدرش حبشه بوده خود کاتب
کرد در زندک نویسی نظیر نداشت قطعه نویسی بوده همه کتابها و افرینۀ سلطان محمد
میگردید همیشه در مشهد مقدس بود و درها بجا وفات کرد

سید مشهد

اسمش میر سید علی بوده از شعر و خطا طین مشهده است در هزار و دویست هجرت
وفات کرده این دو شعر از او است

در بحر

در بحر وجود شد و جهان نقش بر آب است با هشی و هشی ما موج سر با است
معماری عظیم دل ما نتوان کرد چنانکه در آن دیده کند کار خراش

سیری مشهد

شرح حالت معلوم نیست این شعر از او است
ز وصال یار و ز سرسپام بکامی که شب فراز از من نکشید انتقامی

سپهر

بواسطه طول فامش و راشتری هم میگویند آیند و بینا ز او است
چو محرم شد این از خود مباحش که محرم بیک نقطه محرم شود
بجورب سلطان اگر عاقلی که نفس بپلم تو ظاهر شود

سپه‌ای مشهد

مردی طرف الطبع بوده این شعر از او است
دل صد پاره مرا از غم کل پر هشی است که به ناز من از خنده شیرین هست

سپهر

مولانا اصلاً نیشابوری است اما در مشهد مقدس سکنه و بیکب داری اشتغال داشته
خطوط سبکه خاصه نستعلیق را نیکو نوشته و در سرعت کاتب به نظر بودی
شعر را هم نیکو گفته سجع مهر او این شعر بوده است

بکر و ذبیح شاه پاکیزه سرشت سپیدی و هزار شعر گفت و شنید
و این هزار هیچ شاعر و کاتب بظهور نرسیده است و معاصر علماء الدوله نیز با این
میرزا شاه رخ بنام مشهور کورکان بوده در فن انشاء سبایل و صنعت رنگ آمیزی

و سیاهی

وسپاهی سازی افشان و نذایب سادی و مهارت داشت حکایت بدین من خرم
 خوردن او را میرخواند در جیب پیر آورده است
 شاه محمد کاتب مشهد
 شاکر مولانا سلیم سابق الذکر است کاتب را بسیار خوب میکرده سلیقه شعر نیز داشت
 تخلصش واثقی است

شجاعی مشهد

حالا نش معلوم نیست این رباعی از او است

بر من بخت لفریب پرفتن بگذشت چون مدب من سوخته خرم بگذشت
 شورید بر زلف پیشان درشت بگذشت بمن و که چه بر من بگذشت
 شریف مشهد

امش میرزا محمد بوده این شعر از او است

ناز صحرای جن روی شهر آوردم عافان چو سگ جوان کن بندگان
 شریفی مشهد

از احاد علامه سید شریف جرجانی بوده این مطلع از او است

بسکه سپل غنای دیده دفا دم گذرد روز هجر تو مرا چون شب قائم گذرد
 شعری مشهد

شرح زندگانی معلوم نیست این مطلع از او است

بی توجه خون فشان کم روز و داع دیده شربت و آب پیچ دم جان بلبید سپیده

شمس با کین فزنی

از مشاهیر

از مشاهیر خطاطین عصر کور کاتبه است از نواداران بابی فلم وی خطوط ستر را که محقق و
 رجحان و ثلث و نسخ و توفیع و رفیع باشد بسیار خوش مینوشته و کتابها و بیسی نازک و با
 اسلوب شیرین بوده مولانا شمس اسناد میرزا بابینفر است در دستگاه این شاهزاده
 روزگار میکند رابنده با پنجه بابینفری قم میکرده از آثار او در مشهد مقدس کتبه های
 مسجد جامع است که در کمال جودت و امتیاز نوشته

شیخ کمال سیر واک

شاکر مولانا عبدالحق آل الذکر است خطوط ستر را بنماها خوش مینوشت و هشت بگانه
 کلام ملک علام و ادعیه دوازده امام علیه السلام اشغال داشت از آثار صناعت بدیه او
 در مشهد مقدس کتبه ها درون روضه منوره است

شیخ رباعی مشهد

چون همیشه رباعی می گفتن با این اسم معروف شده بعضی این رباعی را با و نسبت داده اند
 از کل طبعی نماده کاین روی من است و ز مشک خلی کشیده کاین مو من است
 صد نافه بیاد داده کاین بوی من است آتش بجهاد زده کاین خوی من است

صابر مشهد

اسمش محمد علی بوده این شعر از او است
 هنگام شکر او بزبان شکوه گذشت بطلای نکر که همانرا شنید و رفت

صالح مشهد

اسمش محمد میرزا بوده این مطلع از او است
 اندیشه خال رخ آن سیمبرم سوخت خوش آتشی افروخت که از یک شرم ^{خفت}

صَدِّ الدِّیْنِ مُشْهَدُ

مخسب شهر هرات بوده و صدر فخر مینموده این شعر از او است
دشمنی با اهل عالم خصم خود گردان عالمی را دوست میدارم برای خوشن

صِنْعِ مُشْهَدُ

این شعر از او است

دل که دم زند از صبر صد هزار بوی ز نیم لحظه ناز تو بر نمی آید

صَيَادِ مُشْهَدُ

این مطلع از او است

دو دبه که سر کشیده با فلاک آه است این بپرق سیانستان سپام است

طاهر عطار مُشْهَدُ

این شعر از او است

از پرباغیان این میباش ای غنچه پیش از این ماهم در اینجا

طغرائی مُشْهَدُ

در سلطنت شاه جهان از مشهد بهندوستان رفت از شعرای معروف عصر آن پادشاه
بود در آخر عمر یکسهم رفت از نو و اخیار کرد و همانجا درگذشت در جوار قبر ابوطالب

کلم مدفون شد این شعر از او است

اگر چو آینه مرا قدم شوی یک چشم بسوی و سنگ نگر تو خود نگاه مکن

طغیانی مُشْهَدُ

این شعر از او است

عزم جفا مکن ز تو بر رضا من خنجر کین مکش بکشت خوارستم ز پای من

عبدالحی خطاط

شاگرد مولانا عبد الله طبّاح است از رشتان خامه کریمه مولانا عبدالحی در مشهد مقدس
رضو کنبه کند مطهر خضر ضا علیه آله آلافا الحیة والثناء است که از بیرون نشسته

عبدالعلی مشهد

این رباعی از اوست

ای کاسه نوسینا و دیک نوسفد از آتش و آب هر دو بیرده امید
آن شسته نمیشود مکر در باران این کرم نمیشود مکر از خورشید

عرب

مشهوریم ز عرب مشهد صحفه مجلس خزه میرزای صفوی بوده است این شعر از او
جوانی پر سنه جان من مناسب است بشنیم بدشت ندارم عزت من کتراز خرنسبم

عربی

از سادات مشهد مقدس است این رباعی از اوست

از خون جگر چهره کا بهی شنیم رخسار بخون چنانکه خواهی شنیم
چندان بگرشیم و راز رخ کرم مردم دیده سپاهی شنیم

علیرضا خطاط

اصلاً مشهد است و از شاگردان مخصوص میر سید احمد آقا الذکر بسیار خوش و با نزه
مینوشت بعد از میر سید احمد در مشهد مقدس رحلت نمود

علیشی

مولانا

مولانا از کتاب هراتست بسيا خوش منوشند و روش سلطان محمد نورداشتند از هرات ^{عشده}
مفتی سفری کرد و آنجا در کتابخانه سلطان ابراهیم میرزا کتابت میکرد و صاحبان نام ^{حبا}
کلی بود شعر هم می گفت در همان ارض مطهر فوت شد

غزالی مشهد

از مشهد بدکن و از آنجا چون نور رفت ز ما تان را که از جانب اکبر شاه حکومت چون پوردا
مذایح گفت در سال نهصد و هشتاد هجری در شهر کجرات فوت کرد ایند و بیبازاو

حال دل آن روز که می بختند شبنم از عشق برآور بختند

بناثر مهر چید آب و چه کل بی ملک عشق چه سنگ و چه کل

فدائی مشهد

امش میرزا علی بوده ایند و بیبازاوست

انجوش آنروز که ایند بر خط نال بنوی زاری ها و دل زاری افلاک نبود

کرفتای بوجو آمده از وی غرضش بجز از بند که خواجسته لولاک نبود

فطرت مشهد

امش میرزا ابونزاد رحید را بآباد در هزار و شصت فوت کرده ایند باعی از افکار او بر سنگ

قبرش نقش شده

فطرت بنور روزگار نیک کرد نواخت بهر و خارج آهنکی کرد

آن سینه که عالمی را و میبختید اکنون ز غم و نفس تنگی کرد

فدائی مشهد

امش ملا علی اصغر مشهدی در زمان اکبر شاه همد رفتند از او است

بمیزان نظر حسن نور با ماه سجیدم   میان این و آن فرق از زمین تا آسمان دیدم
غبارم کن خدا یاد رهی کان مگر دزدان   مگر دامن کشان روز مرا از خاک بردارد

فنائی شهید

اسمش معلوم نیست و مشهد علاقه میکرد از او است
من ذولبیده مو با عقل از آن بیکانگی دارم   کرد در عشق پیری و بی سر دیوانگی دارم

فادر شهید

وزیر خان پسر محمد طاهر خان مشهد از نژاد امرای از شعری عالم گیر و بهادر شاه و فرج
هند بوده در سنه هزار و صد و سی و پنج در اکبر آباد فوت شده این شعر از او است
دل را چید دمی به دل در تنگوبان   زین چشم سپاهان بنود چشم وفائی

فاسم دیوانه شهید

از اصفهان بهند سفر کرده از شاگرد های صائب بوده از او است
میشود هر چند نیکو بار بدخو میشو   ناز چون بر خویش بالچین ابرو میشود

فنائی شهید

علاقه میکرد و شعر هم می گفت این رباعی از او است
که جان طلبی ز من فدا خواهم کرد   دشنام آرد همی دعا خواهم کرد
هرگز نشود از تو بگردانم رو   هر چند جفا کنی وفا خواهم کرد

فدائی شهید

اسمش حاجی محمد خان از شعری شاه جهان پادشاه هند بوده شعر را خوب می گفت از او است
در مجلسی که باران شرع ببارید   نوشت بچو آمد آتش بجام کردند

انجام محبت آنجا جزای عصیا آسایش دو کبخی بر ما حرام کردند
فرانی مشهد

این شعر از او است

که چه بخون ز غم عشق دل پر خودا ^{شش} لیک خالی که مرا هست کجا بخون داشت
فراسفر مشهد

این شعر از او است

که روز صبح رو خود بر فکته نفاذا کس نخرد بد زه جلوه آفتاب را
فمن مشهد

اسمش محمد فاسم صنعتش طلا کو بی شعر هم می گفته از او است
چه واقع است که باغبان صد سخن دار بر پیش من که رسی مهر بر دهان دار
فبیری مشهد

این بیت از او است

ناخن ز غم بسیند زدن پیشه من است فرهاد کوه عشقم و این نبشته من است
فناپس مشهد

صنعت و حرفه صباغی داشت این رباعی از او است

خوبان که ز جام حُسن میسند هر عهد که بسند شکستند هر
با عاشق خوش آشنائی نکند بیکانه و بیکانه پرسند همه
لطیفی مشهدی

این شعر از او است

شد

شد چو مہمان من آن شمع شب افز و دماشب کاش تا صبح فیا مت نشود روزا مشب
ما را مشہد

این شعر از او است

بب لب لعلت بیز می جام نتوانم گرفت بی نوای آدام جان آدام نتوانم گرفت
ما را مشہد

ازندمای محسن میرزای سپر سلطان حسین میرزای کورکانی بوده در قصد و بخت و
 اوز بکھا اوز بقتل رسانیده اند این شعر از او است

ز بستر بخت صورت چو نوای پیر نباشد چه بستر که حور جنت ز نو خونریا باشد
مجنون مشہد

خط را باد سنج چپ خوش بنوشند شعر هم می کنند این مطلع از او است
 روزم از گرفت رویش چو شب غم گذرد شدم از هجر نار و ز بمانم گذرد

محبعلی ابراہیم

پیر مولانا رسم علی خطاط سابقا ذکر است که خواهرزادہ اسناد بہ زاد نقاش بوده
 چون کتابدار شاہزادہ سلطان ابراہیم میرزا شد ابراہیمی رقم میکرد شاہ طہماسب از
 بقز و بن طلب فرمود از آنجا بعینا مشرف گردید در مراجعت بفرز و بن فوت شد و
 جسدش را بمشہد مقدس حمل دادند و در کنار قبر پدرش بجا سپردند این مصرع ناریخ
 فوت او است کہ بخط میر سپید احمد مشہدی بر لوح مزارش نوشته شد (ملا محبعلی را
 شافع امام بادی)

محمد ابن خطاط مشہد
 شاگرد

شاکر د شاه محمد سابق الذکر است بیضا صاحب سن بوده شاه محمد کمال پهل بابا و شاه
پیش از آنکه خط بر آورد خطش بدرجه اعلی رسید

محمد ضایع نایب مشهد

شاکر د میر سید احمد آقای الذکر بود از خوشنویسان مشهور از مشهد مقدس بزرگ افتاد و در
آنجا ساکن شد

محمد فاسر مشهد

ولدمولا نابهاء الدین مذکور است او نیز مثل پدر خوشنویس بوده است

محمد فاسر مشهد

از غزل سرا بان عهد شاه عباس ثانی بوده چندی در اصفهان بسر برده در اواخر عمر همدستان
رفته در ولایت جرد آباد وفات یافته است اشعارش شباهت ثانی بسبک شعر شعرای هند
دارد این دو شعر نمونه خیالات او است

مهر و میستانه برخاکم بنیدانی که من در کفن همچون کباب در غمک خوابیده ام
پیر شدن بسکه پیکرم از کوههای غم در آب برود چو فندکس من در آب

محمد بن شاه

اهل فن خط مولانا ثالث میر علی و سلطان علی میدانند در کتاب و قطعه نویسی از حق و حقا
بد بیضا میسر و در جوانی ملازم رکاب شاه طهماسب بوده چون آنحضرت از مشق و نقاشی
سیر شده به تاتار مملکت میرزا خندان مولانا رخصت یافته در مشهد مقدس نوطن اخینار کرد
و در مدرسه فقهیه که در جنب چها باغ آنجا واقع است منزل گزید و در آنجا هشتاد سال
زندگانی وفات یافت و از هیچ مریضه و سپور غالی نداشت و از احکام رعایتی پند نرفت

حق الکاتبه گذران مکر ناد رسال نهصد وهفناد و در ارض افسرد گذشت و در جنب
قبر مولانا سلطان علی مد فون گشت

مردمی مشهد

از شعرای این بلد واسم محمد هاشم بوده بنیاد مت عیقلخان شاملو خاکم هرات بگذرانند
و با او مقبول گردیده طبع بسیار خوشی داشته اند و شعر نمونه افکار او است
رسم هر که کم شرح بی فانی تو که دیگری نکند میل آشنای تو
آدمی باید که بچالک نباشد هیچگاه کرب خندان نباشد چشم کربان هم خوش است

معین

از شعرا و ظرفای مشهد بوده در نهصد وهفناد و شش با معصوم بیابانچی شاه طهماسب
باسلام قبول تر د سلطان سلیم خان رفت از آنجا بمکه معظمه مشرف شده در مراجعت از بغداد
بکشته نشسته بدرباغ رفتن شد این رباعی از او است

افسوس که پیک عمر را می گردیم مردمانی تربیتیم و اهی کردیم
در نامه غمان جای یک قطره سفید از بسکه شب و روز سباهی کردیم

مشرع مشهد

اسم پسر نامک از منشی شاه عباس اول بوده این دو شعر از او است
دوستان بوی از غم می آید نکش بوسه ازین کهنه فامی آید
نه زخم خاکش بیه بوی گل بدید ز غنای لب شنیدم که نوبهار هست

ملک مشهد

از شعرای شاه عباس اول بوده این شعر از او است

از اول عمر میتوان یافت کاین فتنه آخر الزمان است

منت مشهد

معرف بپیر الدین مشهد الاصل دهلوی المسکن ماح و زوال انگلیس فرمانفرمای ^{صلی}
بوده در صله بکف صیده هزار و سیصد و داده در هزار و دویست و هشتاد و نوزده
کف است این شعر از او است

نقدی کیف نبود بجز آبر و مل آنهم زدست و بخت پای سب و مل

مؤمن

اصلش ترکان اما در مشهد مقیم بوده این شعر از او است
آمد بر سر کوی تقی و از خود نفم ناگو بند حریفان که چرا آمد و رفت
موسو مشهد

از سادات موسو و معاصر اکبر شاه هند بوده این مطلع از او است
نور اینهان نظر سوی من تراست می دانم نغافل کردن سازیم اغیار است می دانم
مهری مشهد

این شعر از او است

نخل کین دیش کجا بند تواند کرد چو غباری کیست نیست داند بشما
میرزا بابین میرزا شاه رخ امیر نبوی کور کانی
در خط اسناد عصر خویش بوده از مولا شمس بابینقری سابقا لذكر بعلم گرفت از خط
و آثار فلم او در مشهد رضویه کتاب پیش طاق مسجد جامع است که از این پدر و الله او کوهر
یکم میباشد و اسم خود را رقم کرده است

میرزا رضی الدین

از شغری ساکن مشهد مقدس و در اثر حکمت و عرفان ضوابط مشکل کرده در هزار و هفتاد
هجری در گذشت این شعر از او است

نوبهار آمد که ابر بر چمن پرورش تو نکلست مایه شوخ خون در سرش شود

میرزا علی محمد

از سادات حبیبیه مشهد مقدس است در جوانی هرات رفت و در خدمت میر علی مشوق کرد
و بجای رسید که هر چه مینوشت از خط میر علی فروغ نداشت عید خان او را نیز چون استاد
او بخیار افریناد وی کینکه پوشیده از هرات ببلخ رفت و از آنجا بخارا شافت و بکینکه رفت
کتابخانه عید خان در خدمت میر علی بسر برد و از آنجا بمشهد مقدس باز گشت و از مشهد بخارا
و از بخارا بایران آمد در مجلس شاه طهماسب بن راه یافت و کتابا بیکه بسطاط اسلیم خان
خواندگار و در مینوشتاد ندم میر علی بقلم جلی مینوشتند آنگاه وخصت انصاف حاصل کرده به
میرزا جغت حبیبیه پس از مدت ده سال مسافرت باز ندران کرد و از آنجا باز بمشهد آمد
و چون شاه اسمعیل ثانی بر تخت نشست میرزا از خراسان بفرین خواند و او در همد و هشتاد
و شش در آنجا وفات یافت کاهی شعر هم نظم میگرفته است

میر علی جامی

از سادات حبیبیه دار السلطنه هرات است در خط نستعلیق اسلوب قاعده جدید پیدا آورد
و در حسن جمال و صباحت منظر بکمال بوده مولا ناجامی از عشاق او است بعد از تلذذ بن الدین
محمود بمشهد آمد و در خدمت مولا ناسلطاط علی رسیده مشوق و تعلیم گرفت و در آنجا نشو و نما
یافت و در جمیع عوالم شئون و خطبه از جلی و حق و قطعه نویسی کتابت و کتابخانه عارفانه

عالی رسید خط را بر طاق بلند نهاد که دست هیچ خداوند فلم بآن نمیرسد در بعضی جاها (خادم
آل علی میر علی الحسینی) رقم کرده است این کد شعر در فاعله خط و خوشنویس شدن از او است

بیخ چیز است که نافع نکرد با هم هست خطاط شدن نزد خردا مرحال

دقت طبع و وفوقی خط و قوت طافت محنت و اسباب کتابت بحال

کرازی بیخ یکی را است قصور حاصل ندهد فایده کرسی نمائی صد سال

چون عین خان هرات را گرفت میر علی در هرات بود او را با سایر اعیان آنجا دوشه و سال هفتاد
سوی بیخ بخارا فرستاد مشارالیه آنجا در کتابخانه عبدالعزیز خان پسر عین خان بکتابت اشتغال
داشت این قطعه مشهوره را در آن ایام فرموده است

عمری از مشق و نگاشت قدم همچون خاک خط من بچار بدن فانون شد

طالب من همشاهان جهانند مرا در بخارا حکمران بهر معیشت خون شد

سوخان غصه دهنم چکن چون ساه که مرا نیست از این شهر به بیرون شد

این بلای مرا از حسن خط آمد مرا و ده که خط سلسله پای من همچون شد

فوت میر علی جامی مذکور در سال هفصد و چهل هجری بخارا را و داد

میرزا کافی

نسبتی سلطان المحققین خواجده نصیر میرزا آباء واجدادش همیشه در آذربایجان فاضل و

از اهل شرع بودند خود نیز با همه فضل و ملکه افشا که داشت خط شکسته و تعلیق را خوش

مینوشت شاه طهماسب بعد از عزل مهرداد بیاید از امنشی ساخت در سال نهصد و شصت و نه

در فرودین رحلت کرده در مشهد مقدس مدفون شد

میرزا حسن ضو مشهور

از شعری

از شعراء عهد اکبر شاه است این شعر از او است

خواهم مهربان با خویشین پیش اغیارش که میسرسم که غیری میبند و کرد در کنارش

میرزا میثم مشهد

از بنا بر کمال الدین اسمعیل اصفهانی مولدش مشهد مقدس از مداحان شاه عباس ثانی بود

این شعر از او است

کردون گراست شکوه بزرگوار است چون کک خوابیده بلب مطلبم گراست

میرزا هدایت

در مشهد فضاوت داشته و شعر میگوید این بیت از او است

ز بسکه بی تو چنین در هم است پندار که سبزه بر رخ گلزار چنین پیشانی است

ناظر مشهد

این شعر از او است

سحرز هائف غنیم بکوش رسید که هر یک نلکند هیچ بدخواهد بد

نجانی مشهد

امام ملا عبدالحی بوده این شعر از او است

پوشیده نگو نیست نظر بر رخ ما کاهی سراسر راهی سلامی و نکاهی

نسب مشهد

از شعراء مشهد و در ادبیل مدفون است از او است

میرزا و عالمی نکرانش ولی که رشک بدل فرو کرد که تاب نظر نداشت

نشا مشهد

امام

استمیرمیزا زین العابدین از اولاد جهان شاه ترکان و مستوفی خالصه مازندران است این شعر
از او است

نشا محنت دیده داند قدر محنت دیده را
هیچ نعمت طبر از معشوق عاشق پیشه نیست
نظام مرشد

این رباعی از او است

هر دل که بود بشو قفرا پیش باشد و خرقا بن پرز پیش
مردانه دهد و سرا میدلان محمول دو کون زاد هگل پیش

نظم مرشد

در هزار و صد و سه بهند رفته در زمره منشای عادل شاه منسلک کرد بداین شعر از او است
و صحبت کل و بلبل از آن خوش است دل که آن بر وز ملاقات دوستان ماند

نظم الله خطاط

مولانا از مفری نادهای مشهد مقدس است در اول حال از میر سید احمد مشهدی تعلیم
گرفته و در آخر از مشهد بقزوین آمده و از مولانا علی رضای تبریزی مشق و تعلیم میگرفت
پس از آنکه شاه عباس بزرگ انا را الله برهانه مشهد مقدس را تسخیر کرد مولانا نیز از الله مشهد
موطن اصلی او بود معارف و دانش نمود

واصف مشهد

از شعرای مشهد و استمیرمیزا ابراهیم بوده این شعر از او است
در آن مقام که دل مرغ نامهربان کشودن شره مفروض بال و پیر باشد

واقفی مشهد

این شعر

این شعر از او است

بیرون مبارزخانه که ذوقا بدیدل بهنزدید بنسب که بهوشی آورد

و این فیه مشهد

امام شریع علی امام جمعه مشهد بوده از او است

زیم دوش نه او را خیال رفتن بود بهانه جویش از بهر رفتن من بود

همی مشهد

برادر مولا نامش در بوده از او است

بگرد کوی تو با صد نیاز میگردم نگاه میکنم از دور و باز میگردم

همی مشهد

حلو افروش بوده از او است

چون حال خوشیم اکنون بیرم زبان خو را که بوقت بخود بهانکم شکایت از تو

(خاتمه کتاب)

گفته اند شرف هر علم بشری موضوع است شرف موضوع این تالیف مبارک که مشهد

مقدس میباشد فقط از این جهت است که مستودع هیکل مبارک امام ابوالحسن علی بن

موسی الرضا صلوات الله و سلامه علیه واقع شده پس رعایت این مناسبت نامه را با آنکه

صفحات این صحیفه همچون از اسم و لقب آنحضرت مشحونست مگر طری چند از حلال فی خاصه

دی و خطامه این کلامی نامه نکارش یافت تا ختام کلام بمسک ذکر نام آن امام همام علیه السلام

اتفاق افتاده باشد

اعد ذکر تعین لنا ان ذکره هو المسک ما کثر تر فی موضوع (مقول)

چون

چون حضرت امام ابوالبراهیم موسی کاظم صلوات الله علیه در بیست و پنجم رجب یکصد و
هشتاد و سه از هجرت رسول صلی الله علیه و آله بدارالسلام بغداد در گذشت حضرت امام
ابوالحسن علی ثالث علیه السلام بموجب فیوض غیر مختصا از پدرش و دیگر ائمه هدی در مدینه
بر مسند امامت بنشیند در آنوقت سی سال از عمرش برآمده بود چه سعادت و ولادت
آن بزرگواران کثیر است اما بجز این مرستی و با شرفا و نوبت و غیره اما لا فوال در باز دهم
ذی الحجه یکصد و پنجاه و سه رو داده بیست و پنج سال پس از رحلت جدش جعفر صادق سلام الله
علیه و قتلش که امامت خویش ظاهر ساخت بر خوار خاصکان شیعه بر روی سپید که بنام
خلیفه و فخر و نال و زاری عرض هلاک سازد از آنجمله محبت سنان
محمود بود و معروف داشت که آنکند شهرت نفسک بهذا الامر و جلست مجلس اهل بیت
هین مقطر الدم فرمود جرات علی ما قال رسول الله ان اخذ ابو جهل من رأسی شعره فاشهد
ان لی نبی وانا افول لکم ان اخذ هرون من رأسی شعره فاشهد ان لی نبی واما و چون
این بزرگوار با ما شرفا گرفت در نزد هر کدام از وکلاء و قیام پدرش اموال کثرت انداخته
شده بود از جمله زیاد قندی هفتاد هزار دینار با خود داشت و علی بن حمزه سی هزار دینار
عثمان بن عیسی که بهر همی بود مال بسیار با شش کهنه حضرت رضا علیه آلاف التحية والثناء
از قیام حضرت کاظم سلام الله علیه اموال و امانات را مطالبه کرد ایشان از دست و طمع
راه ضلالت گرفته موث موسی جعفر علیه السلام را منکر شدند از اینجا فرقه و انقیاد بکفر
صدوق علیه السلام رخه میگوید حضرت موسی علیه السلام از کسانی نبود که مال دنیا ببندند و
و حطام فانی بدخیرت بر گیرند بلکه این اموال از عهد رسید و زمان کثرت عادی در دست
و کبران و قیام مانده و امام را اقتدار تفریق و تقسیم آنها بر موارد معین و مضارف فقر و

نشده بود با آنکه جمله آن اموال خود با آنحضرت اختصاص داشت و حقوق فقرا بنو عبد الله
 مامون چون بر محمد امین غالب شد او را مخلوع و مقنول ساخت و در خلافت سبقت اکتی
 بهم رسانید برادرش فاسم مؤمن را از ولایت خلع نمود و رسم این اسم با علی بن موسی علیهم السلام
 بظهور آورد و این معامله را با فضا عقیقه نشیع بود چنانکه حافظ جلال الدین سیوطی
 گفت یا برای بستن علویین و الزام طالبیین که در اطراف بلاد اسلام خروج میکردند و فرار
 عباسیان را همی آشفته و شوریده میساختند چنانکه همام الدین صمدی هر وی جمعی دیگران را
 تاریخ نصیح می کرده اند و با بر موجب عهد و نذر بیکه مامون خود در زمان محاربه امین نمود
 بوده است چنانکه از لفظ مامون رواست شده و با با قدام و اهتمام فضل بن سهل ذوالریاء^{ستین}
 که میخواست از این برای نقل خلافت از خاندانی بخاندانی ممانعت کند و دانست و هال ابو
 مسلم مرزی خواست چنانکه در طی و ابان دیگر رسیده افوازی است که از علماء خیر و فقهائیر
 هر یک یکی را اختیار کرده خلاصه اتوافقه آنکه مامون بن هرون در سال دویست و هجری بمکه
 بن ابی الفتح را مبدن فرستاد با جماعتی از آل ابی طالب علیه السلام عنده را نزد وی برد از آنجا
 بود امام هشتم علی بن موسی سلام الله علیهما پس از این ابی الفتح آنحضرت را با همراهان بر حسب
 سفارش مامون مخصوصاً از راه بصره در حرکت آورد و آنچه از خط راه آن بزرگوار معلوم شد
 آنست که از بصره با هواز و عربستان ایران گذشت و از آنجا بفارس و در آنوقت بجای هبها
 شهر ارجان آباد بود که آثار مسجد بیکه منسوبست بحضرت^ع در موضع آن بلد فعلاً وجود دارد
 آنکه از خاندان اصفهان برخلاف راه قم گذار نموده همانا از هب خطی که دشمن آهوان و کوه
 میامی در آن واقع است شهر نیشابور نزدیک جلال فرموده چه کرامتی که در این دو موضع از آن
 امام صلوات الله علیه نقل میشود اگر چه میتوان از افواهی است لی برای بعضی خط جویند

واهل بیت در نیشابور بجای که آنجا را بلاش آباد گشتند در خانه پسندیده منزل گزیدند چنانکه ابن
 بابویه در عین از سند بحدیث ^{چندان} پیشنده روایت کرده است و خار ^ن که از بادام کشته امام علیه
 در خصوص آن مقام بنظره و رسیده مشهور و در عین مکتور است آن صاحب تاریخ نیشابور
 مردی ماثور است که چون حضرت امام ابو الحسن علی بن موسی صلوات الله علیهما در سفر که
 بسعادت شهادت رسید بر نیشابور عبور داد در میان بازارد و حافظ نزد کوار ابو زرعه
 رازی و محمد بن اسلم طوسی و جمیع آنها از پیش و مبارک آنحضرت برآمده که ایها السیدین
 ایها الامام و ابن الائمة ایها السلا لة الطاهرة الرضیة ایها الخلاصة الزاکیة النبوة بحق
 آتاک الامهرین و اسلافک الاکرمین کرم و مبارک و جمال بمثلت بمانمای و حدیثی بر
 پدران از جدت رسول خدا برای ما نقل فرمای چون آنحضرت استماع ایشان استماع
 فرمود استماعی که بر آن سوار بود بفرمود ما نگاه داشتند نگاه پیرده غاری از پیش روی
 مبارک برداشت و خورشید رخساره یون و جمال مقدس میمونش طالع گشت همنگه چشم
 مردم نیشابور بطلعت غرای امام افتاد بیکبار صبحه شوق برکشیدند و بانگها درهم
 گروهی اختیار شد جامه ها خورش چاک میزدند و زمره در خاک می غلطیدند و بر جانها
 دیگر حاله دیگر معرفت و اشک از دیده ها نظاره مانند رود سار جاری بود باری
 هنگام زوال هنگام انحال امتداد یافت پس آمده و فضات بر مردم بانگها برداشتند که معاش
 الناس سمعوا و عوا و لا تأذوا رسول الله في عشرته و انفضوا چون غوغا ببارید امام علیه
 این حدیث بر آن گروه املا فرمود که حدیثی ای موسی بن جعفر الکاظم قال حدیثی ای جعفر بن محمد
 الصادق قال حدیثی ای محمد بن علی الباقی قال حدیثی ای علی بن الحسین بن العابدین قال حدیثی
 ای الحسین بن علی شهیدارض کر بلا قال حدیثی ای امیر المؤمنین علی بن ابی طالب شهیدارض الکرنة

قال حدثني اخي و ابن عمي رسول الله صلى الله عليه و آله و سلم قال حدثني جبرئيل عليه السلام
 قال سمعت رب العزة سبحا و تعالى يقول كلمة لا اله الا الله حصنة فمن قالها دخل حصنة و من دخل
 حصنة امن من عذاب موزخ نيشابور منسوبه که نويسند که ترا شمار دادند بسبت چها هزار ^{نفا}
 بشت آمد سواي و انها ^{مستعمل} اين حديث شريف با بوزر داني و محمد بن اسلم طوسي بود حکايتي که
 استاد ابو الفاسم قشيري صاحب الرسالة از بعضي امراء سامانية در نکارش اين حديث ^{نقل خود} بسبت باز
 هم در آن کتاب اينرا داشته جامع ترجمه مبارکه ميگويد که اين واقعه بر ايات چند بنظر رسيد در
 ذيل بعضي از آنها وارد شده که فلان مرتب الرحلة نا انا ما بشر طها و انا من شر طها و در بعض
 از آنها مستعمل حديث جمعي از حفاظ ديگر نيشابور است و اين نذر عده محمد بن اسلم از مشاهير محدثين
 واجلة روايت جاري دارند و ما سطر چند از احوال محمد بن اسلم را در ضمن رجال خطه طوسي از مجلد
 اول کتاب مطلع الشمس نوشته ايم الغرض از نيشابور که برآمد و بفرقه حمزار سبداي که اثر آن نا
 کون با فست اي آي بنو انجذاب پي ديگرديد و چون بفرقه سنا باد گذارا افتاد بگوئ سبکي که
 داد و در حق آن دعا کرد که اللهم انفع به بارک فيما يجعل فيما ينفعه پس بفرموده نادر یکی چند از آن
 کوه ترا شيدند و فرموده غذا و خاص را طبخ نکنند مگر در ميا اينها از آنوقت مردم باین معتقد شدند
 و بركت دعاي امام بظهور رسيد آنگاه بخانه چمنه خطبه طائي که در آن قبر بود و در فرمود
 و داخل قبر شد که قبر هر دو را شيدند را بجا بود و بركت آنرا خطي با نکشت مبارک کشيد
 گفتا اين موضع تربت من است در اينجا بخانه خواهم رفت و د است که اين در شالي اينکه ترا داخل آمد
 و شد شيئا من فرار د هدي بخانه که مران پارت نکند را اين مقام هيچ زايي مگر آنکه بشفاعت ما
 اهل البيت امر زنده شود و از سنا باد طوس بخرن رفت از سر هجره بر تول فرمود مامون
 در حق آنحضرت هر گونه تعظيم و تجليل عمل آورد و متر و وي را در جوار خوش قرار داد و مساير

طالبین را در یک منزل دیگر شیخ مقید علیه الرحمه میگوید آنگاه که سنجیدن ایشان نزد کوار فرستاد و آنها
داشت که من میخواهم خور از خلافت خلع کنم و این منصب خطیر را بوزن گذارم چه میفرمای آنجناب
از آن گاه انکار نمود و فرمود عیدک با الله یا امیر المؤمنین من هذا الکلام و ان یسمع به احد ما منکم یا
کس فرستاد و پیغام داد که چون از خلافت سر باز میزنی باری و لایست عهده من تا کن بر پا بدید بر ایام
از آن نیز شدت امتناع نمود پس ما من اولی خلوت طلبید و جز فضل بن سهل ذوالرباعین دیگر
حضور نداشت و مافی الضمیر در میان نهاد و از آن نزد کوار جز اصرار و انکار چیزی نشنید عاقبت کار
به همدیگر کشید و در جمعه سخن گفت که عمر بن الخطاب در حق مردمی که برای خلافت معین ساختند
آنچه بنای اعلای او امیر المؤمنین علی بن ابیطالب علیه السلام بود مقرر نمود که اگر امتناع نمایند و اگر
نشدند حضرت چون حال چنین بدید ناچار فرمود من و لایست عهده را می پذیرم بشرط آنکه از امر و نهی و
افتاء و قضاء و عزل و نصب و تنفیذ و تقوی و تقی در هیچ امری دخالت نکنم و نصرت تمام مأمون قبول کرد
پس در روز پنجشنبه مأمون بسلام حاضر جلوس کرد و فضل بن سهل مردم را از غریب خلیفه آگاه ساخت
و طبقه چشم را فرمان داد که تا پنجشنبه دیگر جامه سپید را که شعار آل عباس بود بلباس سبز که
کسوت طالبین است بپوشند و در روز پنجشنبه حاضر شوند و بولایت عهده با حضرت رضاع علیه السلام
ببندند تا مواجیک سال بنفند و بایست نمایند پس بوم پنجشنبه مجلس در نهایت شکوه آراشند مأمون
در جای خود فرار گرفت و دو بالین نزد برای امام گذاردند و حضرت بلباس سبز با تمام شمشیر
برفران آمد جلوس فرمود و مردم علی حسب طبقات در جای خود بنشین بپوشیدند و اعلام اسلام
بر بالای سربارک امام علیه السلام طپیدن گرفت پس مأمون نخست فرزند صلیبه خود عباس را فرستاد
که در شرط بیعت بجای آورد آنگاه سایر امرأه و اشراف و فضلاء و لشکری بزرگوار بیعت نمودند
کسی از روز و سیم نهاده شد خطیب و شعراء بر پای ایستادند و خطابت و مدایح پراختند
آنگاه

آنکه از عباس بن مامون و محمد بن جعفر الصادق آغاز کرده جاپزه های یکان یکان بدادند تا آخر
 علویین و عباسیین و مواعجیسا له لشکر حسب المقر را کردند و مامون با حضرت مقدس رضو
 روی کرد و گفت برای مردم خطبه بکن حضرت حمد و ثنای الهی بجای آورد و فرمود ان تاعلیکم
 حقاً برهول الله و لکم علینا حق بیه فاذا اذیتکم البنا ذلک وجب علینا الحکم لکم غیر از این بکفره
 کلامی در آنجلس از حضرت رضا علیه السلام روایت نشد پس حکم مامون درهم و دینار سیپا با
 آن بزرگوار سکه زدند از آن درهم یکی در سال تا لیف این کتاب بنظر رسد و مشتمل بود
 باسم خلیفه عبدالله المامون ولی عهد مسلمین علی بن موسی القاسم و لفظ ذوالربیعین
 بشرحی که خواهیم نکاشت

ابراهیم بن عباس گفته که بعین مردم با رضا علیه السلام در روز نهم رمضان و بیست و یکم
 و نوزدهم مامون دختر شام حبیب با آنحضرت در اول سال و بیست و دو مامون در باب
 عهد علی بن موسی الرضا عهدنامه مبسوط بخط خویش نوشته است امام علیه السلام
 نیز بر ایشان نامه بخط شریف سطر چند نگار داده و در خلال سطور خط مامون نیز
 نظرفانی سپر فرموده است خطوط شهوا و وزراء و کبراء امرء و اشراف بریمین و دنیا
 صفحه عهدنامه بوده و فخر الدین علی بن عیسی الاربلی عن آن نامه مبارکه را در ششصد
 هفتاد و بارث کرده و نسخه برداشته و تا زمان مولی سعد الدین نقشا زانی نیز که زمان
 سلطنتا میهنیوراست در خزانه حضرت رضا باقی میماند که آن عالم فاضل خود نصیحت کرده است
 و ماصورت نسخه آن عهدنامه را با آنچه امام بقلم مبارک ثبت فرموده بخط شیخ ابراهیم گفته
 علیه الرحمة بدست آورده هر دو صورت را بقرها محض فرید میباش از رز خط کفعمی قدس
 ستره در این مقام نقل نمودیم

صُورُهُ مَا كَانَ يَخْطُ الْخَلِيفَةُ عَبْدُ اللَّهِ الْإِمَامُ بْنُ الرَّشِيدِ

بسم الله الرحمن الرحيم هذا كتاب كتبه عبد الله بن هرون الرشيد أمير المؤمنين علي بن موسى
 بن جعفر وعنه آقا بعد فان الله عز وجل اصطفى الاسلام ديناً واصطفى له من عباده رسلاً
 دالين عليه هادين اليه يبشرونهم ويصدقونهم ما ضيقهم حتى انتهت نبوة الله الى
 محمد صلى الله عليه وآله فرة من الرسل ودرس من العلم وانقطاع من الوحي واقرب من الشا
 فتم الله به النبيين وجعله شاهداً لهم ومهيئاً عليهم انزل عليه كتابه العزيز الذي لا يائس ^{طل} البائس
 من بين يديه ولا من خلفه نزل من حكيم حميد بما احل وحرم ووعد واعد وحذر وانذروا
 وفيه عن لكون له الحجة الباقية على خلفه ليهلك من هلك عن بينة ويحيى من حي عن بينة وان
 الله لسميع عليم فبلغ عن الله رسالته ودعا الى سبيله بما امره من الحكمة والوعظة الحسنة و
 المجادلة بالتي هي احسن ثم بالجهد والغلظة حتى قبضه الله اليه واختار له ما عنده صلى الله
 عليه وآله فلما انقضت النبوة وختم الله بحجج صلى الله عليه وآله الوحي والرسالة جعل فوام الدين ونظماً
 امر المسلمين بالخلافة وانماها وعزها والقيام بحقوق الله فيها بالطاعة التي بها يقام فريض الله وحججه
 وشرائع الاسلام وسنة رسوله بها عده وفعلى خلفاء الله طاعته فيها استخفطهم واستوعاها
 من دينه وعباده وعلى المسلمين طاعته خلفائهم ومعاونتهم على اقامته حقاً لله وعدله وامن ^{السبيل}
 وحقق الدنيا وصلح ذات البين وجمع الالفه وفي خلاف ذلك اضطراب جيل المسلمين واختلال
 واختلاف علمهم ونهم دينهم واستعلاء عدوهم وتفرق الكلمة وخسرت الدنيا والاخرة فحق على من
 استخلفه الله في ارضه واتممه على خلفه ان يجهد الله نفسه في قوام دينه رضا الله وطاعته ويعين
 لما الله موافقة عليه مسائله بحكم بالحق ويعمل بالعدل فيما حله الله وذلك فان الله عز وجل يقول
 لئن بدادوا عبد الله ما يداودوا انا جعلناك خليفة في الارض لاتبغ الحق بما يرضونك
 فاجتنب الناس الحق

يفضل عن سبيل الله
 الذين يضلون عن سبيل
 الله لهم عذاب شديد

وفال

وقال الله عز وجل فوريك نسئلتهم اجمعين عما كانوا يعملون وبلغنا ان عمر بن الخطاب قال لو عث
 سحرة بشاطل القران لخنقوا ان يسئلت الله عنها واثم الله ان السؤل عن خاصته نفسه الموقوف على علمها
 بينه وبين الله بعرض على امر كبير وعلى خطر عظيم فكيف السؤل عن رعاية الامه وبالله الثقة واليقين
 والرغبة في التوفيق والعصمة والتسديد وامدابه الى ما فيه ثبوت الحجج والفوز من الله بالرصوان
 والرحمة ^{نظر} الامه لنفسه اتفقهم الله في دينه وعباده من خلافة في ارضه من علم بطاعة الله وكذا
 وسنة نبية عليه السلام في مداه ايامه وعندها واجهد رايه ونظره فيما يولي به عهد وبنخار له الامه
 المسلمين ورعايتهم بعده وينصبه عالمهم ومقرعا في جميع الفهم ولم يستفهم وحسن دمايتهم والامن
 باذن الله من فرقتهم ونشأ ذات بينهم واخلاصهم ورفع نزع الشيطان وكبد عنهم فان الله عز وجل
 جعل العهد بعد الخلافة من تمام امر الاسلام وكاله وعمره وصلاحي اهله والهم خلفائه من توكيد
 لمن بنخارونه من بعدهم ما عظم به النعمة وشملت فيه العافية ونقص الله بذلك مكر اهل الشقاق
 والعداوة والسعي في الفرقة والزبيل للفتنة ولم يزل امر المؤمنين منذ انضمت اليه الخلافة خيرا
 بشاعة مذاقها وتقل عجلها وشدة مؤثها وما يجب على من تقلد هان ارباط طاعة الله ورسوله
 فيما حمله هان فاقصبت يده واسهر عينه اطال فكره فيما فيه عز الدين وقمع المشركين وصلاحي الامه ونشر
 العدل واقامة الكتاب السنة ومنفعة ذلك من الخفض والدعة ومهنة العيش علما بما الله سبحانه
 ومحبة ان يلقى الله مناصحة في دينه وعباده ونخار الولاية عهد ورعاية الامه من بعد افضل
 من يقدر عليه ورعة دينه وعلمه واجاهم للقيام في امر الله وحقه مناجاة الله تعالى بالاستخارة في
 ذلك ومسئلة الهام ما فيه رضاه في اثناء ليله ونهاه معارفه طلبة التماسه اهل بيته من ولد عبد
 بن عباس علي بن ابي طالب فكره ونظره مقتصر اتم علم حاله ومن هبه منهم على علمه والحق المسئلة
 عن حق عليه امر جهله وطافه حتى استقصى امورهم معرفة وابطل اخبارهم مشاهد واستخرج

أحوالهم مغايرة وكشف ما عندهم مما لم تكن خيرة بعد استخارته لله واجتهاده نفسه في فضله

في عباده وبلاؤه في النبيين جميعاً علي بن موسى بن جعفر بن محمد بن علي بن الحسين بن علي بن أبي طالب المارحون

فضل البارع وعلمه الناصح ورعه الظاهر وزهده الخالص فخلق من الدنيا ونسله من الناس فدا سناً

لما لم نزل لأخبار عليته ^{مواظبة} الحسن عليه منقضة والكلمة فيه جامعة ولم يزل يهرقه من الفضل بأخواناً

وحشاً ومكتهلاً ففضلهم بالعهد والخلافة من بعده واثقاً بخيرة الله في ذلك إذ علم الله أنه فعله بإشارته

والذين ونظر الاسلام والمسلمين وطلباً للسلامة وبثان الحق والنجاة في اليوم الذي يقوم الناس

فيه لرب العالمين ودعاً أمير المؤمنين ولداً وأهليته خاصة وفواده وخدمه فابعدوا من

عالمين بإشارته أمير المؤمنين طاعة الله على الهوى في ولده وغيرهم ممن هو أشبه منه رجلاً وأقرباً منه

وسماه الرضا إذ كان رضا عند أمير المؤمنين فابعدوا معشر أهل بيت أمير المؤمنين ومن بالمدينة المحمدية

من فواده وجنده وعامة أمير المؤمنين وللرضا من بعده علي بن موسى علي اسم الله وبركته وحسن فضله

لدينه وعباده ^{بيعة} طلبة البها أيديكم من شره لها صدركم عالمين بما أراد أمير المؤمنين بها وأمرها

الله والنظر لنفسه لكم فيها شاكرين لله على ما ألهم أمير المؤمنين من فضاه في دعايتكم وحرصه على

رشدكم وصلاحكم راجين عابدين ذلك في جميع الفتنكم وحسن دما نكم ولم تشكروا وسد ثغوركم وقوة

دينكم وأمن نقامه أموركم وسادعوا إلى طاعة الله وطاعة أمير المؤمنين فانه الأمان سادعهم إليه

خدم الله عليه فتم الخط فأنشأ الله في يوم الاثنين سابع خلون من شهر رمضان سنة إحدى ومائتين

صوته ما كان على ظهر العهد بخط الإمام علي بن موسى الرضا عليه السلام

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الفعال لما يشاء لا معقب لحكمه ولا راد لقضائهم خاتمة الاعين وما تخفى

الصدور وصلاته على نبيه محمد خاتم النبيين وآله الطيبين الطاهرين أئمة أئمة علي بن موسى الرضا

بن جعفر أمير المؤمنين عضد الله بالسداد وقفه للريثاء دعوى من حفسنا ما جعل غيره فوصل أرحمنا

قطع من نفوساً فرغنا بل أحيانا وقد نلت وأغناها إذا افترقت مبغياً رضى رب العالمين لا يرد
 جزاء غيره وسبحى الله الشاكرين ولا يضيع أجر المحسنين وأنه جعل العهده والامره الكبرى ان يقب
 بعده فمن حل عهده أمر الله لشدها وفصم عروه أحب الله لها ففداها بحرمه وحل محرمها ذك
 بذلك زار با على الامام متهنياً حرمه الاسلام بذلك جرى السالف فصبه على القلنان ولم
 يعرض بعدها على الغرمان خوفاً من ثنات الدين واضطراب جبل المسلمين ولقرى بامر الجاهلية و
 رصد فرسته ننهروا بايضاً يندد وقد جعل الله على نفسه ان اسير عانى امر المسلمين وفلده خلا
 العمل فيهم غامه وفي بني العباس خاصة بطاعته ورسوله صلى الله عليه وآله وان لا اسفل
 حراماً ولا بيع فرجاً ولا مالاً الا ما سفلتكم حدرد الله وابعاداً فابضه وان انجز الكفاه جهك وطاف
 وجعل بذلك على نفسه عهداً من كذا بد ينزل الله عنه فانه عز وجل يقول واوفوا بالعهد ان العهد
 كان مسؤولاً وان احداثاً وعبرتنا وبذلك كسب الغير مستحقاً والتمكال منعزلاً واعوذ بالله من
 واليه ارجع التوفيق طاعته والحول بيني وبين معصيته غافيه في المسلمين والجامعة والحضر
 يدلان على ضد ذلك وما ادرى ما يفعل في ولاكم ان الحكم الا الله يقضى بالحق وهو خير الحاكمين
 لكني امثلك امر امر المؤمنين واثرت رضا الله بعصمه وابعاه واشهد الله على نفسه بذلك ك
 بالله شهيداً وكنت محطى بحضرة امر المؤمنين طال الله بها والفضل سهل وسهل بن الفضل محط
 اكرم وعبد الله بن طاهر ثمانية بن اشرس وبنين العنبر وحماد بن النعمان في شهر رمضان سنة احدى ومائتين
 الشهوة على الجانب الايمن شهد يحيى بن اكرم على مضمون هذا المكتوب بظهره وبطنه وهو سبيل الله ان
 يعرف امر المؤمنين وكافة المسلمين بركة هذا العهد والميثاق وكتب بخطه في التاريخ المبين في عهد
 بن طاهر بن الحسين اثبت شهادته فيه بآرخة شهد حماد بن النعمان بمضمون بظهره وبطنه وكتب بيده
 في آرخة بنين العنبر شهد بمثل ذلك الشهوة على الجانب الايسر امر المؤمنين طال الله بها

فرقة

فرازة

فراهه هذه الصحیفة التي هي صحیفة الميثاق من جوان يجوز بها الصراط ظهرها وبطنها بحمد سيدها
رسول الله صلى الله عليه وآله بين الرضا والمير على رؤس الاشهاد بمرأى مسمع من وجوبها شمس
سائر الاولياء والاجناد بعد استيفاء شروط البغية عليهم بما اوجب عليهم المؤمنين المحجة به على جميع المسلمين
ولنبطل الشبهة التي كانت اعترضنا آراء الجاهلين وما كان الله يدين المؤمنين على ما انتم عليه كتب
الفضل بن سهل بامر امير المؤمنين بالتاريخ فيه

چون ابن نفصيل در دار السلام بغداد بسمع عباد سیدانکار شدید کردند که چرا خاندان
ان خاندان عباس با ولا علی نقل میشود پس شورش و آشوب در عراق برخاست که بنیم
زوال ملک مأمون بود مأمون بعد از اطلاع از حقایق ماجرای غزای بغداد انصمیم داد
در چنین مجور از سر خن فضل بن سهل را در حاکم کشند و در حال نزول خطه مطلقاً چنانکه
روایت یاسر خادم است و با فریضه سنا باد خصوصاً چنانکه در روایت ابوصلت هر وی است
حضرت امام ابو الحسن علی الرضا علیه السلام در گذشت مردم این هر دو واقعه را با خیال غلط
مأمون منسوب ساختند و از علماء شیعه مؤرخین اسلام جماعتی غیبال و اخیال مأمون را
در حق رضا علیه السلام می گویا و در نداشتند و ما در این باب از جناب مستطاب سید اجل
الفقیه النبی العلامة الفهامة علم الاعلام مرجع الاحکام میرزا ابوطالب المجتهد النجاشی
اطال الله ایام افاضانه علی الاعالی و الادانی که بزیادت و فضل و ثمر در انواع علوم و فنون
معارف از کافیه فضل ایشان را کامل دارند سوال کرده بودیم اقتضا مقام را جواباً بآنجای

بجسته را اینجا براد افتاد و هذه صوته

مسئله من سواله حکم و طاعنه غم عن امر الرضا علیه السلام و ما وقع فيه من الاختلاف و انه علیه
مغنا لمسمو و لا فاقول قد شاع انه علیه السلام فبعض مسمو ما حتی ان اکثر اهل العصر لم يعرفوا

الخلاف في ذلك فليأمع انه ظاهر معلوم ذلك عليه صحف اصحاب الطريق على اثباته مع نظر
 الازمنة وبعد العهد مختصر شذا من الروايات ونقل القلة والمورخين واكثرهم يروون
 ذلك عبد السلام بن صالح الهروي و قد طعن فيه جماعة وصرحت اخرى بانه عامي بانكره ثالثه
 وقال انه مخالف معهم لا انه منهم وما كان سبيله ذلك لا بعيد من المقطوعات وليس الشهور
 السابعة والاحقة على فرض تسليمها فافعة مثل المقام كما لا يخفى على اهله على انها اتفاقات
 مع النكر والشام نعم ذاك فظنون كما يفضيها الامارات وتساعد عليه الامانات فمن علم سيرة
 بني العباس لم يطلوا الخافين على دولهم المعالجين خصوصهم الفاذ بن اسباب الحمل في دفعهم من
 الذين لم يعصمهم عاصم من شرع او عقل ظن بذلك ولم يسبقه فانك ان يضيغ لو وجد التوافق
 ناطقة بمثل من الملوك الاقدمين والامراء السالفين الذين احاطوا في دفع من يحدون سطوتهم
 وبؤاده ونفلي الامور من جهنة وملوك العرب المعاصرين لا يمتد عليهم السلام من الامويين و
 العباسيين كانوا منهم على وجل شديد لم تستع مفالة ابن عمر بن عبد العزيز على ما روي المرصقي
 ستره وغرره لاداعي تعظيم عطاء هرون لوسى جعفر عليه السلام يفعلون هذا من لواذ لا لهم عن
 سرهم وقول هرون لما اراد قبضه عليه سلم ودخل الحضر النبوية معتذرا بارسول الله الى اخاه
 الفقيه وشوق عصا الامنة وهراقة الدماء وقول اسمعيل لما دخل على هرون سائعا به عليه السلام
 ما رايت خليفين في عصر واحد ان يجي اليك الخراج وهو يسيح اليه الى غير ذلك ثم اذا انضمت الى
 ما مضى الجهة الداعية الى اشتراك عبد الله بن هرون للامام عليه السلام من المدينة الى مرو و
 الخلاف في البهيم توليه الامر والعهد بعد امتناعه من قيام آل علي عليه السلام على مضادهم وادغام
 انوفهم حتى تقلص ظلهم عن اليمن والحجاز واطرافها فظن انه اراد بما فعل اخا ذلك التارة وتكرر
 هذه الفشة الثائرة مع مراعاة الاحياط حتى انه على ما روي امر بان يسلك طريقا لا هو اذ ويزيد

طريق ثم وجعها من البلدان التي كانتا لها على مهاجرة طريقه ونعتقد وجوب توليه وأما
وأما نشيئة سلمية الأمر اليه مع امتناعه رده فذلك وتحليله المنع قوله فمن حرمه من الأول
يا جعل استخرم ما أحله الله واعترافه بما منه عند حواشي نقل ذلك من أبيه واضاره وضع
سواده واظهاره من جهته وجرعه عليه بكماله وانتهى وقوده للبراء وغير ذلك مما يطول شرحه
فلا بد في ذلك أصلاً على أن بعض ما منقول لا يبلغ حد اليقين فإن أراد المثبت القطع فحق
مضروب عنه صفحاً وإن أراد غالب الظن فهو الذي نعتقد ولعله لذلك ومثله لم يتعرض له الكلبي
مع قبحه من تلك الأعضا بل ظاهره العدم فانه ذكر في كافيته عليه السلام فبعضه صفة شئت
وما بين وهو ابن خمس وخمسين سنة ثم ذكر الاختلاف في تاريخه ثم قال إلا أن هذا اقتضاء الله
ثم روى الخبر عن محمد بن سنان أنه فبعض سنة ثنتين وما بين فلو كان قدس سره عالمًا بهذه القضية
لذكرها كما ذكر ذلك صاحبنا في ترجمته الحسين عليه السلام ومثله المقتدر والشهيد في الدرر
غيرها كما صاحب المنقذ فانه ذكر في ترجمته أمير المؤمنين عليه السلام أنه قتل بالسيف في ترجمة الحسين
أنه فبعض مسموماً في ترجمة الحسين عليه السلام أنه أصيب يوم الطف فم ذكر ذلك التصديق في عفا
لكنه لم يخص الأمر به عليه السلام بل عمه إلى النبي صلى الله عليه وآله وإلى جميع الأئمة عليهم السلام فقال
اعتقادنا أن النبي والأئمة عليهم السلام بن مقبول ومسموم وانكر ذلك عليه المقتدر مع اضطراره
وتقدم العلوم الإسلامية وأخاطبه بما يقصر عنه فقال في شرح العقائد ما لفظه وأما
ذكره أبو جعفر من مضمون بفتا والأئمة عليهم السلام بالسم والقتل فيه ما ثبت ومنه ما لم يثبت واللفظ
بأن أمير المؤمنين عليه السلام والحسين عليه السلام خرجوا من الدنيا بالقتل ولم يمت أحدهم
خلف نفسه من بعدهم موسى جعفر ويوفى النفس أمر الرضا وإن كان فيه شك فلا طريق
إلى الحكم فيمن علمهم بأنهم ستموا أو اغتيلوا أو قتلوا أجلاً فالخير بذلك مجرى لا رجاء وليس

الى بقتة سبيل اننى وقد نقل مثل هذا الكلام عن الشهيد في بعض كتبه ولا يحضر في الفاظه
 والشيخ العالم العارل علي بن عيسى الاربلي عليه الرحمة استظهر عدم وفاقا للسيد الاجل علي بن
 الحلقي قدس الله سره قال بلغني من ائمة اهل البيت السيد رضى الدين علي بن طائوس رحمه الله كان لا يوافق
 علي بن المامون سقيا عليه السلام السم ولا يعنفه وكان رحمه الله كثير المطالعة والشغب والفتيش
 على مثل ذلك والذي يظهر من المامون من خيوة عليه مهلة اليه واختاره له من اهله واولاده
 مما يؤيد ذلك ويقره ثم ان نصيحتي للمامون واسايرة عليه تنفعه في دينه لا يوجب ان يكون سببا
 لفعله وموجبا لركوب هذا الامر العظيم منه فذلك ان يكفي في هذا الامر ان يمنع عن الدخول عليه
 يكفه عن وعظه ثم اننا لا نعرف ان الابرار اذا غرست في العيب صار العيب صموما ولا يشهد به القياس
 الطبي ورايت في كتاب يعرف بكتاب التديم لم يحضر في عند جمع هذا الكتاب ان جماعة من بني العباس
 كتبوا الى المامون يسقون راية في تولية الرضا عليه السلام المهدي بعده واخراجهم الى بني علي
 عليه السلام وبياعون في خطته وسورا به فكتب اليهم جوابا عليا سبهم فيه وقال من اعراضهم
 قال فيهم العياض وقال في جملة ما قال وفي على خاطري انتم نطفة السكارى في ارحام الفيان
 الى غير ذلك وذكر الرضا عليه السلام ونبته على فضله وشرفه وشرف نفسه وبنيته وهذا
 امثاله مما ينفي عن المامون الافدام على ان هذا في تلك النفس الطاهرة والسعي فيما يوجب
 خسران الدنيا والاخرة وقال الاربلي عليه الرحمة في موضع آخر ما صورته ظفر المامون
 بنده وانه اياه الى اخيه وظفره قبل هذا بمحمد بن جعفر وعفوه عنه وقد خرجا عليه و
 ادعيا الخلافة وفعلا ما فعلا من العيش في بلاده يتوى حجة من ادعى ان المامون لم يغدر
 عليه السلام ولا ركب منه ما اتهم به فان محمدا ونبيا لا يفران ان الرضا عليه السلام في منزله من
 الله سبحانه وتعالى ولا من المامون ولم يكن له ذنب يفران به نوبها بل لم يكن له ذنب اصلا فاما

وجه العفو هناك والفتك هنا انتهى والله العالم

ولما ناريخ انفال ان نردكوار بجوار پروردگار پس آنچه در كيت حديث و دفاتر خبر و صحف
ناريخ و مضانها اهل سر مشهور است و قول بيش بنسبت يك سال دو پست و دو و ديك
دو پست سه اين بابو به ميفر مايد قال ابراهيم بن العباس انه توفي في سنة ثلث و ما بين بطوس
و المامون متوجه الى العراق في رجب الصالح انه توفي في شهر رمضان بقين منه يوم الجمعة
من ثلث و ما بين من هجرة النبي شيخ مفيد ميفر مايد و قبض بطوس من ارض خراسان في
صفر سنة ثلث و ما بين و له يومئذ حسن و حسن سنة شيخ طبرستان ميفر مايد و قبض عليه
في آخر صفر و قبل في شهر رمضان السبع بقين منه يوم الجمعة من سنة ثلث و ما بين كمال الدين
طاهر مكي و دام عمره فانه مات في سنة ما بين و ثلث و قيل ما بين و سنين من الهجرة
و حافظ عبد العزيز جابدي مكي و توفي في خلافة المامون بطوس و قبره هناك سنة
ما بين و سنين بله ام الدين صدر هروي رحيل السيرة و جداتي و غياث الدين خوارزمي
خاوند شاهي و دوزنه الصفا نخست اين دو تاريخ را نقل کرده اند انگاه گفته اند و قيل
ستة ثمان و ما بين در حال تاليف اين كتاب كه سال يك هزار و سبصد و دوازده هجرت رسول
خاتم صلي الله عليه و سلم است از راهي كه بحكم مأمون در دار الضرب اسلام باسم مبارك و
القاب مقدسه حضرت رضا عليه السلام از بين و اين فليس پذيرفته بوديكه شفضل نطقول
امير في نظير و وزير بخرم حامي را بت فلم و سيف ماحي آيت ستم و حيف بدال الولاة شمس الكفاة
نصير الملة آصف الدولة جاب جلالت القاب ميرزا عبد الوهاب خان والي كل مملكة خراسان دام
افكاره زيارت شد و شرط بقبيل و بجيل بعل امد اشكه مورخ بود بسال دو و پست و چها
از هجرت رسول مختار و اين از عجائب انكشافاتست چه علماء حديث و ائمة تاريخ على اختلافهم

فی ضبط سنت استنباط الله تعالى آیه علیه السلام الجوارہ بر نفی قول ثالث اجماع دارند زیرا که
 قول ثمان و مائین که خاوندان نفل کرده اند از غایت شد و در حکم عدم است منافات آن قول
 با کافه نوارنج اسلام و عمومضا بنف سلین مجدی است که ضرورت نکارش نیست و آن الظنحة العجا
 امر هذه السكة البضا که بقلم کوفی در نهان و ضوح ببارت (سند اربع و مائین) مشتمل
 و صاحب عقل سلیم و ذهن مستقیم نه از این اثر صریح و آیت صحیح میتواند اغراض کردن و صرف نظر
 نمون و نه برضوضی هو محدثین عظام و مورخین فحاش میتواند بحجرت آوردن و تجسرو زدن
 چرا که سکه با ثبات کافه عقلاء عصر حکماء و فصوصو از احوال اخلاق و افعال است و
 داعی بر تکلف و نضغ نیز مضو نمیشود و اما تفاضل الا نظار و ترجیح الاثر الصریح علی الخبر
 و بالعکس از آنجا که امر این سکه مبارکه در کمال شکفتن عین آن اثر را بنظر غیر واحد از مجاهدین
 زمان و فضلا دار الخلافة طهران رسانیده شهادت ایشان را بخط شریف و خاتم منبهر
 یک در خانه ابن مجاهدین است و هذه صوة ذلك الدرهم و ما رسمه من نقش و الزم

فصل فی التفتیش فی سکه

فصل فی التفتیش فی سکه

الدرهم...
 خط و خاتم...
 خط و خاتم...

خط و خاتم...
 خط و خاتم...

(صورت طو فی سکه شریفه بخط نسخ)

عزیز و فایز بنیاد حضرت علی بن موسی الرضا علیه آلاف التحية والثناء
که میر محمد حسین بفرغی بنس خمار الطباعة و لایق مد خیار
الترجمه ها بوی بنظر او کرامت است

چون رهی ناچار مشهور از بهشت	رفتی چون همجو آدم از بهشت
ماند نهاده رسد اندک غمش	یاد در وضو بود یار همدمش
شهرها مو کو و حرام زد و کشت	هر کجا میرفت مشهور می نوشت
قبس مشق روی لبلی می نمود	خاطر خود را سلی می نمود
مشق کردم صفحه صفحه و زو شب	جمع کشت و شکایتی منخب
فصل او خرم تر از فصل بهار	هر ورق را صد طبعی لا یشار
این کتاب من بجهت نامه ایست	نامه چون باشد چنین هنگام است
عرض حالی از دل پر شو و شوق	شرح شوقی از سر در طو و ذوق
سطرها کشته مرکب ز اشک و آه	مشق دو ما و عشق کوی شاه
چون بدو در مبدل فر مان قضا	میفرستم سوی شهر این نامه را
ای رسول نامه بر بار سفر	بند و این نامه بدان درگاه بر
چون نهادی و بدان عالی و	کوفلان را کشتد رد آشنای

یاد آن ابوان و آن صحن و حرم
 می نویسد یک جز از آن فرخ جنب
 نازه سازد داغ او را دمدم
 شاهدش نام داشت بجز این کتاب
 از خلوص بند که دم میزند
 خدمت این آستانه میکند
 شرح مشهد را نوشته با تمام
 کوچه کوچیه قطعه قطعه گام
 ذکر آن روضه مؤید کرده است
 صفحه را خلد بخلد کرده است
 هربنار را و اموده خشت خشت
 دفری بنوشته چون باغ بهشت
 هر چه آبخار سم بود و نفس بود
 صورتی از آن در اینجا و نمود
 از مصالح از دوا وین و کتب
 از خطوط از علامات و نصب
 از خبا باها و جوهای روان
 از لافدا بنکان و آن مکان
 جمله را در این خرطمه درج کرد
 تا بماند نازه این ریحان و ورد
 در معظم حضرت سلطان طوس
 خدمتی ناچیز و کنز هدیه ایست
 ای سلیمان حشمتی را دجواد
 کن قبول این هدیه ناچیز را
 عیب آن را بین ثواب عین رضا
 کرده ای شریف با حسان و قبول
 این بود خود شهبان آل رسول
 هستم از خدام آن پال آستان
 تا شوم در هر دو عالم مرید
 بنکین و کامکار و ارجمند
 فارغ از اندیشه روز حساب
 عیب آن را بین ثواب عین رضا
 آتش و زخ می باشد حرام
 چون سلام و بر کرد و السلام
 ایمن و آسوده از هول عذاب

[illegible]

۱۴۵۱

[illegible]

[illegible][illegible]

۱۱۱

[illegible]

[illegible][illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible]

خط خوش نویس صفحه	تصویر صفحه	خط خوش نویس صفحه	تصویر صفحه
---------------------	---------------	---------------------	---------------

هوت برنج جس لاله نام کرکام فیض لاله روحی محمد لاله بانضمام طاجون دلف ضابطا بالاسر سراج صابی وهر غلیظ انصافت بر سر نهو جی از نوا نصیر
در پاک بهر ز طایب شرف ولله حافظ صدق در منو لاشر هموار است

استاد حسن الهیاتی آهانه مقدسه از علما و مهند علی قالی قرا 2 تاریخ شهر محرم 1289

[illegible][illegible]

عربی است در این کتاب و در بعضی از کلمات فارسی که در میان آنست
و در بعضی از کلمات عربی که در میان آنست و در بعضی از کلمات
فارسی که در میان آنست و در بعضی از کلمات عربی که در میان آنست

عربی است در این کتاب و در بعضی از کلمات فارسی که در میان آنست
و در بعضی از کلمات عربی که در میان آنست و در بعضی از کلمات
فارسی که در میان آنست و در بعضی از کلمات عربی که در میان آنست

چون این جلد از کتاب مطلع الشمس که دو پیمین جلد و متعلق بترجیح اماکن مبارکه مشهد
 مقدس و جغرافیای این شهر شریف تاریخی و رجال و بعضی تحقیقات دیگر است بسط
 بهم رسانید و این تفصیل طبع و اختام آنرا بنا خیر انداخت و حسب الرسم معمول بود
 که سالنامه ضمیمه این کتاب گردد و همینکه مختم این تالیف مینماید فایز کرد بدیم و بدیم ماه
 ششم سال است و تغییر کلی در وضع ادارات جلبله دولتی ابدایت نیز حاصل شده و
 سالنامه سال آینده هم مفارن عبدالنور و انشاء الله تعالی منتشر خواهد شد
 لهذا این جلد دو پیم مطلع الشمس را که همان سمت سالنامه معموله دولتی را دارد بهین
 قطع و ختم نموده منتشر کردیم

احد را حق ترجمه و طبع جلد بن این کتاب مبارک
 نیست مگر باذن و اجازه
 مصنف

بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
نَقْلًا

خَلَدَ دَوْمًا
كَمَا مَطَّلَعُ الشَّمْسِ
مُصْنَعًا جَانِبِ صَنِيعِ الدَّقِ
مَحْدٍ حَسَنًا وَرَاضِيًا
وَدَا التَّحَاصِيَّةَ

هَذَا كِتَابُ
فَيْضِ كَلَامِهِ
سَيِّدِ

